

Giới thiệu Cực Phẩm Thiên Vương Convert

Trần Phàm mặt ngoài là một cái bình thường sinh viên, ngầm lại là lệnh khắp nơi đại lão nghe tiếng sợ vỡ mật quá giang mãnh long!

Hắn có một cái nữ thiếu nữ vị hôn thê, đồng thời, một đám nhân gian vu vật lần lượt xuất hiện ở hắn bên người, dù hoặc không ngừng, hắn là lựa chọn ai đến cũng không cự tuyệt, vẫn là dù có ba ngàn con sông cũng chỉ mức một gáo nước?

Chưa bao giờ từng có học sinh trải qua hắn, lại nên suy diễn học sinh cái này nhân vật?

“Phàm là bằng hữu của ta, đều sống được thực hảo, phàm là ta địch nhân, đều ở địa ngục sám hối!”

—— Trần Phàm

Chú ý:

1/ Mỗi ngày từ 2 - 4 chương, riêng chủ nhật sẽ bạo chương.

2/ Mình sẽ edit khá kĩ (sẽ tốn công) nên mong nhận được sự phản hồi tích cực từ người đọc.

3/ Người đọc k thích truyện thì xin chuyển sang truyện khác, đừng ném "Gạch" vì tui k có tiền mua xi-măng để xây.

4/ Cảm ơn những bạn đã đọc, ủng hộ và chia sẻ truyện.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: “Video”

Tối tăm trong phòng, Trần Phàm trần trụi thượng thân ngồi ở trước máy tính.

Kia cường tráng nửa người trên mặt trên che kín rậm rạp vết sẹo, ngang dọc đan xen, phảng phất một khối giấy lụa rách nát về sau một lần nữa phùng thượng giống nhau.

Màn hình máy tính phát ra ánh huỳnh quang chiếu rọi ra Trần Phàm khuôn mặt, lúc này, trên mặt hắn cơ bắp hoàn toàn vận vẹo ở cùng nhau, con ngươi lập loè màu đỏ tươi quang mang, trên người tản ra sắc bén sát ý.

“Thân ái, ngươi biểu tình quá khản trương, thả lỏng một chút. Ngươi tưởng tượng một chút, ngươi hiện tại cùng ta nằm ở bồn tắm, chúng ta trần như nhộng, ngươi ở tham lam mà khảy ta thân thể.”

Một người mặc màu đen áo ngủ tóc vàng nữ lang ngồi ở màn hình máy tính trước, vươn trắng nõn mảnh khảnh ngón tay, nhẹ nhàng mà xoa trước ngực đỉnh bặt Thánh Nữ Phong, dùng một loại lệnh phạm nhân tội ngữ khí, ngấm khê nói:

“Thân ái, dùng sức điểm, ta thích ngươi thô lỗ bộ dáng. Ân..... Chính là như vậy! Nga! Thân ái, ngươi làm cho ta thật là khó chịu, ta chịu không nổi, ta muốn ngươi giống lần trước ngươi ở ô tô như vậy, dùng một loại trên cao nhìn xuống ánh mắt khinh nhờn ta, sau đó giống dã thú giống nhau hung hăng mà muốn ta.....”

Video trong hình, nữ nhân trên người kia đơn bạc áo ngủ căn bản vô pháp che lấp kia dụ hoặc thân thể mềm mại, hoàn mỹ đường cong rõ ràng có thể thấy được, thâm thúy chiến hào như ẩn như hiện, hai khối tính đối xứng cảm xương quai xanh hoàn toàn bại lộ ở không khí giữa, xứng với kia trắng nõn làn da, dẫn nhân phạm tội.

Nhìn trên màn hình máy tính kia dụ hoặc thân thể mềm mại, nghe nữ nhân kia phong tao tới cực điểm lời nói, Trần Phàm trong mắt hồng quang chậm rãi tan rã, bất quá thực mau lại lần nữa ngưng tụ ở bên nhau, thanh âm nghẹn ngào mà nói: “Bọn họ đều phải chết!”

Thấy như vậy một màn, trên màn hình nữ nhân hơi hơi nhíu hạ mày, con ngươi toát ra một tia lo lắng. Nàng rất rõ ràng, lúc này Trần Phàm biểu tình, chứng minh hắn chiến hậu tâm lý tổng hợp chứng phát tác, hơn nữa thực nghiêm trọng.

Chiến hậu tâm lý tổng hợp chứng là chỉ người ở thoát ly chiến trường sau, này tâm lý trạng thái sinh ra mất cân đối lúc sau di chứng. Giống nhau có được chiến hậu tâm lý tổng hợp chứng người, thoát ly chiến trường sau, đều sẽ trầm mê thuốc phiện, còn cùng nữ nhân, thậm chí có sẽ phát sinh tự mình hại mình cùng tự sát hành vi!

Lần đầu tiên cấp Trần Phàm trị liệu thời điểm, Đại Phù thấy Trần Phàm tuổi còn trẻ, theo bản năng mà cho rằng Trần Phàm thuộc về cái loại này nhập quân không lâu tân binh viên, đã trải qua lửa đạn lễ rửa tội sau, ý chí lực không đủ kiên cường, để lại bóng ma.

Nhưng mà..... Theo trị liệu tiến hành, Đại Phù chậm rãi tiếp xúc tới rồi Trần Phàm kia thật sâu che dấu nội tâm. Đó là một cái tràn ngập bi thương, tự trách, ưu thương nội tâm thế giới.

Tiếp xúc đến Trần Phàm nội tâm thế giới sau, Đại Phù biết chính mình sai rồi, sai thực thái quá —— Trần Phàm tâm trí kiên định là nàng hành nghề tới nay gặp qua mạnh nhất người!

Nàng thậm chí vô pháp tưởng tượng, một người yêu cầu cỡ nào kiên cường ý chí lực, mới có thể ở có được cái loại này ký ức dưới tình huống sống sót.

Làm Anh quốc nhất cụ quyền uy bác sĩ tâm lý, Đại Phù tiếp xúc quá không ít có được chiến hậu tâm lý tổng hợp chứng người bệnh, nhưng là không ai giống Trần Phàm như vậy nghiêm trọng!

Nhưng là, Trần Phàm trừ bỏ ở bệnh tình phát tác thời điểm, mặt khác thời gian đều sẽ hoàn mỹ mà đem nội tâm thế giới che dấu lên, dùng một loại du hí nhân gian thái độ đi đối mặt sinh hoạt.

Ở Đại Phù trong trí nhớ, đây là Trần Phàm lần thứ năm phát tác.

Lần đầu tiên thời điểm, Trần Phàm liều mạng mà dụng ý chí lực chống cự, Đại Phù thấy Trần Phàm thật sự quá thống khổ, vì đem Trần Phàm chưa từng tần trong bóng đêm kéo về hiện thực, xúc động dưới, nàng dùng thân thể của mình thỏa mãn Trần Phàm, làm Trần Phàm được đến phát tiết.

Xong việc, nàng nhìn đến Trần Phàm bệnh tình được đến khống chế sau, nàng cũng không hối hận chính mình hành động, bởi vì..... Ở bất tri bất giác trung, nàng đã hoàn toàn luân hãm ở cái kia bi thương thế giới bên trong, vô pháp tự kiềm chế. Nàng cùng Trần Phàm lần đầu tiên, thuộc về ba phần xúc động, bảy phần động tình.

Trần Phàm lúc sau ba lần phát tác, Đại Phù đều là dùng đồng dạng phương pháp làm Trần Phàm phát tiết. Mỗi một lần, Trần Phàm đều có thể được đến lớn nhất phóng thích, phóng thích xong sau, cảm xúc sẽ khôi phục bình thường, mà Đại Phù tác có thể được đến lớn nhất thỏa mãn, Trần Phàm kia tràn ngập sức bật thần hình cùng bá đạo thô lỗ động tác, làm nàng hoàn toàn nghiện.....

Đồng dạng, Đại Phù cũng tin tưởng, Trần Phàm cũng thật sâu mê luyến thân thể của nàng, rốt cuộc, thân thể của nàng có thể cho Trần Phàm mỗi một lần từ từ vong vực sâu đi ra.

Cho nên, đương kim thiên nàng nhận được Trần Phàm điện thoại, biết được Trần Phàm bệnh tình phát tác sau, trước tiên cùng Trần Phàm video, mục đích chính là nghĩ thông suốt quá kích tình video phương thức, làm Trần Phàm từ trong thống khổ giải thoát.

Chỉ là..... Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới chính là, Trần Phàm lần này phát tác lực độ viễn siêu ra nàng tưởng tượng, ở nàng xem ra, lấy Trần Phàm giờ này khắc này trạng thái, chỉ là kích tình video mà nói, tựa hồ căn bản không thể ổn định cảm xúc.

“Thân ái, bọn họ đã chết, người đã giết chết bọn họ.”

Đại Phù chậm rãi bỏ đi trên người màu đen áo ngủ, lộ ra trắng nõn bóng loáng thân thể mềm mại, đang đưa trước ngực Thánh Nữ Phong, liếm liếm môi, chỉ vào dựng thẳng Thánh Nữ Phong, nói:

“Thân ái, không cần tưởng kia chuyện được chứ? Hiện tại, người phải làm chính là dùng sức mà hút dẫn chúng nó.....”

“Bọn họ đã chết? Đúng rồi, ta giết chết bọn họ! Ta đem tên hỗn đản kia sở hữu xương cốt đều dịch ra tới!”

Đại Phù nói cũng không có làm Trần Phàm trên mặt lộ ra một tia dục vọng, bất quá lại làm hấn nhớ tới cái gì, hấn về mặt thị huyết biểu tình, con người quang mạng làm người không rét mà run, bất quá, thực mau hấn thanh âm lại run rẩy lên:

“Nhưng là ta giết nàng, nàng là vô tội.....”

“Thân ái, kia không trách người, một chút đều không trách người, người không cần tự trách.”

Đại Phù mày gắt gao mà nhìn ở cùng nhau, nàng mình bạch, chính mình lúc này tán tỉnh hành động đối Trần Phàm tác dụng thập phần hữu hạn, cái này làm cho nàng lo lắng cực kỳ.

Nàng rất muốn lợi dụng thân thể của mình đi an ủi Trần Phàm, làm Trần Phàm đem sở hữu cảm xúc đều phát tiết ở chính nàng trên người. Nhưng là, lúc này hai người cách xa nhau vạn dặm, nàng hữu tâm vô lực.

Mà nếu Trần Phàm không thể mau chóng ổn định cảm xúc, đợi lát nữa hoàn toàn phát tác nói, Đại Phù không dám tưởng tượng Trần Phàm sẽ làm ra như thế nào sự tình.

Liền ở Đại Phù lo lắng thời điểm, thư phòng ngoại hành lang truyền đến uyển chuyển nhẹ nhàng tiếng bước chân, tiếng bước chân từ xa tới gần, thực mau biến mất.

Chợt, cửa thư phòng bị người đẩy ra, một người dáng người cao gầy nữ hài phảng phất làm tặc giống nhau, điểm mũi chân, lặng lẽ lưu vào phòng.

Nữ hài lưu trữ một đầu phiêu dật tóc đen, tóc đen tùy ý đáp trên vai, đồng thời dưới tóc mái là một đôi đen nhánh con ngươi, giống như sao trời giống

nhau lóe sáng. Nàng có được một trưng tiêu chuẩn mặt trái xoan, giống như dương chi giống nhau da thịt, vô cùng mịn màng, đan môi ể hạo xỉ, tú sắc nếu khuê chương.

Lúc này nàng, trên người chỉ ăn mặc một kiện màu trắng áo ngủ, rộng thùng thình áo ngủ vô pháp che lấp nàng kia mê người đáng người, pháp phòng quyến rũ, trước ngực nụ hoa phá lệ rõ ràng, thậm chí mơ hồ có thể nhìn đến nhô lên hai điểm.

Tiến vào phòng, tối tăm ánh sáng làm nữ hài có chút không thích ứng, nàng hơi hơi nhíu hạ mày, chợt phát hiện Trần Phàm trần trụi thượng thân, vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chăm màn hình máy tính.

Nàng ngưng mắt vừa thấy, mơ hồ thấy được trên màn hình trần như nhộng Đại Phù.

Cái này phát hiện làm nàng tức khắc tròn tròn đôi mắt, há to miệng, cũng may nàng đứng lúc dùng tay bưng kín miệng, mới không có kêu ra tiếng tới.

Nàng do dự một chút, điểm mũi chân, lặng lẽ triều Trần Phàm phía sau đi đến, ý đồ xem cái đến tột cùng.

Cùng lúc đó, trong hình, Đại Phù cung thân mình đưa lưng về phía video, chu lên mướt mà cao kiêu hương mộng, nhẹ nhàng mà đóng đưa, giữa hai chân thân bí hoa viên mơ hồ có thể thấy được, nàng một bên lay động, một bên dùng sức mà vỗ hương mộng, quay đầu lại liếm môi, câu hồn mà vút mị nhãn:

“Thân ái, không cần tưởng những cái đó sự tình được chứ? Tới, cầm ta eo thon nhỏ.....”

Lúc này đây, Đại Phù hành động làm Trần Phàm có một tia phản ứng, hần hần kết mấp máy một chút, hô hấp cũng hơi có chút dồn dập.

“Hảo người cái Trần Phàm, người thật là quá ghê tởm, cư nhiên đại sáng sớm lên cùng đại dương mà kích tình lửa liêu!”

Phía trước lưu tiến thư phòng nữ hài, nhìn đến trên màn hình Đại Phù kia dâm đẳng động tác, khuôn mặt trưởng đến đỏ bừng, thẹn thùng mà mắng.

P/s: Đánh giá mức 9 - 10 hộ mình nhé và nếu thấy hay thì hãy chia sẻ với bạn bè của bạn nhé! Thanks!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Bồn Tiểu Thư sẽ không để yên cho người!

“Ai?”

Trần Phàm như là một đầu bị bùng tình cuồng sư, đột nhiên từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, bản năng vươn tay phải, ngón tay cái cùng ngón trỏ làm ra một cái cái kìm trắng, ý đồ một chút tương lai người yết hầu bóp gãy!

“A!”

Trần Phàm kia nghẹn ngào thanh âm cùng thỉnh linh xảy ra hành động, sợ tới mức nữ hài hoa dung thất sắc, tiêm thanh kêu to, hai chân cẳng là không chịu không chế mà run rẩy lên.

Chỉ có một tia lý trí làm Trần Phàm thấy rõ trước mắt nữ hài, hần động tác tùy theo dừng lại, tay phải ngừng ở khoảng cách nữ hài yết hầu không đủ năm centimet địa phương.

Nữ hài thấy Trần Phàm dừng lại động tác, trên mặt biểu tình không ngừng mà phát sinh biến hóa, nàng đầu tiên là làm cái hít sâu, theo sau tròn tròn đôi mắt, thẳng lăng lăng mà nhìn chăm chăm Trần Phàm, sinh khí mà hừ nói:

“Trần Phàm, người cái hỗn đản, muốn giết người diệt khẩu a?”

Đối mặt nữ hài xem kỹ ánh mắt, Trần Phàm kiệt lực mà áp chế nội tâm cuồng táo cảm xúc, hô hấp có chút dày đặc.

Mồ hôi lạnh không ngừng mà từ Trần Phàm cái trán chảy ra, hần dùng sức mà nắm khởi nắm tay, buông ra, lại cầm, qua lại vài lần sau, hần làm một cái hít sâu, thanh âm nghẹn ngào hỏi:

“Có..... Có sao không?”

“Bồn tiểu thư xem ngươì hôm nay không có xuống lầu làm bữa sáng, nghĩ đến kêu ngươì đi làm bữa sáng. Kết quả, liền nhìn đến ngươì cùng cái này đại dương mã kích tình lửa liêu! Hừ! Đại sáng sớm liền làm loại này xấu xa sự tình, ngươì quả thực quá không biết xấu hổ!”

Khi nói chuyện, nữ hài cố ý đem đầu xoay qua đi, không đi xem trên màn hình kia làm mặt nàng hồng hồng hình ảnh, trong lòng lại là âm thầm ghen ghét Đại Phù sao chịu được xưng hoàn mỹ đáng ngườì, đặc biệt là kia đỉnh bạt Thánh Nữ Phong, so nàng muốn đại rất nhiều.

Kích tình lửa liêu?

Nghe thế bốn chữ, Trần Phàm nao nao, căng chặt thần kinh cũng tùy theo chậm rãi thả lỏng.

“Hừ hừ! Cam chịu đi?”

Nữ hài thấy Trần Phàm trầm mặc không nói, khí thế đốn trưởng, múa may đôi bàn tay trắng như phấn, kêu gào nói:

“Ngươi bị bồn tiểu thư nhìn đến làm ghê tởm sự tình, cư nhiên muốn giết bồn tiểu thư diệt khẩu, nói đi, việc này làm sao bây giờ?”

Nữ hài kia thanh thúy ngữ điệu, nghịch ngợm biểu tình cùng đặc có thanh xuân hơi thở giống một đạo thanh triệt suối nước, chảy quá Trần Phàm tâm linh, gột rửa hẩn trong lòng nồng đậm khói mù, đem hẩn từ phiền phức tư duy thế giới, lôi trở lại hiện thực.

Đại Phù nhìn đến trong hình xuất hiện nữ hài, cũng là sững sốt nửa ngày, chợt nàng ngạc nhiên phát hiện Trần Phàm nhìn thấy nữ hài sau, nguyên bản dữ tợn biểu tình chuyển biến tốt đẹp rất nhiều, nàng tựa hồ minh bạch cái gì, biểu tình thực phức tạp, có may mắn, cũng có mất mát.

May mắn chính là, nữ hài xuất hiện đúng lúc ngăn trở Trần Phàm bệnh tình phát tác, làm nàng không cần lo lắng Trần Phàm làm ra một ít vô pháp đoán trước sự tình. Mất mát chính là, Trần Phàm đối nàng ý lại đã giảm xuống, trước kia Trần Phàm bệnh tình phát tác thời điểm, chỉ có thông qua cùng nàng triển miên mới có thể ngăn lại, mà hiện giờ, Trần Phàm tựa hồ đã không cần nàng.....

Theo sau, Đại Phù trầm ngâm vài giây, hướng về phía nữ hài lộ ra một cái hơi mang cảm kích tươi cười, sau đó hạ tuyến.

Nữ hài tuy nói không có nhìn chăm chăm màn hình xem, nhưng vẫn là dùng dư quang đánh giá trong hình Đại Phù, lấy thân thể của mình tiến hành tương đối, lúc này nhìn đến Đại Phù trên mặt tươi cười, cho rằng Đại Phù ở thị uy, lập tức lộ ra một bộ xấu hổ và giận dữ, tức giận biểu tình, hướng Trần Phàm mắng:

“Hừ! Ghê tởm hơn chính là, ngươi video tự sướng cũng liền thôi! Cư nhiên tìm cái đại dương mã, không phải bộ ngực đại điểm, mông đại điểm sao, có gì đặc biệt hơn ngườì!”

Lời tuy nhiên nói như vậy, nữ hài trong lòng lại là âm thầm nảy sinh ác độc: Chỉ cần bồn tiểu thư kiên trì ăn móng heo, uống đu đủ canh, làm yoga, một ngày nào đó bộ ngực so ngươi đại, đặc ý cái rắm a!

Nhìn nữ hài kia thanh xuân vẻ mặt đáng yêu, nghe nữ hài kiêu khí lời nói, Trần Phàm hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, căng chặt thần kinh thả lỏng rất nhiều, tái nhợt trên mặt cũng lộ ra một cái thả lỏng tươi cười:

“Giống ta như thế anh tuần phong cách thanh niên còn cần dùng năm ngón tay giải quyết sinh lý vấn đề? Ta chỉ cần ngoắc ngoắc tay, nguyện ý cho ta hiến thân mỹ nữ có thể từ Đông Hải bài đến kéo tất. Ta vừa rồi chỉ là ở học tập tiếng Anh”

“Học tiếng Anh? Ngươi lừa quỷ đâu!”

Trần Phàm tự kỷ lời nói làm nữ hài một trận ghê tởm, nàng ngưỡng đầu nhỏ, chu lên miệng hừ hừ nói.

Nhìn nữ hài kia nghịch ngợm bộ dáng, nghe nữ hài thanh thúy dễ nghe thanh âm, Trần Phàm trong lòng khói mù tiêu tán hơn phân nửa, cười nói:

“Ngươi không biết, ta ở nghiên cứu thân thể nghệ thuật thời điểm, ta tư duy sẽ trở nên dị thường sinh động, trí nhớ đại đại tăng cường, học tiếng Anh hiệu quả có thể đạt tới tốt nhất”.

“Giải thích chính là che dấu, Trần Phàm, ngươi nói cái gì đều che dấu không được ngươi háo sắc ghê tởm gương mặt thật! Hừ hừ!”

Nữ hài tự nhiên không tin Trần Phàm chuyện ma quỷ.

Trần Phàm lại là không hề cùng nữ hài dây dưa chuyện này, mà là làm bộ đuổi cái lười eo, nói sang chuyện khác:

“Ngươi đại sáng sớm chạy ta phòng làm cái gì? Chẳng lẽ là suy xét rõ ràng, muốn cùng ngươi lão công ta cùng chung chăn gối, cộng độ xuân tiêu?”

Trần Phàm này phiền không biết xấu hổ lời nói, tức khắc làm nữ hài tròn tròn mỹ lệ thu mất, trên mặt nháy mắt che kín tức giận.

“Thân ái, ngươi tưởng cùng ta cùng giường a? Không thành vấn đề sao, dù sao chúng ta đã đính hôn, nhân gia sớm hay muộn đều là ngườì của ngươi, vẫn không bằng sớm, hôm nay nhân gia liền đem thân mình giao cho ngươi, ta nghe nói nữ hài lần đầu tiên sẽ đau, ngươi muốn nhẹ điểm ác.....”

Nữ hài mạnh mẽ áp chế nội tâm phần nộ, hướng Trần Phàm lộ ra một cái mê chết ngườì không đèn mạng tươi cười, nũng nịu mà nói, đồng thời bước gọi cảm nện bước, chậm rãi triều Trần Phàm đi tới, vừa đi, một bên bắt đầu giải áo ngủ nút thắt.

Nữ hài kia chậm chậm động tác tràn ngập vô hình dụ hoặc, bại lộ ở trong không khí hai điều đuôi ngọc trắng nõn trắng nõn, hoảng người đôi mắt, cặp kia tình oán dịch thấu chân ngọc tiểu xảo là lướt, mặt trên bôi nhân nhật hồng nhật, câu nhân tâm phách.

Một bước, hai bước, ba bước, bốn bước.....

Đương nữ hài bán ra đệ tứ bước thời điểm, nàng giải khai đệ nhất viên cúc áo, lộ ra hai khối gọi cảm đối xứng xương quai xanh, xương quai xanh phía dưới chiến hào như ẩn như hiện.

Nữ hài khiêu khích hành động làm Trần Phàm hoàn toàn khôi phục bình thường, biết rõ nữ hài tính cách hần, cũng không có lâm vào màu hồng phấn bấy rập, mà là thời khắc vẫn duy trì cảnh giác.

Ta cũng không tin ngươi là Liễu Hạ Huệ!

Nữ hài tựa hồ nhận thấy được điểm này, trong lòng hừ một tiếng, cổ ý run rẩy một chút trước ngực nụ hoa.

Theo nữ hài run rẩy, nụ hoa trên dưới lắc lư lên, biên độ kinh người.

Lúc này đây, Trần Phàm trong lòng rung động, đồng tử hơi hơi phóng đại.

“Tuồng cùng ta lên giường? Ta làm ngươi biến thái giám! Đoạn tử tuyệt tôn chân!”

Nhận thấy được Trần Phàm biểu tình biến hóa, nữ hài đột nhiên khởi động, một cái bước xa vọt tới Trần Phàm trước người, vung lên gọi cảm đuôi phải, nhắm ngay Trần Phàm nửa người dưới đá vào.

Tiểu nha đầu đấy không tồi sao.

Xem nữ hài này một chân ra dáng ra hình, Trần Phàm trong lòng đánh giá một câu, lại là không vội với né tránh, mà là đương nữ hài chân cách hần chỉ có một thước thời điểm, cấp tốc bắt lấy nữ hài chân lòe, nhẹ nhàng một túm.

“A!”

Nữ hài bị Trần Phàm như vậy một túm, lập tức mất đi trọng tâm, thân mình triều sau tái đảo.

Trần Phàm thân hình chợt lóe, một phen tiếp được nữ hài, ôm nữ hài gọi cảm eo thon nhỏ, hơi hơi mỉm cười nói:

“Lão bà, sàn nhà hoạt, lần sau đá người thời điểm cẩn thận một chút, ném tới, ta chính là sẽ đau lòng.”

Trần Phàm nói chuyện đồng thời, chống nữ hài eo liễu tay chậm rãi hạ di, bàn tay tức khắc truyền đến một cỗ no đủ, co dãn mười phần cảm giác.

Nữ hài vốn dĩ đột nhiên mất đi trọng tâm có chút kinh hoảng, rơi vào Trần Phàm trong lòng ngực sau hoàn toàn sợ ngây người, lúc này nhận thấy được Trần Phàm ma thủ không chút khách khí mà xâm lược nàng kia nhếch lên hương nồng khi, nàng không khỏi tròn tròn mỹ lệ thu mất, đang muốn nói cái gì, lại thấy Trần Phàm đứng lúc thu tay lại, đem nàng đỡ lên.

“Lão bà a, vốn dĩ đâu, ta là rất muốn hiện tại cùng ngươi thể nghiệm nam nữ vui sướng việc, bất quá này trên người thật sự quá bẩn. Nói như thế nào, ngươi cũng là lần đầu tiên, chúng ta không thể như vậy tạm chấp nhận tới, chờ ta đi tẩy tã rửa.”

Trần Phàm cười hắc hắc, cổ ý ngử ngử, lộ ra một bộ khó nghe biểu tình, sau đó không đợi nữ hài phát tác, ngay tại chỗ lòng bàn chân mặt du, để lại cho nữ hài một cái rắn chắc bóng dáng.

Nữ hài tức giận đến đầu một trận say xe, chợt nghĩ được chính mình trên người tràn ngập toan xú hần vị, tức khắc khóc không ra nước mắt, dậm chân mắng to nói:

“Trần Phàm, ngươi cái vương bát đản, bỗ tiểu thư không để ngươi yên!”

P/s: Đánh giá mức 9 - 10 hộ mình nhé và nếu thấy hay thì hãy chia sẻ với bạn bè của bạn nhé! Thanks!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Cực phẩm vị hôn thê.

Nghe được sau lưng truyền đến bạo nộ thanh, Trần Phàm không khỏi cười, trải qua vừa rồi như vậy một nháo, hấn trong lòng khói mù hoàn toàn tiêu tán.

Nhưng mà..... Không đợi hấn may mắn, hấn bỗng nhiên nghe được sau lưng truyền đến dồn dập tiếng bước chân.

Nãi nãi, còn theo đuổi không bỏ a?

Trần Phàm âm thầm nói thầm một câu, dưới chân phát lực, ngay tại chỗ một thoán, nháy mắt nhảy đến cửa thang lầu, quay đầu lại cười hắc hắc:

“Lão bà, ta biết ngươi tưởng cùng ta tẩy uyen ương tẩm, đừng nóng vội, ta đi trước đem thủy phóng tới bồn tắm.”

“Ngươi..... Ngươi..... Vô sỉ!”

Nữ hài tức giận đến ngứa răng, trước ngực nộ hoa một trận run rẩy, mê người đến cực điểm.

Nhưng mà, không đợi nàng phát tác, Trần Phàm đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Bình tĩnh! Bình tĩnh! Chỉ cần ta ổn định đầu trận tuyến, nhất định có thể đem tên hỗn đản này đưa bọn với bàn tay bên trong, chờ ngoạn đủ rồi, một chân đem hấn đá ra đi, hừ hừ!”

Nữ hài ở trong lòng tự mình an ủi, biểu tình cũng dần dần khôi phục bình tĩnh.

Làm Trần Phàm vị hôn thê, nàng đã cùng Trần Phàm ở chung một tháng.

Mà ở một tháng trước, nàng căn bản liền Trần Phàm trông như thế nào cũng không biết, hai người tuy rằng sớm bị đại nhân định ra oa oa thân, nhưng là chưa bao giờ đã gặp mặt.

Từ nào đó trình độ đi lên nói, ở thấy trước mặt, Trần Phàm đối nàng mà nói, trần ngập cảm giác thần bí.

Bởi vì..... Cha mẹ nàng chưa bao giờ nói chính mình cái này vị hôn phu là đang làm gì, mỗi lần nàng hỏi thời điểm, cha mẹ nàng đều sẽ toát ra kinh điển lời kịch:

“San san a, ngươi không nên hỏi Trần Phàm là đang làm gì, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, Trần Phàm phi thường ưu tú là được, hơn nữa..... Ngươi nhất định phải nỗ lực mà hoàn thiện chính mình, ngăn lại các ngươi chỉ gian khoảng cách, không cần đến lúc đó cùng Trần Phàm kém quá xa.”

Mỗi khi nghe được chính mình cha mẹ nói những lời này, Tô San đều có thể khí hộc máu!

Nàng tuy rằng không tính xuất thân hào môn, nhưng là nàng phụ thân có được một nhà đưa ra thị trường công ty, tài sản xa xỉ, mà chính nàng chẳng những người lớn lên xinh đẹp, hơn nữa thành tích ưu dị, bạn cùng lứa tuổi chơi một ít đồ vật cũng là mọi thứ tinh thông.

Như vậy điều kiện, làm nàng từ tiểu sinh lớn lên ở vỗ tay cùng hoa tươi giữa, truy nàng nam hài tử đủ để tạo thành một cái tầng mạnh đoàn!

Mà cha mẹ nàng lại nói nàng so ra kém Trần Phàm?

Càng kỳ quái hơn chính là, mẫu thân của nàng vì làm nàng một ngày kia có thể trở thành một người đủ tư cách thê tử, nhiều lần yêu cầu nàng xuống bếp rèn luyện trù nghệ.

“Bất lấy nam nhân dạ dày tương đương bất lấy nam nhân tâm.”

Nàng mẫu thân nói như vậy.

Nàng lần đầu tiên nghe thế câu nói, trực tiếp tròn đôi mắt, kinh hô:

“Thần mã? Làm ta xuống bếp? Lão mẹ, ngươi có biết, ta vì bảo dưỡng làn da làm bao nhiêu lần SPA? Ngươi cư nhiên không màng ta tí mĩ bảo dưỡng làn da, làm ta vì cái kia không gặp mặt hỗn đản xuống bếp?”

Lần đầu tiên phản bác, mẫu thân của nàng tận tình khuyên bảo mà cho nàng giảng giải trù nghệ đối với một nữ nhân tầm quan trọng.

Nàng tả nhĩ tiến, hữu nhĩ ra, đồng thời ở trong lòng nguyên rửa người nào đó ra cửa dầm cứt chó.

Lần thứ hai, nàng nguyên rửa người nào đó thượng WC (nổi buồn lớn í) quên mang giấy.

Lần thứ ba.....

Không chỉ là học tập trù nghệ phương diện này, cha mẹ nàng còn yêu cầu nàng bỏ đại tiểu thư tính tình, nói chuyện muốn ôn nhu, muốn học sẽ thu thập

nhà ở, giặt quần áo.....

Có thể nói, ở qua đi mấy năm, Trần Phàm tên này đối Tô San mà nói, như là một cái ma chú giống nhau, thời khắc quay chung quanh nàng. Nàng trực tiếp làm cho, còn chưa cùng Trần Phàm gặp mặt nàng, đối Trần Phàm ấn tượng té đáy cốc.

“Bốn tiểu thư đời này chính là đương ni cô, cũng không gả cái kia ra cửa liền đâm cút chó hỗn đản!”

Nàng vẫn luôn ở trong lòng như vậy nói cho chính mình.

Nhưng mà.....

Lúc cha mẹ nàng đưa ra muốn nàng cùng Trần Phàm gặp mặt thời điểm, nàng không có cự tuyệt; lúc cha mẹ nàng đưa ra Trần Phàm muốn cùng nàng đi một khu nhà đại học đi học khi, nàng cũng không có cự tuyệt; thậm chí, liền tính cha mẹ nàng nói muốn cùng Trần Phàm ở chung, nàng cũng không có cự tuyệt!

Nàng tuy rằng trong lòng chán ghét Trần Phàm chán ghét tới rồi cực điểm, nhưng là đồng dạng đối Trần Phàm tò mò cực điểm!

Nàng tò mò, Trần Phàm rốt cuộc là như thế nào một người, nếu là chính mình vị hôn phu, vì cái gì ở quá khứ mười tám năm, vẫn luôn chưa từng xuất hiện?

Nàng càng tò mò, Trần Phàm rốt cuộc có tài đức gì, dựa vào cái gì có thể làm mất cao hơn đỉnh phụ thân lau mắt mà nhìn?

Còn nữa, nàng cảm thấy Trần Phàm cái này ai ngàn đao vương bát đê con làm hại nàng từ hiểu chuyện sau, luyện ái không dám nói một hồi không nói, cả ngày còn muốn giống nghe Đường Tăng niệm kinh giống nhau nghe phụ mẫu của chính mình cãi nhai, như vậy vô cùng nhục nhã nhất định phải phiên bội còn trở về mới được!

Ở nàng xem ra, bằng vào nàng thông minh trí tuệ, nhất định có thể đem Trần Phàm chơi đến xoay quanh, chờ nàng thỏa mãn nội tâm tò mò tâm, đã biết những cái đó bí mật sau, liền một chân đem Trần Phàm đá bay.

Lý tưởng tuy rằng đầy đặn, nhưng là hiện thực thực lộ liễu.

Ở quá khứ một tháng, nàng cùng Trần Phàm giao phong, Trần Phàm không có biểu hiện ra chút nào nam sĩ ứng có thân sĩ phong độ, mỗi lần giao phong, nàng đều này đây bị thua mà chấm dứt.

Đánh trận nào thua trận đó, làm Tô San trong lòng cực kỳ không phục, phải biết rằng, nàng vẫn luôn được xưng Tiểu ma nữ, những cái đó theo đuổi hán nam hải, đều không ngoại lệ mà đều ăn lỗ nặng, ở Trần Phàm nơi này nơi chốn ăn mết, hoàn toàn kích phát rồi nàng tranh cường hiếu chiến tâm lý.

“Không được! Bốn tiểu thư phải cho hán tới điểm kích thích tiết mục, nếu không, nàng thật đem ta trở thành a miê a cầu dễ khi dễ!”

Tô San trông mắt vừa chuyển, trong lòng trào ra một cái ý đồ xấu, lập tức cười xấu xa đi xuống lầu.

Xuống lầu sau, Tô San lục tung, cuối cùng nhảy ra một phen sắc bén kéo. Đem kéo giấu ở sau lưng, Tô San đầy mặt sát khí mà đi hướng phòng tắm. Phòng tắm môn là đóng lại, bên trong sương mù lượn lờ, Tô San mơ hồ nhìn đến Trần Phàm tựa hồ nằm ở bồn tắm.

Đi vào phòng tắm cửa, Tô San nhẹ nhàng gõ một chút phòng tắm môn, nói: “Thân ái, nhân gia muốn cùng ngươi tẩy uyên ương tắm sao, ngươi khóa môn làm gì?”

“Lão bà a, cửa không có khóa, ngươi vào đi.”

Trong phòng tắm truyền ra Trần Phàm thanh âm.

Nghe được Trần Phàm nói, Tô San đầu tiên là ngẩn ra, bản năng chạm vào một chút phòng tắm môn, phát hiện chính như Trần Phàm theo như lời, môn cũng không có khóa.

Chỉ là, nàng đang muốn kéo ra phòng tắm môn, đi tới thời điểm, lại nghe Trần Phàm lại nói:

“Lão bà, ta đã cởi sạch, ngươi nhanh lên tiến vào a.....”

Cởi sạch?

Tô San một trận mặt đỏ. Không được! Nàng muốn vào đi, chẳng phải là sẽ đem tên hỗn đản này xem cái tình quang?

Cẩn chặt rằng, Tô San chỉ có thể từ bỏ lấy kéo hù dọa Trần Phàm ý tưởng, xoay người rời đi.

Trong phòng tắm, Trần Phàm nhìn bên ngoài cầm kéo rời đi Tô San, sợ tới mức hạ thân huynh đệ một trận run run, nghĩ thầm, nha đầu này thật đúng là đủ tàn nhẫn a?

Bất quá, nhớ lại từ cùng Tô San nhận thức về sau điểm điểm tích tích, Trần Phàm lại bình thường trở lại, ở hán xem ra, Tô San tuy rằng nhỏ mà lạnh, nơi

chôn tướng nhằm vào hấn, nhưng là đều là một ít tiểu xiếc, giống động kéo loại này thật sự tình, Tô San là quả quyết làm không được.

Vài phút sau, Trần Phàm ăn mặc một thân áo tắm đi tới phòng khách.

Phòng khách, Tô San ngồi ở trên sô pha, dường như không có việc gì mà ăn băng kích xối.

Nhìn đôi ở Tô San trước mặt một đồng không hộp, Trần Phàm một trận vô ngữ, nha đầu này thuộc heo a? Cảm tình đem băng kích xối đương com ăn?

Làm như đã nhận ra Trần Phàm kinh ngạc, Tô San tức giận mà trừng mắt nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, kia phảng phất đang nói: Nhìn cái gì mà nhìn, không phục ngươi cũng ăn a?

Tô San có một cái thói quen —— mỗi khi nàng tức giận thời điểm đều sẽ lấy ăn cái gì tới phát tiết, càng sinh khí ăn liền càng nhiều.

Trước kia thời điểm, bởi vì nàng thường xuyên đi Taekwondo quán cùng yoga quán, bởi vậy cũng không có béo phì, tương phản, dáng người bảo trì rất khá.

Nhưng là từ Trần Phàm cùng nàng ở cùng một chỗ sau, nàng thể trọng thẳng tắp dâng lên.

Bởi vì.....

Nàng mỗi lần cũng chưa Trần Phàm tức giận đến không nhẹ, ăn đồ vật cũng so dĩ vãng sinh khí khi nhiều rất nhiều.

Nhanh chóng đem thứ sáu hộp kem ly tiêu diệt xong, Tô San xoa xoa miệng, nhìn Trần Phàm, nói:

“Hỗn đản, ngày mai chúng ta liền phải khai giảng, hôm nay ta phải lên phố mua vài thứ, ngươi bồi ta đi.”

“Tắm rửa xong, uống một chén nước trái cây, thật là sảng!”

Trần Phàm làm lơ Tô San, cấp chính mình đổ một ly quả táo nước, thích ý mà uống.

“Uy, ta cùng ngươi nói chuyện, ngươi có hay không nghe được?”

Tô San hận không thể đi lên cắn Trần Phàm hai khẩu.

Trần Phàm ra vẻ kinh ngạc:

“Ngươi cùng ta nói chuyện? Khi nào?”

“.....”

Tô San thiếu chút nữa không khí ngất xỉu đi, chợt phản kích nói:

“Ngươi lỗ tai điếc?”

“Tuy nói lỗ tai có điểm dơ, nhưng cũng không đến mức biến thành kẻ điếc a?”

Trần Phàm cực kỳ bất nhả mà đảo một chút lỗ tai, nhẹ nhàng một thổi:

“Vừa rồi, ta chỉ nghe được ngươi kêu hỗn đản tới.”

Nhìn Trần Phàm kia bất nhả động tác, nghe Trần Phàm nói, Tô San hoàn toàn vô ngữ. Nàng liên tục làm mấy cái hít sâu, mới đứng vững cảm xúc, sau đó bài trừ một cái nũng nịu tươi cười:

“Thân ái, buổi chiều bồi ta đi dạo phố hạo không?”

“Ngô, hôm nay là cuối tuần, trên đường mỹ nữ hấn là không ít, nhưng thật ra đáng giá vừa đi.”

Trần Phàm ra dáng ra hình mà tự hỏi một phen, gật gật đầu:

“Hành.”

Dẫm cứt chó hỗn đản, cảm tình ngươi bồi ta lên phố là vì xem mỹ nữ a?

Tô San tức giận đến cả người loạn run, bất quá tưởng tượng đến chính mình phía trước ăn băng kích xối khi chế định kế hoạch, lại lộ ra một cái sáng lạn tươi cười.

Kia tươi cười làm Trần Phàm trong lòng một trận phát lạnh, trực giác nói cho hấn, Tô San cho hấn đảo một cái rất lớn hỏ!

P/s: Đánh giá mức 9 - 10 hộ mình nhé và nếu thấy hay thì hãy chia sẻ với bạn bè của bạn nhé! Thanks!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Người mặc vào nó, ta biến thành dã thú

Có được mệnh danh Đông Phương minh châu mỹ dự Đông Hải là quốc nội nhất phồn hoa thành thị, ở Đông Hải, người có thể thực nhẹ nhàng mà ở trên đường cái nhìn đến những cái đó thường xuyên xuất hiện ở ô tô tạp chí thượng danh xe, người cũng có thể ở phố buôn bán mua được bất luận cái gì một cái nổi danh nhãn hiệu sản phẩm, đương nhiên, tiền đề là người có cũng đủ tiền.

Ở quá khứ một tháng, Tô San từng nhiều lần đi dạo phố, bất quá đều là cùng nàng mẫu thân đi, Trần Phàm đây là lần đầu tiên cùng Tô San lên phố.

Trần Phàm thực thích đặt mình trong vòng người trung cảm giác, mỗi khi đặt mình trong vòng người bên trong thời điểm, tâm tình của hắn tổng hội thực thả lỏng.

Hắn sẽ cảm thấy chính mình cũng không có cùng hiện thực sinh hoạt chệch đường ray, như cũ là sinh hoạt này phiền sa mạc trung một cái sa, mà không phải sa mạc trung một gốc cây xương rồng bà, giống như bị vứt bỏ hải từ giống nhau, bị cô lập.

Bởi vì là cuối tuần, cộng thêm ngày hôm qua hạ một hồi mưa to, nhiệt độ không khí giảm xuống không ít, phố buôn bán kín người hết chỗ, rậm rạp mà tẻ ở một trùng trùng nhà cao tầng chỉ gian, xa xa nhìn lại, phảng phất một đám con kiến ở sắt thép rừng rậm bò sát.

Người nhiều, nữ nhân tự nhiên nhiều, mỹ nữ tự nhiên cũng đi theo nhiều lên.

Da vàng, da trắng da, da đen da.....

Bản địa, nơi khác, nước ngoài.....

Trên đường muôn hình muôn vẻ mỹ nữ liên miên không ngừng, các nàng cơ hồ hấp dẫn trên đường sở hữu nam nhân ánh mắt.

Đẹp như thiên tiên gương mặt, bạch lưu lưu đuôi đẹp, sóng gió mãnh liệt núi non, cao kiêu hương mộng, mảnh khảnh eo liễu.....

Này đó là nữ nhân hấp dẫn nam nhân ánh mắt tư bản, cũng nhất có thể gọi lên nam nhân nguyên thủy dục vọng.

“Uy, người xem đủ không có?” Tô San cùng Trần Phàm giống nhau, thực thích đặt mình trong vòng người bên trong cảm giác, nàng cảm thấy như vậy náo nhiệt, chỉ là hôm nay, nàng lại có điểm khó chịu, bởi vì Trần Phàm cùng nàng xuống xe đi vào này phố buôn bán sau, ánh mắt liên không từ trên đường những cái đó nữ nhân trên người dịch khai quá.

Nghe được Tô San nói, Trần Phàm thu hồi ánh mắt, cười hắc hắc nói: “Lão bà a, người đừng kích động, ta chỉ là muốn nhìn một chút có hay không nữ nhân lớn lên so người xinh đẹp, tiếc nuôi chính là, đi rồi lâu như vậy, một cái cũng không xuất hiện.”

Trần Phàm này nhớ mong ngựa liền phảng phất đưa than ngày tuyết giống nhau, làm nguyên bản tức giận giá trị tiêu thẳng Tô San tâm tình rất tốt, đặc ý mà giờ giờ lên đầu: “Hừ, người cuối cùng nói câu tiếng người!”

“Ngô, cái kia, xinh đẹp mỹ lệ mê người lão bà, người xem, thời tiết này quái nhiệt, chúng ta tìm cái đồ uống lạnh của hàng uống chén đồ uống lạnh thế nào?” Mắt thấy Tô San vẻ mặt lằng lằng, Trần Phàm không khí phản cười hỏi.

Nhìn Trần Phàm trên mặt kia không có hảo ý tươi cười, Tô San bùng tình đại ngộ: Người này tuyệt đối là muốn tìm cái địa phương ngồi xuống xem mỹ nữ!

Minh bạch điểm này, Tô San trên mặt kia đặc ý tươi cười tức khắc biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hừ lạnh một tiếng nói:

“Lúc này mới vừa tới, người liền muốn tìm cái địa phương nghỉ ngơi? Môn đều không có!”

Dứt lời, Tô San cũng mặc kệ Trần Phàm có nguyện ý hay không, tóm Trần Phàm liền hướng một nhà nổi danh nhãn hiệu nước hoa của hàng đi đến.

Trần Phàm bên cạnh, không ít nam nhân nhìn đến Tô San hành động, sôi nổi hướng Trần Phàm đầu đi đồng tình ánh mắt, hiển nhiên, bọn họ đều rất rõ ràng, cùng mỹ nữ cùng chung chăn gối là nam nhân mộng tưởng, nhưng là bởi mỹ nữ đi dạo phố, tuyệt đối không phải cái gì chuyện tốt.

Nhưng mà.....

Làm cho bọn họ vô ngữ chính là, Trần Phàm không những không có buồn bực, tương phản về mặt hưởng thụ biểu tình.

Phải biết rằng, đây là Tô San lần đầu tiên chủ động dắt hần tay a!

Đi rồi vài bước, Tô San tựa hồ cũng đã nhận ra điểm này, vội vàng buông lỏng tay ra, kết quả nhìn đến Trần Phàm về mặt cười tủm tỉm biểu tình.

Thiên a! Ta thế nhưng chủ động kéo tên hần đàn này tay?

Tô San khóc không ra nước mắt, hận không thể lập tức tìm cái hầm ngầm chui vào đi.

Hầm ngầm không có, có chỉ là rục rờ muôn màu mặt tiền cửa hàng, Tô San quyết định hóa bị thống vì sức mua.

Cái gì kêu mua sắm cuồng?

Cái gì kêu tiêu tiền như nước?

Tô San chính là nhất điển hình ví dụ.

Hàng hiệu phục sức cửa hàng, châu báu trang sức cửa hàng, nước hoa cửa hàng, bao da cửa hàng.....

Này đó đều là Tô San yêu nhất tiến địa phương, mỗi lần nàng tay không đi vào, tay không ra tới, nhưng là Trần Phàm trong tay trọng lượng lại ở gia tăng.

Ta nói lão bà, không sai biệt lắm đi?” Đương hơn ba giờ cu li, Trần Phàm rút cuộc minh bạch Tô San vì cái gì muốn kêu hần ra tới đi dạo phố, này hoàn toàn chính là tra tấn a!

So sánh với xách túi mà nói, ở Tô San chọn lựa đồ vật thời điểm, đứng ở bên cạnh ngây ngốc chờ đợi, mới là Trần Phàm nhất buồn bực.

Nhìn đến Trần Phàm về mặt về mặt thống khổ, Tô San rút cuộc lộ ra một cái sáng lạn tươi cười: “Mệt sao?”

Mệt!” Trần Phàm không chút do dự gật đầu.

Tô San ôn nhu hỏi: “Muốn tìm cái địa phương nghỉ ngơi một chút sao?”

Tương!” Trần Phàm tiếp tục gật đầu.

Tô San trong mắt hiện lên một tia bốn cột: “Lại dạo một cái cửa hàng, chúng ta liền tìm cái địa phương ăn cái gì.”

Nghe được Tô San lời này, Trần Phàm tức khắc trở nên tinh thần mười phần, như là lấy được kháng chiến thắng lợi giống nhau, thúc giục nói: “Kia đi nhanh đi.”

“Liền tại đây.” Tô San chỉ chỉ bên trái mặt tiền cửa hàng, về mặt thực hiện được tươi cười.

Trần Phàm theo Tô San ngón tay phương hướng nhìn lại, lập tức sững sờ ở tại chỗ!

Đó là một nhà thẻ bài thượng viết tiếng Anh phụ đề mặt tiền cửa hàng, những cái đó tiếng Anh phụ đề Trần Phàm nhận được, là một cái nổi danh nội y nhân hiệu.

“Đi thôi?” Mắt thấy Trần Phàm trên mặt tươi cười động lại, Tô San trong lòng cái kia sáng a, làm ngơ lại cấp bốn tiểu thư kiêu ngạo?

Ngẩn ngui ngây người sau, Trần Phàm lộ ra một bộ khó xử biểu tình, cuối cùng lắc lắc đầu:

“Ngô, ta một đại nam nhân tiến cái loại này cửa hàng tựa hồ không tốt lắm, vẫn là chính ngơ đi thôi, ta ở bên ngoài chờ ngơ.”

“Không được! Ngơ nếu là không cùng ta đi vào, ta đây liền tiếp tục dạo, dạo đến trời tối mới thôi!”

Tô San về mặt kiên quyết, bốn tiểu thư thật vất vả chọc đến ngơ uy hiếp, há có thể làm ngơ nhẹ nhàng quá quan?

Làm như sớm đã đoán được Tô San sẽ nói như vậy dường như, Trần Phàm cũng không có cảm thấy chút nào kinh ngạc, mà là nghiêm trang hỏi:

“Kia nếu ta bồi ngơ dạo xong cái này cửa hàng, chúng ta liền không đi dạo, đi ăn cái gì?”

“Ăn.”

Tô San bay nhanh gật gật đầu, nàng không tin Trần Phàm dám đi theo nàng tiến nội y cửa hàng, từ sau khi thành niên, nàng đi mua quá không ít lần nội y, rất ít nhìn đến nam nhân bồi nữ nhân cùng nhau tiến nội y cửa hàng mua nội y, đặc biệt là loại này xa hoa thứ mặt tiền cửa hàng.

Sự thật lại một lần ra ngoài Tô San đoán trước, Trần Phàm không những không có lùi bước, tương phản về mặt kích động:

“Kia đi thôi! Còn thất thần làm gì?”

Ngươi hù ai đâu? Ta thật đúng là không tin ngươi dám tiến!

Tô San hoài nghi mà nhìn chằm chằm Trần Phàm nhìn vài giây, nghĩ nghĩ, dần dần đi vào nội y cửa hàng.

Tiến cái nội y cửa hàng mà thôi, lại không phải lên núi đao xuống biển lửa, có cái gì không dám?

Trần Phàm trong lòng nhac nở hoa, hẳn phía trước giá bộ một bộ khó xử bộ đáng chính là vì mê hoặc Tô San, làm Tô San đáp ứng dạo xong nội y cửa hàng sau nghỉ ngơi.

Trần Phàm cũng biết, chính mình cùng Tô San chơi mèo vờn chuột trò chơi thập phần ấu trĩ, nhưng là hẳn dần dần thích trận này trò chơi. Bởi vì hẳn phát hiện ở chơi trận này trò chơi thời điểm, hẳn kia hắc ám suy sút nội tâm sẽ bị chậm rãi tinh lọc, đối hẳn bệnh tình cũng có điều trợ giúp.

Trước kia, có Đại Phù cho hẳn trị liệu, Đại Phù hoàn mỹ thân thể mềm mại có thể làm hẳn mỗi một lần vượt qua cửa ải khó khăn, nhưng là đồng dạng cũng sẽ làm hẳn nghiện. Đây cũng là hẳn hôm nay buổi sáng vì bệnh gì tình phát tác sau trước tiên gọi điện thoại cấp Đại Phù duyên cớ.

Chỉ là, xa cuối chân trời Đại Phù sáng nay căn bản vô pháp ngăn chặn hẳn bệnh tình, nếu không phải Tô San đứng lúc xuất hiện nói, Trần Phàm minh bạch, chính mình bệnh sẽ hoàn toàn phát tác, đến lúc đó hẳn đem hoàn toàn bị lạc, vô pháp đoán trước sẽ làm ra như thế nào sự tình.

Trần Phàm không có hy vọng xa vời thông qua cùng Tô San ở bên nhau, hoàn toàn quên mất những cái đó ác mộng, từ vực sâu trung thoát ly, hẳn có thể làm chỉ là chỉ mình lớn nhất nỗ lực đi thích ứng hiện tại sinh hoạt, đồng thời hoàn toàn mà nguy trang lên, không cho bất luận kẻ nào tiến vào hẳn nội tâm thế giới.

Mà hẳn không biết chính là, Tô San nguyện ý cùng hẳn trụ cùng nhau, chính là vì cạy ra hẳn trong lòng bí mật.

Từ nào đó ý nghĩa thượng nói, hai người chủ định là một đôi oan gia, có thể dự kiến chính là, hai người trò chơi còn sẽ tiếp tục đi xuống, hiện tại nói hươu chết về tay ai, tựa hồ còn có chút hơi sớm.

Làm một nhà nổi danh nữ sĩ nội y cửa hàng, nhà này mặt tiền cửa hàng nội y rực rỡ muôn màu, tiện vệ, lớn mật, gọi cảm, trong suốt, thậm chí còn có trong truyền thuyết T tự quần lót.....

Nói chung, nữ nhân quần lót chia làm hai loại, một loại là muốn cởi ra quần lót mới có thể sờ đến mộng, mặt khác một loại còn lại là sờ đến mộng sau mới có thể sờ đến quần lót.

Mà T tự quần lót còn lại là đệ nhị loại tình huống xuất sắc người —— liên tính người đem mộng sờ cái biến, người cũng sờ không tới T tự quần!

Bởi vì..... Nó giấu ở khe hở.

Nội y cửa hàng hoàn toàn là nữ nhân thế giới, trừ bỏ đủ mọi màu sắc nội y ngoại, còn có một đám trang điểm thời thượng cao quý nữ nhân ở chọn lựa kỹ càng nội y, từ các nàng biểu tình tới xem, tuyển nội y khó khăn xa so tuyển áo khoác đại.

Trần Phàm đã đến, như là hướng bình tĩnh mặt hồ đầu nhập vào một viên đá giống nhau, tức khắc khơi dậy một đạo bọt sóng.

Một ít nguyên bản cảm tình thú nội y nữ nhân phát hiện trong tiệm bỗng nhiên nhiều một người nam nhân sau, một đám như là chán kinh nai con giống nhau, vội vàng mặt đỏ mà đem trong tay tình thú nội y buông, đem ánh mắt đầu hướng những cái đó thoát nhìn “bình thường” một ít nội y.

Đối với các nàng mà nói, các nàng có đứng khì ở chính mình nam nhân trước mặt ăn mặc tình thú nội y bày ra các loại mê người tư thế, nhưng là lại ngượng ngùng ở một cái xa lạ nam nhân trước mặt chọn lựa lệnh nam nhân phun huyết tình thú nội y.

Đương nhiên, cũng có một ít gan lớn khai phòng nữ nhân chỉ là ngăn ngại ngại người sau, tiếp tục cùng nhân viên cửa hàng thảo luận mua nào một kiện hảo.

Tô San nguyên bản cho rằng Trần Phàm chỉ là phùng má giả làm người mập, căn bản không dám cùng nàng tiến nội y cửa hàng, lại không có nghĩ đến chính mình tính sai, đặc biệt nhìn đến Trần Phàm ra về dạo mạo mà xem trong tiệm những cái đó mỹ nữ chọn lựa tình thú nội y sau, nàng tranh cường háo thắng tính tình tức khắc bị kích lên.

Chỉ thấy nàng đi lên trước, cầm lấy một khoản đơn bạc trong suốt màu đen đường viền hoa T tự quần, đưa tới Trần Phàm trước mắt, cố ý run rẩy một chút, nũng nịu hỏi:

“Thân ái, ngươi cảm thấy ta xuyên cái này đẹp sao?”

“Lão bà a, màu đen lấy gọi cảm xung, nữ nhân mặc vào màu đen nội y sau sẽ phát ra vô hạn dụ hoặc, có thể kích khởi nam tính nhất nguyên thủy xúc động, cấp nam tính vô pháp kháng cự tính dụ hoặc cảm.”

Trần Phàm chút nào không biết xấu hổ mà nói:

“Bất quá, ta cảm thấy cái này nếu đơn độc xuyên nói, không thể phát huy ra tốt nhất hiệu quả. Nếu người có thể phối hợp lộ hàng màu đen tất chân cùng lộ bối yếm nói, ta buổi tối tuyệt đối sẽ biến thành dã thú!”

Bá!”

Trong lúc nhất thời, nội y trong tiệm lặng ngắt như tờ, mọi người không hện mà cùng mà đem ánh mắt đầu hướng về phía Trần Phàm, như là nhìn đến yêu quái giống nhau, biểu tình muốn nhiều xuất sắc có bao nhiêu xuất sắc.

Tô San giống như bị sấm đánh giống nhau, hoàn toàn sững sờ ở tại chỗ!

P/s: Đánh giá mức 9 - 10 hộ mình nhé và nếu thấy hay thì hãy chia sẻ với bạn bè của bạn nhé! Thanks!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Chuyên gia Nội y?!

Đối mặt mọi người nóng rất ánh mắt, Trần Phàm không những không có cảm thấy xấu hổ, tương phản, về mặt thân nhiên mà tiếp nhận Tô San trong tay đơn bạc trong suốt T—back.

Tô San một khuôn mặt trướng đến đỏ bừng, như là muốn tích ra thủy giống nhau, hấn cư nhiên làm ta mặc vào này khoản T—back cho hấn xem? Lại còn có không biết xấu hổ mà cầm qua đi?

Nghĩ đến đây, Tô San hận không thể lập tức tìm cái khe đất chui vào đi.

Cái này kẻ dờ hơi nào toát ra tới a? Cư nhiên làm trò nhiều như vậy nữ nhân mặt, chẳng những nói muốn cho nữ hài kia mặc vào T—back cho hấn xem? Còn về mặt thân nhiên mà tiếp nhận T—back?

Không chỉ có Tô San như thế, nội y trong tiệm, một ít nội hướng muộn tao nữ nhân, nhìn đến Trần Phàm kia lớn mật hành động, đầu tiên là cả kinh, theo sau cũng là về mặt ngưng ngừng biểu tình.

Cũng có một ít nữ nhân, bản năng cho rằng Trần Phàm có luyện nội y tinh kết, cho rằng Trần Phàm là cái đại biến thái, nhìn về phía Trần Phàm ánh mắt tràn ngập chán ghét cảm giác.

Trần Phàm lại là về mặt không thêm để ý, mỉm cười nói:

“Các người không cần như vậy kỳ quái mà nhìn ta. Nữ nhân vô luận như thế nào trang điểm đều là vì hấp dẫn nam nhân lực chú ý, xuyên tình thú nội y càng là như thế. Đương các người mặc vào tân mua tình thú nội y sau, chỉ có các người nam nhân biến thành dã thú, kia mới chứng minh các người chọn lựa tình thú nội y không sai. Tương phản, nếu các người nam nhân nhìn đến các người mặc vào tân mua tình thú nội y, không có chút nào nam nhân ứng có phản ứng, như vậy các người khổ tâm liền uổng phí.”

Quá vô si! Quá không biết xấu hổ! Thật là mắc cỡ chết người!

Nghe được Trần Phàm lời này nói, Tô San muốn chết tâm đều có, nàng rất muốn lập tức rời đi nhà này nội y cửa hàng, bắt đắc dĩ mọi người ánh mắt đều dừng ở nàng cùng Trần Phàm trên người, làm nàng cảm thấy dưới chân tựa hồ có ngàn cân trọng giống nhau, căn bản vô pháp hoạt động.

So sánh với Tô San mà nói, trong tiệm mặt khác một ít nữ nhân còn lại là bởi vì Trần Phàm này phiên lời nói thay đổi đối Trần Phàm cái nhìn, những cái đó cho rằng Trần Phàm là biến thái cuồng nữ nhân nhìn về phía Trần Phàm ánh mắt cũng thay đổi, mà những cái đó nguyên bản muộn tao không dám nhìn thẳng vào Trần Phàm nữ nhân, cũng lớn mật mà đem ánh mắt đầu hướng về phía Trần Phàm, chờ mong Trần Phàm tiếp tục nói tiếp.

Chính như Trần Phàm theo như lời như vậy, các nàng hao hết tâm tư ở chỗ này chọn lựa gọi cảm tình thú nội y, chính là vì ở trên giường lấy lòng chính mình nam nhân, làm chính mình nam nhân trừ bỏ hiến lương ngoại, không có tính lực đi bên ngoài hái hoa ngắt cỏ.

Mà trong đó có vài tên đầy đặn thiếu phụ, nhìn phía Trần Phàm ánh mắt biểu lộ trần trụi khiêu khích ý vị, kia cảm giác phảng phất tương cùng Trần Phàm đến trên giường nghiệm chứng một chút Trần Phàm lý luận.

Nội y trong tiệm nhân viên cửa hàng, ngay từ đầu thời điểm, bởi vì Trần Phàm kinh người lời nói cùng lớn mật hành động mà cảm thấy không biết làm sao —— các nàng tuy rằng cũng gặp qua nam sĩ bồi nữ sĩ tới chọn lựa nội y, nhưng giống Trần Phàm này phiên lớn mật, trắng ra nam sĩ vẫn là cái thứ nhất.

Lúc này, nghe xong Trần Phàm này phiên lời nói, một người đáng người đầy đặn thiếu phụ lập tức đi lên trước tới, mỉm cười nói:

“Vị tiên sinh này nói không sai. Theo quốc gia của ta tính quan niệm tiến bộ, nữ sĩ đối nội y yêu cầu đã không còn cực hạn với ăn mặc khỏe mạnh, thoải mái, còn có một cái càng quan trọng nhân tố: Gọi cảm”

Nói tới đây, nàng cảm kích mà nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, tiếp tục nói:

“Nhưng mà, như thế nào mới có thể gọi cảm đâu? Chính như vị tiên sinh này theo như lời, gọi cảm không gọi cảm, nữ nhân nói không tính, nam nhân nói mới tính.”

“Vị này soái ca, giúp tỷ tỷ chọn bộ nội y đi?”

Nữ chủ tiệm nói âm mới vừa rơi xuống hạ, lập tức có một người đáng người đầy đặn, biểu tình vô mị thiếu phụ đối với Trần Phàm vút cái mị nhãn.

“Xin lỗi, ta chỉ cho ta lão bà chọn lựa nội y, rất cuộc, ta có thể nhìn đến nàng xuyên, mà người, ta lại nhìn không tới.”

Trần Phàm dứt lời, mỉm cười đem trên tay T—back đưa cho Tô San, cười tủm tỉm nói:

“Có phải hay không a? Lão bà?”

Tô San bản năng lùi về tay, kia cảm giác, dường như Trần Phàm cho nàng chính là bom giống nhau. Mà Trần Phàm tả một tiếng lão bà, hữu một tiếng lão bà kêu đến nàng đều mau khóc, nhưng là, nàng rồi lại không dám nhận chúng giải thích cái gì.

Mà vị kia câu dẫn Trần Phàm thiếu phụ, còn lại là tức giận đến mày đẹp vừa nhíu, vừa muốn nói cái gì, lại nghe Trần Phàm tiếp tục nói:

“Bất quá ta kiến nghị các người trừ bỏ chọn lựa màu đen ngoại, có thể suy xét một chút màu trắng. Màu trắng tượng trưng thuần khiết, tuy rằng xuyên ra tới không có màu đen gọi cảm, nhưng là đại đa số nam nhân đều thích thuần khiết nữ nhân.”

Tên hồn đàn này như thế nào đối nữ sĩ nội y như thế hiểu biết?

Nghe xong Trần Phàm này phiên lời nói, ngay cả Tô San cũng kinh ngạc, bất quá nàng lập tức lại nghĩ tới Trần Phàm buổi sáng hành động, trong lòng tức khắc minh bạch một chút: Cái này dầm dứt chó hồn đàn tuyệt đối là cái sắc ma!

Trên thực tế, Trần Phàm đối với nữ sĩ nội y cũng không phải quá hiểu biết, bất quá lúc trước hắn cùng Đại Phù phát sinh quan hệ khi, Đại Phù mặc vào màu đen cùng màu trắng tình thú nội y, nhất có thể gọi lên hắn tính thú, cho nên mới có trở lên lý do thoái thác.

Trong tiệm một ít nguyên bản tính toán mua màu đen tình thú nội y nữ nhân, nghe xong Trần Phàm này phiên lời nói, sôi nổi đem ánh mắt đầu hướng về phía những cái đó màu trắng tình thú nội y, mà chủ tiệm còn lại là lại lần nữa cảm kích mà nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, sau đó bước nhanh đi ra phía trước, phục vụ những cái đó khách hàng.

Trần Phàm tác như là giống như người không có việc gì, cười tủm tỉm mà nhìn Tô San liếc mắt một cái: “Lão bà, còn mua sao?”

“Đương nhiên mua! Bất quá, đây là ta chính mình sự tình, người đến bên ngoài chờ ta!”

Tô San làm khó dễ Trần Phàm không thành nhiều ít có chút buồn bực, bất quá nàng xác thật muốn mua vài món tân nội y, đương nhiên, có Trần Phàm phía trước biểu hiện, nàng tự nhiên không muốn Trần Phàm tiếp tục lưu tại trong tiệm, nếu không, nàng căn bản không có dũng khí đi tuyển nội y, trời biết Trần Phàm sẽ nói ra như thế nào kinh thế hãi tục nói ra tới.

Trần Phàm cười hắc hắc, chưa nói cái gì, lập tức đi ra nội y cửa hàng, hắn hành động làm trong tiệm một ít chuẩn bị làm Trần Phàm ra chủ ý chọn lựa nội y thiếu phụ nhiều ít có chút tức nuối.

Bất quá, những cái đó thiếu phụ theo sau tựa hồ minh bạch cái gì, tập thể hướng Tô San vây quanh qua đi.

Đối với này hết thảy, Trần Phàm lại là không biết tình.

Ra nội y cửa hàng sau, hắn cũng mặc kệ ở công chúng trường hợp, trực tiếp lấy ra một chi thuốc lá, điểm, thích ý mà hút.

Đương hắn đem một chi thuốc lá hút xong thời điểm, Tô San khuôn mặt đỏ bừng mà từ trong y cửa hàng đi ra, nhìn về phía Trần Phàm ánh mắt biểu lộ trần trụi sát ý.

Vừa rồi, Trần Phàm rời đi nội y cửa hàng sau, trong tiệm những cái đó vốn định làm Trần Phàm ra chủ ý mua nội y nữ nhân sôi nổi vây đến Tô San bên cạnh, hỏi Tô San ngày thường đều mua cái gì dạng nội y, có dứt khoát hỏi, Tô San mua cái gì dạng nội y, Trần Phàm sẽ ở trên giường biểu hiện đến càng điên cuồng.

Tô San tuy nói đã cùng Trần Phàm đính hôn, hơn nữa ở cùng một chỗ, nhưng là đều là tách ra trụ, nào có giống Trần Phàm nói như vậy mặc vào tình thú

nội y câu dẫn Trần Phàm?

Tô San mặt ngoài nhỏ mà lạnh, kiến thức cũng không ít, nhưng rốt cuộc chỉ có mười tám tuổi, đối mặt những cái đó trần trụi lời nói, tự nhiên xấu hổ thực, chỉ phải âm ừ ứng phó, thật vất vả mới thoát ly vòng vây, kết quả ra cửa mới phát hiện chính mình nội y căn bản không mua, mà Trần Phàm lại ở cửa tiệm về mặt thích ý mà hút thuốc.

Trần Phàm thấy Tô San tức giận mà trừng mắt chính mình, một chút cũng không có phạm sai lầm giác ngộ, tương phản, cột nhà mà đón đi lên.

“Đừng theo ta đi cùng nhau, ta không quen biết ngươi!” Tô San nhớ tới phía trước hết thảy, cảm giác cùng Trần Phàm đi cùng một chỗ là kiện cực kỳ mất mặt sự tình, lập tức nhanh hơn bước chân.

Trần Phàm nhanh chóng đuổi kịp, cười tủm tỉm nói: “Ta nói chính là lời nói thật a, ngươi không thấy trong tiệm còn có nữ nhân làm ta giúp các nàng tuyển nội y sao?”

“Sắc ma! Không biết xấu hổ!” Tô San tức giận đến cả người run lên, trước ngực nộ hoa một trận đong đưa, hảo không mê người.

Trần Phàm lại là không để ý tới Tô San chôn mắng, cười nói: “Lão bà, ngươi xem, ta thực hiện hứa hẹn, đi theo ngươi nội y cửa hàng, ngươi xem chúng ta có phải hay không tìm một chỗ, ăn một chút gì, nghỉ ngơi một chút?”

“Ta..... Ta còn muốn mua đồ vật, muốn nghỉ ngơi chính ngươi nghỉ ngơi đi.” Tô San nội y không mua được không nói, còn ở bên trong y cửa hàng bị chúng nữ vây công, nào còn có tâm tư ăn cái gì?

Trần Phàm tựa hồ đoán được Tô San sẽ chơi xấu giống nhau, khó được mà không có nói cái gì nữa, mà là lười biếng mà đi theo Tô San bên cạnh, hưởng thụ xuyên qua ở trong đám người cảm giác.

Hơn mười phút sau, Tô San chính mình đến một khách gia nội y cửa hàng chọn lựa vài món nội y, Trần Phàm cũng không có đi theo đi vào.

Cùng ngày sắc dần dần ám xuống dưới thời điểm, Tô San rốt cuộc dạo một vòng, hai người đi ra phố buôn bán, triều dừng xe địa phương đi đến.

Coi như hai người khoảng cách dừng xe địa điểm còn có không đủ 100 mét thời điểm, đi ở Trần Phàm phía trước Tô San, như là một đầu tức giận cọt mẹ giống nhau, ngay tại chỗ một nhảy, trực tiếp nhắm phía phía trước.

Trần Phàm trong lòng vừa động, lập tức nheo lại đôi mắt hướng phía trước nhìn lại.

P/s: Đánh giá mức 9 - 10 hộ mình nhé và nếu thấy hay thì hãy chia sẻ với bạn bè của bạn nhé! Thanks!

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Nam nhân đều là người nhát gan?

Piazza trước hơn mười mét chỗ, một người vác túi xách phụ nữ trung niên bị một người tóc húi cua thanh niên ngăn cản xuống dưới, tóc húi cua thanh niên tựa hồ ở hướng phụ nữ trung niên hỏi đường, phụ nữ trung niên nâng lên tay về phía trước phương chỉ chỉ.

Cùng lúc đó, phụ nữ trung niên phía sau, một người dáng người nhỏ yếu ăn mặc màu đen áo thun thanh niên, tay cầm cái nhíp, thừa dịp phụ nữ trung niên chỉ lộ nháy mắt, đem cái nhíp vói vào phụ nữ trung niên tay nải, kẹp ra một cái di động.

“Cẩn thận! Bọn họ là ăn trộm!” Coi như mặc màu đen áo thun thanh niên sắp đắc thủ thời điểm, chạy như điên trung Tô San bỗng nhiên hét lớn một tiếng.

Này thanh niên linh xảy ra rống to làm đến mặc màu đen áo thun thanh niên trong lòng căng thẳng, tay run lên, kẹp ra di động lập tức lại rút trở về trong bao.

Mà nguyên bản đang ở chỉ lộ phụ nữ trung niên phảng phất minh bạch cái gì, theo bản năng mà quay đầu lại, kẹp lấy túi xách, đồng thời cũng kẹp lấy thanh niên trong tay cái nhíp, kinh hoàng hỏi: “Ngươi..... Ngươi làm gì?”

Mặc màu đen áo thun thanh niên sắc mặt biến đổi, không có đáp lời, buông ra cái nhíp, xoay người đón chạy như điên hướng Tô San đi tới, biểu tình tương đương không tốt, kia cảm giác phảng phất ở đối Tô San nói: “Tiểu kỹ nữ, dám phá hỏng đại gia chuyện tốt, ngươi tìm chết!”

Mắt thấy mặc mặc màu đen áo thun thanh niên rồi đi, phụ nữ trung niên cũng không truy, mà là về mặt kinh hoàng mà kiểm tra chính mình bao nội đồ vật hay không còn ở, đương năng phát hiện cũng không có ném đồ vật sau, nhẹ nhàng thở ra, cũng không đợi cấp Tô San nói lời cảm tạ, xoay người liền đi.

“Hài!”

Làm như nhận thấy được mặc màu đen áo thun thanh niên ánh mắt không tốt, chạy như điên trung Tô San nương xung lượng, nghênh diện chính là một cái tiêu chuẩn sùan đá.

Tô San từ tiểu bắt đầu luyện tập Tae Kwon Do, bao nhiêu năm trôi qua, nhiều ít có chút đấy, này một chân vô luận tốc độ góc độ vẫn là lực độ đều là tốt nhất trình độ, người bình thường căn bản vô pháp ngăn cản.

Quả nhiên ——

Mặc màu đen áo thun thanh niên, tựa hồ không nghĩ tới Tô San sẽ không nói hai lời, trực tiếp động thủ.

Hắn càng không nghĩ tới, thoát nhìn nhu nhược bất kham Tô San là cái luyện gia đình, chờ muốn trốn tránh thời điểm, đã đã muộn.

“Phanh!”

Tô San một chân đá vào mặc màu đen áo thun thanh niên má phải thượng, lực lượng cường đại trực tiếp đem thanh niên đánh bay đi ra ngoài.

Vẫn luôn theo sát Tô San phía sau Trần Phàm, nhìn đến Tô San ra tay, lại là không có tiến lên hỗ trợ, bởi vì hắn nhìn ra được, mặc màu đen áo thun thanh niên bước chân – lung lay, một bộ dáng dục quá độ bệnh trạng, lấy Tô San thân thủ, căn bản không có bất luận vấn đề gì.

“Ai u!”

Mặc màu đen áo thun thanh niên hung hăng mà ngã trên mặt đất, cuộn tròn thân mình, phát ra thống khổ tru lên.

Tô San thấy thế, mê người gương mặt lộ ra một cái hưng phấn tươi cười, đang muốn qua đi bắt lấy thanh niên, lại phát hiện phía trước tên kia hỏi đường tóc húi cua nam tử, tay cầm một phen sáng choang chủy thủ, sắc mặt dữ tợn mà triều năng vọt lại đây.

“Mẹ nó, tiểu kỹ nữ, ngươi tìm chết!” Tóc húi cua nam tử mắt thấy chính mình đồng bạn bị Tô San đá đảo, cũng không màng chung quanh vậy xem người, lập tức nổi lên lòng xấu xa, làm như muốn Tô San mệnh.

Chung quanh những cái đó vậy xem người xem thấy thế, cũng không có tiến lên trợ giúp Tô San, mà là giống một đám chần kinh dương đàn giống nhau, sôi nổi tản ra.

Cùng bọn họ hoàn toàn tương phản chính là, đối mặt tay cầm chủy thủ tóc húi cua nam tử, Tô San không những không chạy, tương phản một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, kia cảm giác tựa hồ một chút cũng không có đem tóc húi cua nam tử để vào mắt.

Nha đầu này, lá gan thật đúng là không phải giống nhau đại, không thấy nhân gia cầm đao sao?

Trần Phàm thấy như vậy một màn, trong lòng âm thầm trách cứ, nhưng cũng rõ ràng nếu là tay không quyết đấu nói, Tô San đối phó tóc húi cua nam tử vấn đề không lớn. Bất quá lúc này tóc húi cua nam tử tay cầm chủy thủ, Tô San có nhất định nguy hiểm.

Phán đoán một chút tóc húi cua nam tử thực lực, Trần Phàm cũng không có tiến lên trợ giúp Tô San, mà là mặc không lên tiếng mà lấy ra một cái zippo bật lửa, nắm trong tay, tùy thời chuẩn bị ra tay.

“Lão tử muốn đem ngươi hủy dung!” Tóc húi cua nam tử thấy đám người tản ra, chỉ còn lại có Tô San một người, lập tức lộ ra một cái tà ác tươi cười.

“Nguyên lai các ngươi là một đám!” Tô San nghe được tóc húi cua nam tử nói, khuôn mặt nhỏ tức giận đến trắng bệch, năng căn bản không có nghĩ đến hai người là một đám.

Ngấn ngừ phần nộ qua đi, Tô San trước tiên điều chỉnh cảm xúc, thực mau lộ ra một cái mê chết người không đền mạng tươi cười, cổ ý ưỡn ngực, trước ngực nộ hoa run lên run lên, hoàng người đôi mắt.

Thấy như vậy một màn, Trần Phàm biết, tóc húi cua nam tử muốn tao ương.

Quả nhiên, Tô San cái này hành động rơi vào tóc húi cua nam tử trong mắt, tức khắc làm tóc húi cua nam tử tốc độ một giảm.

Tô San thấy chính mình mỹ nhân kế khởi đến tác dụng, ngay tại chỗ bắn ra, thẳng tắp đùi đẹp bỗng nhiên ngăn, chân bồi căng chặt, hung hăng mà triều tóc húi cua nam tử thủ đoạn đá vào.

Tóc húi cua nam tử tuy rằng bị Tô San run ngực hành động mê hoặc, nhưng thực mau phản ứng lại đây, mắt thấy Tô San một chân đá tới, không chút nghĩ ngợi, bản năng huy khởi chủy thủ triều Tô San cổ chân vạch tới.

Thấy như vậy một màn, Tô San đồng tử đột nhiên phóng đại, sắc mặt nháy mắt trở nên tái nhợt như tờ giấy.

Nguyên bản, nàng là tướng tay không đoạt dao sắc, bất quá nàng phát hiện tóc húi của nam tử bị nàng sắc đẹp mê hoặc sau, thay đổi chủ ý, tưởng lấy một cái xinh đẹp sườn đá giải quyết chiến đấu, lại không có nghĩ đến, tóc húi của nam tử trước tiên làm ra đánh trả.

Này hết thầy đều ở nháy mắt phát sinh, Tô San trong lòng hồi hận, nhưng là muốn nhận chân đã không còn kịp rồi.

“Nha đầu này là gan cũng quá lớn, cư nhiên lấy chân cùng nhân gia dao nhỏ đánh bừa, này không tìm chết sao?” Trần Phàm bắt đắc dĩ mà lắc lắc đầu, Tô San tuy rằng công phu đây có một ít, nhưng đều là một ít khoa chân múa tay, cũng không thực dụng, hơn nữa thực chiến kinh nghiệm thiếu đáng thương, ngày thường chơi chơi đao cũng có thể, nếu là gặp gỡ hung tàn đao tặc, tuyệt đối không có bất luận cái gì phần thắng.

“Vèo!”

Trong lòng thầm nghĩ đồng thời, Trần Phàm không dám chậm trễ, thủ đoạn dùng sức run lên, trong tay zippo bật lửa hóa thành một đạo bạch quang, cực nhanh bắn về phía tóc húi của nam tử thủ đoạn.

“Phanh!”

Zippo bật lửa chuẩn xác không có lầm mà đánh trúng tóc húi của nam tử thủ đoạn, tóc húi của nam tử ăn đau kêu thảm thiết một tiếng, bản năng buông lỏng ra chúi thủ.

“Răng rắc!”

Cùng lúc đó, Tô San sườn đá như gió tới, một chân đá vào tóc húi của nam tử thủ đoạn chỗ, tức khắc phát ra một tiếng gòn vang.

Nguyên bản, Tô San thấy tóc húi của nam tử làm ra phản ứng, đã chịu kinh hách, này một chân lực lượng kịch giảm, căn bản vô pháp một chân đá đoạn đôi phương thủ đoạn. Lúc này, có thể đá đứt tay cổ tay, hoàn toàn là bởi vì Trần Phàm ra tay đánh trúng tóc húi của nam tử thủ đoạn chỗ khớp xương.

Nhưng mà.....

Lúc này Tô San nơi nào sẽ biết này đó?

Nàng thấy chính mình một chân đá đoạn tóc húi của nam tử thủ đoạn, cũng không có suy nghĩ trong đó miêu ni, mà là nhanh chóng đá ra đệ nhị chân.

—— đoạn tử tuyệt tôn chân!

Nhìn đến này nhất chiêu, Trần Phàm khốc mắt cơ bắp hơi hơi rung động, phảng phất đã thấy được tóc húi của nam tử kết cục giống nhau.

“Ngao!!”

Chính như Trần Phàm suy nghĩ, tóc húi của nam tử phát ra một tiếng tê tâm liệt phế tru lên, ôm hạ thân kia ngoan ý ngồi xổm trên mặt đất, sắc mặt nháy mắt trở nên tái nhợt như tờ giấy.

“Dám dùng chủy thủ, cô nãi nãi ta đâm chết ngươi!” Tô San nhớ tới phía trước một màn, trong lòng vẫn cứ có chút nghĩ mà sợ, nhưng càng nhiều còn lại là phần nộ, lúc này thấy tóc húi của nam tử ngồi xổm trên mặt đất, lập tức hóa phần nộ vì lực lượng, vung lên chân đối với tóc húi của nam tử mặt chính là một trận mãnh đâm!

Tóc húi của nam tử kia ngoan ý bị đá trúng, căn bản vô pháp chống cự, chỉ có thể tùy ý Tô San tận tình mà phát tiết tức giận.

Một trận loạn đâm lúc sau, tóc húi của nam tử đầy mặt là huyết ngã xuống trên mặt đất, phát ra một trận lại một trận thống khổ rên rỉ.

Tô San dù sao cũng là cái mười tám tuổi nữ hài, nhìn thấy huyết sau, trong lòng nhiều ít có chút sợ hãi, lập tức dừng động tác, quay đầu tìm kiếm Trần Phàm, kết quả phát hiện Trần Phàm như cũ xách theo tay đề túi, đứng ở nàng phía sau năm mét địa phương, một bộ xem diễn biểu tình.

“Trần Phàm, ngươi còn có phải hay không nam nhân?” Thấy như vậy một màn, Tô San không khỏi nhớ tới phía trước chính mình thiếu chút nữa bị đối phương dùng chủy thủ thương đến tình hình, thờ phì phì mà mắng: “Có cái nào nam nhân giống ngươi như vậy nhất gan? Cư nhiên làm ta ở phía trước đấu tranh anh dũng, chính ngươi lại núp ở phía sau mặt xem diễn!”

“Lại không phải ta một người nhất gan, chung quanh nam nhân đều không ra tay.” Trần Phàm không biết liêm sỉ mà đem chung quanh nam nhân lôi ra tới gánh tội thay, đồng thời cũng âm thầm tán thưởng Tô San đủ dũng cảm, rất cuộc, ở cái này nhân tình đạm mạc niên đại, giống Tô San như vậy thấy việc nghĩa hăng hái làm người đã càng ngày càng ít, mọi người trong cơ thể nhiệt huyết ở ích lợi ăn mòn hạ, đã chậm rãi làm lạnh.

Trần Phàm này phiền vô si hành động, tức khắc làm chung quanh những cái đó phía trước không dám tiến lên nam nhân một trận phần nộ, mà Tô San nhìn thoáng qua chung quanh vây xem mấy chục người, còn lại là mê mang, nàng không cảm ở trong lòng thầm hỏi chính mình: Vì cái gì bọn họ đều không ra tay? Chẳng lẽ chính mình làm sai sao?

“Không cần mê mang, ngươi làm rất đúng, ngươi so các nàng đều dũng cảm.” Liền ở Tô San mê mang thời điểm, Trần Phàm kia hình bóng quen thuộc xuất hiện ở Tô San trước người, hần nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Tô San bả vai, ôn nhu nói.

Tô San mờ mịt mà ngẩng đầu, thỉnh thoảng phát hiện, giờ khắc này Trần Phàm không có giống dĩ vãng như vậy lộ ra một bộ hi hi ha ha biểu tình, vẻ mặt của hắn thực bình tĩnh, ánh mắt ôn nhu, thanh âm mang theo nam nhân đặc có từ tính.

Đây là một bộ nàng chưa từng có ở Trần Phàm trên mặt nhìn thấy quá biểu tình, giờ khắc này, nàng bỗng nhiên cảm thấy, chính mình tựa hồ một chút cũng không có nhìn thấu trước mắt cái này cùng chính mình ở chung một tháng nam nhân.

Bất quá chỉ là nháy mắt, Tô San liền từ ngây người trung phục hồi tinh thần lại, tức giận nói: “Ta khẳng định so người cái người nhất gan dũng cảm!”

“Đó là tự nhiên, có câu nói không phải nói rất đúng sao? Một cái dũng cảm nữ nhân sau lưng tổng hội trốn tránh một cái yếu đuối nam nhân.” Trần Phàm khôi phục ngả ngớn biểu tình, ha ha cười.

Trần Phàm vốn đang lo lắng Tô San bởi vì chuyện vừa rồi lâm vào mê mang, do đó nghi ngờ nàng nhân sinh giá trị quan hay không chính xác, hiện giờ nhìn đến Tô San khôi phục bình thường, tức khắc yên tâm rất nhiều.

Ở Trần Phàm xem ra, Tô San tuy rằng mặt ngoài đi nhỏ mà lạnh, thích trang thành thực, nhưng là..... Nàng nội tâm đơn thuần giống một trương giấy trắng.

Trần Phàm không nghĩ làm nhân tính những cái đó âm u đồ vật, quá sớm mà làm bản Tô San kia viên thuần khiết nội tâm.

Nàng chỉ có mười tám tuổi, hẳn là hưởng thụ đơn thuần phi dương thanh xuân năm tháng.

P/s: Đánh giá mức 9 - 10 hộ mình nhé và nếu thấy hay thì hãy chia sẻ với bạn bè của bạn nhé! Thanks!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Trần gia nam nhân

Màn đêm buông xuống, hắc ám bao phủ ở thành thị trên không, đèn nê ông quang mang chiếu sáng lên cả tòa thành thị, gió đêm khẽ vuốt, bóng đêm liêu nhân, phảng phất một tòa mê huyền chi thành, làm không đếm được mọi người hăm sâu trong đó, vô pháp tự kiềm chế.

Làm đất liền nhất phát đạt thành thị, Đông Hải thị trị an vẫn là tương đối tương đối tốt, ở Trần Phàm cùng Tô San đầu võ mồm đồng thời, vài tên ăn mặc chế phục hiệp cảnh đi tới sự phát địa điểm.

Đương vài tên hiệp cảnh biết được Tô San lấy một địch hai, chế phục ăn trộm sau, nhìn phía Tô San ánh mắt tràn ngập kính nể.

Không có biên chế bọn họ, mỗi tháng lãnh tiền lương cũng không cao, bọn họ cũng không có cao thượng chức nghiệp đạo đức, nếu là gặp được cầm đao kẻ bất cớ, ở một mình một người dưới tình huống, bọn họ sẽ không vì mỗi tháng ít ỏi không có mấy tiền lương đi liều mạng.

Mà Tô San vì một cái liền cảm ơn đều không nói xa lạ người qua đường cùng hai gã ăn trộm sinh từ vật lộn, này có thể nào không cho bọn họ bội phục?

Đối mặt vài tên hiệp cảnh kính nể ánh mắt, Tô San vẻ mặt đặc ý biểu tình, kia miệng hận không thể kiêu đến bầu trời đi, nhìn phía Trần Phàm ánh mắt cũng tràn ngập khiêu khích, kia cảm giác phảng phất đang nói: “Người nhất gan, ngàn vạn không cần hăm mộ bọn tiểu thư, người đời này là không trông cậy vào được đến loại này đãi ngộ!”

Nhìn Tô San kia khiêu khích ánh mắt, Trần Phàm dở khóc dở cười.

Mười phút sau, vài tên hiệp cảnh đem hai gã ăn trộm mang đi, Trần Phàm lái xe chở Tô San về nhà.

Tô San phụ thân Tô Thanh Hải tuy rằng không phải chen vào Forbes xếp hạng ngưu nhân, nhưng là ở Đông Hải thương giới vẫn là rất có danh khí, tài sản thực sự xa xỉ.

Thân là con gái một Tô San là một cái tiêu chuẩn nhà giàu thiên kim, nàng trên người nhiều ít có được một ít nhà giàu tiểu thư tính tình, nhưng là nàng cũng không khoe giàu, nàng ô tô đều không phải là mấy trăm vạn xe thể thao, mà là một chiếc sắp tới bán đến cực kỳ hỏa bạo đại chúng CC.

Có lẽ là buổi chiều tiêu hao quá nhiều thể lực, Tô San lên xe không bao lâu liền ngủ rồi.

Ngủ say trung Tô San không giống thanh tỉnh khi như vậy hoạt bát, nàng giống một con tiểu dã miêu giống nhau dựa vào đang ngồi vị phía sau lưng

thương, mày đẹp giãn ra thon dài, mắt đẹp khép hờ, thật dài lông mi tinh mịn đều đều, tinh xảo tiểu mũi ngọc hạ, kia mềm mại môi giống như thực thẩu anh đào giống nhau.

Đông Hải giao thông tuy rằng bốn phương thông suốt, nhưng không chịu nổi xe nhiều, tới rồi cao phong kỳ, vẫn như cũ sẽ xuất hiện kẹt xe hiện tượng.

Vì không đánh thức Tô San, Trần Phàm cũng không có lợi dụng thành thạo đến biến thái kỹ thuật lái xe vượt qua lên đường, mà là đem ô tô khai đến cực kỳ vững vàng.

Bốn mươi phút sau, ô tô đến Trần Phàm cùng Tô San sở trụ tiểu khu.

Đây là một cái cực kỳ xa hoa tiểu khu, tuy rằng không bằng canh thần nhất phẩm như vậy nổi danh, nhưng là giá cả kém cũng không lớn, ở nơi này người phi phú tức quý.

Đem ô tô ngừng ở bãi đỗ xe, Trần Phàm nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Tô San bả vai.

Trong lúc ngủ mơ Tô San nhú nhú mày, duỗi tay xoa sạch đánh một chút Trần Phàm tay, tiếp tục ngủ say.

“Nãi nãi, ngủ như lợn.” Tuy là nói như vậy, nhưng là Trần Phàm cũng không có tăng lớn lực độ, hẳn biết rõ, người trong lúc ngủ mơ, bỗng nhiên bùng tỉnh nói, đối thân thể tổn hại rất lớn, đặc biệt là đối trái tim. Rất nhiều có được bệnh tim người chết vào sáng sớm, phần lớn là bởi vì điểm này.

Nửa phút sau, Tô San chậm rãi mở mộng lung mắt buồn ngủ, duỗi một cái phong tình vạn chủng kiều ung lười eo, đánh một cái mê chết người không đền mạng ngáp, trước ngực nụ hoa theo nằng động tác một trận rung động.

“Về đến nhà sao?” Tô San cười hi hi nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, tựa hồ đối Trần Phàm dọc theo đường đi không có quấy rầy nằng ngủ thập phần vừa lòng.

Trần Phàm cười gật gật đầu: “Àn.”

“Thân ái, trong xe đồ vật giao cho người.” Tô San ngọt nị nị mà nói một câu, mở cửa xe, để lại cho Trần Phàm một cái tiêu sái bóng dáng.

Trần Phàm dờ khóc dờ cười, xuống xe xách lên Tô San một buổi trưa mua đồ vật, đi theo Tô San phía sau.

“Di, trong nhà đèn như thế nào là lượng, hay là có tắc?” Đi ra bãi đỗ xe, Tô San liếc mắt một cái liền nhìn đến nằng cùng Trần Phàm sở trụ chung cư đèn sáng quang, không khỏi kinh hô.

Trần Phàm hai tay xách đầy tay đồ, ngạc nhiên nghe được Tô San nói, tức giận nói: “Tặc người cái đại đầu quý! Ta xem người hôm nay bắt hai ăn trộm, trong lòng nhớ thương thương tặc! Người cảm thấy cái nào ăn trộm sẽ ngốc đến ở trộm đồ vật thời điểm, đem trong phòng đèn toàn bộ mở ra?”

“Chẳng lẽ là Di Điền đã trở lại?” Kinh Trần Phàm như vậy vừa nhắc nhở, Tô San phảng phất minh bạch cái gì, về mặt nhảy nhót biểu tình.

Nguyên bản, Tô San cha mẹ biết được Trần Phàm muốn tới Đông Hải vào đại học sau, bức bách Tô San khổ luyện trừ nghệ, nề hà Tô San thật sự không có gia phương diện thiên phú, bắt buộc chỉ chỉ hạ, Tô San cha mẹ đành phải cấp hai người thỉnh một cái bảo mẫu.

Tô San trong miệng Di Điền đó là hai người bảo mẫu, chuyên môn phụ trách hai người cuộc sống hàng ngày.

Hai ngày trước, Di Điền nữ nhi đột nhiên sốt cao không lùi, Trần Phàm làm Di Điền về nhà mang nữ nhi xem bệnh, lại không có nghĩ đến hai ngày liền đã trở lại.

“Tiểu thư, Trần thiếu, ta cho các người gọi điện thoại, kết quả đánh không thông, bảo hiểm trong lúc, ta còn là đem cơm chiều làm, các người ăn cơm không có?”

Di Điền nghe được mở cửa thanh âm, vội vàng từ phòng bếp đi ra, xoa xoa trên đầu mồ hôi, mỉm cười nói, nằng phía sau nhà ăn tràn ngập một cỗ lệnh người muốn ăn mở rộng ra mùi hương, trên bàn cơm bày bốn đồ ăn một canh.

Tô San cực kỳ bất nhĩ mà đem dưới chân thủy tinh giày xăng-đan đá bay, quang chân rằng, về mặt nhảy nhót mà nói: “Di Điền, người trở về thật sự là quá tốt, người cũng không biết, người đi hai ngày này, Trần Phàm làm cơm có bao nhiêu khó ăn.”

“Di Điền, xin lỗi, ta cùng Tô San đi động cũng chưa điện. Đúng rồi, ngài nữ nhi hết bệnh rồi sao?”

Trần Phàm khó được mà không có cùng Tô San đầu vô mồm, hơi mang quan tâm đối hướng Di Điền hỏi.

Tô San mẫu thân vì cấp hai người chọn lựa bảo mẫu, không thiếu phí tâm tư, trải qua chọn lựa kỹ càng, cuối cùng lựa chọn Di Điền.

Theo Tô San mẫu thân theo như lời, Di Điền trước mắt độc thân một người, bên người có một cái nữ nhi, ở Đông Hải một khu nhà quý tộc trường học đi học. Nhà đó không phải Di Điền gia có tiền, tương phản, Di Điền gia thực nghèo, Di Điền nữ nhi đi kia sở quý tộc đi học là bởi vì ngôi trường kia không thu nằng nữ nhi học phí.

Ánh đèn hạ Di Điền làm như không nghĩ tới Trần Phàm sẽ như vậy hỏi, thế nhưng ngại ngần cả người, kia trương che kín nếp nhăn gương mặt lộ ra một

bộ kinh ngạc biểu tình.

Dù cho năm tháng vô tình mà hủy diệt kia phân nguyên bản thuộc về Di Điền mỹ lệ, nhưng là Trần Phàm có thể nhìn ra tuổi trẻ thời điểm nàng tuyệt đối là một cái mỹ nhân nhi.

Một người tuổi trẻ khi mỹ lệ nữ nhân, không có kết hôn, lẻ loi một mình nuôi nấng nữ nhi lớn lên, không cần phải nói, Trần Phàm cũng biết Di Điền là một cái có chuyện xưa người, chỉ là Di Điền không nói, Trần Phàm tự nhiên cũng sẽ không đi hỏi.

“Đa tạ Trần thiếu quan tâm, tiểu nữ bệnh đã hảo.”

Sau một lúc lâu qua đi, Di Điền con người trào ra một loại gọi là cảm động đồ vật, tựa hồ, nàng thật lâu không có bị người như thế quan tâm.

Trần Phàm cười cười, không nói thêm nữa cái gì.

Cơm chiều qua đi, Trần Phàm một mình trở lại thư phòng, Tô San đang muốn đi tắm rửa làm mặt nạ, lại nhận được Tô Thanh Hải điện thoại.

“Ba, ngài còn biết cho ta gọi điện thoại a? Ta cho rằng ngài đem ta đã quên đâu, hừ!” Điện thoại chuyển được, Tô San như nhau thường lui tới mà làm nũng.

Điện thoại kia đầu, Tô Thanh Hải ha hả cười: “Không phải có Trần Phàm bồi người sao?”

“Ba, người không nói tên hỗn đản kia còn hảo, vừa nói tên hỗn đản kia ta liền tới khí!” Tô San thờ phỉ phỉ nói.

Tô Thanh Hải ngăn ra: “Làm sao vậy? Chẳng lẽ các người cãi nhau?”

“Cãi nhau? Ba, ta cùng tên hỗn đản kia cãi nhau là chuyện thường ngày, ta sớm đều thói quen.” Tô San chu lên cái miệng nhỏ, hừ hừ nói.

Tô Thanh Hải tức khắc nghi hoặc: “Vậy người vì cái gì sinh khí?”

“Ngày mai không phải muốn khai giảng sao? Chiều nay cùng hần đi mua sắm, trở về thời điểm gặp được ăn trộm, ta đi lên bắt ăn trộm, kết quả cái kia người nhất gan núp ở phía sau mặt xem diễn.”

Tô San nói tới đây, hần không thể lập tức vọt tới Trần Phàm bên người cấp Trần Phàm hai chân, chỉ nghe nàng thờ phỉ phỉ nói:

“Người cũng không biết ngay lúc đó tình huống có bao nhiêu nguy hiểm, ta đã đảo một cái ăn trộm sau, một cái khác ăn trộm cầm dao nhỏ phải cho ta hủy dung, thiếu chút nữa liền thương đến ta chân.”

Nghe xong Tô San này phiên lời nói, điện thoại kia đầu Tô Thanh Hải sắc mặt hơi đổi: “Người nói ăn trộm cầm dao từ thiếu chút nữa thương đến chân của người?”

“Ân, ta dùng sừng đá đá gia hỏa kia thủ đoạn, kết quả hần cầm lấy dao nhỏ triều ta chân cắt tới, chỉ là không biết vì cái gì, hần dao nhỏ bỗng nhiên rời tay, kết quả bị ta một chân đá chặt đứt thủ đoạn.”

Nhớ lại ngay lúc đó tình hình, Tô San mới phản ứng lại đây, lúc ấy kia ăn trộm trong tay dao nhỏ là chính mình rời tay, mà không phải nàng một chân đá rơi xuống.

Nghe Tô San như vậy vừa nói, Tô Thanh Hải hơi suy tư liền minh bạch cái gì, nhú chặt mày từng xuống dưới, cười ha hả nói: “Kia ăn trộm khẳng định là bị ta bảo bồi nữ nhi dọa tới rồi, ta bảo bồi nữ nhi chính là Tae Kwon Do huyền đai đầu.”

“Đó là! Ba, ngài cũng không biết, lúc ấy mấy chục người vây xem, kết quả không một người dám lên đi ngăn trở. Ta tùy tiện hai chiêu liền đánh đến hai cái ăn trộm đầy mặt máu đào hoa khai.....”

Tô San nghe được Tô Thanh Hải khích lệ, một bộ lẳng lẳng biểu tình, kia tư thế phảng phất nàng chính là võ lâm cao thủ tái thế.

Tô Thanh Hải chỉ là lẳng lẳng mà nghe, cũng không xen mồm, chờ cắt đứt điện thoại, hần mới bậc lửa một chi thuốc lá.

Nồng đậm sương khói vờn quanh ở Tô Thanh Hải khuôn mặt, làm người vô pháp thấy rõ vẻ mặt của hần, hần phảng phất lâm vào hồi ức bên trong giống nhau, thật lâu không có hoạt động thân thể của mình.

Không biết qua bao lâu, Tô Thanh Hải cảm thấy ngón tay truyền đến một trận đau đớn cảm giác, ngẩng đầu vừa thấy mới phát hiện thuốc lá đã thiêu đốt xong rồi.

Nhẹ nhàng mà đem tàn thuốc ném vào gạt tàn thuốc, Tô Thanh Hải chậm rãi đứng dậy, đi đến cửa sổ sát đất bên, nhìn phương bắc đen nhánh không trung, nhẹ giọng nói:

“Đứa nhỏ ngốc, Trần gia nam nhân sao có thể là người nhất gan?”

P/s: Đánh giá mức 9 - 10 hộ mình nhé và nếu thấy hay thì hãy chia sẻ với bạn bè của bạn nhé! Thanks!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Vô đề

Làm Đông Hải nhất nổi danh đại học chỉ nhất, Đông Hải Đại Học chính thể thực lực chỉ có thể tính làm giống nhau, đừng nói cùng nhà nhà đều biết Yến Kinh đại học cùng Thanh Hoa đại học so sánh với, liền mười đại danh giáo đều không tính là.

Nhưng mà.....

Dù vậy, Đông Hải Đại Học danh khí lại một chút không thể so cái gọi là mười đại danh giáo kém cỏi.

Nguyên nhân có hai cái.

Mọi người đều biết, có rất nhiều trường học thực lực thực bình thường, nhưng là mỗi năm trúng tuyển phân lại cao thái quá, đôi khi, một ít nguyên bản chỉ là nhị bốn trường học, trúng tuyển điểm xa so một ít 211 trọng điểm đại học muốn cao nhiều.

Này đó trường học có một cái điểm giống nhau: Trường học sở tại là quốc tế hóa đại đô thị.

Có Đông Phương minh châu mỹ dự Đông Hải coi như trên thế giới nổi danh đại đô thị chỉ nhất, kể từ đó, Đông Hải Đại Học danh khí tương tiêu cũng là kiện cực kỳ chuyện khó khăn.

Đây là cái thứ nhất nguyên nhân.

Thứ hai, Đông Hải Đại Học kinh tế quản lý hệ ở cả nước sở hữu đại học cực kỳ nổi danh, luận thực lực cùng danh khí, chút nào không thể so những cái đó xếp hạng top 10 trường học kém.

Có người đã từng đã làm hạng nhất điều tra, điều tra kết quả biểu hiện: Quốc nội rất nhiều kẻ có tiền đều đem chính mình con cái đưa vào Đông Hải Đại Học kinh tế quản lý hệ.

Này cũng trực tiếp làm cho, Đông Hải Đại Học kinh tế quản lý hệ mỗi năm trúng tuyển điểm cao dọa người, hoàn toàn không thể so Yến Kinh đại học cùng Thanh Hoa đại học hai sở danh giáo thấp.

Trần Phàm cùng Tô San hai người đều là bị Đông Hải Đại Học kinh tế quản lý hệ trúng tuyển. Tô San là dựa vào chính mình thật bản lĩnh, thi đại học thành tích thập phần ưu tú, mà Trần Phàm còn lại là thông qua quan hệ tiến vào.

Phải biết rằng.....

Trần Phàm chính là liền thi đại học đều không có tham gia, thậm chí, ở hần quá khứ hai mươi năm, tham gia khảo thí số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, hơn nữa sở hữu khảo thí đều cùng dự thi giáo dục không quan hệ.

Từ nào đó ý nghĩa thượng nói, Trần Phàm cùng học sinh hai chữ cách xa nhau cách xa vạn dặm.

Nhưng mà, vận mệnh luôn là như vậy kỳ diệu, thượng đế cái này lão nhân tổng hội ở lơ đãng gian nhảy ra, cùng người khai một cái thiên đại vui đùa.

Trần Phàm tao ngộ cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

.....

Ngày hôm sau, Đông Hải Đại Học chính thức khai giảng, tân sinh bắt đầu đưa tin.

Ngày này, Tô San muốn so dĩ vãng dậy sớm rất nhiều, nàng hoa một giờ hoá trang, hai cái giờ thí quần áo, thẳng đến 11 giờ mới từ trong phòng của mình ra tới.

Hôm nay Tô San không có giống thường lui tới như vậy trang điểm đến thập phần gọi cảm, nàng đem áo choàng tóc dài trát một cái bím tóc, thượng thân ăn mặc một kiện thể thao phim hoạt hoạ đồ án màu trắng áo thun, hạ thân là một cái màu lam nhạt quần jean, xứng với một đôi màu trắng giày thể thao, làm nàng thoát nhìn như là cao trung sinh giống nhau, thanh thuần, tràn ngập sức sống.

“Ta nói đại tiểu thư, người ở trong phòng ngủ người ba cái giờ, liền tuyến như vậy một bộ quần áo?” Trần Phàm ở trong đại sảnh đợi Tô San gần hai cái giờ, lúc này thấy đến Tô San xuống lầu, nhìn không được tổn hại nói: “Ta nói, người đã mười tám tuổi, không phải mười sáu tuổi, trang cái gì nộn?”

“Bỏ tiểu thư nguyên ý, người quần được sao?” Tô San thập phần khó chịu mà trừng mắt nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, phản kích nói: “Hừ! Đầu giống nào đó người, rõ ràng hai mươi tuổi, thoát nhìn lại so với ba mươi tuổi nam nhân đều muốn lão khí.”

Di Điền đã cấp hai người đương gần một tháng bảo mẫu, sớm thành thói quen hai người đầu vô mồm, lúc này thấy hai người vừa thấy mặt liền đầu vô mồm, cười khổ nói: “Tiểu thư, Trần thiếu, thời gian không còn sớm, các người mau đi đưa tin đi.”

“Trần Phàm, trước đó thanh minh, hôm nay chúng ta đi đưa tin không lái xe, kêu taxi đi, hơn nữa, người không thể cùng ta cùng nhau tiến trường học, muốn ở lý trường học không xa địa phương xuống xe.” Tô San đem mũi lưỡi trai khẩu đến trên đầu, nghiêm mặt nói:

“Ta nhưng không nghĩ làm người biết, ta và người cái này ba mươi tuổi lão nam nhân dân dúi!”

“Không thành vấn đề.” Trần Phàm cười búng tay một cái.

Thông qua trong khoảng thời gian này ở trên mạng bù lại, Trần Phàm chính là rất rõ ràng, mỗi sở đại học đều có một ít nhảm chán người sẽ bình chọn cái gọi là hoa hậu giảng đường hệ hoa, hơn nữa mỗi một cái hoa hậu giảng đường phía sau đều có một đám đầu óc nước vào hộ vệ đội.

Hôm nay Tô San tuy rằng trang điểm nộn một ít, nhưng vẫn như cũ vô pháp che dấu kia ngạo nhân dáng người cùng thiên sứ mỹ lệ. Ở Trần Phàm xem ra, lấy Tô San điều kiện, vinh hoạch cái gọi là hoa hậu giảng đường mỹ danh hẳn là không có bất luận vấn đề gì, hẳn nhưng không nghĩ ngày đầu tiên đi trường học liền trở thành một ít người công địch.

Nghe được Trần Phàm nói, Tô San khuôn mặt nhỏ tức giận đến trắng bệch, nàng vốn tưởng rằng chính mình nói như vậy, sẽ đã kích đến Trần Phàm, lại không có nghĩ đến Trần Phàm căn bản liền không nghĩ tới cùng nàng cùng đi đưa tin.

“Hừ! Làm người cái hỗn đản trước đắc ý, chờ tới rồi trường học, bỏ tiểu thư đùa chết người!” Tô San tự mình an ủi một câu, dẫn đầu đi ra chung cư.

Hai người không giống bình thường sinh viên như vậy xách theo bao lớn bao nhỏ đi đưa tin, trên người chỉ dẫn theo thông tri thư.

Bởi vì.....

Căn cứ Tô Thanh Hải an bài, hai người đi học về đi học, nhưng vẫn là phải về chung cư trụ, mục đích là vì bồi dưỡng hai người cảm tình.

An bài tuy rằng là như thế này, nhưng là vì đem mặt ngoài công tác làm được vị, Tô Thanh Hải buổi chiều sẽ làm người đem hai người phò đệm chân cùng hằng ngày đồ dùng đưa đến ký túc xá.

Hai người rời đi chung cư, thuận lợi mà đi nhờ một chiếc xe taxi.

“Tài xế, phiền toái dừng lại xe, tiền xe từ mặt sau vị kia mỹ nữ phó.” Đương xe taxi đi vào khoảng cách Đông Hải Đại Học chỉ có không đến 100 mét thời điểm, Trần Phàm không đợi Tô San mở miệng, chủ động đưa ra xuống xe.

Xe taxi tài xế vốn dĩ cho rằng hai người là tình lữ, lúc này ngạc nhiên nghe được Trần Phàm nói, nhất thời thế nhưng ngưng.

Ở hán xem ra, Trần Phàm nếu là ôm Tô San đi vào Đông Hải Đại Học nói, tuyệt đối sẽ làm trong trường học những cái đó nam sinh ghen ghét buổi tối ngủ không yên, đây chính là một kiện cực kỳ thỏa mãn hư vinh tâm sự tình.

Mà Trần Phàm không những không làm như vậy, tương phản liền tiền xe đều không phó.

Này không khỏi làm hán nhớ tới một câu kinh điển nói: Mỗi cái mỹ nữ sau lưng đều có một cái X nàng X đến tường phun nam nhân.....

Ngồi ở hậu tòa Tô San nghe được Trần Phàm nói, mày đẹp vừa nhú, chợt nhìn đến tài xế nhìn về phía hán ánh mắt cực kỳ cổ quái, phăng phất mình bạch cái gì, thiếu chút nữa không khí ngắt xiu đi, đang muốn mở miệng phản kích, lại thấy Trần Phàm nhanh nhẹn mà nhảy xuống xe.

Đồng dạng là Đông Hải nổi danh đại học, Đông Hải Đại Học không có phục đán đại học lịch sử nội tình, trường học đại môn đều không phải là giả cổ kiến trúc, mà là tràn ngập hiện đại hơi thở.

Trần Phàm đi vào Đông Hải Đại Học cửa thời điểm, trường học cửa kín người hết chỗ, có không xa ngàn dặm xách theo bao lớn bao nhỏ tới đưa tin nghèo khó nhân gia học sinh, cũng có mở ra Limousine tới đưa tin con nhà giàu.

Đi ở vườn trường trên đường, nhìn những cái đó trên mặt tràn đầy sáng lạn tươi cười học sinh, Trần Phàm cảm thấy tâm thần vô cùng thả lỏng.

Trần Phàm như là Lưu bà ngoại tiến Đại Quan Viên đường như, đông nhìn xem, tây nhìn nhìn, nơi này hết thấy đối hán đều tràn ngập thần bí sắc thái.

Không biết đi rồi bao lâu, đương nhiệt độ không khí hoàn toàn tiêu thăng thời điểm, Trần Phàm rốt cuộc tìm được rồi kinh tế quản lý hệ báo danh địa điểm.

Báo danh địa điểm ở kinh tế quản lý hệ dạy học đại lâu lâu một.

“Nhìn đến vừa rồi cái kia mang mũ lưỡi trai mỹ nữ sao?”

“Vô nghĩa, nàng còn không phải là dự định kinh tế quản lý hệ tân hệ hoa Tô San sao?”

“Người OUT, nàng không chỉ có dự định kinh tế quản lý hệ hoa, vẫn là tân hoa hậu giảng đường hữu lực tranh đoạt giả.”

“Các người đều là kia mỹ khắc tinh tới sao? Mấy tin tức này ai không biết, làm ca tới cấp các người bạo cái kính bạo 8G đi. Ca mới vừa nghe được tin tức, Tô San phụ thân nghe nói tài sản số trăm triệu.”

“Thiệt! Đây cũng coi như kính bạo? Ta còn biết, Tô San không phải thông qua đặc thù con đường tiến vào trường học đâu, nàng thi đại học thành tích ở sinh viên năm nhất xếp hạng top 10.”

“Chính xác ra là 686 phân.”

“Các người này đàn con cóc liền không cần nghĩ ăn thịt thiên nga, giống nàng cái loại này sinh ra cao quý, tự thân lại ưu tú nữ hài, đối với các người mà nói, chỉ có thể xa xem, không thể si tâm vọng tưởng.”

“Cũng là, thiên kim tiểu thư ái thượng bình dân xác suất xa so mua xổ số trung năm trăm vạn thấp.”

.....

Tiến vào dạy học đại lâu, Trần Phàm còn chưa đi gần báo danh cái bản, liền nghe được một đám mang màu đỏ thẻ bài Học Sinh Hội thành viên tụ tập ở bên nhau, cao hứng phấn chấn mà thảo luận Tô San hết thấy, kia đây mặt kích động bộ dáng, xem đến Trần Phàm một trận kinh hãi.

Kinh hãi đồng thời, Trần Phàm cũng rất rõ ràng, chính mình cái này vị hôn thê xác thật có thể làm đại đa số nam nhân nhìn lên.

P/s: Đánh giá mức 9 - 10 hộ mình nhé và nếu thấy hay thì hãy chia sẻ với bạn bè của bạn nhé! Thanks!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Cực phẩm bạn cùng phòng

Đơn giản mà xử lý nhập học thủ tục, Trần Phàm rời đi khu dạy học, dựa theo Học Sinh Hội thành viên theo như lời phương hướng, triều ký túc xá đi đến.

Vườn trường tuyến đường chính thượng, tùy ý có thể thấy được lái xe tiến đến đưa tin học sinh, trong đó một ít người mở ra giá trị trăm vạn trở lên Limousine, rất là dẫn người chú ý, đặc biệt là hấp dẫn nữ sinh chủ ý.

Bỗng nhiên ——

Một chiếc màu tím Maserati phăng phát một đạo màu tím gió xoáy giống nhau, chạy như bay mà đến, ô tô lớp xe cùng mặt đất mà sát phát ra từng đợt chói tai thanh âm.

Nghe được xe thể thao thanh âm, cơ hồ tất cả mọi người trước tiên rời đi lộ trung ương, cấp phong cách Maserati tránh ra con đường.

Trần Phàm nhú hạ mày, cũng rời đi con đường trung ương.

Bất quá.....

Ở Trần Phàm phía trước cách đó không xa, một người đáng người cường tráng học sinh lại là phăng phát không có sau khi nghe được mặt truyền đến thanh âm giống nhau, xách theo một cái đại túi, bước chân trầm ổn mà đi ở lộ trung ương.

“Tư ~”

Điều khiển Maserati chủ nhân mắt thấy phía trước có người đi ở lộ trung ương, không thể không bay nhanh mà dầm hạ phanh lại, ô tô ở trên đường hoạt ra một khoảng cách, lưu lại một đạo rõ ràng lớp xe ấn ký.

“Lỡ tai diếc vẫn là muốn chết à?” Ô tô dừng lại, một người trang điểm thời thượng thanh niên từ đây ra cửa xe nhảy xuống, đối với phía trước kia nói cường tráng thân ảnh mắng.

Cùng lúc đó, một người trang điểm gọi cảm, lộ liễu nữ hài từ trên xe đi xuống, ngạo mạn mà nhíu nhíu mày nói:

“Cái này đồ quê mùa như thế nào như vậy chán ghét à? Không thấy được chúng ta xe muốn qua đi sao?”

Phía trước, dáng người cường tráng thanh niên dừng lại bước chân, xoay người, lại không có buông trong tay hành lý túi, nhìn như trầm trọng hành lý túi ở cường tráng thanh niên trong tay phảng phất không có trọng lượng giống nhau.

“Đồ quê mùa, người không nghe được lão tử nói?” Trang điểm thời thượng thanh niên thấy cường tráng thanh niên xoay người, tiếp tục mắng.

“Đừng tưởng rằng có cái tên mang mới vừa cha liền có thể ở vườn trường tiêu xe, có loại đâm một chút người ngu gia thử xem.” Cường tráng thanh niên tròn tròn đôi mắt, thanh âm to lớn vang dội, chút nào không đem trang điểm thời thượng thanh niên để vào mắt.

Con đường hai bên, không ít học sinh đối với trang điểm thời thượng thanh niên ở vườn trường tiêu xe hành vi thập phần bất mãn, chỉ là giận mà không dám nói gì, lúc này ngạc nhiên nghe được cường tráng thanh niên nói, không khỏi nở nụ cười.

Trần Phàm cũng là bị chọc cười, đối với khoảng thời gian trước nháo ồn ào huyền ảo “Lý Cương sự kiện”, hẳn cũng là có điều nghe thấy.

Trang điểm thời thượng thanh niên sắc mặt một trận phát thanh, theo bản năng mà tiến lên trước một bước, âm thanh lạnh lùng nói: “Đồ quê mùa, người tìm chết!”

Cường tráng thanh niên buông hành lý túi, vỗ vỗ phát đạt cơ ngực, cười hắc hắc: “Tưởng thi đấu à? Hành, gia liền dùng một bàn tay.”

Dưới ánh mặt trời, cường tráng thanh niên trên người làn da da đen nhem, khủng bố cơ bắp đem trên người quần áo căng phình phình, toàn thân tràn ngập nổ mạnh tính lực lượng, vừa thấy liền không phải một cái dễ chọc chủ.

Trang điểm thời thượng thanh niên tuy rằng bừa bãi, nhưng tựa hồ cũng nhìn ra điểm này, bị cường tráng thanh niên như vậy một dọa, lại cũng không dám tiến lên.

Nhưng thật ra đứng ở hần bên người nữ nhân về mặt khinh thường nói: “Lão công, chúng ta lên xe đi, không cùng người nhà quê kiến thức.”

“Gia chính là người nhà quê, gia không mất mặt. Nhưng thật ra người, trở về hỏi một chút cha người, xem nhà người tổ tiên có phải hay không nông dân.” Cường tráng thanh niên cười lạnh một tiếng: “Còn có, nơi này là trường học, không phải ổ gà, xuyên như vậy tao cho ai xem à?”

“Người.” Nữ nhân nghe được cường tráng thanh niên nói, tức giận đến sắc mặt một trận trắng bệch.

Trang điểm thời thượng thanh niên còn lại là neho lại đôi mắt, lạnh lùng nói: “Tiểu tạp chủng, người sớm hay muộn sẽ vì hành vi hôm nay trả giá đại giới.”

“Ha ha! Ông nội của ta nói, Mao chủ tịch nói qua, hết thảy phái phản động đều là hổ giấy!” Cường tráng thanh niên ha ha cười, về mặt khinh thường: “Gia ngồi không thay đổi danh, đi không sửa họ, gia kêu Ngu Huyền, ngoại hiệu “Ngu Mỹ Nhân”, kinh tế quản lý hệ sinh viên năm nhất, người có loại liền tới tìm gia, không tới là tôn tử.”

Tên là Ngu Huyền thanh niên nói ra này phiên lời nói, lập tức chọc đến mọi người cười ha ha lên, mà trang điểm thời thượng thanh niên còn lại là sắc mặt khó coi tới rồi cực điểm, hẳn không nghĩ tới ngày đầu tiên tới Đông Hải Đại Học đã bị người như thế nhục nhã, hơn nữa. Đối phương vẫn là cái đồ quê mùa. Trong lòng tuy rằng bực bội, nhưng là hẳn cũng biết rõ không phải Ngu Huyền đối thủ, không có gây ngốc mà xông lên đi liều mạng, mà là lạnh mặt chui vào ô tô.

“Người nhà quê quả nhiên không tố chất!” Trang điểm lộ liễu nữ nhân tức giận đến dậm dậm chân, cũng đi theo chui vào ô tô.

Theo sau, màu tím Maserati khởi động, chỉ là cùng phía trước so sánh với, tựa hồ khí thế nhỏ đi nhiều.

“Này anh em quá trâu bò!”

“Chính là! Quả thực quá cấp lực!”

“Hắc! Vừa rồi cái kia khai Maserati gia hòa kêu Lư Vĩ, là chịu trách nhiệm hệ năm nhất học sinh, trong nhà bối cảnh không đơn giản, hơn nữa có vài cái ngang nhau thân phận bằng hữu cùng hẳn cùng nhau tới Đông Hải Đại Học đi học, cái kia ngu. “Ngu Mỹ Nhân” muốn tao ương!”

Trong đám người, một người biết rõ Lư Vĩ chi tiết học sinh nói đến “Ngu Mỹ Nhân” ba chữ thời điểm, bản năng cảm thấy thập phần biệt nữ, ở hần xem ra, Ngu Huyền thoạt nhìn rất đàn ông, như thế nào liền nổi lên như vậy một cái ngoại hiệu?

Ngư Huyền lại là không để ý đến chung quanh nghị luận, xách lên thật lớn hành lý túi triều ký túc xá đi đến.

Ngư Huyền này vừa ly khai, vậy xem đám người tự động tản ra, Trần Phàm cũng theo dòng người, triều ký túc xá đi đến.

Hắn khoảng cách Ngư Huyền khoảng cách cũng không xa, có thể rõ ràng mà nhìn đến Ngư Huyền ở đi đường thời điểm, hạ bản thực ổn, hơn nữa trong

tay xách theo thượng trăm cân đồ vật lại về mặt nhẹ nhàng biểu tình, vừa thấy chính là cái luyện gia đình.

“Ân? Cảm tình cùng gia hỏa này một cái phòng ngủ?” Đi vào ký túc xá lầu một, Trần Phàm thỉnh thoảng nhìn đến Ngu Huyền đi vào 108 phòng ngủ, mà hẳn cũng là cái kia phòng ngủ.

Thấy như vậy một màn, Trần Phàm đầu tiên là ngẩn ra, chợt lộ ra một cái bất đắc dĩ tươi cười, ở hẳn xem ra, đại học gặp được “‘Ngu Mỹ Nhân’” cái này kẻ dở hơi, nhất từ chỉ sợ an ổn không được. Lấy Trần Phàm nhãn lực, tự nhiên nhìn ra được phía trước Ngu Huyền trên choker Lưu Vĩ sẽ không vô có.

Đi vào phòng ngủ, Trần Phàm phát hiện phòng ngủ bị quét tước đến cực kỳ sạch sẽ, thậm chí có thể dùng không nhiễm một hạt bụi tới hình dung.

Trong phòng ngủ trừ bỏ mây rậm mắt to, đáng người cường tráng Ngu Huyền ngoại, còn có một thân hình gầy yếu, mang kính đen thanh niên.

“Huỳnh đệ, ngươi cũng là 108?” Mắt thấy Trần Phàm đẩy ra phòng ngủ môn tiến vào, đang muốn đem pho đệm chặn từ hành lý túi lấy ra tới Ngu Huyền ngăn đầu, hướng Trần Phàm lộ ra một cái hào sảng tươi cười.

Mà mang mắt kính thanh niên còn lại là nhìn không chớp mắt mà nhìn chăm chăm màn hình máy tính, phỏng phát không có nhận thấy được Trần Phàm đã đến giống nhau.

“Ân, Trần Phàm.” Đối với Ngu Huyền, Trần Phàm vẫn là rất thương thức, rốt cuộc ở hiện tại cái này niên đại, thẳng tính người nhưng không nhiều lắm.

“Ngu Huyền, đồng bác người, ngoại hiệu ‘Ngu Mỹ Nhân’.” Ngu Huyền lộ ra trắng tinh hàm răng, thân thiện mà cười cười.

“Chu Văn, người địa phương.” Lúc này, mang mắt kính thanh niên xoay đầu, bình tĩnh mà nói.

Dứt lời, Chu Văn mang lên tai nghe, mở ra một cái điện ảnh văn kiện.

Thực mau, hẳn trước người kia đài có chút cũ nát laptop thượng xuất hiện một cái tuyệt mỹ nữ nhân, nữ nhân có được một trương thiên sứ gương mặt, ăn mặc lại cực kỳ phong tao, tam vòng tứ lệ phối hợp mà thập phần hoàn mỹ.

Thấy như vậy một màn, Trần Phàm nao nao, xem ra này Chu Văn cũng là một cái kẻ dở hơi a, khai giảng ngày đầu tiên liền ở trong phòng ngủ xem AV.

“Đi, huynh đệ, nữ nhân này nãi đại thí viên, là cái sinh nhi tử liêu, nàng gọi là gì a?” Ngu Huyền cũng là buông xuống trong tay đồ vật, thẩu tiến lên đi, tò mò hỏi.

Chu Văn không có dịch khai ánh mắt, nhàn nhạt nói: “Tiếp viên hàng không.”

“Tiếp viên hàng không? Ngươi sao biết nàng là tiếp viên hàng không?” Ngu Huyền nghi hoặc hỏi.

“Sora Aoi.” Chu Văn đáp.

“Nga, nàng kêu Sora Aoi a?” Ngu Huyền xấu hổ mà gãi gãi đầu, hảo tâm nhắc nhở, nói: “Ông nội của ta cùng ta nói rồi, tính, huyết, khí là người quan trọng nhất tam dạng đồ vật, nam nhân không thể quá sớm tiếp xúc nữ nhân, nếu không tính khí sẽ tiết ra ngoài, đối thân thể không tốt.”

“Cái này kêu nhân thể nghệ thuật.” Chu Văn sửa đúng nói.

Ngu Huyền tròn tròn đôi mắt, về mặt mê mang, mà Trần Phàm lại là dở khóc dở cười, có thể đem AV hình dung thành nhân thể nghệ thuật, này Chu Văn cũng là một nhân tài.

“Các huynh đệ hảo, tự giới thiệu một chút, Tiêu Phong.” Đúng lúc này, một người dáng người thon dài thanh niên đẩy ra phòng ngủ môn đi đến, hẳn có được một trương âm nhu lại tuấn mỹ tới cực điểm khuôn mặt, ánh mắt u buồn, nói chuyện thời điểm khóe môi treo lên một tia tiêu sái tươi cười, tươi cười trung mang theo vài phần thẹn thùng hương vị.

“Tiểu bạch kiểm, ngươi cũng là chúng ta 108 phòng ngủ?” Ngu Huyền nhìn đến cửa Tiêu Phong, nhú nhú mày: “Chúng ta ký túc xá không cần cây gậy!”

Cái này Ngu Huyền thật đúng là cái thẳng tính.

Trần Phàm trong lòng cười khổ một tiếng, chính như Ngu Huyền theo như lời, Tiêu Phong xác thật lớn lên rất giống Hàn kịch những cái đó tuấn mỹ thiếu niên, thậm chí..... Ngay cả kiểu tóc cũng có vài phần giống.

Thực hiển nhiên, Tiêu Phong thuộc về cái loại này đối thiếu nữ tràn ngập lực sát thương soái ca.

“Đưa vào! Ca là chính cống người Trung Quốc, cùng cây gậy không có bất luận cái gì quan hệ.” Tiêu Phong hướng Ngu Huyền so đo ngón giữa, sau đó lôi kéo một cái LV tay hăm rương đi vào phòng, liếc mắt một cái liền thấy được trên màn hình Sora Aoi, trước mắt sáng ngời, tiến lên hỏi: “Đây là tiếp viên hàng không tân phiên?”

“Ba ngày.” Chu Văn đầu cũng không hỏi.

“Tiếp viên hàng không fan?” Tiêu Phong theo bản năng hỏi.

Chu Văn vẻ mặt nghiêm túc: “Chỉ ái nhân dân giáo dục gia tiểu Lan Lan.”

“Lan Lan tuy rằng chuyên nghiệp, nhưng là các phương diện so với tiếp viên hàng không tôi kém xa.” Làm “tiếp viên hàng không” trung thực fan, Tiêu Phong không cho là đúng.

Chu Văn bỗng nhiên quay đầu, nhìn chăm chú Tiêu Phong nhìn vài giây, thờ dài nói: “Lan tỷ phong tao nguoi không hiểu.”

Tiêu Phong đầu tiên là ngẩn ra, chợt cười hỏi: “Người thạo nghề a?”

“Giám định chuyên gia cấp mà thôi.” Chu Văn quay đầu lại, một lần nữa đem ánh mắt tòa định màn hình.

Tiêu Phong một trận xấu hổ, làm “tiếp viên hàng không” trung thực fan, hẳn chỉ là đạt tới học đồ cấp, mà Chu Văn trong miệng giám định gia cấp bậc còn lại là chỉ xem qua con hát không dưới ngàn người, chỉ cần nhìn thấy con hát thân thể mỡ bộ phận là có thể đủ phân biệt là vị nào con hát.....

P/s: Đánh giá thang điểm 9 --> 10 hộ mình nha. Cảm ơn AE đã ủng hộ.

Một tuyệt phẩm đang ra lò khác mời AE thưởng thức: <http://truyencv.com/nhan-gian-huong-da/>

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Không phải oan gia không gặp mặt

Tiêu Phong tuy rằng thoát nhìn sinh ra phú quý nhân gia, nhưng là làm người hiền hoà, chút nào không lay động phú thiếu gia cái giá, đối với Ngu Huyền phía trước đem hắn trở thành cây gậy sự tình một chút cũng không thêm để ý, tương phản còn muốn thỉnh Trần Phạm ba người đi ra ngoài liên hoan.

Ngu Huyền tính tình thẳng, nhất phần cảm lòng dạ hẹp hòi người, Tiêu Phong rộng lượng cùng hiền hoà thẳng được hắn hảo cảm, hắn cái thứ nhất đáp ứng, mà Chu Văn từ nào đó ý nghĩa thượng hoà giải Tiêu Phong coi như cùng chung chí hướng, cũng không có phản đối.

Đến phiên cuối cùng Trần Phạm tự nhiên cũng sẽ không phản đối, tuy rằng hắn cảm thấy chính mình này ba vị bạn cùng phòng thực sự khác loại một chút.

Tiêu Phong ô tô là một chiếc phong tao chu sa màu đỏ bảo mã (BMW) X6, ngừng ở ký túc xá trước, có thể nói là chớp mắt đồ cực điểm.

Đối với Tiêu Phong có thể có được BMW X6, Trần Phạm một chút cũng không cảm thấy kỳ quái, Chu Văn cũng là vẻ mặt trấn định, nhưng thật ra Ngu Huyền vẻ mặt khó hiểu: “Đại lão gia, như thế nào mua lượng màu đỏ xe?”

“Ha ha, to con, này nguoi liền không hiểu. Nước ngoài có con ngựa trắng xứng vương tử, cổ đại có màu đỏ lương câu xứng mỹ nhân, hiện đại sao, tự nhiên là màu đỏ bảo mã (BMW) xứng mỹ nhân. Người không gặp phi thành vật nhiều thượng có MM nói sao? Ta tình nguyện ngồi ở bảo mã (BMW) trên xe khốc thút thít, cũng không muốn ngồi nguoi xe đạp mím cười.” Tiêu Phong tiêu sái cười, thuận thực mà khởi động ô tô, lại nói: “Căn cứ ta nhiều năm qua tán gái kinh nghiệm, đại đa số nữ nhân đối bảo mã (BMW) yêu sâu sắc, đặc biệt là màu đỏ.”

“Tục ngữ nói, tiểu nhân cùng nữ nhân khó dưỡng, quả nhiên là có đạo lý, khó trách ta gia gia báo cho ta không cần trước tiên tiếp xúc nữ nhân.” Ngu Huyền lắc lắc đầu, ở nữ nhân phương diện này hắn thuộc về tiểu bạch cấp bậc, thật sự không có gì lên tiếng quyền.

Làm cả nước nổi danh trường cao đẳng chi nhất, Đông Hải Đại Học chung quanh có một tầng lớn sản nghiệp đàn, quán bar, tiệm cơm, khách sạn từ từ cái gì cần có đều có. Phúc nơi phát ra tiệm cơm là Đông Hải Đại Học phụ cận tốt nhất tiệm cơm, trang sức đến cổ kính, cửa bãi đỗ xe đình đầy các loại Limousine.

Bởi vì là Đông Hải Đại Học khai giảng ngày đầu tiên, tiệm cơm sinh ý thập phần hỏa bạo, ghé lô sớm đã dự định xong, ngay cả lầu một đại sảnh cũng là kín người hết chỗ. Bất quá, Trần Phạm bốn người vận khí còn tính không tới, mới vừa bước vào tiệm cơm, liền có một bàn khách nhân muốn tính tiền rời đi.

“Ca mấy cái, ghé lô không có, ở đại sảnh tạm chấp nhận một chút đi. Đại sảnh tuy rằng ảm ỉ một ít, bất quá mỹ nữ không ít.” Tiêu Phong cười cười, đi ở bốn người phía trước nhất.

“Người một nhà ăn cơm, tùy tiện tìm cái mà là được, không cần quá tiêu pha.” Trải qua ngắn ngủi tiếp xúc, Trần Phàm nhìn ra được Tiêu Phong là cái tiêu sái người.

Tiêu Phong tiêu sái cười: “Trần Phàm, hảo ý của ngươi huynh đệ tâm linh, bất quá không cần lo lắng tiêu tiền, dù sao hoa không phải tiền của ta.”

Nhìn Tiêu Phong vẻ mặt không sao cả biểu tình, Trần Phàm không nói cái gì nữa, hắn biết, đối với Tiêu Phong mà nói, ở loại địa phương này ăn một bữa cơm liền chín trâu mất sợi lông đều không tính là.

Tiêu Phong soái khí bề ngoài, tiêu sái khí chất cùng tiêu tiền như nước lời nói, hấp dẫn trong đại sảnh đại bộ phận nữ sinh ánh mắt, một ít nữ sinh ánh mắt toát ra trần trụi lửa ái mộ.

So sánh với mà nói, Trần Phàm ba người có vẻ âm đạm thất sắc.

Thực mau, bốn người đi vào bàn ăn bên ngồi xuống, người phục vụ lấy tới thực đơn, Tiêu Phong lấy ra một hộp gói thuốc lá, nói: “Ca tam, muốn ăn cái gì điểm cái gì.”

“Có thịt heo hầm miến sao?” Ngu Huyền phảng phất không biết khách khí hai chữ viết như thế nào, dẫn đầu mở miệng.

“Màn thầu.” Chu Văn phun ra hai chữ, biểu tình bình tĩnh.

Nghe được hai người nói, người phục vụ trên mặt chức nghiệp tươi cười trở nên có chút cứng đờ, phúc nơi phát ra tiệm cơm đích xác có thịt heo hầm miến món này, nhưng là đồ ăn danh cực kỳ ưu nhã, nào có giống Ngu Huyền nói như vậy tục khí? Càng làm cho nàng vô ngữ chính là, gầy yếu văn tĩnh Chu Văn cư nhiên mở miệng liền điểm màn thầu.

Phải biết rằng, phúc nơi phát ra tiệm cơm chính là này phụ cận cấp bậc tối cao tiệm cơm a!

“Mỹ nữ, không cần phát ngôn a, đem ta hai anh em nói nhớ thương.” Tiêu Phong lại không cảm thấy Ngu Huyền cùng Chu Văn hành động có bao nhiêu mất mặt, mà là tiêu sái cười, ném cho Trần Phàm một chi gói thuốc lá: “Trần Phàm, luân ngươi.”

“Ta người này hảo nuôi sống, cái gì đều được.” Trần Phàm nói tiếp nhận thuốc lá, điểm, thích ý mà hút một ngụm.

Nghe Trần Phàm như vậy vừa nói, Tiêu Phong cũng không hề tương làm, cầm lấy thực đơn, nhanh chóng điểm sáu cái đồ ăn, hai cái canh.

Làm phụ cận tốt nhất tiệm cơm, phúc nơi phát ra tiệm cơm chẳng những hoàn cảnh nhất lưu, thượng đồ ăn tốc độ cũng thực mau, chỉ là một lát, người phục vụ liền đem đồ ăn bưng lên bàn ăn.

Vì trợ hứng, Tiêu Phong bốn tính toán muốn một lọ mao đài, kết quả Ngu Huyền giành trước mở miệng muốn thiêu đao tử, Tiêu Phong cười cười, ý bảo người phục vụ dựa theo Ngu Huyền điểm thượng.

“Hôm nay là ta ca bốn cái nhận thức nhật tử, này rượu nhất định đến uống.”

Tiêu Phong cầm lấy bình rượu, cấp Trần Phàm ba người từng người đổ một ly.

Trần Phàm ba người không có chối từ, từng người cầm lấy cái chén, uống một hơi cạn sạch.

Một chén rượu xuống bụng, Trần Phàm không có chút nào phản ứng, tuy rằng hắn không có rượu nghiện, nhưng là ở quá khứ hai mươi năm, hắn chưa từng có uống say quá.

“Rượu, nhất định không thể uống nhiều, đặc biệt là chấp hành nhiệm vụ thời điểm.” Những lời này, Trần Phàm vẫn luôn khắc trong tâm khảm.

Tiêu Phong cùng Ngu Huyền thoát nhìn cũng là thường xuyên uống rượu người, một chén rượu xuống bụng, cũng không có phản ứng, mà gầy yếu Chu Văn chỉ uống lên một chén rượu liền khuôn mặt đỏ lên, vẻ mặt men say.

Tục ngữ nói, bàn tiệc là tốt nhất giao lưu ngôi cao, lời này một chút cũng không giả, Trần Phàm bốn người một bên ăn một bên uống rượu, vài chén rượu xuống bụng, quan hệ kéo vào không ít.

“Ca mấy cái, tới cái cực phẩm mỹ nữ.” Coi như bốn người đem một lọ thiêu đao tử giải quyết xong thời điểm, Tiêu Phong bỗng nhiên hai mắt sáng lên mà nói.

Trần Phàm ba người theo bản năng mà theo Tiêu Phong ánh mắt cửa trước khẩu nhìn lại, chỉ thấy cửa đi vào một người bện tóc nữ hài. Nữ hài thượng thân ăn mặc một kiện màu trắng áo thun, hạ thân là một cái màu lam nhạt quần jeans. Bó sát người quần jeans hoàn mỹ mà phác họa ra nữ hài chân hình cùng nhếch lên cái miệng, dự hoặc lực chút nào không thể so vườn trường những cái đó xuyên nhiệt quần cùng váy ngắn nữ sinh kém.

Đi theo nữ hài phía sau chính là một người dáng người cao gầy nữ hài, nữ hài ăn mặc một kiện màu đen váy liền áo, cao quý hoa lệ váy liền áo, xứng với nữ hài trên người kia sợi lãnh diêm cao quý khí chất, mười phần nữ vương hương vị.

So sánh với phía trước hai cái nữ hài mà nói, mặt sau hai cái nữ hài tắc muốn bình thường nhiều.

Bốn gã nữ hài xuất hiện, lập tức hấp dẫn trong đại sảnh sở hữu nam nhân ánh mắt, ánh mắt cơ bản tụ tập ở phía trước hai gã nữ hài trên người, đặc biệt là cái thứ nhất nữ hài, hấp dẫn gần bảy thành nam nhân ánh mắt.

Nguyên bản, có một bàn khách nhân vốn dĩ đã ăn xong, chuẩn bị tính tiền chạy lấy người, nhìn thấy bốn gã nữ hài tiến vào sau, lại ngồi trở lại ghế thượng, muốn bốn chai bia, xem kia tư thế, làm như không chuẩn bị đi rồi.

Đi suốt đằng trước phương nữ hài cùng đại sảnh giám đốc tiến hành nói chuyện với nhau sau, mới biết được đã không có vị trí. Nàng nhún lại mày đẹp, đang muốn quay đầu lại cùng ba gã bạn cùng phòng thương lượng đổi mà, lại nghe đồng bắc góc vang lên một cái tràn ngập từ tính thanh âm: “Mỹ nữ, nơi này có vị trí.”

Mở miệng chính là ngồi ở Trần Phàm bên cạnh Tiêu Phong, đang nói chuyện đồng thời, hần khoe miệng phác họa ra một cái mê người độ cung.

Tiêu Phong này một mở miệng, lập tức hấp dẫn đại sảnh đại bộ phận người ánh mắt, nữ sinh vẻ mặt oán khí, ghen ghét chính mình không có được đến Tiêu Phong ưu ái, mà các nam sinh còn lại là một bộ hời hợt không kịp bộ dáng, hời hợt không có chân trần giành trước, làm Tiêu Phong dẫn đầu mở miệng.

Trần Phàm thấy thế, trong lòng thầm mắng Tiêu Phong không có việc gì tìm việc, đồng thời đem cúi đầu, sợ bị Tô San nhận ra tới, hần ở Tô San vào cửa thời điểm liền nhận ra Tô San.

Biết được Tô San lực ảnh hưởng sau, Trần Phàm tự nhiên không muốn ở trong trường học cùng Tô San có cái gì giao thoa, hần nhưng không nghĩ bị Tô San phía sau hộ vệ đội dùng nước miếng chết đuối.

Thế nhưng cúi đầu làm bộ không thấy được bốn tiểu thư, hừ hừ, người cho rằng bốn tiểu thư không thấy được người sao? Tô San vào cửa liền thấy được Trần Phàm, lúc này thấy Trần Phàm cúi đầu làm bộ không thấy được nàng, tức khắc có chút phát cáu.

Trong lòng tuy rằng tức giận, bất quá Tô San cũng không có chủ động đi qua đi theo Trần Phàm chào hỏi, mà là quay đầu mỉm cười hướng phía sau tên kia mặc màu đen váy liền áo nữ hài hỏi: “San San tỷ, người xem chúng ta qua đi sao?”

“Tô San.” Không đợi mặc màu đen váy liền áo nữ hài đáp lời, một người mặc hàng hiệu phục sức, khí độ bất phàm thanh niên từ lầu hai thang lầu đi xuống, nện bước trầm ổn mà đi đến Tô San bên cạnh nói: “Ta dự định lớn nhất ghé lò, cùng nhau ăn đi?”

“Mỹ nữ, hiểu đồng ca vì chờ các người, hiện tại còn không có động chiếc đĩa đâu.” Đi theo thanh niên phía sau Lưu Vĩ, một sửa kiêu ngạo bản sắc, khách khí mà nói.

Đối mặt hai người mời, Tô San lộ ra một cái giảo hoạt tươi cười nói: “Ngượng ngừng, hai vị soái ca, có người trước ước chúng ta.”

Tô San chỉ chỉ Trần Phàm nơi cái bàn.

Nghe được Tô San nói, mặc màu đen váy liền áo nữ hài mày đẹp hơi hơi một chọn, con người hiện lên một tia trào phúng, tựa hồ ở nàng xem ra, Tô San là bởi vì Tiêu Phong lớn lên đủ soái khí, mới cự tuyệt trước mặt hai gã thanh niên.

Mà nàng lại rất rõ ràng, trước mặt hai gã thanh niên ở Đông Hải nào đó ngạch cửa cực cao trong vòng có không nhỏ danh khí, Tô San hành vi đủ để dùng ấu trĩ tới hình dung.

Tô San nói làm đứng ở nàng trước người bảo trì ưu nhã mỉm cười thanh niên hơi ngần ra, mà Lưu Vĩ còn lại là vẻ mặt bất mãn mà đem ánh mắt đầu hướng Trần Phàm nơi địa phương, tựa hồ muốn nhìn một chút, rốt cuộc là cái nào vương bát đê con không có mắt, cư nhiên dám đoạt ở chính mình đoàn người trước mời Tô San.

Ngay sau đó, hần thấy được đang ở cúi đầu nãy ăn thịt heo hàm miễn Ngu Huyền.

Cái này phát hiện làm hần đầu tiên là sững sờ, theo sau, lập tức nhớ tới cái gì, con người hiện lên một đạo hưng phấn mà hưng tàn ánh mắt.

P/s: Đánh giá thang điểm 9 --> 10 hộ mình nha. Cảm ơn AE đã ủng hộ.

Một tuyệt phẩm đang ra lò khác mời AE thưởng thức: <http://truyencv.com/nhan-gian-huong-da/>

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Lời Nói Kinh Người

Trần Phàm tuy rằng làm bộ cúi đầu ăn cái gì, nhưng là dư quang nhưng vẫn quan sát đến Tô San mấy người, đương nhìn đến khí độ bất phàm thanh niên cùng Lưu Vĩ đi đến Tô San bên cạnh chào hỏi khi, mơ hồ cảm thấy có chút không ổn.

Nãi nãi, nha đầu này làm cái quỷ gì?

Tuy rằng không có nghe được Tô San nói cái gì, nhưng là Trần Phàm lại nhìn đến Tô San chỉ vào chính mình cùng Ngu Huyền ba người nơi cái bàn, không khỏi ngăn ra.

“Tô San, nếu Hoàng thiếu như vậy nề tình, chúng ta không ngại đáp ứng bọn họ hảo”. Lúc này, vẫn luôn đứng ở Tô San bên cạnh tên kia mặc màu đen váy liền áo nữ hài mở miệng, nàng thanh âm không ôn không hỏa, trong giọng nói mơ hồ mang theo một cỗ giải quyết dứt khoát cảm giác.

Nàng kêu Trương Thiên Thiên, Đông Hải người địa phương, mẫu thân ở Đông Hải tài chính hệ thống công tác, phụ thân là quốc nội nổi danh đầu tư chuyên gia, mà chính nàng cũng thập phần lợi hại, bằng vào xuất sắc thành tích bị Đông Hải Đại Học kinh tế quản lý hệ trúng tuyển, mà không phải dựa đi cửa sau.

So sánh với Trương Thiên Thiên mà nói, Tô San mặt khác hai gã bạn cùng phòng muốn bình thường nhiều, các nàng đều là sinh ra ở giống nhau gia đình hải tử, trải qua mười mấy năm khổ đọc, xông qua thi đại học chiến trường, phá vây mà ra, đi vào Đông Hải Đại Học. Đối với các nàng mà nói, các nàng ở quá khứ học sinh kiếp sống cơ bản cùng bài tập làm bạn, nơi nào trải qua quá loại chuyện này?

“Tô San, nếu Trương Thiên Thiên đều nói như vậy, người hôm nay liền không cần quét ta mặt mũi, chúng ta không chỉ là lão đồng học, lại còn có là lần này tân sinh, ngày sau khó tránh khỏi còn muốn giao tiếp, cùng nhau ăn đốn cơm rau dưa đi, xem như liên lạc một chút cảm tình”. Lưu Vĩ bên cạnh thanh niên mở miệng, ngữ khí không hoãn không chậm, nói chuyện thời điểm trước sau mang theo ôn nhã mỉm cười.

Nghe được hai người nói, Tô San lại là nao nao.

Nàng biết trước mắt thanh niên tên là Hoàng Hiểu Đông, là tiêu chuẩn màu đỏ đệ tử, này phụ thân ở Đông Hải toà thị chính công tác, hơn nữa chức vị không thấp, này mẫu thân cũng không thua kém, là Đông Hải Đại Học phó hiệu trưởng.

Cao trung thời kỳ, nàng liền cùng Hoàng Hiểu Đông ở một cái trường học, Hoàng Hiểu Đông đuổi theo nàng ba năm, nàng đối Hoàng Hiểu Đông chưa nói tới hảo cảm, nhưng cũng chưa nói tới phản cảm.

Hôm nay đưa tin lúc sau, Hoàng Hiểu Đông riêng ở nàng ký túc xá hạ đẳng nàng, mời nàng cùng nhau ăn giữa trưa cơm.

Tô San minh bạch, nàng liền tính lại không thích Trần Phàm, trước mắt tới nói, nàng là Trần Phàm vị hôn thê thân phận cũng vô pháp thay đổi.

Cái này thân phận, làm nàng vô pháp yên tâm thoải mái mà đáp ứng mặt khác nam hải tử mời, huống chi đối phương là một cái nàng không có bất luận cái gì hảo cảm nam hải tử?

Cho nên, nàng cự tuyệt Hoàng Hiểu Đông.

Mà ở phúc nơi phát ra đụng tới Hoàng Hiểu Đông là nàng phía trước không nghĩ tới, nhưng lấy nàng chỉ số thông minh tự nhiên có thể đoán được, Hoàng Hiểu Đông là tính hảo nàng sẽ cùng Trương Thiên Thiên ba người tới nơi này ăn cơm, cho nên riêng chờ.

Lần đầu tiên mời, nàng cự tuyệt.

Lần thứ hai, nàng lại như thế nào sẽ đáp ứng?

Huống chi.....

Nào đó hỗn đản còn làm bộ không quen biết nàng, đem nàng trở thành không khí, cái này làm cho nàng thập phần khó chịu.

Cho nên, lúc Hoàng Hiểu Đông lại lần nữa đưa ra mời thời điểm, nàng nhớ tới phía trước Tiểu Phong mời, lúc sau, nàng chẳng những lựa chọn cự tuyệt, hơn nữa lựa chọn lấy Tiểu Phong một bạn người đương tầm mức.

Nàng làm như vậy, đảo không phải tương bại lộ cùng Trần Phàm quan hệ, chỉ là muốn cho Trần Phàm trang không đi xuống.

Nhưng mà, giờ này khắc này, Trương Thiên Thiên chủ động đưa ra phải đáp ứng, Hoàng Hiểu Đông đưa ra lần thứ ba mời, này liền làm nàng khó xử.

Nàng có thể không hề cố kỵ mà cự tuyệt Hoàng Hiểu Đông, nhưng lại ngượng ngùng cự tuyệt Trương Thiên Thiên.

Tuy rằng nàng cùng Trương Thiên Thiên chỉ là ngày đầu tiên nhận thức, nhưng là hai người rốt cuộc ở một cái phòng ngủ, ngày sau muốn mỗi ngày gặp mặt, nếu là cự tuyệt Trương Thiên Thiên đề nghị, khẳng định sẽ cho ngày sau hai người ở chung mang đến phiền toái.

Khó xử đồng thời, nàng theo bản năng mà nhìn nơi xa Trần Phàm liếc mắt một cái.

Này liếc mắt một cái, tức khác làm nàng bưng bình tinh đại ngộ: Tuy rằng ta không thích tên hỗn đản này, nhưng nói như thế nào, ta là hán vị hôn thê! Nếu là làm trò hán mặt đáp ứng mặt khác nam hải từ mời, lấy hán đề tiện vô sỉ tác phong, khẳng định sẽ cáo trạng, đến lúc đó, ba mẹ khẳng định tha ta không được ta!

Minh bạch điểm này, Tô San đang muốn tìm cái lấy có thuyết phục Trương Thiên Thiên, ngạc nhiên nhìn đến Trần Phàm bên cạnh cái bàn kia bên cạnh khách nhân đi lên, muốn tính tiền chạy lấy người.

“Thiên Thiên tỷ, hôm nay là chúng ta phòng ngủ tỷ mười lần đầu tiên liên hoan, như thế nào có thể cùng người ngoài cùng nhau ăn cơm đâu? Ta xem vẫn là chúng ta bốn người ăn được”. Tô San nói chỉ chỉ kia trương tân không ra tới cái bàn, nói: “Nơi đó vừa lúc có một cái bàn, chúng ta đi nơi đó hảo”.

“Đúng vậy, Thiên Thiên tỷ, chúng ta không thói quen cùng mặt khác nam hải từ cùng nhau ăn cơm”. Nghe được Tô San nói, Tô San phòng ngủ mặt khác hai gã nữ hải cũng nhược nhược mà phụ họa nói.

Tôi trường học phía trước, phụ thân còn làm ta cùng Tô San làm tốt quan hệ, trước mắt tới xem, phụ thân quyết định tuyệt đối là sai lầm!

Tô Thanh Hải tuy rằng là Đông Hải thương giới một đóa kỳ ba, nhưng là hán nữ nhi kém xa, căn bản không đáng ta hoa đại lực khí đi làm tốt quan hệ. Nhưng thật ra cái này Hoàng Hiểu Đông đáng giá mượn sức.

Trong đầu hiện lên này đó, Trương Thiên Thiên lại không có lại khẳng khẳng muốn cùng Hoàng Hiểu Đông đám người cùng nhau ăn cơm, ở nàng xem ra, nàng muốn dung nhập Hoàng Hiểu Đông vòng luân quần căn bản không cần phải gấp gáp với nhất thời, lấy nàng xuất thân cùng tự thân điều kiện, tùy thời đều có thể tiến vào cái kia vòng luân quần.

Mất thấy Trương Thiên Thiên gật đầu đáp ứng, Tô San không hề nhiều lời, dẫn đầu hướng kia trương bàn trống đi đến.

Thấy như vậy một màn, Hoàng Hiểu Đông sắc mặt khê biến, con ngươi phần nộ vô pháp che dấu, bất quá hán lại là không có tiến lên ngăn cản, hán bị Tô San cự tuyệt ba năm, hán biết rõ nóng vội ăn không hết nhiệt đậu hủ đạo lý, ở hán xem ra, một ngày nào đó, hán sẽ làm Tô San quỳ rạp xuống hán dưới chân thần phục!

Hoàng Hiểu Đông không có then quá thành giận, bên cạnh hán Lưu Vĩ lại là đem miệng tiến đến hán bên tai, bay nhanh mà nói: “Hiểu Đông ca, ta phía trước cho ngươi nói cái kia thiếu chút nữa cùng ta động thủ đồ quê mùa, an vị ở ẻo là bên cạnh. Kia bốn cái tiểu tạp chủng dám phá hỏng chúng ta chuyện tốt, chúng ta đến cho bọn hán điểm giáo huấn mới được”.

Hoàng Hiểu Đông cũng biết Tô San cự tuyệt hán, đều không phải là Tiêu Phong dẫn đầu mời, nhưng là, Tô San cự tuyệt cũng làm hán thập phần bức bối, lúc này nghe Lưu Vĩ như vậy vừa nói, lập tức đem ánh mắt đầu hướng về phía Trần Phàm một bàn, ánh mắt tương đương không tốt.

Hơi trầm ngâm, Hoàng Hiểu Đông khoe miệng hơi hơi thượng kiêu: “Một khi đã như vậy, vậy làm cho bọn họ lăn ra nhà ăn”.

“Hảo!” Lưu Vĩ liền chờ Hoàng Hiểu Đông những lời này đâu, trong lúc nhất thời như là đánh kích thích tố giống nhau hưng phấn.

Hoàng Hiểu Đông tựa hồ minh bạch Lưu Vĩ muốn làm cái gì, lắc lắc đầu, nói: “Tiểu vĩ, chúng ta không thể ở Tô San trước mặt biểu hiện đến cùng trên đường lưu manh giống nhau thấp kém, chúng ta liền tính muốn chinh người cũng muốn chinh đến có phẩm vị”.

Lưu Vĩ không rõ nguyên do, đầy mặt nghi hoặc.

“Học điểm”. Hoàng Hiểu Đông đắc ý mà giọng lên miệng, triều Đại Đường giám đốc đi đến.

Cùng lúc đó, Tô San bốn người đi tới Trần Phàm bên cạnh cái bàn bên cạnh nhập tòa, hai người càng là kẻ tại cùng nhau, quay đầu là có thể nhìn đến.

“Mỹ nữ, ta họ Tiêu danh phong, Thiên Long Bát Bộ vai chính tiêu phong tiêu, dừng xe ngồi ái rừng phong văn phong”. Tiêu Phong thấy Tô San bốn người ngồi xuống, lập tức đứng dậy mỉm cười đến gần.

“Tuy giống tùng đào phong, nhưng chỉ phải này hình chưa đến này vị”. Chu Văn mất lé liếc liếc mắt một cái Trương Thiên Thiên, trong lòng làm ra đánh giá.

Ngay cả vẫn luôn cúi đầu ăn thịt heo hàm miến Ngu Huyền cũng là ngẩng đầu lên, đương hán nhìn đến vẻ mặt lãnh diễm biểu tình Trương Thiên Thiên khi, trực tiếp bỏ qua, theo sau ánh mắt cũng chỉ là lược ở Tô San trên người dừng lại một chút, cuối cùng đem ánh mắt tọa định Tô San bên cạnh một người trang điểm mộc mạc nữ hải.

“Tiểu Huyền từ a, nhớ rõ gia gia nói, sau này tìm tức phụ, nhất định phải tìm có thể chịu khổ nữ oa, như vậy nữ oa có thể quản gia”. Giờ khắc này, hán trong đầu bản năng dần hiện ra gia gia dạy bảo.

Trần Phàm vốn dĩ không nghĩ làm Tô San nhìn đến hán, nhưng là lúc này Tô San đã đi vào bên cạnh hán, hán cũng trang không nổi nữa, đành phải ngẩng đầu, ánh mắt lại không giống Tiêu Phong ba người như vậy dừng ở Tô San bốn người trên người.

Trang! Bốn tiểu thư cho ngươi lại trang, hừ!

Tô San trong lòng hừ lạnh một tiếng, sau đó đối Tiêu Phong lộ ra một cái xin lỗi tươi cười: “Ngượng ngừng, ta đối anh hùng Kiều Phong không có gì hứng thú, ta chỉ thích Hư Trúc”.

Tô San lòi kia vừa thốt ra, nàng bên cạnh hai gã nữ hài đều là nhin không được cười một chút, mà Trương Thiên Thiên còn lại là nhưu hạ mảy, nàng phát hiện chính mình xem nhẹ Tô San —— Tô San cự tuyệt Hoàng Hiểu Đông, đều không phải là tương đáp ứng Tiêu Phong mời.

Đến nỗi Tiêu Phong còn lại là sững sờ ở tại chỗ, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới Tô San sẽ toát ra như vậy kinh điển một câu tới, nhất thời cũng không biết làm sao.

Trần Phàm vốn dĩ cảm thấy làm Tô San phát hiện hắn đều không phải là một chuyện tốt, rốt cuộc, hắn không nghĩ bại lộ cùng Tô San quan hệ, bị Tô San phía sau đám kia cái gọi là hộ vệ đội coi là công địch không nói, còn sẽ ảnh hưởng Tô San sau này sinh hoạt.

Bất quá.....

Mất thấy Tô San sáng quắc bức người, hắn bưng tỉnh đại ngộ: Nãi nãi, so sánh với mà nói, nha đầu này càng không nghĩ bại lộ cùng ta quan hệ đi?

Minh bạch điểm này, Trần Phàm trong lòng sầu lo lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, lộ ra một cái thiếu đánh tươi cười, không biết xấu hổ mà đối Tô San nói:

“Mỹ nữ, nếu ngươi đáp ứng làm ta bạn gái nói, đừng nói làm Hư Trúc, chính là làm Quét Rác Cao Tăng, bản nhân cũng không chối từ!”

P/S: Mọi người đề cử, đánh giá 9 - 10 điểm, vote và chia sẻ truyện này hộ mình nhé. Cảm ơn nhiiu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Mặt Đỏ, Mặt Đen – Kẻ xướng, người họa

Cái gì kêu im lặng thì thôi, lên tiếng thì kinh người?

Trần Phàm chính là tốt nhất thuyết mình.

Ngay từ đầu, hắn giả dạng làm một cái thẹn thùng muộn tao nam, không dám nhìn Tô San bốn người, kết quả không quá vài giây, thái độ liền tới rồi một cái 360 độ đại chuyển biến, trực tiếp đem mọi người lôi phiên.

Ngay cả được xưng thiếu nữ sát thủ Tiêu Phong cũng cam bái hạ phong, bội phục mà nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, kia phảng phất đang nói: Huynh đệ, ngươi ngu X vcler!

Dẫm cứt chó hỗn đản! Bồn tiểu thư nói Hư Trúc chỉ là tương cự tuyệt éo là, ngươi liền Quét Rác Thần Tăng đều ra tới! Ngươi như thế nào không đi mua khối đậu hủ đâm chết đâu?

Tô San trong lòng một trận ác nằng, mặt ngoài lại kiệt lực mà làm chính mình bất lộ ra phần nộ biểu tình, sợ bị người nhận thấy được nàng cùng Trần Phàm quan hệ không đơn giản.

“San san, loại này nói năng ngọt xót người không cần để ý tới, trở thành ruồi bọ hão”. Lúc này, Trương Thiên Thiên lại lần nữa mở miệng, nàng phát hiện xem nhẹ Tô San sau, lại thay đổi quyết định, tính toán cùng Tô San làm tốt quan hệ, cho nên mở miệng trợ giúp Tô San.

“Chính là, Tô San, trên thế giới này có rất nhiều không biết trời cao đất dày cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, lại không trước rải nước tiểu chiếu chiếu gương xem chính mình trông như thế nào”. Đồng nhiên, mọi người bên cạnh vang lên một cái không hài hòa thanh âm, thanh âm chủ nhân là Lưu Vĩ.

Hoàng Hiểu Đông liền đứng ở Lưu Vĩ bên cạnh, hắn không nói gì, chỉ là vẻ mặt khinh thường mà nhìn Trần Phàm bốn người.

Trừ lần đó ra, còn có một cái trung niên nam nhân vẻ mặt kính sợ mà đứng ở Hoàng Hiểu Đông bên cạnh, tựa hồ đang đợi Hoàng Hiểu Đông chỉ thị.

“Tiểu lưu manh, như thế nào? Là muốn tìm ngươi ngu gia đen đuôi sao?” Ngu Huyền nghe được Lưu Vĩ nói, tròn tròn đôi mắt, thẳng tắp mà đứng lên, thanh thế dọa người.

Ngu Huyền phản kích làm Lưu Vĩ sắc mặt trở nên cực kỳ âm trầm, hắn đang muốn nói cái gì, lại bị Hoàng Hiểu Đông ngăn trở.

Chợt, Hoàng Hiểu Đông đổi về mặt kính sợ đứng ở hần phía sau trung niên nhân sử cái ánh mắt, người sau ngẫm hiểu, lập tức đi đến Trần Phàm trước người, lộ ra một cái xin lỗi mà mỉm cười: “Xin lỗi, vài vị đồng học, bởi vì một ít đặc thù nguyên nhân, các người không thể tiếp tục ở chỗ này đi ăn cơm, các người vị trí đã bị người đánh”.

“Bị người đánh? Các người phía trước như thế nào không nói? Chúng ta cơm ăn một nửa, người nói chúng ta chỗ ngồi bị người đánh, tưởng khi dễ người là không?” Ngu Huyền tính cách táo bạo, nghe được Đại Đường giám đốc nói, lập tức nổi giận.

Tiêu Phong cũng là về mặt không vui biểu tình: “Chúng ta tiêu tiền tiêu phí, cơm cũng chưa ăn xong, liền phải vội vàng chúng ta đi, làm buôn bán không có các người làm như vậy đi?”

Trung niên nhân cũng nhìn ra được Tiêu Phong đều không phải là bình thường học sinh, nếu không phải Hoàng Hiểu Đông khẳng khái muốn hấn làm như vậy, hấn là quả quyết sẽ không làm ra như thế ngu xuẩn vô lý sự tình.

Nhưng là, nếu Hoàng Hiểu Đông muốn cho Trần Phàm bốn người rời đi nhà ăn, hấn chỉ có thể ác nhân làm được để, nghe Tiêu Phong như vậy vừa nói, lại lần nữa xin lỗi cười: “Xin lỗi, vị này đồng học, các người sở hữu phí dụng, tiệm cơm đem một phân không thiếu trở về”.

“Tiền không cần các người lui, muốn cho chúng ta nhường chỗ ngồi vị cũng có thể, chờ chúng ta đi ăn cơm xong”. Tiêu Phong cũng bày ra nhà giàu công tử tư thế, chút nào không thoái nhượng.

“U, người có bao nhiêu tiền a? Còn không hiếm lạ, khẩu khí so bệnh phù chân còn đại!” Đứng ở Hoàng Hiểu Đông phía sau Lưu Vĩ, bởi vì Hoàng Hiểu Đông ngăn trở, không dám động thủ, lúc này nghe được Tiêu Phong nói, lập tức cười lạnh châm chọc nói.

Nghe được Lưu Vĩ nói, Tô San cũng cảm thấy Hoàng Hiểu Đông dám người thật quá đáng, này trực tiếp làm cho nàng đối Hoàng Hiểu Đông ấn tượng thẳng tắp giám xuống, đồng thời, nàng trộm nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, lại thấy Trần Phàm về mặt bình tĩnh biểu tình, nhìn không ra bất luận cái gì tức giận dấu hiệu.

Trần Phàm minh bạch, Hoàng Hiểu Đông nếu có thể làm Đại Đường giám đốc làm ra như vậy hoang đường quyết định, bối cảnh khẳng định không kém, mà Ngu Huyền tính tình hòa bạo, liền phảng phát một cái thùng thuốc nổ, một chút liền tạc, nếu là thật sự động thủ, tuyệt đối sẽ nháo đại, này đối Ngu Huyền mà nói không phải một chuyện tốt.

Trần Phàm chính cân nhắc xử lý như thế nào chuyện này, đột nhiên nhận thấy được Tô San đầu tới ánh mắt, trong lòng vừa động, cười nói:

“Hai vị, liền tính các người ghen ghét này bốn vị mỹ nữ ở chúng ta bên người dùng cơm, cũng không đáng như vậy khi dễ người đi? Hơn nữa lời nói lại nói trở về, các người chẳng lẽ không cảm thấy, các người làm như vậy, sẽ làm này bốn vị mỹ nữ khinh thường các người sao?”

“Vị này đồng học, đây là Đại Đường giám đốc quyết định, cùng chúng ta không quan hệ”. Hoàng Hiểu Đông tìm Trần Phàm bốn người đen đủi, chính là vì phát tiết trong lòng bất mãn, mà lựa chọn như vậy phương thức còn lại là không nghĩ làm Tô San đối hấn ấn tượng biến không xong, tự nhiên sẽ không ngay ngốc mà thừa nhận cùng Đại Đường giám đốc có quan hệ.

Trung niên nam nhân mỉm cười gật đầu: “Đúng vậy, vị này đồng học, đây là chúng ta tiệm cơm quyết định”.

“Nga? Êm đẹp, người vội vàng chúng ta đi, hay là người đầu óc nước vào?”

Trần Phàm cười tủm tỉm mà nhìn chăm chăm trung niên nam nhân, không chút hoang mang nói:

“Ta tin tưởng, người đầu óc tuyệt đối chưa đi đến thủy. Người nói người cùng phía sau kia hai tên gia hỏa không quan hệ, như vậy người dám phát độc thề sao? Người muốn dám nói, người cùng người phía sau hai người không quan hệ, nếu có liên quan sau này người “sớm xuất” cả đời, chúng ta lập tức liền đi!”

Quá độc!

Tiêu Phong trong lòng một trận ác hàn.

Đu đàn ông!

Ngu Huyền âm thầm giơ ngón tay cái lên.

Sớm tiết xa so bệnh liệt dương đáng sợ.

Chu Văn ám nhẹ nhàng đỡ một chút mắt kính, vẫn như cũ bình tĩnh.

Trung niên nam nhân còn lại là hoàn toàn vô ngữ, sắc mặt một trận phát tím, tuy rằng cái gọi là độc thề đều là tiểu thuyết trung mới có thể xuất hiện đồ vật, nhưng là Trần Phàm theo như lời cũng quá độc, độc đến hấn không dám tùy tiện thề nồng nổi.

Trần Phàm thấy trung niên nam nhân không nói lời nào, thừa thắng xông lên, mỉm cười đối Tô San nói:

“Mỹ nữ, ta nhìn ra được, phía sau kia hai tên gia hỏa đối với người có hứng thú. Nhưng là, ta tin tưởng, người khẳng định khinh thường bọn họ đi? Người nhất định cảm thấy bọn họ dùng loại này theo đuổi phương thức thực dễ tiện vô si đi? Nếu bọn họ ngồi ở chỗ này, người sẽ liền ăn cơm ăn uống đều

không có đi?”

Nói chuyện đồng thời, Trần Phàm cố ý chớp một chút đôi mắt, kia phảng phất đang nói: Nha đầu, ngươi nghĩ kỹ rồi. Nếu ngươi không phối hợp ta, như vậy ta coi như chúng tuyên bố ta và ngươi quan hệ!

Vô si! Đê tiện! Không biết xấu hổ!

Đọc hiểu Trần Phàm trong ánh mắt hàm nghĩa, Tô San tức giận đến cả người run lên, trong lòng một trận ác mắng, nếu có thể nói, nàng hận không thể đi lên cắn rớt Trần Phàm hai khối thịt.

Trong lòng tuy rằng bức bối, nhưng là Tô San xác thật cũng không quen nhìn Hoàng Hiểu Đông cách làm, hơn nữa Trần Phàm uy hiếp cũng làm nàng không có lựa chọn nào khác.

“Hoàng Hiểu Đông, vị này đồng học nói được không sai, ngươi làm như vậy, sẽ chỉ làm ta càng khinh thường ngươi!” Hơi điều chỉnh, Tô San đem ánh mắt đầu hướng Hoàng Hiểu Đông, phảng phất đem đối Trần Phàm lửa giận phát tiết tới rồi Hoàng Hiểu Đông trên người, chút nào không khách khí nói.

Hoàng Hiểu Đông sắc mặt lập tức thay đổi, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tô San sẽ vì bốn cái không “Quen biết” người đối hắn phát hỏa.

Phần nộ Hoàng Hiểu Đông không dám đối Tô San nói cái gì, đành phải có ác độc ánh mắt trừng mắt Trần Phàm, Trần Phàm về mặt thiếu trừu mỉm cười, chút nào không đem phần nộ Hoàng Hiểu Đông để vào mắt.

“Ngươi nói làm này bốn vị đồng học rời đi là các ngươi tiệm cơm quyết định. Ta nơi này vừa lúc có Trịnh thúc thúc điện thoại, nếu không ta đánh cái điện thoại hỏi một chút?”

Tô San lại đem ánh mắt đầu hướng Đại Đường giám đốc, sắc mặt không tốt, nàng đối với Đại Đường giám đốc ý thế hiếp người hành vi chính là tương đương bất mãn.

Nghe được Tô San nói, Đại Đường giám đốc khóe mắt cơ bắp điên cuồng mà nhảy lên lên, sắc mặt trở nên dị thường khó coi, bởi vì..... Tô San trong miệng Trịnh thúc thúc chính là tiệm cơm phía sau màn lão bản!

“Vị tiểu thư này, ta..... Ta không phải cái kia ý tứ. Ta cũng là bởi vì nhìn đến bốn người này nói chuyện thấp kém, tố chất thấp hèn, sợ ảnh hưởng đến ngài cùng ngài bằng hữu dùng cơm tâm tình, cho nên, mới làm cho bọn họ rời đi”.

Trung niên nam nhân xoa xoa trên đầu mồ hôi lạnh, ý đồ cứu lại, ở hắn xem ra, nếu là Tô San thật sự gọi điện thoại, xong việc phía sau màn lão bản truy cứu xuống dưới, hắn liền xong đời.

Như vậy gần nhất, hắn không những không có lấy lòng Hoàng Hiểu Đông, còn muốn vứt bỏ hiện tại chức vị, điển hình vừa mất phụ nhân lại thiệt quân!

“Đừng không?” Tô San trầm ngâm một hồi, nhìn Trần Phàm bốn người nói: “Nếu nói như vậy, vậy ngươi không cần làm cho bọn họ rời đi, bọn họ tuy rằng chán ghét một ít, nhưng sẽ không ảnh hưởng chúng ta dùng cơm tâm tình. Nhưng thật ra ngươi phía sau hai người kia cực đại mà ảnh hưởng chúng ta dùng cơm tâm tình, làm cho bọn họ rời đi đi”.

Dứt lời, Tô San dư quang nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, trong lòng một trận đắc ý, hừ, liên tính bốn tiểu thư phối hợp ngươi, cũng mơ tưởng làm bốn tiểu thư nói ngươi lời hay.

“Uy, ta nói các ngươi da mặt như thế nào như vậy dày a? Các ngươi không nghe vị này mỹ nữ nói, các ngươi đứng ở chỗ này sẽ ảnh hưởng đến bốn vị mỹ nữ muốn ăn sao? Các ngươi còn không rời đi?”

Tô San về điểm này tiểu xiếc, Trần Phàm xem ở trong mắt, lại không có để ý, nhưng thật ra cười tủm tỉm mà nhìn Hoàng Hiểu Đông cùng Lưu Vĩ liếc mắt một cái.

Nghe được Trần Phàm nói, Hoàng Hiểu Đông cùng Lưu Vĩ hai người thiếu chút nữa không khí hộc máu, bọn họ vốn dĩ lợi dụng thân phận làm Đại Đường giám đốc ra mặt đuổi đi Trần Phàm bốn người, chính là bị Trần Phàm như vậy một trộn lẫn, nhưng thật ra bọn họ đứng ở chỗ này ảnh hưởng Tô San bốn người muốn ăn.

Tức giận Lưu Vĩ xiết chặt nắm tay, rất muốn xông lên đi đem khuôn mặt thêm đánh của Trần Phàm đánh thành đầu heo, bắt đắc dĩ Ngu Huyền kia hung thần ác sát ánh mắt làm hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hoàng Hiểu Đông còn lại là xanh cả mặt mà nhìn Đại Đường giám đốc liếc mắt một cái, kết quả phát hiện phía trước còn giống chó Nhật giống nhau cho hắn điều cái đuôi Đại Đường giám đốc, này sẽ như là thay đổi một người dường như, làm bộ cúi đầu, cũng không thêm nhìn tới hắn liếc mắt một cái, nói rõ sẽ không sẽ giúp hắn làm cái gì.

Minh bạch điểm này, Hoàng Hiểu Đông trong lòng lửa giận càng tăng lên, bất quá..... Nghĩ đến chính mình đã từng muốn đem Tô San hoàn toàn chinh phục lời thề, Hoàng Hiểu Đông cố nén nội tâm hành hung Trần Phàm xúc động, thật sâu mà nhìn Trần Phàm vài giây, âm trầm nói: “Tiểu tử, ngươi chờ đó!”

Nhìn Hoàng Hiểu Đông kia âm trầm biểu tình, Trần Phàm về mặt thành thoi tươi cười, phảng phất chút nào không lo lắng Hoàng Hiểu Đông trả thù.

Bởi vì..... Trong mắt hắn, Hoàng Hiểu Đông khiêu khích chỉ có thể tính làm chơi đóng vai gia đình trò chơi.

P/S: Mọi người đề cử, đánh giá 9 - 10 điểm, vote và chia sẻ truyện này hộ mình nhé. Cảm ơn nhìu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Thương Hương Tiếc Ngọc

“Không cần luôn hạ tàn nhẫn lời nói hù dọa người, có bản lĩnh hiện tại liền cùng người ngu gia thi đấu”. Đồng dạng không lo lắng Hoàng Hiểu Đông trả thù còn có Ngu Huyền, hắn phảng phất căn không biết sợ hãi hai chữ viết như thế nào.

So sánh với Ngu Huyền mà nói, xuất thân giàu có gia đình Tiêu Phong nhưng thật ra hơi có chút lo lắng, hắn kiến thức quá các loại kiểu ngạo công tử ca, biết rõ này đó công tử ca trả thù lên có bao nhiêu đáng sợ.

Chu Văn vẫn như cũ thập phần bình tĩnh, phảng phất trước mắt sự tình cùng hắn không quan hệ giống nhau.

Hoàng Hiểu Đông sinh ra màu đỏ gia đình, từ nhỏ bị hun đúc, lòng dạ ở bạn cùng lứa tuổi trung đủ để dùng ưu tú tới hình dung, nếu không, hắn cũng sẽ không ở liên tục ăn thiệt thòi dưới tình huống, kiên trì theo đuổi Tô San.

Lúc này, nhìn đến Trần Phàm vẻ mặt trào phúng tươi cười cùng ghé con mới sinh không sợ cộp Ngu Huyền, hắn không nói cái gì nữa, chỉ là cười lạnh một chút, sau đó liền mang theo Lưu Vĩ rời đi.

“Hiểu Đông ca, muốn hay không ta gọi điện thoại kêu điểm người phé đi này mấy cái tiểu tạp chủng?”

Buổi sáng thời điểm, Lưu Vĩ ở trong trường học bị Ngu Huyền nhục nhã, liền ghen một bụng hỏa. Vừa rồi ở chỗ này đứng tới Ngu Huyền, vốn tưởng rằng có thể xuất khẩu ác khí, lại không có nghĩ đến lại lần nữa ăn ngấm bồ hòn, cái này làm cho hắn hoàn toàn phần nộ rồi. Chỉ là vừa rồi ở Ngu Huyền uy hiếp hạ, hắn giận mà không dám nói gì, lúc này đi theo Hoàng Hiểu Đông đi vào cửa thang lầu sau, lập tức hung tợn mà nói.

Hoàng Hiểu Đông lắc lắc đầu: “Không được”.

“Vĩ cái gì?” Lưu Vĩ nghi hoặc nói: “Chẳng lẽ Hiểu Đông ca ngươi còn lo lắng làm như vậy, sẽ bị Tô San khinh thường?”

“Đánh rắm!” Hoàng Hiểu Đông sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng nói: “Vừa rồi chúng ta cùng bọn họ phát sinh xung đột sự tình, bị như vậy nhiều người nhìn đến, nếu bọn họ mấy cái có bất trắc gì, ngu ngốc đều biết là chúng ta làm”.

“Kia lại như thế nào? Bọn họ có hay không chứng cứ?” Lưu Vĩ vẻ mặt không cho là đúng, hắn trước kia không thiếu như vậy phé hơn người, có một số việc dù cho người bị hại biết là hắn làm, nhưng tìm không thấy chứng cứ.

“Bang!” Hoàng Hiểu Đông thất vọng mà chụp một chút Lưu Vĩ đầu: “Ta nói, tiểu Vĩ, người lão tử cũng là cái người thông minh, người như thế nào làm việc liền bất động động nào đâu? Nếu là người thường, chúng ta làm như vậy tự nhiên không có gì. Nhưng là bọn họ bên trong cái kia eo là thoát nhìn có chút bối cảnh, tuy rằng không đến mức làm chúng ta kiêng kỵ, nhưng vẫn là tiểu tâm tốt hơn, không thể làm quá rõ ràng”.

Bị Hoàng Hiểu Đông như vậy một giáo huấn, Lưu Vĩ đại khí cũng không dám suyển một cái, hắn từ tiểu đi theo Hoàng Hiểu Đông lớn lên, biết rõ Hoàng Hiểu Đông thủ đoạn, ngay cả phụ thân hắn cũng thường xuyên làm hắn nhiều cùng Hoàng Hiểu Đông học tập.

“Chúng ta đây làm sao bây giờ?” Đi vào lầu hai hành lang, Lưu Vĩ cổ đủ dừng khí lại lần nữa hỏi.

Hoàng Hiểu Đông dừng lại bước chân, âm trầm nói: “Ngày mai liền phải đi quân huấn, ta nghe ta mẹ nói, quân huấn ở Đông Hải võ cảnh tổng đội một cái chi đội quân doanh tiến hành. Vừa lúc, cái kia chi đội chi đội trưởng là ta tiểu cữu. Chờ tới rồi quân doanh, ta đưa chết bọn họ!”

Nghe được Hoàng Hiểu Đông như vậy vừa nói, Lưu Vĩ không khỏi trở nên hưng phấn lên, hắn chính là rất rõ ràng, Hoàng Hiểu Đông một khi thật sự tức giận, đó là thật sự giết người không thấy máu, mà Hoàng Hiểu Đông tiểu cữu cữu hắn cũng gặp qua, cực kỳ yêu thương Hoàng Hiểu Đông.

.....

Cùng lúc đó, lầu một trong đại sảnh, Tô San bốn người điểm hảo đồ ăn, mà Trần Phàm bốn người đã ăn không sai biệt lắm.

Có lẽ là bởi vì đắc tội Hoàng Hiểu Đông duyên cớ, tiêu sái lạc quan Tiêu Phong cũng mất đi cùng Tô San bốn người đến gần hứng thú.

Ngu Huyền dám ờ đánh nhau thời điểm không nháy mắt một chút này, nhưng ở cùng nữ nhân nói chuyện với nhau phương diện, kém quá xa, thuộc về cái loại này nhìn thấy nữ nhân không biết nói cái gì người, tự nhiên cũng sẽ không chủ động nói chuyện.

Đến nỗi Chu Văn, còn lại là tiêu chuẩn “Lý luận đề”, trong mắt hắn chỉ có ““nhân thể nghệ thuật””.

Ba người đều không nói lời nào, Trần Phàm cũng không có chủ động cùng Tô San đến gần, mà là thích ý mà hút thuốc lá, thể nghiệm “Sau khi ăn xong một chỉ yên, tắc sống qua thần tiên” cảm giác.

Tô San dư quang nhìn đến Trần Phàm kia thích ý biểu tình, tâm tình thập phần phức tạp.

Nàng lấy Trần Phàm bốn người đương tầm mộc, cũng chỉ là nhất thời xúc động, hiện giờ nháo thành như vậy, nàng trong lòng nhiều ít có chút tự trách cùng áy náy.

Bởi vì..... Nàng cũng biết Hoàng Hiểu Đông luôn luôn ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh quán, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha Trần Phàm bốn người.

Tô San lo lắng đồng thời, Trương Thiên Thiên lại là rất có hứng thú mà đánh giá Trần Phàm, phía trước phát sinh hết thảy nàng đều xem ở trong mắt, Trần Phàm nhìn như đơn giản lời nói, lại là ẩn sâu sát khí, một cái tiêu chuẩn lấy một thân chi đạo còn chỉ một thân chi thân.

Này không thể không làm nàng lau mắt mà nhìn.

Mà càng làm cho nàng tò mò là, Tô San vì cái gì sẽ giúp Trần Phàm nói chuyện đâu?

Ngay từ đầu, Trương Thiên Thiên cho rằng Tô San chỉ là muốn mượn cơ hội này cùng Hoàng Hiểu Đông phân rõ giới hạn, nhưng là lúc này nhận thấy được Tô San con người tự trách, nàng bắt đầu ý thức được, sự tình vẫn chưa nàng suy nghĩ như vậy.

“Vị này đồng học, các người chộc tới đại phiền toái. Vừa rồi các người trêu chọc hai người bối cảnh không đơn giản, trong đó cái kia Hoàng Hiểu Đông mẫu thân là trường học phó hiệu trưởng, nếu bọn họ trả thù các người nói, các người chỉ sợ muốn thôi học”. Trương Thiên Thiên nhẹ nhàng băng quơ mà hướng Trần Phàm nói.

Trương Thiên Thiên lời kia vừa thốt ra, Tô San con người tự trách càng trọng, mà Tiêu Phong cùng Chu Văn con người đều hiện lên một tia lo lắng, nhưng thật ra Ngu Huyền vẻ mặt tức giận nói: “Nếu chỉ là bởi vì chuyện này liên khai trừ chúng ta, gia đánh gãy hắn chân chó!”

Nghe được Ngu Huyền nói, Trương Thiên Thiên con người hiện lên một tia khinh thường, nàng nhất khinh thường dùng võ lực giải quyết vấn đề người.

Khinh thường đồng thời, nàng thẳng lăng lăng mà nhìn Trần Phàm, chờ mong Trần Phàm trả lời, nàng tự tin có thể thông qua Trần Phàm biểu tình biến hóa cùng trả lời suy đoán ra bản thân muốn đồ vật.

“Yên tâm đi, Đông Hải Đại Học là nổi danh học phủ, liên tính Hoàng Hiểu Đông mẫu thân là phó hiệu trưởng, cũng không thể tùy ý khai trừ các người”. Không đợi Trần Phàm mở miệng, Tô San dẫn đầu nói, nàng đã làm ra quyết định, trở về liên cấp chính mình phụ thân đánh cái điện thoại, trợ giúp Trần Phàm xử lý cái này phiền toái.

“Đi, người không phải đem ta trở thành ruồi bọ sao? Như thế nào cùng ta chủ động nói chuyện? Hay là người cũng sẽ ruồi bọ ngôn ngữ? Hoặc là, người cũng là một con mẫu ruồi bọ?” Trần Phàm ra vẻ kinh ngạc mà nhìn Trương Thiên Thiên liếc mắt một cái, chút nào không có cấp Trương Thiên Thiên lưu mặt mũi.

P phía trước Trương Thiên Thiên một loạt biểu hiện hắn đều xem ở trong mắt, hắn tự nhiên biết Trương Thiên Thiên hỏi như vậy là tương thử cùng hắn Tô San quan hệ, cái này làm cho hắn cực kỳ phản cảm.

Hắn luôn luôn không thích quá mức tự cho là đúng người, đặc biệt là giống Trương Thiên Thiên loại này tự nhận là thông minh tột đỉnh nữ nhân.

Trần Phàm lời kia vừa thốt ra, trường hợp tức khắc trở nên cực kỳ xấu hổ, Trương Thiên Thiên thiếu chút nữa thẹn quá thành giận, Tô San không khỏi ngơ ngẩn, nàng không nghĩ tới Trần Phàm cái này kẻ dở hơi ở ngay lúc này còn có nhân tình lịch sự tao nhã tổn hại người, hơn nữa mắng chửi người không mang theo chữ thô tục.

Nguyên bản còn có chút lo lắng Hoàng Hiểu Đông trả thù Tiêu Phong, nghe được Trần Phàm này phiên lời nói, dở khóc dở cười, ở hắn xem ra, Trần Phàm thật sự không hiểu đến thương hương tiếc ngọc, nhưng thật ra Ngu Huyền vẻ mặt bội phục, hắn cùng Trần Phàm giống nhau, bản năng phản cảm Trương Thiên Thiên.

“Vị này đồng học, người nói cái gì đâu?” Tô San tức giận mà trừng mắt nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, sau đó đối Trương Thiên Thiên an ủi nói: “Thiên Thiên tỷ, không cần lý này chỉ ruồi bọ, làm hắn ong ong hảo”.

Ngán ngùi tức giận qua đi, Trương Thiên Thiên biểu tình khôi phục bình thường, không nói gì, chỉ là khiêu khích mà nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, phảng phất ở chờ mong Trần Phàm đám người bị kích.

Đối với Trương Thiên Thiên khiêu khích, Trần Phàm cũng không để ý, nhưng là đối với Tô San sau này bốn năm muốn cùng Trương Thiên Thiên như vậy nữ nhân ở bên nhau, Trần Phàm lại là có chút lo lắng.

Ở Trần Phàm xem ra, Tô San tuy rằng mặt ngoài nhỏ mà lạnh, nhưng là đối nhân tính mặt âm u tiếp xúc cũng không nhiều, lấy Trương Thiên Thiên lòng dạ, nếu muốn chơi Tô San, tuyệt đối có thể đem Tô San chơi xoay quanh.

“Tự cho là đúng nữ nhân, hy vọng Thượng Đế (sao k là Phật Tổ, Quan Âm nhỉ?) phù hộ ngươi không cần đem ý xấu động đến Tô San trên người, nếu không Thiên Vương lão tử cũng không thể nào cứu được ngươi”. Trần Phàm chậm rãi bóp tắt thuốc lá, nguyên bản bình tĩnh con ngươi hiện lên một tia khói mù.

Đối với hán mà nói, địch nhân chẳng phân biệt nam nữ, hán tử điển không có “thương hương tiếc ngọc” cái này từ.

P/S: Mọi người đề cử, đánh giá 9 - 10 điểm, vote và chia sẻ truyện này hộ mình nhé. Cảm ơn nhìu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tân Sinh Đại Hội

Tiêu Phong vốn dĩ tưởng ở ngày đầu tiên tỉnh Trần Phàm ba người ăn bữa cơm, tăng tiến một chút lẫn nhau chi gian cảm tình, lại không có nghĩ đến một bữa cơm chọc tới một cái đại phiền toái, cái này làm cho hán cũng nhiều ít có chút tự trách.

Trên đường trở về, ngồi ở ô tô, Trần Phàm phảng phất nhìn ra Tiêu Phong lo lắng, hơi hơi mỉm cười: “Tiêu Phong, đừng lo lắng, sẽ không có việc gì”.

Nhìn Trần Phàm kia vẻ mặt không sao cả tươi cười, Tiêu Phong đầu tiên là ngẩn ra, bán tín bán nghi gật gật đầu, lại là chưa nói cái gì.

Lúc này, Trần Phàm đi động bỗng nhiên chấn động một chút, hán lấy ra đi động vừa thấy, thành linh phát hiện Tô San cho hán đã phát một cái tin nhắn: Thực xin lỗi, là ta liên lụy các ngươi. Yên tâm đi, nếu Hoàng Hiểu Đồng thật muốn đối phó các ngươi, ta sẽ gọi điện thoại cho ta ba ba, ngươi cùng ngươi bạn cùng phòng sẽ không có việc gì.

Nhìn đến này tin nhắn, Trần Phàm dờ khóc dờ cười, nghĩ nghĩ, trả lời: Thân ái lão bà, ta cũng không phải là trên đường a miêu a cầu, ta dậm chân một cái, Đông Hải thị đều đến run tam run!

Tô San: Ngươi cho rằng ngươi là ai a? Cũng không sợ đem thiên thổ phá! Cứ như vậy nói định rồi, nếu Hoàng Hiểu Đồng nhắm vào các ngươi, cho ta nói, có ta ở đây bọn họ không cần tưởng động các ngươi một cây đầu ngón tay!

Hiển nhiên, Tô San căn bản không tin Trần Phàm chuyện ma quỷ, bất quá, nàng nhưng thật ra có chút tò mò Trần Phàm gia đình bối cảnh.

Nàng tuy rằng là Trần Phàm vị hôn thê, nhưng là vẫn luôn cũng không biết Trần Phàm người trong nhà tình huống, nàng cũng hỏi qua Tô Thanh Hải, bất quá mỗi một lần Tô Thanh Hải đều sẽ nhẹ nhàng bằng quơ mà che lấp.

Buổi chiều thời điểm, Tô Thanh Hải phái người đem hai bộ pho đậm chần đưa đến Đông Hải Đại Học, một bộ hồng nhạt chủ đánh, hồng nhạt chần, hồng nhạt khăn trải giường, hồng nhạt bao gối. Hơn nữa, mặt trên toàn bộ đều Garfield đồ án.

So sánh với mà nói, Trần Phàm pho đậm chần muốn bình thường nhiều, không có gì kỳ lạ chỗ.

Đối với có người chuyên môn tới cấp Trần Phàm đưa pho đậm chần, Tiêu Phong xem ở trong mắt, lý trí nói cho hán, Trần Phàm không đơn giản, bất quá hán lại không có truy hỏi kỹ càng sự việc, Chu Văn vẫn như cũ trầm mê với AV thế giới, Ngụ Huyền vốn định đi báo võ thuật xã đoàn, trải qua hỏi thăm mới biết được, hậu thiên bọn họ lần này tân sinh đem bị kéo đến quân doanh quân huấn, quân huấn sau khi kết thúc, tân sinh mới có thể báo các loại xã đoàn.

Ngày hôm sau giữa trưa thời điểm, Đông Hải Đại Học tân sinh đưa tin xong, buổi chiều, trường học muốn thống nhất triệu khai 2010 giới tân sinh đại hội.

“Ca mấy cái, đi lâu, tân sinh đại hội a, có thể nhìn đến này giới tân sinh sở hữu mỹ nữ”. 108 trong phòng ngủ, Tiêu Phong sửa sang lại vừa lật tóc, đối với gương chiếu chiếu, xác định không có bất luận cái gì bại lộ sau, đối Trần Phàm ba người vẫy vẫy tay.

Trần Phàm vô ngữ mà lắc lắc đầu, Tiêu Phong đối với tán gái nhiệt tình hoàn toàn không thể so Chu Văn đối với nghiên cứu “nhân thể nghệ thuật” nhiệt

tình thiếu, tương phản, nhiệt tình quá đổi.

Nhưng thật ra Ngu Huyền cái này quá thai đối với nữ nhân không có chút nào hứng thú, mà là si mê với võ thuật.

Thông qua nói chuyện phiếm, Trần Phàm biết được, Ngu Huyền từ nhỏ đi theo này gia gia luyện tập Hồng quyền, có nhất định hỏa hầu.

Làm Đông Hải thậm chí cả nước nổi danh học phủ chi nhất, Đông Hải Đại Học phần cứng phương tiện cả nước nhất lưu, có được các loại tiên tiến dạy học thiết bị, đại lễ đường trang hoàng đến cực kỳ xa hoa, đủ để dung hạ mấy ngàn người.

Trần Phàm bốn người đi vào đại lễ đường thời điểm, khoảng cách tân sinh đại hội bắt đầu chỉ có không đến năm phút đồng hồ thời gian, đại lễ đường cơ bản đã ngồi đầy, đen nghìn nghịt, nơi nơi đều là đầu người.

“Trời xanh a, đại địa a! Chỉ có thể ngồi vào mặt sau, này còn thấy thế nào mỹ nữ a?” Tiêu Phong thấy thế, khóc không ra nước mắt, lúc này chỉ còn lại có cuối cùng một loạt chỗ ngồi, lấy hấn tán gái kinh nghiệm, hiện giờ nữ nhân, sau lưng là mỹ nữ, chính diện là khủng long một trào một đồng, ngồi ở cuối cùng một loạt, nào còn có thể nhìn đến mỹ nữ?

Trần Phàm ba người không để ý đến oán trời trách đất Tiêu Phong, tùy tiện tìm vị trí ngồi xuống, Tiêu Phong về mặt bị thảm mà đi theo ngồi xuống, đôi mắt lại là không thành thật mà chung quanh nhìn, tựa hồ đang tìm kiếm mỹ nữ.

Lúc này, đại lễ đường đại đèn vẫn là lừng, nương ánh đèn, đủ để cho Tiêu Phong thấy rõ một ít nữ sinh diện mạo.

“Ta dựa vào, chẳng lẽ chúng ta đang ở Công viên kỷ Jura, nếu không như thế nào toàn bộ đều là khủng long a? Càng bị kịch chính là..... Còn có một cái lớn lên giống Phụng tỷ!” Tiêu Phong một bên xem một bên nhắc mãi, bỗng nhiên trước mắt sáng ngời: “Đi, có phát hiện! Ta kháo, như thế nào lại là các nàng?”

Nghe được Tiêu Phong như vậy vừa nói, Trần Phàm quay đầu vừa thấy, phát hiện Tô San cùng Trương Thiên Thiên cùng với mặt khác hai vị bạn cùng phòng vừa mới đi vào đại lễ đường, thực hiển nhiên, Tiêu Phong trong miệng phát hiện chính là chỉ Tô San cùng Trương Thiên Thiên.

Tô San cũng không có phát hiện Trần Phàm, cũng không có ngồi vào Trần Phàm bên này, mà là ngồi ở bên kia trên chỗ ngồi.

Ba giờ thời điểm, bọn học sinh cơ bản đến đông đủ, hiện trường người làm công viên đóng lại lễ đường đại môn, một người lão giả ở một người phụ nữ trung niên cùng mặt khác mấy cái trung niên nam nhân cùng đi hạ, chậm rãi từ lễ đường một khác điều thông đạo đi hướng phía trước Chủ tịch Đài.

Nương ánh đèn, Trần Phàm vận đủ nhãn lực thấy rõ tên kia lão giả, lão giả tóc trắng xóa, trên trán che kín nếp nhăn, bất quá thân thể nhưng thật ra không tồi, đi đường thời điểm nên bước thực ổn.

Đi theo lão giả phía sau chính là một cái ăn mặc màu đen váy dài phụ nữ trung niên, tên kia phụ nữ trung niên mang một bộ kính gọng vàng, dáng người có chút mập mạp, cả người nhìn qua như là thùng nước.

Trần Phàm minh bạch, kia nữ nhân đó là Hoàng Hiểu Đông mẫu thân.

Những người này đã đến làm nguyên bản âm ỉ đại lễ đường an tĩnh xuống dưới, bọn học sinh không hề châu đầu ghé tai, đều là đem ánh mắt đầu hướng Chủ tịch Đài.

Thực mau, ở bọn học sinh nhìn chăm chú trung, tóc trắng xóa lão giả dẫn đầu đi đến Chủ tịch Đài trung ương nhất vị trí nhập tòa, những người khác lần lượt đi theo ngồi xuống, Hoàng Hiểu Đông mẫu thân ngồi ở lão giả bên trái, mà bên trái vị trí lại là trống không, hiển nhiên, còn có một người không có tới.

Mất thấy mọi người nhập tòa, cuối cùng một cái trung niên nam nhân cũng đi theo ngồi xuống, điều chỉnh thử một chút microphone, sau đó nói: “Các vị đồng học, buổi chiều hảo!”

Bạch bạch!

Đại lễ đường vang lên dòn non lấp lánh vỗ tay.

“Chiều nay, chúng ta ở chỗ này triệu khai 2010 giới tân sinh đại hội, đại hội đệ nhất hạng, cho mời hiệu trưởng Ngụy Chính Bình đồng chí nói chuyện”. Vỗ tay rơi xuống, người chủ trì đem quyền lên tiếng giao cho tóc trắng xóa lão giả, hiển nhiên, lão giả mới là lần này tân sinh đại hội vai chính.

“Các vị đồng học, buổi chiều hảo. Thật cao hứng có thể cùng các người ở chỗ này gặp mặt, cũng thật cao hứng có thể thông qua cơ hội này cùng các người giao lưu”.

Lão giả tuy rằng lớn tuổi, nhưng là thanh âm to lớn vang dội, tự tin mười phần, một mở miệng liền thắng được sở hữu học sinh vỗ tay: “Nói vậy, ở các người tiến vào đại học cổng trường phía trước, các người đã biết đại học bốn năm là các người nhân sinh trung khoảng thời gian đẹp nhất.....”

Cùng giống nhau lãnh đạo nói chuyện bất đồng, lão hiệu trưởng nói chuyện càng như là nói chuyện phiếm hình thức, không có giới thiệu Đông Hải Đại Học các loại ưu điểm, mà là chỉ liêu cuộc sống đại học cái này đề tài.

Trần Phàm tuy rằng đối với này đó không có quá lớn hứng thú, nhưng là mất thấy người chung quanh đều mùi ngon mà nghe, hấn đành phải làm bộ thực

cảm thấy hứng thú bộ dáng.

Một giờ sau, lão hiệu trưởng kết thúc nói chuyện, hân thông qua hòa ái dễ gần thái độ, cùng ít có hài hước, đạt được thủy triều vỗ tay, thực hiển nhiên, bọn học sinh đối với hân ấn tượng đầu tiên phi thường không tồi, ngay cả Trần Phàm cũng không ngoại lệ.

Lão hiệu trưởng lên tiếng sau khi kết thúc, Hoàng Hiểu Đông mẫu thân tiếp theo lên tiếng, nàng là phụ trách dạy học phó hiệu trưởng, lên tiếng thời điểm phần lớn nói đều là học tập, cái này làm cho nguyên bản cho rằng đại học là thiên đường bọn học sinh cảm nhận được một tia áp lực.

Theo sau, lại có hai gã trung niên nam nhân nói chuyện, nói chuyện nội dung đại đồng tiểu dị, ít nhất ở kiến thức quá khắp nơi lên tiếng Trần Phàm xem ra không có bao lớn lượng điểm.

“Các bạn học, phía dưới, từ ta vì các người long trọng giới thiệu một vị trường học mới tới bác sĩ”. Coi như Trần Phàm cho rằng tân sinh đại hội muốn kết thúc thời điểm, ngồi ở bên trái giáo bệnh viện viện trưởng biểu tình kích động mà nói.

Hắn nói như là ở lễ đường ném xuống một viên trọng bàng bom giống nhau, bọn học sinh tức khắc tặc nôi, tốp năm tốp ba thảo luận lên.

“Làm cái quỷ gì, tới cái bác sĩ cũng long trọng giới thiệu?”

“Chính là, gia hỏa này đầu óc chưa đi đến thủy đi, này đều TMD mau 6 giờ, ca còn chờ xoát cấp đi đâu”.

“Cái nào bác sĩ lớn như vậy mặt mũi a, tới trường học đương bác sĩ yêu cầu giáo bệnh viện viện trưởng như thế long trọng mà giới thiệu?”

.....

Hiển nhiên, ở bọn học sinh xem ra, giáo bệnh viện tới cái bác sĩ chỉ là việc rất nhỏ, căn bản không cần thiết ở tân sinh đại hội thượng tuyên bố.

“Các bạn học, thỉnh an tỉnh một chút”.

Phía dưới nghị luận sôi nổi, giáo bệnh viện viện trưởng lại không có sinh khí, tương phản, hân như là ăn thuốc kích thích giống nhau, tâm tình căn bản vô pháp bình tĩnh, thanh âm run rẩy:

“Phía dưới, làm chúng ta dùng nhiệt liệt vỗ tay hoan nghênh nàng đã đến!”

P/S: Mọi người đề cử, đánh giá 9 - 10 điểm, vote và chia sẻ truyện này hộ mình nhé. Cảm ơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Nữ Thần!

Bạch bạch.....

Thủy triều vỗ tay lại lần nữa vang lên, bọn học sinh sôi nổi đem ánh mắt đầu hướng về phía Chủ Tịch Đài thông đạo, xếp sau một ít học sinh thậm chí đứng lên, hiển nhiên, tất cả mọi người muốn biết rốt cuộc là thần thánh phương nào có như vậy đại phô trương.

“Nàng đến từ xa xôi Anh quốc, nàng bị dự vì Anh quốc thậm chí Âu Châu nhất cụ quyền uy bác sĩ tâm lý! Nàng sẽ trở thành các người tâm lý cố vấn bác sĩ, sau này, các người ở học tập cùng trong sinh hoạt gặp được bất luận cái gì tâm lý phương diện vấn đề, đều có thể đi thỉnh giáo nàng!”

Nếu nói, phía trước giáo bệnh viện viện trưởng nói chỉ là làm bọn học sinh nổ tung nôi nói, như vậy này phiến lời nói hoàn toàn làm bọn học sinh chấn kinh rồi!

“Anh quốc thậm chí Âu Châu nhất cụ quyền uy bác sĩ tâm lý tới cấp chúng ta đề ý lý bác sĩ?”

“Dựa vào! Vui đùa cái gì vậy, sao có thể?”

“Giáo phương như thế nào lấy loại chuyện này lừa dối chúng ta?”

“Làm không hảo là thật sự đâu?”

.....

Trong lúc nhất thời, đại lễ đường trở nên sôi trào, như là chợ bán thức ăn giống nhau, bọn học sinh riu ra riu rít mà nghị luận không ngừng. Cơ hồ sở hữu học sinh đều không tin đây là thật sự, ở bọn họ xem ra, trừ phi cái kia bác sĩ tâm lý đầu óc nước vào, nếu không sẽ không ngây ngốc mà làm loại này tổn công vô ích sự tình.

Ngán ngùi thảo luận qua đi, đại lễ đường lâm vào chết giống nhau an tĩnh, sở hữu học sinh đều trừng lớn đôi mắt nhìn chăm chăm phía trước.

“Xoạch! Xoạch!”

Một trận giàu có tiết tấu tiếng bước chân bỗng nhiên ở Chủ tịch Đài cửa thông đạo vang lên.

Theo sau, một nữ nhân thân ảnh chậm rãi xuất hiện ở mọi người tầm nhìn bên trong.

Nữ nhân tóc vàng như thác nước, mềm nhẵn tron bóng, tú khí mây liễu như là trắng non giống nhau, mũi cao thẳng, môi đơn bạc lại mang theo trí mạng dụ hoặc. Nàng dáng người có thể nói hoàn mỹ, cao vút vút, thon thon một tay có thể ôm hết eo thon, vênh cao phong mông, thon dài đùi đẹp, bó sát người màu đen áo trên xuống núi loan phập phồng, phác hoạ ra từng đạo lâm người choáng váng tuyệt đẹp đường cong.

Ánh đèn hạ, nàng kia gọi cảm thân thể mềm mại xứng với giàu có tiết tấu nện bước, cơ hồ ở nháy mắt bạc lửa hiện trường mỗi một cái nam tính đồng bào trong lòng ngọn lửa!

Nhưng mà..... Nàng toàn thân trên dưới nhất hấp dẫn người lại là cặp kia xanh thắm thu mát.

Cặp kia màu lam thu mát phảng phất sao trời giống nhau sáng ngời, sở toát ra ánh mắt thập phần nhu hòa, bằng phẳng, nhưng nếu là người nhìn kỹ nói, lại sẽ cảm thấy cặp kia con ngươi giống một cái cường đại từ trường, chặt chẽ mà hấp dẫn người, làm người hăm sâu trong đó, sau đó..... Ở lơ đãng chỉ gian đem người nhìn thấu.

Đúng, chính là loại cảm giác này.

Nàng ánh mắt sẽ làm người cảm thấy: Người ở nàng trước mặt không có bất luận cái gì bí mật đáng nói!

Nàng kêu khắc Khắc Nạp Đại Phù, đến từ mỹ lệ Anh Luân đảo.

Nữ thần!

Cơ hồ sở hữu nam sinh trong lòng đều hiện ra này hai chữ.

Ở bọn họ xem ra, trên đài xuất hiện cái này thần bí nữ nhân, căn bản là không nên tồn tại thế gian.

Không chỉ là nam sinh, ngay cả một ít nữ sinh nhìn thấy trên đài Đại Phù cũng thất thần, Đại Phù cao quý cùng mỹ lệ làm các nàng liền ghen ghét tâm tư đều không có.

Ngay cả Tô San cũng không ngoại lệ, bất quá, ngán ngùi ngay người sau, nàng bỗng nhiên cảm thấy trên đài Đại Phù thực quen mắt, thấp giọng lâm lâm nói: “Thật là kỳ quái, như thế nào như vậy quen mắt đâu?”

“Như thế nào? San San, người nhận thức nàng?” Luôn luôn kiêu ngạo tự phụ Trương Thiên Thiên cũng bị Đại Phù cường đại khí tràng chấn trụ, lúc này ngạc nhiên nghe được Tô San nói, không khỏi cảm thấy thập phần ngạc nhiên, ở nàng xem ra, Tô San bối cảnh xác thật không giống bình thường, nhưng là cũng không đến mức liền Đại Phù người như vậy đều nhận thức.

Tô San lắc lắc đầu: “Không phải, Thiên Thiên tỷ, ta không quen biết nàng, chỉ là cảm thấy nàng có chút quen mắt..... A! Đúng rồi, ta nhớ ra rồi!”

Tô San nói bỗng nhiên nhớ tới ngày đó ở thư phòng nhìn đến Trần Phàm cùng Đại Phù tình cảm mãnh liệt video tình hình.

Trong đầu hiện lên ngày đó hình ảnh, Tô San đã có thể khẳng định, Đại Phù chính là ngày đó cùng Trần Phàm video nữ nhân!

“San San, người nhớ tới cái gì?” Trương Thiên Thiên nhìn đến Tô San lúc kinh lúc rống bộ dáng, trong lòng càng thêm tò mò.

“Ta..... Ta ở trên máy tính gặp qua nàng ảnh chụp”. Tô San tự nhiên sẽ không nói ra Trần Phàm cùng Đại Phù tình cảm mãnh liệt video sự tình, như vậy quá mức kinh thế hãi tục, nếu không phải nàng nhận ra Đại Phù, chính nàng đều sẽ không tin tưởng.

Trương Thiên Thiên có thể nhận thấy được Tô San không có nói thật, nhưng cũng không có tiếp tục truy vấn.

Ni-mã, dĩ nhiên là toàn Anh quốc thậm chí toàn toàn Âu Châu nhất cụ quyền uy bác sĩ tâm lý?

Ni-mã, không chỉ có nhận thức tên hồn đản kia, còn cùng hắn tình cảm mãnh liệt video?

Giờ khắc này, Tô San trong lòng nhắc lên kinh thiên sảng lớn, nàng lòng hiểu kỳ hoàn toàn bị câu lên, nàng không nghĩ ra giống Đại Phù như vậy nữ nhân vì cái gì sẽ cùng Trần Phàm làm loại chuyện này!

Ở nàng xem ra, Trần Phàm cùng Đại Phù tựa như hai điều căn bản vô pháp giao thoa đường thẳng song song, chính là hiện thực lại tràn ngập châm chọc.

Sinh hoạt luôn là tràn ngập ngoài ý muốn, người vĩnh viễn vô pháp đoán trước ngay sau đó sẽ phát sinh sự tình gì.

Giờ này khắc này, dùng những lời này tới hình dung Tô San cảm thụ lại chuẩn xác bất quá.

Bị gọi lên lòng hiểu kỳ Tô San rốt cuộc vô pháp bảo trì bình tĩnh, nàng nhìn không được nhìn đông nhìn tây, ý đồ tìm kiếm cái kia hình bóng quen thuộc.

Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái.....

Nửa phút qua đi, Tô San ở trong đám người tìm được rồi kia trương quen thuộc mà lại xa lạ khuôn mặt.

Giờ phút này, kia khuôn mặt thượng sở toát ra tới không phải Tô San thường thấy hip-hop biểu tình, tương phản, mày gắt gao mà nhãn ở bên nhau, biểu tình cực kỳ ngưng trọng.

Trên chỗ ngồi, Trần Phàm ánh mắt gắt gao mà tập trung vào Đại Phù thân ảnh, tâm tình giống như bị đánh nghiêng ngũ vị bình, tương đương phức tạp.

Đại Phù không hảo hảo mà ở Anh quốc làm bác sĩ, lại xa vạn dặm đi vào Đông Hải Đại Học đương một người nho nhỏ giáo y, phương diện này miêu tả Trần Phàm tự nhiên rõ ràng —— Đại Phù là vì hấn mà đến!

Ở Đại Phù cho hấn trị liệu kia đoạn thời gian, Trần Phàm thông qua Đại Phù kia mê người thân thể mềm mại phát tiết nội tâm áp lực cảm xúc, làm bệnh tình được đến khống chế, do đó thật sâu mê luyện thượng Đại Phù thân thể.

Vô luận thứ gì, một khi nghiện đều là một kiện thập phần đáng sợ sự tình.

Đạo lý này, Trần Phàm hiểu, hơn nữa từ nào đó ý nghĩa thượng nói, hấn tuy rằng mê luyện Đại Phù thân thể, đồng dạng đối Đại Phù có mạo danh sợ hãi.

Không sai!

Là sợ hãi!

Nếu, trên thế giới này có người có thể làm Trần Phàm cảm thấy sợ hãi cùng sợ hãi nói, người kia chính là Đại Phù!

Ở kia đoạn trị liệu thời gian, Đại Phù tuy rằng trợ giúp Trần Phàm ổn định ở bệnh tình, nhưng là cũng biết Trần Phàm trong lòng sở hữu bí mật.

Kể từ đó, ở Đại Phù trước mặt, Trần Phàm không có chút nào bí mật đáng nói!

Cái này làm cho Trần Phàm cảm thấy bản năng khủng hoảng cùng kháng cự, cho nên..... Hấn bằng vào cường đại ý chí lực, cuối cùng rời đi Đại Phù, về tới quốc nội.

Hiện giờ, Đại Phù không xa vạn dặm truy lại đây, lại là làm Trần Phàm mê mang, hấn vô pháp đoán được Đại Phù tâm tư.

Nàng muốn làm gì?

Chẳng lẽ nàng cũng là vì hấn sâu ta thế giới, đối ta nghiện? Không có khả năng ah! Giống nàng như vậy lý trí người không có khả năng làm ra như vậy xúc động hành động, huống chi nàng người nhà cũng sẽ không làm nàng làm như vậy!

Lý trí nói cho Trần Phàm, nguyên nhân không có khả năng đơn giản như vậy, bởi vì hấn biết đến Đại Phù chân chính thân phận, lấy Đại Phù chân chính thân phận, nếu muốn rời đi Anh quốc, đi vào Tung_Cau một khu nhà đại học đương giáo y, này đem liên lụy đến quá nhiều vấn đề.

Ở Trần Phàm mê mang đồng thời, Đại Phù chậm rãi đi tới lão hiệu trưởng bên cạnh, ở mọi người khách khí mà mỉm cười trung, thân nhiên ngồi xuống.

Đối mặt mấy nghìn người nhìn chăm chú, nàng không có chút nào khẩn trương, thậm chí ngay cả trên mặt mỉm cười đều không có phát sinh biến hóa.

“Ta kêu Khắc Nạp Đại Phù, đến từ Anh quốc”. Mỉm cười nhìn quét một vòng lễ đường học sinh, nàng mở miệng, giống như Thiên Trúc chi âm: “Tung_Cau là một cái thần kỳ quốc gia, ta vẫn luôn hướng tới một ngày kia có thể đi vào Tung_Cau, vạch trần nó thần bí khăn che mặt. Ta thực may mắn, chính mình được đến như vậy một cái cơ hội.....”

Bạch bạch!!

Rung trời động mà tiếng vỗ tay vang lên, ở đây mỗi người đều bị Đại Phù mỹ lệ hòa khí chất chinh phục, tất cả mọi người dùng sức chụp phui bàn tay, lấy này tới hoan nghênh Đại Phù đã đến.

Vỗ tay trung, Trần Phàm phảng phất bị cô lập giống nhau, hấn lẳng lẳng mà yên lặng mà ngồi ở trên chỗ ngồi, nhìn chăm chú kia trương mỹ đến lộng người hít thở không thông gương mặt, không biết suy nghĩ gì.

Mà mặt khác một bên, Tô San làm bộ vỗ tay vỗ tay, dư quang lại là vẫn luôn tập trung vào Trần Phàm, trong lòng tràn ngập một loại mạc danh bực bội.

Nàng không biết chính mình tại sao lại như vậy, chỉ là có loại ảo giác: Có người muốn cướp đi nguyên bản thuộc về nàng đồ vật.....

P/S: Mọi người đề cử, đánh giá 9 - 10 điểm, vote và chia sẻ truyện này hộ mình nhé. Cảm ơn nhìu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Nữ Thần Mời

Đại Phù nói chuyện thời gian thực đoản, nàng chỉ là đơn giản mà giới thiệu một chút chính mình, sau đó thuyết minh sau này sẽ ở Đông Hải Đại Học đảm đương bác sĩ tâm lý, chuyên môn phụ trách sinh viên năm nhất tâm lý khỏe mạnh, nếu có nhân tâm lý có vấn đề nói, có thể đi tìm nàng.

Đại Phù nói chuyện sau khi kết thúc, tân sinh đại hội kết thúc, bọn học sinh rời đi lễ đường đi ăn cơm chiều, cơm chiều qua đi căn cứ các hệ phân ban tình huống đi trước khu dạy học tham gia làm quen.

“Nữ thần! Ta rốt cuộc gặp được trong truyền thuyết nữ thần!” Đi ở vườn trường trên đường, Tiêu Phong như là phát xuân gà trống giống nhau, dùng bèn nhón thanh âm nói: “Các người còn nhớ rõ sao? Ta nữ thần nói, ngày sau nếu chúng ta trong lòng có cái gì nghi hoặc, có thể đi tìm nàng. Nga, Thượng Đế - Đức Mẹ - Thích Ca Mâu Ni - Quan Âm Bồ Tát - ... - Tiêu Phong, này quả thực quá mỹ diệu! Ngày mai, ta liền đi tìm nàng, ta muốn nói cho nàng, ta nhớ nàng nhớ bệnh nguy kịch!”

Đã trải qua ngắn ngủi mê mang sau, Trần Phàm cũng bình thường trở lại, hắn không hề suy nghĩ Đại Phù vì cái gì sẽ đột nhiên đi vào nơi này, hết thấy thuận theo tự nhiên. Lúc này nghe được Tiêu Phong nói, cười mắng: “Người xác thật bệnh nguy kịch!”

“Trần Phàm, ngày mai, ta phải làm nữ thần mặt nói cho nàng, ta hoạn tương tư đơn phương, tương tư đơn phương người chính là nàng! Kể từ đó, ta có thể mỗi ngày nhìn thấy ta nữ thần, ta quả thực quá thông minh, ha ha!” Tiêu Phong về mặt si tình bộ dáng.

“Tung_Cau nhiều như vậy nữ nhân người không cần, cư nhiên thích một cái dương nữ! Ta xem người hoàn toàn không cứu!” Ngu Huyền tức giận nói, ở hắn xem ra, nếu là hắn cười cái dương nữ về nhà, không bị hấn gia gia đánh chết không thể.

Chu Văn thở dài: “Kỳ thật..... Nàng càng thích hợp đương nữ vương”.

Nghe được Chu Văn toát ra nói, Trần Phàm hoàn toàn vô ngữ, hắn không thể một cái tát chụp chết Chu Văn.

.....

Đơn giản mà ăn một ít đồ vật sau, Trần Phàm bốn người cùng nhau đuổi tới khu dạy học.

Trần Phàm bốn người đều là ở công thương quản lý bốn ban, Tô San cùng Trương Thiên Thiên cùng với Hoàng Hiểu Đông đám người cũng không có cùng bọn họ phân đến một cái ban.

Công thương quản lý bốn ban phụ đạo viên là một cái hơn ba mươi tuổi trung niên nhân, lớn lên rất văn nhã, mang theo một bộ mắt kính.

Thông qua giới thiệu, Trần Phàm biết được phụ đạo viên kêu Cảnh Huy, đã từng là Đông Hải Đại Học học sinh, liền đọc kinh tế quản lý hệ, tốt nghiệp về sau lựa chọn lưu giáo đương lão sư.

Gặp mặt nội dung thập phần đơn giản, Cảnh Huy làm mọi người làm tự giới thiệu, sau đó đề cử một người lớp trưởng cùng học tập uỷ viên.

“Ai, như thế nào đều là dưa vẹo táo nứt đầu, có nữ thần 1% mê người cũng hảo a?” Tiêu Phong ngồi ở cuối cùng một loạt, nghe trong ban những cái đó nữ sinh làm tự giới thiệu, không có chút nào hứng thú.

Nhìn Tiêu Phong về mặt tương tư đơn phương bộ dáng, Trần Phàm cười khổ không thôi, ở hắn xem ra, lấy Đại Phù thủ đoản, Tiêu Phong thật dám đi thổ lộ, chỉ sợ sẽ cười đi, khóe lóe trở về!

Trong lòng hiện lên cái này ý niệm, Trần Phàm do dự mà hay không phải cho Tiêu Phong đánh cái dự phòng châm, lại nhận thấy được di động rất nhỏ

chấn động hai hạ.

“Thân ái Đồ Tề, tin tưởng người chiều nay đã nhìn thấy ta. Người nhất định sẽ tò mò ta vì cái gì sẽ đến đến nơi đây, chúng ta buổi tối gặp mặt tâm sự đi?”

Lấy ra di động, Trần Phàm thỉnh thoảng thấy được như vậy một cái tin nhắn, tin nhắn là một cái xa lạ dây số phát tới, nhưng là nhìn đến nội dung sau, hần nhấm nhát lại cũng có thể đoán được tin nhắn chủ nhân là ai.

Hần trong đầu bản năng dần hiện ra Đại Phù kia lệnh phạm nhân tội hòa bạo thân thể mềm mại.

Trong đầu ảo ảnh như là mang theo ma lực giống nhau, gọi lên Trần Phàm dục hóa, bất quá, hần thực mau lại bình tĩnh xuống dưới, trở về điều tin nhắn: Hào đi.

Kể tiếp thời gian, Đại Phù không có lại cấp Trần Phàm hồi tin nhắn, Trần Phàm suy nghĩ cũng về tới đã từng cùng Đại Phù ở những ngày bên nhau.

Càng hồi ức, Trần Phàm càng cảm thấy, Đại Phù giống như là một đóa mang thứ hoa hồng, tuy rằng mê người, nhưng lại rất trí mạng.

Mà đối hần mà nói, Đại Phù giống như là thuốc phiện, một chạm vào liền nghiện!

Một tiếng rười sau, gặp mặt kết thúc, quá trình gọn sóng bất kinh, chỉ là tuyển cử lớp trưởng kết quả làm Trần Phàm có chút kinh ngạc —— cuối cùng được tuyển chính là Ngu Huyền!

Trần Phàm không biết chính là, Ngu Huyền làm người hào sảng giảng nghĩa khí, tại đây hai ngày cùng mặt khác phòng ngủ người câu thông không ít, thắng được đại bộ phận người hào cảm.

“Ta liền không cùng các người hồi phòng ngủ, ta có việc muốn đi ra ngoài một chuyến”. Rồi đi khu dạy học, Trần Phàm cũng không có đi theo ba người hồi phòng ngủ.

Ngạc nhiên nghe được Trần Phàm nói, Tiêu Phong ngăn ra: “Dựa! Trần Phàm, lúc này mới khai giảng ngày hôm sau, người liền phải cùng MM đi ra ngoài khai phòng?”

“Không sai, ca ca ta muốn đi cùng người cảm nhận trung nữ thần khai phòng!” Trần Phàm nửa thật nửa giả nói.

Tiêu Phong hung hăng so ngón giữa: “Đạch! Đi tìm chết đi! Áo tường cũng muốn có cái hạn độ, nữ thần vĩnh viễn thuộc về ta một người.”

“Trần Phàm, người yên tâm đi thôi, huynh đệ cho ta người khiêng”. Ngu Huyền đương lớp trưởng, tâm tình không tồi, về mặt hào khí mà vỗ vỗ Trần Phàm bả vai.

Chu Văn còn lại là tiêu chí tính mà đỡ hạ mắt kính, lời nói thâm thúy nói: “Một vừa hai phải, nhiều thương thân”.

Trần Phàm “F.M.T”

.....

Nửa giờ sau.

Trần Phàm đánh xe đi tới nội thành một cái xa hoa tiểu khu, tiểu khu bắt chước canh thành nhất phẩm phong cách thành lập, chiếm địa diện tích không tính đại, nhưng là giá nhà lại cực kỳ khủng bố, danh xứng với thực tác đất như kim.

Đi vào Đại Phù theo như lời chung cư cửa, Trần Phàm hít sâu một hơi, ổn định một chút cảm xúc, ấn vang chuông cửa.

“Thân ái, người so với ta trong dự đoán thời gian chậm bốn mươi phút”. Cửa phòng thực mau mở ra, Đại Phù xuất hiện ở cửa, trên mặt treo mê người tươi cười: “Ta vốn dĩ cho rằng người hồi xong tin nhắn liền trực tiếp lại đây”.

Dứt lời, Đại Phù nhẹ nhàng chớp chớp mắt, lúc này nàng toàn thân chỉ đơn giản vây quanh điều khăn tắm, bó sát người khăn tắm đem nàng kia hoàn mỹ S hình đường cong hoàn toàn phác họa ra tới, gọi cảm xương quai xanh xứng với phía dưới thâm thúy chiến hào, cho người ta một loại mãnh liệt thị giác đánh sâu vào.

Khăn tắm phía dưới hai điều đùi đẹp hoàn toàn bại lộ ở không khí giữa, tron bóng một mảnh, làm người có loại tưởng một khuy hai chân chi gian phong cảnh xúc động.

Đại Phù thấy Trần Phàm trần trụi mà nhìn quét thân thể của mình, khẽ một chút đầu vai ướt đầm dề tóc dài, vũ mị cười: “Không cần dùng loại này xem thâm phụ ánh mắt xem ta, ta chỉ là muốn cùng người tâm sự một chút thôi”.

“Giống Đại Phù tiểu thư như vậy cao quý mỹ lệ nữ nhân sao có thể là thâm phụ đâu? Phải biết rằng, người hôm nay vừa ra tràng, chính là kinh sợ sở hữu nam tính đồng bào, ta một người bạn cùng phòng đã tưởng người tưởng bệnh nguy kịch!”

Trần Phàm ngà ngón mà cười cười, cùng Đại Phù đi ngang qua nhau, rõ ràng mà nghe thấy được đầu gối cùng nữ nhân mùi thơm của cơ thể hỗn hợp hương vị, kia hương vị làm hần nội tâm một trận rung động.

Hắn biết, Đại Phù trên người mùi thơm của cơ thể bất đồng với xử nữ đặc có mùi thơm của cơ thể, mà là trời sinh sở mang, có điểm giống Tulip hương vị.

Mắt thấy Trần Phàm như là trở lại chính mình gia giống nhau, nhẹ nhàng thích ý mà ngồi ở trên sô pha, cầm lấy Đại Phù trước tiên khen ngược rượu vang đỏ nhắm nháp, Đại Phù nhìn không được cười: “Thân ái, xem ra bệnh tình của ngươi không chế được không rồi”.

Khi nói chuyện, Đại Phù ngồi ở Trần Phàm đối diện, nhếch lên chân bắt chéo, không biết là cố ý vẫn là vô tình, cố ý lộ ra một cái khe hở, chỉ cần Trần Phàm nguyện ý, liền có thể thấy giữa hai chân nhân gian mỹ lệ phong cảnh.

Trần Phàm vẫn luôn đối với Đại Phù thân thể không có gì miễn dịch lực, lúc này Đại Phù chủ động một câu dẫn, Trần Phàm chỉ cảm thấy trên người như là có hỏa ở liệu giống nhau, khó chịu đến muốn mệnh, rơi vào đường cùng, hắn một ngum đem ly trung rượu vang đỏ đưa vào trong miệng, cười khổ nói: “Đại Phù, ngươi có thể trước mặc xong quần áo sao? Ngươi hiện tại cái dạng này thực dễ dàng làm ta phạm tội”.

“Nga, thân ái, ta còn tưởng rằng ngươi nói ta hiện tại bộ dáng là tướng cường bạo ngươi đâu!” Đại Phù không những không có dựa theo Trần Phàm nói đi làm, tương phản còn cố ý thay đổi một chút dáng ngồi, lộ ra khe hở so phía trước còn đại, góc độ càng tốt, Trần Phàm muốn nhìn không đến đâu khó.

Làm như đã nhận ra Trần Phàm chịu đựng thật sự thống khổ, Đại Phù thân mình hơi hơi trước khuynh, uốn ngực trước Thánh Nữ Phong, liếm liếm môi nói:

“Thân ái, nếu không chúng ta trước điên cuồng một phen?”

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ta Tắm Rửa Sạch Sẽ Rồi, Chờ Ngươi!

“Đại Phù, không cần dụ hoặc ta, ngươi biết ta đối với ngươi không có gì sức chống cự. Hoặc là nói, không có bất luận cái gì nam nhân có thể ngươi ở khiêu khích dưới tình huống bảo trì trấn định”. Trần Phàm hô hấp hơi có chút dồn dập, bất quá lại không có cái gì động tác.

Mắt thấy Trần Phàm không có đứng dậy, Đại Phù cổ quái mà cười cười, sau đó nói: “Đồ Tể, chúc mừng ngươi, ngươi hiện tại trạng thái muốn so với ta trong tưởng tượng hảo”.

“Cám ơn”. Trần Phàm biết rõ Đại Phù nói chính là sự thật, từ ngày đó Tô San trợ giúp hắn vượt qua cửa ải khó khăn về sau, hắn phát hiện chính mình đối Đại Phù ý lại đã đại đại rơi chậm lại, nếu đối thành trước kia Đại Phù như vậy câu dẫn hắn, hắn đã sớm không thể chịu đựng được.

Đại Phù bung lên chén rượu, nhẹ nhàng nhấp son môi rượu, nghiêm mặt nói: “Ngươi về nước về sau, trừ bỏ hôm trước phát tác, còn có phát tác quá sao?”

“Có”. Trần Phàm tựa hồ nhớ tới cái gì, sắc mặt có chút khó coi, mày gắt gao mà nhăn ở cùng nhau, ngữ khí trầm thấp.

Đại Phù mày một chợn: “Hắn là không có giết ngươi đi?”

“Ân”. Trần Phàm nhẹ nhàng gật gật đầu, ngày đó hắn xác thật không có giết ngươi, bất quá lại đem mười mấy được xưng tình nhuệ ngươi đánh thành trọng thương.

Nghe được Trần Phàm trả lời, Đại Phù hơi nhẹ nhàng thở ra: “Đồ Tể, ngươi thực may mắn”.

“Vì cái gì nói như vậy?” Trần Phàm nhú mày.

Đại Phù biểu tình nghiêm túc nói: “Ngươi biết đến, ngươi loại này bệnh tình, mỗi phát tác một lần, đều cần thiết muốn hoàn toàn phát tiết hoặc là thông qua ngươi tự thân ý chí lực chống cự. Mà ngươi một khi bệnh tình phát tác, lại vô pháp thông qua ý chí lực chống cự quá khứ lời nói, nhất định phải muốn phát tiết! Nếu không chiếm được phát tiết, sẽ đem mặt trái cảm xúc che dấu, thẳng đến tiếp theo phát tác thời điểm hoàn toàn bùng nổ!”

“Ngươi lần đầu tiên phát tác tuy rằng phát tiết, nhưng là ngươi cũng không có giết ngươi, chứng minh ngươi không có hoàn toàn mất đi lý trí, biến thành một cái khác ngươi. Một khi đã như vậy, ngươi lần thứ hai phát tác thực trí mạng! Bất quá..... Ngươi lại bình yên vô sự mà vượt qua, hơn nữa dùng

hoàn mỹ nhất phương thức”.

Đại Phù nói tới đây, quý dị cười: “Này chẳng lẽ không tính may mắn?”

“Xác thật như thế”. Trần Phàm gật gù gật đầu, hần minh bạch, nếu ngày đó không phải Tô San đứng lúc xuất hiện nói, hậu quả không dám tưởng tượng.

Thấy Trần Phàm gật đầu, Đại Phù trầm mặc thật lâu sau, bỗng nhiên dùng một loại cổ quái mà miệng lưỡi hỏi: “Thoạt nhìn, nữ hài kia ở ngươì trong lòng địa vị rất cao. Nàng là ai?”

“Vị hôn thê của ta”. Trần Phàm đứng sực thật đáp, chợt nhớ tới cái gì, nhủ mảy nói: “Hắc! Ta nhưng thật ra đã quên, ngươì nếu biết ta đi đi học, như vậy liền không khả năng không biết thân phận của nàng, hà tất muốn hỏi đâu”.

“Ta chỉ là xác nhận một chút mà thôi, Đồ Tể, ngươì không cần kích động”. Đại Phù nói, một hơi đem rượu vang đỏ đưa vào trong miệng.

Làm như đã nhận ra Đại Phù dị thường, Trần Phàm hơi có chút kinh ngạc, ở hần trong trí nhớ, Đại Phù chính là một cái khổng chế năng lực siêu cấp xuất sắc nữ nhân.

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc, nhưng là Trần Phàm không có nghĩ nhiều, mà là nghi hoặc hỏi: “Ngươì như thế nào tới Tung Cau?”

“Tìm ngươì a, thân ái”. Đại Phù vờn cái lưỡi thom tho, liếm liếm rượu vang đỏ ly thượng tàn lưu rượu tích, kia mê ngươì biểu tình làm Trần Phàm nhìn không được thắm mắt một tiếng: Yêu tình!

Cố nén nội tâm xôn xao, Trần Phàm nhún vai: “Ta biết ngươì là tới tìm ta, ta là muốn hỏi ngươì tìm ta mục đích”.

“Ta nói ta bởi vì tưởng ngươì, ngươì tin sao?” Đại Phù chậm rãi buông chén rượu, đôi tay ấn ở trên bàn trà, thân mình trước khuyh, hướng Trần Phàm thổi khẩu nhiệt khí, khiêu khích vị mừi phần.

Không có bất luận cái gì do dự, Trần Phàm thực dứt khoát mà lắc lắc đầu.

“Như vậy tự tin? Có thể nói cho ta nguyên nhân sao?” Mắt thấy Trần Phàm lắc đầu, Đại Phù cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, mà là cười như không cười hỏi.

Trần Phàm cười khò: “Đại Phù, không cần chơi, lòng ta biết cái gì, ngươì rất rõ ràng. Nói đi, vì cái gì tới nơi này?”

“Ta chuẩn bị làm một cái về chiến hậu tâm lý tổng hợp chứng nghiên cứu, mà ngươì là lần này nghiên cứu mẫu chốt”. Đại Phù thực mau cấp ra đáp án, sau đó cười cười: “Cái này đáp án vừa lòng sao? Thân ái”.

Nhìn chăm chú Đại Phù kia câu hồn con ngươì, Trần Phàm vô pháp phân biệt ra Đại Phù hay không ở nói dối.

Mắt thấy Trần Phàm không nói lời nào, Đại Phù chậm rãi đứng dậy, đi đến Trần Phàm bên ngươì, nâng lên chân, nhẹ nhàng mà đạp lên Trần Phàm trên đùi, tinh oánh dịch thấu chân răng lấy đặc có tần suất triều Trần Phàm hai chân chỉ gian di động, trước ngực nộ hoa không ngừng mà từ Trần Phàm môi lướt qua.

Theo sau, nàng cong hạ thân tử, đem trước ngực ngạo nhân hai quả búi Năm Roi cọ Trần Phàm khuôn mặt, đồng thời dùng bàn chân cùng hần hạ thân huỳnh đệ nhẹ nhàng mà ma xát (ẹc, tránh ra để ta thay ngươì ah Trần Phàm).

Một cổ vô pháp ngôn ngữ khoái cảm ở Trần Phàm trong cơ thể dâng lên, Trần Phàm hô hấp không tự chủ được mà trở nên dồn dập lên. (móa, ta cũng ...)

Làm như đã nhận ra điểm này, Đại Phù nhẹ nhàng kéo ra trên ngươì khăn tắm, đem hoàn mỹ không tì vết thân thể mềm mại hoàn toàn bại lộ ở không khí giữa, nàng cúi ngươì nhẹ nhàng cắn Trần Phàm lỗ tai, thổi khẩu nhiệt khí, dùng một loại lệnh ngươì vô pháp cự tuyệt ngữ khí nói: “Thân ái, kế tiếp, chúng ta hần là hảo hảo mà điên cuồng một chút!” (lau nước miếng cái đã)

Ong!

Trần Phàm chỉ cảm thấy đại não một trận nổ vang, toàn thân cơ bắp căng chặt.

Cùng lúc đó, Đại Phù vờn cái lưỡi thom tho, nhẹ nhàng mà liếm Trần Phàm vành tai.

Từ Đại Phù dùng thân thể của mình trợ giúp Trần Phàm khổng chế bệnh tình sau, Trần Phàm đối với Đại Phù thân thể căn bản không có bất luận cái gì miễn dịch lực, lúc này bị Đại Phù như vậy một đùa giỡn, lập tức kích phát rồi trong cơ thể dục hóa, hần một tay đem Đại Phù đánh đổ, ấn ở trên sô pha, thô đầy bàn tay to thuần thực mà leo lên cao ngất ngọn núi, tùy ý mà bóp nhẹ lên. (Ka khát nước)

“Nga, thân ái, ngươì vẫn là như vậy thô bạo!” Đại Phù kêu thanh mà thổi nhiệt khí, đồng thời xé rách Trần Phàm trên ngươì quần áo: “Bất quá. Ta thích ngươì như vậy!”

Đại Phù nói hoàn toàn đem Trần Phàm trong cơ thể dục hóa bậc lửa, hần hồng con mắt, nửa quỳ ở trên sô pha, ý đồ cỡi bỏ quần.

“Ông.....”

Đúng lúc này, rõ ràng di động chấn động tiếng vang lên, có người đánh tới điện thoại.

“Tắt đi nó, thân ái!” Đại Phù hai chân mang theo Trần Phàm rần chắc phần eo, vươn mềm mại không xương ngón tay đi lấy Trần Phàm túi tiền di động.

“Hô ~” Trần Phàm thật sâu phun ra một ngum hồn dỗi, ổn định một chút cảm xúc, ngăn trở Đại Phù hành động, mà là tự mình lấy ra di động.

Mở ra di động, Trần Phàm rõ ràng mà nhìn đến, điện thoại là Tô San đánh tới.

Nhìn đến Tô San hai chữ, Trần Phàm trong cơ thể dục vọng trình thăng tấp giảm xuống, cảm xúc cũng ổn định rất nhiều.

“Là nữ hài kia đi?” Nhận thấy được Trần Phàm biến hóa, Đại Phù đoán được điện báo chủ nhân.

Trần Phàm gật gật đầu, lược hơi trầm ngâm, phân phó nói: “Đừng nói lời nói”.

Dứt lời, Trần Phàm cầm di động, lập tức đi đến cửa sổ sát đất biên, nhìn ngoài cửa sổ đen nhánh không trung, chuyển được điện thoại.

“Dẫm cứt chó hỗn đản, ngươi làm gì nhận không ra người sự đâu? Vì cái gì hiện tại mới tiếp điện thoại?” Điện thoại một chuyển được, ông nghe liền truyền ra Tô San oán trách thanh âm.

Nghe được Tô San quen thuộc thanh âm, Trần Phàm nhin không được cười lên một tiếng: “Có gì phải làm sao?”

“Hừ! Điều đã trễ thế này, ngươi còn không trở về nhà, hay là ngươi tưởng đêm không về ngủ a?” Điện thoại kia đầu, Tô San bị Trần Phàm như vậy vừa hỏi, đầu tiên là ngăn ra, chột thờ phì phì mà mắng.

Cùng Trần Phàm giống nhau, Tô San khai ban sẽ thời điểm, tâm thần không yên, vẫn luôn ở tự hỏi Trần Phàm cùng Đại Phù chi gian quan hệ, lại không có tự hỏi ra cái nguyên do tới. Gặp mặt kết thúc, nàng cũng không có hỏi phòng ngủ, mà là trực tiếp về tới trong nhà, kết quả phát hiện Trần Phàm căn bản là không có về nhà.

Cái này làm cho Tô San có chút vô danh bức bối, đặc biệt nghĩ đến Đại Phù cùng Trần Phàm chi gian thần bí quan hệ, nàng càng là giận không thể ngăn, lập tức liền bắt thông Trần Phàm điện thoại.

“Lão bà a, ngươi hôm nay như vậy vội vã làm ta trở về, chẳng lẽ là nghĩ thông suốt muốn cùng ta cùng chung chăn gối?” Trần Phàm vô si hỏi.

Điện thoại kia đầu, Tô San vốn dĩ giận không thể ngăn, nghe được Trần Phàm này thanh lão bà, không biết vì sao, trong lòng tức giận giảm bớt rất nhiều, theo sau trông mắt xách vài vòng, nũng nịu mà nói:

“Lão công, ngươi đoán đúng rồi, nhân gia đã tắm rửa sạch sẽ, ở trên giường chờ ngươi nga!”

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Mỹ Nhân Tàng Kéo

Chung cư, Tô San nằm ở phim hoạt hoạ trên giường lớn, chân răng nghịch ngợm mà dẫm vách tường, trong tay cầm di động, cô linh tinh quái nói: “Tên hỗn đản kia như vậy háo sắc, khẳng định sẽ gấp gấp gấp gấp mà gấp trở về. Chờ hắn trở về, nếu là không cho bốn tiểu thư một cái vừa lòng giải thích, bốn tiểu thư muốn hắn đẹp!”

Tô San ở bên này đắc ý dào dạt, mà bên kia Trần Phàm nghe ông nghe truyền ra “Đồ đồ” thanh, lại là dở khóc dở cười, từ Tô San lần đầu tiên cho hắn gọi điện thoại khởi, tựa hồ mỗi lần đều là Tô San dẫn đầu cắt đứt điện thoại.

Cắt đứt điện thoại, Trần Phàm đưa điện thoại di động cất vào túi tiền, sau đó nhấc tới quần, hệ hảo dây lưng, xoay người.

Trên sô pha, Đại Phù cũng không có mặc vào khăn tắm, vẫn như cũ quang thân mình, bất quá lại là không có nằm ở trên sô pha, mà là ngồi dậy thân

mình, kiều chân bắt chéo, giữa hai chân mỹ lệ phong cảnh như ẩn như hiện, hảo không mê người.

Nàng nắm rượu vang đỏ ly, nhẹ nhàng mà loạng choạng, trong ly rượu vang đỏ ở nàng lay động hạ, hình thành một cái nho nhỏ lốc xoáy.

Mắt thấy Trần Phàm xoay người, nàng quý dị mà cười cười: “Như thế nào? Thân ái, ngươi phải đi?”

Nói, Đại Phù giờ lên cổ, chậm rãi đem màu đỏ tươi rượu vang đỏ đưa vào trong miệng, rượu vang đỏ nhuộm ướt nàng kia gọi cảm môi, ướt át một mảnh, nàng vươn cái lưỡi thom tho nhẹ nhàng liếm liếm, kiều khích vị mười phần.

Trần Phàm tận lực không cho chính mình ánh mắt dừng lại ở Đại Phù kia mê người thân thể mềm mại thượng, gật gật đầu: “Đúng vậy. Đại Phù, ta tưởng ta còn là sản hiện tại có thể không chế chính mình dục vọng thời điểm rồi đi tương đối hảo”.

“Ngươi giống như thực sợ hãi bộ dáng”. Đại Phù đồng tử hơi hơi co rút lại, nháy mắt mình bạch Trần Phàm tâm tư.

“Đương nhiên sợ, ta sợ ta này tiểu thân thể thỏa mãn không được ngươi dục vọng, như vậy gần nhất, ta đêm nay liền không cần muốn chạy ra này gian phòng”. Từ Trần Phàm thông qua cùng Đại Phù phát sinh quan hệ, khống chế bệnh tình sau, hắn đối Đại Phù miễn dịch tính cơ hồ bằng không, phía trước bị Đại Phù câu dẫn, căn bản vô pháp cầm giữ chính mình, hiện giờ Tô San gọi điện thoại tới làm hắn thanh tỉnh một ít, ở hắn xem ra, chính mình thật vất vả đối Đại Phù ý lại tính rơi chậm lại, nếu lại lần nữa triển miên ở bên nhau, khó tránh khỏi cam đoan sẽ trở lại trước kia trạng thái.

“Thân ái, xem ra ngươi vị hôn thê so với ta càng có lực hấp dẫn”. Đại Phù cười như không cười mà nói.

“Xin lỗi”. Trần Phàm về mặt bất đắc dĩ biểu tình.

Đại Phù lạnh lùng cười: “Đồ Tê, ngươi đối ta nói cái gì? Xin lỗi? Nga, Thượng Đế! Chẳng lẽ ngươi thật sự đem ta trở thành không biết xấu hổ dâm phụ?”

Trần Phàm ngẩn ra, bản năng lắc đầu.

Đại Phù buông chén rượu, đứng dậy, xoắn gọi cảm thân hình như rắn nước, chậm rãi đi đến Trần Phàm bên người, nâng lên Trần Phàm kia trương thô cuồng khuôn mặt, vỗ nhẹ nhẹ một chút, hướng về phía Trần Phàm khuôn mặt thổi khẩu nhiệt khí: “Thân ái, ngươi suy nghĩ nhiều quá”.

Trần Phàm chỉ cảm thấy mặt bộ truyền đến một cổ tơ ngứa cảm giác, Đại Phù trên người độc đáo mùi thơm của cơ thể càng là một cái kính mà hướng mũi hắn toàn, làm hắn cả người một trận tê dại.

“Có lẽ đi”. Thật sâu hít vào một hơi, Trần Phàm mãnh liệt bức bách chính mình không đi xem Đại Phù gần trong gang tấc thân thể mềm mại, mà là đi đến sofa biên, cầm lấy áo sơ mi, trông lên trần đầy vết sẹo thượng thân thượng, hướng ngoài cửa đi đến.

Nhìn Trần Phàm rời đi, Đại Phù biểu tình thập phần phức tạp, nàng cũng không có ngăn trở.

“Thân ái, ngươi áo sơ mi thượng có son môi ấn”. Coi như Trần Phàm mở ra cửa phòng, bán ra bước chân thời điểm, sau lưng lại lần nữa vang lên Đại Phù thanh âm.

Trần Phàm thân mình cứng đờ, quay đầu nhìn lại, nhìn đến chính là một trương nở rộ tươi cười mê người gương mặt.

Này cười, giống như ma nữ tái thế, điên đảo chúng sinh!

.....

Về nhà trên đường, Trần Phàm ngồi ở xe taxi xếp sau, nhìn ngoài cửa sổ cực nhanh cảnh đêm, trong đầu hiện lên lại là phía trước cùng Đại Phù gặp mặt điểm điểm tích tích.

Lần này cùng Đại Phù gặp mặt, hắn có thể rõ ràng mà cảm giác được, Đại Phù đối mặt hắn thời điểm, cảm xúc tựa hồ có chút dị thường.

Cứ việc Đại Phù cảm xúc dao động thực mỏng manh, nhưng vẫn như cũ bị Trần Phàm bắt giữ tới rồi.

Hơn nữa..... Trần Phàm còn có thể nhận thấy được, chính mình đối Đại Phù ý lại cùng sợ hãi đều so đã từng giảm bớt rất nhiều!

Cái này phát hiện, làm Trần Phàm may mắn đồng thời, cũng hơi có chút nghi hoặc, hắn không biết nguyên nhân trong đó.

Nửa giờ sau, Trần Phàm về tới cùng Tô San ở chung chung cư.

Di Điện thấy Trần Phàm vào cửa, vội vàng cấp Trần Phàm lấy ra dép lê, mỉm cười nói: “Trần thiếu, tiểu thư nói ngươi đã trở lại, trực tiếp đi nàng phòng ngủ tìm nàng”.

Àn? Hay là nha đầu này phiền tử thật sự nghĩ thông suốt?

Nghe được di Điện nói, Trần Phàm nao nao.

Mà di Điện còn lại là vẻ mặt sáng lạn tươi cười, thân là hai người bảo mẫu, nàng tự nhiên biết hai người đính hôn sự tình, cũng đồng dạng biết hai người

tuy rằng đình hôn, nhưng là quan hệ vẫn luôn thực cứng đờ, đừng nói cùng phòng, Trần Phàm căn bản liền chưa đi đến quá Tô San phòng.

Hiện giờ biết được Tô San muốn cho Trần Phàm tiến vào nàng phòng, đi Điền tự đáy lòng mà vì hai người cảm thấy cao hứng.

Có lẽ là Tô San chuyển biến quá nhanh, làm Trần Phàm vô pháp thích ứng, thế cho nên hắn không có nhận thấy được đi Điền biểu tình dị thường, mà là trực tiếp lên lầu đi tìm Tô San.

Phòng ngủ, Tô San ăn mặc đơn bạc áo ngủ, ghé vào trên giường, xem phụ thân hắn chuyên môn vì nàng đặt hàng một quyển kinh tế tạp chí.

Ánh đèn hạ, nàng kia cả kheo cái mông lấy một cái làm nam nhân phát điên góc độ dẫu lên, cùng mảnh khảnh eo liễu phác hoạ ra một cái rõ ràng độ cung, xứng với trước ngực nụ hoa đục phóng nụ hoa, từ mặt bên nhìn qua là một cái hoàn mỹ S hình.

Bất quá, nàng tựa hồ cũng không có ý thức được điểm này, mà là một bên xem tạp chí, một bên hừ tiểu khúc, về mặt tiêu dao tự tại.

Phòng bên ngoài, Trần Phàm cũng không có trực tiếp đẩy cửa mà nhập, mà là đứng yên, gõ vang cửa phòng.

Nghe được tiếng đập cửa, Tô San một cái giật mình, vội vàng bò lên, đem trong tay tạp chí ném đến trên tủ đầu giường, sau đó tắt đi phòng đại đèn, mở ra màu tím đèn tường.

Làm xong này hết thấy, Tô San một tay chống khuôn mặt, làm ra một cái nằm nghiêng tư thế, ánh mắt nhắm ngay phòng cửa, ngậm khế nói: “Thân ái, cửa không có khóa, vào đi”.

Xuyên thấu qua khe hở, nhìn đến trong phòng ánh đèn thay đổi, Trần Phàm nhú nhú mày: Nha đầu này làm cái quỷ gì?

Trong lòng chính đang nghi hoặc, Tô San thanh âm truyền ra, Trần Phàm không có do dự, trực tiếp đẩy cửa mà nhập.

Ngay sau đó, Trần Phàm bước chân ngừng ở giữa không trung, đồng tử phóng đại, về mặt ngạc nhiên mà nhìn một bộ liêu nhân tư thái Tô San.

Mất thấy Trần Phàm tròn tròn đôi mắt, về mặt không thể tưởng tượng mà nhìn chính mình, Tô San trong lòng tuy rằng mình bạch là chuyện như thế nào, lại giả bộ một bộ vô tội bộ dáng, điềm đạm đáng yêu nói: “Làm sao vậy? Thân ái, chẳng lẽ ngươi đối ánh đèn không hài lòng sao? Nếu không hài lòng nói, ta ngày mai liền tìm người đổi!”

Trần Phàm phía trước ở Đại Phù nơi đó bị đùa giỡn, tuy rằng cuối cùng mạnh mẽ không chế được không có ăn luôn Đại Phù, lại cũng ghen một thân dục hóa, lúc này thấy đến Tô San kia phó liêu tao bộ dáng, trong cơ thể dục hóa như là bị rót xăng giống nhau, cọt cọt mà nhắm thẳng thượng mạo.

Nha đầu này khẳng định không an cái gì hảo tâm.

Nội tâm xôn xao đồng thời, Trần Phàm âm thầm ở trong lòng báo cho chính mình, mạnh mẽ đem ánh mắt từ Tô San kia mê người thân thể mềm mại ly khai, cười nói: “Lão bà a, ngươi làm gì vậy?”

“Làm gì?” Tô San cố ý kinh ngạc mà trừng lớn đôi mắt, sau đó lộ ra một bộ thẹn thùng tiểu nữ nhân tư thái: “Ngươi. Nhân gia không phải nói tốt tắm rửa sạch sẽ chờ ngươi sao? Ngươi còn hỏi nhân gia.”

Nói xong lời cuối cùng, Tô San thanh âm tiểu nhân cơ hồ nghe không được, xứng với lúc này hoàn cảnh hòa khí phân, tràn ngập vô hình dụ hoặc.

Nãi nãi, đều là yêu tinh! Một đám muốn mạng người a?

Trần Phàm trong lòng thầm mắng, tự nhiên sẽ không tin tưởng Tô San chuyện ma quỷ.

Mất thấy Trần Phàm không nói lời nào, Tô San thay đổi ngồi dậy, ôn nhu nói: “Thân ái, ngươi còn đứng ở nơi đó làm cái gì? Nhân gia chính là làm thật lâu tư tưởng đầu tranh nga, ngươi chẳng lẽ liền không nghĩ sao?”

Tô San nói, cố ý đem đầu xoay qua đi, một bộ thẹn thùng bộ dáng.

Nhìn Tô San kia phó bộ dáng, Trần Phàm có chút nghi hoặc, tiểu nha đầu biểu hiện ra bộ dáng, tựa hồ. Tựa hồ không giống trang a?

Ấn? Đó là cái gì?

Liền ở Trần Phàm mê hoặc đồng thời, bỗng nhiên nhìn đến Tô San phía sau gối đầu phía dưới lộ ra một vật, nĩa, cái kéo.

Cái này phát hiện làm Trần Phàm trong lòng một trận phát lạnh, trong cơ thể dục vọng cũng nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, đứng thẳng thân mình, tức giận nói: “Lão bà, liêu tính ngươi muốn cùng ta cái kia, cũng không cần ở gối đầu phía dưới tàng kéo đi?”

“A?” Trần Phàm nói làm Tô San cả kinh, bản năng triều gối đầu nhìn lại, thỉnh linh thấy được lộ ở ra cái kéo, trong lòng một trận hồi hận.

Ngẩn ngứ hồi hận qua đi, Tô San lại cũng không hề do dự, mà là nắm lấy kéo, xuống giường, một bên làm cất đồ vật động tác, một bên triều Trần Phàm đi tới, biểu tình trở nên hung ác vô cùng, dường như muốn tác nhân tính mệnh tiểu yêu nữ: “Trần Phàm, ngươi cho ta thành thật công đạo, ngươi cùng cái kia dương nữ rốt cuộc quan hệ như thế nào?”

“Ngươi tưởng mưu sát thân phụ à?” Trần Phàm thấy thế, cố ý lộ ra một bộ sợ hãi bộ dáng, đồng thời nhanh chóng xoay người chạy trốn, vui đùa cái gì vậy, chính mình cùng Đại Phủ quan hệ quá mức phức tạp, sao có thể cấp Tô San nói rõ ràng?

Huống chi, liên tính Trần Phàm muốn thắng thắng, cũng không được, thắng thắng ý nghĩa muốn nói ra sự tình trước kia.

Trần Phàm chưa bao giờ có nghĩ tới làm Tô San hiểu biết chính mình quá khứ.

Bởi vì..... Kia quá hắc ám, cũng quá thống khổ.

Những cái đó hắc ám cùng thống khổ, hẳn chỉ nghĩ một người thừa nhận.

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Quân Huấn Bắt Đầu

Sáng sớm, một vòng hồng nhật chậm rãi từ Đông Phương dâng lên, thần huy xuyên qua tầng mây sai lạc ở Đông Hải phố lớn ngõ nhỏ, đánh thức này tòa bị dự vì Đông Phương Minh Châu đại đô thị.

Cùng thường lui tới giống nhau, Trần Phàm cũng không có ngủ nướng, mà là ở thái dương dâng lên phía trước rời giường đi ra ngoài chạy bộ rèn luyện.

Chờ đến Trần Phàm trở lại chung cư thời điểm, di Điền đã làm tốt bữa sáng, mà Tô San còn lại là ăn mặc đơn bạc áo ngủ, đánh ngáp đi xuống thang lầu, một bộ không ngủ tỉnh bộ dáng.

“Trần thiếu, tiểu thư, bữa sáng làm tốt, các người tẩy tẩy mau tới ăn đi”. Di Điền coi bỏ tạp đề, cười nói.

Trần Phàm mỉm cười gật gật đầu, chuẩn bị đi hướng tắm rửa, mà Tô San nhìn đến Trần Phàm hành động, bỗng nhiên bừng tỉnh, bay nhanh mà chạy hướng rửa mặt gian: “Hỗn đản, ngươi một bên ngốc đi, bốn tiểu thư còn không có tẩy đầu, ngươi liền tưởng tẩy?”

Nghe được Tô San nói, Trần Phàm dở khóc dở cười, đành phải dừng lại bước chân.

Đi đến sô pha bên ngồi xuống, Trần Phàm bực lửa một chi thuốc lá, thích ý mà hút một ngụm, trong đầu lại nhớ tới tối hôm qua hết thấy.

Tối hôm qua, đương nhìn đến Tô San cầm kéo bức cung sau, Trần Phàm vội vàng chạy về chính mình nhà ở, hơn nữa khóa lại cửa phòng.

Kết quả..... Tô San cầm kéo, trực tiếp vọt tới Trần Phàm phòng cửa.

“Hỗn đản mở cửa!”

“Không mở!”

“Mở cửa!”

“Không mở!”

“Ngươi khai không khai?”

“Không mở!”

.....

“Trần Phàm, ngươi hỗn đản, ngươi rốt cuộc nói hay không ngươi cùng dương nữ quan hệ?”

“Không nói!”

“Ngươi nói hay không?”

“Không nói!”

“Ngươi không nói, ta liền đi nói cho ta ba!”

“Tùy tiện!”

“Ngươi.....”

Đến đây, Trần Phàm vốn tưởng rằng Tô San liền đi rồi, kết quả Tô San ở cửa đứng tiếp cận năm phút đồng hồ sau, bỗng nhiên toát ra một câu: “Hỗn đản, ngươi hãy nghe cho kỹ, bốn tiểu thư lại cho ngươi cuối cùng một lần cơ hội, nếu ngươi lại không nói, bốn tiểu thư ngày mai liền đi trường học tuyên bố ngươi đã từng cùng cái kia dương nữ tình cảm mãnh liệt video quá!”

“Đừng... Đừng..... Đừng, ta nói còn không được sao?”

“Các ngươi cái gì quan hệ?”

“Bằng hữu”.

“Bằng hữu chỉ gian sẽ tình cảm mãnh liệt video?”

“Ngô, Âu Châu người tương đối phóng khoáng!”

“Fóng khoáng, ngươi đại đầu quỷ, ta cũng đi qua Luân Đôn, như thế nào chưa thấy được giống nàng như vậy phóng khoáng?”

“Ngô, người cùng người bất đồng”.

“Hảo đi, liền tính nàng phóng khoáng, vậy các ngươi như thế nào nhận thức?”

“Ta đi Luân Đôn du lịch, cùng nàng hỏi đường nhận thức”.

“Nàng tới Tung_Cau làm gì?”

“Đương giáo y!”

“Ta biết nàng là đảm đương giáo y, ta là hỏi nàng có phải hay không tới tìm ngươi?”

“Lão bà, ngươi thật sự quá thông minh, ta thẳng thắn từ chối đi. Kỳ thật..... Nàng tới Tung_Cau mục đích chỉ có một, khóc lóc phải làm ta tình nhân, nếu ta không đáp ứng, nàng muốn đi tự sát, ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ?”

Nữ nhân tâm, đáy biển thâm.

Nói chung, nam nhân đối mặt nữ nhân đề ra nghi vấn thời điểm, một khi nói dối, nữ nhân sẽ không thuận theo không buông tha mà đánh vỡ lấu niều hỏi đến đề, nói thật ra, nữ nhân sẽ giống chịu ủy khuất tiểu miêu giống nhau nháo cái không ngừng, biện pháp tốt nhất chính là ở chân thật cơ sở thượng khuyếch đại thành phần. (đúng vler)

Như vậy nửa thật nửa giả trả lời, sẽ làm nữ nhân cảm thấy chính mình nam nhân ở bậy bạ, do đó tiêu trừ hoài nghi.

Trần Phàm chính là như vậy, phía trước hần kiên quyết phủ nhận thời điểm, Tô San không thuận theo không buông tha, hiện giờ nói ra khoa trương lời nói, Tô San ngay tại chỗ không tin hần cùng Đại Phù có gian tình. Ở nàng xem ra, nhân gia Đại Phù cái gì thân phận, khóc lóc cầu đương Trần Phàm tình nhân, đừng náo loạn, Trần Phàm khóc lóc cầu còn kém không nhiều lắm!

.....

Một giờ sau, Trần Phàm cùng Tô San ăn xong sớm một chút, giống như ngày đầu tiên như vậy ngồi xe đi trước trường học.

Duy nhất khác nhau là, hôm nay Tô San dẫn theo một cái đại cái rương, bên trong đầy quần áo, đồ ăn vặt cùng hằng ngày đồ dùng, ngay cả băng vệ sinh đều có.....

“Nhìn cái gì mà nhìn, cấp bốn tiểu thư xách theo!” Tô San thấy Trần Phàm cổ quái mà nhìn chính mình cái rương, lập tức mệnh lệnh nói.

Trần Phàm cười tiếp nhận cái rương, trong lòng lại là âm thầm nhạc a, nãi nãi mà, chờ tới rồi trường học, ngươi còn dám làm ta cho ngươi xách?

“Đừng tưởng rằng ngươi trong lòng đánh cái quỷ gì chú ý bốn tiểu thư không biết, ngươi còn không phải là nghĩ đến trường học không ai cho ta xách cái rương sao? Yên tâm, cấp bốn tiểu thư xách cái rương người có rất nhiều”. Tô San giờ lên đầu nhỏ, hừ hừ nói.

Nhớ tới ngày đó Hoàng Hiểu Đông, Trần Phàm cam chịu Tô San cách nói, không hề phản bác, thành thành thật thật mà đem cái rương xách tới rồi xe taxi hậu bị rương.

Cùng ngày đó giống nhau, Trần Phàm ở khoảng cách trường học còn có 100 mét thời điểm trước tiên xuống xe, Tô San còn lại là ngồi xe taxi thuận lợi mà tiến vào sân trường.

Đi vào phòng ngủ, Tiêu Phong ba người sớm đã rời giường, Tiêu Phong ở thu thập tạo hình, Ngu Huyền ở đứng tấn, đến nỗi. Chu Văn còn lại là ở mùi mẫn mà xem AV, ả, dùng hân nói nói là nghiên cứu “nhân thể nghệ thuật”.

“Dựa vào! Trần Phàm, tiểu tử ngươi sắc mặt không đúng a, tới hôm qua vài lần a?” Trần Phàm vừa vào cửa, Tiêu Phong cười trêu chọc.

Ngu Huyền cũng thu hồi mã bộ: “Huynh đệ, ngươi đi đường có điểm bất ổn, tưng dục quá độ a!”

“Nhiều thương thân”. Chu Văn làm tổng kết.

Trần Phàm thực khinh bỉ đối ba người làm cái toàn cầu thông dụng khinh bỉ động tác (ngón giữa ah), sau đó nói: “Ta xem sân bóng thượng đã có không ít sinh viên năm nhất, đều nắm chặt thay quân trang đi, quân huấn nhưng không thể so mặt khác”.

Khi nói chuyện, Trần Phàm lập tức đi đến chính mình giường đệm bên cạnh, bắt đầu đổi ngày hôm qua lĩnh áo quân trang.

Mà Tiêu Phong ba người nghe Trần Phàm như vậy vừa nói, cũng sôi nổi bắt đầu thay quần áo.

Mười lăm phút sau, Trần Phàm bốn người đi tới thảm cỏ xanh nhân bãi bóng, sân bóng thượng đã đứng đầy ăn mặc áo quân trang sinh viên năm nhất.

Có lẽ bởi vì mặc vào áo quân trang quan hệ, sân bóng thượng rất ít có người hi hi ha ha, ngay cả Tiêu Phong cũng một đường trầm mặc.

Hiển nhiên, đối với bọn họ mà nói, mặc vào này thân quần áo sau, trong xương cốt có loại bất đồng cảm giác.

Đương nhiên, cũng có ngoại lệ.

Sân bóng thượng, có mấy người oai thân mình, bốn năm cái người vây quanh ở cùng nhau, một bộ cả lợ phát phơ bộ dáng.

Cầm đầu không phải người khác, đúng là ngày đó bị Trần Phàm nhục nhã Hoàng Hiểu Đông, đứng ở hân bên người còn lại là Lưu Vĩ, trừ lần đó ra, còn có vài tên diện mạo không tới thanh niên, bọn họ trên mặt đều là một bộ cao ngạo biểu tình, kia miệng hận không thể kiêu đến bầu trời đi.

“Hiểu Đông ca, kia bốn cái tạp chủng tới”. Lưu Vĩ mắt sắc, liếc mắt một cái liền thấy được Trần Phàm bốn người.

Hoàng Hiểu Đông âm trầm mà cười cười: “Gấp cái gì cấp?”

Nghe được Hoàng Hiểu Đông nói, bao gồm Lưu Vĩ ở bên trong những người khác đều là vẻ mặt chờ mong biểu tình, bọn họ đã biết Hoàng Hiểu Đông kế hoạch, chờ mong nhìn đến Trần Phàm bốn người bị kịch tình hình.

Đặc thù trải qua làm Trần Phàm có được không giống tầm thường nhạy bén, đương Hoàng Hiểu Đông mấy người đem ánh mắt đầu hướng hân thời điểm, hân trước tiên đã nhận ra, bất quá cũng chỉ là liếc liếc mắt một cái, cũng không có bất luận cái gì tò vò, tựa như không thấy được giống nhau.

Đi vào trong đội ngũ đứng yên, Trần Phàm bỗng nhiên nghe được sau lưng truyền đến một trận xôn xao, xoay người vừa thấy, chỉ thấy một thân áo quân trang Tô San, Trương Thiên Thiên ba người đi tới sân bóng, mà các nàng phía sau tắc đi theo hai cái xách cái rương nam sinh.

Thấy như vậy một màn, Trần Phàm không khỏi cười khổ, nha đầu này thật đúng là sẽ lợi dụng tài nguyên ưu thế.

Tô San xuất hiện không chỉ có hấp dẫn Trần Phàm lực chú ý, cũng hấp dẫn Tiêu Phong lực hấp dẫn, vẫn luôn trầm mặc hân cũng nhin không được bình luận nói: “Mỹ nữ chính là mỹ nữ, mặc vào quân trang cũng như vậy cấp lực. Bất quá. Cùng nhà ta nữ thần so sánh với lại không được”.

Chính như Tiêu Phong theo như lời, cứ việc ăn mặc quân trang, chính là Tô San mỹ lệ vẫn như cũ vô pháp che lấp, rộng thùng thình quân trang tuy rằng che dấu nàng ngày ấy tiệm thành thực thân thể mềm mại, bất quá mơ hồ vẫn là có thể nhìn đến bộ ngực cùng cái hông nhếch lên độ cung, xứng với kia trương nghiêng nước nghiêng thành khuôn mặt, nếu là đem nàng ném đến quân đội, cũng là quân hoa hữu lực người cạnh tranh.

Tô San bốn người đã đến khiến cho không nhỏ xôn xao, bất quá một lát qua đi, bãi bóng lại khôi phục bình tĩnh.

Chờ đến 9 giờ thời điểm, lão hiệu trưởng bước lên sân bóng tây sườn Chủ tịch Đài, bắt đầu nói chuyện.

Theo lão hiệu trưởng tình cảm mãnh liệt kích động nói chuyện, từng chiếc quân dụng xe tải từ phía trước sử tới, theo sau, quân dụng xe tải dừng lại, một đám ăn mặc quân trang, tinh thần phấn chấn quân nhân ngay ngắn có tự ngừng xe, nhanh chóng xếp thành một cái đội ngũ, chỉnh tề mà triều sân bóng chạy tới.

“Oa, quá soái!”

“Quá có khí thế!”

“Hào uy vũ, hào khí phách, ta về sau nhất định phải gả cho quân nhân.”

Trong lúc nhất thời, đứng ở sân bóng nữ sinh sôi nổi nghị luận lên, các nam sinh còn lại là đôi mắt cực nóng mà nhìn đám kia người mặc quân trang, gương mặt kiên nghị, ánh mắt kiên định quân nhân.

Mỗi một cái nam nhi đều có một cái tướng quân mộng, khi còn nhỏ đều ảo tưởng quá có một ngày có thể mặc thượng quân trang, vì bảo vệ tổ quốc cùng nhân dân chinh chiến sa trường!

Làm Đông Hải nổi danh học phủ chỉ nhất, Đông Hải Đại Học quân huấn đều không phải là ở sân trường tiến hành, mà là muốn đi trước quân doanh, lại còn có phải tiến hành thật bắn ra đánh cùng dã ngoại sinh tồn chờ hạng mục, có thể nói là thập phần nghiêm khắc.

Đối với sắp đến quân huấn, bọn học sinh đã chờ mong lại sợ hãi, chờ mong là có thể thể nghiệm quân doanh sinh hoạt, lại còn có có thể sờ thượng (súng). Sợ hãi còn lại là bởi vì rất nhiều người nghe qua một số học trưởng – học ti nói qua, quân huấn phi thường nghiêm khắc, trạm quân tư, đá đi nghiêm đều là chơi đồ hàng, không kịp ăn cơm, có khi không kịp tắm rửa mới là nhất khủng bố.

Bởi vì, một khi bọn họ tới rồi quân doanh, tất muốn dựa theo chính quy quân sự hóa quản lý, ăn cơm cùng tắm rửa đều là có thời gian, qua thời gian nhất định phải tập hợp, nếu không chờ đợi sẽ là nghiêm khắc trừng phạt.

Mười mấy tên chính trị viên ở bước chân chính tề mà chạy tới học sinh đội ngũ hình vuông phía trước, cầm đầu quân nhân hướng Chủ tịch Đài lão hiệu trưởng kính cái tiêu chuẩn chào theo nghi thức quân đội, sau đó đối với thuộc hạ phân phó vài câu.

Theo sau, huấn luyện viên đội ngũ tản ra, phân biệt đi tới các chuyên nghiệp đội ngũ phía trước.

Trần Phạm nơi Công Thương quản lý chuyên nghiệp coi như Đông Hải Đại Học tốt nhất chuyên nghiệp, nhân số lại không nhiều lắm, chỉ có khoảng ba trăm người.

Phụ trách huấn luyện Công Thương quản lý chuyên nghiệp huấn luyện viên làn da ngăm đen, thân hình cao lớn uy mãnh, nện bước trầm ổn hữu lực, vừa thấy chính là thường xuyên tiến hành cao cường độ huấn luyện quân nhân.

“Đại gia hảo, tự giới thiệu một chút, ta kêu Ngô Khải”. Ngô Khải thân mình giống một cây thương giống nhau đứng ở đội ngũ hình vuông phía trước, sắc mặt lạnh nhạt nói: “Từ giờ trở đi, các người đem không phải Đông Hải Đại Học học sinh, mà là ta thù hạ binh lính! Quân nhân, lấy phục tùng mệnh lệnh vì thiên chức! Mệnh lệnh của ta, các người cần thiết vô điều kiện không thể nào!”

Dứt lời, Ngô Khải ánh mắt lạnh nhạt mà từ bọn học sinh trên mặt đảo qua, bỗng nhiên quát lớn: “Có nghe hay không?”

“Nghe được!” Có lẽ là bị Ngô Khải khí thế kích thích, tất cả mọi người lớn tiếng hò hét.

“Sau này, ở trả lời ta vấn đề, muốn thêm “báo cáo huấn luyện viên” bốn chữ”. Ngô Khải mày hơi hơi một chợn, trầm giọng nói: “Có nghe hay không?”

“Báo cáo huấn luyện viên, nghe được!” Bọn học sinh trăm miệng một lời.

Ngô Khải mặt không đổi sắc, ánh mắt như đao giống nhau ở trong đám người quét một phen, trầm giọng nói: “Phía dưới, ta chọn lựa một người tiểu đội trưởng, phụ trách phối hợp công tác của ta”.

Dứt lời, Ngô Khải ánh mắt dừng lại ở Hoàng Hiểu Đông trên người, bỗng nhiên một chỉ tay, nói: “Người, bước ra khỏi hàng!”

“Là, huấn luyện viên!” Hoàng Hiểu Đông vượt trước một bước, biểu tình nghiêm túc.

Ngô Khải tiếp tục hỏi: “Người tên là gì?”

“Báo cáo huấn luyện viên, ta kêu Hoàng Hiểu Đông!” Hoàng Hiểu Đông la lớn, trong thanh âm mang theo một tia vô pháp áp chế hưng phấn.

Ngô Khải gật đầu: “Thực hảo! Hoàng Hiểu Đông, người nghe, người sẽ trở thành này một đội ngũ tiểu đội trưởng, phụ trách phối hợp công tác của ta, minh bạch?”

“Báo cáo huấn luyện viên, Hoàng Hiểu Đông minh bạch!” Hoàng Hiểu Đông hưng phấn mà quát.

“Hào, về đơn vị”. Ngô Khải thu hồi ánh mắt, hít sâu một hơi, rống lớn nói: “Toàn thể đều có, dựa theo cái đầu lớn nhỏ, một lần nữa sắp hàng đội ngũ, sau đó mang lên các người đồ vật, chạy bộ đi tới!”

“Là! Huấn luyện viên!”

Bọn học sinh lớn tiếng trả lời qua đi, đội ngũ bắt đầu trọng tổ.

“Con mẹ nó, bằng gì mà cái kia cầu làm tiểu đội trưởng?” Thừa dịp trọng tổ đội ngũ thời gian, Ngưu Huyền thập phần khó chịu mà oán giận nói.

Tiêu Phong cũng là nhũu nhũu này: “Ta như thế nào cảm thấy không thích hợp đâu?”

Trần Phàm không nói gì, mà là híp mắt triều tả phía trước nhìn lướt qua, thỉnh linh thấy được Hoàng Hiểu Đông khoe miệng kia âm trầm tươi cười, kia tươi cười phảng phất ở đối Trần Phàm nói: “Tiểu tạp chủng, các ngươi chết chắc rồi!”

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Chơi Hỏa?

Đối mặt Hoàng Hiểu Đông tràn trệ uy hiếp, Trần Phàm khinh thường mà cười cười, căn bản không có để ở trong lòng.

Nếu là đối mặt Hoàng Hiểu Đông khiêu khích, hẳn đều khăn trương nói, như vậy..... Hẳn căn bản sống không đến hôm nay!

Mắt thấy Trần Phàm lộ ra khinh thường tươi cười, Hoàng Hiểu Đông biểu tình càng thêm âm trầm.

Hơn mười phút sau, bọn học sinh theo thứ tự bước lên quân dụng xe tải lớn, xe tải ly khai trường học hướng 50km bên ngoài quân doanh chạy tới.

“Các ngươi nói, bắn súng là cái gì cảm giác?”

“Đối với ca mà nói, trong hiện thực sờ súng cùng đánh CS khác nhau không lớn!”

“Kháo! Thiên còn không có hắc, ngươi liền muốn cho ngu đến bầu trời bay?”

“Huynh đệ, trong hiện thực bắn súng cùng CS hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, không nói mặt khác, lấy ngươi tiểu thân thể, có thể thừa nhận được cường đại sức giết sao?”

.....

Có lẽ là sắp nhìn thấy quân doanh duyên cớ, xe tải, bọn học sinh như là tiêm máu gà giống nhau, cực kỳ hưng phấn, riu rít mà thảo luận cái không ngừng.

Tương đối mà nói, Trần Phàm nơi thùng xe tắc muốn an tĩnh một chút, bởi vì..... Tất cả mọi người có thể nhận thấy được không khí không thích hợp.

Trong xe, Hoàng Hiểu Đông mấy người vẫn luôn cười lạnh nhìn Trần Phàm bốn người, Trần Phàm không có tỏ vẻ, nhưng là tính tình hóa bạo Ngu Huyền còn lại là thực khó chịu mà trừng trở về, kia ánh mắt phảng phất đang nói: Xem ngươi đại gia a xem? Có bản lĩnh cùng ngươi Ngu gia thi đấu?

Quý dị không khí giăng co một đường, một giờ sau, xe tải đến quân doanh.

Quân doanh ở vào một ngọn núi dưới chân, ba mặt núi vây quanh, chung quanh thảm cỏ xanh nhân một mảnh.

Cùng xa hoa truy lạc nội thành bất đồng, quân doanh không có cao chọc trời đại lâu, có chỉ là cùng loại que diêm hộp vật kiến trúc.

“Nga, ta thân ái quân doanh, ta tới!”

“Từ nay về sau, ca có thể vỗ bộ ngực cho người khác nói, ca cũng đương quá bình!”

“Một ngày tòng quân, cả đời tòng quân, ta về sau đắc dụng quân nhân yêu cầu giám thị chính mình!”

.....

Nhìn quen đại đô thị bọn học sinh, xuống xe nhìn đến không giống người thường quân doanh, đều là có vẻ thấp phần kích động.

Nhưng mà..... Không đợi bọn học sinh từ tình xong, sắc mặt lạnh nhạt các giáo quan làm sở hữu học sinh tập hợp.

Công thương quản lý chuyên nghiệp đội ngũ hình vuông trước, Ngô Khải nhìn đến bọn học sinh động tác chậm chậm, sắc mặt thấp phần khó coi: “Từ

sau này sau này, nếu các người tập hợp tốc độ vượt qua nửa phút, tất cả mọi người cút cho ta đi dọc theo sân thể dục chạy 10 vòng!”

Quân doanh sân thể dục một vòng ít nhất 500m, mười vòng chính là 5000m, này đối ruộng chiều từ bé thiên chi kiều từ nhóm mà nói, cơ bản thuộc về không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Ngô Khải uy hiếp làm đại bộ phận học sinh hít ngược một hơi khí lạnh, lấy Tô San cầm đầu nữ sinh càng là khóc không ra nước mắt, mới đầu kích động nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Hiện tại khoảng cách giữa trưa ăn cơm còn có một giờ. Toàn thể đội ngũ, đem các người hành lý đặt ở một bên, trạm quân tư (đứng tư thế quân đội)!”.

Nếu nói, Ngô Khải phía trước nói chỉ là uy hiếp nói, như vậy cái này mệnh lệnh trực tiếp làm mọi người hồng mắt.

Lúc này, đã là giữa trưa 11 giờ, ánh mặt trời độc ác không nói, nhiệt độ không khí hoàn toàn tiêu thăng, một giờ trạm quân tư sẽ người chết.

Ngô Khải mệnh lệnh vừa ra, các nữ sinh vốn định phản bác, nhưng vừa nhớ tới phía trước Ngô Khải uy hiếp, sôi nổi đem lời nói diễn nuốt hồi bụng, bay nhanh mà từ hành lý trung móc ra kem chống nắng.

“Nếu có người dám dùng kem chống nắng, như vậy liền cút cho ta ra quân doanh!” Nhìn đến các nữ sinh hành động, Ngô Khải lạnh lùng cười.

Ngô Khải lời này vừa ra, bao gồm Tô San ở bên trong, sở hữu nữ sinh tay đều cứng đờ ở không trung, vẻ mặt phẫn nộ.

“Các người có thể phẫn nộ, nhưng là không thể phản bác, nếu không liền cút cho ta ra quân doanh!” Ngô Khải lạnh nhạt nói: “Ném xuống trong tay đồ vật, dựa theo ta động tác trạm quân tư một giờ!”

Dứt lời, Ngô Khải đem ánh mắt từ các nữ sinh trên người dịch khai, làm ra một cái tiêu chuẩn trạm quân tư động tác.

Nhìn đến Ngô Khải làm ra động tác, bao gồm Trần Phàm ở bên trong nam sinh sôi nổi phỏng theo, mà các nữ sinh còn lại là hàm chứa nước mắt, hai chân khép lại, ngẩng đầu ưỡn ngực, đôi tay dán khấn quần phùng.

Mắt thấy bọn học sinh học chính mình bộ dáng trạm đến ra dáng ra hình, Ngô Khải bắt đầu ở trong đội ngũ chuyển động.

Một bước, hai bước, ba bước, bốn bước.....

Ngô Khải bước thong thả nện bước, theo thứ tự từ bọn học sinh trước người đi qua.

Bỗng nhiên ——

Hắn ở Tô San trước mặt dừng lại bước chân, tay phải nhanh chóng vuron, lĩnh không ném mà nắm lên Tô San tay, kéo một chút.

Tô San đôi tay cũng không có dùng sức, cánh tay trực tiếp bị kéo ra.

“Người làm gì?” Tô San sắc mặt có chút khó coi, Ngô Khải kéo nàng tay thời điểm, đem nàng trắng nõn tay hoàn toàn chộp vào trong tay, điển hình ăn bót hành vi.

Đối mặt Tô San chất vấn, Ngô Khải lạnh lùng cười: “Mọi người cho ta nghe hảo, nếu kếp tiếp, ta đem ai cánh tay kéo ra, liền không cần ăn giữa trưa cơm!”

Nghe được Ngô Khải như vậy vừa nói, Tô San nhú mày.

“Vẫn là câu nói kia, nếu các người đem chính mình trở thành thiên kim tiểu thư hoặc là đại thiếu gia, như vậy liền nhân lúc còn sớm lăn trở về đi, không cần ở chỗ này mất mặt xấu hổ!” Ngô Khải cười lạnh rồi đi.

Ngô Khải nghiêm khắc thái độ, làm không ít người trong lòng sinh ra nghịch phản tâm lý, bắt quá nhưng không ai phản kháng.

Rốt cuộc, vô luận là ai, đều không nghĩ quân huấn ngày đầu tiên bị bộ đội trực xuất trở về, như vậy thật sự quá mất mặt.

Thực mau, Ngô Khải đi tới Trần Phàm trước người, tay phải nhanh chóng vuron, bắt lấy Trần Phàm cánh tay, dùng sức lôi kéo!

Nhận thấy được Ngô Khải trong tay truyền đến thật lớn lực lượng, Trần Phàm trên mặt lộ ra khinh thường tươi cười.

Không có kéo động!

Nhận thấy được điểm này, Ngô Khải sắc mặt biến đổi, tăng đại lực lượng.

Cảm nhận được Ngô Khải trên tay lực lượng, Trần Phàm trong lòng minh bạch, người này nói rõ là tìm chính mình xóa, ở hắn xem ra, Ngô Khải hận không thể đem ăn nãi sức lực đều dùng tới.

Hơn nữa, Trần Phàm dư quang rõ ràng mà nhìn đến, ở Ngô Khải kéo chính mình thời điểm, bên kia Hoàng Hiểu Đông đám người lộ ra vui sướng khi

người gặp họa tươi cười.

Hai cái nhân tố thêm ở bên nhau, Trần Phàm nếu không biết là sao lại thế này, hẳn liền có thể mua khối đậu hủ đâm chết.

Mất thấy Trần Phàm cánh tay không chút sứt mẻ, Ngô Khải sắc mặt biến đổi, theo bản năng mà muốn buông ra tay.

Đã muộn!

Liền ở hẳn muốn buông tay kia một khắc, Trần Phàm cánh tay đột nhiên phát lực, nhẹ nhàng run rẩy một chút.

Vào!

Ngô Khải giống như bị đá bay bóng đá giống nhau, trực tiếp từ Trần Phàm bên cạnh bay đi ra ngoài!

Phanh!

Ngô Khải thân mình hung hăng mà ngã ở trên mặt đất, phát ra một tiếng trầm vang, kịch liệt đau đớn làm sắc mặt của hắn một mảnh tái nhợt, thân mình cũng khi nhện không được run rẩy lên.

Thình lình xảy ra trường hợp làm đến tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, đặc biệt là Hoàng Hiểu Đông mấy người, trợn tròn đôi mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng biểu tình!

Không riêng gì học sinh, ngay cả phụ cận mặt khác huấn luyện viên cũng bị nơi này động tĩnh hấp dẫn, bọn họ trước tiên triều công thương quản lý đội ngũ hình chạy tới.

“Huấn luyện viên, ngài làm sao vậy? Thiếu máu sao?” Tô San phía trước bị Ngô Khải sờ soạng tay, trong lòng tràn ngập oán khí, lúc này thấy Ngô Khải ở kiểm tra Trần Phàm thời điểm, không thể hiểu được té ngã, tuy rằng thập phần khó hiểu, bất quá lại là thập phần hả giận, lập tức âm dương quái diệu mà trêu chọc.

Bọn học sinh vốn dĩ bị Ngô Khải quái dị hành động chấn trụ, lúc này ngạc nhiên nghe được Tô San nói, sôi nổi nở nụ cười, đồng thời nhìn phía Trần Phàm ánh mắt tràn ngập bội phục.

Thực hiện nhiên, Ngô Khải bắt cận nhân tình tác phong làm cho bọn họ tâm lý thực khó chịu!

Đôi mắt bọn học sinh cười nhạo, Ngô Khải sắc mặt một mảnh xanh mét, hắn cố nén đau đớn, một cái cá chép lộn mình đứng lên, đầy mặt tức giận mà triều Trần Phàm đi qua.

“Huấn luyện viên, ta vốn dĩ muốn đỡ ngài một phen, nhưng là lại lo lắng cánh tay rời đi quần phùng bị ngài trừng phạt, cho nên.....” Coi như Ngô Khải phải đi đến Trần Phàm bên người thời điểm, Trần Phàm về mặt vô tội mà nói.

Trêu đùa!

Trần trụ trêu đùa!

Trần Phàm trêu đùa hoàn toàn khơi dậy Ngô Khải trong lòng lửa giận, hắn hung hăng mà xiết chặt nắm tay!

Cùng lúc đó, mặt khác vài tên huấn luyện viên cũng đi tới đội ngũ hình vuông, lớn tiếng chất vấn nói: “Ngô Khải, sao lại thế này?”

“Nếu các người muốn chơi hỏa, như vậy liền cùng các người chơi chơi”.

Nhận thấy được Ngô Khải cùng mặt khác vài tên huấn luyện viên con người tức giận, Trần Phàm trong lòng cười lạnh một tiếng, thân mình vẫn như cũ không chút sứt mẻ, giống như một cây thương (súng) giống nhau đứng ở nơi đó.

Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Âm Nhân

Mắt thấy chính mình chiến hữu đều vây quanh lại đây, Ngô Khải phần nộ cảm xúc tức khắc giảm bớt rất nhiều, nắm chặt nắm tay cũng chậm rãi buông ra.

Hắn cố nén nội tâm phần nộ, miễn cưỡng đối chính mình chiến hữu bài trừ một cái tươi cười: “Không có việc gì, không cần thận té ngã mà thôi”.

Hiển nhiên, Ngô Khải không nghĩ làm chính mình chiến hữu biết chính mình vốn định nhắm vào một người học sinh, lại trái lại bị đối phương âm

Hơn nữa.....

Ngô Khải đối với Trần Phàm không bố bạo phát lực cũng có một tia kiêng kỵ.

Hắn tuy rằng chỉ là một người bình thường võ cảnh, nhưng là mỗi ngày kiên trì rèn luyện, thân thể tổ chất thật tốt, dù cho vừa rồi hắn không có nói phòng chi tâm, nhưng là Trần Phàm có thể ở bất động thân mình dưới tình huống đem hắn quăng ngã đi ra ngoài, lực lượng thực sự không bố một ít.

“Thật không có việc gì?” Ngô Khải chiến hữu nhú nhú mày, nhìn phía Trần Phàm ánh mắt tràn ngập địch ý.

Ở quân huấn trước, bọn họ nhận được chỉ đội lớn lên phân phó, chỉ đội trưởng nói cho bọn họ muốn lần này quân huấn chinh vài người, mà Trần Phàm chính là một trong số đó!

“Không có việc gì”.

Hơi do dự, Ngô Khải vẫn là lựa chọn lác đầu, hắn cũng nhận được mệnh lệnh, biết rõ Trần Phàm là muốn chinh đối tượng chỉ nhất, nhưng là hắn lại không nghĩ hiện tại liền động thủ, nói vậy, hắn thật sự quá mất mặt một ít.

Dứt lời, Ngô Khải hung hăng mà trừng mắt nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, kia phảng phất đang nói: Tiểu tử, ngươi chờ đó! Nhưng là, ngươi chờ quên, ngày tháng còn dài, lão tử để ngươi dễ chịu!

“Đều nhìn cái gì mà nhìn? Đều tưởng cút đi chạy bộ sao?” Ngô Khải vuông đội trung học sinh đều cười nhạo mà nhìn hắn, trong lòng tức giận càng tăng lên.

Cứ việc Ngô Khải vừa rồi ném mặt, bất quá bọn học sinh đối với Ngô Khải vẫn như cũ có chút sợ hãi, lúc này nghe Ngô Khải như vậy một uy hiếp, sôi nổi thu liễm tươi cười.

Chỉ có Hoàng Hiểu Đông mấy người vẫn như cũ đem ánh mắt dừng ở Trần Phàm trên người, ánh mắt thập phần phức tạp, có nghi hoặc, nhưng càng nhiều còn lại là khó chịu!

Ngô Khải chiến hữu mắt thấy Ngô Khải không có việc gì, cũng không hề hỏi nhiều, xoay người chạy hướng từng người phụ trách đội ngũ.

Mà Ngu Huyền nhân Ngô Khải không chú ý lạng lẽ đối Trần Phàm dựng một chút ngón tay cái, Tiểu Phong còn lại là vẻ mặt vẻ mặt lo lắng, hắn biết rõ, Trần Phàm khiêu khích ý nghĩa cái gì, bất quá..... Đương hắn nhìn đến Trần Phàm vẻ mặt không sao cả biểu tình khi, trong lòng rồi lại thần nhiên.

Lý trí nói cho hắn, Trần Phàm không giống Ngu Huyền như vậy, đầu óc nóng lên liền cái gì cũng không để ý. Từ hắn nhận thức Trần Phàm tới nay, Trần Phàm vẫn luôn biểu hiện đến thập phần bình tĩnh. Nếu Trần Phàm dám làm như thế, tự nhiên là không sợ hãi hậu quả.

Chú ý Trần Phàm người không chỉ là 108 ba người cùng Hoàng Hiểu Đông mấy người, còn có Tô San cùng Trương Thiên Thiên.

Trương Thiên Thiên cau mày, không biết suy nghĩ cái gì, mà Tô San còn lại là dùng dư quang đánh giá Trần Phàm, trong đầu nhớ tới Trần Phàm đây người vết sẹo, không khỏi cảm thấy tò mò: Tên hỗn đản này nói cho ta hắn trên người vết sẹo là lúc trước cùng du côn lưu manh đánh nhau lưu lại, hiện tại xem ra, không phải có chuyện như vậy a?

Hừ! Thế nhưng cấp bốn tiểu thư tiểu thừa nghịch, chờ đi trở về, bốn tiểu thư muốn ngươi đẹp!

Ngô Khải bị Trần Phàm âm một chút, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, thường thường kiểm tra thí điểm một chút, trên đường kiểm tra thí điểm Ngu Huyền hai lần, Tiểu Phong một lần, Chu Văn một lần, lực đạo đều không nhỏ.

Cũng may ba người tựa hồ cũng mơ hồ đoán được, Ngô Khải muốn nhắm vào bọn họ, cánh tay thập phần dùng sức, không bị Ngô Khải chinh đến.

Hai mươi phút sau, không ít học sinh đã mồ hôi ướt đẫm, thân mình cũng bắt đầu rồi đông đưa, thậm chí, có người sẽ sắc Ngô Khải không chú ý thời điểm, thả lỏng hai chân, ý đồ nghỉ ngơi một chút.

Này trong đó bao gồm thể chất không được Chu Văn.

Làm một cái chuẩn trạch nam, Chu Văn thân thể tổ chất tương đương kém, có thể căng quá hai mươi phút, hoàn toàn dựa vào kia sợi nghị lực.

Nhưng mà..... Dù cho hắn nghị lực không kém, thân thể cũng tới rồi điểm tới hạn, vì thế, hắn không thể không nhân cơ hội nghỉ ngơi.

“Báo cáo huấn luyện viên!” Liền ở Chu Văn tiến hành lần thứ ba nghỉ ngơi thời điểm, Hoàng Hiểu Đông bỗng nhiên tiến lên trước một bước, hướng Ngô Khải kính một cái lễ.

Ngô Khải mày nhăn lại: “Chuyện gì?”

“Báo cáo huấn luyện viên, ta phát hiện có người nhân lúc ngài không chú ý thời điểm, lười biếng nghỉ ngơi!” Hoàng Hiểu Đông lớn tiếng nói.

Hoàng Hiểu Đông lời kia vừa thốt ra, đội ngũ đại bộ phận người hướng hấn đầu đi bắt mắt ánh mắt, bắt quá hấn lại là không thêm để ý, tương phản còn có chút tiêu hưng phấn.

“Ài?” Ngô Khải nheo lại đôi mắt, tức giận không hề giữ lại địa biểu hiện tại trên mặt.

Hoàng Hiểu Đông phớt phía dưới, duỗi tay chỉ hướng tâm kinh run sợ Chu Văn: “Báo cáo huấn luyện viên, là hấn!”

Ngô Khải theo Chu Văn sở chỉ phương hướng thấy được Chu Văn, trên mặt tức khắc lộ ra một nụ cười lạnh: “Ngươi, bước ra khỏi hàng!”

Chu Văn sợ tới mức hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa một đầu ngã quy trên mặt đất.

Miễn cưỡng ổn định thân hình, Chu Văn tiến lên trước một bước, cúi đầu, một bộ làm sai sự bộ dáng.

“Ngươi tên là gì?” Ngô Khải lạnh lùng hỏi.

Chu Văn cúi đầu không dám trả lời.

Ngô Khải đột nhiên đề cao thanh âm: “Trả lời ta vấn đề!”

“Báo..... Báo cáo huấn luyện viên, ta kêu Chu Văn”. Chu Văn cổ đủ dũng khí, ngẩng đầu, đón nhận Ngô Khải lạnh băng ánh mắt, tự tin không đủ mà đáp.

Ngô Khải mị hạ đôi mắt: “Chu Văn, đúng không? Vừa rồi Hoàng Hiểu Đông đồng học nói ngươi lười biếng, ngươi có nói cái gì muốn nói?”

“Ta.....” Chu Văn ý đồ biện giải, nhưng là phát hiện ánh mắt mọi người đều dừng ở hấn trên người, phía trước hấn lười biếng thời điểm bị không ít người nhìn đến.

Đối mặt mọi người ánh mắt, Chu Văn đến bên miệng nói lại nuốt trở vào, cúi đầu, trầm mặc không nói.

“Chu Văn, đi, vòng quanh sân thể dục chạy mười vòng, chạy không xong, hôm nay liền không cần ăn cơm trưa!” Ngô Khải lạnh lùng nói.

Nghe được Ngô Khải nói, Trần Phàm mày không khỏi nhăn lại, hấn nhìn ra được Chu Văn đã mau không được, lại chạy mười vòng, kia cơ hồ là không có khả năng sự tình.

“Bằng gì Hiểu Đông nói Chu Văn lười biếng ngươi liền tin tưởng Chu Văn lười biếng? Lão tử còn nói Hiểu Đông lười biếng đâu, ngươi tin sao?” Liền ở Trần Phàm lo lắng đồng thời, Ngu Huyền tròn tròn đôi mắt, vẻ mặt sát khí mà trừng mắt Ngô Khải.

Ngu Huyền lời kia vừa thốt ra, chung quanh đồng học đều là cả kinh, mà Ngô Khải cùng Hoàng Hiểu Đông bọn người không hèn mà cùng mà lộ ra một nụ cười lạnh.

“Ngươi nói cái gì?” Ngô Khải sắc mặt lạnh nhạt mà triều Ngu Huyền đi tới.

Ngô Huyền lạnh lùng cười: “Mẹ nó, muốn chinh chúng ta cứ việc nói thẳng, không cần quanh co lòng vòng, này thật mẹ nó không kính!”

“Thực hảo!” Ngô Khải nói, xiết chặt nắm tay.

Ngô Huyền vẻ mặt không sợ: “Muốn thi đấu? Hành a!”

Nói xong, Ngu Huyền tiến lên trước hai bước, chuẩn bị cùng Ngô Khải giao thủ.

Ngô Huyền lần đầu tiên mở miệng thời điểm, Trần Phàm cùng Tiêu Phong đều ý thức được phiền toái, nhưng lại không cách nào ngăn cản, lúc này mắt thấy Ngu Huyền muốn động thủ, Trần Phàm vội vàng đi qua đi, một phen ấn ở Ngu Huyền trên vai, trầm giọng nói: “Ngu Huyền, không cần hồ nháo!”

Ngô Huyền ngẩn ra, theo bản năng mà quay đầu lại, nhìn đến chính là một trương nghiêm túc tới cực điểm gương mặt.

Không biết vì cái gì, nhìn đến vẻ mặt nghiêm túc Trần Phàm, luôn luôn không sợ trời không sợ đất Ngô Huyền thế nhưng không có phản bác.

“Báo cáo huấn luyện viên, ta, Ngu Huyền, Chu Văn ba người trái với kỷ luật, cam nguyện chạy mười vòng, nếu là vô pháp hoàn thành, không ăn cơm trưa!”

Mắt thấy Ngu Huyền trầm mặc không nói, Trần Phàm cúi chào hội báo cáo.

“Nhục mạ huấn luyện viên, chẳng lẽ chạy mười vòng là đủ rồi sao?” Hoàng Hiểu Đông vẻ mặt cười lạnh.

Trần Phàm lạnh lùng liếc Hoàng Hiểu Đông liếc mắt một cái: “Vậy ngươi tưởng thế nào? Đem chúng ta ẩu đả một trận, vẫn là đuổi ra quân doanh?”

Trần Phàm lời kia vừa thốt ra, Hoàng Hiểu Đông mở miệng, muốn nói cái gì, lại cuối cùng chưa nói ra một chữ tới.

Ngay cả xiết chặt nắm tay Ngô Khải cũng dừng bước chân.

Chu Văn lười biếng tạm thời không đề cập tới, Ngu Huyền dù cho trái với quy định, nhục mạ huấn luyện viên, nhưng cũng không đủ để bị đuổi ra quân doanh, đến nỗi..... Ấu đả học sinh, này càng không thể có thể —— từ mấy năm trước phòng viên đưa tin huấn luyện viên ẩu đả học sinh sau, hiện tại quân đội đều nghiêm cấm binh lính ở huấn luyện học sinh trong quá trình, ẩu đả học sinh.

Trong đầu hiện lên này đó, Ngô Khải hừ lạnh nói: “Hảo, hiện tại lập tức rút cho ta đi chạy bộ! Nếu chạy không được mười vòng, giữa trưa cơm liền không cần muốn ăn!”

Nguyên bản bởi vì Trần Phàm ngăn trở mà bình tĩnh lại Ngu Huyền, nghe được Ngô Khải lời này, lập tức lại phát hỏa, muốn nói cái gì, lại bị Trần Phàm một phen giữ chặt.

Trần Phàm đưa cho Ngu Huyền một ánh mắt, sau đó đối Chu Văn nói: “Chu Văn, không cần cúi đầu, nâng lên ngươi đầu, không phải mười vòng sao? Đại lão gia sợ gì?”

“Chính là, ta con mẹ nó cũng không phải là tưng bao hèn nhất!” Ngu Huyền nghẹn thanh nín thở mà phụ họa một câu, tức giận mà quét Ngô Khải liếc mắt một cái.

Lúc này, Tiêu Phong bỗng nhiên tiến lên trước một bước, cúi chào nói: “Báo cáo huấn luyện viên, vừa rồi ta cũng lười biếng, ta cam nguyện cùng bọn họ cùng nhau bị phạt!”

Nói, Tiêu Phong cũng không đợi Ngô Khải đáp lời, xoay người đối ba người lộ ra một cái tiêu sái tươi cười.

Nhìn Tiêu Phong trên mặt tươi cười, Trần Phàm ba người chưa nói cái gì, mà là cười chạy hướng sân thể dục.

Trần Phàm bốn người thoát ly đội ngũ, dọc theo sân thể dục chạy vòng, tức khắc hấp dẫn mọi người lực chú ý, một ít huấn luyện viên cũng nhân cơ hội này uy hiếp nói: “Nếu ai không hề chơi mờ ám, bọn họ chính là các ngươi tấm gương!”

Những cái đó huấn luyện viên không biết là vì gia tăng uy hiếp lực, vẫn là vì kích thích Trần Phàm bốn người, tiếng nói rất lớn, cơ hồ tất cả mọi người nghe được.

“Nurong, này đàn tạp chủng nói rõ khi dễ chúng ta!” Ngu Huyền một bên chạy, một bên xiết chặt nắm tay: “Trần Phàm, vừa rồi vì cái gì ngăn trở ta? Làm ta giáo huấn cái kia quy nhi tử thật tốt?”

Chu Văn thể chất không được, quân tư đều không thể kiên trì, lúc này dọc theo sân thể dục chạy vòng, càng là thở hồng hộc, vì thế, Trần Phàm riêng đi theo hần bên người, dùng tay vịn bờ vai của hần, không cho hần té ngã.

Nghe được Ngu Huyền nói, Trần Phàm biểu tình dị thường bình tĩnh: “Các ngươi đều nhìn ra huấn luyện viên muốn chinh chúng ta. Không sai, bọn họ là muốn chinh chúng ta, hơn nữa cơ bản có thể xác định là Hoàng Hiểu Đông giờ trò quỷ”.

“Nurong, lão tử đêm không thịt hần không thể!” Ngu Huyền hai mắt phun hỏa.

Trần Phàm nghiêm túc mà quét Ngu Huyền liếc mắt một cái: “Ngu Huyền, nếu ngươi tưởng ở Đông Hải Đại Học tiếp tục đọc sách nói, như vậy nhất định không thể kích động. Tuy rằng Hoàng Hiểu Đông bọn họ liên hợp huấn luyện viên chinh chúng ta, nhưng là huấn luyện viên không thể chủ động đối học sinh động thủ, nhưng là..... Nếu là ngươi chủ động động thủ, như vậy ta dám cam đoan, sở hữu huấn luyện viên sẽ đem ngươi đánh gần chết mới thôi, cuối cùng còn sẽ đem ngươi đuổi ra quân đội, đến lúc đó, trường học phương diện cũng sẽ không buông tha ngươi”.

“Trần Phàm nói được không sai”. Tiêu Phong cũng mở miệng phụ họa.

Ngu Huyền tuy rằng bức bối, nhưng cũng không phải đồ ngốc, tự nhiên minh bạch đạo lý này, chỉ là lực không thể kém chút mà thôi, lúc này nghe hai người như vậy vừa nói, lập tức hỏi: “Kia làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chúng ta muốn ở quân huấn trong lúc bị này đó tạp chủng khi dễ sao?”

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Chương 22: Nhất Tiểu Khuynh Thành

Đối với thường xuyên không rèn luyện người mà nói, đột nhiên chạy bộ đường trường là một kiện phi thường thống khổ sự tình, lúc đó sẽ gặp được nhân thể cực hạn, đột phá cực hạn có thể kiên trì đi xuống, nhưng là lúc sau hai ba thiên không cần tưởng xuống giường, đột phá không được cực hạn, thậm chí sẽ xuất hiện hôn mê tình huống.

Đây cũng là vì cái gì nói rất nhiều người ta nói, tham gia quân ngũ chân chính rèn luyện người chỉ có tân binh ba tháng.

Ở kia ba tháng thời gian, những cái đó tòng quân tân binh viên căn bản không có tiếp thu quá huấn luyện, bỗng nhiên tiến hành cao cường độ huấn luyện, căn bản vô pháp thừa nhận.

Nói chung, tân binh lần đầu tiên năm km, có thể kiên trì xuống dưới người cũng không nhiều, liền tính kiên trì xuống dưới, cũng toàn bộ đều là nôn mửa không ngừng, hơn nữa trở lại quân doanh muốn nằm liệt mấy ngày.

Trần Phàm bốn người giữa, trừ bỏ Trần Phàm ngoại, Ngu Huyền bởi vì từ tiểu luyện võ duyên có, thân thể tố chất cực kỳ xuất sắc, 5km đối hắn mà nói không tính là cái gì, nhiều nhất xem như làm nóng thân thể.

Trần Phàm cùng Ngu Huyền hai người không có việc gì, Tiêu Phong, Chu Văn hai người tắc hoàn toàn tương phản.

Xuất thân giàu có gia đình Tiêu Phong, từ 16 tuổi bắt đầu trầm mê với nữ nhân thể giới, mấy năm từng dục kiếp sống làm đến thân thể hắn trở nên cực kỳ không xong.

Đến nỗi được xưng đạt tới AV giám định cấp bậc Chu Văn tuy rằng là cái lý luận đế, nhưng là nhìn đến kích động chỗ thời điểm, cũng sẽ cảm lòng không đậu mà tìm “Ngũ cô nương” giải quyết vấn đề, từ xa xưa tới nay thân thể so với Tiêu Phong còn không bằng.

Chạy đến đệ nhất vòng thời điểm, Chu Văn bước chân đã bắt đầu phiêu, nếu không phải Trần Phàm đỡ, tùy thời đều sẽ té ngã.

Mà chạy đến đệ tam vòng thời điểm, Chu Văn như là uống say giống nhau, khuôn mặt đỏ bừng, hô hấp dày đặc, cả người ngay cả đều đứng không yên, rơi vào đường cùng, Trần Phàm đành phải một bàn tay nhắc tới Chu Văn, tương đương kéo Chu Văn chạy.

Không ngừng là Chu Văn, ngay cả Tiêu Phong cũng không chịu nổi, hô hấp dồn dập muốn mệnh, căng chân nhũn ra.

Trần Phàm thấy thế, nhíu hạ mày: “Ngu Huyền, đỡ Tiêu Phong chạy, hắn đã mau đến cực hạn”.

Ngu Huyền cũng nhìn ra điểm này, nghe được Trần Phàm nói, không nói hai lời, vươn thô to tay phải, đỡ lấy Tiêu Phong.

“Anh em, xin lỗi, ta quá mất mặt”.

Cùng Chu Văn bắt đồng, Tiêu Phong sắc mặt một mảnh tái nhợt, nói chuyện cũng là hữu lực vô khí, bắt quá trên mặt lại mang theo thói quen tính tiêu sái tươi cười: “Bất quá..... Các người yên tâm, liền tính ta Tiêu Phong có một hơi ở, liền nhất định chạy xong mười vòng!”

“Cái gì mất mặt không mất mặt? Tiêu Phong, người nhớ kỹ, người có thể bước ra kia một bước, cùng chúng ta cùng nhau chạy, này liền vậy là đủ rồi”.

Trần Phàm nhíu mày nói: “Mặt khác, người cũng không cần quá lo lắng, chờ một lát qua người thể năng cực hạn, là có thể chạy xuống đi”.

Trần Phàm nói nhận thấy được Chu Văn thân thể hoàn toàn mềm, không khỏi tăng lớn trong tay lực độ.

Nơi xa, Tô San vẫn luôn dùng dư quang quan sát đến Trần Phàm mấy người, đương nhiên nhìn đến Trần Phàm dùng tay bắt lấy Chu Văn, sắc mặt kiên nghị mà vòng quanh quân doanh chạy bộ khi, nàng bỗng nhiên cảm thấy trong lòng có một tia đau đớn.

Nàng rất muốn lao ra đi tìm Ngô Khải lý luận, nhưng là lý trí nói cho nàng, như vậy vô dụng.

Cố nén nội tâm phần nộ, Tô San không có xúc động, mà là dùng dư quang chán ghét nhìn chằm chằm Hoàng Hiểu Đông nhất cử nhất động.

“Báo cáo huấn luyện viên”. Bỗng nhiên, Tô San nhìn đến Hoàng Hiểu Đông nghiêng thân mình đứng, lập tức bước ra một bước.

Ngô Khải lạnh nhạt mà nhìn Tô San: “Chuyện gì?”

“Báo cáo huấn luyện viên, ta nhìn đến Hoàng Hiểu Đông cũng ở lười biếng!” Tô San cúi chào, bình tĩnh mà nói.

Bá!

Tô San lòi kia vừa thốt ra, nguyên bản đang ở lười biếng Hoàng Hiểu Đông vội vàng đứng thẳng thân mình, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

“Hoàng Hiểu Đông, bước ra khỏi hàng!” Ngô Khải nhíu mày trầm giọng nói.

Hoàng Hiểu Đông đột nhiên vượt trước một bước, khoe mắt cơ bắp còn lại là kịch liệt mà run rẩy, biểu hiện hấn nội tâm phần nộ.

“Vị này đồng học nói ngươi lười biếng! Ngươi thân là phó liên trưởng, hấn là làm gương tốt, ngươi cảm thấy hấn là như thế nào làm?” Ngô Khải nhìn như mặt vô biểu tình mà nói, lại lạnh lẽ cấp Hoàng Hiểu Đông chớp một chút đôi mắt.

Công thương quản lý chuyên nghiệp học sinh đối với Hoàng Hiểu Đông phía trước cáo trạng hành vi thập phần bất mãn, lúc này nghe được Ngô Khải nói, sôi nổi lộ ra vui sướng khi người gặp họa biểu tình, kia cảm giác làm Hoàng Hiểu Đông chạy một trăm vòng mới giải hận!

Hoàng Hiểu Đông xuất thân từ màu đỏ gia tộc, từ tiểu bị hun đúc, xem mặt đoán ý năng lực ở đồng loại người bên trong đủ để dùng ra sắc tới hình dung, hơn nữa, hấn trong lòng rất rõ ràng, Ngô Khải là chính mình cứu cứu an bài phối hợp hấn, tự nhiên không tin Ngô Khải sẽ thật sự dùng cách xử phạt về thể xác hấn.

Vì thế, nhìn đến Ngô Khải nháy mắt hành động, Hoàng Hiểu Đông lập tức minh bạch cái gì, ngừng đầu ưỡn ngực, lớn tiếng nói: “Báo cáo huấn luyện viên, ta cũng không có lười biếng, ta bên người người có thể làm chứng!”

“Báo cáo huấn luyện viên, chúng ta chứng minh Hoàng Hiểu Đông không có lười biếng!” Hoàng Hiểu Đông nói âm vừa ra hạ, bên cạnh hấn Lưu Vĩ mấy người sôi nổi ra tới cấp Hoàng Hiểu Đông làm chứng.

“Vị này đồng học, ngươi cũng nghe tới rồi, Hoàng Hiểu Đông bên người đồng học nói hấn không có lười biếng. Ta tưởng, bọn họ ly Hoàng Hiểu Đông gần nhất, hấn là so ngươi thấy được rõ ràng”. Ngô Khải mặt vô biểu tình nói: “Về đơn vị!”

“Hoàng Hiểu Đông, ngươi chính là một cái tiểu nhân, nhận thức ngươi là ta Tô San đời này lớn nhất sỉ nhục!” Tô San nghe được Ngô Khải nói, khuôn mặt khí trắng bệch, sau khi lấy lại tinh thần, tức giận mà hướng Hoàng Hiểu Đông hô.

Hoàng Hiểu Đông sắc mặt biến đổi, chưa nói cái gì, trực tiếp trở lại trong đội ngũ, trong lòng lại là âm thầm này sinh ác độc: Tô San, ngươi cái tiểu kỹ nữ, ngươi cấp lão tử nhớ cho kỹ, một ngày nào đó, lão tử muốn ở trên giường chơi ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!!

“Vị này đồng học, nếu ngươi vô pháp kiên trì quân huấn có thể, hiện tại gọi điện thoại cho ngươi phụ đạo viên đưa ra xin”. Ngô Khải tựa hồ nhìn ra Hoàng Hiểu Đông muốn theo đuổi Tô San, nói chuyện thời điểm so phía trước khách khí rất nhiều.

Tô San không nói gì, một lần nữa trở lại đội ngũ, ánh mắt lại là đầu hướng về phía Trần Phàm bốn người.

Vì mang theo Chu Văn cùng nhau chạy, Trần Phàm không dám giảm tốc độ phóng đến quá nhanh, mà mặc dù là như vậy, Chu Văn cũng sắp kiên trì không được, thậm chí liền đôi mắt cũng nhắm lại, phảng phất tùy thời đều sẽ ngất xỉu đi.

“Chu Văn, mở to mắt, đừng cảm mà đi đôi mắt”. Trần Phàm đã nhận ra điểm này, nhắc nhở nói: “Chỉ cần ngươi đừng cảm mà đi đôi mắt, ngươi sẽ phát hiện, điểm này khó khăn đối với một người nam nhân tới nói không tính là cái gì!”

Nghe được Trần Phàm nói, hơi thở thoi thóp Chu Văn đột nhiên mở mắt, đối Trần Phàm lộ ra đi vào Đông Hải Đại Học sau cái thứ nhất tươi cười.

Chờ đến bốn người chạy đến thứ năm vòng thời điểm, nguyên bản đã đạt tới cực hạn Chu Văn cùng Tiêu Phong hai người đều là đột phá tự thân cực hạn.

“Huynh đệ, buông ta ra”. Hai người không hẹn mà cùng nói.

Trần Phàm cùng Ngu Huyền đối diện cười, đồng thời buông ra hai người.

Không có hai người nâng, Chu Văn cùng Tiêu Phong chạy lên muốn cố hết sức nhiều, bất quá bọn họ rốt cuộc vượt qua lần đầu tiên cực hạn, nhưng thật ra cũng có thể kiên trì.

“Trần Phàm, ngươi mang theo bọn họ hai người ở phía sau, ta trước chạy!” Ngu Huyền mắt thấy Tiêu Phong có thể kiên trì, đối Trần Phàm nói.

Trần Phàm gật gật đầu.

Thấy Trần Phàm gật đầu, Ngu Huyền không hề do dự, giống một đầu nghen đủ kính sư tử giống nhau, đột nhiên gia tốc, bay nhanh mà nhắm phía phía trước.

Cùng lúc đó, bọn học sinh rốt cuộc kết thúc một giờ quân tư, đại đa số người đều mệt đến ngồi ở trên mặt đất, cũng có số ít bộ phận người vây quanh ở cùng nhau, nhìn vòng quanh sân thể dục chạy bộ Trần Phàm bốn người.

Công thương quản lý chuyên nghiệp trừ bỏ Hoàng Hiểu Đông mấy người ngoại, những người khác tuy rằng mệt đến muốn mệnh, nhưng là lại không có ngồi xuống, mà là đứng chung một chỗ, lẳng lặng mà nhìn chăm chú vào Trần Phàm bốn người.

“Rống!”

Đương các nam sinh nhìn đến Ngu Huyền đột nhiên gia tốc, giống như một trận gió giống nhau tiến lên thời điểm, công thương quản lý chuyên nghiệp các nam sinh sôi nổi rống giận lên, phảng phất ở dùng phương thức này phát tiết cái gì.

Mà các nữ sinh cũng là đem đôi tay đặt ở bên miệng, la lớn: “Cố lên!”

Không chỉ là công thương quản lý chuyên nghiệp học sinh ghen một hơi, mặt khác chuyên nghiệp học sinh cũng là giống nhau, lúc này bọn họ nghe được công thương quản lý chuyên nghiệp rống giận, cũng sôi nổi đi theo rống lên lên.

“Huynh đệ, cố lên!”

“Công thương quản lý đàn ông làm tốt lắm, cố lên!”

.....

Trong lúc nhất thời, rung trời động mà hò hét tiếng vang triệt toàn bộ quân doanh.

Nghe được mọi người thanh âm, Chu Văn cùng Tiêu Phong hai người nguyên bản mỗi một thân thể phảng phất rớt vào một cỗ vô hình lực lượng giống nhau, bước chân càng thêm trầm ổn, mà Trần Phàm còn lại là mỉm cười đi theo hai người bên cạnh, tốc độ trước sau cùng hai người bảo trì nhất trí.

Đến nỗi..... Ngu Huyền, hắn phảng phất căn bản không biết giảm tốc độ hai chữ viết như thế nào, tốc độ không giảm không nói, ngược lại tăng thêm, cuối cùng hoàn toàn là dùng trăm mét tốc độ.

“Còn không phải là chạy bộ sao? Gia không sợ!!” Chạy như điên trung, Ngu Huyền dùng tay phải đấm ngực, ngửa mặt lên trời rống giận.

“Hào! Đù đàn ông!”

Trong lúc nhất thời, bọn học sinh lại lần nữa tập thể hoan hô.

Bao gồm Ngô Khải ở bên trong các giáo quan cũng ở nhìn chăm chú vào Trần Phàm mấy người, đương nhìn đến Ngu Huyền khiêu khích động tác cùng bọn học sinh phụ họa, bọn họ sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Bỗng nhiên ——

Ngô Khải xoay người đối với công thương quản lý chuyên nghiệp người, rống lớn nói: “Đều còn đứng làm gì? Các ngươi phải biết rằng, nếu các ngươi bỏ qua cơm trưa thời gian, như vậy các ngươi hôm nay giữa trưa liền không cần muốn ăn cơm!”

Theo Ngô Khải mở miệng, mặt khác huấn luyện viên cũng sôi nổi mở miệng.

Ngô Khải đấm người nói tuy rằng làm bọn học sinh tức giận, nhưng là cơ hồ sở hữu học sinh đều lựa chọn rời đi, ngay cả công thương quản lý học sinh cũng đi rồi bốn phần năm.

Tô San không có đi.

Nàng ánh mắt trước sau đi theo Trần Phàm thân ảnh.

Lại một lát sau, sân thể dục thượng, chỉ còn lại có Hoàng Hiểu Đông mấy người cùng Tô San đứng ở nơi đó.

Giờ khắc này, Tô San không có cảm thấy cô đơn, tương phản, nàng ghen đủ rồi, hướng về phía nơi xa Trần Phàm la lớn: “Trần Phàm, cố lên!”

Ngạc nhiên nghe thấy cái này quen thuộc thanh âm, Trần Phàm theo bản năng mà quay đầu, nhìn đến chính là một trương tràn ngập lo lắng khuôn mặt, hắn trong lòng bỗng nhiên trào ra một cỗ chưa bao giờ thể nghiệm quá dòng nước ấm.

Hắn không có đáp lại, chỉ là đối Tô San lộ ra một cái sáng lạn mỉm cười.

Tô San cũng đi theo cười.

Đây là nàng lần đầu tiên phát ra từ tin nội tâm mà đối Trần Phàm cười, nhất tiểu khuynh thành.

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Bẫy Rập

Mọi người đều biết, chạy bộ thời điểm, nếu lựa chọn đều tốc chạy, liên tục chạy khoảng cách rất dài, chạy xuống tới cũng sẽ không quá mệt mỏi, nhưng là lựa chọn tiến lên nói, sẽ rất khó chịu.

Ngu Huyền thân thể tố chất tuy rằng cực kỳ xuất sắc, nhưng là trường khoảng cách tiến lên cũng làm hắn có chút chịu không nổi, chạy xuống tới sau, một khuôn mặt ghen đến mức hắc hồng hắc hồng, áo ngực trang đều bị mồ hôi sưng nước.

Hung hăng thờ hèn hèn hai khẩu khí thô, Ngu Huyền sắc mặt dữ tợn mà đối Hoàng Hiểu Đông cùng Ngô Khải đám người múa may một chút nắm tay, tức giận mười phần.

Ngu Huyền kia dữ tợn biểu tình làm Hoàng Hiểu Đông mấy người trong lòng có chút không thoải mái, đến nỗi Ngô Khải còn lại là neho lại đôi mắt, Ngu Huyền thân thể trạng thái hoàn toàn vượt quá hắn đoán trước, ở hắn xem ra, Trần Phàm bốn người có thể kiên trì xuống dưới đều thực khó khăn.

Mà mặc dù đối thành chính hắn, muốn giống Ngu Huyền như vậy cuối cùng lựa chọn tiến lên vài vòng nói, xuống dưới cũng sẽ đứng không vững.

Có lẽ là Trần Phàm dặn dò khỏi tới rồi tác dụng, múa may một chút nắm tay sau, Ngu Huyền không có tiếp tục khiêu khích, mà là đi đến Tô San bên cạnh, chân thành nói: “Cám ơn người, mỹ nữ”.

Tô San vốn dĩ ở nhìn chăm chú vào Trần Phàm, ngạc nhiên nghe được Ngu Huyền nói, quay đầu lại đậm đậm cười: “Không cần khách khí, chúng ta đều ở một cái tập thể, hắn là”.

Ngu Huyền ngậy ngậy cười sờ sờ đầu, không biết nói cái gì hảo.

Nhớ tới phía trước Ngu Huyền điên cuồng bộ dáng, lại vừa thấy lúc này vẻ mặt hàm hậu biểu tình, Tô San lại lần nữa cười, nói: “Cùng nhau cho bọn hắn cổ lên đi!”

Theo sau, Ngu Huyền cùng Tô San hai người hoàn toàn làm lơ Hoàng Hiểu Đông đám người tồn tại, không ngừng đối Trần Phàm ba người múa may cánh tay, hò hét cổ lên.

Mà Hoàng Hiểu Đông đám người ở Trần Phàm ba người chạy cuối cùng một vòng thời điểm, lựa chọn rời đi, để lại Ngô Khải một người.

Ở Ngu Huyền cùng Tô San hai người hò hét trung, Trần Phàm ba người rốt cuộc kết thúc dài dòng trường bào, Trần Phàm chỉ là hơi ra mồ hôi, mà Tiêu Phong cùng Chu Văn hai người như là chung sau-na giống nhau, toàn thân đều ướt đầm, bước chân phù phiếm, nghiêm trọng thoát lực.

Trần Phàm cũng biết Tiêu Phong cùng Chu Văn hai người thiếu chút nữa liền đạt tới lần thứ hai cực hạn, chủ động nâng hai người.

“Các người rất tuyệt nga!” Tô San cùng Ngu Huyền đón đi lên, cười đối Trần Phàm ba người nói.

Tiêu Phong vốn dĩ mặt đến mặt đều trắng, nghe được Tô San nói, lại bài trừ một cái tươi cười: “Có mỹ nữ cổ lên, chúng ta sức mạnh mười phần a!”

“Khụ khụ.”

Có lẽ là nói được quá nhanh duyên cớ, Tiêu Phong dứt lời, kịch liệt mà ho khan lên, nguyên bản tái nhợt mặt trướng đến đỏ bừng.

Trần Phàm thấy thế, trong lòng dờ khóc dờ cười, nãi nãi tích, nếu là Đại Phù tới, tiểu tử này chẳng phải là muốn siêu trường phát huy?

“Tuy rằng các người chạy xong rồi mười vòng, nhưng là vừa rồi ở chạy trong quá trình, bọn họ hai cái có một đoạn chạy bất động, đúng không?” Ngô Khải bỗng nhiên đi vào mọi người bên cạnh, chỉ vào Chu Văn cùng Tiêu Phong nói.

Ngu Huyền sắc mặt biến đổi, lập tức tiến lên trước một bước: “Kia lại như thế nào? Chúng ta chính là chạy xong rồi!”

“Ta biết các người chạy xong rồi, nhưng là. Nếu không có các người hai người nâng, bọn họ hai cái căn bản vô pháp hoàn thành! Cho nên, bọn họ hai cái hôm nay giữa trưa không thể ăn cơm!” Ngô Khải cười lạnh một tiếng: “Các người hai người tự tiện hỗ trợ, cũng không thể ăn cơm!”

Ngạc nhiên nghe được Ngô Khải nói, Ngu Huyền tức khắc tròn đôi mắt, huy khỏi nắm tay liền phải đánh.

Trần Phàm một phen giữ chặt Ngu Huyền, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, xem cũng không thấy Ngô Khải liếc mắt một cái, đem Ngô Khải trở thành không khí.

Tô San lại không giống Trần Phàm như vậy bình tĩnh, nằng tức giận đến cả người run rẩy, hít sâu hai khẩu khí mới đứng vững cảm xúc, theo sau trào phúng mà cười cười: “Com như vậy khó ăn, ai hiếm lạ a? Bồn tiêu thư trong rương có rất nhiều ăn!”

Dứt lời, Tô San quay đầu đối Trần Phàm bốn người cười: “Các người đừng sợ, ta trong rương ăn rất nhiều, đừng nói một đống com trưa, chính là liền ăn hai ngày đều không có vấn đề”.

Nhìn Tô San kia tức giận tươi cười, Trần Phàm bỗng nhiên cảm thấy, lúc này Tô San đáng yêu cực kỳ.

Ngô Khải nằm mơ cũng không nghĩ tới Tô San sẽ nói như vậy, tức giận đến sắc mặt biến đổi, lại cũng không dám nói cái gì, chỉ là trừng mắt nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái, hiển nhiên, hắn sẽ không quên Trần Phàm phía trước nhục nhã chuyện của hắn.

Trần Phàm không có lảng tránh, mà là đón nhận Ngô Khải ánh mắt, thật sâu mà nhìn Ngô Khải liếc mắt một cái.

“Đi rồi, ca mấy cái, nếu Tô đại mỹ nữ cung cấp đồ ăn vật, chúng ta liền không cần khách khứa”. Chỉ là liếc mắt một cái, Trần Phàm liền thu hồi ánh mắt, đỡ Tiêu Phong cùng Chu Văn hướng ký túc xá đi đến.

Trần Phàm bốn người đầu tiên là đi theo Tô San đi vào nữ sinh chỗ ở, cầm một đồng đồ ăn vật sau, mới phản hồi bọn họ ký túc xá.

Làm cho bọn họ không nghĩ tới chính là, ký túc xá là tập thể ký túc xá, tổng cộng ở hai mươi người, Hoàng Hiểu Đông đám người cũng ở trong đó.

Mất thấy Trần Phàm bốn người xách theo một đồng đồ ăn vật vào cửa, Hoàng Hiểu Đông mấy người không khỏi ngăn ra, theo sau liếc nhau, lại chưa nói cái gì.

Trần Phàm căn bản làm lơ bốn người, Tiêu Phong cùng Chu Văn cũng không để ý đến, chỉ có Ngu Huyền hung tợn mà trừng mắt nhìn mấy người liếc mắt một cái.

Tiêu Phong cùng Chu Văn hai người thể lực nghiêm trọng tiêu hao quá mức, căn bản ăn không đi vào đồ vật, ăn một chút liền phun ra, lại còn có xuất hiện phát sốt, hôn mê bệnh trạng.

Trần Phàm phát hiện sau, lập tức đem hai người đưa đến phòng y tế.

Buổi chiều quân huấn, Tiêu Phong cùng Chu Văn cũng không có tham gia, Trần Phàm cùng Ngu Huyền tuy rằng ở buổi sáng vòng quanh sân thể dục chạy mười vòng, nhưng lại như là giống như người không có việc gì, hơn nữa ở quân huấn trong quá trình, động tác tiêu chuẩn, căn bản không cho Hoàng Hiểu Đông cùng Ngô Khải tìm tòi cơ hội.

Buổi chiều quân huấn sau khi kết thúc, Trần Phàm cùng Ngu Huyền nắm chặt thời gian ăn cơm chiều, đi trước phòng y tế vấn an Tiêu Phong cùng Chu Văn hai người, hơn nữa nhập ngũ y trong miệng biết được, hai người thể lực nghiêm trọng tiêu hao quá mức, yêu cầu nghỉ ngơi ba ngày.

“Các người hai cái này ba ngày phải hảo hảo tại đây dưỡng, ta cùng Ngu Huyền mỗi ngày buổi chiều đều sẽ tới xem các người”. Ngán ngại vấn an qua đi, quân y làm Trần Phàm cùng Ngu Huyền rời đi, Trần Phàm cười nói.

Tiêu Phong gật gật đầu, theo sau nhớ tới cái gì, lo lắng nói: “Trần Phàm, người. Các người không cần xúc động”.

“Yên tâm đi, ta đều có đúng mực”. Trần Phàm minh bạch Tiêu Phong ý tứ, cười gật gật đầu, mang theo Ngu Huyền rời đi phòng y tế.

Trải qua Tiêu Phong nhắc nhở, Ngu Huyền lại nghĩ tới buổi sáng chạy bộ khi hỏi cái kia vấn đề, lúc ấy Ngu Huyền hỏi Trần Phàm nên làm cái gì bây giờ, Trần Phàm nói hắn đều có kế hoạch, lại không có cụ thể nói rõ.

Chờ ra phòng y tế sau, Ngu Huyền lại nhện không được hỏi: “Trần Phàm, kế tiếp chúng ta sao chính? Tổng không thể vẫn luôn bị động phòng thủ đi?”

“Đi nhanh đi, chúng ta trở về đến mau còn có thể tắm rửa, vấn đề này sau đó lại nói”. Trần Phàm không có trả lời, mà là nói sang chuyện khác, hắn trong lòng là có kế hoạch, nhưng lại tưởng nói cho nói cho Ngu Huyền, hắn không nghĩ làm Ngu Huyền tham dự đến chuyện này, kia đối với Ngu Huyền không có bất luận cái gì chỗ tốt.

Dứt lời, Trần Phàm dẫn đầu khởi động, triệu ký túc xá chạy tới, Ngu Huyền thấy thế, tuy rằng tò mò, nhưng cũng không hề hỏi nhiều, theo sát Trần Phàm phía sau.

Hai người vận khí không tồi, trở lại ký túc xá thời điểm, đến phiên đệ tam tổ tắm rửa, hơn nữa kém một người, Trần Phàm làm Ngu Huyền trước tẩy, chính mình cuối cùng một vòng tẩy.

Ký túc xá, Hoàng Hiểu Đông đám người sớm đã tắm rửa xong, ngồi ở trên giường đánh bài, nhìn đến Trần Phàm về phòng sau, đều là lộ ra hưng phấn biểu tình, kia cảm giác liền phảng phất sản thú săn nhìn đến con mồi xuất hiện giống nhau.

Trần Phàm xem ở trong mắt, lại không có nói cái gì, mà là từ ba lô lấy ra rửa mặt đồ dùng.

Mười phút sau, đệ tam tổ người đã trở lại, trong đó có hai tên gia hỏa trên người còn có xà phòng bọt, về mặt khác không ra nước mắt biểu tình.

Bọn họ mệt nhọc một ngày, hướng về phía nước ấm, nhất thời thoải mái mà đã quên thời gian, chờ nhớ tới hướng trên người bọt biển thời điểm, khi

tắm gian đã tới rồi.

“Trần Phàm, mau đi đi, liền mười phút thời gian”. Ngu Huyền xoa xoa ướt đầm đề đầu tóc, hướng Trần Phàm nói.

Trần Phàm gạt đầu, cầm lấy rửa mặt đồ dùng rồi đi ký túc xá.

Trần Phàm rời đi ước chừng nửa phút sau, Hoàng Hiểu Đông mấy người đem bài pu-khơ hướng trên giường một ném, định chỉ đánh bài, sôi nổi cười nhạo mà nhìn Ngu Huyền.

“Ai, thật muốn không thông, chúng ta người Tung_Cau có thể hắc đến loại trình độ này”.

“Hắc! Có lẽ nhân gia thị phi châu người lưu lại loại đâu?”

“Chính là, chỉ có người da đen bạo phát lực mới như vậy cường”.

.....

Ngu Huyền vốn dĩ ở ninh áo nguy trang, ngạc nhiên nghe được Hoàng Hiểu Đông bốn người nói, sắc mặt biến đổi, bất quá nhớ tới Trần Phàm dặn dò, ngạnh sinh sinh mà chịu đựng không có đánh trả.

Mất thấy Ngu Huyền không có phản ứng, Lưu Vĩ âm dương quái điều nói: “Ca mấy cái, các người nói kia hai tên gia hỏa sẽ ở phòng y tế ở vài ngày?”

“Kia hai cái đồ nhu nhược ước gì mỗi ngày ở tại phòng y tế”. Hoàng Hiểu Đông không nóng không lạnh nói.

Hai người nói làm Ngu Huyền động tác bỗng nhiên dừng lại, hấn cầm quần áo, quay đầu lại, sắc mặt dữ tợn mà trừng mắt mấy người: “Thao các người nương, các người có loại lập lại lần nữa?”

Giờ khắc này, Ngu Huyền hoàn toàn vô pháp nhẫn nại, hấn có thể chịu đựng Hoàng Hiểu Đông mấy người đối hấn châm chọc mỉa mai, lại không quen nhìn Hoàng Hiểu Đông mấy người quở trách Tiêu Phong cùng Chu Văn.

Rốt cuộc, Tiêu Phong cùng Chu Văn vì cấp 108 tranh khẩu khí, đáp ứng Trần Phàm cùng Ngu Huyền muốn ở ngày thứ ba về đơn vị!

Hiện giờ, Hoàng Hiểu Đông mấy người lại nói Tiêu Phong cùng Chu Văn là đồ nhu nhược!

“Hữu a, hay là người tương tượng kia hai cái phế vật giống nhau đi phòng y tế ở vài ngày?” Lưu Vĩ cười lạnh đứng dậy, vẻ mặt khiêu khích biểu tình.

Ngu Huyền cái trán gân xanh cổ lầy, thuận tay đem vắt khô áo nguy trang tạp hướng Lưu Vĩ, theo sau, giống như nhanh như hổ đói vồ mồi giống nhau bỏ nhào vào Lưu Vĩ trước người, bắt lấy Lưu Vĩ quần áo cổ áo, đem Lưu Vĩ ngạnh sinh sinh mà nhấc lên.

“Có giỏi, người lại cho ta nói một lần?” Ngu Huyền đem mặt gần sát Lưu Vĩ, phun nhiệt khí, giống một đầu tức giận sư tử.

“Đánh người! Đánh người!!” Lưu Vĩ đại thanh ồn ào, thuận tay cho Ngu Huyền một cái tát.

“Bang!”

“Người tim chết!”

Ngu Huyền ăn một cái tát, nội tâm lửa giận hoàn toàn bùng nổ, tay phải đột nhiên phát lực, một tay đem Lưu Vĩ ném đi ra ngoài.

Phanh!

Lưu Vĩ đầu hung hăng mà đánh vào mép giường thượng phát ra một tiếng trầm vang, đầu bị đánh vỡ, máu đỏ tươi máu tươi phảng phất nước suối giống nhau bùng lên.

“Dừng tay!”

Đúng lúc này, ký túc xá môn bỗng nhiên bị đẩy ra, Ngô Khải mang theo bốn gã huấn luyện viên xuất hiện ở cửa.

“Lão từ hôm nay không đánh tàn người không thể!” Bạo nộ trung Ngu Huyền cũng không có nghe ra là Ngô Khải thanh âm, không có quay đầu lại, mà là lại lần nữa triều Lưu Vĩ vọt qua đi.

Hoàng Hiểu Đông thấy thế, âm hiểm cười đối Ngô Khải năm người chớp một chút đôi mắt.

Theo sau, Ngô Khải năm người xiết chặt nắm tay, cười lạnh hướng Ngu Huyền vọt qua đi.....

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Thiên Vương lão tử cũng không thể nào cứu các người!

Cho tới nay, Trần Phạm đều cảm thấy Ngu Huyền tính tình thật sự quá mức hòa bạo, giống một cái thùng thuốc nổ, một chút liên tặc, cho nên, biết được Hoàng Hiểu Đông muốn thông qua quân huấn cơ hội trả thù sau, Trần Phạm năm lần bảy lượt báo cho Ngu Huyền muốn nhẫn nại, thậm chí không có nói cho Ngu Huyền chính mình muốn như thế nào đối phó Hoàng Hiểu Đông cùng Ngô Khải.

Ngư Huyền cũng xác thật nhện, nhưng là..... Hiện giờ đã đến không thể nhện được nữa nông nổi, hấn lửa giận hoàn toàn bị bậc lửa!

Phanh!

Phanh!

Phanh!

Đang tức giận Ngu Huyền, ở mặt khác đồng học hoảng sợ trong ánh mắt vọt tới Lưu Vĩ bên cạnh, vung lên chân chính là một trận đá mạnh, chân chân đến thịt, thanh thế dọa người!

“Ta làm người dùng tay!” Ngô Khải đầu tàu gương mẫu, xông vào trước nhất mặt, vài bước vọt tới Ngu Huyền phía sau, bắt lấy Ngu Huyền bả vai.

“Lăn!” Bạo nộ Ngu Huyền nhận thấy được phía sau có người trào hấn bả vai, tưởng Hoàng Hiểu Đông đám người, xoay tay lại chính là một cái tát.

Này một cái tát tấn mãnh vô cùng, nhưng là lấy Ngô Khải thân thủ, muốn né tránh cũng đều không phải là việc khó, nhưng mà..... Hấn lại cố ý đứng ở nơi đó, căn bản không né lóe.

“Bang!”

Ngư Huyền bàn tay hung hăng mà phiến ở Ngô Khải trên mặt, phát ra một tiếng giòn vang.

Nhận thấy được trên mặt truyền đến nóng rất đau đớn, Ngô Khải không giận mà ngược lại cười, chỉ là cười đến dị thường âm trầm.

“Động thủ đánh huấn luyện viên!” Cùng lúc đó, Hoàng Hiểu Đông bên cạnh một người học sinh phối hợp mà hét to một tiếng, phảng phất ở nhắc nhở cái gì.

Đang nóng giận Ngu Huyền nghe thế câu nói, sắc mặt biến đổi, đình chỉ ẩu đả Lưu Vĩ, xoay người, nhìn đến chính là Ngô Khải kia trương âm trầm tới cực điểm khuôn mặt.

“Cho ta đánh gần chết mới thôi!” Ngô Khải cười lạnh một tiếng, hữu quyền đột nhiên chém ra, tốc độ nhanh như tia chớp.

Ngư Huyền sắc mặt biến đổi, bản năng sùen lóe, hấp tấp tránh thoát Ngô Khải trọng quyền, chính là lại không cách nào trốn tránh mặt khác một người huấn luyện viên công kích.

“Phanh!”

Một quyền nện ở Ngu Huyền trên má, thật lớn lực lượng làm đến Ngu Huyền thân mình ngửa ra sau, đầu hung hăng mà đánh vào phía sau mép giường thượng, một trận mông lung.

“Phanh!”

Lại là một cái câu quyền đánh vào Ngu Huyền cằm.

Cằm chính là nhân thể cân bằng đầu mối then chốt, một khi lọt vào đòn nghiêm trọng, sẽ mất đi trọng tâm, đây cũng là quyền anh thi đấu, sở hữu tuyến thủ đều sẽ có ý đề thấp cằm duyên cớ.

Ngư Huyền tuy rằng từ tiểu luyện võ, nhưng là lúc này không gian quá mức hẹp hòi, hơn nữa Ngô Khải đám người đột nhiên động thủ, đánh hấn một cái trở tay không kịp, bị đánh trúng cằm sau, tức khắc ngã xuống phía sau giường đệm thượng.

Phanh!

Phanh!

Phanh!

.....

Ngu Huyền này một ngã xuống, bao gồm Ngô Khải ở bên trong huấn luyện viên như là điên rồi giống nhau, điên cuồng mà đối Ngu Huyền tiến hành công kích.

Này đó huấn luyện viên tuy rằng chỉ là bình thường võ cảnh, nhưng là mỗi người đều tiến hành quá chuyên nghiệp cách đấu huấn luyện, mấy năm như một ngày, động khởi tay tới hung ác vô cùng, chiêu chiêu tàn nhẫn.

Mà Ngu Huyền liên tục lọt vào đòn nghiêm trọng, đầu choáng váng, căn bản không có cơ hội phản kích, chỉ có thể bản năng ôm đầu, cuộn tròn ở trên giường, thừa nhận năm người mưa rền gió dữ mà ầu ẩu.

Có lẽ là cảm thấy đánh đến không đã ghiền, Ngô Khải bỗng nhiên cời bỏ võ trang mang, làm bên cạnh bốn gã huấn luyện viên dừng lại, sau đó đối với Ngu Huyền đầu cố định.

“Bang!”

Võ trang mang lên mặt thiết phiến hung hăng mà trườ ở Ngu Huyền trên đầu, tức khắc đem Ngu Huyền phần đầu đánh vỡ, máu tươi nháy mắt bùng lên.

Mặt khác bốn người thấy Ngô Khải rút ra võ trang mang, lại một liên tưởng phía trên ý tứ, không nói hai lời, sôi nổi phóng theo, cời bỏ võ trang mang đối với Ngu Huyền chính là một trận loạn trườ!

Bang!

Bang!

Bang!

Võ trang mang quát đánh ở Ngu Huyền trên người phát ra từng tiếng giòn vang, Ngu Huyền đầu, mặt bộ đều là bị trườ lạn, máu tươi nhiễm hồng hấn thân mình, hấn phảng phát một cái huyết người giống nhau, nếu không phải thân thể ở rất nhỏ mà run rẩy, chung quanh học sinh đều cho rằng hấn đã chết.

Chung quanh học sinh nhìn đến Ngô Khải năm người như là năm điều chó điên giống nhau muốn đem Ngu Huyền đánh gần chết mới thôi, một đám sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, thân thể run rẩy, căn bản không dám tiến lên ngăn trở.

Mà Hoàng Hiểu Đông đứng ở một bên, vẻ mặt thực hiện được tươi cười, phía trước đã phát sinh hết thảy đều là hấn mưu hoa tốt, mục đích của hấn thực minh xác, cố ý chọc giận Ngu Huyền, làm Ngu Huyền chủ động đối huấn luyện viên động thủ.

Chỉ cần là Ngu Huyền chủ động động thủ, như vậy, Hoàng Hiểu Đông tin tưởng, mặc dù Ngô Khải đám người đem Ngu Huyền đánh thành tàn phế cũng là bạch đánh!

Hoàng Hiểu Đông duy nhất tiếc nuối là, Trần Phàm không có ở.

Mẹ nó, nếu có thể đem Trần Phàm cái kia tạp chủng cùng nhau chinh, vậy là tốt rồi!

Hoàng Hiểu Đông con người lóe âm trầm ánh mắt, nhìn đầy người là huyết Ngu Huyền, không có chút nào đồng tình, có chỉ là hung tàn.

.....

Công cộng trong phòng tắm, Trần Phàm ở khi tắm gian kết thúc phía trước mặc vào quần áo, xách theo chính mình rửa mặt đồ dùng rồi đi phòng tắm.

Xa xa mà, Trần Phàm nhìn đến hành lang cuối cuối cùng một gian ký túc xá cửa vây đầy người.

Cái này phát hiện làm Trần Phàm sắc mặt biến đổi, lập tức ý thức được đã xảy ra chuyện, hấn không hề giữ lại, đem tốc độ phát huy đến mức tận cùng, giống như một trận gió giống nhau nhắm phía ký túc xá.

Lúc này, hành lang học sinh cơ bản đều đứng ở cuối nơi đó, không có người chú ý Trần Phàm.

“Tránh ra!” Một lát qua đi, Trần Phàm đi vào ký túc xá trước cửa, lạnh giọng quát.

Che ở hấn phía trước một người học sinh, bản năng tránh ra, nhìn đến là Trần Phàm, đầu tiên là ngăn ra, theo sau nôn nóng nói: “Trần Phàm, người..... Người mau vào đi, Ngu Huyền mau bị đánh chết!”

Tên kia học sinh vừa thốt lên xong, những người khác sôi nổi chủ động cấp Trần Phàm tránh ra con đường, làm Trần Phàm thuận lợi mà chen vào ký túc xá.

Bang!

Bang!

Bang!

Ký túc xá, ầu đã còn ở tiếp tục, năm tên huấn luyện viên võ trang mạng lên đều dính đầy máu tươi, chung quanh một ít học sinh sợ tới mức mặt không có chút máu.

“Dừng tay!”

Thấy như vậy một màn, Trần Phàm che dấu tại nội tâm chỗ sâu trong khối mù hoàn toàn bị kích phát rồi, hấn bùng ra trong tay rửa mặt đồ dùng, biểu tình dữ tợn mà giận dữ hết.

Trần Phàm này gầm lên giận dữ giống như sấm sét nổ vang giống nhau, tức khắc làm ầu đã Ngu Huyền Ngô Khải năm người bản năng ngừng tay trung động tác, quay đầu lại nhìn về phía Trần Phàm.

Vốn dĩ Hoàng Hiểu Đông kế hoạch là muốn liên Trần Phàm cùng nhau tính kế đi vào, phía trước còn vì Trần Phàm không ở mà cảm thấy tiếc nuối, hiện giờ nhìn đến Trần Phàm xuất hiện ở cửa khi, đầu tiên là ngăn ra, trong lòng tức khắc đại hỉ.

Hắn cười đối Ngô Khải chớp một chút đôi mắt, kia phảng phất đang nói: Liên hấn cho ta cùng nhau làm!

Ngô Khải đối với buổi sáng Trần Phàm nhục nhã chuyện của hắn vẫn luôn ghi hận trong lòng, tuy rằng hắn nhiều ít có chút sợ hãi Trần Phàm kia biến thái lực lượng, nhưng là tưởng tượng đến đây khi chính mình bên người có bốn gã chiến hữu, liền gan lớn lên.

“Như thế nào? Tiểu tử, hay là ngươi cũng muốn học ngươi bạn cùng phòng, đối huấn luyện viên động thủ?”

Ngô Khải cười lạnh một tiếng, khiêu khích ý vị mui phần, ở hấn xem ra, nếu Trần Phàm kinh không dậy nổi khiêu khích, dẫn đầu động thủ nói, hấn tuyệt đối sẽ làm Trần Phàm nằm ra này gian ký túc xá.

“Tránh ra!” Trần Phàm mở miệng, thanh âm trầm thấp.

Ánh đèn hạ, đó là một trương trần ngập sát khí gương mặt, kia khuôn mặt thượng cơ bắp hoàn toàn vận vẹo ở cùng nhau, huyết hồng con ngươi tản ra làm người không rét mà run sát ý!

Sát ý!

Dùng vô số máu tươi chồng chất ra tới sát ý!!

Khùng bố sát ý làm đến Ngô Khải năm người sắc mặt biến đổi lớn, bọn họ chỉ cảm thấy ngực phảng phất đè ép một tòa núi lớn giống nhau, ngay cả hô hấp đều có chút không thông thuận.

Mà bao gồm Hoàng Hiểu Đông ở bên trong học sinh, còn lại là cảm thấy cả người lạnh căm căm, đại khí cũng không dám suyễn một cái.

Có lẽ là vô pháp thừa nhận Trần Phàm trên người trào ra sát khí, Ngô Khải bên cạnh một người huấn luyện viên bản năng tránh ra thân mình, làm Trần Phàm thấy được Ngu Huyền.

Nhìn đến Ngu Huyền cả người là huyết mà cuộn tròn trên giường gác, thân mình kịch liệt mà run rẩy, Trần Phàm chỉ cảm thấy lửa giận nóng ruột, hấn không có lập tức động thủ, mà là bay nhanh mà vọt tới Ngu Huyền bên cạnh, một phen nâng dậy đầy người là huyết Ngu Huyền.

Lúc này Ngu Huyền, phần đầu, mặt bộ, trên người, tùy ý có thể thấy được rõ ràng vết sẹo, màu đỏ tươi máu tươi không ngừng mà từ những cái đó vết sẹo chảy ra, nhiễm hồng thân thể hấn, hấn giống như là mới từ huyết trì bò ra tới giống nhau.

“Ngu Huyền!” Trần Phàm nâng dậy Ngu Huyền, thanh âm nghẹn ngào mà kêu gọi.

Nguyên bản nhắm mắt lại, hô hấp có chút mỏng manh Ngu Huyền làm như nghe ra Trần Phàm thanh âm, hấn chậm rãi mở bị máu tươi nhiễm hồng đôi mắt, trước mắt đong đưa Trần Phàm bóng dáng.

“Trần Phàm, là..... Là bọn họ trước đánh ta, ta..... Ta mới động thủ”. Ngu Huyền mấp máy môi, gian nan mà nói.

Nhìn đến mặt bộ đã hoàn toàn biến hình Ngu Huyền, nghe Ngu Huyền gian nan mà phun ra những lời này, Trần Phàm chỉ cảm thấy nội tâm có cỗ hỏa ở thiêu đốt, hấn cố nén lửa giận, gật gật đầu: “Ta biết. Cái gì cũng đừng nói nữa, ta trước làm người đưa ngươi đi phòng y tế”.

Trần Phàm nói, một phen bế lên Ngu Huyền cửa trước đi đến.

Mà Ngu Huyền thấy Trần Phàm gật đầu, còn lại là lộ ra một cái vui mừng tươi cười, sau đó trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

“Trần Phàm, hần dẫn đầu động thủ đánh ta, việc này yêu cầu nghiêm túc xử lý, ngươi muốn dẫn hần đi đâu?” Ngô Khải tuy rằng kinh hãi với phía trước Trần Phàm bùng nổ sát ý, nhưng là tưởng tượng đến đây là quân doanh, hơn nữa chính mình bên người có bốn cái chiến hữu, nhận định Trần Phàm không dám làm cái gì.

Trần Phàm không để ý đến Ngô Khải, mà là đem Ngu Huyền ôm tới cửa, đối vây quanh ở cửa, đã trốn mất há hốc mồm cùng lớp học sinh nói: “Đem Ngu Huyền đưa đến phòng y tế, phòng y tế ở sát phía đông bắc quân doanh”.

Cửa vài tên học sinh nhìn đến chính mình lớp trưởng bị đánh đến thay đổi hình, trong lòng tuy rằng thực phần nộ, nhưng lại giận mà không dám nói gì, lúc này nghe được Trần Phàm phân phó, không nói hai lời, lập tức tiếp nhận Ngu Huyền, nâng Ngu Huyền nhanh chóng triều phòng y tế chạy tới.

“Các ngươi, đi ra ngoài!” Trần Phàm xoay người, đứng ở cửa sắt cửa, đối với ký túc xá vài tên cùng Hoàng Hiểu Đông không có liên quan học sinh nói.

Kia vài tên học sinh phía trước bị Ngô Khải đám người hung tàn hành động dọa choáng váng, vẫn luôn không có rời đi ký túc xá, lúc này nghe được Trần Phàm nói, một đám giống như từ trong mộng bừng tỉnh, không dám nói lời nói, lần lượt đi ra ký túc xá.

“Loảng xoảng!”

Mắt thấy kia vài tên học sinh rời đi, Trần Phàm dùng sức mà đóng lại ký túc xá cửa sắt, ánh mắt lạnh lùng mà từ Ngô Khải đám người trên người đảo qua.

“Tiểu tử, ngươi muốn làm gì?” Ngô Khải bên cạnh một người huấn luyện viên nhìn đến Trần Phàm hành động, theo bản năng hỏi.

Trần Phàm chậm rãi bỏ đi thượng thân áo ngực trắng, trần đầy vết sẹo nửa người trên lập tức bại lộ ở không khí giữa, những cái đó vết sẹo từ hoành đan xen, phảng phất từng điều con rết giống nhau.

Nhìn đến Trần Phàm trên người vết sẹo, bao gồm Ngô Khải ở bên trong Vô Danh Giáo quan sõi nổi trợn tròn đôi mắt!

Thân là võ cảnh bọn họ, liếc mắt một cái liền nhìn ra Trần Phàm trên người vết sẹo có đao thương, còn có súng thương!

Ở như vậy một cái hoà bình niên đại, một cái trần đầy vết sẹo người đại biểu cho cái gì, bọn họ dùng bàn chân đều có thể nghĩ đến.

“Hôm nay, chính là Thiên Vương lão tử hạ phàm cũng không thể nào cứu được ngươi nhóm!”

Trần Phàm nói, hướng Ngô Khải năm người bước ra một bước, biểu tình dữ tợn giống như đến từ địa ngục ma quỷ.

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Ta ra tay tất thấy huyết!

“Trần Phàm, ngươi..... Ngươi muốn làm gì? Ngươi biết đây là địa phương nào sao?”

Hoàng Hiểu Đông tuy rằng xuất thân màu đỏ gia đình, lòng dạ xa so bạn cùng lứa tuổi thâm, nhưng hần rốt cuộc chỉ có mười chín tuổi, lúc này nhìn đến vẻ mặt sát ý Trần Phàm, cũng bị dọa sợ, căng chân nhũn ra không nói, nói chuyện thời điểm, tự tin không đủ, thanh âm run rẩy.

So sánh với Hoàng Hiểu Đông mà nói, Lưu Vĩ ăn Ngu Huyền một đòn đánh toi bời, quỳ rạp trên mặt đất khôi không tới, mà mặt khác bốn gã Hoàng Hiểu Đông tuy từng còn lại là xui xẻo ở trên giường, đại khí cũng không dám suyền một cái.

Lúc này Trần Phàm như là hoàn toàn thay đổi một người giống nhau, trên mặt đã không có dĩ vãng hi hi ha ha biểu tình, tương phản, vẻ mặt dữ tợn, hần trên người gân xanh hoàn toàn cổ lên, con ngươi bắn ra thị huyết quang mang.

Nếu lúc này Đại Phù ở đây nói, nhất định sẽ khản trương.

Bởi vì..... Đây là Trần Phàm bệnh tình phát tác dấu hiệu!

Nhìn về mặt dữ tợn biểu tình Trần Phàm, cảm thụ được Trần Phàm trên người kia ngập trời sát ý, Ngô Khải đám người sắc mặt biến đổi lớn, hô hấp dày đặc, không tự chủ được mà hướng sau dịch bước chân.

Phanh!

Bọn họ bên trong, có một người huấn luyện viên khoảng cách phía sau giường chỉ có nửa thước, chỉ là lui một bước liền đụng vào trên giường.

Không chỗ thối lui!

Một bước, hai bước, ba bước, bốn bước.....

Trần Phàm đi bước một mà tới gần Ngô Khải năm người, năm người biểu tình khẩn trương tới rồi cực điểm, Ngô Khải càng là ngừng lại rồi hô hấp, run rẩy hỏi: “Người..... Người muốn làm gì?”

Vào!

Không có trả lời, Trần Phàm đột nhiên khởi động, giống như quỷ mị giống nhau nhảy đến phía trước nhất Ngô Khải trước người, nương xung lượng, một cái sườn đá rộng mở đá ra!

Hô! Hô!

Này một cái sườn đá thế mạnh mẽ trầm, chân chưa tới, chân phong tới trước!

“Phanh!”

Đối mặt Trần Phàm bạo nộ một chân, Ngô Khải không có bất luận cái gì phản ứng, mặt bộ trực tiếp bị đá trúng.

Khung bố lực lượng trực tiếp đem Ngô Khải đánh bay đi ra ngoài, theo sau hung hăng mà đánh vào phía trước trên cửa sổ.

Loảng xoảng!

Cửa sổ pha lê tức khắc bị đâm cho đập nát, roi trên mặt đất phát ra từng đợt giòn vang, mà Ngô Khải thân mình cũng bị pha lê mảnh nhỏ cắt qua, máu tươi nhảy mất thấm ra tới.

Hắn thân mình cuốn súc ở bên nhau, đôi tay theo bản năng mà che lại mặt, máu tươi không ngừng mà từ hán trong miệng trào ra, nhiễm hồng hai tay của hắn.

Thình lình xảy ra một màn, làm đến Hoàng Hiểu Đông mấy người trợn tròn đôi mắt, Hoàng Hiểu Đông càng là hai chân mềm nhũn, trực tiếp ngồi ở trên mặt đất.

Mà mặt khác bốn gã huấn luyện viên tuy rằng cũng bị chấn kinh rồi, nhưng là bọn họ rốt cuộc tiếp thu quá chính quy quân sự huấn luyện, tổ chất so với Hoàng Hiểu Đông đám người mà nói, cường quá nhiều.

Trong đó một người huấn luyện viên dẫn đầu từ khiếp sợ trung lấy lại tinh thần, huy khởi trong tay võ trang côn hướng Trần Phàm đầu đánh tới.

Đối mặt đột nhiên một kích, Trần Phàm không có trốn tránh, mà là nhanh chóng vươn tay phải, về phía trước tìm tòi, nhảy mất bắt lấy côn võ trang!

Nhìn đến Trần Phàm bắt lấy võ trang côn, tên kia huấn luyện viên bản năng trợn tròn đồng tử, về mặt khiếp sợ —— hắn lần này dùng hết toàn lực, lực lượng có bao nhiêu đại, chính hắn rất rõ ràng, hắn căn bản không thể tin được Trần Phàm có thể tay không tiếp được!

Bị bắt lấy võ trang côn tên kia huấn luyện viên ngây người, đồng thời, Trần Phàm bỗng nhiên nhếch môi, lộ ra một cái dọa người tươi cười, tay phải đột nhiên phát lực, dùng sức một túm, đem võ trang côn túm tới tay, sau đó dùng sức quất ra!

“Bang!”

Một tiếng giòn vang truyền ra, bị cướp đi võ trang côn huấn luyện viên mặt bộ bị quất trúng, tức khắc xuất hiện một cái vết máu.

“Bang!”

Không đợi hắn phục hồi tinh thần lại, đệ nhị nhanh như gió tới, lúc này đây, Trần Phàm từ thượng mà xuống quất đánh, võ trang côn lên thiết phiến hung hăng mà nện ở tên kia huấn luyện viên trên đầu, tức khắc nện ra một cái khẩu tử, máu tươi nhảy mất thấm ra tới, cả người trực tiếp bị quất ngã xuống đất, ôm đầu kêu rên không ngừng!

Cùng lúc đó, mặt khác hai gã huấn luyện viên cũng lấy lại tinh thần, vung lên trong tay võ trang côn hướng Trần Phàm nện tới.

Trần Phàm lui về phía sau một bước, vút ra trong tay võ trang côn.

Phanh!

Ba cái võ trang còn ở không trung tương ngộ, Trần Phàm thủ đoạn run lên, nháy mắt cuốn lấy hai gã huấn luyện viên võ trang còn, dùng sức lôi kéo!

Hai gã huấn luyện viên đột nhiên không kịp phòng ngừa, một chút bị Trần Phàm kéo đến trước người.

Trần Phàm buông ra võ trang còn, đôi tay nhanh chóng dò ra, trực tiếp chế trụ hai người cổ.

Hai người bị nắm cái cổ, vô pháp hô hấp, sắc mặt nghẹn đến mức đỏ bừng, bản năng muốn huy quyền đánh Trần Phàm.

Trần Phàm đôi tay đột nhiên tăng lực, hai gã huấn luyện viên động tác đột nhiên im bất, tròng mắt một phen, làm như muốn chết đi.

Trần Phàm biểu tình liên tục biến ảo vài giây, thẳng đến hai gã huấn luyện viên mau hít thở không thông thời điểm, yếu bớt đôi tay lực lượng, dùng sức vung, như là vút rác giống nhau, trước sau đem hai người ném hướng về phía trước cửa sổ!

Phanh!

Phanh!

Hai người thân thể hung hăng mà đánh vào trên cửa sổ, cửa sổ lan can một trận đong đưa, còn thừa một ít pha lê cũng bị chấn xuống dưới, ngã trên mặt đất phát ra từng tiếng chối tai giòn vang.

Những cái đó giòn vang phảng phất đến từ địa ngục ma âm giống nhau đánh sâu vào Hoàng Hiểu Đông mấy người tâm thần, làm cho bọn họ sắc mặt trở nên tái nhợt như tờ giấy, thân mình kịch liệt run rẩy không ngừng, thậm chí có hai người càng là khăn trương mà chảy ra màu vàng chất lỏng.

Dư lại cuối cùng một người huấn luyện viên sợ!

Hắn thật sự sợ!

Làm một người võ cảnh, hắn không phải chưa thấy qua có thể đánh người, Đông Hải võ cảnh tổng đội đặc cảnh đại đội liền ở bọn họ quân doanh mặt sau trên núi huấn luyện, hắn cũng từng nhìn thấy quá những người đó huấn luyện.

Chính là, ở hắn xem ra, những người đó cùng trước mắt Trần Phàm so sánh với, quả thực là tiểu hài tử, không có chút nào có thể so tính!

Hắn như là nhìn thấy quỷ giống nhau, hoảng sợ mà thối lui đến trên giường, cuộn tròn ở góc tường, thân mình không ngừng mà run rẩy.

“Xuống dưới”. Trần Phàm hồng con mắt, thanh âm khàn khàn.

Trần Phàm nói làm tên kia huấn luyện viên cả người kịch liệt chấn động, lại là không dám xuống dưới.

Trần Phàm đồng tử hơi hơi co rút lại, chân phải tấn mãnh đá ra, hung hăng mà đá vào chân giường thượng.

Bang!

Một chân ra, từ ống thép chế tạo chân giường trực tiếp bị đá đoạn!

Thấy như vậy một màn, Hoàng Hiểu Đông bên cạnh sợ tới mức lưu nước tiểu hai gã học sinh trực tiếp hôn mê bất tỉnh mà Hoàng Hiểu Đông, Lưu Vĩ cùng còn thừa hai người cũng là trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn choáng váng!

Chân giường bị Trần Phàm đá đoạn, cao thấp giường mất đi cân bằng, hướng Trần Phàm ngã xuống, trên giường tên kia huấn luyện viên cũng lăn xuống dưới.

Trần Phàm một tay chống đỡ cao thấp giường, không cho này té ngã, chân trái giống như đạn pháo giống nhau đá ra!

Răng rắc!

Xương cốt đứt gãy thanh âm rõ ràng mà truyền ra, cuối cùng một người huấn luyện viên trực tiếp quỵ rạp xuống đất, chân trái kịch liệt mà run rẩy lên.

Trần Phàm tay phải dùng sức đẩy, trực tiếp đem cao thấp giường đẩy ra, dựa vào trên vách tường, sau đó cúi người nhặt lên trên mặt đất võ trang còn.

Cuối cùng một người huấn luyện viên chân trái mất cả chân bị Trần Phàm một chân đá đoạn, kịch liệt đau đớn làm hắn trên trán toát ra mồ hôi lạnh, lúc này thấy Trần Phàm xách lên võ trang còn, thân mình không khỏi hung hăng mà run rẩy lên.

“Vừa rồi, các ngươi là lấy cái này đánh Ngưu Huyền”. Trần Phàm lại lần nữa mở miệng, thanh âm như cũ nghẹn ngào.

Bá!

Nói xong, Trần Phàm dùng sức vút ra võ trang còn!

Bang!

Võ trang còn thiết phiến hung hăng mà nện ở cuối cùng một người huấn luyện viên ngón tay thượng, thật lớn lực lượng trực tiếp đem hấn ngón tay tạt đoạn, lộ ra xương cốt cằn bã rõ ràng có thể thấy được!

“A!”

Tục ngữ “tay đứt ruột xót”, đầu ngón tay bị nện đoạn, loại này thống khổ làm đến cuối cùng một người huấn luyện viên hoảng sợ mà tru lên một tiếng, theo sau mắt nhắm lại, lại là dọa đến hôn mê bất tỉnh.

Trần Phàm thấy thế, chậm rãi xoay người, sau đó hướng Hoàng Hiểu Đông mấy người đi đến.

“Không. Không cần. Không cần lại đây!”

Nhìn đến Trần Phàm đi tới, Hoàng Hiểu Đông, Lưu Vĩ cùng còn thừa hai gã không có hôn mê học sinh hoảng sợ mà kêu.

P/s: Nhớ Vote cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chỗ Dựa

Từ lần trước cùng Hoàng Hiểu Đông phát sinh xung đột sau, Trần Phàm liền đoán được Hoàng Hiểu Đông sẽ trả thù, mà đến đến quân doanh trước, Hoàng Hiểu Đông cùng Ngô Khải làm mặt quỷ cũng bị Trần Phàm xem ở trong mắt.

Buổi sáng Trần Phàm cùng Ngu Huyền ba người bị hai người kết phurong trêu đùa, Trần Phàm cũng không phải không tức giận, chỉ là cảm thấy không thể giống trống khua chiêng mà giải quyết, ý đồ chờ đến trời tối háo hão tìm hai người tính sổ.

Rốt cuộc, nếu ở ban ngày giống trống khua chiêng tìm hai người tính sổ nói, sẽ liên lụy Ngu Huyền tham gia không nói, càng quan trọng là sẽ bị những người khác nhìn đến.

Trong lòng có kế hoạch, Trần Phàm vì để ngừa vạn nhất, đối Ngu Huyền ngàn dặn dò vạn dặn dò, lại không có nghĩ đến Ngu Huyền cuối cùng vẫn là trúng Hoàng Hiểu Đông bẫy rập, bị đánh thành trọng thương!

Này, làm Trần Phàm hoàn toàn bạo tẩu!

Cũng thiếu chút nữa khiến cho hấn bệnh tình hoàn toàn phát tác, cũng may hấn cuối cùng không chế chính mình, áp chế nội tâm khói mù, không có giết người.

Nhưng là.

Này không đại biểu Trần Phàm sẽ bỏ qua Hoàng Hiểu Đông cùng Ngô Khải!

Tương phản, Trần Phàm muốn cho Hoàng Hiểu Đông cùng Ngô Khải hai người biết hối hận hai chữ viết như thế nào!

Mi mắt thoáng hiện Hoàng Hiểu Đông bốn người sợ hãi tới cực điểm biểu tình, bên tai vang lên Hoàng Hiểu Đông kinh hồn táng đảm lời nói, Trần Phàm cũng không có dừng lại bước chân.

“Ta. Ta cứu cứu là chi đội trưởng, ngươi dám động ta một cây đầu ngón tay, hấn tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!” Hoàng Hiểu Đông thấy Trần Phàm không có dừng lại bước chân, hoàn toàn sợ hãi, bản năng nâng ra chính mình chỗ dựa.

“Nguyên lai là như thế”.

Trần Phàm nheo lại đôi mắt, liếm liếm môi, bước trầm trọng bước chân đi đến bị Ngu Huyền ầu đả Lưu Vĩ bên cạnh, như là xách tiểu kê giống nhau đem

Lưu Vĩ xách lên, thanh âm nghẹn ngào nói: “Trên người của ngươi có thương tích, như vậy, ngươi nhất định sắm vai rất quan trọng nhân vật!”

Lúc này Lưu Vĩ đã hoàn toàn bị dọa choáng váng, căn bản không dám nói lời nào, chỉ là trừng lớn đôi mắt, đầy mặt sợ hãi mà nhìn chằm chằm Trần Phàm.

Trần Phàm chậm rãi buông ra Lưu Vĩ, người sau cả người xui lơ trên mặt đất, thân mình kịch liệt mà run rẩy.

Nhìn vẻ mặt sợ hãi Lưu Vĩ, Trần Phàm trên mặt không có chút nào nhân từ, có chỉ là lạnh nhạt: “Ngu Huyền luôn nói muốn đánh gãy ngươi chân chó, hiện tại hân bị đã thương, ta tới giúp hân hoàn thành tâm nguyện ah!”

Nói, Trần Phàm cúi phải đột nhiên đạp hướng Lưu Vĩ chân trái mất cá chân!

“Răng rắc!”

Xương cốt đứt gãy thanh âm tức khắc vang lên, Lưu Vĩ thân mình đột nhiên cứng đờ, mặt bộ cơ bắp nhảy mất vận vẹo ở bên nhau, miệng đại trương, phát ra “A” hét thảm một tiếng, sau đó trực tiếp đau hôn mê bất tỉnh.

“Răng rắc!”

Lại là một chân, Lưu Vĩ chân phải mất cá chân bị đâm đoạn, kịch liệt đau đớn làm hân từ trong hôn mê tỉnh lại, sắc mặt tái nhợt dọa người, mồ hôi lớn như hạt đậu phảng phất không cần tiền tựa như từ cái trán hân chảy ra.

Giờ khắc này hân, phảng phất đã hoàn toàn bị dọa choáng váng, thế cho nên quên mất kêu rên.

Mất thấy Trần Phàm không lưu tình chút nào mà đâm chặt đứt Lưu Vĩ hai cái đùi, Hoàng Hiểu Đông bên người mặt khác hai gã thanh niên học sinh cũng dọa hôn mê bất tỉnh, đến nỗi Hoàng Hiểu Đông còn lại là bị dọa ngây người, hân biết rõ, hân là lần này sự tình chủ mưu, Lưu Vĩ chỉ là tham dự mà thôi.

Tham dự còn muốn gãy chân, chủ mưu đâu?

Hân không dám tưởng tượng!

Từ nhỏ đến lớn, Hoàng Hiểu Đông vẫn luôn sinh trưởng tại gia tộc quang hoàn dưới, chưa từng có giống hôm nay như vậy sợ hãi quá!

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc!

Theo sau, tứ thanh đoạn cốt thanh âm lần lượt vang lên, bốn gã ngất xỉu đi theo Hoàng Hiểu Đông tùy từng đều là bị đánh gãy một chân!

Bọn họ, từ nhỏ đến nay không có chịu quá lớn khổ, phát ra tê tâm liệt phế tru lên, kia cảm giác sống không bằng chết!

“Tôi phiên ngươi”.

Trần Phàm ngồi xổm xuống, nhìn chăm chú Hoàng Hiểu Đông, chậm rãi nói.

Hoàng Hiểu Đông dùng sức nuốt nước bọt, như là điên rồi giống nhau, không ngừng mà sau này hoạt động thân mình, nói năng lộn xộn nói: “Ngươi dám động ta, cừu cừu sẽ không bỏ qua ngươi! Ta ba mẹ sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Đúng không?”

Trần Phàm lộ ra trắng xóa hàm răng, đột nhiên túm chặt Hoàng Hiểu Đông cứng đờ cúi phải, dùng sức lôi kéo, trực tiếp đem Hoàng Hiểu Đông kéo đến trước người.

Theo sau, hân đứng lên, vung lên chân, nhắm ngay Hoàng Hiểu Đông đầu gối nặng nề mà dậm đi xuống!

“Răng rắc!”

Một tiếng giòn vang, Hoàng Hiểu Đông đầu gối trực tiếp bị dậm thành toái tra, xương cốt bột phấn từ trong da thịt xuyên ra tới, nhiễm máu tươi, rất dọa người.

Hoàng Hiểu Đông vốn dĩ ở Trần Phàm động thủ thời điểm, liền dọa hôn mê bất tỉnh, lúc này kịch liệt mà đau đớn lại làm hân từ trong hôn mê đau tỉnh lại.

Hân trên mặt đã tìm không thấy chút nào huyết sắc, không thể miêu tả sợ hãi thậm chí làm hân quên mất kêu gào lên, hân chỉ là kịch liệt mà run rẩy thân mình, dùng một loại khẩn cầu Thượng Đế ánh mắt, nhìn Trần Phàm.

“Những người khác chân còn có thể tiếp thượng, còn ngươi, đời này đừng mơ tưởng lại đi đường!”

Trần Phàm nói, lại lần nữa vung lên chân, đối với Hoàng Hiểu Đông một cái khác đầu gối hung hăng dậm xuống.

“A!!”

Nghẹn ngào tru lên vang vọng toàn bộ ký túc xá đại lâu, Hoàng Hiểu Đông lại lần nữa hôn mê, đồng thời cắt đứt chảy một quần.

Mất thấy Hoàng Hiểu Đông hôn mê bất tỉnh, Trần Phàm chậm rãi xoay người, đem ánh mắt nhắm ngay trên mặt đất run rẩy Ngô Khải cùng hán chiến hữu.

So sánh với Ngô Khải mà nói, mặt khác hai gã huấn luyện viên thương thế nhẹ hơn một ít, mất thấy Trần Phàm đem ánh mắt nhìn bọn họ, bọn họ lập tức nhắm mắt lại, lựa chọn giả chết.

Mà Ngô Khải còn lại là dùng một loại sợ hãi tới cực điểm ánh mắt nhìn Trần Phàm, dùng sức nuốt nước miếng, muốn nói cái gì, nhưng là miệng mở ra, nửa ngày đều không có nói ra tiếng.

Trần Phàm chậm rãi đi hướng Ngô Khải, nguyên bản rất nhỏ tiếng bước chân, lúc này ở an tĩnh ký túc xá lại có vẻ cực kỳ chói tai.

“Quân nhân, lấy bảo hộ nước nhà, bảo hộ nhân dân làm nhiệm vụ của mình!” Trần Phàm chậm rãi đi đến Ngô Khải trước người, mặt vô biểu tình nói: “Mà không phải giống các ngươi như vậy đem năm tay huy hướng chính mình đồng bào!!”

.....

Ở Trần Phàm cấp Ngu Huyền báo thù đồng thời, Ngu Huyền đã bị đưa đến quân doanh phòng y tế.

Phòng y tế quân y thấy Ngu Huyền đầy người là huyết, ý thức được có đại sự xảy ra, đầu tiên là làm người đối Ngu Huyền tiến hành cứu giúp, đồng thời dò hỏi đưa Ngu Huyền đi mấy người, đã xảy ra sự tình gì.

Hai phút sau, hỏi chuyện quân y sắc mặt trở nên dị thường khó coi, bước nhanh đi đến điện thoại bên cạnh, cầm lấy điện thoại, đánh thông một chiếc điện thoại.

Làm Đông Hải võ cảnh tổng đội thứ sáu chỉ đội chỉ đội trưởng, Lý Thắng chỉ có ba mươi sáu tuổi.

Như vậy thành tựu, đủ để cho tuyệt toàn cục người rớt mất kính, đồng dạng, người thông minh đều rất rõ ràng, không có nhất định chỗ dựa, Lý Thắng không có khả năng bỏ nhanh như vậy.

Trên thực tế, xác thật như thế.

Lý Thắng có thể bỏ nhanh như vậy, trừ bỏ bản thân năng lực không tồi ở ngoài, còn có một nguyên nhân là Hoàng Hiểu Đông phụ thân —— Hoàng Chí Văn trợ giúp!

Thân là Đông Hải toà thị chính thực quyền nhân vật, Hoàng Chí Văn tuy nói quyền lực không nhỏ, nhưng là lấy thân phận của hắn rất khó nhúng tay Đông Hải võ cảnh tổng đội. Hắn có thể giúp đỡ Lý Thắng, là bởi vì hắn đại học bạn tốt phụ thân là Đông Hải võ cảnh tổng đội thực quyền nhân vật.

Bởi vì Hoàng Chí Văn trợ giúp, Lý Thắng ở Đông Hải võ cảnh tổng đội hỗn đến như cá gặp nước, nguyên nhân này làm đến hắn đối chính mình cháu trai Hoàng Hiểu Đông thập phần cung chiêu.

Lúc Hoàng Hiểu Đông đưa ra muốn nhân quân huấn cơ hội chính vài người thời điểm, hắn liền may mắn đều không có chớp một chút, cũng không hỏi nguyên nhân trong đó, trực tiếp đáp ứng rồi xuống dưới.

Quân doanh tận cùng bên trong một đồng ba tầng vật kiến trúc, Lý Thắng ngồi ở phòng khách trên sofa, kiều chân bắt chéo, mỉm cười mà cùng một cái sắc mặt kiên nghị trung niên nam nhân trò chuyện cái gì.

Trung niên nam nhân không có cùng Lý Thắng giống nhau mặc bình thường võ cảnh trang phục, mà là ăn mặc một thân áo quân trang. Hắn cũng không giống Lý Thắng như vậy dáng người mập ra, làn da trắng nõn, tương phản, thân thể hắn dị thường rắn chắc, toàn thân trên dưới không có chút nào sơ lỏng, tràn ngập lực lượng cảm, làn da ngăm đen một mảnh.

Mà hắn..... Nhất hấp dẫn người chính là hai tay của hắn!

Hai tay của hắn thô to mà rắn chắc, bàn tay che kín vết chai.

Dùng quá thương (súng) người đều biết, đó là hàng năm luyện thương lưu lại vết chai.

“Đinh linh linh.....”

Liền ở Lý Thắng kính sợ mà cùng trung niên nhân trao đổi gì đó thời điểm, điện thoại tiếng chuông đánh gãy hắn nói.

Ở trước khi trung niên nhân tới, Lý Thắng đã phân phó phía dưới người, ở trung niên nhân đi phía trước không đánh quấy nhiễu hấn, lúc này nghe được chuông điện thoại thanh, hấn không khỏi nhú mày, con người hiện lên một tia tức giận.

Theo sau, hấn đối với trung niên nam nhân xin lỗi mà cười cười, đứng dậy đi đến điện thoại bên cạnh, cầm lấy điện thoại, ngữ khí không tốt nói: “Ta không phải nói sao? Ở ta cùng Phương đội trưởng nói chuyện trong lúc, bất luận kẻ nào không thể quấy rầy chúng ta!”

“Đội trưởng, đã xảy ra chuyện.”

Điện thoại kia đầu quân y, bay nhanh mà đem phía trước phát sinh sự tình một năm một mười mà nói cho Lý Thắng.

Nghe được thủ hạ hội báo, Lý Thắng đầu tiên là cả kinh, theo sau trên mặt mây đen giăng đầy, mày gắt gao mà nhú lại, con người phần nộ căn bản vô pháp che dấu!

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Biến Thành Khác Một Cái Chính Mình

Vài giây qua đi, Lý Thắng cắt đứt điện thoại, hít sâu một hơi, điều chỉnh một chút cảm xúc, xoay người đối trung niên nhân trên mặt bài trừ một cái gương ép tươi cười.

Bị Lý Thắng xưng là Phương đội trưởng trung niên nhân có thể rõ ràng mà nhận thấy được Lý Thắng trên mặt biến hóa, trầm ngâm nói: “Lý đội trưởng, nếu người có việc nói, người liền trước vội đi, ta trước cáo từ”.

Nghe được Phương đội trưởng muốn cáo từ, Lý Thắng sắc mặt lại lần nữa biến đổi, lắc lắc đầu nói: “Phương đội trưởng, kỳ thật cũng không có việc gì, chỉ là Đông Hải Đại Học học sinh ở ta nơi này quân huấn, ra điểm vấn đề”.

Lý Thắng nói làm Phương đội trưởng nhú hạ mày, hấn biết rõ sự tình tuyệt đối không nhỏ, nếu không cũng sẽ không hội báo đến Lý Thắng nơi này tới.

Trong lòng tuy rằng tò mò xảy ra chuyện gì, nhưng là Phương đội trưởng cũng không có chủ động hỏi.

“Phương đội trưởng, nếu không như vậy, người ở chỗ này chờ một lát, ta đi xuống nhìn xem liền tới”.

Biết rõ trung niên nhân thân phận, Lý Thắng cũng không tưởng cứ như vậy làm trung niên nhân rời đi, hấn biết rõ cùng trung niên nhân làm tốt quan hệ ý nghĩa cái gì, nhưng đồng dạng, hấn có chút lo lắng Hoàng Hiểu Đông đám người an nguy!

Buổi sáng quân huấn thời điểm, Ngô Khải bị Trần Phàm lừa phiền sự tình, Lý Thắng là biết đến, hơn nữa hấn còn có ý đem Ngô Khải gọi vào văn phòng dò hỏi cụ thể tình huống.

Sau khi từ Ngô Khải trong miệng biết được sự tình chân tướng sau, lý trí nói cho hấn, Trần Phàm tuyệt đối không phải người thường.

Người thường không có khả năng có được như vậy khủng bố lực lượng!

Biết được điểm này, Lý Thắng yêu cầu Ngô Khải đám người trước nhắm vào Ngu Huyền, tạm thời đối Trần Phàm quan sát mấy ngày, thăm dò chi tiết sau, lại đối phó Trần Phàm.

Mà vừa mới hấn nhận được điện thoại, trong điện thoại, thủ hạ nói cho hấn, Ngu Huyền bị Ngô Khải đám người đánh thành trọng thương, đồng thời Trần Phàm khóa lại ký túc xá môn, không biết muốn làm gì.

Có thể ở ba mươi sáu tuổi hỗn thành Đông Hải võ cảnh tổng đội thứ sáu chỉ đội đội trưởng, Lý Thắng trí thông minh cũng không kém, nghe xong thủ hạ báo cáo, hấn liền ý thức được sự tình không thích hợp, trong lòng rất là lo lắng Hoàng Hiểu Đông an nguy.

Ở hấn xem ra, nếu là Hoàng Hiểu Đông ở hấn nơi này xảy ra chuyện gì, hấn nhưng vô pháp cùng Hoàng Hiểu Đông cha mẹ bàn giao.

Làm như nhìn ra Lý Thắng khăn trương, Phương đội trưởng do dự một chút, vẫn là hỏi: “Lý đội trưởng, phát sinh sự tình gì? Thoạt nhìn thực nghiêm trọng a?”

“Đúng vậy, Phương đội trưởng”.

Lý Thắng cố nén nội tâm lo lắng cùng phần nộ, cười khổ nói: “Ngươi là biết đến, năm nay Đông Hải Đại Học quân huấn đặt ở ta nơi này tiến hành. Hôm nay là quân huấn ngày đầu tiên, kết quả..... Có học sinh cùng ta thủ hạ binh đã xảy ra xung đột, lại còn có rất nghiêm trọng”.

“Thực nghiêm trọng?” Phương đội trưởng nhủ hạ mày, gần hai năm tới, mặt trên vẫn luôn nhắc tới ở quân huấn thời điểm, binh lính không thể cùng học sinh phát sinh xung đột, hiện giờ ra loại chuyện này, hẳn cũng có chút lo lắng.

Lý Thắng do dự một chút, vẫn là lựa chọn ăn ngay nói thật: “Đúng vậy. Có một người học sinh bị đánh thành trọng thương, mà mặt khác một người học sinh vì cho hắn đồng học báo thù, chủ động tìm tới ta thủ hạ binh. Ta nghe phía dưới người ta nói cái kia học sinh tựa hồ không đơn giản, ta sợ.....”

“Lý đội trưởng, một khi đã như vậy, ta bồi ngươi đi một chuyến đi”.

Phương đội trưởng lập tức đứng dậy nói, hẳn đã ý thức được sự tình tầm quan trọng, đồng dạng, Lý Thắng nói cũng gọi lên hẳn hứng thú, có thể bị Lý Thắng nói thành không đơn giản người, kia khẳng định không giống bình thường, hẳn nhưng thật ra muốn kiến thức một chút.

Lý Thắng vốn dĩ nghĩ nếu Trần Phàm dám thương Hoàng Hiểu Đông, mặc dù không giết chết Trần Phàm, cũng muốn làm Trần Phàm nằm đi ra ngoài, hơn nữa..... Sau này cả đời đều phải nằm ở trên giường!

Hiện giờ hẳn nghe được Phương đội trưởng cũng phải đi, trong lòng mặc dù có chút không muốn, nhưng cũng chưa nói cái gì, mà là gật gật đầu.

Theo sau, Lý Thắng cùng Phương đội trưởng ngồi từng người ô tô, đi trước học sinh ký túc xá.

.....

Ký túc xá, Trần Phàm không có đối Ngô Khải bốn gã chiến hữu lưu tình, bọn họ đều không ngoại lệ mà bị Trần Phàm tạp chặt đứt mười ngón, liền tính ngày sau có thể tiếp thượng, cũng sẽ chịu nghiêm trọng ảnh hưởng.

Có thể không chút nào khoa trương mà nói, bọn họ quân nhân kiếp sống đã đi đến cùng.

Ngô Khải trơ mắt mà nhìn chính mình bốn gã chiến hữu bị Trần Phàm nện đứt ngón tay, đã hoàn toàn bị dọa sợ, hẳn như là mới từ trong nước vớt ra tới giống nhau, toàn thân đều ướt đầm.

“Ngươi chẳng những đã thương Hoàng thiếu, còn đánh đoạn bọn họ ngón tay, ngươi chết chắc rồi! Ngươi tuyệt đối không rời đi quân doanh ra ngoài!”

Rất nhiều thời điểm, một người một khi sợ hãi tới rồi cực điểm sẽ bỗng nhiên trở nên gan lớn lên. Lúc này Ngô Khải chính là như vậy, phía trước Trần Phàm nện đoạn hẳn bốn gã chiến hữu ngón tay thời điểm, vô pháp xua tan sợ hãi tra tấn hẳn, lúc này mất thấy chỉ còn lại có hẳn một người, cũng hoàn toàn bất cứ giá nào.

Trần Phàm nện đoạn Ngô Khải bốn gã chiến hữu ngón tay sau, lo lắng vô pháp áp chế nội tâm thô bạo cảm xúc, không có lập tức đối Ngô Khải động thủ, hiện giờ nghe được Ngô Khải uy hiếp lời nói, hẳn cười, cười đến thực lãnh.

Theo sau, ở Ngô Khải nhìn chăm chú hạ, Trần Phàm chậm rãi đi đến hẳn bên người, nhặt lên một khối sắc bén pha lê mảnh nhỏ, ở trong tay đùa bỡn một chút.

“Ngươi..... Ngươi muốn làm gì?”

Nhìn Trần Phàm hành động, Ngô Khải lại lần nữa khăn trương lên.

“Đừng khăn trương, chỉ là giúp ngươi đánh gãy gân tay mà thôi”.

Trần Phàm nhẹ nhàng liếm liếm môi: “Ân, này chỉ là vì trừng phạt ngươi buổi sáng sờ nữ hài kia tay!”

Đối với buổi sáng Ngô Khải nhân cơ hội sờ Tô San tay sự tình, Trần Phàm chính là ký ức hãy còn mới mẻ.

Ngô Khải thân mình kịch liệt chấn động, ý đồ bỏ chạy, kết quả đôi tay ấn ở pha lê mảnh nhỏ thượng, máu tươi đầm đìa.

Mất thấy Ngô Khải gãy gãy, Trần Phàm mặt vô biểu tình mà dẫm trụ Ngô Khải cánh tay, ngồi xổm xuống, nắm pha lê mảnh nhỏ, tay phải lấy vô pháp thấy rõ tốc độ ở Ngô Khải trên tay xẹt qua.

Bá bá bá là tả.....

“Ngao! Ngươi cái này ác ma!! Ngươi không chết từ tế được!!!”

Máu tươi nháy mắt từ Ngô Khải trên tay tiêu ra tới, tê tâm liệt phế đau đớn làm hẳn kêu rên không ngừng.

Trần Phàm buông ra Ngô Khải tay phải, đâm thương tay trái, lạnh lùng cười: “Ác ma? Lúc này mới vừa mới bắt đầu mà thôi”.

Nói tới đây, Trần Phàm không khỏi nhớ tới Ngu Huyền cả người là huyết, hơi thở thoi thóp bộ dáng, nguyên bản áp chế thô bạo đột nhiên bùng nổ, lại lần nữa huy động tay phải, đối với Ngô Khải tay trái vạch năm phát, máu tươi nháy mắt phun ra, phun Trần Phàm về mặt.

Đến tận đây, Ngô Khải gân tay toàn bộ bị đứt gãy, hơn nữa vô pháp tiếp nối, một đôi tay là hoàn toàn phế đi.

Ngô Khải tựa hồ cũng biết điểm này, giờ khắc này, hắn hoàn toàn lâm vào điên cuồng bên trong: “Người chết chắc rồi! Chi đội trưởng tuyệt đối sẽ không bỏ qua người! Hắn sẽ làm người chết so cầu còn thảm!”

“Cái này không cần người quan tâm”.

Trần Phàm cười tủm tỉm mà ở Ngô Khải trên người xoa xoa pha lê mảnh nhỏ thương vết máu, động tác rất chậm, xứng với hắn thông thả mà lạnh lẽo ngữ điệu, cho người ta một loại sờn tóc gáy cảm giác: “Vừa rồi, ta chỉ là trừng phạt người sờ nữ hài kia tay, kế tiếp, nên đến phiên cấp Ngu Huyền báo thù!”

“Bá!”

“Bá!”

Khi nói chuyện, Trần Phàm tay phải lại lần nữa vũ động lên, sắc bén pha lê mảnh nhỏ hóa thành một đạo bóng trắng, vô tình mà từ Ngô Khải sau lưng xẹt qua!

“Ngao!!”

Máu tươi nháy mắt phun ra, Ngô Khải hai chân kịch liệt mà run rẩy lên, hắn mặt bộ cơ bắp hoàn toàn vặn vẹo ở cùng nhau, như là bị thương dã thú giống nhau, kêu rên không ngừng.

“Đồng!”

Cùng lúc đó, cửa truyền đến một tiếng vang lớn, ký túc xá cửa sắt bị người một chân đá văng, một đám toàn thân vô trang võ cảnh, ghim súng xuất hiện ở cửa.

Bọn họ nhận được mặt trên mệnh lệnh, trước tiên mang thương đuổi tới nơi này.

Nhưng mà.....

Khi bọn hắn đá văng ra ký túc xá môn, nhìn đến ký túc xá hết thầy sau, tuy là bọn họ là trải qua chính quy huấn luyện quân nhân, cũng không khỏi bị chấn kinh rồi!

Lúc này ký túc xá đã hoàn toàn biến thành nhân gian luyện ngục, xi-măng mặt đất bị máu tươi nhiễm đến đỏ bừng, trong không khí tràn ngập dày đặc mùi máu tươi nói.

Trên mặt đất, bao gồm Hoàng Hiếu Đông ở bên trong mọi người trên người đều là vết máu loang lổ, số ít mấy cái thanh tỉnh người trên mặt tràn ngập sợ hãi!

Cái loại này sợ hãi thâm nhập cốt tủy, điều khác ở bọn họ ở sâu trong nội tâm, vĩnh viễn vô pháp hủy diệt!

“Giơ tay lên, ngồi xổm góc tường đi!”

Ngắn ngủi ngây người sau, cầm đầu võ cảnh bùng lên thương, đem hòng súng nhắm ngay Trần Phàm, rống lớn nói.

Trần Phàm không có giơ lên tay, càng không có ngồi xổm góc tường, mà là chậm rãi đứng dậy, xách theo pha lê mảnh vỡ, híp mắt, âm lãnh mà nhìn chăm chăm cửa xuất hiện võ cảnh.

Phía trước, Trần Phàm tuy rằng xuống tay đủ tàn nhẫn, hơn nữa xuất hiện bệnh tình phát tác dấu hiệu, nhưng lại bằng vào khủng bố ý chí lực, áp chế ở sâu trong nội tâm khỏi mùi cảm xúc.

Nhưng lúc này, nhìn võ cảnh trong tay kia lạnh băng, đen nhánh hòng súng, trong cơ thể đau khổ áp chế khỏi mùi cảm xúc bắt đầu ngo ngoe rục rịch lên.

Tựa hồ.....

Hắn muốn biến thành một cái khác chính mình!

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Lý Thắng tâm tư

“Đem ngươi tay giờ lên, có nghe hay không?”

Nhận thấy được Trần Phàm trên người kia khủng bố sát ý, dẫn đầu võ cảnh trong lòng cực kỳ khẩn trương, hấn ý đồ thông qua rống giận tới che dấu, nhưng là run rẩy đôi tay đã bán đứng hấn.

Không chỉ là hấn, hấn bên người những cái đó chiến hữu cũng là có chút khẩn trương!

“Ta không thích người khác dùng thương chỉ vào ta”.

Trần Phàm nhẹ nhàng xoay một chút cổ, phát ra một tiếng giòn vang: “Ta biết các ngươi là phụng mệnh hành sự, ta không nghĩ làm khó dễ ngươi nhóm”.

Dứt lời, Trần Phàm giờ lên đôi tay, một bộ phối hợp tư thế.

Ngạc nhiên nghe được Trần Phàm nói, võ cảnh nhóm đều là nhẹ nhàng thở ra, nguyên bản trong tay bọn họ cầm thương, không nên sợ hãi mới đúng, nhưng là Trần Phàm trên người kia cỗ từ máu tươi chồng chất ra tới sát khí quá nồng trọng, dày đặc đến bọn họ không dám cùng Trần Phàm đối diện nông nổi.

“Ngươi xác định sẽ không phản kháng?” Cầm đầu võ cảnh vốn định lập tức buông thương, nhưng là vì bảo hiểm ngoài ý muốn, vẫn là khẩn trương hỏi một câu.

Hấn vừa thốt lên xong, mặt khác võ cảnh nhìn không chớp mắt mà nhìn chăm chăm Trần Phàm, chút nào không dám chậm trễ.

Trần Phàm gật gật đầu.

Thấy Trần Phàm gật đầu, dẫn đầu võ cảnh lược hơi trầm ngâm, mệnh lệnh nói: “Thu thương!”

Bá!

Cơ hồ trong nháy mắt, sở hữu võ cảnh đem thương buông, động tác chính tề nhất trí, vừa thấy chính là thường xuyên tiến hành huấn luyện, lẫn nhau đạt thành thực tốt ăn ý.

“Xin theo ta nhóm đi một chuyến, chúng ta chi đội trưởng muốn gặp ngươi!” Mắt thấy thủ hạ đều buông thương, cầm đầu chi đội trưởng trầm giọng nói.

Trần Phàm gật gật đầu, sau đó lập tức cửa trước khẩu đi tới.

Có lẽ là nhận thấy được Trần Phàm thu liễm trên người sát ý, có lẽ là vì đầu võ cảnh đáp ứng rồi Trần Phàm yêu cầu, võ cảnh nhóm nhìn thấy Trần Phàm đi tới, cũng không có lại lần nữa giờ lên thương, chỉ là yên lặng mà nhìn chăm chú vào.

Cùng lúc đó, ký túc xá đại lâu lối vào, Tô San sắc mặt khó coi mà đứng ở bốn gã hạng nặng võ trang võ cảnh trước người, bất mãn nói: “Vì cái gì không cho ta đi vào? Bên trong người kia ta nhận thức, là ta đồng học!”

Phía trước, đi vào những cái đó võ cảnh nhận được phía trên mệnh lệnh sau, trước tiên chạy tới nơi này, xua tan đại lâu học sinh, hơn nữa an bài chuyên gia đứng gác, cấm học sinh tới gần.

Mà Tô San nhìn đến mười mấy tên hạng nặng võ trang võ cảnh vọt vào nam sinh ký túc xá đại lâu, lập tức ý thức được không thích hợp, xuống lầu dò hỏi qua đi, mới biết được sự tình chân tướng.

Không biết vì cái gì, đương biết được Trần Phàm một người cùng đã thương Ngu Huyền võ cảnh gốc tại một cái trong phòng khi, nàng nội tâm tràn ngập lo lắng.

“Vị này đồng học, thỉnh ngươi lập tức rời đi nơi này!” Tô San trước người võ cảnh mặt vô biểu tình nói.

Nghe được võ cảnh cùng loại máy móc trả lời, Tô San lạnh mặt, hoàn toàn nổi giận: “Các ngươi như thế nào có thể như vậy? Đà thương ta đồng học

không nói, hiện tại một đồng người xách theo thương đi vào bắt ta đồng học!

“Người..... Các người rốt cuộc muốn làm gì?”

Lúc này đây, bốn gã võ cảnh lựa chọn trầm mặc.

Trương Thiên Thiên vẫn luôn đi theo Tô San phía sau, đương nàng nhận thấy được Tô San cảm xúc dị thường kích động sau, nàng mơ hồ đoán được cái gì, lại không dám khẳng định. Đồng thời, nàng cũng đối bên trong đã xảy ra sự tình gì thập phần tò mò.

“San San, người không cần kích động, nếu bọn họ không cho đi vào, chúng ta ở bên ngoài chờ hảo”. Trương Thiên Thiên nghĩ nghĩ đối Tô San nói.

Nếu ở ngày thường, Tô San nghe được Trương Thiên Thiên như vậy vừa nói, khẳng định hiểu ý thức đến chính mình cảm xúc có chút khác thường, nhưng là lúc này, không biết làm sao vậy, nàng cực kỳ lo lắng Trần Phạm an nguy, căn bản không có nhận thấy được điểm này, nàng vốn định nói cái gì, lại nhìn đến nơi xa chạy tới mấy chiếc xe quân đội.

Ký túc xá bên ngoài vây đầy Đông Hải Đại Học học sinh, bọn học sinh nhìn thấy tới mấy cái xe quân đội, sôi nổi tránh ra con đường, làm mấy cái xe quân đội thuận lợi mà ngừng ở ký túc xá cửa lớn.

Ô tô dừng lại, dẫn đầu nhảy xuống đều không phải là Lý Thắng cảnh vệ viên, mà là Phương đội trưởng thủ hạ vài tên mặc áo quân trang binh lính, bọn họ vừa xuống xe, lập tức bảo hộ ở Phương đội trưởng ô tô bên cạnh, theo thói quen mà nhìn bốn phía, vừa thấy chính là trải qua chuyên nghiệp huấn luyện.

So sánh với mà nói, Lý Thắng mang người tác muốn kém cỏi rất nhiều, không có chút nào cảnh giác ý thức.

“Làm huấn luyện viên mang theo bọn học sinh đi sân thể dục!”

Nhìn đen nghìn nghịt đám người, Lý Thắng sắc mặt cực kỳ khó coi, hôm nay là quân huấn ngày đầu tiên, liền phát sinh chuyện như vậy, cái này làm cho hần cái này chi đội trưởng thật mất mặt, đặc biệt chuyện này còn bị Phương đội trưởng đã biết.

Ở Lý Thắng hạ đạt mệnh lệnh đồng thời, đứng gác một người võ cảnh nhanh chóng chạy đến Lý Thắng trước mặt, thu chân, ưỡn ngực, cúi chào lớn tiếng nói:

“Báo cáo chi đội trưởng, trung đội trưởng đã dẫn người đi vào, làm chúng ta phụ trách cảnh giới!”

Lý Thắng gật gật đầu, quay đầu lại nhìn thoáng qua Phương đội trưởng, sắc mặt nghiêm túc nói: “Phương đội trưởng, chúng ta vào đi thôi”.

Nói, Lý Thắng dẫn đầu nhanh chóng cất bước.

Ở bốn gã binh lính cùng đi hướng đi vào ký túc xá, Phương đội trưởng dẫn người theo sát sau đó.

Trần Phạm đã đi ra hành lang, hơn mười người võ cảnh đem hần vây quanh ở trung gian, bắt quả lại không có dùng thương chĩa vào hần.

Phía trước, dư lại hơn mười người võ cảnh, hai người vì một tổ, nâng Hoàng Hiểu Đông đám người.

Lý Thắng mang theo người mới vừa gần nhất đến hành lang quẹo vào chỗ, lập tức thấy được bị nâng ở đằng trước Hoàng Hiểu Đông.

Đương hần nhìn đến Hoàng Hiểu Đông kia dính đầy vết máu cùng trắng hếu cốt đầu đầu gối khi, hần sắc mặt không khỏi biến sắc!

“Hiểu Đông!”

Ngẩn ngui khiếp sợ qua đi, Lý Thắng lập tức bước nhanh đi đến Hoàng Hiểu Đông trước người, đầy mặt lo lắng hỏi: “Hiểu Đông, người thế nào?”

Hoàng Hiểu Đông hai cái đùi đầu gối đều là bị Trần Phạm đâm đoạn, kịch liệt đau đớn làm hần ý thức trở nên cực kỳ mơ hồ, mơ hồ nghe được Lý Thắng nói, hần bản năng cảm thấy thập phần quen thuộc, gian nan mà mở mắt.

“Hiểu Đông, là cứu cứu, người thế nào?”

Lý Thắng thấy Hoàng Hiểu Đông mở to mắt, âm thầm nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi hần thấy Hoàng Hiểu Đông sắc mặt tái nhợt, cả người dính đầy vết máu, thiếu chút nữa cho rằng Hoàng Hiểu Đông đã chết.

Dần dần thấy rõ đứng ở trước mắt chính là chính mình cứu cứu, Hoàng Hiểu Đông nguyên bản suy yếu mà trong cơ thể lập tức dũng mãnh vào một cỗ vô hình lực lượng, hần như là điên rồi giống nhau, hồng con mắt tru lên nói: “Cứu..... Cứu cứu, ta chân bị cái kia tạp chủng đánh gãy! Giúp ta giết hần! Nhất định phải giết hần!!”

Giờ khắc này, tích góp ở Hoàng Hiểu Đông nội tâm sợ hãi hóa thành oán khí, hần về điểm này bé nhỏ không đáng kể lòng dạ lập tức ném tới rồi trên chín tầng mây, hần nguyện vọng chỉ có một: Cho Lý Thắng vì hần báo thù!

Nghe được Hoàng Hiểu Đông nói, lại vừa thấy Hoàng Hiểu Đông thương thế, Lý Thắng trong lòng không khỏi một lộp bộp, lấy hần nhân lực tự nhiên nhìn ra Hoàng Hiểu Đông đầu gối hoàn toàn dập nát, nửa đời sau chỉ sợ muốn ở trên xe lăn vượt qua.

Cái này phát hiện làm nguyên bản lo lắng Hoàng Hiểu Đông Lý Thắng lập tức trở nên âm trầm vô cùng, cặp kia hẹp dài con ngươi lập tức mị ở cùng nhau, lập lòe lạnh lẽo sát ý, hẳn thậm chí không có lại đi xem Ngô Khải đám người thương thế.

Đối với hắn mà nói, một trăm Ngô Khải cũng so ra kém Hoàng Hiểu Đông một người!

Kiệt lực mà không chế một chút cảm xúc, Lý Thắng bỗng nhiên quay đầu lại phía sau Phương đội trưởng nói: “Phương đội trưởng, sự tình nghiêm trọng tính vượt qua ta đoán trước, chỉ sợ ta tạm thời vô pháp bồi người, xin lỗi, lần sau uống rượu, Lý mỗ tự phạt năm ly!”

Hiển nhiên, tới rồi giờ khắc này, Lý Thắng cũng không màng không thương cùng Phương đội trưởng lời kéo làm quen, hẳn cần thiết tự mình xử lý chuyện này. Nếu không, hẳn gặp phải sẽ là Hoàng Chí Văn lừa gạt.

Đây là hắn vô pháp thừa nhận!

Phương đội trưởng đối với Lý Thắng tính cách thập phần rõ ràng, biết rõ Lý Thắng là một cái có thù tất báo người, hơn nữa hẳn cũng biết Lý Thắng có thể liên tiếp mà thắng chức cùng Hoàng Chí Văn phân không khai, hiện giờ, Hoàng Chí Văn nhi tử bị đánh gãy hai chân, Phương đội trưởng dùng ngón chân đầu đều có thể nghĩ đến Lý Thắng muốn làm cái gì.

Ở hắn xem ra, lấy Lý Thắng tính cách, tuyệt đối sẽ không làm đã thương Hoàng Hiểu Đông học sinh còn xuất hiện ở Đông Hải.

Lần này quân huấn chính là có dã ngoại sinh tồn hạng mục, cái này hạng mục cũng không ở quân doanh tiến hành, mà muốn thâm nhập quân doanh mặt sau núi lớn.

Núi lớn bên trong hoàn cảnh phức tạp, nguy hiểm rất nhiều, liên tính phát sinh ngoài ý muốn cũng không tính cái gì hiếm lạ sự tình.

Mà Lý Thắng muốn chế tạo ngoài ý muốn, chỉ là một câu sự tình.

“Lý đội trưởng, vẫn là làm ta nhìn xem đã thương người cháu trai học sinh kia đi, ta muốn nhìn, rốt cuộc là người nào, có lớn như vậy bản lĩnh, chẳng những đã thương người cháu trai, còn đã thương người binh!”

Hơi trầm ngâm, Phương đội trưởng quyết định xem cái đến cùng, thứ nhất, hẳn không nghĩ để Lý Thắng nháo ra mạng người, thứ hai, hẳn cũng muốn trông thấy đã thương Hoàng Hiểu Đông người.

Chính như Phương đội trưởng suy nghĩ, Lý Thắng xác thật động sát khí!

Hắn tính toán muốn Trần Phạm mệnh!

Ở hắn xem ra, chỉ có như vậy mới có thể vượt phẳng Hoàng Chí Văn lừa gạt.

Hiện giờ, Phương đội trưởng khẳng khái muốn lưu lại, lại làm Lý Thắng có chút khó xử, bất quá lược hơi trầm ngâm, hẳn vẫn là gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

“Lập tức đưa bọn họ đưa đến phòng y tế!” Lý Thắng lạnh lùng truyền đạt một cái mệnh lệnh.

“Người cũng đi theo đi, nhìn xem có thể hay không giúp đỡ vội”. Phương đội trưởng quay đầu đối phía sau một người gầy hắc binh lính phân phó nói.

“Là!” Tên kia gầy hắc binh lính thân thể thẳng tắp địa điểm phía dưới, sau đó đi theo rồi đi.

Hoàng Hiểu Đông đám người bị nâng đi đồng thời, Lý Thắng cùng Phương đội trưởng hai người vai sóng vai đi hướng phía trước bị hơn mười người võ cảnh vây quanh ở bên trong Trần Phạm.

Lý Thắng thấy được Trần Phạm, Trần Phạm đồng dạng cũng thấy được Lý Thắng.

Đương nhìn đến Lý Thắng kia âm trầm đến cực điểm biểu tình khi, Trần Phạm neho một chút đôi mắt, đồng tử lóe lên một tia hàn mang, chợt đem ánh mắt đầu hướng Phương đội trưởng cùng hắn phía sau ba gã binh lính.

Lúc ánh mắt dừng ở Phương đội trưởng trên người khi, Trần Phạm đồng tử hơi hơi phóng đại, con ngươi hiện lên một tia kinh ngạc.

Bởi vì..... Hắn nhận ra Phương đội trưởng!

Ở Trần Phạm đem ánh mắt dừng ở Phương đội trưởng trên người đồng thời, Phương đội trưởng cũng ở đánh giá Trần Phạm.

Nhìn toàn thân tràn ngập nổ mạnh tính lực lượng Trần Phạm, cảm thụ được Trần Phạm trên người kia che dấu sâu đậm sát khí, Phương đội trưởng phản ứng đầu tiên là nguy hiểm!

Trần Phạm cho hắn mang đến cực cụ hơi thở nguy hiểm!

Cái thứ hai phản ứng là: Quen thuộc!

Hắn mơ hồ cảm thấy chính mình đã từng ở nơi nào gặp qua Trần Phàm, Trần Phàm trên người sát khí cho hắn một loại quen thuộc mà lại cảm giác sợ hãi.....

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Bá Đạo, Kiêu Ngạo

Quen thuộc cảm giác làm Phuong đội trưởng nhũ mày đau khổ suy tư, trong đầu lại không có chút nào cùng Trần Phàm gặp mặt ấn tượng.

“Đem hắn cho ta trói lại tới!”

Phuong đội trưởng lâm vào trầm tư, Lý Thắng lại là tức giận càng ngày càng nặng, lập tức mệnh lệnh nói.

Ngạc nhiên nghe được Lý Thắng nói, Trần Phàm bên cạnh những cái đó vỗ cánh theo bản năng mà muốn chế phục Trần Phàm.

“Chớ quên, các ngươi đáp ứng quá ta cái gì”.

Trần Phàm ở vỗ cánh nhóm động thủ trước, ngạc nhiên mở miệng, ngữ khí lạnh băng, trên người sát ý cũng dần dần ngoại phóng.

Nghe được Trần Phàm nói, những cái đó vỗ cánh vươn tay đột nhiên cứng đờ ở không trung.

Thấy như vậy một màn, Lý Thắng đầu tiên là cả kinh, theo sau tức giận đến cả người kịch liệt mà run rẩy lên!

Phải biết rằng, hắn chính là chỉ đội trưởng, nơi này cảm quyền giả!

Hiện giờ, thủ hạ của hắn lại bởi vì Trần Phàm một câu, mà không chấp hành mệnh lệnh của hắn!

Phát hỏa!

Lý Thắng hoàn toàn phần nộ rồi!

“Đều con mẹ nó cho ta thất thân làm gì? Đem hắn bó lên!” Lý Thắng tức muốn học máu mà hét lớn.

Lý Thắng bạo nộ rồi, Phuong đội trưởng lại trước sau vẫn duy trì bình tĩnh, đương nhiên nhận thấy được Trần Phàm sau khi biến hóa, lập tức mở miệng nói: “Lý đội trưởng, không cần kích động, ta xem trói người liên không cần, hỏi trước rõ ràng là chuyện gì xảy ra đi”.

“Phuong đội trưởng, chuyện này ta sẽ tự xử lý, không bằng ngươi đi trước một bước đi!” Phần nộ trung Lý Thắng nghe được Phuong đội trưởng nói, hoàn toàn mất khống chế, cũng không rảnh lo Phuong đội trưởng thân phận.

Đối với Lý Thắng trước sau đối chính mình thái độ biến hóa, Phuong đội trưởng chút nào không ngại, phảng phất hắn sớm đã biết Lý Thắng là một cái như thế nào người giống nhau.

Sau khi Lý Thắng nói, Phuong đội trưởng không có rời đi, mà là nhũ mày đem miệng tiến đến Lý Thắng bên tai, nhẹ giọng nói: “Kia tiểu tử không đơn giản, việc này đến bàn bạc kỹ hơn!”

Qua Phuong đội trưởng như vậy vừa nhắc nhở, Lý Thắng dần dần bình tĩnh xuống dưới, phía trước hắn bởi vì nhìn đến chính mình cháu trai bị đánh gãy hai chân, hoàn toàn bạo tẩu, lại quên Trần Phàm chẳng những đã thương hắn cháu trai, còn đã thương năm tên võ cảnh.

Hơn nữa, là ở không có bị thương dưới tình huống!

Này nói cách khác, năm tên võ cảnh ở Trần Phàm trong tay không có chút nào đánh trả chi lực!!

Mình bạch điểm này, Lý Thắng biểu tình trở nên càng thêm âm trầm. Dù cho hắn bộ đội đều không phải là đặc thù bộ đội, nhưng là năm cái người thêm

cùng nhau, ở nhỏ hẹp trong không gian bị đánh đến không hề đánh trả chi lực, đối phương không có chịu một chút thương, điểm này, chỉ sợ cũng là Phương đội trưởng chính mình cũng làm không đến!

Lý Thắng trầm mặc, đám người bên trong Trần Phàm lại mở miệng, hắc hắc môi treo lên trào phúng tươi cười, con ngươi tràn ngập khinh thường: “Như thế nào? Lý đội trưởng, chẳng lẽ ngươi tưởng lạm dụng chức quyền đem ta mệnh ở tại chỗ này sao?”

Lý Thắng vốn dĩ bởi vì Phương đội trưởng nhắc nhở trở nên bình tĩnh xuống dưới, lúc này nghe được Trần Phàm nói, con ngươi hiện lên một tia sát khí, bất quá lại không có tức giận, mà là lạnh lùng nói:

“Tiểu tử, ta mặc kệ ngươi là người nào, ngươi đã thương sáu gã học sinh, năm tên võ cảnh, hơn nữa thủ đoạn dị thường tàn nhẫn! Ngươi sẽ vì ngươi hành vi trả giá rất lớn!”

“Ngạ?” Trần Phàm buông cử quá mức đỉnh đôi tay, lạnh lùng nói: “Đó là đối bọn họ nên chịu trừng phạt đáng chịu mà thôi!”

“Người trẻ tuổi, ý vào chính mình có điểm bản lĩnh, quá bừa bãi cũng không phải là một chuyện tốt”.

Nghe được Trần Phàm kiêu ngạo lời nói, ngay cả Phương đội trưởng cũng xem không vừa mắt. Hắn tuy rằng cảm thấy chuyện này có bí ẩn, nhưng mặc dù Lý Thắng người có sai, Trần Phàm cũng không nên dùng bạo lực giải quyết vấn đề.

Trần Phàm nheo lại đôi mắt, cười lạnh hỏi lại: “Không phải không xúc động không là người trẻ tuổi sao?”

“Hảo!”

Phương đội trưởng bất động thanh sắc mà vỗ vỗ tay, theo sau đối với Lý Thắng nói: “Lý đội trưởng, không ngại mà nói, để ta người trước giúp ngươi giáo huấn một chút kia tiểu tử”.

Lý Thắng nghe Phương đội trưởng như vậy vừa nói, lập tức gật gật đầu, hắn chính là biết rõ Phương đội trưởng phía sau kia ba người thân thủ có bao nhiêu khủng bố.

Mắt thấy Lý Thắng gật đầu, Phương đội trưởng lập tức đánh ra một cái thủ thế, thủ thế vừa ra, hắn phía sau ba gã mặc áo quân trang, đặc chủng tác chiến ủng binh lính không hẹn mà cùng mà đi lên trước, hướng Trần Phàm đi đến.

“Các ngươi lui ra phía sau!”

Lý Thắng thấy thế, đối vây quanh Trần Phàm võ cảnh hạ đạt mệnh lệnh, ngữ khí rất là bất mãn, hiển nhiên, chờ đến chuyện này xử lý xong về sau, này mười mấy người sẽ thừa nhận hắn lửa giận.

Thân là một người chỉ đội trưởng, lại chỉ huy không động thủ hạ nhân, này truyền ra đi sẽ bị Đông Hải võ cảnh tổng đội người cười đến rụng răng!

“Nếu ngươi cũng tương cùng hắn giống nhau không phân xanh đỏ - đen trắng, ý thế hiếp người mà nói, như vậy ta không ngại đưa bọn họ ba người đi gặp Diêm Vương gia!”

Mắt thấy bên người võ cảnh rời đi, phía trước đi tới ba gã mặc áo quân trang binh lính, Trần Phàm con ngươi lập loè lạnh lẽo hàn ý, ngữ khí lạnh băng làm nhân tâm giật mình: “Nếu là luận bàn nói, bọn họ còn chưa đủ tư cách, ngươi ... cũng không đủ cái kia tư cách!”

Ngươi cũng không đủ tư cách!!

Bá đạo, kiêu ngạo, không coi ai ra gì!

Trần Phàm bừa bãi làm đến Phương đội trưởng bên cạnh ba người con ngươi hiện lên nùng liệt tức giận, bọn họ tuy rằng đối một thân khủng bố sát ý Trần Phàm có chút sợ hãi, nhưng là bọn họ không tin Trần Phàm là bọn họ ba người đối thủ!

Bọn họ càng không tin chính mình đội trưởng liền đương Trần Phàm đối thủ tư cách đều không có!

Đừng nói ở Đông Hải võ cảnh tổng đội, chính là ở toàn quân trên dưới, Phương đội trưởng đều là đại nhân vật, hiện giờ lại bị Trần Phàm nói liền cùng hắn luận bàn tư cách đều không có?

Ở ba gã binh lính xem ra, này quả thực chính là đại đánh rắm ah!

“Phương đội trưởng, tiểu tử này quá cuồng, làm ngươi người buông tay đánh, có vấn đề gì ta phụ trách!” Lý Thắng hoàn toàn bị Trần Phàm cuồng vọng tư thái chọc giận, hắc lạnh lùng mà liếc Trần Phàm liếc mắt một cái, sau đó đối Phương đội trưởng nói.

Phương đội trưởng minh bạch Lý Thắng ý tứ, Lý Thắng là muốn cho người của hắn hạ sát thủ!

“Trở về”.

Ra người đoán trước chính là, bị Trần Phàm nhục nhã Phương đội trưởng không những không có dựa theo Lý Thắng nói đi làm, cũng không có bởi vì Trần Phàm nói mà bạo nộ, tương phản, còn làm chính mình thủ hạ ba gã binh lính trở về.

Ngạc nhiên nghe được Phương đội trưởng nói, ba gã binh lính nháy mắt dừng lại bước chân, biểu tình mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là trước tiên xoay người trở lại Phương đội trưởng bên cạnh.

Nghi hoặc không chỉ là bọn họ ba người, còn có đứng ở Phương đội trưởng bên người Lý Thắng. Lý Thắng nhú mày, khó hiểu hỏi: “Phương đội trưởng, người đây là?”

“Ta cho rằng vẫn là cần thiết trước đem sự tình hỏi rõ ràng mới hảo”.

Phương đội trưởng biểu tình nghiêm túc mà đáp một câu, sau đó hướng Trần Phàm hỏi: “Người trẻ tuổi, người nói chúng ta không coi ai ra gì, ta xem người càng giống không coi ai ra gì! Nói đi, rốt cuộc sao lại thế này?”

Nói, Phương đội trưởng sắc mặt phát lạnh, bồi thêm một câu: “Nói vậy người cũng biết người có chút chơi đùa phát hỏa, nếu người lý do không đủ nguyên vẹn lời nói, như vậy, thật đáng tiếc, Lý đội trưởng tuyệt đối sẽ không làm người bình yên vô sự mà rời đi quân doanh”.

Hiển nhiên, tới rồi giờ khắc này, Phương đội trưởng cũng có chút bức bối, đặc biệt là Trần Phàm phía trước câu nói kia, vũ nhục hấn không quan trọng, nhưng muốn nói đưa hấn binh lính đi gặp Diêm Vương gia, này trực tiếp chọc giận hấn.

“Sự tình kỳ thật rất đơn giản, Hoàng Hiều Đông cùng ta cấp ta bạn cùng phòng ở quân huấn phía trước phát sinh va chạm, trong lòng ghi hận, lợi dụng lần này quân huấn cơ hội sửa trị chúng ta”.

Trần Phàm lạnh nhạt mà nhìn chăm chăm Lý Thắng, gần từng chữ: “Ngay từ đầu, chỉ là liên hợp quân huấn huấn luyện viên làm chúng ta chạy chạy vòng không cho cơm ăn, này đó đều là chuyện nhỏ, chúng ta nhẫn nhịn cũng đã vượt qua. Nhưng là..... Bọn họ ngăn không nên, vạn không nên đem ta bạn cùng phòng đánh thành trọng thương!”

“Dem người bạn cùng phòng đánh thành trọng thương? Ai làm?” Phương đội trưởng mày gương lên.

Trần Phàm trầm giọng nói: “Phía trước nằm xuống kia năm tên võ cảnh”.

“Toàn nói vậy! Rõ ràng là cái kia không biết trời cao đất dày học sinh động thủ trước!” Lý Thắng lạnh lùng mà nhìn chăm chăm Trần Phàm, nếu không phải Phương đội trưởng lúc này ở đây, hấn chỉ sợ đã sớm làm người đối Trần Phàm xuống tay, căn bản sẽ không chờ đến bây giờ.

Trần Phàm ha ha cười: “Đúng vậy! Kia mấy cái hỗn đản đầu tiên là làm người binh mai phục tại ký túc xá cửa, sau đó dẫn đầu đối ta bạn cùng phòng động thủ, chờ chọc giận ta bạn cùng phòng sau, người binh lính lập tức vọt vào đi thử đồ ngăn cản! Ta bạn cùng phòng bị hoàn toàn chọc giận, nhất thời không biết là huấn luyện viên, không có quay đầu lại cho hấn một cái tát, sau đó người binh liền rất uy vũ mà nói muốn đem hấn đánh chết!”

“Đây là người trong miệng chân tướng!”

Trần Phàm vẻ mặt trào phúng nói: “Dù sao ở cái này quân doanh, người quyền lực lớn nhất, người đem người sống nói thành người chết, cũng không ai sẽ nghi ngờ người, đúng không?”

Àn?

Tựa hồ nghe ra Trần Phàm trong lời nói chiết xạ, Phương đội trưởng mày nhăn đến càng khẩn.

Mà Lý Thắng còn lại là hoàn toàn mất đi kiên nhẫn, hấn thậm chí không hề hỏi đến Phương đội trưởng, mà là bàn tay vung lên, lạnh lùng nói: “Cho ta đem hấn trời lại tới, quân pháp xử trí!”

Lúc này đây, những cái đó thối lui đến Trần Phàm phía sau binh lính lại không có giống lần đầu tiên như vậy thờ ơ, bọn họ tựa hồ đã ý thức được chính mình sai lầm.

Ở bọn họ lại lần nữa ý đồ đem Trần Phàm vây quanh đồng thời, Lý Thắng bên người bốn người sôi nổi móc ra súng, hống súng nhắm ngay Trần Phàm!

Đối mặt đen nhánh hống súng, nhận thấy được phía sau người ly chính mình càng ngày càng gần, Trần Phàm một phen kéo xuống trên người áo, híp mắt, lạnh lùng nói: “Phương đội trưởng, ba tháng trước từ biệt, không nghĩ tới chúng ta ở chỗ này lại gặp mặt ah!”

Phía trước đi ra ký túc xá thời điểm, Trần Phàm không nghĩ bị bên ngoài học sinh nhìn đến trần đầy vết sẹo thân thể, vì thế mặc vào áo. Lúc này, mắt đi áo che đầy, Trần Phàm trên người kia rậm rạp vết sẹo lập tức bại lộ ở không trung.

Nhìn Trần Phàm trên người kia rậm rạp vết sẹo, Phương đội trưởng đồng tử đột nhiên phóng đại, theo sau trong đầu, Trần Phàm thân ảnh cùng một cái điều khắc ở hấn ở sâu trong nội tâm thân ảnh dần dần trùng hợp.

Đương hai cái thân ảnh hoàn toàn trùng hợp sau, ký ức giống như thủy hương giống nhau trào ra, Phương đội trưởng nhin không được run lập cập, thanh âm run rẩy nói: “Không..... Đừng cử động!”

Phương đội trưởng khác thường biểu hiện làm đến trừ bỏ Trần Phàm ở bên trong tất cả mọi người là cả kinh!

Ở Lý Thắng bọn họ trong trí nhớ, Phương đội trưởng vẫn luôn là một cái tổ chất tâm lý thật tốt người, gặp được sự tình gì đều sẽ không khẩn trương!

Nếu không, hẳn cũng không có tư cách trở thành Đông Hải võ cảnh tổng đội đặc cảnh đại đội đội trưởng!

Chính là..... Giờ khắc này, Phương đội trưởng lại khẩn trương?!

“Ta cho các người lui ra!” Phương đội trưởng đối với hướng Trần Phàm vây quá khứ võ cảnh rít gào một tiếng, sau đó quay đầu, dùng một loại không thể nghi ngờ nói: “Lý Thắng, người không thể động người này! Một cây đầu ngón tay đều không thể động!”

Dứt lời, Phương đội trưởng dùng một loại kính sợ mà lại sợ hãi ánh mắt nhìn Trần Phàm.

Cái loại này sợ hãi, như là sử dụng ma pháp giống nhau, chặt chẽ mà khắc ở linh hồn của hắn chỗ sâu trong, vĩnh viễn vô pháp hủy diệt!!

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Đã Từng Ác Mộng

Thân là Đông Hải võ cảnh tổng đội đặc cảnh đại đội đội trưởng, Phương Chí Tân năng lực tác chiến một mình chẳng những ở Đông Hải võ cảnh tổng đội xếp hạng đệ nhất, hơn nữa, còn ở ba tháng phân tổ chức đặc cảnh đại tái trong đợt được cách đấu này hạng nhất mục quán quân!

Cái này quán quân danh hiệu cấp Đông Hải võ cảnh tổng đội tranh được vinh dự, đồng dạng cũng cho hắn sáng tạo một cái cơ hội —— đặc cảnh đại tái sau khi kết thúc, hắn bị một cái đặc thù bộ môn người lãnh đi, tham gia hạng nhất tuyển chọn.

Hắn nhớ rõ ràng, bọn họ tổng cộng mười hai người, mười hai người đến từ bất đồng địa phương, bất đồng bộ đội.

Kia mười hai người bên trong, có rất nhiều hải quân lục chiến đội tinh anh thành viên, có rất nhiều bí mật bộ đội đặc chủng mũi nhọn thành viên.....

Mà hắn là duy nhất một cái đại biểu võ cảnh bộ đội tham gia cái này tuyển chọn người!

Tục ngữ nói, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, núi cao còn núi cao hơn.

Kiến thức đến từ mặt khác mười hai chi bộ đội tinh anh thành viên thực lực sau, phương chí vừa rồi biết chính mình là cái ếch ngồi đáy giếng, chính mình lấy làm tự hào cách đấu công phu cũng chỉ là miễn cưỡng có thể cùng những người đó lực lượng ngang nhau mà thôi!

Thậm chí, Phương Chí Tân trong lòng rất rõ ràng, nếu..... Nếu những người đó buông ra tay chân, không chỗ nào cố kỵ mà cùng hắn giao thủ nói, hẳn chẳng những sẽ thua, còn sẽ chết!!

Loại này đã kích ngay từ đầu làm Phương Chí Tân vô pháp thừa nhận, bất quá..... Sau lại hắn cũng liền bình thường, rốt cuộc võ cảnh bộ đội cùng những cái đó bộ đội có nhất định chênh lệch, loại này chênh lệch là các phương diện.

Bình thường lúc sau, Phương Chí Tân ôn học tập thái độ cùng kia mười một danh đại biểu toàn quân ưu tú nhất quân nhân cùng nhau tiến hành huấn luyện.

Mười ngày huấn luyện cấp Phương Chí Tân mang đến thật lớn chỗ tốt, những cái đó chỗ tốt đủ để cho hắn được lợi cả đời.

Mười ngày huấn luyện sau khi kết thúc, bọn họ một hàng mười hai người bắt đầu tham gia tuyển chọn, xạ kích, cách đấu, lễ nghi, ngôn ngữ biểu đạt năng lực, linh cơ ứng biến năng lực từ từ, mấy thứ này đều là muốn thông qua khảo nghiệm.

Trừ bỏ xạ kích này hạng nhất, Phương Chí Tân cùng mặt khác mười một người chênh lệch không lớn ở ngoài, mặt khác sở hữu hạng mục đều là kém đến rất xa.

Thẳng đến đến phiên Phương Chí Tân nhất tự cho là hào cách đấu hạng mục khi, hắn tính toán dùng ra tất cả sức lực khiến mọi người rớt kính mắt, như thế tất bảo vệ được võ cảnh bộ đội cuối cùng vinh dự!

Chỉ là..... Làm hấn nằm mơ cũng không nghĩ tới chính là, cách đấu hạng mục khảo nghiệm bất đồng với mặt khác hạng mục —— mặt khác hạng mục đều là đơn cái tiến hành khảo nghiệm, mà cách đấu hạng mục còn lại là mọi người cùng nhau tiến hành khảo nghiệm!

“Các người đối thủ chỉ có một người, các người phải làm chính là trong thời gian ngắn nhất đem người kia đánh ngã”.

Nghe tới ngay lúc đó khảo hạch quan nói ra những lời này khi, không chỉ là Phương Chí Tân, mặt khác đến từ các bộ đội tinh anh đều tròn tròn mắt!

Phải biết rằng, bọn họ là các bộ đội trong tinh anh tinh anh, vương bài trong vương bài nha!

Như vậy thực lực, mặc dù là bị phái đi tham gia toàn cầu bộ đội đặc chủng đại bị võ, bọn họ cũng có tin tưởng lấy được ưu dị thành tích!

Mà..... Khảo hạch quan, lại làm cho bọn họ mười hai cái đại biểu các bộ đội tinh anh người kết phùng cùng một người giao thủ?!

Khảo hạch quan lời nói bị bao gồm Phương Chí Tân bên trong mười hai người bán tín bán nghi, bất quá, khảo nghiệm cuối cùng đúng hạn tiến hành.

Bọn họ đối thủ là một cái mạng màu bạc mặt nạ nam nhân.

Từ lúc bắt đầu khinh địch, đến trung gian cẩn thận, lại đến mặt sau thảm bại, cái kia mạng màu bạc mặt nạ nam nhân, mang theo không thể địch nổi khí phách cùng sát khí, cho bọn họ mười hai người hảo hảo lên một khóa —— đeo màu bạc mặt nạ nam nhân bằng vào bản thân chỉ lực cuối cùng đem bao gồm Phương Chí Tân bên trong mười hai người đánh ngã xuống đất!

Càng làm cho bọn họ trong lòng sợ hãi chính là, đeo màu bạc mặt nạ nam nhân đánh tới cuối cùng, sát khí nghiêm nghị, hoàn toàn mất khả năng tự khống chế, chiêu chiêu trí mệnh, đem năm người trong mười hai người đánh thành trọng thương, hoàn toàn mất đi năng lực chiến đấu!

Hơn nữa..... Nếu không phải cuối cùng cái kia mạng màu bạc mặt nạ nam nhân bị gây tê đầu súng mà nói, bên trong 12 người nhất định có người muốn đi gặp Diêm Vương gia!

Phương Chí Tân vĩnh viễn cũng quên không được kia một ngày, kia một ngày, đối hấn mà nói tuyệt đối là ác mộng!

Cho tới bây giờ, hấn vẫn như cũ không thể tin được, bọn họ mười hai cái toàn quân ưu tú nhất quân nhân sẽ bại bởi một người, cứ việc người kia cuối cùng cũng bị thương không nhẹ, nhưng là người kia rốt cuộc thắng!

Nam nhân kia coi rõ hết thấy khí phách cùng với trên người dày đặc khủng bố vết sẹo làm Phương Chí Tân trước sau vô pháp quên!

.....

Phía trước, Phương Chí Tân liền cảm thấy Trần Phàm thân ảnh có chút quen thuộc, trên người toát ra tới sát khí cũng làm hấn có loại quen thuộc cảm giác, nhưng là bởi vì Trần Phàm hiện giờ thân phận là một người đệ tử, hấn không có cùng ngày đó ở đặc thù bộ môn giao thủ người kia liên tưởng đến cùng nhau.

Nhưng mà..... Đương Trần Phàm bỏ đi trên thân áo ngực trang, lộ ra kia lệnh Phương Chí Tân ký ức khắc sâu vết sẹo khi, Phương Chí Tân bị chấn động!

Không sai, là chấn động!

Hấn không nghĩ tới chính mình đời này còn có thể cùng cái kia làm hấn thiếu chút nữa điên đảo nhận thức nam nhân gặp mặt!

Hấn càng không nghĩ tới, cái kia không ai bị nổi nam nhân cư nhiên chỉ là một cái hai mươi tuổi tả hữu thanh niên!

Càng làm cho hấn không thể tin chính là —— nam nhân kia cư nhiên là một người học sinh?!

Ngày đó điểm điểm tích tích giống như thủy hương giống nhau ở Phương Chí Tân trong đầu hiện lên, làm hấn cả người run rẩy không ngừng.

Hấn trên mặt tràn ngập một loại kêu kích động cảm xúc.

Mất thấy Phương Chí Tân kích động không ngừng, bị Phương Chí Tân khác thường cử chỉ khiếp sợ Lý Thắng đám người chậm rãi hồi phục.

Giờ khắc này, Lý Thắng trong lòng cũng nhắc lên kinh đào sóng lớn!

Phương Chí Tân hiểu biết hấn, hấn lại như thế nào không hiểu biết Phương Chí Tân?

Có thể không chút nào khoa trương mà nói, từ hấn nhận thức Phương Chí Tân tới nay, chưa từng có gặp qua Phương Chí Tân như thế kích động quá!

Mặc dù là ngày đó, Phương Chí Tân ở đặc cảnh đại tái thượng lấy được cách đấu hạng mục quán quân, Phương Chí Tân cũng biểu hiện đến thập phần thần nhiên!

Mà giờ này khắc này, Phương Chí Tân lại như thế kích động?

Chẳng lẽ trước mắt tiểu tử này là nào đó đại nhân vật hậu đại?

Lý Thắng trong lòng thầm nghĩ, lập tức lại lật đổ cái này thiết tưởng, ở hắn trong trí nhớ, Phương Chí Tân làm người chính trực, vẫn luôn không hiểu đến uyển chuyển làm người, nếu không lấy Phương Chí Tân năng lực đã sớm thăng chức, mà không phải giống như bây giờ, chỉ là một cái kẻ hèn đặc cảnh đại đội đội trưởng!

Trong lòng mình bạch điểm này, Lý Thắng tuy rằng tò mò Phương Chí Tân như thế khác thường nguyên nhân, nhưng không có hỏi, mà là vỗ nhẹ nhẹ chụp Phương Chí Tân bả vai, nghĩ nghĩ nói:

“Phương đội trưởng, người cảm xúc thoát nhìn có chút không thích hợp, không bằng ta làm người đưa người đi phòng nghỉ ngơi đi. Đến nỗi Chuyện này, ta chính mình tới xử lý!”

Thực hiện nhiên, cho rằng Trần Phàm không có cường đại chỗ dựa sau, Lý Thắng cũng không tính toán buông tha Trần Phàm!

Hắn nhưng không nghĩ thừa nhận Hoàng Chí Văn lừa gạt, thừa nhận lừa gạt đại giới hắn so bất luận kẻ nào đều rõ ràng —— nếu hắn vô pháp xử lý tốt chuyện này, như vậy, đời này hắn cũng chỉ có thể đương cái này chỉ đội trưởng, lại muốn đi lên phía trên, đó là người si nói mộng lời nói!

Lý Thắng nói làm đến Phương Chí Tân dần dần từ hồi ức trung phục hồi tinh thần lại, hắn kiệt lực mà điều chỉnh một chút cảm xúc, chính là vẫn như cũ vô pháp áp chế nội tâm kích động.

“Hô ~” thật sâu phun ra một ngụm hơi thở, Phương Chí Tân nghiêm túc nói: “Lý Thắng, ta nói, người không thể động hắn một cây đầu ngón tay!”

Phương Chí Tân thái độ chuyển biến cũng làm Lý Thắng hoàn toàn nổi giận, từ bắt đầu đến bây giờ, hắn vẫn luôn chịu đựng không có đối Trần Phàm xuống tay, chính là vì cấp Phương Chí Tân mặt mũi, mà hiện giờ Phương Chí Tân lại hiểu thẳng quyết tham dự chuyện này, hơn nữa muốn ngăn cản hắn đối Trần Phàm xuống tay.

Đây là hắn không thể chịu đựng!

Cùng Phương Chí Tân làm tốt quan hệ cố nhiên quan trọng, nhưng xa xa không có bằng bình ổn Hoàng Chí Văn lừa gạt máu chó!

Rốt cuộc người trước chỉ là đại biểu hắn ngày sau thăng đến nhanh hơn một ít, mà người sau đem quyết định hắn tương lai vận mệnh!

“Phương Chí Tân, người tuy rằng thân là đặc cảnh đại đội đội trưởng, nhưng là luận chức vị, người ta giống nhau, mà nơi này là ta quân doanh, người không quyền yêu cầu ta làm cái gì!”

Lý Thắng sắc mặt biến đổi, ngữ khí trở nên thực không khách khí: “Chuyện này ta chính mình sẽ xử lý, ta hy vọng người không cần nhúng tay!”

Ngạc nhiên nghe được Lý Thắng lời này, Phương Chí Tân tức khắc nóng nảy, hắn là một ngàn cái một vạn cái không muốn nhìn đến Lý Thắng cùng Trần Phàm mâu thuẫn bùng nổ, tạm thời không đề cập tới Trần Phàm kia liền hắn cũng không có tư cách biết được thân phận, nhất là Trần Phàm kia khủng bố thân thủ khiến cho hắn rất là kiêng kỵ!

Ở hắn xem ra, Lý Thắng không biết tốt xấu mà phải đối phó Trần Phàm, đó là ở lão hổ trên đầu rút mao —— tìm chết ah!

“Phương đội trưởng, Lý đội trưởng nói được không sai, nơi này là hắn địa bàn, chuyện này từ hắn tới xử lý tốt, tâm ý của người lòng ta lãnh”.

Trần Phàm trong lòng rất rõ ràng Lý Thắng muốn làm cái gì, cũng nhìn ra được Phương Chí Tân ý đồ ngăn cản, vì thế mỉm cười nói: “Mặt khác, ta cố ý làm người nhận ra ta, mục đích chỉ có một, ta muốn cho người giúp ta đánh một chiếc điện thoại”.

“Đánh cho ai?” Phương Chí Tân bản năng hỏi.

“Đường Quốc Sơn”. Trần Phàm chậm rãi phun ra một cái tên.

Nghe được Trần Phàm nói ra tên này, ở đây mọi người không một bất biến sắc!

Lý Thắng càng là giống bị sấm đánh giống nhau, trừng lớn đôi mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng mà sững sờ ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, trong đầu hoàn toàn bị Đường Quốc Sơn ba chữ nhét đầy.

Đường Quốc Sơn, Đông Hải võ cảnh tổng đội tư lệnh viên!

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Chương 31: Một cuộc điện thoại

Hành lang lập tức trở nên an tĩnh xuống dưới, tình đến có thể nghe được Phuong Chí Tân đám người kia hữu lực tiếng tím đập.

Bao gồm Phuong Chí Tân ở trong, tất cả mọi người không nghĩ tới, Trần Phàm phải cho Đường Quốc Sơn gọi điện thoại!

“Cái này điện thoại có thể không đánh sao?”

Ngắn ngủi khiếp sợ qua đi, Phuong Chí Tân dần dần khôi phục lý trí, tuy rằng hắn không biết Trần Phàm chân chính thân phận, nhưng là chứng kiến quá Trần Phàm khủng bố thực lực hắn hoàn toàn có lý do tin tưởng Trần Phàm này không phải ở hù dọa Lý Thắng, mà là thật sự nhận thức Đường Quốc Sơn!

Trần Phàm lạnh nhạt mà lắc lắc đầu: “Phuong đội trưởng, tất cả mọi người đều là người thông minh, nếu không phải người xuất hiện, hắn sẽ ở trước tiên đối ta xuống tay. Mà nếu không phải ta bỏ đi áo trên, làm người nhận ra ta, nói vậy, người cũng sẽ không vì cứu ta mà cùng hắn trở mặt, đúng không?”

Đối mặt Trần Phàm chất vấn, Phuong Chí Tân lập tức trầm mặc.

Chính như Trần Phàm theo như lời, Lý Thắng vẫn luôn chịu đựng không có xuống tay, hoàn toàn là xem ở Phuong Chí Tân mặt mũi thương, mà lấy Lý Thắng cuối cùng biểu hiện tới xem, hắn đã không chuẩn bị lại cấp Phuong Chí Tân mặt mũi, muốn khẳng khẳng đối Trần Phàm xuống tay.

Bởi vì ác mộng ký ức, Phuong Chí Tân tin tưởng Trần Phàm không phải ở hù dọa người, nhưng là bị lừa gạt choáng váng đầu óc Lý Thắng ở ngắn ngủi khiếp sợ sau, cười lạnh một tiếng, nói:

“Đường Quốc Sơn? Hắc! Hù dọa ai đâu? Ta nói cho người, người nói không sai, người đã thương ta cháu trai cùng ta binh, người tưởng dễ dàng rời đi nơi này, kia tuyệt đối là không có khả năng sự tình!”

“Phuong đội trưởng, nếu người không nghĩ nơi này chết người mà nói, như vậy liền ần ta nói đi làm”. Trần Phàm đối với Phuong Chí Tân nheo lại đôi mắt, uy hiếp chỉ ý không hề ngăn cản.

Thân là Đông Hải võ cảnh tổng đội đặc cảnh đại đội đội trưởng, phuong chí mới từ tới không có bị người như thế uy hiếp quá!

Chưa từng có!!

Nếu đối thành một người như vậy đối hắn nói chuyện, hắn tuyệt đối sẽ làm đối phương biết họa là từ ở miệng mà ra cái này thành ngữ hàm nghĩa.

Nhưng là..... Lời nói từ Trần Phàm trong miệng nói ra, Phuong Chí Tân rất rõ ràng, Trần Phàm nói tuy rằng tràn ngập uy hiếp hương vị, nhưng là hắn hoàn toàn tin tưởng nếu Trần Phàm thật sự động khởi tay tới lời nói, chính mình những người này thật đúng là không đủ xem.

Lý Thắng thủ hạ những cái đó binh lính tuy rằng trong tay đều nắm có thương, nhưng là lúc này mọi người đều tụ tập ở hành lang, không gian hẹp, Lý Thắng cùng chính mình đều ở chỗ này, những cái đó võ cảnh là tuyệt đối không dám nổ súng!

Rốt cuộc, viên đạn là không có mất, không có người dám cam đoan nổ súng, viên đạn sẽ không đánh trúng Lý Thắng.

“Người chết? Lão tử một thương trước nhảy người!” Lý Thắng thủ hạ không dám nổ súng, nhưng là cũng không đại biểu Lý Thắng không dám, Trần Phàm cuồng vọng lời nói hoàn toàn chọc giận hắn, hắn rống giận từ bên hông rút ra súng lục.

Vào!

Liền ở Lý Thắng rút súng nháy mắt, Trần Phàm động!

Bao gồm Phuong Chí Tân ở nội mọi người, không có người thấy rõ Trần Phàm là như thế nào động, bọn họ chỉ cảm thấy trước mắt hiện lên một đạo bóng dáng.

Ngay sau đó, không đợi Lý Thắng khẩu súng giơ lên, Trần Phàm đứng ở Lý Thắng trước người, thô to tay phải chặt chẽ mà cầm Lý Thắng trong tay súng lục.

“Thương, không phải người như vậy chơi!”

Trần Phàm lạnh lùng cười, tay phải đột nhiên phát lực, chọt, súng lục rơi xuống Trần Phàm trong tay, hòng súng đình Lý Thắng đầu.

Thình lình xảy ra một màn, làm đến tất cả mọi người ngây ngẩn cả người!

“Buông thương!”

Theo sau, trừ bỏ Phương Chí Tân bốn người ngoại, những người khác sôi nổi bùng lên thương, đem hòng súng nhắm ngay Trần Phàm, rống lớn.

Thanh âm tuy đại, lại không cách nào che dấu bọn họ nội tâm sợ hãi, kiến thức quá Trần Phàm thiết huyết thủ đoạn bọn họ, hoàn toàn có lý do tin tưởng Trần Phàm dám một phát súng bắn chết Lý Thắng!

Giờ khắc này, Trần Phàm kia gần trong gang tấc lạnh băng con người không có bất luận kẻ nào loại nên có cảm xúc, có chỉ là làm nhân tâm giật mình lạnh nhạt, cái loại này lạnh nhạt lãnh đến tận xương tủy.

Nhìn cặp kia không có bất luận kẻ nào loại cảm tình con người, mồ hôi lạnh nháy mắt từ Lý Thắng trên trán bùng lên, hân thân mình không chịu nổi chế mà run rẩy, kiều ngạo khí thế phảng phất nháy mắt bị nước lạnh tưới diệt giống nhau, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lý trí nói cho hắn, Trần Phàm tuyệt đối dám nổ súng!

“Không. Không cần!”

Lý Thắng bị dọa sợ, Phương Chí Tân cũng hào không đến chạy đi đâu, hân ý đồ tiến lên ngăn trở Trần Phàm, lại bị Trần Phàm liếc mắt một cái trừng mắt nhìn trở về.

“Di động”. Trần Phàm đối với Lý Thắng mở miệng, ngữ khí bằng phẳng, thanh âm không cảm xúc.

Lý Thắng cả người chấn động, từng ngum từng ngum mà thở hổn hển nói: “Di động cho hắn!”

Lý Thắng lời kia vừa thốt ra, Lý Thắng cảnh vệ viên lập tức buông thương, móc ra Lý Thắng quân dụng di động đưa tới Trần Phàm trước người.

Trần Phàm cũng không có tiếp nhận di động, mà là dùng lạnh băng nòng súng gõ một chút Lý Thắng cái trán.

Cái này động tác làm đến mọi người ngừng lại rồi hô hấp, Lý Thắng càng là hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa không dọa ngất xỉu đi, cũng may hân rút cuộc cũng là kiến thức qua sóng to gió lớn nhân vật, liền ở muốn ngã xuống đất thời điểm, hung hăng cắn một chút đầu lưỡi, ở đau đớn kích thích hạ, thân thể khôi phục một ít sức lực, cuối cùng không có ngã xuống.

“Chính người đánh thông Đường Quốc Sơn điện thoại”. Trần Phàm ý bảo Lý Thắng tiếp nhận di động.

Lý Thắng nuốt nước bọt, vươn tràn đầy mồ hôi tay phải, run rẩy đi tiếp nhận điện thoại di động.

“Bang!”

Có lẽ là quá mức kích động duyên cớ, Lý Thắng ở nhận được di động sau, tay phải kịch liệt run lên, di động trực tiếp rơi xuống đất.

“Ta lại cho người một lần cơ hội, nếu di động lại rớt, ta một phát súng bắn chết người!” Trần Phàm liếm liếm môi, lạnh lùng nói.

Lý Thắng cả người lại lần nữa chấn động, thanh âm khàn khàn nói: “Đem. Đem điện thoại cho ta!”

Lý Thắng phía sau cảnh vệ viên cũng là bị Trần Phàm ngạo thị hết thấy khí thế dọa sợ, thế cho nên hân ở nhặt di động thời điểm, đôi tay cũng là run rẩy, cũng may hân tổ chất tâm lý còn tính không tồi, nhặt lên di động sau cũng không có làm di động rơi tay.

Lại lần nữa tiếp nhận di động, Lý Thắng cái trán mồ hôi lạnh mạo đến nhanh hơn, nắm di động tay phải vẫn như cũ đang run rẩy.

Lý Thắng lại lần nữa cắn một chút đầu lưỡi, cắn thật sự dùng sức, trực tiếp đem đầu lưỡi giáo phá, máu tươi tức khắc từ trong miệng chảy ra.

Hắn không có đi lau khô miệng vết máu, mà là thật sâu hít một hơi, bắt đầu đánh thông dây số.

Một chút, hai hạ, tam hạ, mọi nơi.

Lúc ấn xuống cuối cùng một số sau, Lý Thắng thiếu chút nữa hư thoát, hân run rẩy đưa điện thoại di động đưa tới Trần Phàm trước mặt.

Trần Phàm một phen tiếp nhận di động, đặt ở bên tai.

Thấy như vậy một màn, bao gồm Phương Chí Tân bên trong tất cả mọi người đem ánh mắt đầu hướng về phía Trần Phàm, khản trương mà ngừng lại rồi hô hấp.

Vài giây sau, điện thoại chuyển được, ống nghe truyền ra một cái trầm ổn hữu lực thanh âm: “Uy”.

“Làm Đường lão đầu tiếp điện thoại”. Trần Phàm nghe ra không phải Đường Quốc Sơn khẩu âm, trước tiên nói.

Đường lão đầu?!

Ngạc nhiên nghe thấy cái này xưng hô, Phương Chí Tân đám người trực tiếp tròn mắt, mà Lý Thắng hai mắt vừa lật, làm như muốn trực tiếp ngắt xiu đi.

Ờ hẳn xem ra, lấy Đường Quốc Sơn thân phận cùng địa vị, dám như vậy kêu hẳn người trẻ tuổi, Trần Phàm tuyệt đối là cái thứ nhất!

Phương Chí Tân làm như đã nhận ra Lý Thắng dị thường, vội vàng tiến lên một phen đỡ lấy Lý Thắng, đồng thời biểu tình tương đương khó coi, ở hẳn xem ra, Trần Phàm cùng Đường Quốc Sơn quan hệ hoàn toàn vượt qua hẳn đoán trước, kể từ đó, chuyện này tương qua loa xong việc chỉ sợ sẽ so lên trời còn khó.

Điện thoại kia đầu, Đường Quốc Sơn cảnh vệ viên nghe được “Đường lão đầu” ba chữ cũng là ngây ngẩn cả người, hẳn lại lần nữa cẩn thận mà nhìn thoáng qua điện báo biểu hiện, sau đó lạnh lùng nói: “Người là ai?”

“Người đi làm Đường lão đầu tiếp điện thoại, liền nói ta kêu Trần Phàm, ta có việc nói với hẳn”.

Có lẽ là đã thông điện thoại duyên cớ, Trần Phàm ngữ khí trở nên nhẹ nhàng lên, cũng không có lại cảm thương nhắm ngay Lý Thắng.

Mà Trần Phàm phía sau những cái đó võ cảnh cũng là vẻ mặt mê mang biểu tình, lấy thương nhắm ngay Trần Phàm không phải, không nhắm ngay cũng không phải.....

Điện thoại kia đầu, Đường Quốc Sơn cảnh vệ viên nghe được Trần Phàm nói, do dự một lát sau, nói: “Thỉnh chờ”.

Đại khái nửa phút sau, ông nghe truyền ra một cái hùng hậu thanh âm: “Thằng nhãi ranh, người như thế nào như vậy không lớn không nhỏ?”

“Không lớn không nhỏ? Lão gia hỏa, tựa hồ ta vẫn luôn xưng hô người Đường lão đầu đi?” Trần Phàm không cho là đúng.

Lời kia vừa thốt ra, Trần Phàm phía sau những cái đó võ cảnh đều không ngoại lệ mà đều buông xuống trong tay thương, mà Lý Thắng còn lại là hai mắt vừa lật, trực tiếp ngã xuống Phương Chí Tân trong lòng ngực!

Trần Phàm nói đủ để chứng minh hẳn cùng Đường Quốc Sơn nhận thức, hơn nữa quan hệ còn không bình thường!

Đầu bên kia điện thoại, Đường Quốc Sơn bị tức giận đến dở khóc dở cười, theo sau hẳn nhớ tới cái gì, hỏi: “Người như thế nào lấy Lý Thắng kia tiêu từ đi động cho ta gọi điện thoại? Hay là các người nhận thức?”

“Đâu chỉ là nhận thức?”

Trần Phàm tức giận nói: “Đường lão đầu, ta nói cho người, nếu là ta không đã thông người điện thoại, chỉ sợ người liền phải tới cấp ta nhật xác!”

“Nhật xác?”

Nghe thế hai chữ, Đường Quốc Sơn đầu tiên là ngẩn ra, theo sau biết rõ Trần Phàm thực lực hẳn, cười mắng: “Thằng nhãi ranh, thiếu cho ta nói năng ngọt xớt, nói, rốt cuộc sao lại thế này?”

“Đường lão đầu, ta nghĩ, vẫn là để chính hẳn cùng người nói tương đối tốt”.

Trần Phàm nói đem microphone đưa tới sắp hôn mê Lý Thắng trước mặt.

Nhìn gần trong gang tấc điện thoại, Lý Thắng như là nhìn thấy đến từ địa ngục ma quỷ giống nhau, đồng tử trũng đại, thân mình hung hăng mà run rẩy, nào còn dám đi lấy điện thoại?

Bùm!

Theo sau, Lý Thắng trên người không biết từ nào trào ra một cỗ sức lực, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, dùng cầu xin ánh mắt nhìn Trần Phàm, đồng thời nhẹ nhàng mà phe phẩy đầu, ý bảo làm Trần Phàm buông tha hẳn.

Nhìn phía trước muốn đem chính mình đưa vào chỗ chết, lúc này lại biểu hiện đến giống như chó Nhật giống nhau Lý Thắng, Trần Phàm không có chút nào nhân từ.

Đối địch nhân nhân từ, chính là đối chính mình tàn nhẫn!

Trần Phàm rất rõ ràng, nếu hẳn giống Ngu Huyền như vậy, không có bất luận cái gì bởi cảnh nói, hẳn chính là quỳ xuống kêu Lý Thắng gia gia đều không làm nên chuyện gì —— Lý Thắng tuyệt đối sẽ không bỏ qua hẳn!

“Người tiếp không tiếp? Không tiếp, ta buông tay”. Trần Phàm nói liền phải buông ra tay.

Mất thấy Trần Phàm muốn buông tay, Lý Thắng thiếu chút nữa không sợ tới mức hồn phi phách tán, hẳn kia mập mạp thân mình mãnh liệt run lên, đôi tay gắt gao mà cầm di động.

“Thủ. Thủ trưởng?”. Lý Thắng tiếp nhận di động, dùng sức nuốt mấy nước bọt, run rẩy nói.

Điện thoại kia đầu, Đường Quốc Sơn đợi ước chừng nửa phút mới nghe được Lý Thắng thanh âm, tức khắc minh bạch chuyện này chỉ sợ không đơn giản, lúc này nhận thấy được Lý Thắng trong giọng nói sợ hãi, càng thêm chứng thực điểm này.

Nhớ tới Trần Phàm phía trước nói, Đường Quốc Sơn ngữ khí hoàn toàn lạnh xuống dưới: “Lý Thắng, nói cho ta, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Lý Thắng bị Đường Quốc Sơn kia âm trầm thanh âm sợ tới mức không nhẹ, di động thiếu chút nữa lại từ hắn trong tay tuột ra.

P phía trước, Trần Phàm không có tự mình đem Ngũ Huyền đưa hướng phòng y tế, là bởi vì hắn nhìn ra được Ngũ Huyền trên người không có trí mạng thương thế, phần lớn chỉ là ngoại thương, tuy rằng khủng bố, nhưng không có nguy hiểm, cho nên, hắn lựa chọn lưu lại cấp Ngũ Huyền bảo thủ.

Hiện giờ, mắt thấy Lý Thắng chuyển được điện thoại sau, sợ tới mức liên đại khí cũng không dám suyễn một cái, hắn không hề dừng lại, mà là cầm lấy áo ngực trang, trông lên trên người, lập tức hướng ra ngoài đi đến.

Lúc này đây, không có bất luận kẻ nào ngăn trở hắn, thậm chí Phương Chí Tân còn để Lý Thắng một người cảnh vệ viên đi theo Trần Phàm.

Phương Chí Tân mục đích rất đơn giản, hắn nhưng không nghĩ lại làm cửa đứng gác võ cảnh cùng Trần Phàm phát sinh xung đột!

“Lý Thắng xong rồi!”

Nhìn theo Trần Phàm rời đi hành lang, Phương Chí Tân khe khẽ thở dài, hắn biết rõ, lấy chuyện này nghiêm trọng tính, không chỉ là Lý Thắng quân nhân kiếp sống đến cùng, ngay cả chính hắn cũng không tránh được muốn bị xử phạt!

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Phương Bắc Trần Gia

Đông Hải võ cảnh tổng bệnh viện, là trực thuộc Đông Hải võ cảnh tổng đội bệnh viện, danh khí rất lớn, liên tính ở có được Đông Phương Minh Châu mỹ dự Đông Hải cũng coi như được với số một số hai bệnh viện.

Đối với người thường mà nói, Đông Hải võ cảnh tổng bệnh viện tuy rằng danh khí đại, chuyên gia nhiều, nhưng nếu là không có nhất định quan hệ, muốn cho đình cấp chuyên gia cấp hội chẩn xem bệnh, kia cơ bản tương đương thiên phụng dạ đàm.

Màn đêm hoàn toàn buông xuống thời điểm, từng chiếc quai có Đông Hải võ cảnh tổng đội biển số xe số xe quân đội tiến vào bệnh viện, toàn bộ bãi đỗ xe cơ hồ đậu đầy xe quân đội. Tạm thời không đề cập tới những cái đó xe giá cả cao thấp, quang xem những cái đó biển số xe số xe đều có thể làm người thường nhìn thời đã thấy sợ.

Bệnh viện trong phòng hội nghị, trừ bỏ những cái đó ra ngoài giảng bài chuyên gia ngoại, ở Đông Hải bản địa giáo thụ toàn bộ tụ tập một đường.

Loại tình huống này ở Đông Hải võ cảnh tổng bệnh viện là cực kỳ hiếm thấy, trước kia chỉ có nào đó đại nhân vật ở bệnh viện trị liệu, mới có thể xuất hiện loại tình huống này.

Bệnh viện một gian cao cấp phòng bệnh, Ngũ Huyền toàn thân cột lấy băng vải, lẳng lẳng mà nằm ở trên giường, phảng phất xác ướp giống nhau.

Trần Phàm an vị ở Ngũ Huyền bên cạnh, con ngươi cuối cùng một tia lo lắng hoàn toàn biến mất, phía trước bệnh viện sở hữu chuyên gia tới đối Ngũ Huyền tiến hành rồi kiểm tra, kiểm tra kết quả cho thấy, Ngũ Huyền thương phần lớn đều là ngoại thương, không có bất luận cái gì nguy hiểm, tu đường một đoạn thời gian là có thể xuất viện.

Không biết qua bao lâu, bởi vì đổ máu quá nhiều ở vào hôn mê trạng thái Ngũ Huyền chậm rãi mở mắt, hắn trong hai mắt che kín tơ máu, thậm chí còn có máu bầm.

Thời gian dài hôn mê, làm Ngũ Huyền vô pháp thích ứng trong phòng ánh đèn, hắn mở hai mắt sau lại lập tức nhắm lại.

“Ngu Huyền, trước không cần vội vã trộn mắt, ta đi cho người đảo chén nước”. Trần Phàm nhận thấy được Ngu Huyền đã tỉnh lại, lập tức đứng dậy cấp Ngu Huyền rót nước.

Nghe được Trần Phàm nói, Ngu Huyền lại lần nữa mở to mắt, tròn mắt chuyển động một vòng, suy yếu hỏi: “Trần Phàm, đây là nơi nào a?”

“Đông Hải võ cảnh tổng bệnh viện”. Trần Phàm một bên rót nước, một bên cười trả lời Ngu Huyền.

“Đông Hải võ cảnh tổng bệnh viện?” Ngu Huyền lộ ra nghi hoặc ánh mắt: “Ta như thế nào ở chỗ này?”

“Đám kia vương bát đần biết rõ chính mình sai rồi, vì đền bù sai lầm, riêng đem người đưa đến nơi này”. Trần Phàm cười đem ly nước đặt trên bàn nhỏ ở mép giường.

Nghe được Trần Phàm nói, nguyên bản suy yếu Ngu Huyền bỗng nhiên trở nên phần nộ rồi lên, hấn ý đồ giãy giữa ngồi dậy, con người toàn là lửa giận: “Con mẹ nó, đám Hiểu Đông nhân cơ hội đánh lên ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua bọn họ!”

“Hắc hắc, bọn họ đã đã chịu tương ứng trừng phạt, cũng ở tại nhà này bệnh viện, thương thế so người trọng gấp mười lần”.

Trần Phàm này nói nhưng thật ra lời nói thật, Ngu Huyền trên người tuy rằng thương đủ nhiều, nhưng không có đoạn xương cốt, mà Hoàng Hiểu Đông bọn người chặt đứt xương cốt, đặc biệt là Hoàng Hiểu Đông cùng Ngô Khải hai người, là vô pháp chữa khỏi.

Nghe xong Trần Phàm nói, Ngu Huyền đầu tiên là giật mình mà tròn tròn đôi mắt, bất đắc dĩ hấn đôi mắt chung quanh hoàn toàn sưng lên, lúc này nhìn qua trông giống gấu trúc mắt.

“Người. Người nói bọn họ cũng ở tại nhà này bệnh viện? Người làm?” Ngẩn ngừ giật mình sau, Ngu Huyền điều chỉnh một chút cảm xúc hỏi, ngữ khí tràn ngập nghi hoặc.

“Uh”. Trần Phàm không có phủ nhận, mà là cười gật gật đầu, sau đó cầm lấy ly nước, nhẹ nhàng thổi thủy, ý đồ làm thủy sớm một chút lạnh xuống dưới.

Ngu Huyền trầm mặc, hấn không khỏi nhớ tới phía trước ở quân doanh thời điểm, Trần Phàm vì ngăn cản hấn ra tay, nói một đồng ở quân doanh động thủ hậu quả.

Chính là. Trần Phàm lại vì hấn, bất kể hậu quả đã thương Hoàng Hiểu Đông cùng Ngô Khải đám người!

“Trần Phàm, ta Ngu Huyền tính tình thẳng, sẽ không nói cái gì lời khách sáo”. Ngu Huyền vành mắt đỏ lên, thanh âm run rẩy nói: “Tóm lại, người ân tình huynh đệ nhớ kỹ!”

Nghe Ngu Huyền như vậy vừa nói, Trần Phàm cười cười chưa nói cái gì, hấn biết rõ Ngu Huyền nói chính là xuất phát từ nội tâm lời nói, loại này xuất phát từ nội tâm lời nói xa so một ít lời khách sáo được việc.

“Ngu Huyền, ta biết người lo lắng ta đã thương Hoàng Hiểu Đông cùng kia vài tên võ cảnh sẽ chọc tới phiền toái, yên tâm đi, phiền toái đã giải quyết”. Trần Phàm nhìn đến Ngu Huyền con người toát ra lo lắng ánh mắt, mỉm cười nói.

Ngu Huyền tuy rằng tính tình thẳng, dễ xúc động, nhưng cũng không phải lỗ đầu thanh, hấn hiện tại có thể bình yên vô sự ở tại Đông Hải võ cảnh tổng bệnh viện tốt nhất phòng bệnh, đủ để chứng minh hết thảy!

“Hảo, nước lạnh, uống nước đi”. Trần Phàm đem ly nước đưa tới Ngu Huyền trước mặt.

Ngu Huyền vốn định ngồi dậy, bất đắc dĩ trên người miệng vết thương quá nhiều, hơi vừa động liền đau đến hấn nhe răng khoe miệng, vì thế, hấn đành phải mở miệng, từ Trần Phàm giúp hấn uống nước.

Lúc này đây, Ngu Huyền không nói gì, đối với hấn loại người này mà nói, chân chính để ý nói, nói một lần như vậy đủ rồi.

.....

Cùng lúc đó, viện trưởng kết thúc hội nghị, về tới văn phòng.

Trong văn phòng, Đường Quốc Sơn, Hoàng Chí Văn, Lý Thắng cùng với Hoàng Hiểu Đông mẫu thân Lý Hồng đều ở.

Hoàng Chí Văn cùng Lý Hồng hai người sắc mặt âm trầm, con người tràn ngập lo lắng, mà Lý Thắng còn lại là một bộ trong lòng run sợ bộ dáng, cứ việc lúc này Đường Quốc Sơn còn không có tuyên bố phê bỏ hấn chỉ đội trưởng thân phận, nhưng là hấn biết rõ, đây là chuyện sớm hay muộn.

So sánh với ba người mà nói, Đường Quốc Sơn biểu tình bình tĩnh.

Mất thấy viện trưởng đẩy cửa đi vào văn phòng, Lý Hồng cái thứ nhất từ trên chỗ ngồi đứng lên, khóc tang chạy đến viện trưởng bên người, túm chặt viện trưởng quần áo tay áo, khẩn trương hỏi: “Ta nhi từ chân còn có thể chữa khỏi sao?”

Nghe được Lý Hồng hỏi chuyện, viện trưởng sắc mặt có chút khó coi, mà Đường Quốc Sơn còn lại là một bộ sớm đã đoán trước đến biểu tình.

Ở hán xem ra, lấy Trần Phàm đối lực lượng nắm chắc trình độ, nếu muốn xác định vững chắc phế bỏ một người, liền tính Hoa Đà tái thế cũng không có cách nào cứu lại.

Chính như Đường Quốc Sơn suy nghĩ, viện trưởng trầm ngâm vài giây sau, thở dài nói: “Ta triệu tập bệnh viện sở hữu ngoại khoa chuyên gia, mọi người nhất trí cho rằng, người nhĩ tử nửa đời sau muốn ở trên xe lăn vượt qua”.

Viện trưởng nói không thể nghi ngờ cấp Hoàng Hiếu Đông tuyên án tử hình!

Ngạc nhiên nghe được viện trưởng nói, Lý Hồng tức khắc trở nên tái nhợt vô huyết, đồng tử trũng tròn, theo sau, trông mất chuyển động, làm như muốn ngất xỉu đi.

Mà ngồi ở trên sofa Hoàng Chí Văn còn lại là nắm chặt nắm tay, hán nắm đến thập phần dùng sức, phát ra một trận bùm bùm tiếng vang.

Hán không có đứng dậy đi đỡ Lý Hồng, mà là sắc mặt âm trầm mà nhìn Đường Quốc Sơn liếc mắt một cái, trầm giọng nói: “Đường lão, nếu ta nhĩ tử chân thương có thể khôi phục, ta liền không hề truy cứu chuyện này. Hiện tại kết quả ra tới, nếu ta nhĩ tử chân thương vô pháp khôi phục, như vậy, hán muốn ta nhĩ tử gãy chân, ta khiến cho hán đoạn tử chi!”

“Ta muốn hán mệnh!!” Lý Hồng hồng con mắt, bén nhọn mà quát.

Nghe được hai người nói, viện trưởng sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, mà Đường Quốc Sơn còn lại là lộ ra một nụ cười lạnh: “Hoàng Chí Văn, ta xin khuyên người không can xúc động! Người phải biết rằng, chuyện này sai ở người nhĩ tử cùng Lý Thắng!”

“Đường lão, dù cho ta nhĩ tử có sai, nhưng là hán thủ đoạn quá tàn nhẫn!”

Hoàng Chí Văn liền này một cái nhĩ tử, hơn nữa từ tiểu bồi dưỡng, ý đồ ngày sau tiếp hán ban, hiện giờ bị chinh thành như vậy, hán tự nhiên vô pháp nuốt xuống khẩu khí này:

“Đường lão, ta nghe Lý Thắng nói, người cùng kia tiểu tử nhận thức, hơn nữa quan hệ không cạn. Bất quá, sự tình đã tới rồi loại tình trạng này, vô luận như thế nào, ta đều sẽ làm hán trả giá thảm trọng đại giới, còn hy vọng Đường lão không lấy làm phiền lòng”.

Hiển nhiên, ở Hoàng Chí Văn xem ra, là Đường lão vẫn luôn ở giữ gìn Trần Phàm, nếu không phải như thế lời nói, ở Trần Phàm mang theo Ngụ Huyền đi vào bệnh viện thời điểm, hán khiến cho người đem Trần Phàm trôi lại, căn bản sẽ không chờ đến bệnh viện làm ra chẩn bệnh kết quả!

Hiện giờ, Hoàng Hiếu Đông chân hoàn toàn không được cứu trợ, Hoàng Chí Văn cũng là bất cứ giá nào, ở hán xem ra, tuy rằng hán luận thân phận, địa vị, quyền lực đều không bằng Đường Quốc Sơn, nhưng là hán không thể tin được Đường Quốc Sơn sẽ vì Trần Phàm cùng hán cá chết lưới rách!

“Hoàng Chí Văn, chẳng lẽ người cho rằng ta giúp kia tiểu tử, là bởi vì cùng kia tiểu tử quan hệ mật thiết?”

Làm như đọc đã hiểu Hoàng Chí Văn trong lời nói ý tứ, Đường Quốc Sơn nhú mày, sắc mặt không vui hỏi.

Đường Quốc Sơn lời kia vừa thốt ra, chẳng những là Hoàng Chí Văn vợ chồng, ngay cả Lý Thắng cũng ngây ngẩn cả người.

Mất thấy ba người không nói lời nào, Đường Quốc Sơn trào phúng cười, ngữ khí trầm thấp: “Hắc! Nếu người Hoàng Chí Văn phải đổi hán xuống tay, hành, ta Đường mở người không ngăn cản người!”

Hoàng Chí Văn tuy rằng ở vào tức giận bên trong, nhưng dù sao cũng là trà trộn quan trường vài thập niên cáo già, một chút liền nghe ra Đường Quốc Sơn ý tại ngôn ngoại, nhin không được hỏi: “Đường lão, người đây là có ý tứ gì?”

“Phương bác Trần gia, biết sao?” Đường lão hỏi một đằng trả lời một nẻo.

Phương bác Trần gia?!

Này bốn chữ vừa ra khỏi miệng, Hoàng Chí Văn cùng Lý Thắng sắc mặt tức khắc cuồng biến!

“Chẳng lẽ hán..... Hán..... Là Trần gia người?” Hoàng Chí Văn nuốt nước bọt, trên mặt sợ hãi vô pháp che dấu.

Đường Quốc Sơn nhẹ nhàng gật đầu.

Mất thấy Đường Quốc Sơn gật đầu, Hoàng Chí Văn trong lòng lửa giận lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hán như là đã chịu thiệt lớn đã kích giống nhau, cả người vô lực mà dựa vào trên sofa, hai mắt vô thần mà nhìn trần nhà, mà Lý Thắng còn lại là lộ ra một bộ nghĩ mà sợ biểu tình!

Lý Hồng cũng không biết Phương bác Trần gia đại biểu cho cái gì, mất thấy chính mình trạng thái không nói lời nào, nàng như là người đàn bà đánh đá giống nhau, hung hăng mà chụp một chút pha lê trà bàn, gân cổ lên, thanh âm bén nhọn mà quát:

“Ta quản hán là Trần gia vẫn là Vương gia, hán làm ta nhĩ tử nửa đời sau ở xe lăn vượt qua, như vậy ta liền không thể làm hán hảo quá!!”

“Câm miệng!” Nghe được Lý Hồng nói, Hoàng Chí Văn đóng hạ đôi mắt, lại lần nữa mở to mắt khi, biểu tình đã hoàn toàn khôi phục bình tĩnh.

“Hoàng Chí Văn!!”

Lý Hồng bị Hoàng Chí Văn như vậy một rống, đầu tiên là sững sốt, theo sau như là điên rồi giống nhau, vung lên nắm tay đối với Hoàng Chí Văn chính là một trận loạn đánh:

“Ngươi nhĩ tử bị đánh thành như vậy, ngươi cư nhiên làm ta cảm miệng! Ngươi trong lòng còn có hay không nhĩ tử?”

“Bang!”

Hoàng Chí Văn sắc mặt biến đổi, đứng dậy, vung lên cánh tay, cho Lý Hồng bạt tai.

Lần này, Hoàng Chí Văn dùng mười thành sức lực, thanh âm vang dội.

Lý Hồng bị đánh choáng váng!

Nàng tròn tròn đôi mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng mà nhìn Hoàng Chí Văn!

Nàng không thể tin được Hoàng Chí Văn dám đánh nàng, hơn nữa là dưới tình huống như vậy!

Coi như Lý Hồng muốn lại lần nữa bùng nổ thời điểm, Hoàng Chí Văn mở miệng, trong giọng nói tràn ngập bất đắc dĩ cùng sợ hãi: “Lý Hồng, trên thế giới này, có chút người là chúng ta tội không dạy dỗ! Muốn trách, chỉ có thể trách chúng ta nhĩ tử có mắt không trông!!”

Lúc này đây, Lý Hồng không có lại nháo, mà là ngơ ngác mà sững sờ ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

So sánh với mà nói, Hoàng Chí Văn có vẻ càng thêm thống khổ, thân là thực quyền nhân vật hán vốn định lợi dụng chính mình quyền lực vì nhĩ tử báo thù, lại không có nghĩ đến bị đối phương dùng nhất tàn nhẫn phương thức và mặt!

Này đối hán mà nói, không thể nghi ngờ là đời này lớn nhất sỉ nhục!

Nhưng là..... Nhiều năm trà trộn quan trường hán tự nhiên rất rõ ràng: Người sống cả đời, có chút sỉ nhục không phải người tưởng nữa nhục là có thể rửa nhục! Mà có một số người, mặc dù cho người một bạt tai, người còn phải cúi đầu khom lưng mà cười kêu gia gia.

Mất thấy Hoàng Chí Văn đã biết trong đó lợi hại quan hệ, Đường Quốc Sơn đứng dậy đi ra văn phòng, viện trưởng vốn dĩ muốn cùng đi, bị hán dùng ánh mắt ngăn lại.

Thực mau, Đường Quốc Sơn ở cảnh vệ viên cùng đi hạ, đi tới Ngu Huyền nơi phòng cửa.

Trần Phàm nghe được tiếng bước chân, xuyên thấu qua cửa kính nhìn đến Đường Quốc phía sau núi, do dự một chút, vẫn là đứng dậy đi ra phòng bệnh.

Trần Phàm vừa ra khỏi cửa, Đường Quốc Sơn cảnh vệ viên lập tức đi đến phía trước, phong tỏa hành lang, đem không gian để lại cho Đường Quốc Sơn cùng Trần Phàm.

“Tiểu tử, ngươi thiếu chút nữa cho ta chọc đại phiền toái a!” Đường Quốc Sơn làm bộ xụ mặt nói.

Trần Phàm hừ lạnh một tiếng: “Đường lão đầu, ta giúp ngươi bắt được như vậy một cái bại hoại, ngươi không cảm tạ ta cũng liền thôi, cư nhiên còn nói ta cho ngươi chọc đại phiền toái?”

Nghe Trần Phàm như vậy vừa nói, Đường Quốc Sơn lập tức thức thời mà ngậm miệng lại, chuyện này nói đến cùng, hoàn toàn là bởi vì Hoàng Hiểu Đông cùng Lý Thắng bức người quá đáng.

“Hảo đi, chuyện này liền đến đây là ngừng đi”. Đường Quốc Sơn nói sang chuyện khác nói: “Nhà ngươi lão gia tử có khỏe không?”

“Không cần cùng ta đề hán!” Nghe được lão gia tử này ba chữ, Trần Phàm sắc mặt hơi đổi, ngữ khí lạnh nhạt.

Đường Quốc Sơn xấu hổ mà cười cười, không hề nhiều lời, trong lòng lại là ở trong tối thảm than tức.....

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện này nha mọi người! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Thiếu nữ?

Đường Quốc Sơn sau khi gặp Trần Phàm liền rời đi, mà Hoàng Chí Văn vợ chồng vẫn luôn bảo hộ ở Hoàng Hiểu Đông bên cạnh, còn Lý Thắng, không ngoài dự kiến mà bị khai trừ rồi.

Hiển nhiên, Đường Quốc Sơn làm như vậy, là vì cấp Trần Phàm cùng Trần gia một công đạo, hẳn không nghĩ lại cảnh mẹ đẻ cảnh con (sinh thêm chuyện ỉ)!

Đến 10 giờ tối, viện trưởng phái một người y tá trưởng phụ trách chiếu cố Ngu Huyền, đồng thời để Trần Phàm về nhà nghỉ ngơi.

Biết rõ Ngu Huyền không có nguy hiểm Trần Phàm, cũng không kiên trì, cùng Ngu Huyền cáo từ sau, rời đi bệnh viện.

Viện trưởng vốn dĩ muốn phái xe riêng dùng hẳn xe chuyên dùng đưa Trần Phàm trở về, bất quá lại là bị Trần Phàm cự tuyệt.

Dù cho đã là buổi tối 10 giờ, nhưng là trên đường phố ngựa xe như nước, đường phố hai bên tùy ý có thể nhìn đến tản bộ thị dân.

Có lẽ là thời tiết quá mức nóng bức duyên cớ, có lẽ là theo xã hội tiến bộ, mọi người tư tưởng càng ngày càng mở ra, các nữ nhân váy một cái so một cái đoan, lộ thịt một cái so một cái nhiều, trong đó một ít không đến nữ nhân, mặc vô cùng nóng bỏng tí như mặc loại quần như không mặc, ...

Không biết đi rồi bao lâu, Trần Phàm đang muốn ngăn lại một chiếc xe taxi phản hồi biệt thự, lại nghe tới ĐTDD vang lên.

Quản huấn phía trước, các chuyên nghiệp huấn luyện viên thu đi rồi bọn học sinh di động, chuẩn bị chờ đến quản huấn sau khi kết thúc trả lại cấp học sinh, Trần Phàm trước khi rời đi quản doanh cũng liền trước tiên đi nhận lại di động.

Nghe được di động tiếng chuông, Trần Phàm tựa hồ đoán được điện báo chủ nhân, nhíu hạ mày, nghĩ nghĩ, vẫn là lấy ra điện thoại tiếp nhận cuộc gọi.

“Thân ái, người ở quản doanh phát sinh sự tình ta đã nghe nói”. Điện thoại chuyển được, ông nghe truyền ra Đại Phù quen thuộc thanh âm.

Biết rõ Đại Phù phía sau bối cảnh, Trần Phàm cũng không có bởi vì Đại Phù biết chuyện này mà cảm thấy kỳ quái, tương phản, ở hẳn xem ra, lấy Đại Phù tin tức con đường, nếu là không biết chuyện này, kia mới kêu kỳ quái đâu!

Thấy Trần Phàm không nói lời nào, bên kia điện thoại, Đại Phù ngữ khí bỗng nhiên trở nên thập phần nghiêm túc: “Đồ Tề, căn cứ sự tình kết quả tới xem, người tựa hồ không chế nội tâm thô bạo cảm xúc, không có hoàn toàn biến thành một cái khác người”.

Biết rõ Trần Phàm bệnh tình nghiêm trọng tính Đại Phù rất rõ ràng, nếu Trần Phàm bệnh tình hoàn toàn bùng nổ, biến thành một cái khác chính mình nói, vậy không phải vài người bị thương đơn giản như vậy.

Một khi xuất hiện cái loại này tình huống, quản doanh sẽ biến thành chân chính nhân gian địa ngục!

“Đúng vậy, ta có thể nhận thấy được lúc ấy bệnh tình phát tác, nhưng là ta không chế được chính mình”. Đối với không có mắt không chế điểm này, Trần Phàm cũng âm thầm cảm thấy may mắn.

Nghe được Trần Phàm trả lời, bên kia điện thoại chỉ ăn mặc đơn bạc áo ngủ Đại Phù, trầm ngâm một lát, cười nói: “Chúc mừng người, Đồ Tề, bệnh tình của người lại có mới chuyển biến tốt đẹp. Đã trải qua lần này sự tình, ngày sau, mặc dù một cái khác người tái xuất hiện, bình tĩnh người vẫn như cũ vẫn là tồn tại. Kể từ đó, lấy người lực không chế cùng nghị lực hẳn là sẽ không tái xuất hiện hoàn toàn mất không chế hiện tượng”.

“Mượn người cát ngôn, chỉ mong Thượng Đế cái kia lão nhân sẽ không lại nhảy ra cho ta một chân”.

Trong đầu hiện lên lúc trước mất không chế hình ảnh, Trần Phàm cũng vì chính mình cảm thấy may mắn, hẳn so với ai khác đều biết một cái khác chính mình đáng sợ, hẳn thậm chí tin tưởng, nếu không phải bởi vì chính mình sinh ra ở Trần gia, lấy hẳn trạng huống sớm bị bí mật xử lý một trăm lần.

Đã từng hẳn đối với xã hội mà nói, chính là một viên bom hẹn giờ, tùy thời đều sẽ nổ mạnh!

“Đồ Tề, người cần thận suy nghĩ một chút, người có thể lấy được hiện giờ hiệu quả, lớn nhất nguyên nhân là cái gì? Là bởi vì người vị hôn thê sao?” Đại Phù do dự một chút hỏi.

Kính Đại Phù như vậy vừa nhắc nhở, Trần Phàm trong đầu không khỏi hiện lên Tô San kia thanh xuân hoạt bát, tràn ngập tinh thần phấn chấn thân ảnh, trong lòng cũng minh bạch là nguyên nhân này, vì thế gật gật đầu: “Đúng vậy”.

“Hảo, ta vấn đề hỏi xong, ta nghĩ đối với cái này nghiên cứu, ta lại có mới đột phá”.

Bên kia điện thoại, Đại Phù sắc mặt đầu tiên là hơi đổi, theo sau ngữ khí trở nên nhẹ nhàng lên, nói xong lời cuối cùng, trong giọng nói càng là mang theo một tia khiêu khích:

“Thân ái, ta cho rằng chúng ta hẳn là uống bình rượu vang đỏ chúc mừng một chút, ngươi cho rằng đâu?”

Trần Phàm trong đầu không khỏi lờ mờ ra Đại Phù kia mê người thân thể mềm mại, trong cơ thể bản năng nổi lên phản ứng, bất quá hẳn vẫn là cười khổ cự tuyệt nói:

“Đại Phù, ngươi không cần dụ hoặc ta, ta kinh không dậy nổi ngươi dụ hoặc. Ân, tuy rằng ta rất muốn hưng hăng mà thu thập ngươi cái thân phụ, nhưng là ngươi cũng biết, ta một cái bằng hữu bị đả thương, hiện tại liền ở bệnh viện, ta thật sự không có hứng thú chúc mừng cái gì, hôm nào đi”.

“Hỗn đản, ta chỉ là nghĩ thỉnh ngươi uống chén rượu vang đỏ mà thôi. Lại cảnh cáo ngươi một lần, không cần lại đem ta tưởng thành dục cầu bất mãn đấng nữ, nếu không, ta cùng ngươi không để yên!”

Bên kia điện thoại, Đại Phù làm bộ tức giận mà mắng một câu, theo sau, mê người gương mặt hiện lên một tia thất vọng, nàng dùng một loại cổ quái ngữ khí nói: “Đồ Tê, ngươi thật sự thay đổi”.

Thay đổi sao?

Trần Phàm trầm hồi chính mình, trong lòng lập tức có đáp án.

“Đại Phù, ngươi biết đến, ta là một cái cường thể nam nhân, ta có đại nam tử chủ nghĩa, cho nên. Ta không chỉ có muốn ở trên giường chinh phục ngươi, mà còn có trên tâm linh, ta không thích bị động cảm giác.”

Trong lòng tuy rằng minh bạch đáp án, nhưng là nhận thấy được không khí có chút dị thường Trần Phàm, cũng không có trịnh trọng trả lời, mà là thói quen tính mà trêu chọc.

“Thân ái, ta thật đáng tiếc mà nói cho ngươi, nguyện vọng của ngươi sẽ không thực hiện được”.

Đại Phù phản kích nói: “Ngươi trong lòng ta chỉ là một cái người bệnh, không hơn. Ta và ngươi phát sinh quan hệ, chỉ là thỏa mãn hai bên yêu cầu, không phải sao?”

“Thượng Đế nói cho ta, đây là thế kỷ này lớn nhất nói dối”. Trần Phàm không biết xấu hổ nói.

Đại Phù nghe Trần Phàm như vậy vừa nói, không khỏi bị chọc cười, theo sau thở dài, nói: “Hào, Đồ Tê, ta muốn đi phao tắm, ân, nếu ngươi muốn dùng tay giải quyết nói, ta có thể cho ngươi phát mấy trương ăn mặc T—back ảnh chụp”.

Nói, Đại Phù trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Nghe ống nghe truyền ra “Đồ đồ” tiếng vang, Trần Phàm cười khổ không thôi.

Mà mặt khác một bên, Đại Phù còn lại là cầm lấy trên bàn rượu vang đỏ, uống một hơi cạn sạch.

Một chén rượu xuống bụng, Đại Phù kia trắng nõn gương mặt hiện lên một tia đỏ ửng, chỉ là nàng con ngươi lại thanh tỉnh đáng sợ, trong bóng đêm, nàng ngữ khí có vẻ thập phần phức tạp: “Ta là vì nghiên cứu đầu đề mà đến, vẫn là bởi vì hoàn toàn đổi hẳn nghiên?”

Không có đáp án, Đại Phù lại lần nữa đảo mắt một ly rượu vang đỏ, uống một hơi cạn sạch!

.....

Kết thúc cùng Đại Phù trò chuyện sau, Trần Phàm không có ở trên phố đi bộ, mà là đi nhờ xe taxi phản hồi chung cư.

Trở lại tiểu khu thời điểm, Trần Phàm phát hiện chung cư đèn sáng.

Mở ra chung cư môn, Trần Phàm phát hiện lầu một đại sảnh cũng không có đi Điện bóng dáng, cẩn thận vừa nghe, phát hiện lầu hai có tiếng bước chân, liền kết luận đi Điện ở thu thập phòng.

Ở hẳn trong trí nhớ, dĩ vãng thời điểm, Di Điện đều là thời gian này thu thập phòng, sau đó nghỉ ngơi.

Thay dép lê, Trần Phàm không có lập tức về phòng, mà là đi hướng lầu một phòng tắm, nghỉ hảo hảo mà tắm một cái.

Nguyên bản, hẳn trong phòng cũng có thể tắm rửa, bất quá là tắm vòi sen, mà lầu một trong phòng tắm có chuyên môn bồn tắm, còn có sau-na phòng. Nói chung, Trần Phàm cùng Tô San đều là ở trong phòng tắm này tắm rửa, đây cũng là hai người tiếp xúc thân mật nhất địa phương.

Nha! Đừng hui lắm, “tiếp xúc thân mật” chỉ là dùng quá đồ vật mà thôi.

Đi vào phòng tắm lầu một ở Tây Bắc góc, Trần Phàm phát hiện phòng tắm đèn là sáng, cái này làm cho hắn không khỏi cả kinh, theo bản năng mà cho rằng đi Điện ở bên trong, nhưng là cẩn thận vừa nghe, bên trong cũng không có động tĩnh.

Di Điện chính là rất ít không tắt đèn a?

Trần Phàm thập phần nghi hoặc, ở hắn trong trí nhớ, dì Điền là một cái phi thường mộc mạc nữ nhân, thập phần hiểu được tiết kiệm, căn bản sẽ không xuất hiện lãng phí điện tình huống.

Trong lòng mặc dù có chút kỳ quái, nhưng là Trần Phàm cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp kéo ra cửa phòng tắm đi vào.

Trong phòng tắm che kín hơi nước, xông lung một mảnh, cho người ta một loại đặt mình trong tầng mây cảm giác.

Hô hấp hỗn loạn hơi nước không khí, Trần Phàm nhìn không được nhú một chút mây, ở hắn xem ra, dì Điền giống như chưa bao giờ ở lâu một phòng tắm tắm rửa, hiện giờ, trong phòng tắm nơi nơi đều là hơi nước, cái này làm cho hắn bản năng cảm thấy không thích hợp, hơn nữa hắn phát hiện trong phòng tắm sương mù thập phần nồng đậm. Lấy thân thể hắn tố chất, ở trong phòng tắm đều có một loại hô hấp khó chịu cảm giác!

Bỗng nhiên ——

Trần Phàm mơ hồ nhìn đến bồn tắm nằm một người, người nọ chỉ là đem đầu lộ ở bên ngoài, vẫn không nhúc nhích, căn bản không biết Trần Phàm đã đến.

Cái này phát hiện làm Trần Phàm trong lòng cả kinh, lập tức ý thức được cái gì, không nói hai lời, trực tiếp nhắm phía bồn tắm xông lại.

Chính như Trần Phàm suy nghĩ, bồn tắm xác thật nằm một người, hơn nữa là một cái thiếu nữ.

Lúc này thiếu nữ trần như nhộng mà nằm ở bồn tắm, duyên dáng yêu kiều dáng người không hề che lấp mà bại lộ ở Trần Phàm trước mắt. Dù cho sương mù độ dày có chút hậu, nhưng Trần Phàm vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng thiếu nữ kia duyên dáng yêu kiều thân thể mềm mại, đặc biệt là kia hai quả “Bưởi Năm Roi”, dị thường kiên quyết, thậm chí còn có thể nhìn đến hai chân màu đen rừng rậm.

Trước mắt hết thấy làm đến Trần Phàm đồng tử đột nhiên phóng đại, theo sau hắn trong lòng nhớ tới cái gì, vội vàng đem ánh mắt dời khỏi thân thể mềm mại thiếu nữ kia, một tay đem thiếu nữ từ bồn tắm ôm ra tới, bước nhanh nhắm phía phòng tắm cửa.

Trần Phàm này một loạt động tác nhanh chóng vô cùng, trong nháy mắt, liền đi tới phòng tắm cửa.

Không có bất luận cái gì do dự, Trần Phàm một tay ôm thiếu nữ đồng thời, một phen kéo ra phòng tắm môn.

Cùng lúc đó, đầy mặt vui vẻ tươi cười Dì Điền thu thập xong rồi trên lầu phòng, đi tới lầu một cửa thang lầu.

“Phanh!”

Có lẽ là Trần Phàm kéo môn lực đạo quá lớn, môn va chạm ở trên vách tường, phát ra một tiếng trầm vang.

Này thanh trầm đục làm đến Dì Điền không khỏi dừng bước chân, đầy mặt kinh ngạc.

“Trần thiếu?”

Ngay sau đó, Dì Điền như là ban ngày nhìn thấy quỷ giống nhau, mắt tròn, miệng trương đến đủ để nhét vào một cái trái dừa!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tiểu Thảo

Ngạc nhiên nghe được Dì Điền gọi, Trần Phàm bước chân hơi dừng lại, theo sau ngữ khí nghiêm túc nói: “Dì Điền, lập tức đảo một ly nước ấm”.

Khi nói chuyện, Trần Phàm ôm trong lòng ngực thiếu nữ, vài bước vọt tới sofa bên cạnh, đem thiếu nữ nằm thẳng đặt ở trên sofa, trắng nõn đùi ngọc hơi hơi nâng lên, dùng ở sofa tay vịn thượng.

Này vừa nhắc đùi ngọc, thiếu nữ hai chân hơi xoa khai, bên trong cảnh xuân bị Trần Phàm nhìn cái rõ ràng.

Bất quá..... Lúc này hắn lại không có chút nào tà niệm, mà là trước tiên quay đầu, nhìn phía Dì Điền.

Lúc này Dì Điền vẫn như cũ ở vào khiếp sợ bên trong, tròn mắt há hốc mồm mà nhìn này hết thấy, không rõ nguyên do!

Ở nàng trong trí nhớ, Trần Phàm cùng Tô San cùng đi tham gia quân huấn, quân huấn muốn nửa tháng, mà hôm nay mới là quân huấn ngày đầu tiên, Trần Phàm liền đã trở lại, này không khỏi làm nàng cảm thấy kỳ quái!

Mà chân chính làm nàng khiếp sợ chính là, Trần Phàm trở về liền trở về đi, dĩ nhiên còn ôm một cái trần như nhộng thiếu nữ ...

“Dì Điền, trong phòng tắm hơi nước độ dày quá cao, nàng hôn mê”. Trần Phàm thấy Dì Điền trợn mắt há hốc mồm mà nhìn chính mình, biết rõ Dì Điền hiểu lầm hấn, lập tức giải thích một câu, sau đó bay nhanh mà đi cấp thiếu nữ đảo nhiệt nước sôi.

Nguyên bản ở vào khiếp sợ bên trong Dì Điền, nghe được Trần Phàm những lời này, bỗng nhiên bừng tỉnh, trên mặt hiện lên một tia khủng hoảng.

“Dì Điền, người đi đem khăn lông dùng nước lạnh sùng nước, sau đó vắt khô”. Trần Phàm nghiêng về một phía thủy, một bên đối vọt tới thiếu nữ bên cạnh, không biết làm sao Dì Điền nói.

Dì Điền nghe xong, không nói hai lời, lập tức nhắm phía phòng tắm, bởi vì ăn mặc dép lê, thiếu chút nữa một chút ngã đến trên mặt đất.

Dĩ vãng nàng, làm bất cứ chuyện gì đều thực ổn, hiện giờ xuất hiện loại tình huống này, đủ để chứng minh nàng nội tâm khủng hoảng.

Thấy như vậy một màn, Trần Phàm lập tức ý thức được, thiếu nữ hẳn là Dì Điền nữ nhi.

Trong lòng nghĩ như vậy, Trần Phàm không dám chậm trễ, vội vàng bung ly nước ấm hướng thiếu nữ chạy, ở trong quá trình chạy bộ, cái chén nước ấm thể nhưng không có một tia tràn ra.

Nếu có luyện võ người thấy như vậy một màn, tuyệt đối sẽ dọa ngất xỉu đi!

Bởi vì..... Này đối với thân thể mềm dẻo tính cùng phối hợp trình độ yêu cầu rất cao rất cao, đừng nói người thường, những cái đó hàng năm luyện võ người đều làm không được!

Đi vào thiếu nữ bên cạnh, Trần Phàm dùng tay cạy ra thiếu nữ phần hồng môi, đem nước rót vào trong miệng thiếu nữ, sau đó nâng lên đầu thiếu nữ hôn mê.

“Ưc”. Ở Trần Phàm dưới sự trợ giúp, thiếu nữ thuận lợi mà uống một ngụm nước ấm.

Lúc này, Dì Điền cầm một cái khăn lông ngâm nước lạnh, hấp tấp mà vọt tới Trần Phàm bên cạnh, cũng không rảnh đi giúp thiếu nữ che đậy thân thể mà là hoang mang lo sợ hỏi: “Trần thiếu, Tiểu Thảo nàng không có việc gì đi? Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Nàng không có việc gì, chỉ là bởi vì thiếu dưỡng khí làm cho hôn mê mà thôi, bất quá, hôn mê thời gian có điểm dài, phải dùng khăn lông ngâm nước lạnh giúp nàng lau mình, như vậy có thể trong thời gian ngắn nhất tỉnh lại”. Trần Phàm nghiêm mặt nói.

Dì Điền hiển nhiên là luống cuống, nghe Trần Phàm như vậy vừa nói, nàng không chút suy nghĩ, trực tiếp đem khăn lông đưa cho Trần Phàm, để Trần Phàm giúp thiếu nữ lau mình.

Trần Phàm sững sốt, nhưng vừa thấy đến Dì Điền hoang mang lo sợ biểu tình, cũng biết Dì Điền là quá mức lo lắng, nhất thời mất đi sáng suốt, vì thế chưa nói cái gì, một phen tiếp nhận khăn lông ướt, hít sâu một hơi, cúi người giúp đỡ thiếu nữ lau người.

Dù cho thiếu nữ thân thể còn không có hoàn toàn phát dục, nhưng là lại biểu hiện ra cực hảo đường cong, pháp phòng quyền rũ, xứng với kia trắng tinh như ngọc làn da, cho người ta một loại trí mạng dụ hoặc.

Mặc dù vậy, khi Trần Phàm cầm khăn lông giúp thiếu nữ lau mình, tay không có chút nào run rẩy, đồng thời không cho chính mình tay đi đụng chạm thiếu nữ thân thể mềm mại.

Một nơi, hai nơi, tam nơi, mọi nơi ...

Phần đầu, cổ, ngực, dưới nách, đùi ...

Nhìn Trần Phàm hành động, Dì Điền nguyên bản bởi vì quá mức lo lắng thiếu nữ an nguy mà khẩn trương, tựa hồ ý thức được cái gì, sắc mặt hơi đỏ.

Nàng há to miệng, bản năng muốn nói cái gì, nhưng là nhìn đến Trần Phàm kia không hề tạp niệm ánh mắt sau, lại đem đến bên miệng lời nói nuốt trở về trong bụng, một lần nữa đem lực chú ý đặt ở thiếu nữ trên người.

Bỗng nhiên ——

Thiếu nữ kia lông mi rất nhỏ mà run rẩy hai cái, theo sau chậm rãi mở mắt.

Nhìn đến thiếu nữ mở to mắt, Trần Phàm âm thầm nhẹ nhàng thở ra, đành chỉ chà lau, mà Dì Điền còn lại là vẻ mặt vui mừng.

Ở lâu dài lâm vào hôn mê thiếu nữ tựa hồ thực không thích ứng chói mắt ánh đèn, nàng chỉ là mở một chút đôi mắt liền nhắm lại, theo sau lại lần nữa mở, ánh vào mi mắt chính là Trần Phàm kia cường tráng thân hình.

“Aaaaaaa!”

Nhìn đến Trần Phàm, thiếu nữ đầu tiên là tròng lớn mỹ lệ thu mất, theo sau bản năng đôi tay bảo vệ bộ ngực, phát ra một tiếng hét chói tai.

Thiếu nữ như vậy hét, Trần Phàm lập tức ý thức được cái gì, nhanh chóng xoay người, nói: “Di Điền, nàng đã không có việc gì, ta trước lên lầu”.

Nói xong, Trần Phàm lập tức hướng thang lầu đi đến, mà thiếu nữ còn lại là cả người run rẩy mà nhìn Di Điền.

Di Điền vội vàng tiến lên, đau lòng mà đem thiếu nữ ôm vào trong lòng ngực, nói: “Tiểu Thảo, không cần sợ hãi, vừa rồi người tắm rửa không may hôn mê đi, bị Trần thiếu đúng lúc phát hiện, cứu người”.

Bị Di Điền ôm vào trong lòng, thiếu nữ thân mình định chỉ run rẩy, nghe được Di Điền giải thích, nguyên bản hoảng sợ biểu tình chậm rãi thối lui, thay thế chính là một bộ bình tĩnh bộ dáng, chỉ là ánh mắt vẫn chưa từ Trần Phàm bóng dáng rời đi.

Trần Phàm có thể nhận thấy được thiếu nữ ánh mắt vẫn luôn dừng lại ở hán trên người, bất quá hán cũng không có quay đầu lại.

Nếu lúc này quay đầu lại thấy như vậy một màn, Trần Phàm nhất định sẽ kinh ngạc, bởi vì lấy thiếu nữ như vậy tuổi, bị một cái xa lạ nam nhân xem quang thân mình, có thể tại như vậy trong thời gian ngắn khôi phục bình tĩnh, quả thực chính là một kiện không có khả năng sự tình!

Lên lầu, đồng thời, trong đầu Trần Phàm hiện ra thiếu nữ kia chưa bao giờ bị khai phá thân thể mềm mại, những cái đó ảo ảnh phảng phất như ma pháp ở hán trong óc không ngừng thoáng hiện. Hán dùng sức mà lắc lắc đầu, ảo ảnh tức khắc biến mất.

Vì thế, Trần Phàm không khỏi cảm thấy dở khóc dở cười, hán nghĩ tới chính mình cùng nữ nhi Di Điền gặp mặt, lại không có nghĩ đến gặp nhau ở loại này tràn ngập hải kịch phương thức.

“Mẹ, hán chính là chung cư nam chủ nhân sao?” Thiếu nữ đem đầu nhỏ gất gao mà dán ở Di Điền ngực, bình tĩnh hỏi.

Di Điền gật gật đầu: “Tiểu Thảo, Trần thiếu vừa rồi cũng không phải cố ý xem người thân thể. Hán cũng là vì cứu người, người không thể trách hán, tương phản, một hồi người muốn cùng mẹ mẹ cùng nhau đi lên cảm tạ hán”.

“Ân”. Thiếu nữ gật gật đầu, biểu tình không có chút nào cảm xúc dao động, tựa hồ phía trước phát sinh hết thảy đối nàng mà nói không đáng giá nhắc tới.

Theo sau, thiếu nữ không đợi Di Điền phân phó, chủ động đứng dậy, cứ như thế hướng phòng tắm đi đến.

Ánh đèn hạ, một đầu màu đen tóc dài tùy ý mà đáp ở nàng trên vai, mông lấy một cái mê người độ cung nhếch lên, eo giống như cành liễu giống nhau tinh tế, đùi ngọc trắng tấp, tỉ lệ phối hợp gần như hoàn mỹ, không có chút nào sệ lỗi, hai chân chỉ gian mê người phong cảnh như ẩn như hiện.

Đây là một cái đủ để cho bất luận cái gì nam nhân thú huyết sôi trào mê người bóng dáng!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Tóc đuôi ngựa

Làm một tiểu thư nhà giàu, Tô San tuy rằng không có phần lớn nhà giàu nữ trên người công chúa bệnh, nhưng là lại có một ít vô pháp tránh cho khuyết điểm hoặc là nói cá nhân yêu thích.

Tỷ như, nàng mỗi ngày rời giường lúc mặc quần áo yêu cầu gần nửa tiếng đồng hồ, đào không phải nàng mặc quần áo tốc độ chậm, mà là nàng từ trong tới ngoài đều phải cẩn thận chọn lựa một lần, thẳng đến chính mình vừa lòng mới thôi.

So sánh với mà nói, Điền Thảo mặc quần áo tốc độ muốn mau nhiều, năm phút đồng hồ sau, nàng mặc tốt quần áo đi ra phòng tắm.

Nàng ăn mặc một kiện màu lam ô vuông áo sơ mi, áo sơ mi là một năm trước mua, hiện giờ mặc vào có vẻ có chút chật, lơ đãng gian đem nàng trước ngực hi quả bưởi căng lên, thoát nhìn muốn so với bạn cùng lứa tuổi lớn hơn một chút.

Hạ thân là một cái màu lam quần jean, bởi vì giá cả quá tiện nghi, cộng thêm tẩy số lần quá nhiều, quần jean nhan sắc đã bạc màu, đặc biệt là đầu gối

cùng mông hai cái bộ vị, cơ hồ thành màu trắng.

Dưới chân màu trắng giày ba-ta cũng là như vậy, bởi vì trường kỳ tẩy duyên có, đã trở nên cũ nát bất kham, thậm chí ven thượng từng có may vá dấu vết.

Nhìn đã mặc tốt quần áo Điền Thảo, Di Điền nói: “Tiểu Thảo, cùng ta cùng nhau thượng lầu hai”.

“Chờ một chút, mẹ”.

Điền Thảo lắc lắc đầu, sau đó đi đến Di Điền bên cạnh, nói: “Ta bím tóc còn không có thất”.

Di Điền không khỏi ngẩn ra.

Nàng biết nữ nhi từ nhỏ đến lớn, chưa từng có đi cửa hiệu cắt tóc cắt quá, có mấy lần đều là nàng thân thủ hỗ trợ tu bổ.

Mà từ nhỏ đến lớn, chính mình nữ nhi đều là lưu trữ một cái thật dài đuôi ngựa bện.

Ở nàng trong trí nhớ, nữ nhi chẳng những học tập ưu tú, hơn nữa thường xuyên giúp nàng làm việc nhà, duy độc chỉ có một việc, mỗi lần đều sẽ để nàng thân thủ tới làm.

Bện tóc đuôi ngựa.

Hơi hơi mỉm cười, di Điền tiếp nhận Điền Thảo trong tay từ ngọc chế thành lược, nói: “Tới, Tiểu Thảo, ngồi ở chỗ này, mẹ cho ngươi thất tóc đuôi ngựa”.

Điền Thảo ngoan ngoãn gật gật đầu, thẳng thân mình ngồi ở trên sô pha, đem phía sau lưng giao cho chính mình mẫu thân.

Giống như thường lui tới như vậy, Di Điền động tác rất chậm, thực nhẹ, chờ nàng đem Điền Thảo thất tóc đuôi ngựa tốt, đã qua đi nửa giờ.

Nhẹ nhàng đem đuôi ngựa bện túm đến phía trước, Điền Thảo trên mặt nở rộ ra một cái sáng lạn tươi cười: “Mẹ, lần này so lần trước thất đến đẹp”.

Di Điền trong lòng đau xót, miễn cưỡng cười, gần nhất nàng cấp nữ nhi thất tóc đuôi ngựa là buổi chiều của ngày hôm sau, sau nữ nhi khi bệnh khỏi.

Ngày hôm đó, nàng bởi vì vội vã gấp trở về cấp Trần Phàm cùng Tô San hai người nấu cơm, không có giống hôm nay như vậy cẩn thận.

“Đi thôi mẹ, chúng ta cùng nhau đi lên cảm tạ hần, sau đó, ta chính mình đi trường học”. Mắt thấy di Điền không nói lời nào, Điền Thảo cười đứng dậy, ôm Di Điền cánh tay, về mặt thân nhiên.

Tựa hồ..... Nàng cũng không sợ hãi nhìn thấy Trần Phàm.

Cứ việc Trần Phàm là cái thứ nhất nhìn đến nàng thân mình nam nhân, hơn nữa là một cái xa lạ nam nhân.

Nghe được Điền Thảo nói, di Điền trên mặt hiện lên một tia chần chờ.

Hôm nay là Điền Thảo mười sáu tuổi sinh nhật, di Điền buổi chiều sớm mà đi trường học của nhận được Điền Thảo, mẹ con hai người cùng đi siêu thị mua chút đồ ăn, thuận tiện mua một khối mấy đồng tiền tiêu bánh kem.

Trở lại biệt thự sau, di Điền dùng chính mình tiền lương mua đồ ăn làm bốn cái đồ ăn, một cái canh, vì Điền Thảo chúc mừng sinh nhật.

Cơm chiều qua đi, nàng làm nữ nhi đi tắm rửa, chính mình lên lầu thu thập nhà ở, ý đồ làm nữ nhi buổi tối ở nơi này, lại không có nghĩ đến Trần Phàm trước tiên trở về.

Có thể nói, Trần Phàm trước tiên trở về quấy rầy nàng kế hoạch, đồng thời cũng làm nàng có chút chần chờ, chần chờ hay không muốn đem nữ nhi ở tại chỗ này qua đêm.

Nàng trong lòng rất muốn Điền Thảo lưu lại, rốt cuộc hiện tại đã mau 11 giờ, không nói Điền Thảo một người đi trường học nàng không yên tâm, liền tính Điền Thảo có thể thuận lợi đạt tới trường học, trường học đại môn cũng không nhất định là mở ra.

Tương quy tương, nhưng là..... di Điền đồng dạng cũng rõ ràng, nàng không phải này gian chung cư chủ nhân, không có quyền làm ra như vậy quyết định.

“Trước đi lên đi”. Trong lòng hiện lên này đó ý niệm, di Điền gượng ép mà cười cười.

Điền Thảo không nói lời nào, kéo di Điền cánh tay, đi hướng thang lầu.

Lầu hai, Trần Phàm phòng ngủ, Trần Phàm đã hướng xong rồi nước lạnh tắm.

Ở tắm rửa thời điểm, hần trong đầu lại lần nữa thoáng hiện Điền Thảo kia mê người thân thể mềm mại, bên tai càng là quanh quẩn nổi lên Đại Phù khiêu khích lời nói, trực tiếp làm cho hần nổi lên nam nhân nên có phản ứng, dưới thân kia côn thương cao cao dựng thẳng lên, như là tức giận hải tử, như thế

nào trấn an đều không đi xuống, tương phản, càng trấn an chuyện xấu.

Roi vào đường cùng, Trần Phàm đành phải dùng nước lạnh hạo hạo xối một lúc lâu mới đưa trong cơ thể kia cổ tà hỏa loại bỏ.

Lúc này hắn chỉ ăn mặc một cái quần cộc, vai trần ngồi ở trước máy tính, thuần thực mà chơi CS.

CS là Trần Phàm nhất am hiểu cũng là thích nhất trò chơi.

Trần Phàm thuần thực mà không chế được bàn phím cùng con chuột, trong hình, một cái công lôi bao đao tặc hoa tiểu đao, thành thoi mà đi tới, phía trước, một người cảnh sát ngồi xồm ngạ xuống đất, trước người giá một phen súng ngắn.

Phanh!

Cảnh sát nổ súng, công lôi bao đao tặc đột nhiên chột lóe, nhẹ nhàng tránh thoát trí mạng một thương.

Phanh!

Lại một lần thương vang, đao tặc lại lần nữa nhẹ nhàng tránh thoát viên đạn.

Bang bang.....

Bốn thương qua đi, đao tặc hoa tiểu đao đi vào cảnh sát bên cạnh, cảnh sát hoảng loạn mà đứng lên, đôi ra tay thương, đối với cao cao nhảy lên đao tặc chính là một thương.

Phanh!

Đao tặc trúng đạn, huyết thiếu một nửa.

Xi!

Đao tặc chủ thủ hung hăng mà cầm ở cảnh sát trên đầu, một đao bạo đầu!

Bốn cục trò chơi kết thúc, ván thứ hai bắt đầu.

“Mẹ nó, kia cái gia hỏa tuyệt đối là dùng phần mềm hack!”

“Chính là, một nổ súng chính là bạo đầu, thương thần cũng không hấn như vậy chuẩn đi?”

“Dùng thương liên không nói, ca bắn tia thương dùng đến đủ để theo kịp chức nghiệp tuyển thủ trình độ, hấn mỗi lần đều có thể nhẹ nhàng tránh thoát, cuối cùng dùng dao nhỏ bạo đầu, lão tử chơi CS nhiều năm như vậy, còn không có gặp qua giống hấn như vậy ngu bức!”

“Chính là, hấn cho rằng hấn là Đồ Tề a? Mẹ nó, lão tử cũng liên ở trên video gặp qua Đồ Tề dùng dao nhỏ ngược Thụy Điền SK chiến đội tay súng bắn tỉa so với hấn ngu bức!”

.....

Máy tính trong hình, cảnh sát một phương người chơi một trận ác mắng, theo sau đem Trần Phàm đá ra trò chơi.

Thấy như vậy một màn, Trần Phàm vẻ mặt bất đắc dĩ, đây là hấn hôm nay lần thứ tư bị đá ra trò chơi, toàn bộ quá trình chỉ có mười lăm phút.

Mà dĩ vãng thời điểm, hấn mỗi lần chơi CS đều sẽ phát sinh loại tình huống này, trong trò chơi người chơi đều là nói hấn dùng hack.

Chỉ có một loại tình huống ngoại lệ —— đồ bộ Đồ Tề cái kia tài khoản!

“Bang bang!”

Trần Phàm vốn định tái chiến đấu mấy cục, lại nghe đến ngoài cửa truyền đến rõ ràng tiếng đập cửa.

Hơi ngần ra, Trần Phàm buông tai nghe, nhanh chóng đi đến mép giường, mặc xong quần áo, quần, sau đó nói: “Di Điền, cửa phòng không khóa”.

Phòng bên ngoài, di Điền nghe được Trần Phàm nói, nhẹ nhàng ninh một chút khoá cửa, cửa phòng theo tiếng mà khai.

Đẩy ra cửa phòng, di Điền lôi kéo Điền Thảo tay, chậm rãi đi vào Trần Phàm phòng.

Trong phòng, Trần Phàm bực lửa một chi thuốc lá, thích ý mà hút, đương nhìn đến di Điền lôi kéo Điền Thảo vào cửa sau, không khỏi nao nao.

Nhìn quen theo đuôi thời thượng cùng gọi cảm thời thượng nữ lang, lúc này đột nhiên vừa thấy một thân mộc mạc trang điểm Điền Thảo, Trần Phàm lại là bị kinh ngạc.

Ở hán trong trí nhớ, từ hán đi vào Đông Hải sau, vẫn là lần đầu tiên thấy một cái xinh đẹp nữ hài ăn mặc như thế đơn giản, mộc mạc.

Đặc biệt là kia đã nghiêm trọng phai màu quần jean, thuộc về cái loại này ném đến trên đường cái, khát cái đều sẽ trợn mắt mà mắng “Kháo, ai mắt vệ sinh như vậy nhỉ?”.

Kính ngạc đồng thời, Trần Phàm không thể không thừa nhận, dù cho quần áo đã cũ, nhưng là lại không cách nào che lấp Điền Thảo mỹ lệ.

Đặc biệt là cái kia sáng tạo khác người đuôi ngựa biện, cho người ta một loại khác loại mỹ cảm.

Điền Thảo đứng ở đi Điền phía sau, nhìn phía trước cách mấy mét hút thuốc Trần Phàm, nàng có thể rõ ràng mà nhận thấy được Trần Phàm con người lại toát ra ngạc nhiên ánh mắt.

Điểm này, nàng cũng không kỳ quái.

Bởi vì, cơ hồ mỗi một người nam nhân ánh mắt đầu tiên nhìn đến nàng khi, đều sẽ lộ ra loại này ánh mắt.

Trong chớp mắt, Trần Phàm thu hồi ánh mắt, mỉm cười hỏi: “Di Điền, ngài có việc sao?”

Nghe được “Ngài” cái này xưng hô, Điền Thảo trong lòng hơi hơi vừa động, mặt ngoài bất động thanh sắc.

“Trần thiếu, ta là mạng Tiểu Thảo tới cảm tạ ngài”.

Di Điền cảm kích mà nói: “Cám ơn ngài đứng lúc cứu Tiểu Thảo một mạng”.

Hiển nhiên, khôi phục bình tĩnh sau đi Điền cũng rõ ràng, phòng tắm hôn mê vốn dĩ không tính đại sự, nhưng là nếu khôi phục thời gian quá dài nói, cũng là có sinh mệnh nguy hiểm, rất nhiều người ở phòng tắm hôn mê sau, tuy rằng được cứu trợ, nhưng là lại xuất hiện chỉ số thông minh giảm xuống tình huống.

“Việc nhỏ mà thôi, đi Điền không cần khách khí”. Trần Phàm cười lắc đầu, đồng thời con người hiện lên một tia ngạc nhiên, bởi vì hán phát hiện Điền Thảo biểu tình thập phần bình tĩnh, tựa hồ một chút cũng không thêm đề ý phía trước sự tình.

“Mặt khác, Trần thiếu, hôm nay là tiểu nữ sinh nhật, ta nhất thời xúc động mang nàng tới chung cư, cho nàng qua một cái sinh nhật, hy vọng Trần thiếu không cần trách cứ chúng ta mẹ con, chờ một lúc nữa ta liền đưa nàng hồi chỗ ở”.

Di Điền đã làm ra quyết định, tự mình mang theo nữ nhi trở lại kia gian giá rẻ cho thuê trong phòng ngủ, sáng mai dậy sớm ngồi giao thông công cộng chạy tới cấp Trần Phàm làm bữa sáng.

Trần Phàm hút thuốc động tác hơi tạm dừng, chỉ nghe hán vội vàng nói: “Di Điền, này có cái gì trách cứ? Hiện tại đã đã khuya, các người liền không cần đi trở về, phòng nhiều như vậy, tùy tiện trụ hảo. Mặt khác, nếu người không ngại nói, ngày sau khiến cho người nữ nhi tới nơi này ăn cơm ngủ đi, Tô San cũng sẽ đồng ý”.

“Cám ơn Trần thiếu, Trần thiếu hảo ý lòng ta lãnh, đêm nay khiến cho tiểu nữ tại đây trụ hảo, đến nổi ngày sau liền không cần, tiểu nữ ở trong trường học dừng chân”.

Trần Phàm nói làm Di Điền rất là cảm động, vội vàng cảm tạ.

“Vậy được rồi”. Trần Phàm nhìn lướt qua trên máy tính biểu hiện thời gian, nói: “Nàng ngày mai còn muốn đi học đi, thời gian không còn sớm, các người sớm một chút đi ngủ đi, sáng mai ăn qua bữa sáng, ta lái xe đưa nàng đi trường học”.

“Nha đầu ngọc, còn không mau cám ơn Trần thiếu”. Di Điền nghe xong, bắt một chút Điền Thảo tay.

Kính đi Điền như vậy vừa nhắc nhở, vẫn luôn nhìn chăm chú vào Trần Phàm, Điền Thảo tiến lên trước một bước, thật sâu đối Trần Phàm cúi một cung: “Cám ơn ngài”.

Trần Phàm vội vàng bóp tắt tàn thuốc, tiến lên nâng dậy Điền Thảo, cười khổ nói: “Khách khí như vậy làm gì, kêu ta Trần Phàm liền tốt rồi”.

Trần Phàm nói chuyện đồng thời, Điền Thảo chậm rãi đứng dậy, không chút nào lùi bước mà đón nhận Trần Phàm ánh mắt.

Bị Điền Thảo như vậy bình tĩnh mà nhìn chăm chú nhìn vào, Trần Phàm bản năng nhớ tới phía trước ở phòng tắm phát sinh sự tình, cái này làm cho hán không cảm thấy có chút xấu hổ.

Vì che dấu xấu hổ, hán theo bản năng mà nắm lên Điền Thảo phía sau đuôi ngựa biện, cười nói: “Đuôi ngựa tóc thật xinh đẹp”.

“Cám ơn”. Điền Thảo lại lần nữa phun ra cám ơn hai chữ, đồng thời lộ ra một cái nhàn nhạt tươi cười: “Đuôi ngựa tóc là ta mẹ cho ta bện”.

Nói tới đây, Điền Thảo nghiêng người, cười nhạt mà nhìn đi Điền: “Nó là ta kiều ngạo, mười sáu năm qua, vẫn luôn như thế”.

Nhìn Điền Thảo trên mặt kia phát ra từ nội tâm tươi cười, Trần Phàm cũng sờ ở tại chỗ.

Hắn không hiểu những lời này ý tứ!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Đồng dạng đêm, Bất đồng người

Nói chung, quân huấn có 3 cái học phần, này đối với tuyệt đại đa số người mà nói là phi thường quan trọng, bởi vì học phần cùng tốt nghiệp là trực tiếp móc nối, nếu là không có đủ học phần, là vô pháp thuận lợi tốt nghiệp.

Đối với rất nhiều sinh viên mà nói, bốn năm đại học thật đi học không đến thứ gì thiết thực vì kiến thức ở trường là “gà” mà cái xã hội cần là “vịt”, phần lớn đều là vì tốt nghiệp chứng cùng học vị chứng.

Đây là một loại bị ai, cũng là đối giáo dục chế độ một cái cực đại châm chọc.

Tiến hành rồi một ngày quân huấn sau, phần lớn học sinh thậm chí liền tắm cũng chưa tẩy, liền trực tiếp nằm trên giường đi cùng Chu Công hẹn hò.

Hoàng hôn thời điểm, Trần Phàm, Ngu Huyền đám người rời đi quân doanh, cũng không có kinh động quân huấn học sinh, bọn học sinh cũng không biết sự tình cụ thể tình huống.

Bất quá, Trần Phàm lúc ấy ở ký túc xá vì Ngu Huyền báo thù thời điểm, có không ít học sinh ở hành lang nghe lén, tuy rằng không có chính mắt thấy, nhưng là bọn họ bằng vào phong phú sức tưởng tượng, tưởng tượng ra ngay lúc đó hình ảnh.

Cái thứ nhất phiên bản: Lúc ấy, Trần Phàm giống như thiên thần hạ phàm giống nhau, đầu tiên là làm không có tham dự kia chuyện người rời đi, sau đó đóng lại cửa phòng, đem Hoàng Hiểu Đông, Ngô Khải đám người đánh đến khóc cha kêu mẹ, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Cái thứ hai phiên bản: Trần Phàm thấy Ngu Huyền bị đánh thành trọng thương, nội tâm giận dữ, vũ lực giá trị tiêu thăng, cùng Hoàng Hiểu Đông đám người đại làm một trận, kết quả cuối cùng không thắng nổi người nhiều, bị đánh thành trọng thương.

Này hai cái phiên bản, không có người biết là thật là giả, nhưng là Trần Phàm lần này là hoàn toàn nổi danh.

Hắn vì bạn cùng phòng động thân mà ra hành vi thắng được tuyệt đại đa số nam sinh bội phục, đồng dạng, không ít sùng bái anh hùng MM cho rằng Trần Phàm là bọn họ cảm nhận trung nhiệt huyết nam nhi.

Kết quả trực tiếp làm cho không ít MM ở hỏi thăm Trần Phàm rốt cuộc trông như thế nào, có phải hay không giống Lý Liên Kiệt như vậy nam nhân.

Nữ sinh ký túc xá, Tô San nằm ở trên giường, đầy mặt buồn ngủ, lại trước sau trăn trở khó có thể đi vào giấc ngủ.

Có thể không chút nào khoa trương mà nói, từ nhỏ đến lớn, hôm nay là Tô San mệt nhất một ngày.

Lúc này nàng chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới tràn ngập một cỗ mệt mỏi cảm giác, cứ việc nhân cơ hội lau kem chống nắng, nhưng là làn da vẫn như cũ bị phơi đến đỏ bừng một mảnh, truyền đến một cỗ nóng rất đau đớn.

Nằm trên giường cứng rắn tấm ván gỗ ở ký túc xá, Tô San không có tưởng niệm trong nhà nệm êm giường lớn mà là suy nghĩ: Trần Phàm rốt cuộc đi nơi nào?

Vì rèn luyện bọn học sinh độc lập năng lực, trường học yêu cầu quân đội cấm học sinh cấp trong nhà gọi điện thoại.

Này mặc dù có chút tàn nhẫn, nhưng là đối với một ít từ nhỏ nuông chiều hài tử tới nói, xác thật là một cái khó được rèn luyện cơ hội. Một ít có chút bối cảnh gia trường phòng chừng cũng là mình bạch điểm này, không có lợi dụng quan hệ làm đặc quyền.

Tô San chính là một trong số đó.

Bởi vì bức thiết mà muốn biết Trần Phàm hướng đi, Tô San từng thỉnh cầu huấn luyện viên đánh một chiếc điện thoại. Nhưng mà..... Nàng phí chín trâu hai hồ sức lực cũng không có thuyết phục cái kia ở nàng xem ra là căn đầu gỗ huấn luyện viên.

Ánh trăng theo cửa sổ khe hở bắn vào trong phòng, trong phòng, Tô San nháy mắt to, nhìn chăm chăm trần nhà, Trần Phàm cùng nàng ở bên nhau điểm điểm tích tích giống như phóng điện ảnh giống nhau ở nàng trong đầu hiện lên.

Làm gì nếu muốn tên hỗn đản kia? Hắn đi nơi nào cùng ta có cái gì quan hệ?

Tựa hồ là nhớ tới này một tháng qua Trần Phàm không ngừng khi dễ chính mình hình ảnh, Tô San bỗng nhiên lắc lắc đầu, miệng nhỏ dần đến lão cao.

“Chính là..... Nghe những cái đó nam sinh nói, lúc ấy Ngu Huyền bị đánh đến đầy người là huyết, mà cái kia ngu ngốc, hẳn một người đi đối phó Hoàng Hiểu Đông bọn họ cùng huấn luyện viên, khẳng định sẽ bị thương”.

“Hắn trên người đều là vết sẹo, đánh nhau hẳn là rất lợi hại đi? Hơn nữa hôm nay buổi sáng còn đem cái kia huấn luyện viên ném đi ra ngoài đầu. Ân, hẳn hẳn là rất lợi hại, sẽ không có việc gì”.

“Không đúng, nếu hắn đánh nhau rất lợi hại nói, vì cái gì ngày đó ta ra tay giáo huấn ăn trộm thời điểm, hắn sợ tới mức tránh ở ta phía sau đâu?”

Một đám cỏ quái ý tưởng không ngừng mà từ Tô San trong đầu lòi ra, không biết qua bao lâu, mỗi một bất kham Tô San rút cuộc ngủ rồi.

Làm như đã nhận ra Tô San không có động tĩnh, đồng dạng không có đi vào giấc ngủ lại làm bộ ngủ Trương Thiên Thiên mở to mắt, nhìn một chút phía trước trên giường Tô San, hơi hơi nhíu mày, sau đó lâm vào trầm tư.

.....

Trần Phàm tự nhiên là vô pháp đoán được này hết thảy, chờ Di Điền mang theo Điền Thảo đến cách vách khách phòng ngủ sau, Trần Phàm tùy ý ở trên mạng xem một hồi tin tức, đang định đi ngủ, lại nghe tới di động rất nhỏ chấn động vang lên.

Hơi hơi nhíu mày, Trần Phàm cầm lấy di động, nhìn đến tin nhắn nội dung sau, đồng tử không khỏi phóng đại.

Đây là một cái màu tin, tin tức là Đại Phù phát tới, tin tức nội dung rất đơn giản, là một trương ảnh chụp, một trương trần trụi nửa người trên, ăn mặc T—back ảnh chụp, ảnh chụp chủ nhân là Đại Phù.

Thân là toàn Anh quốc, thậm chí Âu Châu quyền uy bác sĩ tâm lý, Đại Phù tự nhiên biết như thế nào khiêu khích nam nhân. Trên ảnh chụp, nàng chu lên đầy đặn mà trần ngập co dãn hương mộng, hai chân hơi hơi tách ra, thân mình cung khởi, hương mộng cùng eo liễu chỉ gian hình thành một cái hoàn mỹ độ cung, xứng với trước ngực cao cao chót vót Thánh Nữ Phong, hình thành một cái hoàn mỹ S hình.

Đồng thời, Đại Phù liếm môi, ánh mắt trần ngập khiêu khích ý vị, phảng phất ở dùng phương thức này nói cho Trần Phàm: Thân ái, không cần cho ta cơ hội, nếu không ta đem ngươi ép thành xác ướp!

Từ cùng Tô San ở cùng một chỗ sau, Tô San cả ngày mặc quần, váy ngắn ở Trần Phàm trước mặt lắc lư, Trần Phàm liền Tô San miệng cũng chưa thân một chút, tự nhiên cũng không có đâm thủng cuối cùng một tầng màng, lâu dài tới nay, trong cơ thể đã sớm nghẹn đủ dục hòa.

Mà ngày đó hẳn cùng Đại Phù thiếu chút nữa củi khô lửa bốc bị Tô San đánh gãy không nói, về đến nhà, Tô San còn ăn mặc cực kỳ phong tao, đem phòng ngủ đèn tường mở ra câu dẫn hắn, làm tích góp ở trong thân thể hắn dục hòa một đường thẳng tắp đáng lên.

Phía trước, nhìn đến Điền Thảo kia trần như nhộng thân thể mềm mại, Trần Phàm trong cơ thể dục hòa đã đạt tới đỉnh điểm, rơi vào đường cùng dùng nước lạnh tưới diệt.

Hiện giờ..... Nhìn đến Đại Phù này trương phong tao đến cực điểm ảnh chụp, Trần Phàm hận không thể lập tức vọt tới Đại Phù nơi đó hung hăng mà tàn phá Đại Phù một trận.

Bất quá, cái này ý niệm cũng chỉ là chột lóe mà thôi.

Cười khổ, thở dài, Trần Phàm ngăn chặn trong cơ thể phát sinh dục hòa, sau đó đưa điện thoại di động tắt máy, hiển nhiên, hắn biết rõ, nếu cấp Đại Phù trả lời tin nhắn, như vậy hẳn đêm nay liền không cần muốn ngủ.

Trần Phàm đã từng từng có như vậy trải qua, chỉ là đối tượng không phải Đại Phù, mà là có khác một thân, so sánh với mà nói, nữ nhân kia xa so Đại Phù không bố, ân, nhất là chỉ khiêu khích câu dẫn nam nhân này một phương diện.....

Ngày hôm sau, Trần Phàm giống như thường lui tới, sắc trời tờ mờ sáng thời điểm, liền từ trên giường bò lên, thay vận động y phục, đi ra ngoài rèn luyện thân thể.

Chờ hắn kết thúc rèn luyện, trở lại chung cư thời điểm, di Điền đã làm tốt bữa sáng, mà Điền Thảo cũng đi lên, vẫn như cũ trát đuôi ngựa biện, ăn mặc kia thân mặc cũ nát quần áo.

“Trần thiếu, tẩy một chút tới ăn bữa sáng đi”. Di Điền thấy Trần Phàm vào cửa, vội vàng mỉm cười đứng dậy.

Diễn Thảo cũng đi theo đứng lên, bất quá nàng lại không có cười, chỉ là ánh mắt bình tĩnh mà nhìn Trần Phàm.

Hôm nay Trần Phàm cũng không giống ngày hôm qua như vậy xấu hổ, không dám nhìn thẳng vào Điền Thảo ánh mắt, đương hán nhìn đến Điền Thảo ánh mắt sau, nhiều ít có chút cảm thấy Điền Thảo ánh mắt có chút bình tĩnh quá mức.

Mười sáu tuổi hài tử, hán là thanh xuân hoạt bát, tràn ngập tinh thần phấn chấn!

Mà Điền Thảo ánh mắt lại giống không hề gọn sóng mặt hồ, bình tĩnh mà lại an tĩnh.

Này, không phải một cái mười sáu tuổi hài tử nên có ánh mắt ah.

(Dự là có vấn đề - cvt)

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Giá trên trời bữa tiệc

Lúc trước, Trần Phàm từ Tô San mẫu thân trong miệng biết được đi Điền tư liệu sau, liền cảm thấy Di Điền không có ai biết quá khứ, tràn ngập chua xót khổ cay, hiện giờ xem ra, khổ người không chỉ có là đi Điền một cái, còn có nguyên bản hán là hưởng thụ hạnh phúc sinh hoạt Điền Thảo.

Trong lòng tuy rằng minh bạch này đó, nhưng là Trần Phàm tự nhiên sẽ không biểu hiện ra ngoài, hán cười đối Di Điền gật gật đầu, sau đó lên lầu tắm rửa thay quần áo.

Năm phút đồng hồ sau, Trần Phàm đổi hảo quần áo đi vào dưới lầu, nhanh như vậy tốc độ nhưng thật ra làm Điền Thảo hơi hơi ngẩn ra một chút.

Cùng Tô San cùng nhau ăn bữa sáng so sánh với, này bữa sáng coi như Trần Phàm đi vào Đông Hải sau ăn đến nhất an tĩnh một bữa, trong lúc, Trần Phàm ba người đều không có mở miệng nói chuyện, thập phần an tĩnh.

Điền Thảo không giống Tô San như vậy kén ăn, tương phản, vô luận thứ gì đến miệng nàng đều sẽ ăn đến mùi ngon, trong chén sẽ không lưu lại một hạt cơm. Dùng các lão nhân nói, loại này hài tử hảo nuôi sống.

Mà biết rõ đồ ăn tầm quan trọng Trần Phàm lại rất rõ ràng: Một người nếu là không có đặc thù trải qua, là sẽ không như thế quý trọng đồ ăn.

“Đi thôi, ta đưa ngươi đi trường học”. Trần Phàm xoa xoa miệng, cười đối Điền Thảo nói.

Điền Thảo cũng ăn xong rồi bữa sáng, nàng nhẹ nhàng buông gôm sứ chén, nhẹ nhàng lắc lắc đầu: “Không cần, ta chính mình ngồi xe buýt đi hảo, ta biết lộ tuyến”.

“Nơi này cự xe buýt trạm còn có không gần khoảng cách đâu, vẫn là ta đưa ngươi đi”. Trần Phàm thấy Điền Thảo cự tuyệt, đầu tiên là ngẩn ra, theo sau còn nói thêm.

Di Điền do dự một chút, cầm Điền Thảo tay, mỉm cười nói: “Tiểu Thảo, nếu Trần thiếu muốn đưa ngươi, ngươi cứ ngồi hán xe đi thôi, không cần chậm trễ đi học”.

Nghe Di Điền như vậy vừa nói, Điền Thảo nhẹ nhàng gật gật đầu, trên người lâu.

Một phút đồng hồ sau, Điền Thảo từ trên lầu đi xuống, trong tay nhiều một quyển sách.

Trần Phàm nhìn đến Điền Thảo quyển sách trên tay, nao nao, Điền Thảo quyển sách trên tay đều không phải là sách giáo khoa, mà là một quyển “kinh tế học”.

Đối với quyển sách này, Trần Phàm không tính xa lạ, thư phòng liền có, hán từng lật qua, biết quyển sách này tác giả là Paul Samuelson (https://vi.wikipedia.org/wiki/Paul_Samuelson), tân cổ điển tổng hợp học phái đại biểu nhân vật, 1970 thu được vì cái thứ nhất vinh hoạch Nobel kinh tế học thưởng nước Mỹ người.

Điền Thảo quyển sách trên tay không phải thư phòng kia bản, thư phòng kia vốn là chính bản, thực tâm, mà Điền Thảo trong tay kia bản vừa thấy trang giấy liền có thể xác định là sách lậu, hơn nữa thực cũ nát, vừa thấy chính là bị phiên biến.

Nhận thấy được điểm này, Trần Phàm vốn định nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống không có mở miệng.

Đi vào gara, Trần Phàm đem Tô San kia lượng đại chúng CC chạy đến dưới lầu, Điền Thảo thông dong mà mở ra cửa sau, lên xe.

Trần Phàm chậm rãi khởi động ô tô, đồng thời xuyên thấu qua phản quang kính rõ ràng mà nhìn đến Điền Thảo mở ra trong tay kia cuốn “kinh tế học”, phiên tới rồi mở một trương năng đã làm dấu hiệu giao diện. Trang sách thượng viết rất nhiều chú giải, dùng hồng bút viết, rậm rạp, cho người ta một loại hoa cả mắt cảm giác.

“Người xem hiểu quyển sách này?”

Đem xe lái ra tiểu khu, Trần Phàm nhìn không được hỏi, ở hán xem ra, quyển sách này không phải bất luận kẻ nào đều có thể xem hiểu, lấy Điền Thảo tuổi tác hán là xem không hiểu mới đúng, mà từ trang sách thượng rậm rạp chú giải tới xem, Điền Thảo hán là xem hiểu.

Điền Thảo không có trả lời, mà là nhẹ nhàng gật gật đầu, lại lắc lắc đầu.

Trần Phàm bị Điền Thảo lộng hồ đồ, hán một bên lái xe một bên xuyên thấu qua phản quang kính nhìn Điền Thảo, cười khổ hỏi: “Rốt cuộc là có hiểu hay không?”

“Hiểu một chút, nhưng thực nông cạn”. Điền Thảo nghĩ nghĩ, cấp ra đáp án.

Nghe thấy cái này trả lời, Trần Phàm trầm mặc, nếu không phải hán chính tai nghe thể câu nói là từ Điền Thảo trong miệng nói ra, hán là tuyệt đối sẽ không tin tưởng một cái mười sáu tuổi nữ hài sẽ nói ra như vậy một câu.

Tỷ như Tô San, Trần Phàm chính là tin tưởng heo mẹ sẽ lên cây cũng sẽ không tin tưởng Tô San sẽ nói ra nói như vậy tới.

“Người học tập không khẩn trương sao? Như thế nào còn có thời gian xem cái này?” Có lẽ là cảm thấy cùng Điền Thảo gốc cùng nhau quá an tĩnh, Trần Phàm lại lần nữa hỏi.

Điền Thảo ánh mắt không có rời đi trang sách, mà là nhàn nhạt mà đáp: “Ta năm nay cao nhị, chương trình học không tính quá khẩn trương, dùng bảy thành tinh lực như vậy đủ rồi, dư lại tam thành tinh lực có thể xem một ít khóa ngoại thư”.

“Người học tập thực hảo?” Trần Phàm nao nao.

“Đệ nhất”. Điền Thảo ngẩng đầu, trên mặt lộ ra một phần thuộc về chính nàng kiêu ngạo: “Từ nhỏ đến lớn đều là”.

Trần Phàm không biết nói gì cho phải.

.....

Từ Kim Sơn trung học ở vào Đông Hải một chỗ hoàng kim đoạn đường. Trường học chiếm địa diện tích rất lớn, có được một loạt tiên tiến phần cứng phương tiện, thầy giáo lực lượng cũng cực kỳ khủng bố, phần lớn được xưng là tinh anh giáo viên đều bị này sở học giáo hiệu trường dùng giá cao đào lại đây.

Ở như vậy một loại tình hình hạ, làm một khu nhà quý tộc trường học, Từ Kim Sơn trung học ở Đông Hải thậm chí cả nước rất là nổi danh, thậm chí có rất nhiều lần, Đông Hải thị nhân văn khoa Trạng Nguyên đều xuất từ cái này trường học.

Như vậy điều kiện, làm đến một ít phú hào như ong vỡ tổ mà đem chính mình hài tử đưa đến này sở học giáo.

Vì thỏa mãn này đó phú hào tâm nguyện, trường học hiệu trưởng cũng không phải gặp người liên thu, khảo thí không đạt được tiêu chuẩn, tương tiến trường học có thể, nhưng là cần thiết phải cho trường học làm ra nhất định công hiến.

Cái gọi là cống hiến chính là cấp trường học quyền tiền, nghe nói..... Từ Kim Sơn mỗi năm thu được quyền tặng nhiều đạt số trăm triệu!

Có thể không chút nào khoa trương mà nói, Từ Kim Sơn trung học hội tụ Đông Hải thị bảy thành trở lên nhà giàu công tử cùng thiên kim tiểu thư, thậm chí còn bao gồm một ít quan lớn đệ tử.

Nguyên bản, lấy Điền Thảo gia cảnh là vô pháp thượng loại này trường học, không nói mặt khác, chỉ là học phí cùng dùng chân phí chờ thu phí liên không phải nàng có thể thừa nhận.

Lúc trước, Điền Thảo cũng xác thật không nghĩ tới muốn vào này sở học giáo.

Nhưng mà..... Nàng trung khảo thành tích thật sự quá kinh diễm, toàn Đông Hải đệ nhất.

Cái này thành tích làm đến Đông Hải rất nhiều có danh tiếng trung học đối năng vron cảnh ôliu, trong đó Từ Kim Sơn trung học điều kiện nhất dụ hoặc, chẳng những miễn đi ba năm sở hữu phí dụng, hơn nữa dùng một lần khen thưởng Điền Thảo mười vạn nguyên.

Những điều này, Trần Phàm đều là rõ ràng, thậm chí, hán còn biết, Điền Thảo bắt được kia mười vạn đồng tiền sau không có cấp chính mình mua một kiện quần áo, ngay cả một lọ đồ uống đều không có mua, nàng đem tiền toàn bộ cho Di Điền.

Kia một năm, Di Điền thân hoạn bệnh nặng, yêu cầu làm phẫu thuật mới có thể cứu lại sinh mệnh, cuối cùng, Điền Thảo được đến mười vạn đồng tiền học bổng cứu Di Điền một mạng.

.....

Trần Phàm đem ô tô ngừng ở Tử Kim Sơn trung học cửa, nhìn thoáng qua trên ghế sau vẫn như cũ mùi ngon đọc sách Điền Thảo, biểu tình phức tạp.

Làm như đã nhận ra Trần Phàm ánh mắt, Điền Thảo chậm rãi ngừng đầu, nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, sau đó khép lại thư, đối Trần Phàm lộ ra một cái nhợt nhạt tươi cười: “Cám ơn người”.

“Không khách khí”. Trần Phàm cũng cười cười: “Đúng rồi, về sau cuối tuần có thời gian nói, nhiều đi chung cư chơi. Chung cư còn ở một cái tỷ tỷ, nàng sẽ thực thích người”.

“Ân”. Trần ngâm một lát, Điền Thảo nhẹ nhàng gật gật đầu, đẩy ra cửa xe, đi rồi đi xuống, đi được thực dứt khoát, thẳng đến đi vào trường học đều không có quay đầu lại.

“Thật là cái kiên cường nữ hài”.

Nhìn Điền Thảo thân ảnh biến mất, Trần Phàm âm thầm cảm thán một câu, sau đó khởi động ô tô rời đi.

Vài giây sau, một chiếc phong cách Lamborghini xe thể thao ở trường học cửa dừng lại.

Điều khiển Lamborghini chính là một người ăn mặc thời thượng phục sức mang khuyên tai thiếu niên. Thiếu niên này sắc mặt khó coi mà nhìn Trần Phàm rời đi phương hướng, nắm tay nắm chặt đến rộp rộp vang lên.

Hắn kêu Tạ Khâu, cũng là Tử Kim Sơn trung học học sinh, cùng Điền Thảo một khóa.

Cùng trong trường học đại đa số có quyền thế công tử ca giống nhau, Tạ Khâu chơi đùa rất nhiều theo đuổi thời thượng, lãng mạn, hám làm giàu xinh đẹp nữ hài, thậm chí còn chơi đùa cả một số thiên kim tiểu thư.

Mà giống Điền Thảo loại này gian khổ mộc mạc, lại có được tuyệt mỹ dung mạo cùng ưu dị nữ hài, hắn chưa từng chinh phục quá.

Lúc trước, Điền Thảo ở Tử Kim Sơn trung học sân trường xuất hiện, làm bao gồm Tạ Khâu ở bên trong sở hữu công tử ca, kinh vi thiên nhân.

Thần tiên tỷ tỷ.

Thậm chí, ngay cả sơ trung bộ những cái đó tiểu nam hài cũng không che dấu đối Điền Thảo buông rèm, ở bọn họ trong mắt, Điền Thảo chính là kia truyền thuyết Thần tiên tỷ tỷ.

Sơ trung bộ hài tử ngo ngoe rực rực, lược hạ tàn nhẫn lời nói phải đối Điền Thảo phát động thế công, Cao Trung bộ ăn chơi trác táng có thể nào buông tha?

Có thể không chút nào khoa trương mà nói, ở Tử Kim Sơn trung học, sở hữu ăn chơi trác táng đều muốn đem Điền Thảo chinh phục, trong đó một ít ăn chơi trác táng càng là vút ra danh tác.

Ở giới giải trí, đương hồng minh tinh bữa tiệc bất quá hơn một trăm vạn, mà ở Tử Kim Sơn trung học, Điền Thảo bữa tiệc giá cả cao tới năm trăm vạn!

Không sai, là năm trăm vạn!!

Một cái đưa ra thị trường công ty lão tổng nhĩ tử vì mời Điền Thảo ăn một bữa cơm, từng vút ra một trương năm trăm vạn chi phiếu.

Đối mặt như vậy giá trên trời bữa tiệc, Điền Thảo chỉ nói hai chữ: Không đi.

Chuyện này lúc ấy ở Tử Kim Sơn trung học khiến cho thật lớn oanh động.

Đồng dạng, từ lần đó sự tình lúc sau, Tử Kim Sơn này đó ăn chơi trác táng nhóm minh bạch một việc: Dùng tiền tựa hồ căn bản mua không được Điền Thảo phương tâm.

Cái này làm cho bọn họ cảm giác sâu sắc tiếc nuối đồng thời, lại càng thêm kích phát rồi bọn họ nội tâm đua đòi dục cùng chiếm hữu dục, đối với bọn họ mà nói, ai có thể đem Điền Thảo đuổi tới tay, kia tuyệt đối sẽ trở thành Tử Kim Sơn trung học, thậm chí Đông Hải tiểu một thế hệ ăn chơi trác táng vòng luân quần nhất phong tao nhân vật!

Chỉ là, không ai thành công, thậm chí..... Không ai dắt quá Điền Thảo tay.

Có lẽ là theo đuổi người thật sự quá nhiều, hơn nữa thân phận tương đương ăn chơi trác táng cũng không ít, vì thế, Điền Thảo không có lọt vào trong truyền thuyết cường gian.

Bởi vì, ở tất cả mọi người theo đuổi dưới tình huống, nếu là có người dám làm ra như vậy sự tình, tuyệt đối sẽ bị chết thực thảm—— kia tương đương

khinh nhòn mọi người cảm nhận trung nữ thần!!

Nếu..... Nếu bọn họ biết, đêm qua, người nào đó đưa bọn họ cảm nhận trung nữ thần nhìn nhìn một cái tinh quang mà nói, chỉ sợ sẽ đem người nào đó băm thành thịt vụn tiết hận!

Tạ Khâu cũng là Điền Thảo người theo đuổi chi nhất, hắn từng nhiều lần ở Điền Thảo trước mặt ăn mệ, nhưng lại bị Điền Thảo kia ra nước bùn mà không nhiễm thanh cao khí tiết sở thuyết phục.

Chỉ là..... Vừa rồi nhìn đến một màn, hoàn toàn điên đảo hắn đối Điền Thảo ấn tượng.

“Điền Thảo, người cái tiện nhân, ở chúng ta trước mặt trang thuần, ngằm lại bị người bao dưỡng, đem chúng ta mọi người chơi đến xoay quanh, mẹ nó, lão tử muốn cho toàn giáo sư sinh biết người đương kỹ nữ lại lập đền thờ hành vi!”

Giờ khắc này, Tạ Khâu có một loại bị nghiêm trọng lừa gạt cảm giác, hắn vận vẹo mặt, cười lạnh nói: “Hon nữa..... Còn muốn gọi người luân người!!”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Cực phẩm ăn chơi trác táng

Ở Từ Kim Sơn trung học, mỗi cái niên cấp đều có hai cái đặc thù lớp, nhất ban cùng nhị ban.

Này hai cái lớp là toàn bộ niên cấp tinh anh tụ tập mà, trường học lão hiệu trưởng đã từng buông ra tàn nhẫn lời nói:

Chỉ cần người có thể ra tiền, thành tích không được cũng có thể tiến Từ Kim Sơn trung học. Nhưng là nếu tương tiến nhất ban cùng nhị ban, điều kiện chỉ có một: Thành tích phù hợp.

Nơi này thành tích đều không phải là trung khảo thành tích, mà là Từ Kim Sơn trung học kiểm nghiệm thành tích —— mỗi giới cao một tân sinh đưa tin sau, trường học sẽ ra một phần bài thi, làm học sinh khảo thí, sau đó căn cứ khảo thí thành tích phân ban.

Đối với một ít có bối cảnh học sinh mà nói, trung khảo thành tích đều là có hơi nước, nhưng là kiểm nghiệm thành tích lại không cách nào giờ trò bịp bợm.

Có thể nói, Từ Kim Sơn trung học học sinh thành tích mấy năm nay tới càng ngày càng tốt, cùng lão hiệu trưởng anh minh quyết định là phân không khai, rốt cuộc, một khi ẩn chân thật thành tích phân ban nói, sẽ không xuất hiện một con lão thử hư một nồi nước tình huống.

Sáng sớm ánh nắng xuyên thấu qua cửa kính hộ, bắn vào cao nhị nhất ban trong phòng học.

Trong phòng học thập phần an tĩnh, bọn học sinh cơ bản đều đã đến đông đủ, đều là cầm sách giáo khoa ôn tập, Điền Thảo cũng không ngoại lệ, nàng thu hồi kia bốn “kinh tế học”, lấy ra toán học sách giáo khoa, ôn tập ngày hôm qua lão sư giảng nội dung.

Cùng kia cuốn “kinh tế học” giống nhau, Điền Thảo toán học sách giáo khoa thượng cũng tiêu đủ loại kiểu đáng chú giải, rậm rạp, thoạt nhìn hảo không dọa người.

Bỗng nhiên ——

Một trận hỗn động tiếng bước chân đánh vỡ trong phòng học vốn có an tĩnh, bao gồm Tạ Khâu ở bên trong, hơn mười người mặc thời thượng phục sức thiếu niên hùng hổ mà hướng cao nhị nhất ban phòng học đi tới.

Ngạc nhiên nhìn đến hơn mười người học sinh hùng hổ mà hướng cao nhị nhất ban phòng học đi tới, cao nhị nhất ban đại bộ phận học sinh sắc mặt khê biến.

Bọn họ cũng đều biết, cửa những cái đó học sinh đều là trong trường học nổi danh bất lương học sinh, đánh nhau, tán gái, trốn học mọi thứ đều thông thạo.

Ngẩn ngời kinh ngạc qua đi, một ít học sinh đem ánh mắt đầu hướng đang xem thư Điền Thảo, bởi vì..... Bọn họ đều rất rõ ràng, những cái đó bất lương học sinh đều là Điền Thảo người theo đuổi, khẳng định là tới tìm Điền Thảo.

Điền Thảo cũng nghe tới rồi nói xa truyền đến tiếng bước chân, nàng cũng đã nhận ra trong ban học sinh nhìn phía nàng ánh mắt, bắt quả nàng lại là không có để ý, vẫn như cũ lẳng lặng mà xem sách giáo khoa.

“Điền Thảo, ngươi cái tao kỹ nữ, cấp lão tử ra tới!” Lúc này, một cái phản nộ thanh âm ở phòng học cửa vang lên, Tạ Khâu mang theo mười mấy ăn chơi trác táng xuất hiện ở phòng học cửa.

Điền Thảo buông sách giáo khoa, nhú mày nhìn phía Tạ Khâu.

Đồng thời, trong phòng học cơ hồ sở hữu học sinh đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, thân là Từ Kim Sơn trung học nhất đoạt tay một đóa hoa sen, Điền Thảo ở Từ Kim Sơn trung học nhân khí tăng vọt không nói, hơn nữa bởi vì ưu dị thành tích cùng thanh cao khí tiết, thâm chịu tôn trọng, giống hôm nay như vậy bị người nhục mạ tình huống là lần đầu tiên xuất hiện.

“Tạ Khâu, ta cho ngươi ba giây đồng hồ, mang lên người, có xa lắm không gần rất xa!” Lúc này, đếm ngược đệ nhị bài một thiếu niên buông trong tay sách giáo khoa, sắc mặt bất thiện đối diện khẩu Tạ Khâu đám người nói.

Thiếu niên thanh âm không lớn, lại đủ để cho mọi người nghe được.

Lời vừa ra khỏi miệng, trừ bỏ Điền Thảo ngoại, cơ hồ tất cả mọi người đem ánh mắt đầu hướng về phía hắn, cao nhị nhất ban học sinh về mặt sùng bái, mà Tạ Khâu còn lại là sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Đối với Tạ Khâu loại này ăn chơi trác táng mà nói, từ sinh ra ngày đó bắt đầu liền có chừng lấy làm cho bọn họ tiêu xài cả đời tài sản.

Đây là bọn họ may mắn, cũng là bọn họ bi ai.

May mắn chính là, đời này bọn họ không cần sầu ăn sầu xuyên, liền tính ăn no chờ chết, cũng so tuyệt toàn cục người muốn sống được hảo.

Bi ai chính là, thế hệ trước cho bọn hắn lưu lại kếch xù tài sản, làm cho bọn họ trung một bộ phận người mất đi giao tranh động lực, cuối cùng lưu lạc vì vô lương ăn chơi trác táng.

Mà cũng có một bộ phận người, xuất thân giàu có gia đình, kế thừa kếch xù tài phú cùng tốt đẹp ghen đồng thời, dùng tự thân nỗ lực cùng gia đình trợ giúp sáng tạo một cái lại một người bình thường trả giá gấp mười lần nỗ lực cũng vô pháp đạt tới thành tựu.

Tạ Khâu là người trước, mà mở miệng mắng Tạ Khâu thiếu niên là người sau.

Đối với Tạ Khâu mà nói, hắn từ điển chưa từng có học tập hai chữ, cả năm cấp đếm ngược đệ nhất, hắn cũng không cảm thấy mất mặt, tương phản còn trở thành một loại kiêu ngạo, tựa như Điền Thảo cũng đem số dương đệ nhất trở thành kiêu ngạo giống nhau.

Vì thế, hắn không thích những cái đó học tập thành tích tốt học sinh dùng khác thường ánh mắt xem hắn, càng đừng nói là lòi ra nhục mạ.

Nhưng là, giờ này khắc này, bị thiếu niên nhục mạ, hắn trong lòng tuy rằng tức giận, nhưng lại không dám cãi lại, mà là thật cẩn thận mà giải thích nói: “Sở Qua, ngươi có điều không biết, Điền Thảo cái này kỹ nữ đem chúng ta tất cả mọi người lừa!”

Tạ Khâu nói làm tên kia kêu Sở Qua thiếu niên nao nao, theo sau ngẩng đầu nhìn Điền Thảo liếc mắt một cái, phát hiện Điền Thảo lại lần nữa cầm lấy sách giáo khoa, một bộ “hai lỗ tai không nghe thấy ngoài cửa sổ sự chỉ đọc sách thánh hiền” biểu tình.

“Đi ra ngoài nói, không cần ảnh hưởng bọn họ học tập”. Sở Qua nghĩ nghĩ, đứng dậy đi hướng cửa.

Bao gồm Tạ Khâu ở bên trong sở hữu ăn chơi trác táng tuy rằng đối Sở Qua nói thực khó chịu, nhưng là bọn họ lại không dám nói cái gì, sôi nổi thối lui đến hành lang, mà cao nhị nhất ban học sinh còn lại là về mặt tò mò mà nhìn Điền Thảo, phảng phất rất muốn biết Điền Thảo làm cái gì, chọc đến Tạ Khâu như thế phản nộ, sáng sớm liền dẫn người tới tìm Điền Thảo phiền toái.

Trong lòng tò mò, nhưng là không có người mở miệng dò hỏi.

Hành lang chỗ ngoặt, Tạ Khâu chờ hơn mười người ăn chơi trác táng móc ra thuốc lá, điểm, hưng hăng mà hút, nhìn thấy Sở Qua từ trong phòng học đi ra sau, sôi nổi đem ánh mắt đầu hướng về phía Sở Qua, trong ánh mắt tràn ngập kính sợ.

Bọn họ mỗi người đều rất rõ ràng, Sở Qua gia thế so với bọn họ mà nói, chút nào cũng không thua kém, tương phản, muốn càng vì cường đại một ít. Nhưng mà..... Nếu Sở Qua gần là cái dạng này lời nói, cũng không đủ để cho bọn họ này đàn không biết trời cao ăn chơi trác táng đối Sở Qua như thế tôn kính.

Bọn họ chân chính bội phục Sở Qua một chút là: Sở Qua so với bọn hắn ác hơn càng độc! Nói chung, Sở Qua gặp được sự tình sẽ không dọn chỗ dựa, mà là lựa chọn thân thủ ra tay giải quyết.

Tỷ như, Sở Qua cao một năm ấy mới vừa đưa tin thời điểm, cùng một phú nhị đại phát sinh xung đột, kết quả đem kia phú nhị đại lỗ tai cắt xuống dưới, chuyện này làm Sở Qua ở Từ Kim Sơn trung học thanh danh đại chấn, không ai dám dễ dàng trên chọc hắn.

“Sao lại thế này?” Sở Qua đi đến Tạ Khâu trước người, ngữ khí trầm thấp hỏi.

Tạ Khâu phun ra một ngụm nồng đậm sương khói, lập tức nói: “Sáng nay, ta tới trường học thời điểm, nhìn đến Điền Thảo từ một chiếc đại chúng CC xuống dưới, hơn nữa..... Ta vừa rồi đi hỏi thăm, nàng tối hôm qua cũng không có hồi ký tức xá”.

“Mẹ nó, ở chúng ta trước mặt biểu hiện đến giống như Thánh Nữ giống nhau, lại bị bên ngoài tạp chủng bao dưỡng, thật là quá đáng giận!”

“Chính là, kia tiểu kỹ nữ quá làm giận, chúng ta muốn xé rách kia tiện kỹ nữ trên mặt nguyệt trang, sau đó cùng nhau luân nàng, Sở Qua ngơoi cái thứ nhất!”

.....

Tạ Khâu vừa thốt lên xong, lập tức có hai người mở miệng phụ họa.

“Bang!”

Không có do dự, Sở Qua giờ tay chính là một cái tát.

“Không cần đem lão tử tưởng cùng các ngơoi giống nhau xấu xa, lão tử chưa bao giờ bá vương ngành thượng cung”. Sở Qua khinh thường nhìn cuối cùng một người nói chuyện ăn chơi trác táng.

Sở Qua hành động tức khắc khiến cho không ít người bất mãn, bọn họ sôi nổi ở trong lòng thầm mắng trang B, lại không dám nói ra, nhưng thật ra Tạ Khâu cười ha hả nói:

“Sở Qua, ngơoi cùng chúng ta đích xác bất đồng, nếu ngơoi đối Điền Thảo kia tàn hoa bại liễu không có hứng thú, chúng ta đây luân nàng hảo, mẹ nó, lão tử nhưng không nghĩ bạch bạch lãng phí đã hơn một năm thời gian cùng tình lực!”

“Chính là!” Tạ Khâu lời kia vừa thốt ra, lập tức có người phụ họa.

Sở Qua híp mắt trừng mắt nhìn Tạ Khâu liếc mắt một cái: “Ta có nói không có hứng thú sao?”

“Sở Qua, ngơoi?” Tạ Khâu tức khắc sùng sốt.

“Ta muốn chơi Điền Thảo, cũng là một người chơi, sẽ không cùng các ngơoi cùng nhau”. Sở Qua ngữ khí kiêu ngạo mà không thể nghi ngờ:

“Bất quá, ta có thể cho các ngơoi một cái cơ hội, các ngơoi đem tin tức công bố đi ra ngoài, ai ngờ chơi Điền Thảo, thứ Bảy buổi tối 11 giờ đi Văn Sơn tiêu xe, ai đệ nhất, ai chơi Điền Thảo, những người khác cút sang một bên!”

Dứt lời, Sở Qua xoay người hướng phòng học đi đến, chỉ là sắp tới đem tiến vào phòng học thời điểm, lại quay đầu lại nói: “Đương nhiên, nếu có người đối như vậy an bài không hài lòng, có thể cho hắn tới tìm ta, một mình đấu, quần áo hoặc là dọn chỗ dựa tùy tiện tuyển, lão tử phụng bồi rốt cuộc!”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Ông cụ non

Cùng Tạ Khâu giống nhau, Sở Qua cũng là Điền Thảo đông đảo người theo đuổi chỉ nhất, chẳng qua cùng Tạ Khâu này đó ăn chơi trác táng bất đồng, hắn chưa bao giờ lựa chọn dùng tiền đi tạp vượt Điền Thảo, càng vô dụng một ít ở hắn xem ra nhục trí điều kiện đi dụ hoặc Điền Thảo, mà là dùng chính hắn độc đáo phương thức.

Có lẽ, Điền Thảo kiên cường hắn không hiểu, nhưng là, Điền Thảo kiêu ngạo hắn hiểu, hắn phải dùng hoàn mỹ nhất phương thức đánh bại Điền Thảo.

Ở qua đi một năm thời gian, hắn thành tích vẫn luôn xếp hạng đệ nhị, theo sát Điền Thảo phía sau, tuy nói còn có nhất định chênh lệch, nhưng là hắn trước sau tin tưởng có một ngày có thể lấy thành tích đánh bại Điền Thảo.

Kia một ngày, đó là hắn chinh phục Điền Thảo thời cơ tốt nhất.

Theo tin tức thời đại đã đến, tin tức truyền bá tốc độ càng lúc càng nhanh, đặc biệt là ở trường học loại địa phương này, một ít bất quá tin tức truyền bá tốc độ đủ để dùng khủng bố tới hình dung.

Gần một tiết khóa, Điền Thảo bị người ở giáo bao bên ngoài đường sự tình liền truyền khắp toàn bộ Tử Kim Sơn trung học, khiến cho cực đại oanh động.

Thậm chí, ngay cả Điền Thảo chủ nhiệm lớp lão sư đều nhin không được đem Điền Thảo gọi vào văn phòng, dò hỏi có hay không chuyện này, Điền Thảo trả lời không có.

Điền Thảo trả lời, làm chủ nhiệm lớp lão sư tin hẳn, nhưng là trường học học sinh không tin, trong lúc nhất thời, Điền Thảo Thánh Nữ hình tượng không còn sót lại chút gì, tương phản, biến thành một người người căm hận tàn hoa bại liễu.

Đương nhiên, loại này căm hận là thành lập ở ghen ghét cơ sở thượng.

Trừ bỏ Điền Thảo bị bao dưỡng một chuyện truyền khai sau, Sở Qua ước định thứ Bảy ở Vân Sơn quốc lộ tiêu xe sự tình cũng bị truyền đi ra ngoài, đương nhiên, chuyện này chỉ truyền cho Tử Kim Sơn trung học một ít có thực lực ăn chơi trác táng, bình thường học sinh cùng những cái đó bối cảnh giống nhau học sinh đều là không có tư cách biết đến.

Sở Qua cuồng vọng thái độ khiến cho rất nhiều ăn chơi trác táng bất mãn, bất quá..... Bọn họ cũng không có đi tìm Sở Qua lý luận, có thể không chút nào khoa trương mà nói, ở Tử Kim Sơn trung học, không ai dám đi khiêu chiến Sở Qua.

Trừ bỏ bất mãn ở ngoài, một bộ phận ăn chơi trác táng vẫn là cho rằng Sở Qua tương đối phân rõ phải trái, rốt cuộc không có trực tiếp bá đạo một người hưởng thụ Điền Thảo, mà là thừa hành có năng lực giả đến.

Đệ nhị tiết khóa sau khi kết thúc, không ít ngoại ban đồng học đi vào cao nhị nhất ban phòng học cửa, đối với Điền Thảo chỉ chỉ, hơn nữa cố ý lớn tiếng nói Điền Thảo bị bao dưỡng sự tình.

Những cái đó học sinh chỉ chỉ trỏ trỏ làm Điền Thảo biểu tình nổi lên một tia gọn sóng, nặng nhẹ nhàng nhịu mảy, lại không biết nên như thế nào xử lý chuyện này.

Liền ở Điền Thảo mê mang thời điểm, Sở Qua đi tới nàng bên cạnh, nghiêm mặt nói: “Điền Thảo, cùng ta đi ra ngoài một chuyến, ta có việc cùng ngươi nói”.

Ngạc nhiên nghe được Sở Qua nói, Điền Thảo không có lập tức trả lời, cũng không có đứng dậy, nàng trầm ngâm vài giây, mới nhẹ nhàng gật gật đầu.

Ra phòng học, hai người đi vào hành lang quẹo vào chỗ.

Nguyên bản đứng ở nơi đó học sinh nhìn đến hai người tiến đến, sôi nổi rời xa, hiển nhiên, ở Tử Kim Sơn trung học, Sở Qua uy hiếp tính vẫn là rất lớn.

“Chuyện gì?”

Mắt thấy chung quanh không ai, Điền Thảo mở miệng, ngữ khí bình tĩnh, nàng rất rõ ràng trước mắt cái này các phương diện đều thực xuất sắc nhà giàu công tử ca đối nàng cũng có ý tứ, nàng đối Sở Qua cũng không phản cảm, tương phản, còn có một ít cảm kích.

Ở qua đi một năm, nàng không có lọt vào quá nhiều quấy rầy, cùng Sở Qua tồn tại có mặt không thể phân quan hệ. Liền giống như hôm nay buổi sáng, nếu không phải Sở Qua ở trong ban nói, Tạ Khâu đám người tuyệt đối sẽ không dễ dàng thiện bãi cam hươu.

“Ngươi bị bao dưỡng sự tình đã bị truyền khai, không ít người tính toán luân ngươi”. Sở Qua nhìn chăm chú Điền Thảo kia không có tiến hành hoá trang khuôn mặt, lộ ra một tia tà cười nói.

Điền Thảo mảy mòi một chộn, thân mình trở nên có chút cứng đờ.

Hiển nhiên, nàng tin tưởng lấy hiện tại tình hình, những cái đó bại hoại có thể làm ra loại chuyện này.

“Ta có thể giúp ngươi”. Mắt thấy Điền Thảo trầm mặc không nói, Sở Qua lại lần nữa mở miệng, ngữ khí tràn ngập tự tin.

Điền Thảo nhịu chặt mày chậm rãi buông ra: “Chẳng lẽ ngươi còn đối ta cái này bị người bao dưỡng bình hoa có hứng thú?”

“Có người hoa 500 vạn thỉnh ngươi ăn một bữa cơm, ngươi cự tuyệt. Có người lấy canh thần nhất phẩm chung cư, một chiếc Ferrari xe thể thao, một trương một ngàn vạn gởi ngân hàng thẻ ngân hàng vì lợi thế, làm ngươi đương cả đời bình hoa, ngươi cũng cự tuyệt. Ta sẽ không giống đám kia ngu ngốc giống nhau, cho rằng ngươi sẽ bị một cái khai đại chúng CC nam nhân bao dưỡng. Theo ý ta tới, muốn bao dưỡng ngươi nam nhân, ít nhất có thể khai đến khỏi phi cơ trực thăng”.

Sở Qua trên mặt biểu lộ cùng tuổi không hợp bình tĩnh: “Mặt khác, ngươi tư liệu ta tra quá, mẹ ngươi ở một cái phú hào thiên kim trong nhà đương người hầu, cái kia phú hào thiên kim có một chiếc đại chúng CC, nếu ta không đoán sai nói, là nàng đưa ngươi tới”.

Điền Thảo không có phủ nhận, mà là bị chọc cười, lộ ra một cái cười nhạt, theo sau lại hỏi: “Như vậy, ngươi tính toán như thế nào giúp ta? Còn có, thù lao là cái gì? Ta không tin trên thế giới này có miễn phí cơm trưa, hơn nữa, ta từ tiểu liền không tin nam nhân hứa hẹn. Nếu ngươi là muốn lợi dụng chuyện này tới uy hiếp ta và ngươi ở bên nhau, như vậy, ta tưởng, hoàn toàn không có cái kia tất yếu”.

“Ta Sở Qua không như vậy ngu xuẩn, cũng không như ngươi tưởng như vậy xấu xa”.

Có lẽ là Điền Thảo nói quá mức trực tiếp, Sở Qua sắc mặt có chút khó coi: “Ta giúp ngươi, không cần ngươi trả giá bất luận cái gì đại giới, chỉ là tương giúp ngươi giải trừ nguy cơ, đồng thời làm những cái đó ruồi bọ về sau không hề vây quanh bên cạnh ngươi chuyển động thôi. Đương nhiên, ta cũng có thể dùng cang bá đạo phương thức, bất quá ta thích làm cho bọn họ tâm phục khẩu phục”.

Điền Thảo trầm mặc không nói.

“Ta hẹn bọn họ thứ Bảy buổi tối đi tiêu xe, ai thắng, ngươi về ai”.

Sở Qua tiếp tục nói: “Tuy rằng này đối với ngươi có chút vũ nhục, nhưng là hết thấy đều là bởi vì ngươi dựng lên, điểm này vũ nhục tổng so với bị người luân hao. Mặt khác, vì tránh cho ngoài ý muốn, cùng ngày ngươi ngồi ta xe, có hay không ý kiến?”

“Ngươi xác định ngươi có thể thắng?” Điền Thảo hỏi.

Sở Qua vẻ mặt tự tin: “Ta là Đông Hải đua xe hiệp hội chính thức thành viên, hơn nữa xếp hạng không thấp, bọn họ..... Chỉ là một đám gà đất, chó sành, không đáng nhắc tới!”

“Liên tính ngươi thắng, ta cũng sẽ không cùng ngươi ở bên nhau. Ta và các ngươi bất đồng, ta chơi không dậy nổi tình yêu, cũng không nghĩ chơi, càng không nghĩ dựa vào nam nhân mà sống”. Điền Thảo nhẹ nhàng lắc lắc đầu, ngữ khí kiên định mà chấp nhất.

“Ta minh bạch, nếu không ta cũng sẽ không như thế kiên nhẫn cùng ngươi hao đi xuống”. Sở Qua tự tin cười: “Một ngày nào đó, ta sẽ làm ngươi biết, một nữ nhân liên tính cường đại nữa, cũng yêu cầu một người nam nhân khuỷu tay dựa vào”.

Dứt lời, Sở Qua xoay người rời đi, không có chút nào lưu luyến, mà Điền Thảo còn lại là sững sờ ở tại chỗ, trong đầu bản năng dần hiện ra một nam nhân khác thân ảnh.

Ở nàng xem ra, chuyện này là bởi vì Trần Phàm dựng lên.

Sở Qua cùng Điền Thảo phương thức nói chuyện hoàn toàn vượt qua bọn họ hiện giai đoạn tuổi tác, bọn họ nói chuyện không có bị bất luận kẻ nào nghe được, nếu không tuyệt đối sẽ lại lần nữa khiến cho oanh động!

.....

Đối với này hết thấy, Trần Phàm hồn nhiên không biết, đem Điền Thảo đưa đến trường học sau, hắn cũng không có trực tiếp về nhà, mà là đánh xe đi trước Đông Hải vô cảnh tổng bệnh viện.

Đi vào bệnh viện sau, Trần Phàm biết được, Hoàng Hiểu Đông đám người đã bị chuyển viện, hiển nhiên, đối với Hoàng Chí Văn thậm chí mặt khác mấy cái ăn chơi trác táng cha mẹ mà nói, lưu tại vô cảnh tổng bệnh viện là một loại dày vò, cái loại này dày vò làm cho bọn họ có một loại muốn phát cuồng cảm giác.

Bọn họ rất muốn tìm đã thương bọn họ hài tử Trần Phàm báo thù, nhưng là..... Bọn họ không dám, bọn họ thậm chí liền tìm Ngu Huyền cho hạ giận đừng khí đều không có!

Phương bác Trần gia, này bốn chữ giống một phen dao mổ đặt tại bọn họ trên cổ, làm cho bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Khiêu chiến

Đương cuối cùng một tia nắng mặt trời hoàn toàn hoàn toàn đi vào đường chân trời thời điểm, sắc trời đột nhiên liền âm đạm rồi xuống dưới, Đông Hải Phố Đông sân bay đại đèn cơ hồ cùng thời gian mở ra, sáng ngời ánh đèn chiếu vào sân bay mỗi một góc, phảng phất ban ngày giống nhau, làm người rõ ràng mà nhìn đến sân bay hết thấy.

Làm Đông Hải hai đại quốc tế sân bay chỉ nhất, Phố Đông quốc tế sân bay mỗi ngày số lượng hành khách thập phần kinh người, chẳng những có đến từ toàn cầu các nơi máy bay hành khách, còn có các đại thương đoàn thương vụ cơ.

Cùng ngày sắc hoàn toàn âm đạm xuống dưới thời điểm, một trận từ Anh quốc Luân Đôn bay tới thương vụ cơ vững vàng mà đáp xuống ở sân bay

đường băng thượng.

Từ thương vụ đồ bộ lạc quá trình tới xem, có thể xác định, điều khiển phi cơ chính là một người phi thường ưu tú phi công.

Trên thực tế, đích xác như thế, điều khiển này giá đến từ Anh quốc Luân Đôn phi cơ người điều khiển đã từng đi lính thuộc biên chế Anh quốc không quân, hơn nữa là Vương bài phi công.

Phi cơ rất ổn sau, cabin đại môn mở ra, một người mặc Armani tây trang thanh niên, ở vài tên đeo màu đen kính râm đại hán cùng đi hạ, chậm rãi đi xuống phi cơ.

Cùng lúc đó, một người ăn mặc chức nghiệp trang phục, mang kính gọng vàng tóc vàng nữ lang mặt mang mỉm cười mà ứng đi lên.

“Grimm thiếu gia”. Tóc vàng nữ lang về mặt sùng bái mà hướng thanh niên vắn an.

Bị tóc vàng nữ lang xưng là Grimm thanh niên, lưu trữ một đầu nâu tóc ngắn, mặt trái xoan, mũi cao thẳng, màu lam mắt kính thâm thúy mà có thần.

Đối mặt đáng người hỏa bạo tóc vàng nữ lang vắn an, hần ánh mắt không có ở tóc vàng nữ lang xông ra bộ vị dừng lại, thậm chí không có con mắt xem tóc vàng nữ lang liếc mắt một cái, mà là nhân nhạ hỏi: “Helen, ta phân phó chuyện của ngươi làm tốt sao?”

“Đúng vậy, Grimm thiếu gia, ta dựa theo ngài phân phó, ở Từ Viên mua một bộ biệt thự, hơn nữa đem ngài xe thể thao từ Luân Đôn không vận lại đây, trước mắt đã lắp ráp xong. Mặt khác, đêm nay ta vì ngài bao hạ khăn lan đóa Italy nhà ăn”. Helen cung kính mà đáp.

“Làm được không tồi, chờ ngươi lần này trở về, ta nghĩ ngươi có thể đến ta bên người công tác”. Grimm kia lạnh lùng trên mặt rớt cuộc lộ ra một cái nhọt nhọt mỉm cười.

Nhưng mà..... Chỉ là cái này nhọt nhọt mỉm cười lại làm Helen trở nên vô cùng kích động.

Ở nàng trong trí nhớ, chính mình vị này Grimm thiếu gia chính là rất ít cười.

Theo sau, Grimm không hề cùng tóc vàng nữ lang nói chuyện với nhau, mà là ở vài tên to con làm bạn hạ, chui vào một chiếc Lincoln xe hơi, mà hần trừ bỏ hần cận vệ, mặt khác bảo tiêu sôi nổi chui vào ở vào Lincoln trước sau chạy băng băng (BMW) xe hơi.

Đến nỗi Helen, nàng còn lại là không biết chính mình nên thượng nào chiếc xe.

“Helen, đi lên đi, ta đây là lần đầu tiên đi vào Tung_Cau, ta muốn cho ngươi vì ta giới thiệu một chút cái này thần kỳ quốc gia”. Grimm thấy tóc vàng nữ lang không có lên xe, mở ra cửa sổ xe, vẫy vẫy tay.

Helen con ngươi lại lần nữa dần hiện ra vô pháp che dấu kích động, bất quá, thực mau, nàng trở nên bình tĩnh xuống dưới, đi đường thời điểm nện bước thực ổn.

Này biểu hiện ra nàng tốt đẹp tố chất tâm lý, đồng dạng, nàng cũng biết, chính mình cùng Grimm thuộc về hai điều vĩnh viễn không có khả năng sẽ giao đường thẳng song song, chính mình vị này Grimm thiếu gia tới Đông Hải, là vì Đại Phù mà đến.

Không biết qua bao lâu, đoàn xe ở Nam Kinh tây lộ số 199, Hyatt on the Bund khách sạn cửa ngừng lại.

Dẫn đầu xuống xe chính là ngồi ở chạy băng băng (BMW) xe hơi đại hán, bọn họ xuống xe sau, ánh mắt nhảy bén mà hướng bốn phía nhìn quét một phen, xác định không có bất luận cái gì nguy hiểm sau, đối với bộ đàm nói câu cái gì.

Theo sau, điều khiển Lincoln tài xế, xuống xe, khom lưng vì Grimm mở cửa xe, một loạt trình tự ngay ngắn có tự, vừa thấy chính là trải qua chuyên nghiệp huấn luyện.

Helen thức thời mà trước xuống xe, đứng ở Grimm cận vệ đối diện, đồng dạng cung thân mình, về mặt mê người tươi cười.

Grimm chậm rãi xuống xe, nâng lên thủ đoạn, nhìn thoáng qua thời gian, sau đó ở mọi người vây quanh hạ, đi vào Hyatt on the Bund khách sạn.

Chính tông, cao nhã, thể diện, có phẩm vị.

Đây là Hyatt on the Bund khách sạn nhà ăn miêu tả chân thật.

Nhà ăn, hoàn cảnh ưu nhã, ăn mặc thống nhất trang phục người hầu trên mặt treo chức nghiệp tính mỉm cười. Ở người hầu dẫn dắt hạ, Grimm đi vào một cái sát cửa sổ cái bàn bên cạnh ngồi xuống, cửa sổ sát đất ngoại, phồn hoa Nam Kinh đèn đường hòa sáng choang, ngửa xe như nước.

Nhìn lướt qua ngoài cửa sổ mê người bóng đêm, Grimm kia lạnh lùng trên mặt lộ ra vừa lòng biểu tình, hần hơi suy tư một chút, nói: “Helen, giúp ta đánh thông Đại Phù tiểu thư điện thoại”.

Nói đến Đại Phù hai chữ khi, Grimm ngữ khí hơi có chút kích động.

Không sai, là kích động!

Đối với hắn mà nói, mặc dù là một bút sinh ý kiếm lấy hơn một ngàn vạn đồng Euro, chỉ sợ đều sẽ không động sắc, nhưng là gần là thông tri Helen đánh cái điện thoại, hắn liền kích động.

Thực hiển nhiên, Đại Phù ở trong lòng hắn có rất quan trọng địa vị.

Helen thực mau đánh thông điện thoại, sau đó đưa điện thoại di động đưa cho Grimm.

Grimm hơi hơi điều chỉnh một chút dáng ngồi, nhếch lên chân bắt chéo, che dấu một chút con ngươi khản trương, chờ đợi điện thoại chuyển được.

Thực mau, điện thoại chuyển được, ông nghe truyền ra Đại Phù kia hám nhân tâm phi thanh âm: “Grimm, ta còn có năm phút đồng hồ liền đến nhà ăn”.

“Mỹ lệ Đại Phù, cảm tạ ngươi đáp ứng ta mời, ta cảm giác sâu sắc vinh hạnh”.

Grimm thanh âm trầm thấp mà tràn ngập từ tính, mang theo một loại vô hình xuyên thấu lực: “Ta chờ ngươi”.

Không có trả lời, bên kia điện thoại Đại Phù trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Nghe ông nghe truyền ra “Đồ đồ” tiếng động, Grimm sắc mặt hơi biến đổi, bắt quá hắn theo sau lại nghĩ tới cái gì, lộ ra một cái tự tin tươi cười.

Ánh đèn hạ, hắn tươi cười là như vậy mê người, phảng phất trong đêm đen ánh sáng, làm Helen không cầm lòng si mê.

Năm phút đồng hồ sau, Đại Phù như khi đến nhà ăn, đương nhìn đến nhà ăn chỉ có Grimm một vị khách nhân khi, Đại Phù cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, nằng rất rõ ràng, lấy Grimm thân phận, đừng nói bao hạ này gian nhà ăn, chính là bao hạ toàn bộ khách sạn đều chẳng có gì lạ.

Mất thấy Đại Phù đi vào nhà ăn, Grimm thực thân sĩ mà đứng lên, mỉm cười nghênh đón Đại Phù.

“Grimm, ngươi trở nên càng mê người, ta nghĩ Luân Đôn hẳn định có rất nhiều thiếu nữ bởi vì tưởng ngươi mà vô pháp bình yên đi vào giấc ngủ”. Đại Phù thực thân nhiên mà ngồi vào Grimm đối diện, ưu nhã mà nhếch lên chân bắt chéo, mỉm cười nói.

Grimm mỉm cười nói: “Đại Phù, cảm tạ ngươi ca ngợi, ta nghĩ các nàng tưởng niệm so với ngươi ca ngợi mà nói bé nhỏ không đáng kể”.

“Hào, Grimm, đừng cho người hầu thượng đồ ăn, ta không đói bụng, hơn nữa, ta ở giảm béo, buổi tối không ăn cái gì”. Đại Phù nhìn đến người hầu chậm rãi hướng bên này đi tới, lập tức nói.

Grimm trên mặt hiện lên một tia mất tự nhiên, chợt, hắn thử hỏi: “Thân ái Đại Phù, chỉ là ăn bữa cơm mà thôi, không cần.”

“Thực xin lỗi, Grimm, ngươi hẳn là thực hiểu biết ta, ta làm ra quyết định sẽ không thay đổi”. Đại Phù nhàn nhạt mà đáp lại, trong giọng nói biểu lộ vô pháp che dấu cường thế.

“Hào đi”. Grimm thở dài, đứng dậy nói khẽ với người hầu nói câu cái gì, người hầu đầu tiên là ngẩn ra, sau đó mỉm cười rời đi.

Có lẽ là Đại Phù chút nào không cho mặt mũi thái độ làm Grimm có chút xấu hổ, hắn nhất thời thể nhưng không biết nói cái gì hảo.

Nhà ăn quanh quẩn thư hoãn mà ưu nhã dương cầm khúc, không khí có chút quý dị.

“Grimm, nếu ta không đoán sai nói, ngươi lần này đi vào Đông Hải, là vì khiêu chiến ta, đúng không?” Mất thấy Grimm không nói lời nào, Đại Phù chủ động mở miệng.

Đối với Đại Phù có thể đoán được điểm này, Grimm cũng không cảm thấy kinh ngạc, nhưng là có chút xấu hổ: “Thân ái Đại Phù, thỉnh tha thứ ta mạo muội, cũng thỉnh tha thứ ta xúc động, ta thật sự vô pháp khống chế chính mình”.

“Ta lý giải”. Đại Phù bỗng nhiên dùng một loại quý dị mà ngữ khí đáp.

Làm như đã nhận ra Đại Phù ngữ khí dị thường, Grimm con ngươi hiện lên một tia kinh dị, bắt quá lại không có nói cái gì.

“5 năm trước, ta cùng ngươi lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, ta đối với ngươi nói qua, nếu có một ngày ngươi có thể tiêu xe thắng ta, ta gả cho ngươi”.

Đại Phù nghiêm mặt nói: “Bắt quá, ta cũng nói qua, cơ hội chỉ có một lần”.

Chương 41: Đại Phù bất đắc dĩ

Ở Anh quốc thậm chí Âu Châu, có không ít cái gọi là nhân vật nổi tiếng nhân sĩ theo đuổi Đại Phù, mỗi một lần, Đại Phù đều sẽ nói cho đối phương, nếu tiêu xe có thể thắng năng lời nói, năng liền gả.

Đương nhiên, nơi này nhân vật nổi tiếng nhân sĩ thân phận cần thiết đạt tới trình độ nhất định, cũng không phải sở hữu theo đuổi Đại Phù người đều có thể được đến cùng Đại Phù tiêu xe cơ hội.

Mặt ngoài, Đại Phù là một người bác sĩ tâm lý, trên thực tế, Đại Phù vẫn là Âu Châu nào đó trừ danh đua xe tổ chức thành viên trung tâm, hơn nữa thường xuyên tham gia một ít ngầm đua xe thi đấu, thực lực cực kỳ khủng bố.

Thậm chí, ở mới nhất Âu Châu ngầm đua xe lái xe bảng xếp hạng thượng, Đại Phù danh liệt trước mười!

Ở qua đi một ít năm, khiêu chiến Đại Phù người không ở số ít, nhưng là đều không ngoại lệ mà đều thất bại.

Grimm thực vinh hạnh ở 5 năm trước được đến Đại Phù hứa hẹn.

Ở quá khứ 5 năm, Grimm bằng vào tự thân nỗ lực, từ một người không thích lái xe thiếu gia, biến thành một người thực lực khủng bố ngầm lái xe.

Liền ở Grimm tới Tung_Cau phía trước, hắn cùng Âu Châu ngầm đua xe xếp hạng đệ tam Italy người tiến hành rồi một hồi thi đấu, thi đấu kết quả ra ngoài mọi người đoán trước, hắn lấy tuyệt đối ưu thế thắng được thi đấu.

Trận thi đấu này dưới mặt đất đua xe giới nhắc lên kinh đào sóng lớn!

Đối mặt sắp cùng Đại Phù triển khai quyết đấu, Grimm rất rõ ràng cơ hội chỉ có một lần, thắng, Đại Phù đời này sẽ là hắn thê tử, thua, hắn đời này liền mất đi được đến Đại Phù cơ hội!

Ở như vậy áp lực cực lớn trước mặt, hắn không có chút nào khẩn trương, có chỉ là tự tin cùng kích động!

Hơi hơi điều chỉnh một chút cảm xúc, Grimm trầm giọng nói: “Thân ái Đại Phù, điểm này, ta vẫn luôn nhớ rõ”.

“Thoạt nhìn, ngươi thực tự tin”. Đại Phù cười tủm tỉm mà nhìn Grimm liếc mắt một cái.

Grimm tự tin cười: “Đúng vậy, thân ái Đại Phù, vì ngươi, này 5 năm, ta trả giá rất lớn nỗ lực. Vì luyện xe, ta sai mất vài bút đối gia tộc máu chốt sinh ý, bất quá, chỉ cần có thể được đến ngươi, này đó không tính là cái gì”.

“Grimm, ta muốn biết, ngươi chân chính dự đoán được chính là cái gì? Ta thân thể? Vẫn là ta tâm? Hay là nói là ta sau lưng đại biểu gia tộc?” Đại Phù không chút để ý hỏi.

Grimm nao nao, bản năng muốn cấp ra trả lời, nhưng tưởng tượng Đại Phù là toàn Anh quốc thậm chí Âu Châu nhất cự quyền uy bác sĩ tâm lý, lập tức lại đem đến bên miệng nói nuốt trở vào, cười nói: “Thân ái Đại Phù, ngươi nói này đó đều có, nhưng là, ta cho rằng quan trọng nhất chính là cảm giác. Tự mình ánh mắt đầu tiên nhìn thấy ngươi lúc sau, ta liền nói cho chính mình, đời này nhất định phải cưới ngươi làm vợ”.

“Nga?” Đại Phù lược cảm kinh ngạc mà nhìn Grimm liếc mắt một cái, theo sau hỏi: “Grimm, ngươi biết ta vì cái gì đi vào Tung_Cau sao?”

“Nghe nói ngươi là vì nghiên cứu một cái tâm lý đầu đề mà đến”. Grimm cấp ra đáp án, hắn cũng không có dấu điểm điểm này, Đại Phù rồi đi Anh quốc sau ngày đầu tiên, hắn liền tìm hiểu tới rồi tin tức này.

Đại Phù nhẹ nhàng lắc lắc đầu: “Grimm, tin tức của ngươi cũng không chuẩn xác”.

“Nga?” Lúc này đây, nhưng thật ra Grimm ngơ ngẩn.

Đại Phù bỗng nhiên cười, ngữ khí quý dị nói: “Grimm, nói thật cho ngươi biết, ngay cả ta chính mình cũng không biết ta lần này tới Đông Hải chân chính mục đích là cái gì. Ân, có lẽ là vì cái kia đáng chết đầu đề, có lẽ..... Là vì một người nam nhân, một cái làm ta nghiện nam nhân!”

Ngạc nhiên nghe được Đại Phù này đoạn lời nói, Grimm đồng tử đột nhiên phóng đại, trên mặt lộ ra một bộ giật mình biểu tình, theo sau, vẻ mặt của hắn trở nên có chút âm trầm bất định.

Thân là một người nam nhân, ở theo đuổi một nữ nhân thời điểm, lại nghe đến đối phương nói vì một cái khác nam nhân như thế nào như thế nào, này so ăn cơm thời điểm ăn đến ruồi bọ còn muốn buồn bực!

Trong lòng tuy rằng buồn bực tới rồi cực điểm, nhưng là Grimm rốt cuộc không phải người thường, hắn thực mau điều chỉnh một chút cảm xúc, hơi hơi nheo lại đôi mắt, ngữ khí có chút trầm thấp: “Là cái kia đã từng ở nhà ngươi ở đây hai tháng Đông Phương nam nhân sao?”

“Đúng vậy”. Đại Phù không có dấu điểm.

Đại Phù như thế dứt khoát trả lời, làm Grimm trong lòng thực không thoải mái, hẳn biết Đại Phù cùng Trần Phàm cùng tồn tại một thất sự tình, bất quá, khi đó hẳn chỉ là dùng một loại AQ tinh thần an ủi chính mình, Đại Phù làm như vậy, chỉ là vì chữa khỏi Trần Phàm. Hiện giờ xem ra, sự thật căn bản không phải như vậy.

“Mặc kệ như thế nào, chỉ cần ta thắng được thi đấu, người chính là của ta, không phải sao?” Grimm lại lần nữa mở miệng, trên mặt tươi cười đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thay thế chính là vẻ mặt âm trầm biểu tình.

“Là, lời nói của ta, trước nay đều là tính toán”. Đại Phù nhẹ nhàng băng quơ, nói: “Mặt khác, ta biết, người hiện tại trong lòng nhất định thập phần phần nộ, nếu điều kiện cho phép nói, người thậm chí sẽ hiện tại đối ta tiến hành trả thù hành động, tỷ như hung hăng mà đem ta ấn trên mặt đất, phát tiết người trong lòng phần nộ, đúng không?”

Grimm sắc mặt biến đổi, không dám trả lời, hẳn đích xác có cái này ý tưởng, nhưng là lý trí nói cho hẳn, hẳn là vô luận như thế nào đều không thể làm như vậy.

Cứ việc gia tộc của hẳn ở Anh quốc thậm chí Âu Châu đều có cử trọng nhược khinh địa vị, nhưng là Đại Phù sau lưng thế lực cũng không so với hẳn gia tộc nhược, tương phản, muốn càng vì khủng bố một ít.

Nhìn đến Grimm không nói lời nào, Đại Phù cười, cười đến thực mê người, nàng tựa hồ thực thích loại này nhìn thấu người khác nội tâm ý tưởng cảm giác.

Đây cũng là một người bác sĩ tâm lý lớn nhất kiểu ngạo cỡ!

“Grimm, ta có thể cho người một cái thỏa mãn nội tâm tà ác ý tưởng cơ hội”. Mắt thấy Grimm không nói lời nào, Đại Phù bỗng nhiên mở miệng, ngữ khí quý dị.

Cứ việc trong lòng thập phần tức giận, bất quá Grimm rốt cuộc không phải người thường, hẳn thực mau điều chỉnh cảm xúc, trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc: “Cái gì?”

“Nếu người có thể tiêu xe thắng nam nhân kia, ta chẳng những đáp ứng trở thành thê tử của người, hơn nữa có thể ở người thắng lợi đêm đó bởi người vượt qua một cái mỹ diệu ban đêm!” Đại Phù chậm rãi dựa vào thoải mái ghế dựa thượng, gần từng chữ.

Grimm trợn mắt há hốc mồm!

“Người hẳn là rất rõ ràng, nếu người cự tuyệt cái này điên cuồng đề nghị, liền tính thắng được thi đấu, ta hoàn thành lúc trước hứa hẹn, nhưng là..... Ta và người muốn chân chính kết hôn, còn cần thực dài dòng một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này, người là không có khả năng được đến thân thể của ta. Mà này hiển nhiên không phải người nguyện ý nhìn đến, người trong lòng đã gấp không chờ nổi mà tưởng trả thù ta”. Đại Phù quý dị mà cười nói.

Đại Phù nói đem Grimm từ khiếp sợ trung lấy lại tinh thần, hẳn nhưu mảy suy tư một phen, theo sau âm trầm nói: “Tốt, Đại Phù, ta đáp ứng người! Mặt khác, ta cần thiết nói cho người, người cho ta cảm giác đã không có. Nếu nói, ta phía trước vì được đến người bày thành là vì cái loại cảm giác này, như vậy, hiện tại, chính như người theo như lời, bày thành là vì chính phục thân thể của người, đến nỗi cuối cùng tam thành.....”

“Là vì ta sau lưng thế lực”. Đại Phù cười lạnh bổ sung, trong lòng lại là nhẹ nhàng thờ ơ.

Lúc trước, Đại Phù bởi vì xem chuẩn không có một cái phú hào công tử sẽ vì một nữ nhân lãng phí mấy năm thời gian luyện xe, mới dùng tiêu xe phương thức uyển chuyển mà cự tuyệt những cái đó theo đuổi nàng nam nhân.

Đến nỗi những cái đó tiêu xe so nàng càng cường hãn lái xe, những người đó mặc dù có xuất sắc tiêu kỹ thuật lái xe thuật, nhưng là lại không có cường đại bối cảnh, không đạt được theo đuổi nàng điều kiện.

Grimm là duy nhất một cái!

Hiện giờ, Grimm tự tin tràn đầy mà đi vào Tung_Cau, cái này làm cho Đại Phù cảm thấy nguy cơ. Bởi vì, nàng đã từ bí mật con đường biết được Grimm trước mắt tiêu xe trình độ, nàng biết chính mình không phải Grimm đối thủ, cho nên mới nói ra Trần Phàm, dùng phép khích tướng dụ dỗ Grimm đáp ứng rồi nàng tận đề nghị.

Nàng là ở lợi dụng chính mình đối tâm lý học nghiên cứu, không chế được Grimm, nhưng là..... Từ nào đó ý nghĩa thượng nói, đây cũng là bất đắc dĩ, nếu nàng có thể chính mình chiến thắng Grimm nói, nàng tuyệt đối sẽ không nói ra Trần Phàm!

Grimm cũng không có nhìn thấu Đại Phù quý kẻ, liền tính nhìn thấu, lấy hẳn tính cách cũng sẽ không để ý, hẳn tự tin biểu lộ không thể nghi ngờ: “Đại Phù, thứ Bảy buổi tối, ta sẽ làm người hiểu được chân chính làm nữ nhân tư vị”.

Dứt lời, Grimm cười, cười đến thực tà ác, đồng dạng cũng thực tự tin!

Bởi vì ở hẳn trong trí nhớ, không có một người Tung_Cau người có thể bài tiến hắc xe bằng (ngầm đua xe lái xe bằng xếp hạng) trước hai mươi, mà lấy hẳn trình độ, đủ để bài tiến trước mười!

Trong đầu hiện lên cái này tin tức, Grimm tựa hồ đã nhìn đến Đại Phù trần như nhộng mà quỳ trước mặt hắn cầu xin tha thứ tình hình.

.....

Mười phút sau, Đại Phù rời đi nhà ăn, nàng cùng Grimm ước hạo thi đấu thời gian, thi đấu thời gian là này thứ Bảy buổi tối 0 điểm, thi đấu địa điểm là Vân Sơn quốc lộ.

Rời đi nhà ăn, Đại Phù điều khiển ô tô, thông thả mà hướng chỗ ô chạy, ở nàng ô tô trước sau, đi theo năm lượng ô tô, năm lượng ô tô trước sau vẫn duy trì một cái chuẩn xác khoảng cách, chính thể trình hình tam giác hình, chặt chẽ mà đem Đại Phù ô tô hộ ở bên trong.

“Oanh ~”

Bỗng nhiên, Đại Phù đem chân ga dẫm rớt cuộc, ô tô giống như ra thang đạn pháo giống nhau xông ra ngoài, nháy mắt siêu việt phía trước chạy bằng bằng (BMW) xe hơi.

Đại Phù đột nhiên hành động, làm đến âm thầm bảo hộ nàng bảo tiêu sôi nổi kinh hãi, một đám đều là đem chân ga dẫm rớt cuộc, ý đồ đuổi theo Đại Phù.

“Thân ái, người là của ta cái thứ nhất nam nhân, cũng là duy nhất một cái”.

Nhìn phía sau đuổi theo ô tô, Đại Phù khe khẽ thở dài: “Thình tha thứ ta chưa chinh đến người đồng ý, liền tự mình làm ra quyết định. Ta tưởng, người cũng không hy vọng ta trở thành nam nhân khác thế tử, càng không hi vọng ta thần phục ở nam nhân khác dưới háng, đúng không?”

“Huống chi, ta chỉ là một cái nhược nữ tử mà thôi, ta hy vọng ở nguy hiểm thời điểm, có một người nam nhân có thể động thân mà ra, giống như chiến thần giống nhau đứng ở ta trước người, vì ta che mưa chắn gió!”

Đại Phù nói lộ ra một cái tươi cười, cười đến thực vũ mị: “Cho nên, thân ái, người muốn hoa lệ mà oanh sát Grimm tên hỗn đản kia, cho hắn biết, có thể làm ta Đại Phù nghiệm nam nhân, xa xa không phải hắn có thể khiêu chiến!”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Che dấu thật sự sâu

Thứ Bảy sân trường không có lạnh lạnh đọc sách âm thanh, cũng không có bọn học sinh truy đuổi đùa giỡn tình cảnh, càng không có ngày xưa những cái đó chạy vội ở thảm cỏ xanh tràn thượng thân ảnh, hết thảy đều có vẻ như vậy an tĩnh.

Đang lúc hoàng hôn, Từ Kim Sơn trung học, nữ sinh ký túc xá một gian ký túc xá, Điền Thảo một mình một người ngồi tại ký túc xá, không có giống thường lui tới như vậy cầm kia bồn bị nàng cho rằng tất đọc “kinh tế học”, mà là một tay chống cằm, nhìn phương Tây dần dần rơi xuống hồng nhật, biểu tình cũng không giống thường lui tới như vậy bình tĩnh —— nàng mảy mòi mảy mòi nhìn lại, con người biểu lộ một tia lo lắng.

Nàng rất rõ ràng, chính mình đã từng có thể ở cự tuyệt những cái đó ăn chơi trác táng đồng thời, hưởng thụ an tĩnh sinh hoạt, là bởi vì đã từng những cái đó theo đuổi nàng ăn chơi trác táng bảo trì một cái hoàn mỹ cân bằng.

Cái kia cân bằng, làm đến những cái đó muốn đem được đến nàng thân thể ăn chơi trác táng không dám đối nàng làm ra điên cuồng hành động.

Mà hiện giờ, nàng bởi vì đi nhờ Trần Phàm ô tô tới trường học, ở Từ Kim Sơn trung học nhắc lên sóng to gió lớn, ra nước bùn mà không nhiễm hình tượng hoàn toàn bị điên đảo, cái này hoàn mỹ cân bằng cũng bị đánh vỡ.

“Nên làm cái gì bây giờ đây?” Điền Thảo không phải một cái thích đem sở hữu trứng gà đều đặt ở một cái rổ người, hơn nữa. Bởi vì đặc thù trải qua cùng hoàn cảnh, nàng vẫn luôn không tin nam nhân.

Cho nên, nàng không nghĩ đem sở hữu hy vọng đều áp ở Sở Qua trên người.

Nàng rất rõ ràng, Sở Qua là một cái kiêu ngạo tự phụ người, thẳng nói còn hảo thuyết, lấy Sở Qua tự phụ tính cách tuyệt đối sẽ không dùng sức mạnh, mà là lựa chọn chân chính chinh phục, kể từ đó, nàng căn bản không cần lo lắng, nàng có tin tưởng vẫn luôn cùng Sở Qua hảo đi xuống, hơn nữa làm Sở Qua biết khó mà lui.

Nhưng là..... Nàng đồng dạng cũng rõ ràng, nếu Sở Qua đêm nay thua trận thì đầu nói, như vậy, Sở Qua tuyệt đối sẽ thực hiện lời hứa, đem nàng đưa cho cái kia không biết người thắng.

Cứ như vậy, nàng mười sáu năm kiên trì, nàng xử nữ chỉ thân, đều đem ở cái này ban đêm kết thúc.

Đây là nàng mười sáu năm qua gặp được lớn nhất nguy cơ!

Không biết vì cái gì, để ý trung tâm thời không có được đến đáp án thời điểm, nàng trong đầu, bản năng dần hiện ra Trần Phàm thân ảnh.

Từ nào đó ý nghĩa thượng nói, Trần Phàm là dẫn phát lần này sự tình đầu sở gây tội.

Trần Phàm thân ảnh chợt lóe mà qua, Điền Thảo nhẹ nhàng lắc lắc đầu, nàng tuy rằng thông qua Trần Phàm sở trụ chung cư phán đoán ra Trần Phàm không phải người thường, nhưng là nàng không tin Trần Phàm có thể giải quyết lần này nguy cơ.

Không biết qua bao lâu, phương Tây hồng nhật đã hoàn toàn rơi xuống đường chân trời, sắc trời ảm đạm rồi xuống dưới, ký túc xá một mảnh hắc ám, Điền Thảo vẫn như cũ một tay chống cằm, lẳng lặng mà nhìn phương xa đen nhánh không trung.

“A!”. Điền Thảo khe khẽ thở dài, bởi vì..... Nàng thấy được nơi xa ô tô ánh đèn, cũng nghe tới rồi xe thể thao thanh âm. Hiển nhiên, Sở Qua tới đón nàng —— căn cứ Sở Qua theo như lời, làm đêm nay vai chính, nàng cần thiết trình diện!

Mà thắng đến trước mắt mới thôi, nàng vẫn như cũ không có nghĩ ra biện pháp giải quyết.....

Cứ việc như thế, Điền Thảo vẫn là đi tới ký túc xá hạ.

Ký túc xá hạ, Sở Qua kia lượng màu ngân bạch Maserati vững vàng mà ngừng ở nơi đó, ánh đèn chiếu sáng lên ký túc xá đại môn, chọc đến xem ký túc xá bác gái liên tục đem đầu đuôi hướng ngoài cửa sổ.

Chẳng lẽ Điền Thảo đưa bé kia muốn cùng tiểu tử này hẹn hò?

Đương nhìn đến Điền Thảo từ cửa thang lầu đi xuống, xem ký túc xá bác gái vẻ mặt kinh ngạc, ở nàng trong trí nhớ, đã từng có không ít khai xe thể thao công tử ca tiến đến cấp Điền Thảo đưa hoa, kết quả..... Những cái đó hoa toàn bộ bị Điền Thảo ném tới rồi thùng rác, theo sau đều bị xem ký túc xá bác gái cầm lại đi đưa cho chính mình tiểu cháu gái.

Mất thấy Điền Thảo yên lặng mà đi lên kia lượng hoa mỹ Maserati, xem ký túc xá bác gái nhìn không được khe khẽ thở dài: Lại một viên thủy tinh cái trắng phải bị đập hư!

Điền Thảo vừa lên xe, Sở Qua cũng không vô nghĩa, trực tiếp khởi động ô tô, ô tô phát ra một tiếng rít gào, phăng phất một đầu phát cuồng sắt thép đã thủ giống nhau xông ra ngoài.

Ngồi ở xa hoa Maserati, Điền Thảo xa không có ngày đó cười Trần Phàm đại chúng CC bình tĩnh, này đảo không phải bởi vì Maserati so đại chúng CC xa hoa, mà là bởi vì..... Nàng đối đêm nay sắp phát sinh sự tình tràn ngập lo lắng.

“Điền Thảo, đây là ta lần đầu tiên nhìn đến người lo lắng bộ dáng”.

Điều khiến ô tô, Sở Qua tựa hồ đã nhận ra Điền Thảo dị thường, nhìn không được cười nói: “Ta không thể không thừa nhận, người lo lắng hải hùng bộ dáng càng thêm mê người, làm người có một loại muốn bảo hộ người xúc động”.

“Ta không cần bất luận cái gì nam nhân bảo hộ”. Điền Thảo nhún hạ mày, ngữ khí lạnh nhạt.

Sở Qua tự tin cười: “Nhưng là, người không thể phủ nhận, đêm nay, ta là người bạch mã vương tử!”

Điền Thảo trong lòng chấn động, muốn nói cái gì, lại cuối cùng lựa chọn trầm mặc.

Vân Sơn ở vào Nam thị cùng Đông Hải trung gian, trên núi cây cối cành lá tốt tươi, cảnh sắc tương đương không tồi.

Nguyên bản lấy Vân Sơn điều kiện hoàn toàn có thể khai phá thành du lịch khu, chính là không biết cái gì nguyên nhân, chính phủ vẫn luôn không có phê chuẩn khai phá thương khai phá ngọn núi này.

Nhưng mà, cứ việc Vân Sơn không có bị khai phá, chính là dựa vào mê người phong cảnh, vẫn như cũ có đại lượng du khách tiến đến ngắm cảnh. Bất quá, này đó lữ khách đại đa số đều là ban ngày tới, bởi vì toàn bộ Vân Sơn không có dừng chân địa phương, mà ban đêm thời điểm trên núi nhiệt độ không khí rất thấp.

Vì thế, chính phủ chuyên môn vì Vân Sơn xây cất quốc lộ thành tiêu xe người yêu thích thánh địa, cơ hồ mỗi tuần buổi tối, nơi này đều sẽ có đua xe thi đấu.

Từ Đông Hải đi trước Vân Sơn trên đường, Điền Thảo không có cùng Sở Qua lại liêu cái gì, mà là vẫn luôn nhìn ngoài cửa sổ cực nhanh phong cảnh, trong lòng cũng không biết suy nghĩ cái gì.

10 giờ tối thời điểm, Sở Qua điều khiển ô tô đi tới đường cao tốc cùng Vân Sơn quốc lộ tương tiếp địa phương.

Điền Thảo rõ ràng mà nhìn đến, phía trước vẫn trên núi đèn đuốc sáng trưng, mơ hồ còn có thể nghe được xe thể thao phát ra âm vang thanh cùng kim loại nặng âm nhạc.

Kia mơ hồ truyền đến tiếng vang, phảng phất đến từ địa ngục mà âm giống nhau đánh sâu vào Điền Thảo tâm thần, nàng cảm thấy càng thêm bất an, đôi tay gắt gao mà nắm ở cùng nhau, khớp xương một mảnh tái nhợt.

Lúc này Vân Sơn đã tụ tập không ít tiêu xe tộc thành viên. Dù loại kiểu dáng xa hoa xe thể thao cùng quốc lộ tái đồ ở quốc lộ thượng tướng toàn bộ quốc lộ phong kín, đèn xe bắn ra quang mang chói mắt đem chung quanh chiếu giống như ban ngày giống nhau.

Một ít xe thể thao âm hưởng truyền phát tin kính bạo kim loại nặng âm nhạc, kính bạo âm nhạc phảng phất thuốc kích thích giống nhau kích thích đứng ở lửa trại bên cạnh cuồng hoan mọi người. Những người đó trong tay cầm bia hoặc là cờ màu, một bên theo âm nhạc vận vẹo chính mình thân hình, một bên quý khóc sới gào mà gào thét cái gì.

Từ Kim Sơn trung học ăn chơi trác táng nhóm đã đến nơi này, bọn họ tụ tập ở bên nhau, nhìn ở hỏa cầu bên nhảy điểm vũ điểm vũ nữ lang, một đám đều là có vẻ thấp phần hưng phấn.

Đối với bọn họ cái này tuổi người mà nói, không có người không thích mới mẻ kích thích sự vật.

“Ta thông qua đặc thù con đường biết được, Sở Qua người này là Đông Hải đua xe hiệp hội hội viên, hơn nữa thường xuyên đến nơi đây tham gia thi đấu”.

“Ta cũng nghe được tin tức này, hơn nữa cái này đua xe trảng là Hồng Trúc bang địa bàn, mà phụ trách ngầm đua xe trảng người, là nàng nghĩa mẫu thủ hạ”.

Bỗng nhiên, hai gã ăn chơi trác táng lần lượt mở miệng, hai người vừa thốt lên xong, bao gồm Tạ Khâu ở bên trong mặt khác ăn chơi trác táng đều là vẻ mặt kinh ngạc, chợt, ngày đó bị Sở Qua cho một cái tát ăn chơi trác táng tức giận mà mắng: “Mẹ nó! Ta liền biết Sở Qua cái kia vương bát đản sẽ ra vẻ, quả nhiên như thế!”

Hắn nói khiến cho mọi người cộng minh, nhưng là ngại với Sở Qua sau lưng thế lực, bọn họ cũng không có lựa chọn nào khác.

“Hắc! Sở Qua bản tính như ý đánh đến xác thật không tồi, bất quá, hắn tưởng độc hưởng Điền Thảo, đây là ý nghĩ kỳ lạ!” Đúng lúc này, vẫn luôn đứng ở mọi người phía sau, lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt một người thiếu niên mở miệng.

Thiếu niên không có giống mặt khác ăn chơi trác táng như vậy lưu trữ tóc mái, hắn lưu trữ một cái tóc húi cua, mang một bộ kính đen, làn da trắng nõn, dáng người gầy yếu, nhìn qua cho người ta một loại hảo hoa phong nhã cảm giác.

“Trịnh Gia Hào, người?” Trịnh Gia Hào vừa thốt lên xong, lập tức làm Tạ Khâu đám người ngây ngẩn cả người, ở bọn họ trong trí nhớ, Trịnh Gia Hào tuy rằng gia thế không tồi, nhưng là tuyệt đối không dám đắc tội Sở Qua.

Đối mặt mọi người nhìn chăm chú, Trịnh Gia Hào trên mặt chậm rãi nở rộ ra một cái mê người tươi cười: “Ồ trong mắt ta, Sở Qua chỉ có thể tính là nghiệp dư tuyển thủ”.

Nghiep dư tuyển thủ?!

Thân là Đông Hải đua xe hiệp hội thành viên Sở Qua chỉ có thể tính làm là nghiệp dư tuyển thủ!!

Không thể không nói, Trịnh Gia Hào lời này nói được cực kỳ khí phách, thế cho nên làm Tạ Khâu đám người trợn mắt há hốc mồm.

“Hãy chờ xem, đêm nay cùng Điền Thảo lên giường người là ta, mà không phải hắn Sở Qua!” Trịnh Gia Hào tự tin cười, chợt bạc lửa một chi thuốc lá.

Ánh lửa chiếu rọi hắn kia trương trắng nõn khuôn mặt, làm Tạ Khâu đám người thoát nhìn, lại có một loại âm trầm hương vị.

Mẹ nó! Trịnh Gia Hào cái này vương bát đản che dấu đến thật sâu ah!

Trong lúc nhất thời, bao gồm Tạ Khâu ở bên trong sở hữu ăn chơi trác táng trong lòng đều trào ra như vậy một ý niệm.

Chương 43: Ngoài dự đoán

Người thành thật một khi bị chọc giận nói, sẽ so chân chính ác nhân càng đáng sợ; lý trí người một khi điên cuồng lên, tuyệt đối là rõ đầu rõ đuôi kẻ điên!

—— Trần Phàm

Từ Trần Phàm nhận thức Đại Phù tới nay, Trần Phàm vẫn luôn cảm thấy Đại Phù là hấn gặp qua nhất lý trí người.

Mà từ Đại Phù đi vào Tung_Cau về sau, Đại Phù ở Trần Phàm trước mặt tuy rằng biểu hiện đến có chút dị thường, nhưng là Trần Phàm vẫn như cũ tin tưởng vững chắc điểm này.

Chỉ là..... Đêm đó thượng 9 giờ, Trần Phàm nhận được Đại Phù điện thoại sau, Trần Phàm dao động.

Kẻ điên! Đại Phù nữ nhân này điên rồi!

Trần Phàm trong lòng như vậy tưởng.

Trần Phàm đi vào tiểu khu cửa thời điểm, cửa đỗ một chiếc màu lam Bugatti EB16.4 Veyron 2004 (Chỉ sản xuất 300 chiếc, có giá khoảng 1,5 triệu USD, được trang bị cỗ máy V16, bốn tầng áp, dung tích 8.0 lít, tốc độ tối đa 407 km/h - cvt)

Ngạc nhiên nhìn đến này chiếc xe, Trần Phàm không khỏi nao nao.

Này lượng xe thể thao ở Anh quốc chỉ có hai lượng, trong đó một chiếc chủ nhân là England siêu sao bóng đá David Beckham, mà mặt khác một chiếc chủ nhân còn lại là Đại Phù.

Mất thấy Trần Phàm ra tiểu khu cửa sau, bước chân ngừng lại, Đại Phù mở cửa xe, chậm rãi đi xuống, mỉm cười nói: “Thân ái, người còn thất thần làm gì?”

Nghe được Đại Phù nói, Trần Phàm âm thầm lắc lắc đầu, bất đắc dĩ mà đi hướng Đại Phù.

Mà nhìn đến từ phong cách Bugatti xe thể thao trung đi xuống Đại Phù, tiểu khu bảo an đôi mắt đều trừng thẳng!

Phía trước, đương này lượng xe thể thao lấy một cái hoa lệ phiêu dật vững vàng mà ngừng ở tiểu khu cửa khi, bảo an vì này lượng xe thể thao hoa lệ tạo hình mà cảm thấy giật mình, hiện giờ, nhìn đến giống như nữ thần giống nhau Đại Phù từ trên xe ưu nhã mà đi xuống, bảo an trực tiếp trọn tròn đôi mắt!

Cực phẩm mỹ nữ xứng đỉnh cấp xe thể thao, đây là tiểu thuyết cùng điện ảnh trung mới có thể xuất hiện một màn, làm hấn thấy được!

Mẹ nó, nam nhân kia rốt cuộc là ai?

Ngấn ngừ khiếp sợ qua đi, bảo an lấy lại tinh thần, đem ánh mắt đầu hướng về phía Trần Phàm bóng dáng, trong lòng tràn ngập ghen ghét.

Ở hấn xem ra, cực phẩm mỹ nữ cùng đỉnh cấp xe thể thao, cho hấn giống nhau, hấn nguyện ý thiếu sống mười năm, cho hấn hai dạng khác biệt, hấn tình nguyện kiếp sau đầu thai đương heo!

“Điên nữ nhân, xem ra người hôm nay hạ đủ vốn gốc a, cư nhiên liền này lượng xe thể thao đều bài thượng công dụng”. Trần Phàm đi vào Đại Phù trước người, trêu ghẹo nói.

Đại Phù vũ mị cười: “Thân ái, người có điều không biết, đêm nay cùng người thi đấu gia hỏa ở tới Tung_Cau phía trước, chiến thắng Âu Châu đứng hàng đệ tam xe vương. Vì không cho ngoài ý muốn phát sinh, mấy ngày hôm trước, ta riêng làm người đem ta xe thể thao linh kiện không vận lại đây”.

Nói tới đây, Đại Phù chớp chớp mắt: “Thân ái, người cũng không nghĩ làm ta đi cùng nam nhân khác lên giường, không phải sao?”

Trần Phàm á khẩu không trả lời được!

Chính như Đại Phù theo như lời, Trần Phàm xác thật không muốn làm Đại Phù cùng nam nhân khác lên giường.

Bởi vì..... Hấn rõ ràng mà nhớ rõ, lần đầu tiên cùng Đại Phù phát sinh quan hệ thời điểm, Đại Phù lạc đỏ.

Trần Phàm là một cái Đông Phương nam nhân, hấn trong xương cốt có Đông Phương nam nhân di truyền đồ vật, lạc hồng đại biểu cho Đại Phù lần đầu tiên, cũng cho Trần Phàm nào đó trách nhiệm!

Cứ việc, bởi vì phía trước Trần Phàm cùng Đại Phù chi gian quan hệ thập phần vi diệu, hấn chưa bao giờ có thực hiện quá cái gọi là trách nhiệm, nhưng là, đương Đại Phù lần đầu tiên hướng hấn xin giúp đỡ khi, hấn ý thức được, chính mình yêu cầu vì cái này nữ nhân làm chút cái gì.

“Điền nữ nhân, ta có một vấn đề”. Trần Phàm lên xe, bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Đại Phù tựa hồ đoán được Trần Phàm muốn nói gì, khởi động ô tô đồng thời, liếm liếm môi nói: “Ta biết ngươi muốn hỏi ta, ta có phải hay không ái thượng ngươi”.

“Đúng vậy”. Lại lần nữa bị Đại Phù xuyên qua nội tâm ý tưởng, Trần Phàm xấu hổ gật gật đầu.

Đại Phù cười, cười đến thực quý dị: “Thân ái, nếu đêm nay ngươi có thể thắng tên hỗn đản kia, ta liền làm ngươi nữ nhân!”

Ta liền làm ngươi nữ nhân!

Ngạc nhiên nghe được Đại Phù nói ra những lời này, Trần Phàm đầu tiên là ngẩn ra, theo sau mắng thảm: Kẻ điên! Nữ nhân này tuyệt đối điên rồi!!

.....

Ở Đại Phù điều khiển ô tô cùng Trần Phàm đi trước Văn Sơn đồng thời, Sở Qua đã mang theo người tới Văn Sơn, khiến cho mọi người chú ý.

Ô tô, Điền Thảo nhìn ngoài cửa sổ hỗn loạn trường hợp, mày nhăn đến căng khăn, kia nắm chặt hai đấm đã có mồ hôi.

“Ngươi nếu là sợ sẽ ngốc tại ô tô đi, ta cam đoan, không có người dám tới quấy rầy ngươi”. Sở Qua mỉm cười đối Điền Thảo nói một câu, sau đó không đợi Điền Thảo trả lời, trực tiếp đẩy ra cửa xe đi rồi đi xuống.

“Chất nhĩ, có đoạn thời gian không gặp ngươi”. Sở Qua mới vừa vừa xuống xe, phía sau liền vang lên một cái trầm thấp thanh âm.

Sở Qua bản năng quay đầu lại, rõ ràng mà nhìn đến mấy nam nhân hướng bên này đã đi tới, trong đó cái kia dẫn đầu nam nhân, thuộc về cái loại này ném tới bất luận cái gì địa phương đều sẽ trở thành tiêu điểm nhân vật.

Hắn thân hình cao lớn mà cường tráng, dịch một người đầu trục, đầu trục thượng ấn một cái trần trường nữ nhân đồ án, nhìn qua cho người ta một loại âm nhu hơi thở.

Nhưng là..... Đương ngươi nhìn đến hắn tả mặt khi, lại sẽ cảm thấy hắn thật sự quá dữ tợn một ít —— hắn trên mặt bên phải có một đạo thâm có thể thấy được cốt đao sẹo!

Hắn hàm răng thực bạch, trong bóng đêm lộng chói mắt, đương hắn nói chuyện thời điểm, trên mặt đao sẹo sẽ hơi hơi vận vận ở bên nhau, xứng với cặp kia giống như rắn độc giống nhau đôi mắt, cho người ta một loại sồn tóc gáy cảm giác.

Âm trầm, dữ tợn, nguy hiểm.

Đây là đầu trục cho người ta đệ nhất cảm giác.

Hắn kêu Hà Lão Lục, Đông Hải ngầm đưa xe tổ chức giả, đồng dạng cũng là Đông Hải nhân vật phong vân, Hồng Trúc bang nguyên lão chi nhất.

“Hà thúc thúc, ta gần nhất học tập có chút vội, cho nên không có tới”.

Đối mặt Hà Lão Lục, mặc dù là không sợ trời không sợ đất Sở Qua vẫn như cũ có chút mất tự nhiên, hắn ra vẻ trấn định hỏi: “Không biết ta làm Hà thúc thúc dự lưu nửa giờ thi đấu nơi sân, Hà thúc thúc an bài hảo không có?”

“Chất nhĩ lên tiếng, đương thúc thúc nào dám không làm?”

Hà Lão Lục ha ha cười, thần bí nói: “Chất nhĩ, đêm nay trừ ngươi ra cùng đám kia thằng nhóc chết tiết tiêu xe ở ngoài, còn có một hồi cấp quan trọng đánh giá!”

“Có đại nhân vật?”

Sở Qua lập tức bị gọi lên lòng hiếu kỳ, ở hắn trong trí nhớ, có thể làm Hà Lão Lục đánh giá làm trọng lượng cấp thi đấu, như vậy thi đấu quyết định không đơn giản, ít nhất cũng là Tung_Cau ngầm đưa xe giới nhân vật phong vân dự thi.

Rốt cuộc, Hà Lão Lục là đất liền lớn nhất ngầm đưa xe phía sau màn lão bản!

“Đêm nay, hắc xe băng đứng hàng thứ tám tuyển thủ sẽ đến cùng một cái thần bí cao thủ ở chỗ này đánh giá”. Hà Lão Lục thả ra trọng bàng bom, trong giọng nói biểu lộ vô pháp che dấu đắc ý, có thể hấp dẫn đến hắc xe băng đứng hàng thứ tám tuyển thủ tới tham gia thi đấu, Văn Sơn vùng núi hạ đưa xe tràng không dùng được bao lâu, sẽ hoàn toàn thanh danh đại chấn!

Quả nhiên, nghe thấy cái này tin tức, Sở Qua miệng trực tiếp trương thành O hình!

“Ha ha, chất nhĩ, đám kia thằng nhóc chết tiết đều đang xem ngươi, ngươi qua đi cùng bọn họ lên tiếng kêu gọi, ta hiện tại làm người phong tỏa quốc lộ, các ngươi thi đấu hai mươi phút sau bắt đầu”.

Hà Lão Lục cười vỗ vỗ Sở Qua bả vai, chụp đến thập phần dùng sức, thiếu chút nữa không đem Sở Qua đặt mộng chụp ngã xuống đất.

Sở Qua ăn đau lộ ra một bộ khó coi biểu tình, theo sau trong lòng rộng mở toát ra một cái cổ quái ý niệm: Hà Lão Lục người này là ở hướng nghĩa mẫu thị uy sao?

Trong lòng hiện lên cái này ý niệm, Sở Qua lại không dám nói ra, mà là cười gật gật đầu, sau đó lập tức đi hướng Tạ Khâu đám người.

Phía trước, Sở Qua cùng Hà Lão Lục nói chuyện, Tạ Khâu đám người cũng không dám quấy rầy, lúc này mắt thấy Sở Qua đi tới, bọn họ lập tức đón đi lên, chỉ nghe dẫn đầu Tạ Khâu hỏi: “Sở Qua, Điền Thảo người đâu?”

“Hỏi như vậy nhiều làm gì, người liền một tá nước tương”.

Phía trước ở Hà Lão Lục nơi đó ăn bẹp, Sở Qua trong lòng thập phần nén giận, lúc này nghe được Tạ Khâu nói, lập tức khinh miệt mà quét Tạ Khâu liếc mắt một cái, theo sau lại nói: “Điền Thảo, liền ở ta trong xe, nàng có chút không thích ứng nơi này không khí, tạm thời không dưới xe”.

“Sở Qua, người nhưng thật ra sẽ bảo xe tàng kiêu a!”

Nghe được Sở Qua như vậy vừa nói, đi ở đám người mặt sau cùng Trịnh Gia Hào bỗng nhiên đi lên trước tới, vẻ mặt cười lạnh nói: “Bất quá, người cũng tàng không được bao lâu, chờ thi đấu sau khi kết thúc, Điền Thảo chính là ta!”

“Chỉ bằng người?” Sở Qua neho lại đôi mắt, thân là Đông Hải đua xe hiệp hội một viên, hần căn bản không có đem Từ Kim Sơn trung học này giúp ăn chơi trác táng để vào mắt.

Trịnh Gia Hào cực kỳ tiêu sái mà thăm phi trong tay tàn thuốc: “Sở Qua, nói vậy người cũng nghe quá SIS (Hiệp hội đua xe Singapore) đua xe hiệp hội”.

SIS đua xe hiệp hội?!

Nghe được Trịnh Gia Hào nói, Sở Qua không khỏi ngơ ngẩn!

Hần xác thật biết SIS đua xe hiệp hội, thậm chí có thể không chút nào khoa trương mà nói, chỉ cần là yêu thích tiêu xe người đều biết cái này hiệp hội.

Làm như đã nhận ra Sở Qua trên mặt kinh ngạc, Trịnh Gia Hào đặc ý mà cười: “Sở Qua, đến lúc này, ta cũng không gạt người. Ta là SIS đua xe hiệp hội chính thức hội viên”.

SIS đua xe hiệp hội chính thức hội viên?!

Sở Qua đầu tiên là cả kinh, theo sau cười khẩy nói: “Trịnh Gia Hào, người lừa ngốc từ đâu?”

Lời tuy nhiên nói như vậy, nhưng là Sở Qua ngữ khí lại không hề giống phía trước như vậy tự tin, bởi vì ở hần nghe người ta nói quá, Trịnh Gia Hào từ nhỏ đến lớn vẫn luôn ở Hongkong lớn lên, thẳng đến hai năm trước phụ thân hần sinh ý khuếch trương đến đất liền sau, mới đến đến Đông Hải.

“Hắc! Có hay không lừa người, chúng ta tiến hành đua là biết ah”. Trịnh Gia Hào nói, tà cười hướng Sở Qua xe thể thao thật sâu nhìn thoáng qua.

Kia ánh mắt phảng phất ở đối trong xe Điền Thảo nói: Người không phải thích trang Thánh Nữ sao? Đêm nay, lão tử làm người Thánh Nữ biến dạng phụ!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Kết quả xấu

Tiêu xe cùng đại đa số cạnh kỹ thi đấu giống nhau, càng kích thích thi đấu, thi đấu thời gian càng muộn.

Giống Văn Sơn đua xe tràng, mỗi ngày buổi tối là dẫn đầu tiến hành chính là xe máy thi đấu, những cái đó dự thi xe máy thoát nhìn phong cách vô cùng, phần lớn đều trải qua cải trang, lấy rất ống hãm thanh, mô-tơ ầm vang thanh đình tại nhưc óc.

Nói chung, tiêu xe máy phần lớn đều là gia cảnh bình thường đám người, bọn họ không có tiền mua xe thể thao, chỉ có thể dùng xe máy đã tới nghiệm, loại người này ở tiêu xe trong đám người chiếm hữu không nhỏ tỉ lệ, hơn nữa bọn họ thích mang theo mở ra thời thượng nữ nhân đến nơi đây.

10 giờ năm mười phân thời điểm, xe máy thi đấu kết thúc, những cái đó tham gia xe máy thi đấu tuyển thủ, sôi nổi đem chính mình xe đẩy đến quốc lộ bên cạnh, ôm chính mình nữ nhân, về mặt hâm mộ mà nhìn quốc lộ thượng những cái đó hoa lệ vô cùng xe thể thao.

Ở mãnh liệt kim loại nặng âm nhạc trung, quốc lộ thượng tam lượng xe thể thao cơ hồ đồng thời mở ra đèn xe, sáng ngời đèn xe chiếu đến phía trước một mảnh sáng choang.

Thấy như vậy một màn, một ít chơi điên rồi nữ nhân thét chói tai còi bỏ chính mình nịt ngực, cầm trong tay múa may, có càng là đem đựng mùi thơm của cơ thể nịt ngực ném tới không trung, dẫn tới từng trận thét chói tai.

Cũng có một ít mở ra xa hoa ô tô tiến đến quan chiến thượng lưu nhân sĩ, những người này thích tiêu xe, nhưng là biết rõ tiêu xe tính nguy hiểm bọn họ cũng không tự mình tham dự, chỉ là tới nơi này cảm thụ không khí, đồng thời hạ chú giải trí.

Có thể nói, bọn họ là hạ chú quân chủ lực, mấy ngàn khối tiểu chú bọn họ là khinh thường tham dự, bọn họ nếu ra tay ít nhất mấy vạn, có khi gặp được trọng đại thi đấu, thậm chí sẽ xuất hiện đơn chú hơn trăm vạn trường hợp.

Thường thường gặp được cao kim ngạch tiền đặt cược khi, thân là nhà cái Hà Lão Lục đều có thể kiếm được miễn bôn miễn bát.

Ở những cái đó tên côn đồ lãnh từng người MM hoan hô đồng thời, những cái đó giàu có nhân sĩ còn lại là sôi nổi đi đến bên ngoài hạ chú nơi đó, chuẩn bị hạ chú.

“Vì cái gì không ngồi ở trong xe đâu? Đối ta kỹ thuật lái xe không tin tưởng?”

Đương Sở Qua muốn điều khiển xe thể thao đến cuối cùng một cái xe vị thời điểm, Điền Thảo đưa ra xuống xe yêu cầu, cái này làm cho Sở Qua nhiều ít có chút buồn bực.

Điền Thảo chậm rãi buông ra nắm chặt đôi tay: “Ta không thích đem sinh mệnh nắm giữ ở ở trong tay người khác”.

Sở Qua sắc mặt biến đổi, lại chưa nói cái gì.

Điền Thảo xuống xe, tức khắc hấp dẫn hiện trường tuyệt đại đa số người ánh mắt, một thân mộc mạc trang điểm nàng, tại đây loại trường hợp hoàn toàn chính là một cái khác loại.

Bất quá, thực mau, mọi người ánh mắt bị Sở Qua kia lượng màu ngân bạch Maserati hấp dẫn qua đi, một ít nhận được kia chiếc xe người càng là vung tay hô to: “Sở Qua cổ lên!”

Hiển nhiên, thân là Đông Hải đua xe hiệp hội một viên, Sở Qua ở chỗ này vẫn là tương đối có nhân khí, có thể coi như là sân nhà.

Chậm rãi đem xe thể thao sử hướng cuối cùng một cái xe vị đồng thời, Sở Qua nghe được chung quanh những người đó cổ lên thanh, trong lòng lo lắng dần dần biến mất.

Biết được Sở Qua là Đông Hải đua xe hiệp hội một viên sau, Từ Kim Sơn trung học những cái đó ăn chơi trác táng cơ bản đều từ bỏ, chỉ có Tạ Khâu, Trịnh Gia Hào cùng một khác một người kêu Triệu Trắc thiếu niên dự thi, ba người xe thể thao chút nào không thể so Sở Qua kém cỏi, trong đó Trịnh Gia Hào điều khiển kia lượng màu vàng Ferrari xe thể thao càng là cho người ta một loại vô cùng khí phách cảm giác.

Mất thấy Sở Qua đem xe chạy đến dự định xe vị, Trịnh Gia Hào xoay đầu, khinh miệt mà nhìn Sở Qua liếc mắt một cái, Sở Qua không lấy yếu thế, trừng mắt nhìn trở về.

“Khoảng cách thi đấu còn có ba phút, yêu cầu hạ chú bằng hữu thỉnh mau chóng!” Đúng lúc này, hiện trường tổ chức nhân viên dùng loa công suất lớn thông tri còn có hạ chú người, đồng thời, ở một chỗ lửa trại nhất tràn đầy địa phương, có bốn gã ăn mặc Bikini nữ nhân giơ thẻ bài, thẻ bài mặt trên thỉnh linh viết Sở Qua bốn người bồi suất.

Bốn người bên trong, Sở Qua bồi suất thấp nhất, chỉ có 1.5.

Mà ở phía trước hạ chú giữa, Sở Qua hạ chú ngạch cũng là lớn nhất, hiển nhiên, ở rất nhiều người xem ra, Từ Kim Sơn trung học một khác một ít ăn chơi trác táng căn bản không phải Sở Qua đối thủ.

Rốt cuộc, từ nào đó ý nghĩa thượng nói, Sở Qua coi như nửa cái chức nghiệp lái xe!

Ở chung quanh người xem đình tại như óc tiếng la trung, một người dáng người cao gầy nữ nhân, cầm cờ màu chậm rãi đi hướng quốc lộ bên cạnh một cái xi-măng đài.

Nữ nhân toàn thân chỉ ăn mặc một kiện màu đen T—BACK, trên mặt cùng bộ ngực đồ đến đủ mọi màu sắc.

Thực mau, nữ nhân đi lên xi-măng đài, cao cao giơ lên trong tay cờ màu!

“Ngao!!”

Thấy như vậy một màn, hiện trường người xem đều rất rõ ràng, thi đấu sắp bắt đầu rồi, bọn họ sôi nổi phát ra đỉnh tai nhức óc tru lên.

“Bá!”

Ngay sau đó, nữ nhân huy hạ cờ màu.

Oanh!!

Bốn lượng đỉnh cấp xe thể thao cơ hồ đồng thời xông ra ngoài, phăng phất ra thang đạn pháo giống nhau, khủng bố tốc độ kích thích mọi người trái tim, làm chung quanh khán thi đấu mọi người theo bản năng mà phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Bốn lượng xe thể thao tính năng khác biệt rất nhỏ, lúc này, có không đạt được quán quân, hoàn toàn thành kỹ thuật lái xe đánh giá.

Thân là Đồng Hải đua xe hiệp hội thành viên Sở Qua, kỹ thuật lái xe tại nghiệp dư tuyển thủ trung, đủ để dùng ra sắc tới hình dung, hấn phản ứng tốc độ thực mau, cái này làm cho hấn ở khởi động trong quá trình hơi dẫn đầu Tạ Khâu cùng Triệu Trác.

Nhưng là..... Trịnh Gia Hào so với hấn nhanh hơn!

Chờ đến cái thứ nhất quẹo vào chỗ thời điểm, Trịnh Gia Hào dẫn đầu hấn nửa cái xe vị, hơn nữa chặt chẽ mà chiếm cứ nội nói, sau đó lấy một cái không chệ vào đầu được trôi đi thông qua cái thứ nhất cong nói, hoàn toàn đem Sở Qua ném ở phía sau!

“Cái thứ nhất cong nói đã qua, trước mắt số 3 Ferrari dẫn đầu!”

Thực mau, chờ đợi ở cái thứ nhất cong nói người, đem tin tức phản hồi đến hiện trường, hiện trường người làm công viên thông qua loa công suất lớn công bố tin tức, cùng lúc đó, bốn gã mặc Bikini mỹ nữ lại lần nữa giơ lên thẻ bài, lúc này đây, bồi suất hơi có biến hóa, Sở Qua bồi suất lên tới 1.7, mà Trịnh Gia Hào bồi suất tắc hàng tới rồi 2.0.

“Mẹ nó, làm cái gì phi cơ? Sở thiếu gia sao có thể lạc hậu?” Một ít hạ chú Sở Qua xe máy lái xe sôi nổi chửi ầm lên, bọn họ nhưng không giống thượng lưu nhân sĩ như vậy coi trọng tố chất, bọn họ tới nơi này chính là tìm kích thích.

“Chính là, chẳng lẽ là phát huy thất thường?”

“Đừng lo lắng, chỉ là khởi bước chậm điểm mà thôi, mặt sau có thể đuổi theo!”

.....

Cùng lúc đó, mấy cái ở Sở Qua trên người hạ trọng chú thượng lưu nhân sĩ sôi nổi tụ ở bên nhau.

“Hay là chúng ta đều bị Hà Lão Lục tính kế?”

“Hắn là sẽ không, Hà Lão Lục tuy rằng trên danh nghĩa như cũ quy thuận hồng trúc giúp, nhưng là hiện tại thuộc về tự lập vì vương, căn bản không nghe Hoàng Phủ Hồng Trúc, mà Sở Qua kia tiểu tử tâm cao khí ngạo, tuyệt đối sẽ không bởi vì chút tiền ấy cùng Hà Lão Lục thông đồng!”

“Kia Sở Qua kia thằng nhóc chết tiệt như thế nào sẽ lạc hậu?”

Lúc này đây, không có một người trả lời, nếu bọn họ biết Trịnh Gia Hào là Singapore SIS đua xe hiệp hội hội viên, như vậy tuyệt đối sẽ không kinh ngạc như thế.

So sánh với mọi người mà nói, bị trở thành lần này thi đấu tiền đặt cược Điền Thảo, không nói gì, nàng chỉ là gất gao mà nắm nổi lên nắm tay.

“Lịch trình thi đấu quá nửa, số 3 Ferrari tiếp tục dẫn đầu, số 4 Maserati theo sát sau đó!”

Phăng phất qua thật lâu, phăng phất chỉ là trong nháy mắt, hiện trường lại lần nữa vang lên người làm công viên thanh âm, bồi suất lại lần nữa phát sinh biến hóa, Trịnh Gia Hào bồi suất đã hàng tới rồi 1.5, mà Sở Qua tắc lên tới 2.6.

Hiện trường tức khắc một mảnh hỗn loạn, một ít tin tưởng vững chắc Sở Qua sẽ thắng người lại lần nữa thêm chú, mà cho rằng thi đấu có miêu nị người, còn lại là bỏ áp Trịnh Gia Hào.

Lịch trình thi đấu quá nửa, sẽ là cuối cùng một lần hạ chú cơ hội.

“Đếm ngược cái thứ ba khúc cua, số 3 Ferrari tiếp tục dẫn đầu!”

“Cuối cùng một cái cua nói, số 3 Ferrari dẫn đầu ưu thế thập phần rõ ràng, thi đấu kết quả cơ bản đã định!”

Một đám giống như ác mộng giống nhau tin tức lần lượt truyền đến, Điền Thảo lẳng lặng mà đứng ở tại chỗ, phiêu dật tóc dài chặn nàng khuôn mặt, làm người vô pháp thấy rõ nàng biểu tình, chỉ có thể nhìn đến nàng kia ở trong gió đêm kịch liệt run rẩy thân thể mềm mại.

“Ong ong.....”

Cùng với một trận chói tai tiếng gầm gừ, màu vàng Ferrari hóa thành một đạo màu vàng gió lốc, dẫn đầu hướng quá đường băng.

“Con mẹ nó, Sở thiếu gia cư nhiên thua!”

“Sở Qua cái này thẳng nhóc chết tiệt, ta ở hán trên người hạ bốn mươi vạn a!”

“May mắn ta ở nửa trình thời điểm bỏ số 3 Ferrari, nếu không hôm nay nhưng bồi thảm!”

Trịnh Gia Hào thắng lợi, làm đến an tĩnh hiện trường trở nên âm ỉ lên, chửi má nó, oán giận, may mắn, nhất nhất tản có.

Thắng được thi đấu Trịnh Gia Hào đem xe thể thao ngừng ở ven đường, ở mọi người nhìn chăm chú hạ, ngưỡng đầu, đặc ý mà hướng Điền Thảo đi qua.

Chung quanh chửi má nó thanh, khen ngợi thanh hán đều phảng phất nghe không được, trong mắt hán chỉ có Điền Thảo một người!

Hán cùng sở hữu Từ Kim Sơn ăn chơi trác táng giống nhau, từ nhìn thấy Điền Thảo đệ nhất trước mặt, liền nghĩ tới chinh phục này hóa ra nước bùn mà không nhiễm hoa sen.

Hiện giờ, hán thành công!

Hán có thể nhìn đến Từ Kim Sơn trung học những cái đó ăn chơi trác táng đều ở dùng hăm mộ ánh mắt nhìn hán, nhưng là hán không thỏa mãn, hán phải làm Sở Qua mặt hung hăng mà kích thích Điền Thảo, đem Điền Thảo cuối cùng một tia kiên cường cùng tự tôn hoàn toàn đánh nát, sau đó dùng một loại cao cao tại thượng thái độ nhìn xuống Điền Thảo!

Hán muốn nhìn đến luôn luôn ở trước mặt hán cao ngạo giống như Thánh Nữ giống nhau Điền Thảo, làm trò Sở Qua mặt, mềm yếu bất lực mà ôm đầu khóc rống!

Nếu Điền Thảo ôm hán đầu khóc lóc cầu xin tha thứ, hán sẽ không không thương hương tiếc ngọc, tương phản, hán sẽ cười lạnh nắm lên Điền Thảo đầu tóc, mắng một tiếng kỹ nữ!

Giờ khắc này hán, trong lòng tràn ngập biến thái khoái cảm!

Đồng thời, hán đang đợi, chờ đợi Sở Qua hướng quá chung điểm.

Sở Qua xuống xe kia một khắc, đó là hán nhục nhã Điền Thảo bắt đầu!!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Một đêm điên cuồng

Rốt cuộc, ở Trịnh Gia Hào chờ đợi trung, Sở Qua cái thứ hai hướng về đích.

Theo sau, Sở Qua xuống xe, sắc mặt của hán thập phần khó coi, con người tràn ngập phần nộ cùng không cam lòng, hán bản năng đem ánh mắt đầu hướng về phía Điền Thảo, thấy được đứng cách Điền Thảo cách đó không xa Trịnh Gia Hào ở hướng hán mỉm cười.

Kia tươi cười tràn ngập trào phúng cùng khiêu khích, càng có người thắng độc hữu kiêu ngạo cùng tự hào!

Một cỗ nhiệt huyết nháy mắt dừng hướng Sở Qua đầu, Sở Qua cơ hồ không chút suy nghĩ, nổi giận dưng dưng mà nhắm phía Trịnh Gia Hào.

Thấy như vậy một màn, Trịnh Gia Hào sắc mặt hơi đổi, lại không có lảng tránh, mà là đối cách đó không xa Từ Kim Sơn trung học ăn chơi trác táng nhóm hô: “Hắc! Chúng ta Sở đại thiếu gia thua không dậy nổi, hán tựa hồ muốn đánh ta kia, ha ha!”

Nghe được Trịnh Gia Hào trào phúng tiếng cười, những cái đó nguyên bản liền đối Sở Qua bất mãn ăn chơi trác táng, sôi nổi đi tới Trịnh Gia Hào bên cạnh, về mặt khinh thường mà nhìn cực nhanh vọt tới Sở Qua.

Đối mặt mười mấy người khinh thường ánh mắt, Sở Qua chạy như điên bước chân trở nên chậm lại.

Dần dần mà, dần dần mà, Sở Qua dùng bước chân, hần sắc mặt khó coi mà nhìn thoáng qua căn phòng đứng thẳng thân mình Điền Thảo, cuối cùng hung hăng lắc một chút đầu.

Chờ hần lại lần nữa mở to mắt sau, trên mặt hần phần nộ biến mất.

Hần không có lại hướng Trịnh Gia Hào đám người đi tới, mà là xoay người rời đi.

Chính như Điền Thảo phía trước suy nghĩ như vậy, Sở Qua lựa chọn nhận thua.

“Hắc! Ta còn tưởng rằng hần tưởng chống chế đâu!” Nhìn đến Sở Qua xoay người, Trịnh Gia Hào cười lạnh một tiếng, ngữ khí tràn ngập khinh thường.

Nhìn Sở Qua rời đi, nghe Trịnh Gia Hào đắc ý lời nói, một người ăn chơi trác táng hăm mộ ghen ghét mà nói: “Trịnh Gia Hào, chúc mừng, đêm nay ngươi có thể hảo hảo sáng cả đêm!”

“Đừng vậy! Nhìn Điền Thảo kia tiểu kỹ nữ, kia phó giả thanh cao bộ dáng, lão tử trong lòng liền khó chịu! Trịnh Gia Hào a, đêm nay, ngươi muốn giúp chúng ta đại gia hảo hảo mà chơi năng, hoàn toàn xé rách năng kia phó Thánh Nữ sắc mặt!” Lập tức có người đi theo phụ họa.

“Đối với ta mà nói, so sánh với được đến thân thể của nàng, ta càng hy vọng nhìn đến nàng tháo xuống thanh cao nguy trang, giống một cái chó Nhật giống nhau quỳ rạp xuống ta trước mặt, hoàn toàn mà thần phục!”

Trịnh Gia Hào thu hồi ánh mắt, tà cười mà nhìn kiệt lực bảo trì bình tĩnh Điền Thảo, âm trầm nói: “Các ngươi yên tâm, ta sẽ làm nàng tháo xuống hết thay nguy trang, biến thành chân chính đàng nữ, đồng thời, ta còn sẽ lục hạ video, đưa cho các ngươi chia sẻ!

“Ha ha, hảo!” Trong lúc nhất thời, Từ Kim Sơn trung học ăn chơi trác táng sôi nổi cười to, kia cảm giác phảng phất bọn họ đã bắt được Điền Thảo bất lương video giống nhau.

Ở hơn mười người ăn chơi trác táng cười ha ha đồng thời, vẫn luôn kiệt lực bảo trì bình tĩnh biểu tình Điền Thảo, sắc mặt rốt cuộc thay đổi!

Nàng sắc mặt trở nên tái nhợt một mảnh, nhỏ yếu thân mình ở trong gió đêm run nhè nhẹ, phảng phất tùy thời đều sẽ bị gió thổi đi giống nhau.

Giờ khắc này, nàng bỗng nhiên phát hiện, một nữ nhân kiên cường cùng trí tuệ, ở tàn khốc hiện thực cùng quyền lực trước mặt, có một loại thật sâu cảm giác vô lực.....

“Ngươi còn có thể tiếp tục diễn ngươi Thánh Nữ”.

Làm như đã nhận ra Điền Thảo sắc mặt biến hóa, Trịnh Gia Hào trong lòng một trận bạo sáng, chỉ nghe hần đắc ý mà nói: “Một hồi, hắc xe băng đứng hàng trước mười xe vương muốn ở chỗ này thi đấu, chờ ta xem xong thi đấu, lại làm ngươi biến đàng phụ!”

Làm như vì xác minh Trịnh Gia Hào nói giống nhau, hần nói âm vừa ra, từng chiếc xa hoa xe hơi từ phía trước quốc lộ sử tới, chói mắt đèn xe phụ cận chiếu đến một mảnh sáng trưng.

Đoàn xe đã đến, lập tức hấp dẫn trừ Điền Thảo ngoại mọi người lực chú ý.

Một chiếc, hai chiếc, tam chiếc, bốn chiếc.....

Ngắn ngủn mười phút trong vòng, ước chừng có ba bốn mươi chiếc Limousine đi tới thi đấu tràng phụ cận.

Mà chờ những cái đó ô tô toàn bộ ngừng ở quốc lộ hai bên bãi đỗ xe khi, Hà Lão Lục phân phó thủ hạ ném ra đêm nay trọng bàng bom: “Tiên sinh nhóm, nữ sĩ nhóm, đêm nay 12 giờ, hắc xe băng đứng hàng thứ tám xe vương từ Grimm, đem cùng một người thần bí cao thủ, ở chỗ này tiến hành một hồi đua xe thi đấu!!”

“Hắc xe băng đứng hàng thứ tám xe vương muốn ở chỗ này thi đấu?”

“Có làm hay không? Hắc xe băng trước mười xe vương sẽ đến nơi này?”

“Tới nhiều như vậy đại nhân vật, nói vậy tin tức này là thật sự!”

“Mẹ nó, đêm nay có chơi a, lão tử muốn đem sở hữu tích tụ áp đi lên, liền tính thua, lão tử cũng nhận!”

“Chính là, loại này thi đấu là khả ngộ bất khả cầu, có lẽ đời này đều ngộ không đến!”

Cùng ở đây thượng lưu nhân sĩ cùng Từ Kim Sơn trung học ăn chơi trác táng bất đồng, những cái đó chơi xe máy lái xe cũng không biết hôm nay có thi đấu quan trọng.

Bởi vậy, khi bọn hần nghe được Hà Lão Lục thủ hạ công bố tin tức sau, như là tiềm máu gà giống nhau, hưng phấn mà ngao ngao thẳng kêu.

Đến nỗi..... Những cái đó cái gọi là thượng lưu nhân sĩ tuy rằng trước tiên đã biết tin tức này, nhưng là từ bọn họ kia sáng lạn tươi cười tới xem, bọn họ cũng thực kích động.

Bọn họ tụ tập ở bên nhau, mỉm cười hân huyên đồng thời, cùng những cái đồ xe máy lái xe giống nhau, đem ánh mắt đầu hướng về phía phía trước quốc lộ.

Ở mọi người chờ mong trong ánh mắt, phía trước quốc lộ xuất hiện một cái đoàn xe, đoàn xe có sáu cái ô tô tạo thành đội hình, năm chiếc ô tô trình hình tam giác hình, đem trung gian kia chiếc ô tô bao ở bên trong.

Dần dần mà, đoàn xe từ xa tới gần, cuối cùng ở quốc lộ bên cạnh một cái dự lưu bãi đỗ xe ngừng lại.

Sáu chiếc ô tô bên trong, có năm chiếc là thuần một sắc BMW, trung gian còn lại là một chiếc màu vàng xe thể thao.

Chói mắt ánh đèn hạ, kia chiếc xe thể thao phăng phát ô tô chỉ vương giống nhau đứng ở nơi đó, ngao thế quần hùng!

Kia to rộng siêu thấp thân xe, dường như một con phù phục trên mặt đất, tùy thời mà động lập báo, tùy thời chuẩn bị thả người nhảy đánh về phía con mồi.

Đồng thời, nó lại giống một bức họa, một bức giá trị liên thành trân phẩm, vô luận từ góc độ nào xem, đều hoàn mỹ không tì vết.

Ưu nhã thân xe đường cong, bóng loáng thân xe ngoại hình đại biểu nó cao quý xuất thân, cũng phụ trợ ra xe chủ hơn người địa vị. Thân xe, cửa xe, hoặc là nội sức sử nó vô luận ở loại nào trường hợp đều biểu hiện ra không giống người thường độc đáo mỹ lực.

“Ta dựa vào! Koenigsegg CCR! Cứ nhiên là trong truyền thuyết Koenigsegg CCR!!”

“Thiên a, này chẳng lẽ chính là kia khoản trong truyền thuyết khi tốc có thể đạt tới 390 km/h Koenigsegg CCR sao??”

Trong lúc nhất thời, ở đây tuyệt đại bộ phận người đều bị chấn kinh rồi, bao gồm tương đương một bộ phận cái gọi là thượng lưu nhân sĩ!

Dù cho bọn họ giá trị con người đủ để mua nổi Koenigsegg CCR, nhưng là bị dự vì toàn cầu đệ nhị mau xe thể thao, không phải có tiền là có thể mua được, nó càng là một loại thân phận tượng trưng!

“Tiên sinh nhóm, các nữ sinh, thỉnh dùng các người thét chói tai cùng tiếng hoan hô hoan nghênh xe vương Grimm tiên sinh đã đến!!” Liền ở toàn trường bởi vì Koenigsegg CCR mà lâm vào khiếp sợ thời điểm, một người đáng người mỹ diệu nữ nhân ở Hà Lão Lục an bài hạ, cầm khuếch đại âm thanh loa, cao giọng hô.

“Ngao!!”

Nữ nhân thanh âm mới vừa rơi xuống hạ, hiện trường vang lên rung trời động mà tru lên.

Giờ khắc này, tựa hồ tất cả mọi người lâm vào điên cuồng cùng kích động bên trong, duy độc Điền Thảo không có.

Nàng phăng phát bị ngăn cách với thế nhân giống nhau, cùng chung quanh không hợp nhau.

“Chính mình đau khổ kiên trì chung quy muốn thất bại sao?” Âm ỉ trong tiếng, Điền Thảo ngửa đầu nhìn trời, ánh mắt tràn ngập không cam lòng, nhưng.....

Càng nhiều còn lại là trào phúng!

Nàng phăng phát ở trào phúng chính mình ngu muội vô tri, lại phăng phát ở trào phúng trời cao bất công!!

Mà ở mọi người tiếng hoan hô trung, Koenigsegg CCR cửa xe chậm rãi mở ra, một thân đua xe thi đấu phục Grimm chậm rãi đi xuống xe.

Hắn như là cổ đại quân vương giống nhau, dùng một loại ngạo mạn ánh mắt nhìn quét hiện trường đám người, khoe miệng gọi lên độ cung tở về hắn đối hiện trường người xem miệt thị.

Tựa hồ, ở hắn xem ra, những cái đồ cuồng hoan mọi người, đều là một đám vai hề, một đám vì hắn mà hoan hô vai hề!!

.....

Liền ở Grimm đến thi đấu địa điểm đồng thời, Đại Phù điều khiển Bugatti EB16.4 đi tới đường cao tốc cùng Vân Sơn quốc lộ chỗ giao giới.

“Thân ái, bọn họ tựa hồ đang đợi chúng ta”.

Làm như nghe được nơi xa hoan hô, Đại Phù mỉm cười lấy ra hai cái mặt nạ, một cái kim sắc, một cái màu bạc: “Mang lên mặt nạ đi, không cần bại lộ thân phận”.

Khi nói chuyện, Đại Phù đem kim sắc mặt nạ đưa cho Trần Phàm.

“Ngươi suy xét sự tình luôn là như vậy toàn diện”. Trần Phàm cười tiếp nhận kim sắc mặt nạ, hiển nhiên, hắn cùng Đại Phù đều rõ ràng, nếu ở chỗ này

bại lộ thân phận nói, như vậy ngày sau khó tránh khỏi sẽ có phiền toái, đây là hấn cùng Đại Phù đều không muốn nhìn đến.

“Hào, thân ái, đến đây đi, hiện tại từ người lái xe, dùng tốc độ cao nhất tiến lên!”

Đại Phù nói đem xe ngừng ở ven đường, sau đó mang lên màu bạc mặt nạ, cười đến giống như đến từ địa ngục ma nữ: “Thân ái, ta muốn người ngay từ đầu liền từ khí thế thượng áp đảo tên hồn đản kia!”

“Oanh!!”

Nửa phút sau, được xưng là xe thể thao chi vương Bugatti EB16.4 lại lần nữa khởi động, trong đêm đen, nó như là một đầu rít gào sắt thép quái thú giống nhau nhắm phía trước!

Phía trước, có Trần Phàm đối thủ.

Còn có một cái bởi vì hấn mà lâm vào tuyệt cảnh bi thảm nữ hài.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Thần bí

Grimm phong cách lên sân khấu, làm đến hiện trường đạt tới một cái xưa nay chưa từng có cao trào!

Tất cả mọi người đem xe chạy đến quốc lộ bên cạnh bãi đỗ xe thượng, chỉ có kia lượng quang mang bắn ra bốn phía Koenigsegg CCR ngừng ở quốc lộ thượng, phảng phất ô tô chi vương giống nhau, ngạo thị quần hùng.

Grimm tựa hồ thực thích loại này không khí, hấn không có chui vào ô tô, mà là ở Helen cùng đi hạ, thích ý mà hút xì gà, hưởng thụ mọi người hoan hô cùng cúng bái, thậm chí có chút xúc động thiếu nữ quang nửa người trên tiến đến tìm Grimm tác muốn ký tên, kết quả bị Hà Lão Lục thủ hạ ngăn lại.

Hiển nhiên, thân là phía sau màn chủ sự giả Hà Lão Lục chẳng những biết Grimm là hắc xe bảng xếp hạng thứ tám xe vương, đồng thời cũng biết Grimm phía sau kia làm hấn cảm thấy hít thở không thông thể lực, hấn tự nhiên không hy vọng một ít cái gọi là tàn hoa bại liễu đi quấy rối Grimm.

Mà Grimm tựa hồ xác thật đem những cái đó điên cuồng nữ nhân trở thành tàn hoa bại liễu, hấn trong ánh mắt tràn ngập khinh thường: “Ta vẫn luôn cho rằng Tung_Cau nữ nhân thực hàm súc, không nghĩ tới cũng là như vậy đáng!”

“Đúng vậy, Grimm thiếu gia, các nàng không chỉ có lạn, lại còn có thực ngu xuẩn, các nàng cũng không nghĩ, Grimm thiếu gia là người nào? Có thể là các nàng tùy ý tiếp cận sao?” Helen lập tức đưa lên một cái mông ngựa.

Grimm cười, hấn cười chụp một chút Helen mông: “Helen, ta phát hiện người từ đi vào Tung_Cau sau, nịnh hót người bản lĩnh cao rất nhiều, chẳng lẽ đều là cùng người Tung_Cau học?”

“Đúng vậy, thiếu gia, đại bộ phận người Tung_Cau đều là nịnh hót cao thủ”.

Helen cả người phảng phất điện giật giống nhau, sắc mặt hồng mê người.

Nhìn toàn thân tràn ngập dụ hoặc Helen, Grimm không có chút nào hứng thú, hấn hứng thú cùng tính thú toàn bộ đều ở Đại Phù trên người.

Tưởng tượng đến buổi tối là có thể đem Đại Phù hung hăng mà đè ở dưới thân, Grimm khoe miệng không khỏi lộ ra một cái tà mị tươi cười.

Oanh!!

Bỗng nhiên ——

Một trận đình tai nhức óc moter ầm vang thanh từ phía trước quốc lộ truyền đến.

Thình lình xảy ra cuồng bạo thanh âm, lập tức khiến cho mọi người chú ý, nguyên bản hỗn loạn ầm ĩ trường hợp trong lúc nhất thời trở nên an tĩnh xuống dưới, tất cả mọi người đem ánh mắt đầu hướng về phía phương xa.

Grimm đối thủ tới!

Giờ khắc này, cơ hồ mọi người trong lòng đều trào ra như vậy một cái ý tưởng, đồng thời, bọn họ đều là rất hiếu kì, có thể trở thành Grimm đối thủ rất cuộc là người nào.

Ở mọi người nhìn chăm chú trung, lưỡng đạo sáng ngời ánh đèn xuất hiện tại tiền phương, ánh đèn cơ hồ chiếu sáng phía trước quốc lộ, nhưng là lại bởi vì ánh đèn thật sự quá mức chói mắt, làm người vô pháp thấy rõ xe thể thao bộ dáng, chỉ có thể nghe được cuồng bạo thanh âm.

“Ong ong!!”

Cuồng bạo trong tiếng, tượng trưng xe thể thao chi vương Bugatti Veyron xuất hiện ở người tầm nhìn bên trong.

Một đạo màu lam gió xoáy.....

Đây là mọi người nhìn đến một màn!

“Tur ~”

Theo sau, bánh xe thai cùng mặt đất ma sát thanh âm vang lên, cực nhanh chạy như bay Bugatti Veyron trên mặt đất lướt qua một khoảng cách, sau đó vững vàng mà ngừng lại.

“Tê!”

Thấy rõ ràng ngừng ở quốc lộ trung ương chính là Bugatti Veyron, không ít người đều hít ngược một hơi khí lạnh, trợn tròn đôi mắt.

Giờ khắc này, cơ hồ tất cả mọi người bị chấn động!

Có thể nhìn thấy có “U linh” chi xưng Koenigsegg CCR, này đã làm tương đương một bộ phận người ngã phá mất kính, hiện giờ Bugatti Veyron xuất hiện, hoàn toàn chấn động bọn họ!!

Ngay cả thi đấu phía sau màn lão bản Hà Lão Lục cũng là vẻ mặt kinh ngạc bộ dáng, hắn cũng không biết Grimm đêm nay đối thủ là người nào, thậm chí một chút tư liệu cũng không biết, hiện giờ nhìn đến Grimm đối thủ mở ra Bugatti Veyron tiến đến, lý trí nói cho hắn, Grimm đối thủ xác thật xưng được với thần bí hai chữ.

Rốt cuộc, làm đất liền lớn nhất ngầm đua xe phía sau màn lão bản, Hà Lão Lục còn không có gặp qua có người điều khiển đại biểu xe thể thao chi vương Bugatti Veyron thi đấu!

Hà Lão Lục đều không có gặp qua, những người khác có thể nghĩ.

Cùng Grimm đến hiện trường khi toàn trường kinh hô bất đồng, giờ khắc này, hiện trường trở nên cực kỳ an tĩnh.

“A, đó là cái gì xe? Thật ngẫu a?”

“Thoạt nhìn cũng không giống như so mặt khác một chiếc xe thể thao kém đâu”.

Ngắn ngủi khiếp sợ qua đi, dẫn đầu đánh võ giữa sân quý dị không khí chính là hai gã đối nổi danh xe thể thao không có gì nghiên cứu MM, hai người thanh âm cũng không lớn, bất quá ở an tĩnh hiện trường có vẻ phá lệ chói tai.

“Mẹ nó, đừng cho lão tử mất mặt!” Cái thứ nhất mở miệng MM trực tiếp bị hắn bạn trai bưng kín miệng, đồng thời, kia nam bốn phía nhìn xung quanh, nhìn đến chính là từng đôi tràn ngập khinh bỉ ánh mắt đôi mắt.

Mà một cái khác MM bên người nam nhân dứt khoát rời xa cái kia MM, ở hắn xem ra, chính mình thân là một cái tiêu xe tộc, chính mình nữ nhân lại liền Bugatti Veyron đều không quen biết, này nói ra đi quá mất mặt!

So sánh với những cái đó khiếp sợ người mà nói, Grimm cũng không có cảm thấy kinh ngạc, hắn tựa hồ đoán được Đại Phù sẽ đem nàng xe thể thao không vận lại đây giống nhau.

Hơi trầm ngâm một chút, Grimm hướng Bugatti Veyron đi qua, hắn muốn qua đi cùng Đại Phù đánh cái tiếp đón.

“Mẹ nó, Bugatti Veyron VS Koenigsegg CCR, ngầm lại đều làm người cảm thấy hưng phấn a!”

“Đời này có thể chứng kiến trận thi đấu này, lão tử chết cũng không tiếc!”

Trong lúc nhất thời, nguyên bản an tĩnh hiện trường trở nên náo nhiệt lên, tiếng kinh hô, nghi ngờ thanh, hò hét thanh, thanh thanh đều toàn, nổi lên không dứt!

Cũng có người thông minh mà lấy ra di động, điên cuồng mà chụp ảnh, chuẩn bị trở về truyền tới trên mạng, trở thành chính mình khoe ra tư bản.

“Thế nhưng là Bugatti Veyron, thật là quá không thể tưởng tượng, ta ở lưng chừng núi ngắm đua xe trăng đều không có gấp qua có người khai Bugatti Veyron tiêu xe”.

Không chỉ là một ít xe máy lái xe vì Bugatti Veyron đã đến mà cảm thấy khiếp sợ, ngay cả thân là SIS đua xe hiệp hội một viên Trịnh Gia Hào cũng không ngoại lệ.

Nhưng thật ra đứng ở khoảng cách hần cách đó không xa Điền Thảo vẫn như cũ vẻ mặt đạm mạc biểu tình, nàng tựa hồ đối với kia lượng cũng đủ có thể làm nam nhân nhiệt huyết sôi trào xe thể thao không có chút nào hứng thú.

“Mẹ nó, lần một bên đi, mặt kéo như vậy trường, nghiêm trọng ảnh hưởng lão tử cảm xúc!” Trịnh Gia Hào nhìn đến Điền Thảo kia phó đạm mạc bộ dáng, tức khắc phát cáu, không chút khách khí mà mắng.

Điền Thảo thân mình hơi hơi chấn động, môi khẽ nhúc nhích, cuối cùng lựa chọn trầm mặc, đồng thời lui về phía sau vài bước, thân mình hoàn toàn bị đám người ngăn trở.

Cùng lúc đó, một thân đua xe phục Grimm đi tới Bugatti Veyron bên cạnh, nhẹ nhàng gõ vang cửa sổ xe.

Đại Phù mở ra cửa sổ xe, ngữ khí lạnh nhạt hỏi: “Grimm, ngươi có việc gì thế?”

“Không có việc gì, ta chỉ là muốn nhìn một chút, đêm nay ngươi hay không trang điểm đến xinh đẹp”.

Grimm thoải mái mà cười nói: “Tuy rằng ta biết một hồi chúng ta ở trên giường thời điểm là bỏ đi sở hữu quần áo, nhưng là ở lên giường phía trước, ngươi nếu trang điểm gọi cảm mê người nói, này sẽ làm ta trở nên càng thêm hưng phấn, liền giống như ta sắp tới đem hướng quả chung điểm khi, nghe được người xem hoan hô giống nhau hưng phấn!”

Nghe được Grimm cuồng vọng tự đại lời nói, Trần Phàm không nói gì, chỉ là khinh thường mà cười cười.

Làm như đã nhận ra Trần Phàm khoe miệng gọi lên tươi cười, Grimm đem ánh mắt đầu hướng Trần Phàm “Người Tung_Cau, ta đã thấy ngươi ảnh chụp, ngươi không cần mang mặt nạ, nga, ta nhớ ra rồi, các người người Tung_Cau đều ái cố ý đem chính mình làm cho thực thần bí. Ân, từ tâm lý học góc độ tới xem, đây là tự ti cùng khấn trương biểu hiện”.

“Điền nữ nhân, đem cửa sổ đóng đi, bên ngoài cái kia hoàng cầu kêu đến ta thực phiền”. Nghe Grimm khiêu khích lời nói, Trần Phàm dùng tiếng Anh nói, khẩu âm là thuần khiết Luân Đôn khẩu âm.

“Thân ái, ngươi nói không sai”. Đại Phù nói đóng lại cửa sổ xe.

Ô tô bên ngoài, Grimm nghe được hai người kẻ xướng người hoạ, sắc mặt trở nên cực kỳ âm trầm, hần híp mắt, lạnh lùng mà mắng câu: “FUCK! Đại Phù, đêm nay, ta nhất định sẽ làm ngươi trần như nhộng mà quỳ gối ta dưới chân sám hối!”

Dứt lời, Grimm không hề dừng lại, mà là sắc mặt khó coi mà đi hướng chính mình ô tô.

Cùng lúc đó, lửa trại nhất vượng địa phương, hai gã chân trần chừng 1m75 trở lên thân cao mỹ nữ, trần trụi nửa người trên, ăn mặc một kiện T—BACK, cao cao giơ lên hai cái điện tử bài, thẻ bài thượng thành linh viết Grimm cùng Trần Phàm tư liệu.

Tên họ: Grimm

Quốc tịch: Anh quốc.

Chiến tích: 48 thắng, 0 phụ! Hắc xe bảng đứng hàng thứ tám, đi vào Tung_Cau trước chiến thắng Âu Châu đứng hàng đệ tam xe vương, Âu Châu tân sinh xe vương.

Bồi suất: 1.2.

Tên họ: Không biết.

Quốc tịch: Không biết.

Thi đấu thành tích: Không biết.

Bồi suất: 4.5.

Hai cái bồi suất vừa ra tới, bao gồm những cái đó cái gọi là thượng lưu nhân sĩ ở bên trong, tất cả mọi người tròn tròn mắt!

Một chuỗi không biết?!

Loại tình huống này, ở quá khứ tiêu xe trong lúc thi đấu, chính là trước nay đều không có xuất hiện quá.

“Dựa vào, như thế nào đều là không biết?”

“Chính là a, làm cái gì phi cơ?”

Trong lúc nhất thời, những cái đó xe máy lái xe nghị luận sôi nổi, mà những cái đó riêng tôi rồi cảm thụ thi đấu bầu không khí thượng lưu nhân sĩ còn lại là sôi nổi hướng Hà Lão Lục dò hỏi trong đó miêu tả.

Vì thế, Hà Lão Lục về mặt bất đắc dĩ!

Bởi vì..... Ngay cả chính hắn cũng không biết điều khiển kia lượng Bugatti Veyron rốt cuộc là thần thánh phương nào!

Trận thi đấu này là Grimm thủ hạ chủ động tìm người liên hệ hắn, lúc ấy, tìm người của hắn vẫn chưa nói ra Trần Phàm thân phận, đương nhiên, đây cũng là Đại Phù đối Grimm đưa ra yêu cầu.

Vô pháp từ đầu lão Lục trong miệng biết được tin tức, những cái đó thượng lưu nhân sĩ có chút chần chờ, bọn họ do dự đã lâu, mới lần lượt hạ chú, trong đó đại bộ phận người đều hạ chú Grimm, hơn nữa hạ chú ngạch tương đối lớn.

Cái này làm cho Hà Lão Lục cảm thấy một tia áp lực, bất quá tưởng tượng đến trận thi đấu này sau khi kết thúc, Văn Sơn đưa xe trắng sẽ hoàn toàn nổi danh, hắn cũng liền bình thường trở lại, hắn hiểu được tế thủy trường lưu đạo lý, kiếm tiền cần bản không cần phải gấp gáp với nhất thời.

So sánh với những cái đó thượng lưu nhân sĩ mà nói, những cái đó người thường hạ chú liền phải thống nhất nhiều, bọn họ toàn bộ hạ ở Grimm bên này, ở bọn họ xem ra, Grimm đối thủ tuy rằng mở ra Bugatti Veyron, nhưng là một chuỗi không biết, quý biết là từ nơi nào toát ra tới!

Ở quốc lộ bên cạnh những cái đó người xem tiến đến hạ chú đồng thời, Trần Phàm bậc lửa một chỉ thuốc lá, thích ý mà hút một ngum, theo sau, ánh mắt hơi tạm dừng một chút.

Hoảng hốt trung, hắn thấy được một hình bóng quen thuộc, chỉ là cái kia thân ảnh thực mau bị cản người chặn.

Hắn là không phải nàng đi?

Trong đầu hiện lên Điền Thảo kia đơn giản bộ dáng, Trần Phàm âm thầm lắc lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Tiền đặt cược vẫn là như cũ

Âm thầm lắc đầu đồng thời, Trần Phàm lại không có dịch khai ánh mắt, ý đồ xem cái đến tột cùng, chỉ là bên kia người càng ngày càng nhiều, căn bản lại vô pháp nhìn đến phía trước cái kia thân ảnh.

“Thân ái, người đang xem cái gì?” Đại Phù nhìn đến Trần Phàm vẫn luôn nhìn chăm chú vào ngoài cửa sổ, nhện không được hỏi.

Trần Phàm phun ra một ngum sương khói, lắc lắc đầu: “Không có gì”.

Dứt lời, Trần Phàm nhìn nhìn thời gian, sau đó bóp tắt tàn thuốc, khởi động ô tô.

“Ngao!!”

Trần Phàm này mở ra động ô tô, đoàn người chung quanh lập tức điên cuồng hét lên lên, hiển nhiên, bọn họ cũng đều biết, thi đấu sắp bắt đầu rồi.

Grimm đồng dạng cũng khởi động ô tô, đương nhiên ô tô cùng Bugatti Veyron đi ngang qua nhau khi, Grimm mở ra cửa sổ xe, tà ác cười: “Đáng chết người Tung_Cau, không cần ý đồ siêu việt ta, kia sẽ có sinh mệnh nguy hiểm, ần, tiêu xe là hạng nhất rất nguy hiểm vận động”.

Dứt lời, Grimm đóng lại cửa sổ xe.

Nghe được Grimm nói, Trần Phàm cũng không có bất luận cái gì tỏ vẻ, hắn biết rõ, Grimm cũng không phải ở cảnh cáo hắn, nếu thắng Grimm sẽ bỏ mệnh, mà là ở nói cho hắn, nếu hắn ở lạc hậu dưới tình huống vội vã vượt qua nói, rất có thể sẽ chôn vùi tánh mạng.

Trần Phàm ở tới trên đường xem qua Đại Phù vì hắn cung cấp bản đồ, Văn Sơn quốc lộ có rất nhiều nguy hiểm khúc cua, khúc cua dưới là huyền nhai,

một khi xuất hiện sai lầm, đích xác sẽ vứt bỏ tánh mạng

Thực mau, Grimm đem ô tô đình tới rồi một cái bạch tuyến phía trước, đồng thời tên kia cầm cờ màu nữ sớm đã đứng ở phía trước xi-măng bậc thang.

“Grimm! Grimm!”

Có lẽ là bởi vì Grimm danh khí thật sự quá lớn, có lẽ là bởi vì đại đa số người hạ chú Grimm thắng, có lẽ là Trần Phàm không có lộ diện hành vi chọc giận hiện trường người xem, đương Trần Phàm đem ô tô chạy đến bạch tuyến trước thời điểm, hiện trường người xem sôi nổi kêu Grimm tên.

Trải qua đặc thù xử lý cửa sổ xe, cách âm hiệu quả thập phần xuất sắc, Trần Phàm cũng không có nghe thấy hết thảy, trên thực tế, liên tính hẳn nghe được, cũng sẽ không để ý.

Lúc này hẳn, không có giống thường lui tới như vậy lộ ra hi hi ha ha biểu tình, tương phản, vẻ mặt của hắn cực kỳ chuyên chú, ánh mắt gắt gao mà nhìn chăm chăm phía trước tên kia cầm cờ màu nữ.

Bá!

Ở Trần Phàm nhìn chăm chú trung, cờ màu bị nữ nhân kia huy hạ!

Oanh!!

Cơ hồ cùng thời gian, hai lượng đại biểu thế giới này tốc độ nhanh nhất xe thể thao đồng thời tiêu đi ra ngoài, cuồng bạo ầm vang tiếng vang triệt không trung, đem khán giả tiếng kinh hô bao phủ.

Thân là xe thể thao chi vương, Bugatti Veyron 0~100km/h gia tốc thời gian vì 2.9 giây, so F1 ghi lại còn muốn mau 0.3 giây!

Đây là Grimm kia lượng Koenigsegg CCR vô pháp bằng được!

Đồng dạng,..... Trần Phàm kia nhảy bén phản ứng năng lực, càng không phải Grimm có thể bằng được!

Grimm phản ứng năng lực là thông qua đặc thù phương pháp rèn luyện ra tới, mà..... Trần Phàm, hẳn là ở cùng Diêm Vương gia giao thủ trung rèn luyện ra tới, đã từng, rất nhiều lần, hẳn có thể từ Diêm Vương gia trong tay chạy thoát, đều là thông qua biến thái phản ứng năng lực chạy trốn.

Trần Phàm xuất sắc phản ứng năng lực, Bugatti Veyron nhất ngư X khởi động tốc độ, này hai dạng khác biệt ưu thế thêm ở bên nhau, làm Trần Phàm thuận lợi mà cướp được tiên cơ, lập tức đem đối mặt cái thứ nhất khúc của thời điểm, Trần Phàm không chỉ có chặt chẽ mà bá chiếm nội nói, đồng thời vượt qua Grimm một phần ba cái thân xe!

“Từ ~”

Cùng với lớp xe cùng mặt đất chói tai ma xát thanh âm, màu lam Bugatti Veyron dọc theo nội nói làm ra một cái có thể nói sách giáo khoa trôi đi, hoàn toàn xác định dẫn đầu ưu thế!

Grimm tuy rằng khởi bước lạc hậu, nhưng hẳn dù sao cũng là hắc xe băng đứng hàng trước tám xe vương, hẳn không có khẩn trương, mà là hết sức chăm chú, ở hắn xem ra, trận thi đấu này nhất gian nan chính là ở phía sau nửa trình, trước nửa trình khúc của cũng không phức tạp, dễ dàng thông qua, rồi sau đó nửa đoạn khúc của rất nguy hiểm, bên cạnh chính là huyền nhai, kia mới là chân chính khảo nghiệm kỹ thuật lái xe thời điểm.

Phó điều khiển vị trí thượng, Đại Phù không có bởi vì khủng bố tốc độ xe mà cảm thấy khẩn trương, rốt cuộc, chính năng chính là một người tiêu xe cao thủ.

Xe ngoại cảnh vật bay nhanh biến mất, Đại Phù chống cằm, lẳng lặng mà thưởng thức hết sức chăm chú Trần Phàm, khoe môi treo lên nhàn nhạt ý cười.

Nàng thích Trần Phàm chuyên chú làm một việc khi bộ dáng.

“Cái thứ nhất khúc của đã qua, Bugatti Veyron tạm thời dẫn đầu!” Trần Phàm cùng Grimm thông qua cái thứ nhất khúc của sau, hiện trường lập tức công bố tin tức.

Rầm!

Tin tức này khiến cho một mảnh ồ lên, tựa hồ, không có người nghĩ đến, xe vương Grimm sẽ lạc hậu!

“Mẹ nó, Bugatti Veyron có thể dẫn đầu, chỉ là bởi vì khởi động tốc độ mau thôi, Koenigsegg CCR nhất định có thể truy trở về!”

Có người lựa chọn lạc quan thái độ, những người này phần lớn đều là đối tiêu xe cái biết cái không người.

So sánh với bọn họ mà nói, những cái đó biết rõ ở xe thể thao tính năng không sai biệt mấy dưới tình huống, khởi động quyết định bởi với phản ứng người, còn lại là nhưu này, ở bọn họ xem ra, vị kia thần bí cao thủ có thể ở khởi động giai đoạn dẫn đầu, đây là một cái nguy hiểm tín hiệu.

“Mẹ nó, ông trời sẽ không như thế chiều cô ta đi?” Nếu nói, lúc này hiện trường vui mừng nhất người, phi Hà Lão Lục mặc chúc, phía trước hẳn làm người thống kê một chút, hạ Grimm lấy được thắng lợi tiền đặt cược cao tới ba ngàn nhiều vạn, mà Trần Phàm chỉ có kẻ hèn năm trăm vạn, này kém thập phần cách xa, nếu Trần Phàm có thể lấy được thắng lợi nói, đêm nay hẳn đem một hòn đá ném hai chim —— chẳng những đem Văn Sơn đưa xe trăng tên tuổi đánh ra đi, hơn nữa có thể hung hăng mà kiếm một bút!

“Lại một lần hoàn mỹ trôi đi, Bugatti Veyron hướng qua cái thứ hai tái nói, tiếp tục dẫn đầu!” Chờ đợi ở cái thứ hai khúc của người nhìn đến Bugatti Veyron kia nói màu lam bóng dáng làm ra một cái hoàn mỹ trôi đi sau, lập tức hội báo.

“Bugatti Veyron thông qua cái thứ ba khúc của, tiếp tục dẫn đầu!”

“Liên tục trôi đi! Bugatti Veyron ở S hình khúc của, dùng một cái liên tục trôi đi hoàn toàn ném ra đối thủ, dẫn đầu ưu thế cơ hồ không có thể đi động điều!”

Lúc này đây, hội báo tin tức người có vẻ thập phần kích động, hẳn xem qua không ít tiêu xe thi đấu, đến nay không có nhìn đến có người ở S hình khúc của làm ra hoàn mỹ liên tục trôi đi.

Nghe thấy cái này tin tức sau, Hà Lão Lục kích động không gì sánh kịp, hẳn trước tiên hạ đặt mệnh lệnh: “Mẹ nó, đem Grimm bồi suất cho ta điều đến 6.0, thần bí cao thủ bồi suất điều đến 1.1!”

Phải biết rằng, lúc này lịch thi đấu còn chưa quá nửa, hẳn làm ra như vậy điều chỉnh, hoàn toàn có thể dùng không thể tưởng tượng tới hình dung!

Huống chi, lạc hậu người là hắc xe băng đứng hàng thứ tám xe vương Grimm?!

Quả nhiên, Hà Lão Lục này một điều bồi suất, hiện trường lập tức oanh động.

Nhìn kia lệnh người cảm thấy hít thở không thông bồi suất, mọi người tin tưởng Grimm sẽ thắng người đều nhin không được tưởng lại đi hạ chú.

Không ít người xác thật làm như vậy, cái kia bồi suất thật sự quá làm cho bọn họ tâm động, hơn nữa bọn họ không tin một cái vô danh lái xe có thể thắng xe vương Grimm!

Chỉ là, hoàn toàn lâm vào điên cuồng bọn họ, hoàn toàn xem nhẹ một vấn đề: Nhà cái là gốc từ sao?

Đây là sở hữu dân cờ bạc kích động khi đều sẽ xem nhẹ một vấn đề.

Cũng có thiếu bộ phận người bảo trì bình tĩnh, bọn họ cơ hồ toàn bộ đều là xã hội thượng lưu nhân sĩ, hiển nhiên, bọn họ không cho rằng thiên hạ có miễn phí cơm trưa, bọn họ càng không tin cáo giả xảo quyết Hà Lão Lục sẽ cho bọn họ đưa tiền!

“Lịch trình thi đấu quá nửa, Bugatti Veyron tiếp tục dẫn đầu, dẫn đầu nửa chung tả hữu!”

“Từ từ..... Từ từ, Bugatti Veyron ngừng lại! Nó không biết vì cái gì ngừng lại!!!”

Hội báo thanh âm tràn ngập kích động, mà cái thứ nhất nghe được hội báo Hà Lão Lục cũng bị chấn kinh rồi, hẳn cơ hồ không chút suy nghĩ, lập tức phân phó nói: “Đóng cửa bồi suất, con mẹ nó, lập tức đóng cửa bồi suất, đình chỉ hạ chú!”

Lúc này đây, Hà Lão Lục cơ hồ là rống ra tới!!

Nghe Hà Lão Lục thủ hạ công bố tin tức, nhìn về mặt kích động Hà Lão Lục, hiện trường hoàn toàn sôi trào, những cái đó ở Grimm trên người hạ chú người, hoàn toàn điên cuồng lên, bọn họ hô to Grimm tên.

Đình tai nhức óc thanh âm bao phủ thi đấu bắt đầu địa phương, Từ Kim Sơn những cái đó ăn chơi trác táng toàn bộ đi theo Trịnh Gia Hào áp Grimm, Bugatti Veyron đột nhiên dừng lại, cái này làm cho bọn họ kích động cực kỳ!

“Trịnh Gia Hào, cùng người thương lượng sự kiện, chờ người đem Điền Thảo cái kia tao đàn bà chơi chán lúc sau, cho ta chơi mấy ngày đi, đêm nay ta thắng tiền đặt cược toàn bộ về người!” Kích động trung Tạ Khâu chụp một chút Trịnh Gia Hào bả vai.

Lúc này Trịnh Gia Hào muốn so Tạ Khâu càng vì kích động, hẳn cơ hồ không chút suy nghĩ, cười ha ha nói: “Không thành vấn đề! Đêm nay lão tử cao hứng, các người đều cùng ta hồi biệt thự, chúng ta cùng nhau luận cái kia tao đàn bà, ta cái thứ nhất, các người chính mình an bài, ha ha!”

Nghe được Trịnh Gia Hào hứa hẹn, Từ Kim Sơn trung học những cái đó ăn chơi trác táng sôi nổi nhảy hoan hô lên, theo sau nhìn phía Điền Thảo ánh mắt biểu lộ trần trụi lừa dục vọng!

Điền Thảo mơ hồ nghe được Trịnh Gia Hào nói.

Nếu nói phía trước Điền Thảo chỉ là lo lắng nói, như vậy lúc này nàng đã có chút tuyệt vọng, giờ khắc này, nàng trí tuệ, nàng kiên cường, đã xuất hiện thật lớn vết rách, tựa hồ tùy thời đều sẽ hoàn toàn bị đánh nát!

Thượng một hồi thi đấu, nàng là tiền đặt cược.

Trận này thi đấu, nàng tựa hồ vẫn là..... Nếu Bugatti Veyron thua, nàng không chỉ là bị Trịnh Gia Hào một người đập hư, mà là bị luân!!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Rốt cuộc ai sám hối?

Nếu nói trước nửa tràng thi đấu, Trần Phàm biểu hiện có thể nói hoàn mỹ nói, như vậy thân là hắc xe băng đứng hàng thứ tám Grimm chỉ có thể tính tác hợp cách.

Ngay từ đầu lạc hậu, hắn tuy rằng có thể bảo trì bình tĩnh, nhưng là.....

Đương hắn nhìn đến phía trước Bugatti Veyron làm ra một cái lại một cái hoàn mỹ trôi đi, dùng cực hạn tốc độ dần dần kéo ra cùng hắn khoảng cách sau, hắn tâm tính rốt cuộc vô pháp bảo trì bình tĩnh!

Hắn biết, hắn gặp phải cao thủ!

Mà đương hắn nhìn đến phía trước Bugatti Veyron dùng một cái hoàn mỹ liên tục trôi đi thông qua một cái khó khăn rất lớn S hình khúc cua khi, hắn trực tiếp tuyệt vọng.....

Đối phương kỹ thuật lái xe hoàn toàn vượt qua hắn tưởng tượng, hắn thậm chí suy nghĩ, mặc dù là Âu Châu đứng hàng đệ nhất xe vương cũng không có khả năng ở khó khăn cực đại S hình khúc cua làm ra hoàn mỹ liên tục trôi đi!

Tâm tính biến hóa làm cho Grimm phát huy có chút thất thường, thế cho nên lịch trình thi đấu vừa qua khỏi nửa, Trần Phàm liền dẫn đầu hắn nửa phút thời gian!

“Thân ái, người như thế nào dừng lại?” Mắt thấy Trần Phàm đem xe ngừng ở quốc lộ bên cạnh, vẫn luôn thương thức Trần Phàm biểu diễn Đại Phù, vẻ mặt nghi hoặc.

“Chờ hắn”.

Trần Phàm không có lập tức trả lời, mà là bực lửa một chi thuốc lá, hung hăng hút một ngụm, mới chậm rãi phun ra hai chữ.

Ngạc nhiên nghe thế câu nói, Đại Phù không khỏi ngẩn ra, chợt, nàng phát hiện Trần Phàm khéo mắt cơ bắp kịch liệt mà nhảy lên lên, con người lập lòe màu đỏ tươi ánh mắt.

Cái này phát hiện làm nàng sắc mặt hơi đổi, ngữ khí cũng trở nên có chút nghiêm túc: “Đồ Tê, người làm sao vậy? Chẳng lẽ, bệnh tình của người phát tác?”

“Đại Phù, người hắn là còn nhớ rõ, ta cho người nói qua, phàm là ta địch nhân, ta đều sẽ làm hắn ở trong địa ngục sám hối!” Trần Phàm nói chuyện đồng thời, thông qua phản quang kính thấy được mặt sau xuất hiện ánh đèn, hắn biết là Grimm đuổi theo, bất quá lại không có khởi động ô tô.

Trần Phàm nói ra lời này đồng thời, Grimm đôi tay run rẩy mà nắm tay lái, siêu việt Trần Phàm điều khiển Bugatti Veyron!

Kích động!

Không gì sánh kịp kích động!

Nguyên bản đã tuyệt vọng Grimm, nằm mơ cũng không nghĩ tới, Trần Phàm ô tô sẽ xuất hiện trực trực!

Không sai, là trực trực!!

Ở hắn xem ra, Trần Phàm ô tô tuyệt đối là xuất hiện trực trực, nếu không sẽ không ngừng ở nơi đó!!

Này cũng biểu thị, trận thi đấu này hắn thắng định rồi, tuy rằng thắng lợi phương thức có điểm không sáng rọi, nhưng là..... Luôn luôn tôn sùng người thắng làm vua, người thua làm kẻ hèn, không để bụng điểm này!

Hắn chỉ biết là, đêm nay, Đại Phù đem ở hắn hai chân hạ sám hối!!

“Đồ Tê, nếu bệnh tình thật sự phát tác, như vậy liền đình chỉ đi! Ta không hy vọng người xảy ra chuyện!” Mắt thấy Grimm siêu qua đi, Đại Phù cũng không có cảm thấy khẩn trương, tương phản về mặt lo lắng, không phải lo lắng chính nàng, mà là lo lắng Trần Phàm.

Trần Phàm cười: “Nếu hiện tại đình chỉ nói, chúng ta liền thua, người sẽ trở thành hán nữ nhân”.

“Ta đòi này không vi phạm quá ước định, nhưng là, vì người, ta có thể vi phạm một lần ước định, ta không dễ bụng! Thật sự không dễ bụng!!” Đại Phù bỗng nhiên trầm giọng nói, ngữ khí trở nên phá lệ nghiêm túc: “Đồ Tê, tình huống của người so với ta tưởng tượng còn muốn không xong, ta muốn người lập tức đình chỉ!!”

Tuy rằng ở Đại Phù xem ra, Trần Phàm lúc này bệnh tình phát tác có chút quý dị, nhưng là nàng vẫn là kiên trì làm Trần Phàm đình chỉ thi đấu.

“Đại Phù, kỳ thật ta ở người trước mặt đều không phải là là trần trụi, ta có một việc vẫn luôn không có nói cho người”. Trần Phàm nói đóng một chút đôi mắt, con người hiện lên một tia thô bạo, chợt, hán mở ra cửa sổ xe, chậm rãi đem tàn thuốc bắn bay đi ra ngoài.

Màu đỏ tươi tàn thuốc ở không trung lướt qua một đạo mỹ lệ đường cong, theo gió phiêu tán.

“Oanh!!”

Cùng lúc đó, Trần Phàm lại lần nữa khởi động ô tô, trên mặt thô bạo cảm xúc cũng dần dần thối lui.

Thấy như vậy một màn, Đại Phù không cảm thấy lớn mỹ lệ thu mất!!

Nàng rất rõ ràng, kia chuyện đối với Trần Phàm mà nói tuyệt đối không giống bình thường, hơn nữa hẳn là cùng tiêu xe có quan hệ, nếu không sẽ không ở ngay lúc này dẫn phát Trần Phàm bệnh tình phát tác!

“Điện nữ nhân, phía trước ta làm hán cảm nhận được tuyệt vọng tư vị, mà vừa rồi, ta cho hán hy vọng, kế tiếp, ta sẽ ở hán sắp thành công thời điểm, hoàn toàn làm hán tuyệt vọng!”

Làm như đã nhận ra Đại Phù kinh ngạc, Trần Phàm xoay đầu, hơi hơi mỉm cười nói: “Ta sẽ làm hán đến trong địa ngục sám hối!”

Dứt lời, Trần Phàm thật sâu phun ra một ngụm hơi dỗi, phía trước trào ra thô bạo hơi thở hoàn toàn lui tán, phảng phất hết thấy đều không có xuất hiện giống nhau.

Mà Đại Phù còn lại là hoàn toàn choáng váng, nàng mở ra miệng, muốn hỏi cái gì, nhưng lại một chữ cũng chưa nói xuất khẩu.

“Khởi động! Bugatti Veyron lại lần nữa khởi động!!” Chờ đợi ở quốc lộ người bên cạnh, trước tiên đem tin tức phản hồi trở về.

Nghe thấy cái này tin tức, Hà Lão Lục trên mặt tràn ngập thất vọng, lúc này khoảng cách Bugatti Veyron dừng lại đã qua đi khoảng chừng nửa phút!

Này nói cách khác, Grimm đã dẫn đầu Trần Phàm một phút đồng hồ!

Thân là đất liền lớn nhất ngầm đua xe phía sau màn lão bản, Hà Lão Lục rất rõ ràng, một cái lái xe thi đấu thành tích như thế nào, cùng tâm tính có rất đại quan hệ, phía trước, Grimm lạc hậu nhiều như vậy, là bởi vì tâm tính đã chịu ảnh hưởng, phát huy thất thường!

Ở hán xem ra, hiện giờ Grimm siêu việt cái kia thần bí cao thủ, tâm tính khôi phục bình thường, phát huy cũng sẽ đi theo khôi phục bình thường, so sánh với mà nói, cái kia thần bí cao thủ từ dẫn đầu đến lạc hậu, tâm tính tuyệt đối sẽ đã chịu biến hóa, phát huy cũng sẽ đã chịu hạn chế!

Grimm thắng định rồi!

Đây là Hà Lão Lục trong lòng nhất chân thật ý tưởng, đồng dạng cũng là những cái đó người xem ý tưởng, bọn họ dùng chúc mừng thắng lợi hoan hô biểu đạt cái này ý tưởng.

Đồng dạng, Grimm cũng cho rằng chính mình thắng định rồi!

Ở hán xem ra, mặc dù hiện tại, đối thủ xe thể thao khôi phục bình thường, cũng không có khả năng đuổi theo!

Tâm tính hoàn toàn thả lỏng, làm Grimm phát huy càng ngày càng tốt, trôi đi một cái so một cái làm xinh đẹp!

“Bugatti Veyron tựa hồ không có đã chịu ảnh hưởng, tương phản, nó tốc độ so phía trước nhanh hơn!”

“Không có khả năng! Đây tuyệt đối không có khả năng!!”

Lúc trước bị Hà Lão Lục phái đến các địa điểm bảo hộ người không ngừng mà đem tin tức hội báo.

Đương Hà Lão Lục nghe được thủ hạ cuối cùng kinh hô, không khỏi lớn tiếng chất vấn nói: “Nói cho ta, đã xảy ra cái gì?”

“Lão. Lão đại, Ma-li vách núi này giai đoạn là có tiếng nguy hiểm đoạn đường, khúc cua nhiều, hơn nữa con đường hẹp.”

“Mẹ nó, trọng điểm, ta muốn nghe trọng điểm!” Hà Lão Lục tức muốn học máu mà mắng, thủ hạ nói làm hắn thấy được một tia kỳ tích.

“Lão đại, Bugatti Veyron tại đây con đường đoạn vẫn như cũ vẫn duy trì phía trước tốc độ! Căn cứ ta phỏng đoán, nếu hắn vẫn luôn bảo trì như vậy mau tốc độ nói, hoàn toàn có thể đuổi theo Koenigsegg CCR!”

“Người xác định?”

“Lão đại, ta dám bắt người đầu đảm bảo! Mẹ nó, hắn là một cái kẻ điên! Rõ đầu rõ đuôi kẻ điên!”

.....

Bảo hộ ở thi đấu phần sau đoạn lịch thi đấu người hoàn toàn choáng váng, bọn họ kiến thức cái gì là chân chính tốc độ, cái gì là chân chính điên cuồng!!

Bọn họ thậm chí tại hoài nghi, kia lượng ô tô hay không bị Thượng Đế thao tác, nếu không, vì cái gì mỗi một lần trôi đi đều là như vậy tinh chuẩn, trôi đi qua đi gia tốc lại là như vậy nhanh chóng!!

Có mấy lần, khi bọn hắn nhìn đến Bugatti Veyron thiếu chút nữa muốn đụng phải ven đường lan can khi, bọn họ thậm chí nhắm hai mắt lại, nhưng mà.....

Chờ bọn hắn lại lần nữa mở to mắt thời điểm, Bugatti Veyron đã biến mất.....

Nếu không phải lần đó đang ở trên đường âm vang thanh, bọn họ thậm chí hoài nghi Bugatti Veyron ngã hạ huyền nhai!

“Lão đại, Bugatti Veyron đuổi theo! Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ đem ở cuối cùng một cái khúc cua tương ngộ!”

Lại lần nữa nghe được thủ hạ hội báo, Hà Lão Lục khẩn trương mà đứng lên, hắn hung hăng thờ hỏn hển hai khẩu khí thô.

Mà nghe thấy cái này tin tức hiện trường người xem còn lại là hoàn toàn choáng váng!

Giờ khắc này, bọn họ thậm chí không tin chính mình lỗ tai!!

Phía trước, Bugatti Veyron trên đường dừng lại, bọn họ đều cho rằng Bugatti Veyron xảy ra vấn đề, mà sự thật là, Bugatti Veyron một lần nữa khởi động sau, tốc độ so phía trước nhanh hơn.

Mà hiện giờ, Bugatti Veyron muốn đuổi kịp tới.....

Cuối cùng một cái khúc cua, khoảng cách thi đấu bắt đầu địa điểm cũng không xa, mắt thường có thể nhìn đến.

Ngắn ngủi khiếp sợ qua đi, cơ hồ tất cả mọi người đem ánh mắt đầu hướng về phía cuối cùng một cái khúc cua, một ít người thậm chí khẩn trương mà dùng tay che lại ngực.

Giờ khắc này, hiện trường tĩnh đến quỷ dị.

Hiện trường người xem biết được Bugatti Veyron đuổi theo tin tức, mà Grimm cũng thấy được, hắn thông qua phản quang kính rõ ràng mà nhìn đến, ô tô mặt sau, một đạo màu lam gió xoáy cực dương tốc hướng hắn tới rồi.

Thấy như vậy một màn, Grimm sắc mặt đại biến!

Hắn cơ hồ bản năng đem chân ga dẫm rớt cuộc, tốc độ đột nhiên tăng lên!

Nhưng mà, dù vậy, phía sau Bugatti Veyron vẫn như cũ ở gần lại chênh lệch, chênh lệch bé nhỏ không đáng kể!

“FUCK!”

Grimm hoàn toàn nổi giận, cũng hoàn toàn lâm vào điên cuồng bên trong, cứ việc hắn đã thấy được phía trước khúc cua, nhưng là hắn cũng không có giảm tốc độ, mà là vẫn luôn đem chân ga oanh đến thấp!

Bugatti Veyron tốc độ nhanh nhất muốn so với hắn xe mau, vì không cho vượt qua, hắn chỉ có thể đem chân ga oanh rớt cuộc.

Hiển nhiên, tới rồi giờ khắc này, hắn không nghĩ thất bại, cũng không thể thất bại!

Nếu không, hắn chẳng những sẽ mất đi được đến Đại Phù cơ hội, hơn nữa sẽ hoàn toàn đã kích!

Hắn là một cái kiêu ngạo mà tự phụ người, hắn tuyệt đối không hy vọng thấy như vậy một màn phát sinh!!

“Đến đây đi!”

Grimm phát ra gầm lên giận dữ, lại không có buông ra chân ga, mà là đem xe đầu đánh hướng nhập cong vị tương phản phương hướng, đâm hạ phanh lại.

Đây là trôi đi cái thứ nhất động tác!

Coi như Grimm ý đồ đem tay lái đánh trở về thời điểm, sắc mặt của hắn tức khắc cuồng biến!!

“Ừ ~”

Lốp xe cùng mặt đất kịch liệt ma sát tiếng vang vang vọng phía chân trời, tất cả mọi người rõ ràng mà nhìn đến, cực nhanh chạy như bay Koenigsegg CCR cùng Bugatti Veyron cơ hồ đồng thời đạt tới khúc cua, đồng thời làm ra trôi đi động tác!

Nguyên bản hơi lạc hậu Bugatti Veyron hậu tới cư thượng, chiếm đoạt nội nói, trôi đi thời điểm, xe cơ hồ xoa nội nói lan can mà qua!

Thấy như vậy một màn, nơi xa người xem kinh ngạc đến há to miệng, cực độ chấn động thể cho nên làm cho bọn họ không có phát ra bất luận cái gì thanh âm.

“Ông!!”

“Ông!!”

Motor ầm vang thanh lần lượt vang lên, dẫn đầu gia tốc chính là Bugatti Veyron, nó giống một đạo màu lam gió xoáy giống nhau xông ra ngoài, Koenigsegg CCR theo sát sau đó.

Nhận thấy được một màn này, Grimm trên mặt kia phó đặc ý biểu tình biến mất không còn thấy bóng dáng tâm hơi, thay thế chính là vẻ mặt điên cuồng, hân hòng con mắt, đem chân ga dẫm rất cuộc!!

Luận khởi động tốc độ, Bugatti Veyron đệ nhất.

Luận tốc độ nhanh nhất, Bugatti Veyron đệ nhất.

Thẳng tấp đường băng, ở Bugatti Veyron dẫn đầu dưới tình huống, Koenigsegg CCR có thể siêu việt sao?

Đáp án thập phần rõ ràng.....

“Không!!!”

Ở Grimm tuyệt vọng tiếng rống giận trung, Bugatti Veyron dẫn đầu hướng qua chung điểm tuyến.....

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Cỗ đại

“Ông..... Ông.....”

Nguyên bản ầm ĩ hiện trường trở nên một mảnh an tĩnh, chỉ có Bugatti Veyron motor phát ra ầm vang thanh không ngừng truyền ra, đến nỗi Grimm — hân điều khiển Koenigsegg CCR lướt qua chung điểm sau, cũng không có lập tức dừng xe, mà là trực tiếp khai hướng về phía phía trước.

Grimm thất bại cùng dị thường hành động, làm đến những cái đó đi theo Grimm tới bảo tiêu cùng Helen sắc mặt đại biến, bọn họ cơ hồ trước tiên đuổi theo.

Phía trước tam công chỗ, Grimm kia chiếc Koenigsegg CCR lẳng lẳng mà ngừng ở lộ trung ương.

Helen thấy như vậy một màn, lập tức nhẹ nhàng thở ra, sau đó làm người đem xe ở khoảng cách Koenigsegg CCR ước chừng mười mét địa phương ngừng lại.

Ô tô dừng lại, Helen xuống xe, lập tức đi hướng Grimm ô tô.

Thực mau, Helen đi tới Grimm ô tô bên cạnh, phát hiện ô tô cửa xe cứ nhiên là mở ra.

Ô tô, Grimm hai mắt một mảnh đỏ bừng, đồng tử trừng đến lão đại, thân mình càng là không chịu nổi chế mà run rẩy.

“Không có khả năng! Không có khả năng! Ta sẽ không thua, ta sẽ không thua cấp cái kia người Tung_Cau!!” Grimm điên cuồng mà phe phẩy đầu, lâm lâm tự nói.

Nhìn đã từng vô cùng tự tin Grimm, lúc này thất hồn lạc phách bộ dáng, Helen vẻ mặt lo lắng, nàng bản năng vươn tay, ý đồ đi chụp Grimm bả vai.

Đúng lúc này ——

Grimm bỗng nhiên xoay người, bất thành linh hành động dọa Helen nhảy dựng.

“Helen, người nói cho ta, ta không có bại, đúng không?”

Grimm hồng con mắt, mặt bộ cơ bắp hoàn toàn vận vẹo ở cùng nhau: “Người nói cho ta! Nhanh lên nói cho ta!!”

“Ân, thiếu. Thiếu gia không có thua!” Helen sắc mặt thập phần khó coi, hiển nhiên cũng là bị Grimm khác thường bộ dáng dọa sợ, chỉ có thể dựa theo Grimm tâm nguyện nói chuyện.

“Ha ha, ta không có thua! Ta thắng tên hỗn đản kia! Đại Phù cái kia kỹ nữ là của ta, nàng là ta Grimm!!”

Nghe được Helen nói, Grimm cười ha ha lên, cười đến dị thường điên cuồng: “Ta hôm nay buổi tối nhất định phải làm nàng trần như nhộng mà ở ta dưới chân sám hối!!”

Chỉ là, ngăn ngại cười to qua đi, Grimm bỗng nhiên lại ngừng lại, hân diện cuồng mà phe phẩy đầu: “Không đúng! Không đúng!! Ta thua! Ta nhớ ra rồi, ta cuối cùng bại bởi tên hỗn đản kia!!”

Nói tới đây, Grimm như là bị điện giật giống nhau, vô lực mà dựa vào đang ngồi vị thượng, vẫn không nhúc nhích.

“Thiếu gia, thiếu gia!” Helen sắc mặt lại lần nữa biến đổi, không hề do dự, tiến lên đem Grimm ôm lấy.

Grimm không có đẩy ra Helen, hân giống ném hỗn đản giống nhau, chỉ là không ngừng mà lặp lại “Ta thua, ta không có thua” mấy chữ này.

Thấy như vậy một màn, Helen minh bạch, đối thủ dùng nhất tàn nhẫn, nhất nhục nhã phương thức giẫm đạp Grimm trong lòng kia phân kiều ngạo, đem kia không ai bì nổi kiều ngạo đạp thành đập nát!

Hơn nữa. Kia phân kiều ngạo cũng không cực hạn với tiêu xe, còn bao gồm những mặt khác.

Làm một cái cực kỳ tự phụ người, nếu Grimm vô pháp khiêng quá cái này cửa ải khó khăn nói, như vậy đời này liền hoàn toàn phế đi!!

.....

Liền ở Helen ôm lấy Grimm đồng thời, mặt khác một bên, hoàn toàn lâm vào khiếp sợ hiện trường người xem dần dần khôi phục lại đây, bọn họ nhìn ngừng ở quốc lộ trung ương kia lượng đại biểu xe thể thao chi vương Bugatti Veyron, trong ánh mắt không có bại tiền sau phần nộ cùng căm hận, có chỉ là thần phục!

Tuyệt đối thần phục!!

Ở bọn họ xem ra, trận thi đấu này quá trình biến đổi bất ngờ, điều khiển Bugatti Veyron lái xe có thể ở lịch thi đấu quá nửa lạc hậu một phút đồng hồ dưới tình huống, cuối cùng đạt được thắng lợi, này hết thấy, đủ để dùng không thể tưởng tượng tới hình dung!

Bởi vì. Kẻ thất bại là đứng hàng hắc xe bảng thứ tám xe vương Grimm!!

“Xe vương! Xe vương!!”

Không biết ai trước hô một tiếng, theo sau rung trời động mà tiếng gọi âm ỹ vang vọng phía chân trời, hiện trường người xem sôi nổi hô to lên, dùng bọn họ thanh âm cùng nhiệt tình biểu đạt bọn họ nội tâm kích động.

Đêm nay, bọn họ chứng kiến kỳ tích!!

Xe ngoại, hò hét thanh rung trời động mà, bên trong xe, Trần Phàm lại không có bao lớn cảm xúc dao động, tựa hồ đối với hắn mà nói, dùng loại này tàn nhẫn phương thức đánh bại Grimm, chỉ là một kiện thực bình thường sự tình.

Nhưng thật ra bị dự vì Anh quốc nhất cụ quyền uy bác sĩ tâm lý Đại Phù, sắc mặt đỏ lên, con ngươi khẩn trương cùng kích động trước sau vô pháp thối lui.

Đối với khán giả mà nói, bọn họ chỉ là chứng kiến rồi kết quả, mà Đại Phù lại thấy chứng toàn quá trình.

Khán trương, kích thích, kích động, điên cuồng.

Đây là Đại Phù đêm nay chân thật cảm thụ!

Đương Trần Phàm ở cuối cùng một cái khúc cua hoàn thành siêu việt thời điểm, Đại Phù thậm chí quên mất hô hấp, nàng vẫn luôn gắt gao mà nhìn chăm chăm phản quang kính!

Thăng đến..... Trần Phàm điều khiển Bugatti Veyron hướng quá chung điểm, nàng mới thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ở Đại Phù không ngừng điều chỉnh cảm xúc đồng thời, Trần Phàm lại là hung hăng mà hút thuốc lá, mà mặt khác một bên, bao gồm Trịnh Gia Hào ở bên trong Tử Kim Sơn trung học những cái đó ăn chơi trác táng, cũng hoàn toàn bị Trần Phàm không thể tưởng tượng kỹ thuật lái xe chinh phục, thế cho nên bọn họ tạm thời quên mất Điền Thảo, chỉ là đi theo đám người kêu gọi “Xe vương” hai chữ.

Đứng ở bọn họ phía sau Điền Thảo nắm chặt hai nắm đấm hơi thả lỏng, chỉ là, nàng không có phát giác chính là, bởi vì phía trước thật sự quá mức dùng sức, nàng móng tay chui vào thịt.

Lúc này, nàng đôi tay, máu tươi đầm đìa.

Không biết vì cái gì, giờ khắc này, vẫn luôn không có con mắt xem qua Bugatti Veyron Điền Thảo, nhin không được tiến lên trước vài bước, đi vào đám người phía trước, dùng một loại phức tạp ánh mắt, nhìn Bugatti Veyron.

“Điền nữ nhân, trò chơi kết thúc, chúng ta đi thôi”. Nhìn đến mấy lượng chạy băng băng (BMW) xe hơi trước sau xuất hiện ở Bugatti Veyron trước sau, đem Bugatti Veyron bao vây ở bên trong, Trần Phàm chậm rãi bóp tắt tàn thuốc, đối Đại Phù nói.

“Ân”. Đại Phù chậm rãi đóng hạ đôi mắt, nhẹ nhàng gật gật đầu.

Chỉ là..... Làm Đại Phù lược cảm ngoài ý muốn chính là, nàng không có nhận thấy được ô tô khởi động, vì thế, nàng bản năng mở to mắt, nhìn về phía Trần Phàm.

Ngay sau đó, nàng rõ ràng mà nhìn đến, vẫn luôn bảo trì bình tĩnh Trần Phàm, trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu tình!

Thế cho nên, hần quên mở ra cửa sổ, đem trong tay tàn thuốc ném văng ra.

Cái này phát hiện, làm Đại Phù mày không khỏi vừa nhíu!

Nàng rõ ràng mà nhớ rõ, vô luận là ở cuối cùng một cái khúc cua mạo hiểm vượt qua, vẫn là ở cuối cùng dẫn đầu hướng quá chung điểm, Trần Phàm cảm xúc không có chút nào dao động.

Mà hiện giờ, Trần Phàm cũng lộ ra một bộ kinh ngạc biểu tình?!

Bản năng, Đại Phù xoay đầu, theo Trần Phàm ánh mắt, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ, quốc lộ hai bên người xem như là tiêm máu gà giống nhau, hô to không ngừng, một ít lâm vào điên cuồng người xem càng là tưởng đột phá quốc lộ cảnh giới tuyến, dừng hướng Bugatti Veyron, nhưng là đều bị Hà Lão Lục thủ hạ ngăn cản xuống dưới.

Đại Phù ánh mắt không có bị những cái đó điên cuồng người xem hấp dẫn, nàng ánh mắt dừng ở một cái nữ hài trên người.

Đầy trời tiếng hoan hô trung, nữ hài ăn mặc một kiện màu lam ô vuông áo sơ mi, một cái cũ nát quần jean, một đôi ố vàng màu trắng giày chơi bóng, lẳng lẳng mà đứng ở đám người phía trước.

Nàng cắn chặt hơi có chút phát tím môi, thân mình hơi có chút rất nhỏ mà run rẩy, nắm chặt hai nắm đấm máu tươi đầm đìa.

Gió đêm thổi bay nàng trên trán vài sợi tóc đẹp, làm người có thể rõ ràng mà nhìn đến nàng kia thanh lệ thoát tục khuôn mặt, nàng sắc mặt hơi có chút trở nên trắng, con ngươi một mảnh thanh triệt, chỉ là..... Kia thanh triệt trung hỗn loạn một tia vô pháp hủy diệt lo lắng cùng cảm kích.

Gió đêm trung, nàng giống một gốc cây đồng ruộng cỏ dại, bị đã gió thổi đến lung lay sắp đổ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Kiên cường - Nhu nhược Tiểu Thảo!

Nhìn Điền Thảo kia cùng cảnh vật chung quanh không hợp nhau nhờ yếu thân ảnh, Đại Phù trong lòng mặc danh một trận đau lòng, nàng nhìn ra được, đó là một cái nhìn như yếu ớt, lại thập phần kiên cường nữ hài.

Liên phảng phát cỡ đại giống nhau, có khủng bố cứng cỏi.

Đau lòng đồng thời, Đại Phù đang muốn hỏi Trần Phàm làm sao vậy, lại nhìn đến một đám ăn mặc thời thượng thiếu niên đi vào nữ hải phía sau.

Dẫn đầu chính là đáng người cao gầy, làn da trắng nõn, mang kính đen Trịnh Gia Hào.

Đi theo chung quanh người xem hồ hết sau một lúc, Trịnh Gia Hào nhớ tới Điền Thảo, đương hấn phát hiện Điền Thảo không ở phía sau khi, đầu tiên là cả kinh, theo sau lập tức tìm kiếm, tức khắc phát hiện Điền Thảo không biết khi nào chạy tới đám người phía trước.

“Mẹ nó, xú kỹ nữ, nguoi còn muốn chạy a?” Trịnh Gia Hào nhìn thấy Điền Thảo, hung tợn mà nắg, đồng thời vươn tay, một phen túm chặt Điền Thảo quần áo cổ áo, trực tiếp đem Điền Thảo túm tới rồi chính mình bên người.

Lần này, hấn túm đến thập phần dùng sức, trực tiếp xé lạn áo sơ mi cổ áo, phía dưới hai viên nút thắt cũng bị kéo xuống, lộ ra Điền Thảo kia trắng nõn làn da cùng mơ hồ có thể thấy được chiến hào.

“Bang!”

Điền Thảo cắn môi, che lại quần áo cổ áo, vung lên tay phải, hung hăng rút ra một cái tát.

Thanh thúy tiếng vang bị đầy trời tiếng gọi âm ỉ bao phủ, mà hưởng thụ này một cái tát Trịnh Gia Hào bị đánh choáng váng, hấn nằm mơ cũng không nghĩ tới Điền Thảo dám động thủ đánh hấn.

Không chỉ là hấn, ngay cả Trịnh Gia Hào phía sau những cái đó ăn chơi trác táng cũng đều ngây ngẩn cả người!

Ngẩn ngừ ngây người qua đi, Trịnh Gia Hào sắc mặt một trận phát thanh, vô pháp che dấu tức giận từ hấn con nguoi biểu lộ ra tới, hấn bản năng huy khởi cánh tay, muốn còn cấp Điền Thảo một cái tát.

Điền Thảo không có trốn, nàng thân mình thậm chí không có uốn lượn, mà là lẳng lẳng mà đứng ở tại chỗ.

“Dừng tay!”

Đúng lúc này, một cái trầm thấp mà tràn ngập nguy hiểm thanh âm bỗng nhiên vang lên, theo sau, nguyên bản âm ỉ hiện trường đột nhiên an tĩnh xuống dưới.

Trịnh Gia Hào động tác hơi tạm dừng, nhưng không có dừng lại.

“Bang!”

Tiếng vang truyền ra, Điền Thảo kia mê người trên má xuất hiện một cái đỏ tươi bàn tay ấn ký, khóe miệng càng là bị đánh vỡ, máu tươi nháy mắt chảy ra.

Này thanh giòn vang, cơ hồ làm ở đây mỗi người đều nghe được, nhưng là, không có người đem ánh mắt đầu hướng thanh âm khởi nguyên chỗ, tương phản, mọi người trừng lớn đôi mắt, vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chăm cái kia từ Bugatti Veyron đi xuống cường tráng nam nhân.

“Bang!”

Điền Thảo không có xem, nàng cũng không có đi lau khóe miệng máu tươi, mà là cắn răng lại lần nữa còn Trịnh Gia Hào một cái tát.

Mười thành lực.

Trịnh Gia Hào nổi giận, hấn hoàn toàn nổi giận, từ nhỏ đến lớn không có người dám như vậy đánh hấn!

Mà hiện giờ, một cái ở hấn trong mắt giống như kỹ nữ giống nhau hạ tiện nữ nhân dám cho hấn hai bàn tay?

“Kỹ nữ, lão tử đêm nay chẳng những làm cho bọn họ cùng nhau luân nguoi, còn sẽ đem nguoi ném đến nhất đơ bản câu lạc bộ đêm đương tiêu thụ!” Phần nộ trung Trịnh Gia Hào theo bản năng mà phải bắt được Điền Thảo đầu tóc, hấn ý đồ ngay tại chỗ hành hung Điền Thảo một đốn.

“Nguoi còn dám động nàng một cây tóc, ta giết nguoi cả nhà!”

Liên ở Trịnh Gia Hào muốn động thủ thời điểm, cường tráng nam nhân mở miệng, hấn mang kim sắc mặt nạ, làm người vô pháp thấy rõ vẻ mặt của hấn, nhưng là cặp kia lạnh băng con ngươi cùng kia khàn khàn thanh âm lại cho người ta một loại cảm giác hít thở không thông.

Trịnh Gia Hào động tác đột nhiên ngừng lại, hấn bản năng đem ánh mắt đầu hướng về phía đi ở hướng bên này đi tới cường tráng nam nhân.

Ngay sau đó, hấn thấy được một đôi phiếm màu đỏ tươi quang mang con ngươi, liền phảng phất trong đêm đen đã thấy ánh mắt, kia trong ánh mắt mang theo cực kỳ hơi thở nguy hiểm.

Hấn thân mình như là bị sử dụng ma pháp giống nhau, cứng đờ tại chỗ, quên mất hô hấp.

Không chỉ là Trịnh Gia Hào, hiện trường tất cả mọi người cũng sợ ở tại chỗ, ánh mắt mọi người đều dừng ở cái kia cường tráng nam nhân trên người.

Cường tráng nam nhân không để ý đến mọi người ánh mắt, mà là chậm rãi hướng Điền Thảo đã đi tới.

Một bước, hai bước, ba bước, bốn bước.....

Hấn nên bước không mau cũng không chậm, trầm ổn hữu lực, mỗi một bước tựa hồ đều trải qua chuyên môn đo lường giống nhau, cực kỳ tinh chuẩn.

Nghe phía sau truyền đến tiếng bước chân, khoe miệng chảy máu tươi Điền Thảo, chậm rãi chuyển qua thân mình.

Ngay sau đó, nàng thấy được đang theo nàng đi tới nam nhân, đón nhận nam nhân ánh mắt.

Theo sau, nàng tựa hồ nhận ra này đôi mắt chủ nhân, đồng tử đột nhiên phóng đại, nhu nhược thân thể mềm mại kịch liệt mà run rẩy lên!

Nước mắt ở nàng hốc mắt đảo quanh, nhưng là nàng gắt gao cắn môi, không cho nước mắt lưu lại, chỉ là nhìn cường tráng nam nhân con ngươi.

Chỉ là..... Lặng lặng mà nhìn.

Rốt cuộc, cái kia mang kim sắc mặt nạ nam nhân, cái kia toàn thân biểu lộ nguy hiểm hơi thở nam nhân, cái kia vừa mới chinh phục hiện trường mọi người nam nhân, đi tới nàng trước người, vươn tay, nhẹ nhàng lau đi khoe miệng nàng máu tươi.

Đôi mắt nam nhân nhẹ nhàng chậm chạp mà ôn nhu động tác, Điền Thảo không có trốn, nàng vẫn như cũ chỉ là lặng lặng mà nhìn chăm chú vào nam nhân cặp kia nguyên bản lạnh nhạt mà trở nên ôn nhu con ngươi, đồng thời, nàng hai mắt nước mắt mờ mờ, nam nhân bóng dáng ở nàng trong tầm mắt trở nên mờ mờ lên.

Nước mắt, tựa hồ tùy thời đều sẽ rơi xuống!

“Nói cho ta, ai khi dễ người?” Nhẹ nhàng lau Điền Thảo khoe miệng vết máu, nam nhân mở miệng, ngữ khí thông thả, thanh âm khàn khàn.

Cứ việc Trần Phàm nghe được Trịnh Gia Hào nói, cũng thấy được vừa rồi Trịnh Gia Hào đánh Điền Thảo một cái tát, nhưng là hấn biết rõ, Điền Thảo không thể hiểu được xuất hiện ở chỗ này, tuyệt đối có ẩn tình, hấn muốn biết rõ chính chuyện chân tướng.

Không có trả lời, Điền Thảo ngồi xổm đi xuống.

Nước mắt không chịu khống chế mà từ hốc mắt trung bùng lên, lướt qua nàng kia mê người khuôn mặt, làm nàng nhìn qua giống một đóa điêu tàn hoa hồng.

Mười sáu năm qua, ghen ở nàng nội tâm ủy khuất giống như vỡ đê nước sông giống nhau bùng nổ!

Nước mắt chảy vào nàng trong miệng, có điểm mặn nhưng càng có rất nhiều khổ.

Giờ khắc này, nàng kiên cường, nàng kiên trì hoàn toàn bị đánh nát, nàng giống một con bị thương sơn dương, vô lực mà ngồi xổm ngã xuống đất, ôm đầu, lên tiếng khóc lớn!

Nhìn lúc này Điền Thảo ủy khuất mà lên tiếng khóc lớn, Trần Phàm nội tâm hung hăng chấn động, hấn trong đầu không khỏi dần hiện ra đã từng cái kia làm hấn cảm thấy kinh diễm nữ hài.

Hấn nhớ tới nữ hài kia kiên cường.

Hấn nhớ tới nữ hài kia mộc mạc.

Hấn còn nhớ tới nữ hài kia trong lòng kia phân đau khổ kiên trì.

Hấn càng muốn nổi lên nữ hài kia dùng nỗ lực đổi lấy tới kia phân chỉ thuộc về chính nàng kiêu ngạo.

Nữ hài kia trát đuôi ngựa biện, đuôi ngựa biện là nàng mẫu thân giúp nàng sơ, là nàng mười sáu năm qua lớn nhất kiêu ngạo.

Đã từng, nữ hài kia kiên cường làm Trần Phàm lau mắt mà nhìn, mà hiện giờ, nữ hài lại khóc đến tí tách rầm.

Hoảng hốt gian, Trần Phàm mới hiểu được lại đây: Mặc kệ nữ hài kia đã từng cỡ nào kiên cường, cỡ nào thông minh, cỡ nào kiêu ngạo, nàng trước sau chỉ là một cái hài tử, một cái chỉ có mười sáu tuổi hài tử mà thôi.

“Tiểu Thảo, không khóc, nói cho ta, ai khi dễ ngươi, ta giúp ngươi giáo huấn bọn họ”. Trần Phàm ngồi xổm xuống thân mình, vươn tay, nhẹ nhàng lau đi Điền Thảo trên mặt nước mắt, ôn nhu nói.

Không có trả lời, Điền Thảo khóc đến càng thêm lợi hại!

Tựa hồ..... Thắng đến giờ khắc này, nàng mới phát hiện, chính mình kỳ thật cũng cùng một khác hài tử giống nhau, tổng hội có yếu ớt thời điểm.

Điền Thảo không có trả lời, nhưng là bao gồm Trịnh Gia Hào ở bên trong, sở hữu Từ Kim Sơn trung học ăn chơi trác táng sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi lên, bọn họ con ngươi toát ra một tia sợ hãi.

“Ta biết sao lại thế này”. Đúng lúc này, một thanh âm ở Trần Phàm sau lưng vang lên, cứ việc thanh âm chủ nhân đã kiệt lực đi che dấu nội tâm khẩn trương, nhưng là run rẩy thanh âm bán đứng hắn.

“Nói”. Trần Phàm chậm rãi đi đến Sở Qua bên cạnh, trầm giọng nói: “Ngươi tốt nhất không cần nói dối”.

Trần Phàm lời kia vừa thốt ra, Trịnh Gia Hào đám người sắc mặt cuồng biến, thân mình càng là không chịu khống chế mà run rẩy lên, bọn họ bên trong có người ý đồ phải nhắc nhở Sở Qua, nhưng là lời nói đến bên miệng lại vô luận như thế nào cũng nói không nên lời, chỉ là ngơ ngẩn mà nhìn Sở Qua.

Đối mặt Trần Phàm, Sở Qua cảm thấy xa so đối mặt Hà Lão Lục khó chịu, hắn vô luận như thế nào nỗ lực đều không thể bảo trì bình tĩnh, hắn chỉ cảm thấy lúc này ngực như là đè ép một tòa núi lớn giống nhau, khó có thể hô hấp.

“Hô ~” Sở Qua liên tục làm hai cái hít sâu, sau đó mới chậm rãi nói: “Điền Thảo là chúng ta trường học công nhận hoa hậu giảng đường, mỗi người đều muốn đem nàng đuổi tới tay. Chỉ là, nàng là một cái kiêu ngạo nữ hài, không vì tiền tài cùng dụ hoặc sở động, cho nên vẫn luôn không có người thành công. Hơn nữa bởi vì chúng ta rất nhiều người đều muốn đuổi theo đến nàng, cho nên không có người dùng đường ngang ngõ tắt. Nhưng là, từ ngày đó nàng bị một cái khai đại chúng CC người đưa đến trường học sau, hết thầy đều thay đổi”.

Trần Phàm trong lòng vừa động, nhớ tới ngày đó chính mình lái xe đưa Điền Thảo đi trường học sự tình, nhưng là cũng không có đánh gãy Sở Qua nói.

“Ngày đó qua đi, tất cả mọi người cho rằng Điền Thảo bị người bao dưỡng, không ít người càng là nghĩ luân nàng”. Sở Qua tiếp tục nói, đương nói đến luân tự thời điểm, hắn bản năng cúi đầu, không dám nhìn Trần Phàm.

Luân?

Đây là Trần Phàm lần thứ hai nghe thấy cái này tự.

Giờ khắc này, hắn đã đại khái minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Chỉ vì chính mình đưa Điền Thảo đi trường học, này đó ăn chơi trác táng liền phải luân Điền Thảo?

Trần Phàm không cảm nheo lại đôi mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Này chỉ là mới bắt đầu

Nghĩ nghĩ, Trần Phàm không có gì bất luận cái gì tỏ vẻ, mà là tiếp tục hỏi: “Nàng vì cái gì lại ở chỗ này?”

“Ta vì không cho Điền Thảo bị bọn họ luân, liền đưa ra muốn thông qua tiêu xe phương thức tới quyết định Điền Thảo thuộc sở hữu, ai thắng, Điền Thảo về ai.” Sở Qua nói tới đây, trên mặt hiện lên một tia áy náy, tiêu xe bại bởi Trịnh Gia Hào là hắn không nghĩ tới.

“Sở Qua, ngươi thiếu ngậm máu phun người, rõ ràng là bởi vì ngươi tưởng một người chơi Điền Thảo, cho nên mới đưa ra lấy tiêu xe quyết định Điền Thảo về ai.” Cứ việc Trịnh Gia Hào bị Trần Phàm đột nhiên xuống xe khiến cho mặt danh khẩn trương, nhưng là nghe được Sở Qua nói, hắn lập tức mở miệng phản bác.

“Đánh rắm, lão tử trước nay khinh thường dùng sức mạnh, làm như vậy chỉ là không nghĩ cho các người này đàn ruồi bọ vây quanh nàng.” Sở Qua về mặt tức giận: “Lời này, ta cũng đối Diên Thảo nói qua!”

“Là người đề nghị đem Diên Thảo trở thành tiêu xe thi đấu tiền đặt cược, đúng không?” Trần Phàm hí mắt hỏi.

Trần Phàm kia lạnh băng ánh mắt làm Sở Qua cực kỳ không thoải mái, bất quá hấn vẫn là cực kỳ quang côn gật gật đầu.

“Bang!”

Trần Phàm ra tay.

Mọi người chỉ nhìn đến Sở Qua trước mắt hiện lên một đạo tay ảnh, chợt, Sở Qua thân mình trực tiếp bay đi ra ngoài, như là cắt đứt quan hệ điều giống nhau, ở không trung phách hoạ ra một cái đường cong, sau đó hung hăng mà ngã ở trên mặt đất, khoe miệng lập tức trào ra màu đỏ tươi máu tươi.

“Vị tiền sinh này, cái này bả là Hà mỗ người. Sở Qua là ta Hà mỗ người cháu trai, thỉnh xem ở Hà mỗ người mặt mũi thượng không nên động thủ, đại gia có việc hảo thương lượng.” Trần Phàm này vừa ra tay, Hà Lão Lục lập tức mang theo người đứng dậy.

Phía trước, hấn vẫn luôn mang theo người chú ý tình thế phát triển, hấn nhìn ra được Trần Phàm tuyệt đối không phải một cái hảo trêu chọc, cho nên vẫn luôn chưa ra tới ngăn cản, thẳng đến Sở Qua bị đánh, hấn do dự một chút, vẫn là đứng dậy.

Rốt cuộc, hấn là nơi này cầm quyền giả, Trần Phàm động thủ đánh Sở Qua, đối hấn mà nói, không thể nghi ngờ là một loại nhục nhã!

“Ta nhận thức người sao?” Trần Phàm lạnh lùng quét Hà Lão Lục liếc mắt một cái, mắt thấy đối phương sắc mặt trở nên có chút khó coi, tiếp tục nói: “Thức thời chút đi, tốt nhất không cần tranh lần này nước đục!”

Làm như vì xác minh Trần Phàm nói giống nhau, hấn vừa thốt lên xong, một đám đeo màu đen kính râm cùng bộ đàm người da đen đại hán đồng thời từ ô tô trung đi xuống, bước nhanh đi đến Trần Phàm phía sau, trầm giọng nói: “Tiền sinh, tiểu thư làm ta nói cho ngài, nếu yêu cầu chúng ta động thủ, cứ việc phân phó.”

Thấy như vậy một màn, Hà Lão Lục sắc mặt lại lần nữa biến đổi, mà những người khác cũng là một trận ngạc nhiên, đến nỗi, Trịnh Gia Hào đám người, càng là tròn mắt há hốc mồm!

“Hà thúc thúc, đem Tiểu Thảo trở thành tiền đặt cược là ta không đúng, này một cái tát là hấn là, người không cần lo cho!” Liền ở Hà Lão Lục do dự hay không phải vì mặt mũi cùng Trần Phàm đối kháng thời điểm, ăn Trần Phàm một cái tát Sở Qua nhện đau đứng lên, trầm giọng nói.

Ăn Trần Phàm một cái tát, Sở Qua tuy rằng phần nộ, nhưng là hấn đối Trần Phàm càng có rất nhiều kính sợ cùng cảm kích.

Bởi vì..... Trần Phàm thắng xe vương Grimm, đồng thời cứu Diên Thảo.

Sở Qua biểu hiện làm Trần Phàm trong lòng vừa động, hấn không có đối Sở Qua tiếp tục động thủ, mà là lập tức đi đến Sở Qua trước mặt: “Nói cho ta, đều có ai nói qua muốn luân Tiểu Thảo.”

“Bọn họ.” Sở Qua trực tiếp chỉ hướng về phía Trịnh Gia Hào đám người.

Trần Phàm theo Sở Qua sở chỉ phương hướng, đem ánh mắt đầu hướng về phía Trịnh Gia Hào đám người.

Nhìn Trần Phàm kia lạnh lẽo ánh mắt, Trịnh Gia Hào đám người sắc mặt cuồng biến, theo bản năng mà muốn lui ra phía sau.

Cúi đầu nhìn thoáng qua roi lệ đầy mặt Diên Thảo, Trần Phàm đôi mắt mị thành một cái khe hở, ngữ khí lạnh băng làm người sồn tóc gáy: “Muốn chạy có thể, đem mệnh lưu lại!”

Muốn chạy có thể, đem mệnh lưu lại!!

Này tám chữ giống như ác ma tru lên giống nhau ở Trịnh Gia Hào đám người bên tai nổ vang, bọn họ bản năng dừng bước chân, sắc mặt một mảnh trắng bệch, trong đó mấy cái nhất gan gia hỏa hai chân càng là kịch liệt mà loạng choạng, tựa hồ tùy thời đều sẽ ngã ngửa trên mặt đất.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đem ánh mắt đầu hướng về phía bị kim sắc mặt nạ che khuất khuôn mặt Trần Phàm, không có người mở miệng, hiện trường một mảnh an tĩnh.

Diên Thảo cũng đình chỉ khóc thút thít, nàng ngẩng đầu, nước mắt mơ hồ mà nhìn trước người cường tráng thân ảnh, trong lòng cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Ở mọi người nhìn chăm chú trung, Trần Phàm mại động bước chân, triều Trịnh Gia Hào đi qua.

Một bước, hai bước, ba bước.....

Nhìn triều chính mình đi tới Trần Phàm, Trịnh Gia Hào trận đánh lúc trước Diên Thảo khi cuồng vọng cùng kiêu ngạo khí thế tức khắc biến mất không

còn thấy bóng dáng tăm hơi, một loại kêu sợ hãi đồ vật bao phủ hấn nội tâm, hấn tướng lui ra phía sau, muốn chạy trốn, nhưng là dưới chân phẳng phát có ngân cân trọng, vô pháp hoạt động!

“Là ngươi thắng được phía trước tiêu xe thi đấu, đúng không?” Trần Phàm đi tới Trịnh Gia Hào trước người, híp mắt hỏi.

Trịnh Gia Hào tựa hồ thật sự bị dọa sợ, hấn bản năng gật gật đầu, lúc sau lại cảm thấy không ổn, muốn mở miệng biện giải cái gì.

Nhưng là, Trần Phàm không có cho hấn cơ hội này, lại lần nữa hỏi: “Ta vừa rồi nghe ngươi nói, ngươi không chỉ có muốn chính mình chơi Điền Thảo, còn muốn cho ngươi phía sau này nhóm người luân Điền Thảo, cuối cùng còn muốn đem Điền Thảo đưa đến nhất đơ bản câu lạc bộ đêm, đúng không?”

Trịnh Gia Hào thân mình kịch liệt run lên, khăn trương mà không biết nên như thế nào trả lời.

“Trả lời ta!!” Trần Phàm đột nhiên rống giận.

Trịnh Gia Hào sợ tới mức đặt mông ngồi ở trên mặt đất, kia biểu tình nhìn qua đều mau khóc, hấn hàm răng cho nhau va chạm, trong giọng nói tràn ngập cầu xin tha thứ hương vị: “Đối..... Thực xin lỗi, ta..... Ta..... Không biết nàng cùng ngài nhận thức, nếu ta.....”

“Nếu ngươi biết nàng cùng ta nhận thức, như vậy ngươi liền sẽ không như vậy, đúng không?” Trần Phàm cười, chỉ là không có người nhìn đến hấn tươi cười, chỉ là nghe ra hấn trong giọng nói kia vô pháp che dấu tức giận: “Các ngươi lão tử có tiền, có quyền, có địa vị, cho nên, các ngươi có thể bởi vì tâm tình khó chịu liền muốn đi luân một cái vô tội nữ hài!”

“Các ngươi còn có thể đem nữ hài kia trở thành các ngươi tiêu xe tiền đặt cược!”

“Nàng sợ hãi cùng bất lực các ngươi sẽ không để ý, tương phản, nàng biểu hiện đến càng sợ hãi, các ngươi sẽ càng vui vẻ, càng có thành tựu cảm!”

“Ta nói đúng chứ?” Trần Phàm nói xong lời cuối cùng, ánh mắt lạnh băng mà từ Trịnh Gia Hào đám người trên mặt đảo qua.

Giờ khắc này, không có người dám nhìn thẳng vào Trần Phàm ánh mắt, cũng không có người biết Trần Phàm muốn làm cái gì.

“Nói cho ta, là ai trước đưa ra muốn luân Điền Thảo?” Trần Phàm chậm rãi ngồi xổm xuống thân mình, nhẹ nhàng chụp phui Trịnh Gia Hào kia tái nhợt khuôn mặt, trầm giọng hỏi.

Trịnh Gia Hào thân mình kịch liệt mà run rẩy lên, màu vàng chất lỏng nhiễm ướt hấn quần, hấn đầy mặt sợ hãi mà chỉ vào Tạ Khâu, dùng sức nuốt mấy nước bọt, nói: “Là..... Là..... Hấn.”

Tạ Khâu sắc mặt cuồng biến, theo bản năng mà mắng: “Trịnh Gia Hào, ngươi cái vương bát đần, liền điểm này cốt khí?”

“Ngươi rất có cốt khí?” Trần Phàm chậm rãi đứng lên, hướng Tạ Khâu hỏi.

Đối mặt một thân nguy hiểm hơi thở Trần Phàm, Tạ Khâu sắc mặt tương đương khó coi, bất quá so với mặt khác ăn chơi trác táng mà nói, hấn yếu lược vì trấn định một ít, chỉ thấy hấn cổ nện nội tâm sợ hãi, cười lạnh nói: “Chẳng lẽ ngươi dám đem chúng ta tất cả mọi người giết sao?”

Đồng dạng thân là ăn chơi trác táng, cũng là phân ba bảy loại, Sở Qua khí phách không phải mặt khác ăn chơi trác táng có thể bằng được, đồng dạng, Tạ Khâu muốn so mặt khác ăn chơi trác táng càng thêm âm hiểm.

Xuất thân giàu có gia đình hấn, từ tiểu bị hun đúc, vô luận nhãn lực cùng chỉ số thông minh đều không kém, hấn nhìn ra được Trần Phàm không phải hấn có thể trêu chọc đến khỏi, nhưng là..... Đồng dạng, hấn cũng không tin, Trần Phàm thật dám đem bọn họ tất cả mọi người giết!

Bọn họ bên trong bất luận cái gì một người thể lực lời ra tới, có lẽ ở phú hào nhiều như lông trâu Đông Hải xác không dậy nổi kinh đào sóng lớn, nhưng là mọi người sau lưng thể lực tụ tập ở bên nhau, tuyệt đối là một cỗ làm bất luận kẻ nào cũng không dám coi khinh thể lực!

Tạ Khâu xem chuẩn điểm này, cho nên hấn thông minh mà xách ra tới, ở hấn xem ra, chỉ cần bọn họ tất cả mọi người cột vào cùng nhau, Trần Phàm chưa chắc dám đem bọn họ thế nào.

Quả nhiên, Tạ Khâu vừa thốt lên xong, lập tức làm những cái đó như là chết đuối giống nhau ăn chơi trác táng bất được cộng rom cuối cùng, bọn họ sôi nổi báo ra chính mình bối cảnh.

Trong lúc nhất thời, nguyên bản an tĩnh không khí bị đánh vỡ, những cái đó ăn chơi trác táng báo ra bối cảnh sau, những cái đó vây xem xã hội thượng lưu nhân sĩ sôi nổi nghị luận lên, ngay cả Hà Lão Lục cũng là vẻ mặt kinh ngạc!

Ở Hà Lão Lục xem ra, nếu này đó ăn chơi trác táng thật sự toàn bộ chết ở chỗ này nói, tạm thời không nói Trần Phàm, hấn cái thứ nhất ăn không hết gói đem đi!

Trong lòng hiện lên cái này ý niệm, Hà Lão Lục không có lại lần nữa đứng ra, hiển nhiên, ở hấn xem ra, Tạ Khâu nói được không sai, Trần Phàm tuyệt đối không dám làm như vậy!

Từ nào đó ý nghĩa thượng nói, Tạ Khâu ý tưởng không sai, chỉ là..... Hấn xem nhẹ Trần Phàm, cũng không hiểu biết Trần Phàm.

“Người thực thông minh, nhưng là..... Người thông minh thường thường bị chết nhanh hơn!”

Khi nói chuyện, Trần Phàm ngay tại chỗ một nhảy, giống như xuất kích dã thú giống nhau, nháy mắt đi vào Tạ Khâu trước người, vung lên chân phải!

Hô! Hô!

Muộn dùng chạy vội lực lượng, Trần Phàm này một chân tốc độ nhanh như thiểm điện, khủng bố lực lượng quát lên một trận gió kính.

Mọi người chỉ nhìn đến một đạo chân ảnh hiện lên.

Tạ Khâu cảm thấy chính mình hai chân chỉ gian truyền đến một trận lạnh căm căm căm giác, chuẩn bị lui ra phía sau.

Nhưng là..... Đã muộn!

“Phanh!”

Trần Phàm chân phải hung hăng đá vào Tạ Khâu hai chân chỉ gian, khủng bố lực lượng trực tiếp đem Tạ Khâu đánh bay đi ra ngoài.

“Ngao!!”

Không trung, Tạ Khâu theo bản năng mà che lại hai chân chỉ gian, mặt bộ cơ bắp hoàn toàn vận vẹo ở bên nhau, phát ra một tiếng tê tâm liệt phế tru lên.

Tru lên đánh vỡ đêm tối yên lặng, dọa choáng váng còn thừa ăn chơi trác táng, chấn kinh rồi hiện trường tuyệt đại đa số người!

Nhưng vẫn luôn ngồi ở Bugatti Veyron, Đại Phú lại vẻ mặt bình tĩnh: “Này chỉ là mới bắt đầu mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Lựa chọn cái nào?

“Phanh!”

Tạ Khâu thân mình ở không trung phiêu ra một khoảng cách sau, hung hăng mà ngã trên mặt đất, hần không có lại tiếp tục tru lên, kịch liệt đau đớn làm hần hôn mê qua đi, chỉ là hôn mê trung hần, thân mình vẫn như cũ không chịu khống chế mà run rẩy, hai chân chỉ gian càng là có rõ ràng vết máu.

Trong đêm đen, kia vết máu hồng tươi đẹp!

Gặp được Tạ Khâu kia bị thảm bộ dáng, không ít ăn chơi trác táng đều sợ tới mức ngồi ở trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, đại khí cũng không dám suyễn một cái.

Đến nỗi phía trước cho Điền Thảo một cái tát Trịnh Gia Hào, càng là giống nhìn thấy quỷ giống nhau, cả người rung mình không ngừng.

Chậm rãi, chậm rãi, bao gồm Trịnh Gia Hào ở bên trong mọi người lại lần nữa đem ánh mắt đầu hướng về phía Trần Phàm, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi cùng cầu xin, cầu xin Trần Phàm buông tha bọn họ.

Nhìn đến ngày thường không ai bì nổi ăn chơi trác táng nhóm giống một đám chó Nhật giống nhau ở Trần Phàm trước mặt cầu xin, Điền Thảo tâm tình cực kỳ phức tạp.

“Ta cho các ngươi hai lựa chọn!” Trần Phàm lại lần nữa mở miệng, hần ánh mắt không có chút nào nhân từ, có chỉ là thâm nhập cốt tủy lạnh nhạt.

“Cái gì lựa chọn?” Một cái bị dọa đến đái trong quần ăn chơi trác táng bản năng hỏi, lời vừa ra khỏi miệng, hần lập tức sợ tới mức tránh ở bên cạnh một người ăn chơi trác táng mặt sau.

“Các ngươi không phải thích tiêu xe sao? Ta có thể cho các ngươi một cái tiêu xe cơ hội. Bất quá..... Cuối cùng một người, muốn đem đầu ở tại chỗ này!” Trần Phàm không có đổi tên kia ăn chơi trác táng động thủ, mà là gần từng chữ: “Đây là cái thứ nhất lựa chọn.”

Tĩnh!

Đôi mắt như vậy một cái lựa chọn, còn thừa ăn chơi trác táng nhóm lạng ngất như tờ, không ai dám đứng dậy đáp ứng.

Giờ khắc này, bọn họ tựa hồ cũng không dám cam đoan chính mình không phải là cuối cùng một người!

Bất quá..... Cũng có ngoại lệ.

Nguyên bản đã bị dọa phá gan Trịnh Gia Hào đứng lên, hần tựa hồ thấy được ánh rạng đông, vẻ mặt của hần trở nên vô cùng kích động: “Chỉ cần không phải cuối cùng một người, người liền buông tha chúng ta sao?”

“Người ngoại trừ.” Trần Phàm nói phảng phất một chậu nước lạnh giống nhau trực tiếp tưới diệt Trịnh Gia Hào trong lòng bốc cháy lên hy vọng, hần như là bị trừu hết toàn thân sức lực giống nhau, lại lần nữa vô lực mà ngồi ở trên mặt đất.

Mà mặt khác ăn chơi trác táng tắc chờ đợi Trần Phàm nói ra cái thứ hai lựa chọn.

Ở bọn họ chờ đợi trung, Trần Phàm lại lần nữa mở miệng: “Cái thứ hai lựa chọn, mọi người quỳ rạp xuống Điền Thảo trước mặt, dập đầu nhận sai!”

“Bá!”

Lúc này đây, những cái đó ăn chơi trác táng không có lại lựa chọn trầm mặc, bọn họ trong cơ thể như là rớt vào một cỗ vô hình lực lượng giống nhau, té ngã lộn nhào mà đi vào Điền Thảo trước người.

Thấy như vậy một màn, Điền Thảo che lại quần áo cỗ áo đồng thời, bản năng triều sau hoạt động hai bước.

“Không phải sợ, đây là bọn họ ứng có trừng phạt.” Cùng lúc đó, Trần Phàm đi vào Điền Thảo trước người, nâng dậy Điền Thảo.

Phanh!

Phanh!

Phanh!

.....

Có lẽ là vì biểu hiện chính mình thật sự sai rồi, có lẽ là thật sự quá mức sợ hãi, này đó ngày xưa không ai bì nổi ăn chơi trác táng dập đầu một cái so một cái ra sức, thanh âm một cái so một cái vang.

Giờ khắc này, bọn họ tựa hồ quên mất phía trước còn ở bên nhau thảo luận buổi tối muốn như thế nào tàn phá Điền Thảo!

Giờ khắc này, bọn họ không có dũng khí, cũng không có can đảm dùng bọn họ vẫn luôn lấy làm tự hào thân phận cùng địa vị đi ý thể hiếp người!

“Điền Thảo, ta sai rồi, buông tha ta đi!” Hoảng loạn trường hợp trung, không biết cái nào ăn chơi trác táng một bên dập đầu, một bên lớn tiếng cầu xin tha thứ.

“Điền Thảo, chúng ta sai rồi, buông tha chúng ta đi!”

Cái kia ăn chơi trác táng vừa thốt lên xong, những người khác lập tức đi theo phụ họa, kia cảm giác hận không thể muốn tiến lên ôm lấy Điền Thảo chân cầu xin tha thứ!

Thấy như vậy một màn, Điền Thảo bị chấn động!

Đúng vậy, nàng bị chấn động!

Từ lúc còn rất nhỏ bắt đầu, nàng liền hiểu được đây là một cái cá lớn nuốt cá bé xã hội, kẻ yếu, chỉ có bị khi dễ cùng vũ nhục.

Đã từng, ở cùng tuổi hài tử giống mẫu thân làm nũng thời điểm, nàng ở làm bài tập.

Ở cùng tuổi hài tử ăn KFC thời điểm, nàng cắn lạnh băng màn thầu, vẫn như cũ ở làm bài tập.

Bởi vì, nàng không cam lòng!

Nàng không cam lòng đương một kẻ yếu, nàng không cam lòng chính mình lại đi thượng mẫu thân đường xưa!

Nàng muốn bằng mượn chính mình nỗ lực làm một cái làm người ngưỡng mộ cường giả!

Đây là nàng tín ngưỡng!

Ở tín ngưỡng chống đỡ hạ, ở quá khứ một ít năm, nàng coi hết quần áo cùng thời gian lửa bôn, lấy được một cái lại một cái làm mặt khác hài tử hâm mộ

ghen ghét đệ nhất.

Nhưng là..... Đệ nhất sau lưng sở trả giá nỗ lực, những cái đó hài tử không hiểu.

Phía trước, đương nàng thân bất do kỷ mà bị đưa tới nơi này, bị tàn khốc hiện thực tàn phá thời điểm, nàng nội tâm kiêu ngạo cùng kiên trì thiếu chút nữa bị đánh cho dập nát, trong lòng kia vĩnh hằng tín ngưỡng cũng dao động.

Mà hiện giờ, nhìn đến này mộng ảo một màn, nàng kia bị chấn động, nàng cảm thấy này hết thảy giống như cảnh trong mơ giống nhau, cho nàng một loại không chân thật cảm giác.

Bugatti Veyron, Đại Phù thấy như vậy một màn, trong lòng không khỏi vừa động, nàng rất rõ ràng, Trần Phàm làm như vậy, là vì trợ giúp Điền Thảo tìm về mất đi tín ngưỡng, cùng bị đánh sập kiên trì.

Rốt cuộc, đã chịu như thế nghiêm trọng đã kích, nếu Điền Thảo trong lòng kiên trì hoàn toàn bị đánh nát nói, như vậy, nàng nhân sinh chỉ lộ sẽ bị thay đổi.

Cùng lúc đó, Trịnh Gia Hào phảng phát một cái chờ chết tù phạm giống nhau, trong lòng nhét đầy sợ hãi.

Đối với tù phạm mà nói, chết có lẽ cũng không đáng sợ, nhưng là..... Chờ chết tư vị tuyệt đối không dễ chịu, đó là một loại dày vò, một loại lệnh người hồng mắt dày vò!

Mặt khác ăn chơi trác táng thông qua đập đầu có thể đền bù khuyết điểm, nhưng là hần không được, hần vô pháp tương tượng Trần Phàm muốn như thế nào đối phó hần.

Không biết nguy hiểm, đây là nhân loại lớn nhất sợ hãi chỉ nhất!

“Ngươi là suy nghĩ ta muốn như thế nào đối phó ngươi sao?” Liền ở Trịnh Gia Hào bị sợ hãi dày vò đến mau không chịu nổi thời điểm, Trần Phàm giống như u linh giống nhau xuất hiện ở hần trước mặt.

Hần dùng sức nuốt nước bọt, bay nhanh gật gật đầu.

“Ta cũng có thể cho ngươi hai cái cơ hội.” Trần Phàm trầm giọng nói: “Một, ngươi sẽ giống hần giống nhau, lại còn có sẽ đoạn một bàn tay!”

Nói, Trần Phàm chỉ chỉ hôn mê Tạ Khâu.

“Ta tuyên đệ nhị điều! Tuyên đệ nhị điều!” Trịnh Gia Hào cơ hồ là rống ra tới.

Trần Phàm cười, cười đến thực quý dị: “Ngươi xác định?”

“Xác định!” Trịnh Gia Hào phảng phát gà con mổ thóc giống nhau, bay nhanh gật đầu.

“Đệ nhị điều là ngươi cùng ta tiêu xe, thắng, ta có thể xem như chuyện gì đều không có phát sinh.” Trần Phàm gần từng chữ: “Nhưng là..... Thua, đem mệnh lưu lại!”

Đánh cuộc mệnh!!

Trần Phàm vừa thốt lên xong, Trịnh Gia Hào trực tiếp dọa choáng váng, chung quanh những cái đó vẫn luôn lựa chọn vây xem quần chúng cũng ngây dại!

Làm nhất có lực hấp dẫn đánh bạc phương thức chỉ nhất, ở tiêu xe thi đấu trong quá trình, bài bạc không bằng đánh cuộc nữ nhân kích thích, đánh cuộc nữ nhân không có đánh cuộc mệnh kích thích, đây là tất cả mọi người biết đến đạo lý.

Bao gồm Hà Lão Lục ở bên trong, những cái đó bên ngoài người xem sở dĩ khiếp sợ, không phải bởi vì bọn họ không có kiến thức quá đánh cuộc mệnh!

Tương phản, mỗi năm đều sẽ có lái xe ở vân sơn tiêu bãi đỗ xe lấy tánh mạng trở thành tiền đặt cược!

Bọn họ sở dĩ khiếp sợ, là bởi vì những lời này là từ Trần Phàm trong miệng nói ra.

Phải biết rằng..... Trần Phàm ở vừa rồi trong lúc thi đấu thắng xe vương Grimm!

Hơn nữa là ở nửa trình lạc hậu một phút đồng hồ dưới tình huống, cuối cùng chuyển bại thành thắng, hoàn toàn đánh bại Grimm, giẫm đạp Grimm trong lòng kia phân kiêu ngạo!!

Thế cho nên ở thi đấu sau khi kết thúc, Grimm cũng không dám tái xuất hiện ở chỗ này.....

Hiện giờ, Trịnh Gia Hào lựa chọn đệ nhị điều, muốn cùng Trần Phàm tiêu xe đánh cuộc mệnh?!

Mọi người dùng ngón chân đầu đều có thể nghĩ đến Trịnh Gia Hào kết cục!!

“Ta không đánh cuộc, không đánh cuộc!!” Trịnh Gia Hào điên cuồng phe phẩy đầu, ở hán xem ra, dường như chính hán, chính là vị kia được xưng Trung Quốc ngầm đua xe đệ nhất nhân SIS đua xe hiệp hội thành viên cũng tuyệt đối không dám cùng Trần Phàm tiêu xe đánh cuộc mệnh!

“Đó chính là tuyên điều thứ nhất?” Trần Phàm cười lạnh hỏi.

Trịnh Gia Hào khóc, hán bị dọa khóc: “Đều không chọn, ta đều không chọn!!”

“Hắc! Điền Thảo cũng không nghĩ đương các người tiền đặt cược, nhưng là, các người ý thể hiếp người, làm nàng không có lựa chọn nào khác.” Đối mặt bị dọa khóc Trịnh Gia Hào, Trần Phàm không có chút nào nhân từ: “Mà hiện tại, người cũng chỉ có thể tại đây giữa hai bên làm ra lựa chọn!”

“Không cần. Ta cầu xin người, cầu xin người buông tha ta! Ta sai rồi, ta thật sự sai rồi!! Nếu người buông tha ta, ta cho người tiền, cho người rất nhiều tiền, người muốn nhiều ít, ta cho người nhiều ít.” Trịnh Gia Hào hoàn toàn bị dọa choáng váng, hán trở nên nói năng lộn xộn lên.

Giờ khắc này, hán tựa hồ quên mất ở tiêu xe thi đấu bắt đầu trước, hán kia không ai bì nổi bộ dáng!

Hán cũng quên mất muốn đem Điền Thảo ném đến nhất đơ bản câu lạc bộ đêm đương tiểu thư hào ngôn!

“Răng rắc!”

Nhưng mà, không đợi hán nói nói xong, một tiếng giòn vang đánh gãy hán nói.

“Ahhhh!!”

Một tiếng bén nhọn tru lên vang vọng phía chân trời, Trịnh Gia Hào một cái cánh tay gục xuống xuống dưới, sấm bạch xương cốt bại lộ ở không khí giữa, máu tươi đầm đìa.

Mồ hôi không ngừng mà từ Trịnh Gia Hào cái trán chảy ra, hán che lại máu tươi chảy ròng cánh tay, kêu rên không ngừng!

“Ngao!!”

Theo sau, càng vì thống khổ tru lên vang lên, Trịnh Gia Hào thân mình bay đi ra ngoài, không trung hán, mặt bộ cơ bắp hoàn toàn vặn vẹo ở cùng nhau.

“Phanh!”

Trịnh Gia Hào thân mình dừng ở Tạ Khẩu bên cạnh, kịch liệt đau đớn đồng dạng làm hán hôn mê bất tỉnh.

Nghe được Trịnh Gia Hào thống khổ kêu thảm thiết, còn thừa ăn chơi trác táng không có nhìn lên, tương phản, nguyên bản suy yếu bọn họ, trong cơ thể lại lần nữa dũng mãnh vào một cỗ lực lượng, đập đầu khải đến càng ra sức!

Liên tính là bọn họ cấp chính mình tổ tiên viếng mồ mà tạo mộ thời điểm, đập đầu cũng không kịp hiện tại một phần mười dũng sức!

“Đi thôi.”

Trần Phàm lập tức đi đến lăng lạng quan khán này hết thấy Điền Thảo bên cạnh, vỗ nhẹ nhẹ chụp Điền Thảo bả vai.

Điền Thảo nhẹ nhàng gật gật đầu, đi theo Trần Phàm đi hướng kia lượng đại biểu xe thể thao chi vương Bugatti Veyron.

Mất thấy Trần Phàm muốn mang theo Điền Thảo rời đi, không có người tiến lên ngăn trở, thậm chí không có người ra tiếng.

Chỉ có kia không ngừng đập đầu tiếng vang triệt tại đây điên cuồng ban đêm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ánh trăng từ phương Bắc

Đó là ta đời này trải qua đến nhất thần kỳ một cái ban đêm, ta không nghĩ tới, có thể chiến thắng xe vương Grimm người sẽ là một người Trung Quốc người. Ta càng không nghĩ tới, Điền Thảo cứ nhiên nhận thức người kia, mà cái kia trần ngập thần kỳ sắc thái nam nhân sẽ vì Điền Thảo vùng tay đánh nhau. Rất nhiều thời điểm, ta nhớ lại ngày đó buổi tối sự tình, ta trong đầu tổng hội nhin không được toát ra một câu: Mọi thứ đều có khả năng!

---- Sở Qua ----

Bugatti Veyron, Đại Phù nhìn đến Trần Phàm mang theo Điền Thảo đi tới, chủ động đi xuống ô tô.

Cứ việc bởi vì mang mặt nạ duyên cớ, Điền Thảo vô pháp nhìn đến Đại Phù khuôn mặt, nhưng là Đại Phù kia mạo diệu đáng người cùng cao quý khí chất, làm Điền Thảo tin tưởng vững chắc, Đại Phù là một cái mỹ lệ nữ nhân.

“Đồ tể, này chiếc xe đêm nay cho ngươi mượn.” Đại Phù hướng Trần Phàm chớp chớp mắt, ý vị thâm trường.

Đồ tể?

Điền Thảo tiếng Anh thực hảo, nàng nghe hiểu Đại Phù nói, đồ tể tên này làm nàng nhất thời ngơ ngẩn.

Làm như nhận thấy được Điền Thảo nghi hoặc, Trần Phàm cười khổ không thôi, hần chưa nói cái gì, chỉ là gật gật đầu, sau đó kéo ra cửa xe, làm Điền Thảo lên xe.

Trong lòng cứ việc trần ngập nghi hoặc, nhưng là Điền Thảo không có hỏi nhiều, mà là ngoan ngoãn mà chui vào ô tô, cùng lúc đó, Đại Phù đi hướng phía sau một chiếc chạy băng băng xe hơi, một người người da đen đại hân cung kính mà vì nàng kéo ra cửa xe.

Theo sau, đoàn xe ở mọi người nhìn chăm chú trung, chậm rãi rời đi.

Nhìn theo Trần Phàm đám người rời đi, Sở Qua biểu tình thập phần phức tạp, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Mà những cái đó đối với không khí dập đầu ăn chơi trác táng còn lại là lần lượt ngừng lại.

Bất quá..... Cũng có một cái ăn chơi trác táng hoàn toàn dập đầu khoái mơ hồ, hần tựa hồ không có phát hiện Trần Phàm đám người đã rời đi, vẫn như cũ ở dập đầu, một bên dập đầu còn một bên khốc tang nói: “Điền Thảo, nga, không, Điền nãi nãi, ta Điền nãi nãi, ta sai rồi, ta thật sai rồi, ngài liền đại phát từ bi bỏ qua cho ta đi.....”

Nếu đổi lại ngày thường, mặt khác ăn chơi trác táng thấy như vậy một màn, tuyệt đối sẽ cười đến rụng răng, nhưng là giờ khắc này, bọn họ không cười, mà là xui xẻo ở trên mặt đất, không hẹn mà cùng mà đem ánh mắt đầu hướng về phía nơi xa hôn mê bất tỉnh Trịnh Gia Hào cùng Tạ Khâu, trong lòng cảm thấy vô cùng may mắn.

“Hà Lão Lục, người kia rốt cuộc là ai?” Cùng lúc đó, phía trước lựa chọn quan vọng thượng lưu nhân sĩ sôi nổi đem Hà Lão Lục vây quanh, dẫn đầu mở miệng chính là một người mang kính gọng vàng nam nhân.

Nam nhân vừa thốt lên xong, những người khác đều là đem ánh mắt dừng ở Hà Lão Lục trên người, vẻ mặt chờ mong, chờ mong Hà Lão Lục cấp ra đáp án.

Đối mặt mọi người ánh mắt, Hà Lão Lục kia dữ tợn trên mặt lộ ra một tia cười khổ: “Ta nói rồi, ta không biết thân phận của hần.”

“Không đúng a, Hà Lão Lục, nếu ngươi không biết thân phận của hần, lý tính tình của ngươi không có khả năng cứ như vậy tính.” Nghe được Hà Lão Lục trả lời, một người diện mạo âm nhu nam tử nói.

“Chính là, hần chính là một chút cũng không cho ngươi Hà Lão Lục mặt mũi.” Người nọ lời vừa ra khỏi miệng, lại có người phụ họa nói.

“Các ngươi đây là có ý tứ gì? Có ý bực ta Hà Lão Lục đoán sao?” Hà Lão Lục cười lạnh quét mấy người liếc mắt một cái, trầm giọng nói: “Hắc! Không cần nói cho ta, các ngươi dám trêu hần! Mẹ nó, toàn bộ Trung Quốc khai Bugatti Veyron một cái bàn tay đều có thể đếm trên đầu ngón tay. Hần chẳng những mở ra Bugatti Veyron, còn tùy thân mang theo bảo tiêu người da đen. Càng quan trọng là, xe vương Grimm bại bởi hần, liền cái rắm cũng không dám phóng, kẹp chặt cái đuôi rời đi, như vậy quá giang mãnh long, ta Hà Lão Lục xác thật không thể trêu vào. Các ngươi có bản lĩnh, các ngươi đi chọc!”

Hà Lão Lục lời kia vừa thốt ra, những cái đó cái gọi là thượng lưu nhân sĩ á khẩu không trả lời được.

Hiển nhiên, không chỉ có Hà Lão Lục không thể trêu vào cho bọn họ cực độ chấn động quá giang mãnh long, bọn họ cũng không thể trêu vào.

Này đó thượng lưu nhận thức đối Trần Phàm thân phận tò mò, những cái đó xe máy lái xe cùng với bọn họ mang nữ nhân cũng là giống nhau.

“Lão công, ngươi nói vừa rồi cái kia thần bí nam nhân cùng rấn độc Hoàng Phủ Hồng Trúc ai càng ngu X?” Một cái trang điểm phong tao, một bộ tiểu quá muội bộ dáng nữ hài lôi kéo bên cạnh bạn trai cánh tay hỏi.

Cái kia dựa vào ở quốc lộ tái thượng, vốn đang ở dư vị vừa rồi một màn, ngạc nhiên nghe được chính mình nữ nhân hỏi chuyện, tức giận nói: “Mẹ nó, này còn dùng nói sao? Đương nhiên vừa rồi cái kia thần bí nam nhân ngu X!”

“Vi cái gì?”

“Chính là, ta chính là nghe nói toàn Đông Hải nam nhân đều muốn thưởng Hoàng Phủ Hồng Trúc, nhưng là không ai dám lên.”

“Quả nhiên ngược đại ngốc nghếch! Mẹ nó, khai Maserati cái kia kêu Sờ Qua ăn chơi trác táng các người phía trước đều thấy được đi? Hắn chính là Hoàng Phủ Hồng Trúc nghĩa tử, kết quả đâu? Bị cái kia thần bí nam nhân một cái tát chụp bay đi ra ngoài!”

.....

Đối với này hết thấy, Trần Phàm cũng không biết, lúc này hắn một tay điều khiển Bugatti Veyron, một tay hút thuốc lá, mà Điền Thảo còn lại là lẳng lẳng mà ngồi ở hắn bên cạnh, nhìn như mắt nhìn thẳng, kỳ thật lại là ở dư quang đánh giá hắn.

Đây là Điền Thảo lần đầu tiên đối một người nam nhân sinh ra tò mò!

Mỗi người đàn bà cảm nhận trung đều có lẳng mạn ảo tưởng, Điền Thảo tuy rằng so cùng tuổi nữ hài hiểu chuyện lý trí, nhưng là nàng cũng là nữ nhân, nàng đồng dạng cũng ở trong mộng mơ thấy quá đồng loại trung chuyện xưa.

Chỉ là lý trí làm nàng ở tỉnh lại thời điểm, loại bỏ nội tâm kia một tia ảo tưởng.

Mà nay vẫn, nàng chứng kiến trong mộng kia một màn, thậm chí so trong mộng chuyện xưa càng khoa trương, càng thần kỳ!

Nếu nói phía trước phát sinh hết thấy, đối ai chấn động lớn nhất, không thể nghi ngờ là Điền Thảo!

Nguyên bản, Điền Thảo đã tuyệt vọng!

Nàng thậm chí suy nghĩ, nếu Trịnh Gia Hào dám người nếu thật sự muốn như vậy đối nàng, nàng liền lựa chọn cắn lưỡi tự sát!

Nhưng mà..... Liền ở nàng tuyệt vọng thời điểm, Trần Phàm chẳng những giải cứu nàng, hơn nữa làm những cái đó ý đồ khinh nhờn nàng ăn chơi trác táng một đám giống chó Nhật giống nhau, ở nàng trước mặt quỳ xuống sám hối!

Loại này chấn động là vô pháp dùng lời nói mà hình dung được!!

“Cám ơn người.”

Đương Bugatti Veyron đi vào vân sơn quốc lộ cùng đường cao tốc xoa gờ địa phương, Điền Thảo chậm rãi xoay đầu, nhìn chăm chú Trần Phàm kia quen thuộc mà lại xa lạ khuôn mặt, chân thành mà nói.

“Là ta hại người, ta nên đối với người nói không dậy nổi mới đúng.” Nghe được Điền Thảo câu này cảm ơn, Trần Phàm thổn thức không thôi, hắn biết rõ, nếu không phải hắn ngày đó khăng khăng muốn đưa Điền Thảo đi trường học, cũng sẽ không có kế tiếp sự tình.

Hết thấy, đều là bởi vì hắn dựng lên.

Điểm này, Điền Thảo trong lòng cũng thực minh bạch, nghe được Trần Phàm nói như vậy, nàng nhẹ nhàng mà nói: “Tuy rằng phía trước bọn họ chỉ gian hình thành một cái quỷ dị cân bằng, cái kia cân bằng làm ta sinh hoạt thực an tĩnh. Nhưng là, ta minh bạch, cái kia cân bằng sớm hay muộn đều sẽ bị đánh vỡ, chẳng qua trước tiên mà thôi.”

Nói tới đây, Điền Thảo tựa hồ lại biến thành đã từng cái kia trần ngập trí tuệ nữ hài, nàng ngữ khí mang theo mặc danh sức cuốn hút: “Mà nay vẫn sự tình bất đồng, ta tin tưởng, qua đêm nay, sau này sẽ không lại có người đi quấy rầy ta sinh hoạt.”

Điền Thảo nói, làm Trần Phàm không khỏi ngẩn ra.

“Cho nên, ta muốn cảm ơn người, cảm ơn người giúp ta giải trừ nguy cơ, cảm ơn người làm ta ghen tại nội tâm chỗ sâu trong ỳ khuất cùng yếu ớt được đến phát tiết, cảm ơn người làm ta càng thêm kiên định chính mình tín ngưỡng.” Nói xong lời cuối cùng, Điền Thảo lộ ra một cái nhợt nhạt tươi cười.

Cổ khỏi má giúp chút nào không có ảnh hưởng đến nụ cười này mị lực, này cười, giống như nở rộ hoa mẫu đơn, đẹp không sao tả xiết!

Nhìn Điền Thảo trên mặt nở rộ tươi cười, Trần Phàm minh bạch, qua đêm nay, trước mắt cái này đã từng có khủng bố ý chí lực cùng trí tuệ nữ hài, tuyệt đối sẽ không tái giống như đêm nay như vậy làm tuyệt vọng chiếm cứ nàng tâm linh, tương phản, lần này sự tình lúc sau, nàng kiên trì sẽ trở nên càng thêm vững chắc, nàng trí tuệ sẽ bày ra đến càng thêm hoàn mỹ.

Trần Phàm hoàn toàn tin tưởng, một ngày kia, cái này kiên cường nữ hài, sẽ sáng tạo một cái làm hắn vô pháp đoán trước thành tựu!

.....

Điền Thảo cũng không có hỏi Trần Phàm trụ chung cư, dùng chính nàng nói nói, nàng không nghĩ làm chính mình mẫu thân nhìn đến nàng cổ khỏi má giúp, càng không muốn làm nàng mẫu thân nhìn đến nàng yếu ớt một mặt.

Bởi vì, kia sẽ làm mẫu thân của nàng lo lắng.

Vì thế, Trần Phàm đành phải đem Điền Thảo đưa hướng Tử Kim Sơn trung học, chỉ là ở nửa đường trung cấp Điền Thảo mua một ít khối băng cùng được vật, nói cho Điền Thảo sau khi trở về trước dùng khối băng đắp, lại uống thuốc.

Trần Phàm điều khiển Bugatti Veyron đi vào tài chính Kim Sơn trường học của thời điểm, bảo an đã cởi quần áo đi vào giấc ngủ, bất quá nghe được ô tô loa, nhìn đến ngừng ở cửa chính là một chiếc hoa lệ đến làm hắn vô pháp phân rõ xuất phẩm bài xe thể thao khi, hắn vẫn là trước tiên mở ra cổng trường.

Bởi vì đã từng có không ít ăn chơi trác táng đều sẽ lựa chọn ở 0 điểm thời điểm, mang theo một đồng hoa tươi, đến nữ sinh ký túc xá hạ, bãi thành đảo tâm, sau đó kêu gọi Điền Thảo tên.

Cho nên, bảo an đối lúc này có người mở ra xe thể thao đến trường học, một chút cũng không cảm thấy kỳ quái.

Bảo an không kỳ quái, nữ sinh ký túc xá trông cửa bác gái lại cả kinh rút đầy đất trông mắt!

Nàng tuy rằng không nhớ xe thể thao thể bài, nhưng là nàng rõ ràng mà nhớ rõ, Điền Thảo phía trước đi ra ngoài thời điểm, đi nhờ chính là một chiếc màu ngân bạch xe thể thao.

Mà giờ này khắc này, Điền Thảo lại là từ một chiếc màu lam xe thể thao đi rồi xuống dưới.

“Chẳng lẽ này viên thủy linh cái trắng cả đêm thay đổi hai cái con nhà giàu gia?” Bác gái một bên vì đang theo nàng đi tới Điền Thảo mở cửa, một bên âm thầm suy tư.

Theo sau, nàng động tác vì này dừng lại!

Bởi vì nàng nhìn đến Điền Thảo trong tay còn cầm một cái túi!

Ở nàng trong trí nhớ, Điền Thảo trừ bỏ chưa bao giờ ngồi con nhà giàu xe thể thao ngoài, hơn nữa chưa bao giờ tiếp thu nhà giàu đệ tử đưa nàng lễ vật!

Chính là, đêm nay Điền Thảo, chẳng những ngồi con nhà giàu xe thể thao, hơn nữa là hai lượng, càng kỳ quái hơn chính là xách theo “Lễ vật” đã trở lại.

“Ánh trăng từ phương Bắc ra tới sao?”

Mở cửa đồng thời, xem ký túc xá bác gái nhìn một chút bầu trời ánh trăng, lại không biết Điền Thảo trong tay cái kia tay đề túi trang chính là khối băng cùng được.

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Cạnh tranh trò chơi

Chờ xem ký túc xá bác gái phục hồi tinh thần lại thời điểm, Điền Thảo đã lên lầu, nơi xa Bugatti Veyron cũng tùy theo khởi động, dọc theo vườn trường tuyến đường chính hướng ra ngoài chạy tới.

Lên lầu hai, xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn nơi xa biến mất đèn xe, Điền Thảo trong đầu bản năng dần hiện ra phía trước Trần Phàm mang kim sắc mặt nạ giống như thiên thần hạ phạm giống nhau xuất hiện tình hình.

Kia một màn, tựa như điêu khắc ở nàng ở sâu trong nội tâm giống nhau, tựa hồ. Vĩnh viễn vô pháp hủy diệt!

Chậm rãi đóng một chút đôi mắt, Điền Thảo nhẹ nhàng mà nói cho chính mình: “Điền Thảo, ngươi muốn trước sau nhớ rõ, ngươi chỉ có thể dựa vào chính mình, nam nhân là dựa vào không được.”

Dứt lời, Điền Thảo mở choàng mắt, ánh đèn hạ, nàng con người đã hoàn toàn khôi phục bình tĩnh.

Trở lại phòng ngủ, Điền Thảo đầu tiên là dựa theo Trần Phàm phía trước phân phó như vậy, dùng khối băng đắp mặt, tiêu sưng lúc sau, lại ăn một ít được.

Chờ nàng làm xong này hết thấy, đã tiếp cận rạng sáng hai điểm

Đi vắng thời điểm, Điền Thảo mỗi ngày buổi tối xem xong tin tức tiếp âm sau, sẽ hoa hai cái giờ ôn tập công khóa, hai cái giờ xem một ít kinh tế loại thư tịch, 11 giờ nửa đúng giờ rửa mặt đánh răng, 12 giờ đúng giờ đi vào giấc ngủ.

Đêm nay, cái này quy luật bị đánh vỡ.

Đối với Điền Thảo mà nói, đây là một giấc mộng huyền ban đêm, đồng dạng cũng là một cái chủ định lệnh nàng khó quên ban đêm.

Nhưng là, Điền Thảo uống thuốc xong, đơn giản mà rửa sạch một phen sau, cũng không có nằm trong ổ chăn hồi ức đêm nay đã phát sinh hết thấy, mà là lập tức đi vào giấc ngủ.

Cùng lúc đó, Trần Phàm điều khiển được xung xe thể thao chi vương Bugatti Veyron, đi tới Đại Phủ sở trụ tiểu khu cửa.

Cùng Trần Phàm giống nhau, Đại Phủ sở trụ tiểu khu cũng là xa hoa chung cư, bảo an 24 giờ trực ban, trong tiểu khu thăm dò rất nhiều, cơ hồ không có góc chết, phòng vệ thi thố nhất lưu.

Mất thấy phong cách Bugatti Veyron đi vào tiểu khu cửa, tiểu khu bảo an trước tiên cho đi, hẳn là trước hai ngày mới nhìn đến này lượng thường xuyên xuất hiện ở ô tô tập chỉ thượng xe thể thao, biết rõ này lượng xe thể thao chủ nhân liền ở tại trong tiểu khu, vì thế, trực tiếp cho đi.

Đem xe chạy đến tiểu khu bãi đỗ xe, Trần Phàm lấy ra di động báo thông Đại Phủ điện thoại, điện thoại qua vài giây mới bị chuyển được, ông nghe truyền ra Đại Phủ lời biếng thanh âm: “Đồ tể, người đánh thức ta mộng đẹp.”

Ngạc nhiên nghe được Đại Phủ nói, Trần Phàm một trận vô ngữ.

“Thân ái, người biết đến, ta giấc ngủ vẫn luôn không phải thực hào, một khi bị đánh thức liền rất khó ngủ.”

Điện thoại kia đầu, Đại Phủ thấy Trần Phàm không nói lời nào, oán trách nói: “Mà người cũng nên rõ ràng, thức đêm đối làn da nguy hại rất lớn.”

Từ Đại Phủ tiến vào Trần Phàm nội tâm thế giới, hiểu biết Trần Phàm quá khứ sau, Đại Phủ ở Trần Phàm rồi đi Anh quốc phía trước, có thể thực nhẹ nhàng mà nắm chắc Trần Phàm nội tâm ý tưởng, mà Trần Phàm lại trước sau đối Đại Phủ nắm lấy không ra, càng đừng nói đọc hiểu Đại Phủ nội tâm.

Tuy rằng về nước về sau, Trần Phàm phát hiện chính mình ở đối mặt Đại Phủ thời điểm cùng trước kia có rất lớn thay đổi, nhưng là hắn vẫn như cũ đọc không hiểu Đại Phủ.

Liền giống như đêm nay, Trần Phàm nằm mơ cũng không nghĩ tới, luôn luôn lý trí Đại Phủ sẽ làm hắn đi tiêu xe, mà tiền đặt cược thế nhưng là Đại Phủ chính mình.

Này không thể không nói thực hoang đường.

Càng hoang đường chính là, lúc này Đại Phủ cư nhiên cùng Trần Phàm xa giấc ngủ sẽ ảnh hưởng đến làn da.

“Diễn nữ nhân, người biết ta hiện tại muốn làm gì sao?” Trần Phàm bực lửa một chi thuốc lá, tức giận nói.

“A.” Điện thoại kia đầu, Đại Phủ thoải mái mà duỗi cái lưng eo, điều chỉnh một chút tư thế ngủ, hai điều thẳng tắp đùi đẹp đắp ở bên nhau, tròn xoe hương mộng lấy một cái mê người độ cung đầu lên: “Hay là người muốn hiện tại lên lầu?”

“Không sai, ta muốn lên lầu gõ khai đầu của người, nhìn xem người trong đầu rốt cuộc suy nghĩ cái gì.” Trần Phàm trong lòng thầm mắng thanh yêu tinh, hung hăng mà nói.

“Khanh khách.” Đại Phủ tức khắc bị Trần Phàm chọc cười, theo sau chớp chớp mắt, dùng một loại quỷ dị ngữ khí, chậm rãi nói: “Thân ái, nguyên bản, ta đáp ứng rồi người, nếu đêm nay người thắng được thi đấu, ta liền làm người nữ nhân. Bất quá, thật đáng tiếc, người lãng phí cơ hội này.”

“Ân?” Trần Phàm nao nao.

Điện thoại kia đầu, Đại Phủ tựa hồ có thể ảo tưởng ra Trần Phàm lúc này biểu tình giống nhau, lộ ra một cái giáo hoạt tươi cười: “Người quấy rầy ta giấc ngủ, ân, liền ở vừa rồi. Ta nhất thời cũng nghĩ không ra nên như thế nào trừng phạt người, cho nên, đáp ứng làm người nữ nhân sự tình liền xóa bỏ toàn bộ đi.”

“FUCK!” Nghe được Đại Phủ nói, Trần Phàm trực tiếp bóp tắt tàn thuốc, mắng: “Diễn nữ nhân, ta nhưng cho tới bây giờ không muốn làm người nam nhân, đều là người một bên tình nguyện. Ta tới chỉ là vì cho người còn xe mà thôi.”

“Phải không? Ta nhưng nhớ rõ người mấy ngày hôm trước nói qua, người chẳng những muốn ở thân thể thượng chinh phục ta, còn muốn tại tâm linh thượng chinh phục ta, ta vẫn luôn rất chờ mong. Như thế nào hôm nay liền biến thành không muốn làm ta nam nhân?”

Đại Phủ nhất châm kiến huyết nói: “Hảo, thân ái, thời điểm cũng không còn sớm, ta muốn uống bình rượu vang đỏ, hảo hảo bổ sung một chút giấc ngủ. Đến nỗi ô tô, người giao cho ta bảo tiêu đi, mặt khác, bọn họ sẽ đưa người trở về.”

Dứt lời, Đại Phù không đợi Trần Phàm đáp lời, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

“Kê diên.” Nghe ông nghe truyền ra “Đồ đồ” thanh, Trần Phàm mắng một tiếng, sau đó đi xuống ô tô, đem chìa khóa xe giao cho sớm đã chờ lâu ngày người da đen đại hán.

Người da đen đại hán tiếp nhận chìa khóa xe, lập tức vì Trần Phàm mở ra một chiếc chạy băng băng xe hơi cửa xe, làm ra một cái thỉnh thủ thế.

Thượng ô tô, Trần Phàm theo bản năng triều Đại Phù nơi chung cư nhìn lướt qua.

Chung cư, Đại Phù nắm cốc có chân dài, trần như nhộng mà đứng ở cửa sổ sát đất bên cạnh, giống như thượng đế chế tạo vũ vật giống nhau, ở dưới ánh trăng, tán ra vô hình dụ hoặc.

Đối với một cái đã từng ở trong đêm tối, bị mười mấy tên đỉnh cấp lính đánh thuê ở nguyên thủy rừng rậm đuổi giết người mà nói, có thể sống sót, quang có vận khí là không đủ.

Đối với người thường mà nói, như thế xa khoảng cách căn bản vô pháp thấy rõ cửa sổ sát đất bên cạnh Đại Phù, nhưng là Trần Phàm lại không giống nhau, hán có thể nhìn đến trần như nhộng Đại Phù.

Làm như đã nhận ra Trần Phàm đầu đi ánh mắt, Đại Phù ưỡn ngực trước chót vót ngọn núi, đối với Trần Phàm làm ra một cái hôn gió động tác.

Thấy như vậy một màn, Trần Phàm hoàn toàn vô ngữ.

Theo sau, ô tô khởi động, chậm rãi biến mất ở đêm tối bên trong.

“Cạc cạc cạc cạc.....” Nhìn theo ô tô rời đi, Đại Phù lớn tiếng nở nụ cười, cười đến không kiêng nể gì, theo sau, nàng đem màu đỏ tươi rượu vang đỏ đưa vào miệng, liếm liếm môi, mỉm cười nói:

“Thân ái, hiện tại, ta có thể khẳng định ta là thật sự đối với ngươi nghiêm. Bất quá, ta bỗng nhiên thay đổi chủ ý, ta không cam lòng như vậy bị ngươi dễ dàng mà chinh phục. Ngươi hiện tại bên người nữ nhân không ít, ta tưởng, ta hẳn là cùng ngươi, hoặc là các nàng chơi một hồi có ý tứ cạnh tranh trò chơi.”

Dưới ánh trăng, Đại Phù kia hoàn mỹ không tì vết thân thể mềm mại đủ để cho bất luận cái gì một người nam nhân vì này điên cuồng.

Đồng dạng, nàng con ngươi sở toát ra tới kiều ngạo, cũng đồng dạng có thể cho bất luận cái gì một người nam nhân nhìn thôi đã thấy sợ.

Xuất thân đặc thù nàng, trong xương cốt chảy xuôi cao quý, đồng dạng, còn chảy xuôi một loại kêu kiều ngạo đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: 1 cuộc điện thoại, 2 loại tâm tư

Sáng sớm, mặt trời chậm rãi từ Đông Phương dâng lên, rặng mây đỏ nhiễm hồng phía đông không trung, ánh mặt trời rải rác ở quân doanh mỗi một góc.

Dưới ánh mặt trời, huấn luyện kết thúc binh lính chỉnh tề có tổ mà kêu khẩu hiệu, chạy vào quân doanh, mà Đông Hải Đại Học năm nhất bọn học sinh còn lại là về mặt buồn ngủ mà triều sân thể dục chạy tới, có thậm chí một bên chạy một bên hệ quần áo.

Quân huấn đã qua một tuần, nhưng là bọn học sinh tựa hồ cũng không có thích ứng loại này chỉ có buồn tẻ huấn luyện quân doanh sinh hoạt.

Lý Thắng bị hủy bỏ Chi đội trưởng chức vụ sau, thay thế được Lý Thắng tân Chi đội trưởng đối thủ hạ binh lính nghiêm khắc yêu cầu, cầm cùng học sinh phát sinh xung đột.

Hiển nhiên, hán không nghĩ lặp lại Lý Thắng bi kịch.

“San San, nhanh lên, nếu không nên đến muộn.” Nữ sinh ký túc xá ngoại, Tô San phòng ngủ một cái nữ hài đối đỉnh hai cái gấu trúc mắt Tô San vẫy tay.

Phía trước Trương Thiên Thiên quay đầu lại nhìn đến Tô San vành mắt so ngày hôm qua buổi sáng càng hắc, trong lòng rất rõ ràng, Tô San ngày hôm qua chỉ sợ lại không có ngủ hảo.

Trên thực tế, này một tuần tới nay, Tô San chỉ ngủ quá một cái an ổn giấc, kia vẫn là ba ngày trước, liên tục bốn ngày đến một hai điểm mới đi vào giấc ngủ năng, thật sự kháng không được, lên giường sau không quá mười giây đồng hồ liền ngủ rồi.

Mà trừ bỏ một đêm kia ở ngoài, Tô San mỗi ngày đều sẽ trần trọc khó có thể đi vào giấc ngủ, cuối cùng chỉ có thể dùng đếm số cừu phương pháp tới đi vào giấc ngủ.

Đối với Tô San ngủ không tốt nguyên nhân, Trương Thiên Thiên thập phần rõ ràng, nàng biết là bởi vì Trần Phàm.

Nói chung, một người nếu cực kỳ muốn biết một việc chân tướng nói, sẽ phi thường thống khổ, dùng ngày đêm tư tưởng tới hình dung một chút đều không quá, cái loại cảm giác này liên phảng phất miêu tả từ ở trong lòng cáo a cáo, ngứa không được.

Chính như Trương Thiên Thiên suy nghĩ như vậy, Tô San ngủ không tốt, chỉ là muốn biết kia chuyện chân tướng, hoặc là nói là Trần Phàm roi xuống.

Bất đắc dĩ, đang ở quân doanh Tô San, vô pháp gọi điện thoại, đối này, chỉ có thể bị lòng hiếu kỳ không ngừng mà tàn phá, tàn phá kết quả là, gấu trúc mất một ngày so với một ngày hắc.

Giấc ngủ không người tốt, ngày hôm sau sáng sớm tinh thần thông thường đều không tốt, ở qua đi mấy ngày, Tô San mỗi ngày rời giường hà hoi không ngừng, biểu tình tiêu tụy.

Hôm nay nàng, cứ việc khí sắc như cũ không tốt, bất quá nguyên bản âm đạm con người lại lập loè chờ mong ánh mắt.

Trương Thiên Thiên tuy rằng có thể xác định Tô San cùng Trần Phàm chỉ gian quan hệ không đơn giản, nhưng không có chủ động hỏi qua, Tô San tự nhiên cũng sẽ không chủ động nói.

Lúc này, ngạc nhiên nhìn thấy mấy ngày hôm trước uể oải không phấn chấn Tô San tinh thần toả sáng, không khỏi cảm thấy tò mò.

Chờ Tô San ký túc xá bốn người đi vào sân thể dục thời điểm, đại bộ phận học sinh đều đã tới rồi, tốp năm tốp ba đứng chung một chỗ, không biết đang nói chuyện cái gì.

Phụ trách quân huấn huấn luyện viên cũng hết thấy đi tới sân thể dục, bất quá bọn họ cũng không có ngăn lại bọn học sinh nói chuyện phiếm hành vi, bởi vì còn chưa tới quân huấn bắt đầu thời gian, một khi tới rồi thời gian, huấn luyện viên sẽ làm bọn học sinh trước trạm nửa giờ quân tư, sau đó lại bắt đầu tân một ngày huấn luyện.

“Báo cáo huấn luyện viên.”

Coi như Trương Thiên Thiên ba người phải đi hướng công thương quản lý chuyên nghiệp đội ngũ hình vuông khi, Tô San bỗng nhiên một đường chạy chậm chạy đến huấn luyện viên bên cạnh, kính một cái tiêu chuẩn chào theo nghi thức quân đội.

Nhìn đến vành mắt biến thành màu đen Tô San, huấn luyện viên nhú một chút mày, trầm giọng hỏi: “Chuyện gì?”

“Huấn luyện viên, ta hôm nay thân thể thực không thoải mái.” Tô San lộ ra một bộ vẻ mặt thống khổ.

Huấn luyện viên mặt tối sầm: “Muốn xin nghỉ?”

“Không phải.” Tô San lắc lắc đầu: “Ta muốn đi phòng y tế kiểm tra một chút.”

Nghe được Tô San như vậy vừa nói, huấn luyện viên không khỏi nhớ tới Tô San mấy ngày nay biểu hiện, ở qua đi mấy ngày, bởi vì giấc ngủ không đủ, Tô San cả người uể oải không phấn chấn, huấn luyện đều là qua loa cho xong.

“Hảo đi.”

Tuy rằng đối với Tô San mấy ngày hôm trước không hảo hảo huấn luyện hành vi có chút bất mãn, bất quá huấn luyện viên cũng nhìn ra được Tô San thân thể trạng huống xác thật không tốt lắm, lại kiên trì đi xuống, chỉ sợ sẽ thật xảy ra chuyện, vì thế đáp ứng rồi Tô San thỉnh cầu: “Xem xong bác sĩ, đem bác sĩ chẩn bệnh lấy tới cấp ta xem.”

“Là! Huấn luyện viên!” Tô San hưng phấn mà đáp ứng rồi xuống dưới, theo sau cúi chào, xoay người rời đi, toàn bộ động tác liền mạch lưu loát, nào có mấy ngày hôm trước kia phó uể oải không phấn chấn bóng dáng?

“Toàn thể đều có, tập hợp!”

Đương các giáo quan bắt đầu tổ chức bọn học sinh trạm quân tư thời điểm, Tô San một đường chạy chậm triều phòng y tế chạy tới, kia cảm giác giống như là một cái muốn đi hẹn hò tiểu lãng nữ, trên mặt tràn ngập hưng phấn cùng kích động.

Một đường hừ tiểu khúc, Tô San đi tới phòng y tế cửa, gõ vang cửa phòng.

“Tiến vào!” Thực mau, bên trong truyền ra một cái trầm ổn thanh âm.

Tô San đẩy cửa mà nhập.

“Đồng học, người không thoải mái sao?” Nguyên bản đang ở xem báo chí quân y, nhìn đến Tô San vào cửa, buông báo chí, nhíu mày hỏi, mấy ngày nay, hẳn tiếp đãi mấy chục cái cố ý muốn mượn bệnh nghỉ ngơi học sinh, những cái đó học sinh đều không ngoại lệ, đều không có thực hiện được.

Tô San đầu điều đến giống như trống bỏi giống nhau: “Không phải!”

“Nếu không xem bệnh, vậy người không đi huấn luyện, tới nơi này làm cái gì?” Quân y vẻ mặt nghi hoặc.

Tô San đứng lý hợp tình nói: “Ta muốn đánh cái điện thoại.”

“Gọi điện thoại?” Quân y đầu tiên là ngăn ra, theo sau cố ý xụ mặt: “Chẳng lẽ người không biết quy định không cho phép các người gọi điện thoại sao?”

“Ta biết, nhưng là cái này điện thoại ta không đánh không được, ta đã dày vò vài thiên.”

Tô San nói, lộ ra một bộ ủy khuất biểu tình, nỗ lực mà bài trừ vài giọt nước mắt, theo sau càng là một phen nước mũi, một phen nước mắt mà nói:

“Đại thúc, ngài có điều không biết, quân huấn ngày đầu tiên cuối cùng bị các người mang đi người là ta bạn trai, hẳn đi rồi, ta vô pháp liên hệ hẳn, ta thực lo lắng hẳn, ngài liền đại phát từ bi, làm ta cho hẳn đánh cái điện thoại đi.”

“Cái nào?”

Nghe được Tô San nói lên ngày đó sự tình, quân y sắc mặt hơi đổi, hiển nhiên, bị kia chuyện ảnh hưởng đều không phải là Lý Thắng một người mà thôi, toàn bộ quân doanh người đều bị ảnh hưởng.

Tô San hồng con mắt, nhỏ giọng nói: “Chính là. Chính là cái kia vóc dáng cao cao, trắng trắng, ngây ngốc, lớn lên có điểm lão khí nam hài.”

“Ta không biết người nói chính là cái nào.” Quân y mắt tròn trắng, trong lòng vô ngữ, nào có như vậy hình dung người?

Tô San nóng nảy, nguy trạng ra tới ủy khuất biểu tình tức khắc biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tức muốn học máu nói: “Ai nha! Đại thúc, chính là, chính là các người bộ đội xuất động một đồng người xách theo thương đi vào thảo cái kia nam hài.”

“Là hẳn a.” Quân y sắc mặt lại lần nữa biến đổi, hoảng hốt vài giây, theo sau hỏi: “Người vừa rồi nói, người là hẳn bạn gái?”

“Ân.” Cùng phía trước nguy trạng bất đồng, lúc này Tô San nghe được quân y hỏi như vậy, tim đập thê nhưng có chút nhanh hơn, theo bản năng mà dịch khai ánh mắt, nhẹ nhàng gật gật đầu.

Này vẫn là nàng lần đầu tiên trước mặt ngoại nhân thừa nhận cùng Trần Phàm quan hệ.

Thấy Tô San gật đầu, quân y trong đầu không khỏi hiện lên nhớ tới chiến hữu cùng hẳn miêu tả kia chuyện nội tình, không chút do dự đáp ứng rồi xuống dưới: “Người đánh đi.”

Dứt lời, quân y trực tiếp đứng dậy, hướng ngoài cửa đi đến, kia tư thế phảng phất đang nói: Người muốn đánh bao lâu cũng chưa quan hệ!

Tô San đầu tiên là ngăn ra, theo sau đại hỉ, trực tiếp chạy về phía điện thoại.

Mà quân y còn lại là ra khỏi phòng, đồng thời giúp Tô San kéo lên cửa phòng, trong lòng lại là buồn bực tới rồi cực điểm: Người nếu là vị kia đại gia bạn gái còn dùng đến ta này gọi điện thoại sao? Chỉ cần người phân phó một tiếng, liền tính người muốn dùng chi đội lớn lên đi động gọi điện thoại, chi đội trường cũng không dám nói nửa cái “Không” tự a?

Quân y ý nghĩ trong lòng, Tô San tự nhiên là không biết, nếu là nàng biết, chỉ sợ cũng không ngừng là gọi điện thoại đơn giản như vậy, phỏng chừng muốn xách thượng hành lý trực tiếp về nhà.

Đi vào điện thoại cơ trước, Tô San tiểu tâm can “Bùm bùm” mà nhảy cái không ngừng, thế nhưng là có chút khản trương.

Liên tục làm hai cái hít sâu, Tô San cầm lấy điện thoại, ngón tay rất nhỏ run rẩy mà đánh bấm Trần Phàm di động.

Một giây, hai giây, ba giây, bốn giây, năm giây.

“Ngài hảo, ngài sở bất đánh điện thoại tạm thời vô pháp chuyển được.” Không biết qua bao lâu, ống nghe truyền ra giọng nói tiểu thư êm tai thanh âm.

“Đảm cứt chó hổn đản, người cư nhiên dám không tiếp điện thoại?” Tô San trong lòng một trận nén giận, vì đánh cái này điện thoại, nàng chính là trầm tư suy nghĩ mấy ngày, cuối cùng chịu không nổi dày vò, cắn răng quyết định đối quân y nói ra cùng Trần Phàm quan hệ, lấy này đạt được gọi điện thoại cơ hội.

Tô San ý tưởng rất đơn giản — thân là bạn gái, quan tâm một chút bạn trai roi xuống, cái này hẳn là không tính quá phận.

Nén giận đồng thời, Tô San còn có một ít lo lắng, ở nàng xem ra, Trần Phàm nếu không có việc gì nói, sẽ không không tiếp điện thoại.

Trong lòng mình bạch điểm này, Tô San lại lần nữa bắt thông Trần Phàm di động.

“Tô San?” Lúc này đây, điện thoại thực mau chuyển được, ổng nghe truyền ra Trần Phàm thanh âm.

Đột nhiên nghe được Trần Phàm một giọng kêu ra bản thân tên, Tô San đầu tiên là một chỉnh, theo sau bạo nộ: “Hảo a! Ngươi cái dám cắt chó hỗn đản, ngươi nếu biết là ta điện thoại, cư nhiên không tiếp, ngươi thần mã ý tứ?”

“Ngao lão bà a, ngươi hiểu lầm ta, lão công ta mới vừa đi tiểu ah, này không, vừa muốn cho ngươi về quá khứ, ngươi liền đánh lại đây.”

Trần Phàm cột nhà mà nói, hán đoán được số điện thoại là quân đội, sờ dĩ cho rằng là Tô San, là bởi vì biết hán số điện thoại chỉ có Tô San cùng Đại Phù.

Nghe được Trần Phàm kia thành thoi ngữ khí, Tô San cái mũi không khỏi đau xót, trên mặt tràn ngập ủy khuất —— ta ở chỗ này lo lắng muốn chết, ngươi nhưng thật ra sung sướng thực a?

“Ngao lão bà, như thế nào không nói lời nào? Chẳng lẽ là nghe được lão công thanh âm, kích động ảm đạm rơi lệ?” Trần Phàm cười đùa giỡn nói.

Trần Phàm lời kia vừa thốt ra, Tô San trong lòng kia ti ủy khuất tức khắc biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thay thế chính là phẫn nộ: “Ngươi như thế nào không đi mua khối đậu hũ đâm chết? Bốn tiểu thư phiền ngươi còn không kịp đâu, như thế nào sẽ kích động?”

“Nga? Vậy ngươi đại sáng sớm cho ta gọi điện thoại làm gì?” Trần Phàm giả ngu hỏi.

“Ta. Ta chỉ là muốn cho ngươi cho ta biết ba, làm hán ngã lại biện pháp, xem có thể hay không làm ta trước tiên rời đi quân doanh.” Tô San nói dối nói: “Lại như vậy đi xuống, bốn tiểu thư liền phải phơi thành Công-gô người!”

“Ngươi như thế nào không chính mình nói?” Trần Phàm cười hỏi.

Tô San thiếu chút nữa không bị Trần Phàm lời này khí ngắt xiu đi, bắt quá vì nguy trang, đành phải nói: “Ta này không phải sợ ta ba giáo huấn ta sao, ngươi nói tổng so với ta nói tốt a!”

“Ngươi sợ, ta sẽ không sợ a?” Trần Phàm không cho là đúng nói.

“Ngươi. Ngươi.” Tô San bị tức giận đến cả người loạn run, theo sau nổi giận nói: “Tính, bốn tiểu thư còn không hiếm lạ đâu!”

“Bang!”

Nói, Tô San trực tiếp cắt đứt điện thoại, sau đó hung hăng mà dậm chân, giống cái tràn ngập oán khí oán phụ giống nhau, mắng: “Xú hỗn đản, không biết xấu hổ hỗn đản, xứng đáng bị đánh, ta nếu là lại lo lắng ngươi, ta chính là heo! Ngươi chờ, ta trở về muốn ngươi hảo nhìn!”

Lời vừa ra khỏi miệng, Tô San tức khắc ngơ ngẩn, theo sau đen nhánh mắt to châu xách hai vòng: “Nghe tên hỗn đản này khẩu khí, tựa hồ một chút sự tình cũng không có, kia nói cách khác.”

Giờ khắc này, Tô San không khỏi nhớ tới lúc trước truyền lưu cái thứ nhất phiên bản: Trần Phàm giống như thiên thần hạ phàm giống nhau, đầu tiên là làm không có tham dự kia chuyện người rời đi, sau đó đóng lại cửa phòng, đem Hoàng Hiểu Đông, Ngô Khải đám người đánh đến khóc cha kêu mẹ, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Hồi tưởng khỏi lúc ấy truyền lưu phiên bản, Tô San tiểu tâm can một trận kinh hoàng, biểu tình kia kêu một cái kích động, đang muốn gọi điện thoại hướng Trần Phàm chứng thực, nhưng là cầm lấy microphone sau, lại ngăn cản cả người, theo sau do dự vài giây, hung hăng mà buông điện thoại:

“Hừ, ta mới không hiếm lạ biết đâu!”

Cắt lời, Tô San trực tiếp xoay người rời đi phòng y tế.

Cùng lúc đó, điện thoại kia đầu Trần Phàm, trong lòng lại là chảy qua một tia dòng nước ấm.

Lấy hán xem mặt đoán ý năng lực, sao có thể phát hiện không đến Tô San trong giọng nói lo lắng?

Bên tai quanh quẩn Tô San kia hải từ thức lời nói, Trần Phàm cũng không có cấp Tô Thanh Hải gọi điện thoại, mà là khép lại di động.

Ở hán xem ra, quân huấn đối với Tô San mà nói, là một lần khó được rèn luyện, nếu như vậy sớm kết thúc, đối Tô San không có gì chỗ tốt.

“Nha đầu ngọc, vì cho ta đánh cái này điện thoại, không thiếu tổn tâm tư đi?”

Nghĩ đến Tô San cuối cùng mạnh miệng nói dối ngữ khí, Trần Phàm không khỏi cười.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Nóng lòng về nhà

Đang lúc hoàng hôn, hoàng hôn nghiêng quải phương Tây, dư huy rải lạc ở Từ Kim Sơn trung học, ánh vàng rực rỡ một mảnh, làm cả tòa vườn trường tràn ngập an tĩnh, tường hòa hơi thở.

Cao nhị nhất ban trong phòng học, một mảnh an tĩnh, bao gồm Điền Thảo ở bên trong tuyệt đại đa số học sinh đều ở đáp thượng tiết toán học khóa lão sư phát bài thi.

So sánh với mặt khác đồng học mà nói, Điền Thảo đáp đề tốc độ phi thường mau, nàng cơ hồ không dùng tự hỏi, dùng hạ bút như bay tới hình dung một chút cũng không quá.

Đây là nàng đáp đề thói quen.

Ở qua đi một ít năm trung, trừ bỏ trung khảo khảo thí ở ngoài, dĩ vãng mỗi lần thi cử, Điền Thảo đều sẽ quy định chính mình muốn ở khảo thí kết thúc trước, trước nửa giờ đáp xong bài thi.

Tốc độ nhanh, khó tránh khỏi có sơ sẩy địa phương, thành tích tự nhiên sẽ hơi kém cỏi một ít, nhưng là Điền Thảo lại không để bụng, nàng để ý chính là hiệu suất, hơn nữa nàng tin tưởng mặc dù chính mình như vậy yêu cầu chính mình, vẫn như cũ có thể bắt được đệ nhất.

Đây là một loại thâm nhập cốt tủy tự tin.

Ở Điền Thảo đám người nghiêm túc đáp đề đồng thời, cho tới nay chặt chẽ ngồi ổn tuổi đệ nhị bảo tọa Sở Qua lại là một tay chống cằm, nhìn ngoài cửa sổ hoàng hôn, trong đầu thoáng hiện chính là một tuần trước cái kia điên cuồng ban đêm.

Trần Phàm điều khiển Bugatti Veyron đánh bại hắc xe bảng xếp hạng top 10 Grimm sau, thanh danh hoàn toàn đại chấn, bao gồm Hà Lão Lục ở bên trong ngắm đua xe vòng nhân sĩ lợi dụng các loại con đường tìm hiểu Trần Phàm chân thật thân phận, nhưng là lại không có chút nào mạnh mẽ.

Trừ lần đó ra, bị Trần Phàm đả thương Tạ Khâu cùng Trịnh Gia Hào hai người cha mẹ cũng âm thầm đối Trần Phàm tiến hành rồi điều tra, điều tra kết quả cùng Hà Lão Lục đám người giống nhau, chỉ là biết ngày đó buổi tối uy chấn một phương quá giang mãnh long cùng Đại Phù quan hệ không giống bình thường.

Tìm hiểu đến tin tức này, Tạ gia cùng Trịnh gia lập tức đình chỉ tìm hiểu, mà là lựa chọn đem đánh nát hàm răng hướng trong bụng nuốt.

Ở hai nhà người xem ra, có thể cùng Đại Phù quan hệ mật thiết người, tuyệt không phải bọn họ có thể khiêu chiến.

Trên thực tế, tất cả mọi người biết, nếu từ Điền Thảo nơi này xuống tay nói, là có thể tìm hiểu đến Trần Phàm lai lịch, nhưng là ngày đó sự tình cấp mọi người gõ vang chuông cảnh báo — trên chọc Điền Thảo, chẳng khác nào khiêu khích Trần Phàm!

Không có người dám đi xúc Trần Phàm nghịch lân.

Sở Qua cũng không có đi quấy rầy Điền Thảo, cứ việc hấn so bất luận kẻ nào đều muốn biết Trần Phàm chân thật lai lịch.

“Đình linh linh.....”

Không biết qua bao lâu, tan học tiếng chuông vang lên, nguyên bản an tĩnh vườn trường lập tức trở nên sôi trào lên.

Cao nhị nhất ban trong phòng học, Điền Thảo ở ngồi cùng bàn tràn đầy hâm mộ biểu tình trung, thu hồi đã đáp xong bài thi, đứng dậy rồi đi phòng học.

“Điền Thảo, từ từ.” Đương Điền Thảo đi đến phòng học cửa thời điểm, phía sau vang lên Sở Qua thanh âm.

Điền Thảo bước chân dừng lại một chút, mảy hơi hơi nhẩn lại.

Chính như Điền Thảo đêm đó đối Trần Phàm theo như lời như vậy, từ đêm đó sự tình qua đi, bao gồm Sở Qua ở bên trong sở hữu ăn chơi trác táng không còn có quấy rầy Điền Thảo, đến nỗi những cái đó bởi vì ghen ghét đỏ mắt mà sau lưng nói chính mình nói bậy người, Điền Thảo cũng không có để ở trong lòng.

Hiện giờ, nghe được Sở Qua thanh âm, lại là làm Điền Thảo có chút nghi hoặc — nàng vốn tưởng rằng Sở Qua đã từ bỏ.

“Có việc sao?” Điền Thảo quay đầu lại, sắc mặt bình tĩnh hỏi.

Sở Qua hít sâu một hơi, hơi có chút kích động nói: “Ta có chút việc muốn hỏi người, chúng ta đi ra ngoài nói.”

Nói, Sở Qua dẫn đầu đi ra phòng học, đi hướng hành lang quẹo vào chỗ, Điền Thảo hơi do dự, theo đi lên.

Chung quanh học sinh tuy rằng tò mò hai người muốn nói chuyện gì, lại không dám vây qua đi, mà là tự giác mà rời xa.

Ở quá khứ một tuần, Điền Thảo có thể rõ ràng mà cảm nhận được, Sở Qua nhìn phía nàng ánh mắt nhiều ít có chút biến hóa, nàng biết này hết thầy đều là bởi vì Trần Phàm.

Hiện giờ thấy Sở Qua biểu tình hơi có chút do dự, nàng nghĩ lại tưởng tượng liền đoán được trong đó miêu ni, nhân nhạ hỏi: “Người là muốn hỏi ta, ngày đó giúp ta làm nổi bật người là người nào, đúng không?”

Sở Qua không nghĩ tới Điền Thảo sẽ chủ động đặt câu hỏi, đầu tiên là ngần ra, theo sau gật gật đầu, vẻ mặt chờ mong biểu tình.

Điền Thảo khẽ nhú mày: “Người tìm hiểu hần làm cái gì?”

“Ta tưởng bái hần làm thầy.” Sở Qua vẻ mặt trịnh trọng mà nói.

Bái sư?!

Ngạc nhiên nghe thế hai chữ, tuy là Điền Thảo tố chất tâm lý không tồi, cũng lấp bắp kinh hãi.

“Ta từ nhỏ liền thích đua xe, vẫn luôn mộng tưởng trở thành chức nghiệp đua xe tay.” Sở Qua lại không để ý tới Điền Thảo kinh ngạc, trầm giọng nói: “Hần là ta đã thấy lợi hại nhất đua xe tay, cho nên, ta muốn bái hần làm thầy.”

Nói tới đây, Sở Qua tựa hồ nhớ tới cái gì, vội vàng lại bổ sung nói: “Điền Thảo, người yên tâm, từ nay về sau, ta sẽ không lại đánh người chủ ý, chỉ hy vọng người có thể giới thiệu hần cùng ta nhận thức.”

Nhận thấy được Sở Qua chân tình biểu lộ, Điền Thảo trong lòng nhiều ít có chút kinh ngạc, ở nàng trong trí nhớ, Sở Qua thuộc về cái loại này không sợ trời không sợ đất chủ, chưa từng phục quá ai, nói khoa trương một chút, thuộc về cái loại này trời sinh có Vương Bá chí khí người, chính là hiện giờ lại cầu nàng giới thiệu Trần Phàm cùng hần nhận thức.

“Ta cùng hần không thân.” Hơi suy tư, Điền Thảo nhẹ nhàng lắc đầu.

Ngạc nhiên nghe được Điền Thảo nói, Sở Qua tròn tròn đôi mắt: “Cái gì? Người cùng hần không thân? Sao có thể?”

“Ta xác thật cùng hần không thân.” Điền Thảo cười khỏ nói: “Ngày đó phía trước, ta cùng hần cũng chỉ là từng có gặp mặt một lần mà thôi.”

Nói xong lời cuối cùng, Điền Thảo ngữ khí hơi có chút dị thường, nhưng là lâm vào khiếp sợ Sở Qua cũng không có nhận thấy được.

Theo sau, không đợi Sở Qua đáp lời, Điền Thảo ôm sách vở, lập tức rời đi.

Hành tẩu ở hành lang, hoàng hôn chiếu xạ ở Điền Thảo kia trắng nõn trên mặt, cho người ta một loại yên lặng cảm giác.

Gió nhẹ thổi qua, thổi bay nàng kia phiêu dật hắc ti, trên trán tóc mái che đầy nàng cặp kia linh động con ngươi, lại không cách nào che dấu con ngươi chỗ sâu trong kia một tia gọn sáng.

Nàng biết, chính mình cũng không có quen nam nhân kia.

Nàng cũng biết, chỉ cần chính mình hỏi cái kia chung cư, là có thể nhìn thấy nam nhân kia.

Nhưng là, nàng nói cho chính mình: Không thể đi.

.....

Đối với này hết thầy không hề biết Trần Phàm, ngồi ở một chiếc đi trước Đông Hải vô cảnh tổng bệnh viện xe taxi, ngậm một chi thuốc lá, một bên thưởng thức ngoài cửa sổ cực nhanh cảnh sắc, một bên cùng xe taxi tài xế nói chuyện phiếm.

Xe taxi tài xế là cái bốn mươi tới tuổi nam nhân, tướng mạo thực hàm hậu, nhưng thích đa sầu đa cảm, nhìn đến trên đường cái những cái đó ăn mặc váy ngắn nữ hài tử, liền thổn thức hần khi còn nhỏ những cái đó nữ hài tử cỡ nào cỡ nào thuần khiết cùng bảo thủ.

Đối với xe taxi tài xế cảm thán, Trần Phàm chỉ là cười phụ họa, cũng không phát biểu ý kiến.

“Ai, hiện tại người trẻ tuổi a, khó lường a.” Xe taxi tài xế bực lửa một chi thuốc lá, hồi ức nói: “Nhớ rõ có một lần, ta ở Nam Kinh lộ một nhà vũ trường cửa tái một đôi tuổi trẻ nam nữ, nam anh tuấn, nữ xinh đẹp, trang điểm phong tao, chính là hoá trang có điểm nùng. Hai người lên xe sau, đem ta trở

thành không khí, ngay tại chỗ ôm ở cùng nhau, một bên hôn môi, một bên xé rách đối phương quần áo. Để cho ta kỳ quái chính là, ta còn nghe được “Ong ong” thanh âm.”

Nói tới đây, xe taxi tài xế xuyên thấu qua phản quang kính, cười khỏ một tiếng: “Tiểu huynh đệ, ngươi đoán đó là cái gì thanh âm?”

“Không biết.” Hơi suy tư, Trần Phàm lắc lắc đầu.

“Ngay từ đầu, ta cũng không biết là cái gì thanh âm, thậm chí ta còn tưởng rằng có phải hay không chính mình xe hỏng rồi.” Xe taxi tài xế nói tới đây, có vẻ có chút hưng phấn, thanh âm cũng đề cao rất nhiều: “Kết quả, chờ tới rồi địa chỉ, hai người sửa sang lại quần áo thời điểm, ta phát hiện, cái kia nữ tử từ váy móc ra một cái hồng nhạt đồ vật.....”

Hồng nhạt đồ vật?!

Trần Phàm không khỏi nhớ tới ngày đó Chu Văn quan khán AV khi, phim nhựa đạo cụ, tức khắc không nhìn được mà bật cười.

Làm như thấy Trần Phàm hứng thú không phải quá cao, xe taxi tài xế không có tiếp tục hỏi ức chuyện cũ, mà là chuyển tâm lái xe, mà Trần Phàm còn lại là đem tàn thuốc đạn đến ngoài cửa sổ, hưởng thụ cảm lạnh phong thổi tập.

Nửa giờ sau, xe taxi đến Đông Hải võ cảnh tổng đội bệnh viện. Đông Hải võ cảnh tổng đội bệnh viện cửa, thương đã khỏi Ngu Huyền sớm đã chờ lâu ngày, mắt thấy Trần Phàm từ xe taxi đi xuống, lập tức đón đi lên, cười ha hả nói: “Mịa, gốc tại bệnh viện, buồn đến trứng đau lại không ra viện phòng chừng sẽ nổi điên không thể!”

Nghe được Ngu Huyền oán giận, Trần Phàm hơi hơi mỉm cười, lại chưa nói cái gì, hần nghe Ngu Huyền nói qua, Ngu Huyền gia gia chẳng những là luyện võ người, hơn nữa đối y thuật rất có thành tựu, Ngu Huyền từ nhỏ đến lớn căn bản liền không đi qua bệnh viện, sinh bệnh, đều là từ hần gia gia ra tay trị liệu.

“Đừng rồi, Tiểu Phàm, hôm nay là quân huân kết thúc, Chu Văn cùng Tiêu Phong hai người hần là trở lại vườn trường.” Ngu Huyền bỗng nhiên nhớ tới cái gì, bay nhanh mà nói.

Trần Phàm lắc lắc đầu: “Còn ở trên đường, bất quá lập tức mau tới rồi. Vừa rồi Tiêu Phong cho ta gọi điện thoại, buổi tối cùng nhau ăn cơm.”

Nghe Trần Phàm như vậy vừa nói, Ngu Huyền cũng không hề vô nghĩa, sinh long hoạt hổ mà chui vào xe taxi, không có chút nào bị thương dấu hiệu.

Tô San kia nha đầu cũng nên đã trở lại, lấy năng cá tính hần là trực tiếp hỏi chung cư đi?

Nhận thấy được ô tô khởi động, Trần Phàm trong đầu dần hiện ra Tô San kia thanh xuân hoạt bát bộ dáng, không cảm cười.

Đột nhiên, hần phát hiện chính mình đã dần dần thích ứng cùng Tô San đấu võ mồm mỗi ngày, trong khoảng thời gian này, không có Tô San cùng hần đấu võ mồm, hần tổng cảm thấy trong sinh hoạt thiếu đi cái gì.

“Hất-xì.....”

Ngay sau đó, Trần Phàm không thấu đánh hai cái hất xì.

“Dầm cứt chó hỗn đản, bốn tiểu thư đã trở lại, hai ta trưởng nên hảo hảo tính tính!”

Cùng lúc đó, trong một cái quân dụng xe tải trên đường cao tốc, Tô San nhìn quốc lộ hai bên nhà cao tầng, về mặt hưng phấn, kia cảm giác, phảng phất đã thấy được Trần Phàm bị nâng khi dễ thê thảm bộ dáng giống nhau.

Lúc này nàng, nóng lòng về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Mời!

Trần Phàm cùng Ngu Huyền đi vào Đông Hải Đại Học thời điểm, từng chiếc quân dụng xe tải từ trường học cửa sử nhập, liền thành xà hình, sử hướng về phía sân thể dục.

Sân bóng phía trước Chủ tịch Đài sớm bị bố trí, phô trương màu đỏ thắm, mặt trên bày hội nghị bàn, ngồi một loạt giáo lãnh đạo.

Lão viện trưởng cũng không ở trong đó, Hoàng Hiểu Đông mẫu thân cũng không ở. Biết được vô pháp trả thù Trần Phàm sau, Hoàng Hiểu Đông cha mẹ lập tức liên hệ trong ngoài nước nổi danh bác sĩ khoa ngoại, ý đồ cứu lại Hoàng Hiểu Đông, nhưng là lại không có khởi đến bất cứ tác dụng.

Bọn họ mời sở hữu bác sĩ ở kiểm tra quá Hoàng Hiểu Đông thương thế sau, nói đồng dạng một câu: Người nhĩ tử nửa đời sau nhất định phải ở trên xe lăn vượt qua.

Đối với này hết thảy, Trần Phàm cũng không cảm kích.

Lúc này hẳn không có cùng Ngu Huyền chờ đợi ở sân thể dục, mà là ngồi tại 108 trong phòng ngủ, chờ Chu Văn cùng Tiêu Phong hai người trở về.

Ước chừng một giờ sau, 108 phòng ngủ đại môn bị người đẩy ra, Chu Văn cùng Tiêu Phong hai người xuất hiện ở cửa.

Lúc này Chu Văn đã không giống hai cái cuối tuần trước như vậy uể oải ỉu xiu, tương phản, cặp kia vẫn đọc con người nhiều một tia kiên nghị.

Tiêu Phong bởi vì từng dục quá độ nguyên nhân, sắc mặt vẫn luôn thập phần tái nhợt, nhưng là trải qua quân huấn sau, hần làn da biến thành rất nhiều người tha thiết ước mơ màu đồng cổ, vành mắt sưng vù cũng đã biến mất, một đôi mê người con người sáng ngời có thần.

“Dựa vào!” Mắt thấy Trần Phàm cùng Ngu Huyền hai người thích ý mà nằm ở trên giường, uống trà Ô Long, Tiêu Phong cực kỳ bất nhả mà làm ra một cái toàn cầu thông dụng khinh bỉ động tác: “Các người hai cái nhưng thật ra thánh thai a? Đặc biệt là người Ngu mỹ nhân, huynh đệ ta bởi vì lo lắng người an nguy, mỗi đến buổi tối đều trần trọc khó có thể đi vào giấc ngủ.”

Vừa vào cửa, Tiêu Phong chính là một trận tổ khổ, mà Chu Văn còn lại là bay nhanh mà vọt tới chính mình ngăn tủ trước, thuận thực mà mở ra ngăn tủ, lấy ra Notebook, cắm thượng nguồn điện, liền lên mạng tuyến, mở ra máy tính.

Nhìn đến Chu Văn hành động, Trần Phàm lập tức minh bạch cái gì, mà giống oán phụ giống nhau oán giận Tiêu Phong còn lại là về mặt kinh ngạc: “Dựa vào! Tiểu văn tử, người không phải đâu? Hai ta đều mười lăm thiên không hảo hảo tắm rửa, người không cùng ta đi tắm rửa, một hồi tới liền khai máy tính nghiên cứu người nhân thể nghệ thuật?”

“Tiếp viên hàng không ra tân phiền.” Chu Văn bĩu môi.

Ngu Huyền vốn dĩ nghe được Tiêu Phong nói sau còn có chút xấu hổ, lúc này nhìn đến kẻ dõng dạc Chu Văn hành động, sang sảng cười: “Tiêu Phong a, người không cần một hồi tới liền trách cứ yem a! Nãi nãi, ta ở bệnh viện ở mười lăm thiên, điều điều mau nghẹn ra trứng! Ngu ca nhưng thật ra tưởng quân huấn đâu!”

“Thiếu tới, điển hình được tiện nghi còn khoe mẽ.” Tiêu Phong khinh bỉ nói một câu, sau đó nhìn Trần Phàm liếc mắt một cái: “Trần Phàm, các người đội lát nữa, chúng ta đi trước tắm rửa, sau đó đi ăn cơm, vũ trường, đêm nay phải hảo hảo điên cuồng một chút.”

Dứt lời, Tiêu Phong tựa hồ cảm thấy chính mình trên người thật sự quá bẩn, cũng không hề nhiều lời, nhanh chóng lấy ra bản thân rửa mặt đồ dùng, do dự một chút, vẫn là đi đến về mặt tập trung tinh thần Chu Văn trước người, vỗ vỗ Chu Văn bả vai: “Tiểu Văn tử, người xác định người muốn xem xong tiếp viên hàng không tân phiền mới đi tắm rửa?”

“Là.” Chu Văn làm lơ Tiêu Phong, biểu tình kiên định.

Tiêu Phong một trận vô ngữ, Trần Phàm còn lại là cười khổ nói: “Chu Văn, thời gian này cũng không còn sớm, người vẫn là đi trước cùng Tiêu Phong tắm rửa, sau đó chúng ta đi ăn cơm đi. Đến nỗi này phiền tử, ngày mai xem cũng giống nhau.”

Lúc này đây, Chu Văn lại không có lập tức phản bác, mà là do dự một chút, nhịn đau đi động con chuột điểm cái xoa, quay đầu lại hướng Trần Phàm gật gật đầu: “Hảo.”

Chu Văn biểu hiện cũng không có làm Tiêu Phong cảm thấy kỳ quái, đã trải qua quân huấn lúc sau, hẳn biết, trong phòng ngủ thoạt nhìn nhất không chớp mắt Trần Phàm, đã ở vô hình bên trong thành 108 phòng ngủ trung tâm.

7 giờ thời điểm, Trần Phàm, Ngu Huyền, Chu Văn ba người ngồi Tiêu Phong kia lượng phong tạo bảo mã (BMW) X6, đi tới Phúc Lai tiệm cơm.

Cùng khai giảng ngày đầu tiên giống nhau, hôm nay Phúc Lai tiệm cơm sinh ý cực kỳ hỏa bạo, cửa bãi đỗ xe sớm bị cấp bậc cao thấp không đồng nhất ô tô chiếm满.

“May mắn ca có dự kiến trước, biết hôm nay ăn cơm người nhiều, riêng rời đi quân doanh thời điểm đình ghé lỗ.” Đem ô tô ngừng ở đường cái bên cạnh, Tiêu Phong lộ ra một bộ “Quả nhiên không ra ta sở liệu” biểu tình.

“Cay rất phao màn thầu khá tốt.” Chu Văn bình tĩnh nói, nhìn dáng vẻ tựa hồ còn tại hoài niệm “Tiếp viên hàng không” tân phiền, nghĩ tức chiến tức thắng.

Tiêu Phong thiếu chút nữa không khí học máu: “Dựa vào! Tiểu Văn tử, người không cần như vậy hảo không? Một hồi chúng ta cơm nước xong, đi Kim Bích Huy Hoàng, nơi đó muội tử thủy linh thực, đến lúc đó người coi trọng cái nào tùy tiện chọn, ca thỉnh người. Không cần luôn đương lý luận đề, thực

tiền mới là vương đạo.”

“Thấp kém.” Chu Văn không cho là đúng, ngẩng đầu đi vào tiệm cơm.

“Ông nội của ta nói, nữ nhân như mảnh hổ, niên thiếu khi chạm vào không được.” Ngu Huyền theo sát sau đó.

Hai người nói làm Tiêu Phong khóc không ra nước mắt, đáng thương hề hề mà nhìn Trần Phàm: “Trần Phàm, ngươi đâu?”

“Có đạt tới Đại Phù cái loại này cấp bậc sao?” Trần Phàm trêu ghẹo nói.

“Gi?” Tiêu Phong đầu tiên là ngần ra, theo sau nổi trận lôi đình mà mắng: “Dựa! Trần Phàm, ngươi đây là ở khinh nhờn trong lòng ta nữ thân!”

.....

Bằng hữu lúc gian nan cộng hoạn không khó, cộng đồng hưởng phúc khó hơn lên trời.

Tạm thời không đề cập tới Trần Phàm bốn người sau này hay không sẽ cùng nhau hưởng phúc, ít nhất, bốn người ở quân huân trong lúc cộng quá hoạn nạn, như vậy trải qua, làm đến bọn họ chỉ gian hữu nghị nhanh chóng thặng ôn, xa không phải một ít thông qua bàn tiệc nộp lên ra hữu nghị có thể bằng được.

Vì thế, cùng khai giảng ngày đầu tiên liên hoan so sánh với, này bữa cơm không khí muốn càng thêm hòa hợp.

Cơm no rượu đủ qua đi, Tiêu Phong bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nói: “Đúng rồi, Trần Phàm, có chuyện tình anh em thiếu chút nữa quên theo như ngươi nói.”

“Chuyện gì?” Trần Phàm vốn dĩ ở hưởng thụ sau khi ăn xong một chi yên thích ý, ngạc nhiên nghe được Tiêu Phong nói, lược cảm tò mò hỏi.

“Còn nhớ rõ đại mỹ nữ Tô San đi?” Tiêu Phong không có hảo ý địa đạo.

“Đương nhiên nhớ rõ, ngày đó nàng chính là ở ngoài sân cấp ta ca bốn cái cổ lên đầu.” Trần Phàm gật gật đầu, trong lòng lại là ám đạo, nải nải tích, ta mỗi ngày cùng nàng ở cùng một chỗ, có thể không nhớ rõ sao?

Trong lòng thâm nghĩ đồng thời, Trần Phàm cũng có chút tò mò Tiêu Phong không duyên cớ vô cớ mà đề Tô San làm cái gì.

“Hậu thiên là Tô San đại mỹ nữ sinh nhật.” Tiêu Phong ra vẻ thần bí nói.

Tô San sinh nhật tới rồi?

Trần Phàm trong lòng hơi hơi chấn động, theo sau, một loại kêu tự trách đồ vật tràn ngập ở hần trong lòng.

Cứ việc hần cùng Tô San là bởi vì một ít đặc thù nguyên nhân mới đính hôn, nhưng là đính hôn đã là sự thật.

Ở như vậy một loại tình hình hạ, thân là Tô San vị hôn phu, liền Tô San sinh nhật cũng không biết, cái này vị hôn phu cũng đương đến quá không xứng chức một ít.

Trong lòng tự trách đồng thời, Trần Phàm trên mặt lại là không có lộ ra cái gì sơ hở, mà là ra vẻ tò mò hỏi: “Xem ra ngươi cùng Tô San hiện tại quan hệ không tồi a? Liên nàng hậu thiên sinh nhật ngươi đều tìm hiểu tới rồi.”

“Thiết! Nơi nào là chúng ta tìm hiểu, là chính nàng chính miệng nói cho ta.” Tiêu Phong đắc ý nói: “Hơn nữa.....”

“Tiểu phong a, ngươi có thể hay không dùng một lần đem nói cho hết lời a, ngươi đây là ở điều yêm cùng Trần Phàm ăn uống a?” Mất thấy Tiêu Phong lại thừa nước đục thả câu, Ngu Huyền tức giận nói.

Lần này, không đợi Tiêu Phong mở miệng, Chu Văn đỡ một chút đôi mắt, dẫn đầu nói: “Tô San mời chúng ta 108 ký túc xá bốn người tham gia nàng sinh nhật party.”

Kia nha đầu vô duyên vô cớ mà thỉnh Tiêu Phong bọn họ tham gia sinh nhật party làm cái gì?

Chẳng lẽ không sợ cho hấp thụ ánh sáng ta cùng nàng quan hệ?

Trần Phàm chậm rãi phun ra một ngụm sương khói, ở trong lòng thâm hỏi chính mình.

P/s: Nhớ Vote và chia sẻ cho truyện nha mọi người! Cảm ơn nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Tiềm long cùng lời hứa

Màn đêm buông xuống, đèn rực rỡ mới lên, đèn nê ông quang mang bao phủ cả tòa thành thị, cho người ta một loại mộng lung cảm giác, phảng phất một tòa mê huyền chi thành giống nhau.

Một vòng trăng rằm nghiêng treo ở không trung phía trên, nhu hòa ánh trăng xuyên thấu qua bức màn khe hở bắn vào Tô San trong phòng.

Trong phòng, Tô San toàn thân chỉ bọc một cái màu trắng khăn tắm, đơn bạc khăn tắm chỉ là bao vây một ít quan trọng bộ vị, tăng lớn tình oánh dịch thấu da thịt bại lộ ở trong không khí, mặt trên dính bọt nước, hơi mang đồ ừng, ở ánh đèn hạ hoàng người đôi mắt, xứng với kia pháp phòng quyền rũ thân thể mềm mại, tản ra vô hình dụ hoặc.

Cứ việc ở quân huấn trong lúc, Tô San mỗi ngày đều sẽ mặt phòng phơi du, nhưng là vẫn như cũ ngăn cản không được độc ác dương quang, từ cổ bắt đầu, nâng làn da rõ ràng đen một ít.

Lúc này nàng, trên mặt cùng trên cổ đều phủ mặt nạ, chỉ lộ ra lỗ mũi cùng đôi mắt, lười biếng mà ghé vào trên giường, phùng một quyển tạp chí, hai điều đùi đẹp giao nhau ở bên nhau, trên dưới đông đưa, mỗi khi kia giống như mỹ ngọc gót chân nhỏ khi nhấc lên, hai chân bao bọc bởi khăn tắm bỗng hội tách ra, lộ ra mê người cảnh xuân.

Liên ở Tô San thất thần mà xem giải trí tạp chí đồng thời, một trận rất nhỏ di động tiếng chuông đánh vỡ trong phòng vốn có an tĩnh.

Ngạc nhiên nghe được di động tiếng chuông, Tô San một cái giật mình, lập tức từ trên giường nhảy dựng lên, bởi vì động tác biên độ quá lớn, khăn tắm thiếu chút nữa tăn ra, cũng may nàng đúng lúc che lại, mới không có làm khăn tắm chảy xuống.

Không rảnh lo xuyên xanh thăm sắc lạnh kéo, Tô San chân không chạy về phía án thư, nắm lấy đang ở nạp điện di động.

Ba ba.

Đương nhìn đến di động trên màn hình biểu hiện tên, Tô San như là bị rót một chậu nước lạnh giống nhau, trong lòng kích động biến mất hơn phân nửa.

Bởi vì..... Nàng cho rằng cái này điện thoại là Trần Phàm đánh tới.

Con người hiện lên một tia thất vọng đồng thời, Tô San chuyển được điện thoại, hừ hừ nói: “Lão ba, người còn biết cho ta gọi điện thoại a? Ta còn tưởng rằng người đem ta cái này nữ nhi quên đi đâu.”

“Bảo bối nữ nhi a, người liên tính cho người lão ba mười lá gan, người lão ba cũng không dám quên đi người a?” Điện thoại kia đầu, Tô Thanh Hải một bên hưởng thụ thể tử mát xa, một bên trêu ghẹo nói.

Nguyên bản có chút thất vọng Tô San nghe Tô Thanh Hải như vậy vừa nói, cố ý hừ nói: “Thiếu tới, nhiều như vậy thiên, người cùng lão mẹ cũng chưa tới xem qua ta, còn nói không đem ta quên đi?”

“Bảo bối nữ nhi a, người lại không phải không biết, lão ba gần nhất ở Hongkong có bút sinh ý muốn nói, thật sự là bận quá.” Tô Thanh Hải đầy mặt ý cười mà nhìn thoáng qua vẻ mặt u oán thê tử, sau đó nói: “Nói nữa, không phải có Tiểu Phàm bồi người sao?”

“Ba, người không đề cập tới tên hỗn đản kia còn hảo, nhắc tới ta liền tới khí.” Nghe Tô Thanh Hải nhắc tới Trần Phàm, Tô San trong lòng lửa giận thẳng tắp bay lên, hận không thể lập tức tìm Trần Phàm PK một phen, làm cho Trần Phàm biết hoa nhi vì cái gì như vậy hồng.

Tô Thanh Hải nao nao: “Như thế nào? Các người lại cãi nhau?”

“Lão ba a, ta nói bao nhiêu lần, ta cùng tên hỗn đản kia cãi nhau là chuyện thường ngày, không cãi nhau mới là việc lạ.” Tô San tức giận nói.

Tô Thanh Hải cười khổ: “Kia hẳn lại như thế nào người?”

“Hừ! Lão ba, người cũng không biết, tên hỗn đản kia tham gia quân huấn cùng đồng học phát sinh xung đột, vung tay đánh nhau, cuối cùng xuất động thật nhiều võ cảnh đi bắt hắn, ta vì việc này lo lắng mà ngủ không yên, kết quả người đoán thế nào?” Tô San nhớ tới qua đi hơn mười ngày trải qua, trong lòng kia kêu một cái buồn bực.

Tô Thanh Hải tựa hồ biết Trần Phàm ở quân doanh sự tình, nghe được Tô San nói sau, biểu tình cũng không có chút nào biến hóa, bất quá vì diễn kịch, vẫn là ra vẻ kinh ngạc hỏi: “Cái gì? Tiểu Phàm cư nhiên đã xảy ra loại chuyện này? Cuối cùng thế nào? Tiểu Phàm không có việc gì đi?”

“Ta ước gì hần bị đánh chết đâu!”

Tô San thở phì phì nói: “Hần có thể có chuyện gì? Ta trước hai ngày hao hết sức của chín trâu hai hổ mới thu hoạch cho hần gọi điện thoại cơ hội, kết quả hần khen ngược, tóm đến cùng hai lăm tám vạn đường như. Hơn nữa, hôm nay ta quân huấn trở về, hần không ở nhà, khẳng định đi ra ngoài lêu lổng.”

“Khụ. Khụ.” Tô Thanh Hải xấu hổ mà cười cười, biết rõ chính mình nữ nhi nói chính là khí lời nói, đồng thời con người lộ ra vui mừng ánh mắt.

Trong khoảng thời gian này, Tô San đối với Trần Phàm thái độ biến hóa, Tô Thanh Hải đều là rõ ràng, hần biết rõ, chính mình bảo bối nữ nhi đang ở chậm rãi luân hồi.

“Đúng rồi, lão ba, các người khi nào trở về a? Hậu thiên chính là ta sinh nhật. Mười chín tuổi sinh nhật nga!” Tô San nhớ tới hai ngày sau đó là chính mình sinh nhật, trên mặt tức khắc khôi phục tươi cười.

Điện thoại kia đầu, Tô Thanh Hải biểu tình hơi có chút tự trách, theo sau thở dài nói: “Bảo bối nữ nhi a, năm nay sinh nhật, mẹ người cùng ta chỉ sợ vô pháp bồi người qua.”

“Cái gì?” Tô San tức khắc tròn tròn đôi mắt: “Lão ba, người có làm hay không a? Ta sinh nhật các người đều không trở lại a?”

“Bảo bối nữ nhi a, thực xin lỗi a, lão ba cũng là thân bất do kỷ a, bên này thật sự bận quá, trừu không ra thời gian.” Tô Thanh Hải thở dài nói: “Bất quá, ta sẽ làm người đem lễ vật đưa quá khứ. Mặt khác, người sinh nhật ngày đó, ta làm người đem Từ Uyên biệt thự bố trí một chút, người thỉnh chút bằng hữu cùng đồng học cùng nhau bồi người, đúng rồi, còn có Tiểu Phàm.”

“Ta thỉnh hần còn không bằng thỉnh đầu heo đâu!” Tô San buồn bực mà nói một câu, theo sau nói: “Hảo, ta mặt nạ đã đến giờ, bắt hòa người nói, thật mất hứng!”

Dứt lời, Tô San trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Từ nhỏ đến lớn, Tô San mỗi lần ăn sinh nhật, Tô Thanh Hải vợ chồng đều sẽ bồi ở bên người nàng, lần này lại cũng chưa về, này nhiều ít làm nàng có chút buồn bực.

Ở Tô San buồn bực đồng thời, điện thoại kia đầu, Tô Thanh Hải lại là thật sâu thở dài, mà vẫn luôn cho hần mất xa bà vai phụ nhân lại là hung hăng mà khấp hần một chút, đau đến hần nhe răng nhếch miệng.

“Quê Trần a, chúng ta không phải nói tốt sao? Như thế nào lại đối ta phát giận?” Tô Thanh Hải đứng dậy cười ha ha mà đem ăn mặc màu đen váy dài phụ nhân đỡ đến sofa trước ngồi xuống.

“Ta biết người là muốn cho San San cùng Tiểu Phàm bồi dưỡng cảm tình, nhưng là, chúng ta làm như vậy, có phải hay không đối San San quá hà khắc rồi một ít?” Tô San mẫu thân Tần Quế Trần u oán nói.

Nghe được Tần Quế Trần như vậy vừa nói, tươi cười chậm rãi từ Tô Thanh Hải trên mặt rút đi, hần nheo lại đôi mắt, trầm giọng nói: “Quê Trần, San San từ nhỏ bị chúng ta nuông, trên người tật xấu thật sự quá nhiều, hơn nữa đối chúng ta ý lại tính quá lớn, này không phải chuyện tốt. Hiện giờ chúng ta làm như vậy, trừ bỏ làm nàng cùng Tiểu Phàm bồi dưỡng cảm tình ngoại, đối nàng cũng là một loại rèn luyện.”

Lúc này đây, Tần Quế Trần lựa chọn trầm mặc.

“Quê Trần a, nhà của chúng ta San San có thể gả cho Trần gia nam nhân là nàng phúc khí.” Tô Thanh Hải chậm rãi bạc lửa một chi thuốc lá, hít sâu một ngụm, phun ra một ngụm nồng đậm sương khói, nghiêm mặt nói: “Tiểu Phàm bồi vì khúc chiết trải qua, hiện giờ lựa chọn du hí nhân gian. Nhưng là có thể bị Trần gia lão thái gia xưng là Trần gia này một thể hệ hy vọng hần, tuyệt đối không có khả năng vẫn luôn như vậy!”

“Tiềm long, chung quy có một ngày sẽ bay lên cửu thiên.” Tô Thanh Hải chậm rãi nhắm mắt lại: “Vì không cho San San xưng là hần trời buộc, chúng ta cần thiết đối nàng hà khắc một ít!”

“Thanh Hải, nếu. Nếu không phải bởi vì đã từng cái kia lời hứa, ta thật không muốn San San như vậy, ta tình nguyện nàng bình bình an an mà quá cả đời.” Tần Quế Trần đôi mắt ướt át mà nói.

Tô Thanh Hải mày nháy mắt nhìn lại, quát lạnh nói: “Quê Trần, người chớ quên năm đó ta cho người lời nói.”

Dứt lời, Tô Thanh Hải hung hăng bóp tắt thuốc lá, không hề để ý tới Tần Quế Trần, lập tức đi hướng thư phòng.

Tần Quế Trần rơi lệ đầy mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: THÔNG BÁO, CÁO LỖI.

Trước hết cho mình xin lỗi những ai đang theo dõi chuyện này, lí do là, do thiếu kinh nghiệm nên không nắm bắt đầy đủ thông tin về truyện này đã đăng trên .

Đối chiếu tình hình thực tế, mình xin phép dừng lại truyện này tại đây.

Ai muốn theo dõi tiếp, chịu khó vào đây nha:

<http://truyenfull.vn/cuc-pham-thien-vuong/chuong-68/>

(Có sự lệch chương nhưng cốt truyện nối tiếp không thay đổi)

Mình hiện nay đang tập trung làm bộ HIỆN ĐẠI TU TIỀN, thể loại Tiên hiệp + Trùng Sinh + Đô Thị. Các bạn đọc tại đây:

<http://truyencv.com/hien-dai-tu-tien/>

RẤT MONG BẠN ĐỌC THÔNG CẢM và TIẾP TỤC ủng hộ mình.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiên Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.